

புளுகுல் மராம்

Source: <https://www.tamililquran.com>
Compiled By: https://archive.org/details/@islamic_archives_tamil/uploads

எண்	புத்தகங்கள் / தலைப்புகள்	தலைப்புகளின் ஹதீஸ் எண்ணிக்கை	ஒவ்வொரு தலைப்புகளின் பக்கங்கள்	தலைப்பின் ஆரம்ப இறுதி பக்கங்கள்	தலைப்பின் ஆரம்ப இறுதி ஹதீஸ் எண்கள்
1	தூய்மையின் நூல்	-	60	3-62	1-150
2	தொழுகை நூல்	-	156	63-218	151-532
3	இறுதிச் சடங்குகள்	-	25	219-243	532-597
4	ஸகாத்தின் நூல்	-	25	244-268	598-649
5	நோன்பு	-	24	269-292	650-707
6	ஹஜ்	-	32	293-324	708-782
7	வணிக பரிவர்த்தனைகள்	-	89	325-413	783-966
8	திருமணம்	-	86	414-499	967-1157
9	குற்றங்கள் (கிஸாஸ் அல்லது பழிவாங்குதல்)	-	24	500-523	1169-1215
10	தண்டனைகள்	-	24	524-547	1205-1258
11	ஜிஹாத்	-	24	548-571	1271-1332
12	உணவு	-	16	572-587	1319-1359
13	சத்தியங்கள் மற்றும் நேர்த்திக் கடன்கள்	-	10	588-597	1374-1396
14	தீர்ப்புகள்	-	14	598-611	1397-1432
15	விடுதலை	-	9	612-620	1418-1436
16	விரிவான நூல்	-	52	621-672	1437-1568
		1568	670		

بلوغ المرام

1. كتاب الطهارة

புளுகுல் மராம்

1. தூய்மையின் நூல்

باب المياه

தண்ணீர்

1

:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي الْبَحْرِ: { هُوَ الطَّهُورُ مَاؤُهُ، الْحِلُّ مَيْتَتُهُ } أَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ وَاللَّفْظُ لَهُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حُرَيْمَةَ وَالتِّرْمِذِيُّ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கடலைப் பற்றிக் கூறினார்கள்: "அதன் நீர் தூய்மைப்படுத்தக்கூடியது; அதில் இறந்தவை (உண்பதற்கு) அனுமதிக்கப்பட்டவை."

இதனை அல்-அர்பஆவும் இப்னு அபீ ஷைபாவும் அறிவித்தார்கள். (இந்த வாசகம் இப்னு அபீ ஷைபாவுடையதாகும்). இதனை இப்னு குஸைமாவும் திர்மிதீயும் ஸஹீஹ் என்று தரம் பிரித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ்

2

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ الْمَاءَ طَهُورٌ لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ } أَخْرَجَهُ الثَّلَاثَةُ [1] وَصَحَّحَهُ أَحْمَدُ [2].

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தண்ணீர் தூய்மைப்படுத்தக்கூடியது; அதனை எதுவும் அசுத்தப்படுத்தாது". இதை

மூவரும் (அபூ தாவூத், திர்மிதி, நஸாயீ) பதிவிட்டுள்ளனர்; மேலும் அஹ்மத் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ்

3

:

وَعَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ الْمَاءَ لَا يُجْسِدُ شَيْءٌ، إِلَّا مَا غَلَبَ عَلَى رِيحِهِ وَطَعْمِهِ، وَلَوْ نَزِهَ } أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ [1] وَضَعَّفَهُ أَبُو حَاتِمٍ [2].

அபூ உமாமா அல்பாஹிலீ (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நிச்சயமாகத் தண்ணீரை எதுவும் அசுத்தப்படுத்தாது; அதன் வாசனை, அதன் சுவை மற்றும் அதன் நிறம் ஆகியவற்றை (ஏதேனும் அசுத்தம்) மிகைத்து (மாற்றி) விட்டாலே தவிர.”

இதை இப்னு மாஜா பதிவு செய்துள்ளார். அபூ ஹாதிம் இதனை ‘ளயீஃப்’ (பலவீனமானது) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

4

:

وَالْبَيْهَقِيُّ: { الْمَاءُ طَاهِرٌ إِلَّا أَنْ تَغَيَّرَ رِيحُهُ، أَوْ طَعْمُهُ، أَوْ لَوْنُهُ; بِنَجَاسَةٍ تَحْدُثُ فِيهِ } [1].

மேலும் அல்-பைஹகீ அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “தண்ணீர் தூய்மையானதாகும். எனினும், அதில் ஏற்படும் அசுத்தத்தினால் அதன் வாசனை, அல்லது சுவை, அல்லது நிறம் மாறிவிட்டால் (அது தூய்மையற்றதாகிவிடும்) தவிர.”

5

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: { إِذَا كَانَ الْمَاءُ قُلْتَيْنِ لَمْ يَحْمِلِ الْخَبَثَ } وَفِي لَفْظٍ: { لَمْ يُجْسِدْ } أَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُرَيْمَةَ. وَابْنُ جِبَّانٍ [1].

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “தண்ணீர் இரண்டு குல்லா (பெரிய குடங்கள்) அளவு இருந்தால், அது அசுத்தத்தை சுமக்காது (அதனால் அசுத்தமாகாது).” மற்றொரு அறிவிப்பில்: “அது அசுத்தமாகாது”

என்று வந்துள்ளது. இதை அல்-அர்பஆ (அபு தாவுத், திர்மிதி, நஸாய், இப்னு மாஜா) பதிவு செய்துள்ளனர். இப்னு குஸைமா மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

6

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا }
يَغْتَسِلُ أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ وَهُوَ جُنْبٌ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1] .

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் எவரும் ஜானுபியாக இருக்கும் போது தேங்கி நிற்கும் தண்ணீரில் குளிக்க வேண்டாம் (அதாவது, ஜானுபிலிருந்து தூய்மையாவதற்காக முழுக்கு குளித்து, அதன் மூலம் தண்ணீரை அசுத்தப்படுத்த வேண்டாம்).”

6

:

وَالْبُخَارِيُّ: { لَا يَتَوَلَّى أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَجْرِي، ثُمَّ يَغْتَسِلُ فِيهِ } [1] .
وَلِمُسْلِمٍ: مِنْهُ [2] . وَلِأَبِي دَاوُدَ: { وَلَا يَغْتَسِلُ فِيهِ مِنَ الْجَنَابَةِ } [3] .

அல்-புகாரியின் ஓர் அறிவிப்பில்: 'உங்களில் எவரும் ஓடாத, தேங்கி நிற்கும் தண்ணீரில் சிறுநீர் கழிக்க வேண்டாம்; பிறகு அதிலேயே குளிக்கவும் வேண்டாம்.'

முஸ்லிமின் ஓர் அறிவிப்பில், (அதில் குளிக்கும்போது) 'அதிலிருந்தே' (அதாவது, அந்தத் தேங்கிய தண்ணீரிலிருந்தே) (குளிக்க வேண்டாம்) என்ற கூடுதல் வார்த்தை வந்துள்ளது.

அபு தாவுதின் ஓர் அறிவிப்பில்: 'ஜனாபத்துக்காக அதில் குளிக்க வேண்டாம்' (என்று வந்துள்ளது).

7

:

وَعَنْ رَجُلٍ صَحِبَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - " أَنْ تَغْتَسِلَ الْمَرْأَةُ بِفَضْلِ الرَّجُلِ، أَوِ الرَّجُلُ بِفَضْلِ الْمَرْأَةِ، وَلَيُغْتَرِفَا جَمِيعًا }
أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ. وَالتَّسَائِيُّ، وَإِسْنَادُهُ صَحِيحٌ [1] .

நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவர் (ரழி) அறிவித்தார்கள்:

ஆண் குளித்த மீதித் தண்ணீரில் பெண்ணும், பெண் குளித்த மீதித் தண்ணீரில் ஆணும் குளிப்பதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தடைசெய்தார்கள். (மாறாக, ஒரு பாத்திரத்தில் இருந்து குளிக்கும்போது) அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து அதிலிருந்து தண்ணீரை அள்ளிக் குளிக்கட்டும்.

8

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يَغْتَسِلُ بِفَضْلِ مَيْمُونَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், மைமூனா (ரழி) அவர்கள் (குளிப்பதற்காகப் பயன்படுத்திய பின்) மீதம் வைத்த தண்ணீரில் குளிப்பார்கள். (இதை முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்).

9

:

وَلِأَصْحَابِ "السُّنَنِ": { اغْتَسَلَ بَعْضُ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي جَفْنَةٍ، فَجَاءَ لِيَغْتَسِلَ مِنْهَا، فَقَالَتْ لَهُ: إِنِّي كُنْتُ جُنْبًا، فَقَالَ: إِنَّ الْمَاءَ لَا يُجْنِبُ } وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ حُرَيْمَةَ [1].

அஸ்ஹாப் அஸ்-சுனன் (நான்கு சுனன் நூல்களின் ஆசிரியர்கள்) அறிவித்ததாவது: நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியரில் ஒருவர் ஒரு பெரிய பாத்திரத்தில் (ஜஃப்னா) குளித்தார்கள். பின்னர் நபி (ஸல்) அவர்கள் வந்து, அந்தப் பாத்திரத்திலிருந்து குளிக்க விரும்பியபோது, அவர்கள் (மனைவியார்), “நான் ஜனாபத்தாக இருந்தேன்” என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “நிச்சயமாக தண்ணீர் ஜனாபத் ஆகாது (அதாவது, அது அசுத்தமாகாது அல்லது அசுத்தத்தை ஏற்படுத்தாது)” என்று கூறினார்கள். திர்மிதீ மற்றும் இப்னு குஸைமா இதனை ஸஹீஹ் (சரியானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

10

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { طَهُوْهُ إِذَا أَحَدُكُمْ إِذْ وَلَغَ فِيهِ الْكَلْبُ أَنْ يَغْسِلَهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ، أَوْ لَاهُنَ بِالتُّرَابِ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவரின் பாத்திரத்தில் நாய் நக்கிவிட்டால், அதைத் தூய்மைப்படுத்துவது (அதன் அசுத்தத்தை நீக்குவது) ஏழு முறை கழுவுவதும், அவற்றுள் முதல் முறை மண்ணால் கழுவுவதும் ஆகும்.” இதை முஸ்லிம் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

10

:

وَفِي لَفْظِهِ: { فَلْيُرْقَهُ } [1].

அவருடைய மற்றொரு அறிவிப்பில்: "அவர் அதைக் கொட்டிவிட வேண்டும்."

10

:

وَلِلَّتْرِ مِذْيٍ: { أَخْرَاهُنَّ, أَوْ أَوْلَاهُنَّ بِالشَّرَابِ } [1].

அத்-தீர்மிதீ அவர்களின் அறிவிப்பில், “அவற்றில் (ஏழு தடவைகளில்) கடைசித் தடவையிலோ அல்லது முதல் தடவையிலோ மண்ணைக் கொண்டு (கழுவ வேண்டும்)” என்று இடம்பெற்றுள்ளது.

11

:

وَعَنْ أَبِي قَتَادَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ - فِي الْهَرَّةِ -: { إِنَّهَا لَيَسْتُ بِنَجَسٍ, إِنَّمَا هِيَ مِنَ الطَّوَافِينَ عَلَيْكُمْ } أَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ, وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ. وَابْنُ خُرَيْمَةَ [1].

அபு கதாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பூனையைப் பற்றி, "அது அசுத்தமானது அல்ல; மாறாக, அது உங்களுடன் (வீடுகளிலும், சுற்றுப்புறங்களிலும்) சுற்றித் திரிபவைகளில் ஒன்றாகும்" என்று கூறினார்கள். இதனை அல்-அர்பஆ பதிவு செய்துள்ளனர். அத்-தீர்மிதி மற்றும் இப்னு குஸைமா ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

12

:

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { جَاءَ أَعْرَابِيٌّ فَبَالَ فِي طَائِفَةِ الْمَسْجِدِ, فَزَجَرَهُ النَّاسُ, فَتَهَاهُمْ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَلَمَّا قَضَى بَوْلَهُ أَمَرَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِذُنُوبٍ مِنْ مَاءٍ, فَأُهْرِيقَ عَلَيْهِ. { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஒரு அஃராபி (அரபு நாடோடி) வந்து பள்ளிவாசலின் ஒரு பகுதியில் சிறுநீர் கழித்தார். மக்கள் அவரை கண்டித்தார்கள். (அப்போது) நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர்களைத் தடுத்தார்கள். அவர் சிறுநீர் கழித்து முடித்ததும், நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு பெரிய பாத்திரத்தில் (அல்லது வாளியில்) தண்ணீர் கொண்டு வரச் சொல்லி, அதை அதன் மீது ஊற்றுமாறு கட்டளையிட்டார்கள்.

13

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَجَلْتُ لَنَا مَيِّتَانِ وَدَمَانِ, فَأَمَّا الْمَيِّتَانِ: فَالْجَرَادُ وَالْحُوتُ, وَأَمَّا الدَّمَانِ: فَالْطِّحَالُ وَالْكَبِدُ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ, وَابْنُ مَاجَهَ, وَفِيهِ ضَعْفٌ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரண்டு வகையான செத்தவைகளும், இரண்டு வகையான இரத்தங்களும் நமக்கு ஹலாலாக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்விரண்டு செத்தவை: வெட்டுக்கிளியும் மீனும் ஆகும். அவ்விரண்டு இரத்தங்கள்: மண்ணீரலும் ஈரலும் ஆகும்". இதை அஹ்மத் மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர், மேலும் இதில் பலவீனம் உள்ளது.

14

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا وَقَعَ الدُّبَابُ فِي شَرَابٍ أَحَدٍ كُمْ فَلْيَغْمِسْهُ, ثُمَّ لِيَنْزِعْهُ, فَإِنَّ فِي أَحَدٍ جَنَاحَيْهِ دَاءٌ, وَفِي الْآخَرِ شِفَاءٌ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவரது பானத்தில் ஈ விழுந்துவிட்டால், அவர் அதை முழுவதுமாக மூழ்கடித்து, பின்னர் அதை அகற்ற வேண்டும் (மற்றும் அதை அப்புறப்படுத்த வேண்டும்). ஏனெனில் அதன் ஒரு

இறக்கையில் நோயும், மற்றொன்றில் நிவாரணமும் இருக்கிறது”.
அறிவிப்பவர்: அல்-புகாரி

14

:

وَأَبُو دَاوُدَ، وَزَادَ: { وَإِنَّهُ يَتَّقِي بِجَنَاحِهِ الَّذِي فِيهِ الدَّاءُ } [1].

மற்றும் அபு தாவூத் அவர்கள் மேலும் சேர்த்தார்கள்: “நிச்சயமாக அது (ஈ), நோய் உள்ள தனது இறக்கையைக் கொண்டு தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்கிறது.”

15

:

وَعَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَا قُطِعَ مِنَ الْبُهِيمَةِ - وَهِيَ حَيَّةٌ - فَهُوَ مَيِّتٌ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنَهُ، وَاللَّفْظُ لَهُ [1].

அபு வாக்கித் அல்-லைசி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உயிருடன் இருக்கும் பிராணியிலிருந்து எது வெட்டப்படுகிறதோ, அது செத்ததாகும் (ஆகவே உண்ணத் தகாதது).” இதனை அபு தாவூத் மற்றும் அத்-தீர்மிதி ஆகியோர் அறிவிக்கின்றனர். தீர்மிதி அவர்கள் இதை ஹஸன் (நல்லது) என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள். இந்த அறிவிப்பு தீர்மிதியினுடையதாகும்.

باب الآنية

பாத்திரங்கள்

16

:

عَنْ حَذِيفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا تَشْرَبُوا فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَلَا تَأْكُلُوا فِي صِحَافِهَا، فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا، وَلَكُمْ فِي الْآخِرَةِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஹுதைஃபா பின் அல்-யமான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தங்கம் மற்றும் வெள்ளிப் பாத்திரங்களில் பருகாதீர்கள்; மேலும் அதன் தட்டுகளில் உண்ணாதீர்கள். ஏனெனில், அவை இவ்வுலகில் அவர்களுக்கும் (காஃபிர்களுக்கு), மறுமையில் உங்களுக்கும் உரியனவாகும்." (புகாரி, முஸ்லிம்)

17

:

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- { الَّذِي يَشْرَبُ فِي إِنَاءِ الْفَضَّةِ إِنَّمَا يُجْرُجُ فِي بَطْنِهِ نَارَ جَهَنَّمَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வெள்ளிப் பாத்திரத்தில் அருந்துபவர் (இஸ்லாத்தில் தடை செய்யப்பட்ட இச்செயலின் மூலம்) தம் வயிற்றில் நரக நெருப்பையே கொட்டிக் கொள்கிறார்." (புகாரி, முஸ்லிம்)

18

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- { إِذَا دُبِغَ الْإِهَابُ فَقَدْ ظَهَرَ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1]. وَعِنْدَ الْأُرْبَعَةِ: { أَيُّمَا إِهَابٍ دُبِغَ } [2].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு (பிராணியின்) தோல் பதனிடப்பட்டால், அது தூய்மையாகிவிடும்." இதனை முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள். அல்-அர்பஆவின் (அபூ தாவூத், திர்மிதி, நஸாய், இப்னு மாஜா ஆகியோரின்) அறிவிப்பில், "எந்த ஒரு தோலும் பதனிடப்பட்டால் (அது தூய்மையாகிவிடும்)..." என்று இடம்பெற்றுள்ளது.

19

:

وَعَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْمُحَبِّقِ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ- قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- { دَبَاغُ جُلُودِ الْمَيِّتَةِ طُهُورٌ } صَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ [1].

சலமா பின் அல்-முஹப்பிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இறந்த பிராணியின் தோலைப் பதனிடுதல் அதன் தூய்மையாகும் (அதாவது, அதன் அசுத்தத்தன்மையை நீக்கி, அதனைப் பயன்படுத்த அனுமதிக்கிறது)."

இப்பனு ஹிப்பான் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என மதிப்பிட்டார்கள்.

20

:

وَعَنْ مَيْمُونَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: { مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِشَاةٍ يَجْرُونَهَا، فَقَالَ: "لَوْ أَخَذْتُمْ إِهَابَهَا؟" فَقَالُوا: إِنَّهَا مَيْتَةٌ، فَقَالَ: "يُطَهَّرُهَا الْمَاءُ وَالْقَرْطُ" { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائُلِيُّ [1].

மைமுனா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (மக்கள்) இழுத்துச் சென்றுகொண்டிருந்த ஓர் ஆட்டைக் கடந்து சென்றார்கள். அப்போது, "இதன் தோலை நீங்கள் எடுத்திருக்கலாமே?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அது செத்த பிராணி" என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "தண்ணீரும் கருவேல மரத்தின் இலைகளும் அதனைத் தூய்மையாக்கிவிடும் (அதாவது, பதப்படுத்துவதன் மூலம் அதனைப் பயன்படுத்தத் தகுதியாக்கிவிடும்)" என்று கூறினார்கள். இதனை அபூதாவுது மற்றும் நஸய் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்.

21

:

وَعَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَنِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا بِأَرْضِ قَوْمٍ أَهْلٍ كِتَابٍ، أَفَنَأْكُلُ فِي آيَاتِهِمْ؟ } قَالَ: لَا تَأْكُلُوا فِيهَا، إِلَّا أَنْ لَا تَجِدُوا غَيْرَهَا، فَاغْسِلُوهَا، وَكُلُوا فِيهَا { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஸஃலபா அல்-குஷனீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நான் கூறினேன், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களே! நாங்கள் வேதமுடையவர்கள் வசிக்கும் ஒரு தேசத்தில் வாழ்கிறோம்; நாங்கள் அவர்களுடைய பாத்திரங்களில் (எங்கள் உணவை) உண்ணலாமா?" அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள், "அவற்றில் உண்ணாதீர்கள், வேறு பாத்திரங்கள் உங்களுக்குக் கிடைக்காவிட்டால் தவிர. (வேறு பாத்திரங்கள் கிடைக்காவிட்டால்) அவற்றைக் கழுவிவிட்டு அவற்றில் உண்ணுங்கள்." (இமாம்) புஹாரி, முஸ்லிம் (ஆகிய இருவரும்) அறிவித்தார்கள்.

22

:

وَعَنْ عُمَرَ ابْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا؛ { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَأَصْحَابَهُ
تَوَضَّعُوا مِنْ مَزَادَةِ أَمْرِ أُمِّ مَرْثَدَةَ. { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، فِي حَدِيثٍ طَوِيلٍ [1].

இம்ரான் பின் ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்)
அவர்களும் அவர்களுடைய தோழர்களும் இணைவைக்கும் ஒரு
பெண்ணுக்குச் சொந்தமான தோல் தண்ணீர்ப் பையிலிருந்து உளு
செய்தார்கள். (இது ஒரு நீண்ட ஹதீஸின் ஒரு பகுதியாகும்.)

23

:

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ قَدَاحَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - انْكَسَرَ،
فَاتَّخَذَ مَكَانَ الشَّعْبِ سِلْسِلَةً مِنْ فِضَّةٍ. { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ [1].

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்களின் கோப்பை உடைந்தபோது, அவர்கள் அந்தப்
பிளவுபட்ட இடத்தில் (உடைந்த பாகங்களை இணைக்கும் விதமாக) ஒரு
வெள்ளிச் சங்கிலியைப் பொருத்திக் கொண்டார்கள். இதை புகாரி அவர்கள்
பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

باب إزالة النجاسة وبيانها

நஜாஸாவின் சுத்திகரிப்பும் அதன் இயல்பும்

24

:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ
الْخَمْرِ تَتَّخَذُ حَلًّا؟ قَالَ: ٥. { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1].

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர்
(ஸல்) அவர்களிடம், மதுவை (செயற்கையாக) காடியாக மாற்றுவது குறித்துக்
கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “இல்லை” என்று கூறினார்கள். இதனை
முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.

25

:

وَعَنْهُ قَالَ: { لَمَّا كَانَ يَوْمُ خَيْبَرَ, أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَبَا طَلْحَةَ, فَتَدَاى: إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَنْهَيَانِكُمْ عَنْ لُحُومِ الْحُمْرِ [الْأَهْلِيَّةِ], فَإِنَّهَا رَجُسٌ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: கைபர் போரின் நாளில், 'நிச்சயமாக அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் நாட்டுக் கழுதைகளின் இறைச்சியை உங்களுக்குத் தடை செய்துள்ளார்கள்; ஏனெனில் அது அசுத்தமானது' என்று அறிவிக்குமாறு அபு தல்ஹா (ரழி) அவர்களிடம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள். (புகாரி, முஸ்லிம்).

26

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ خَارِجَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِمِنَى, وَهُوَ عَلَى رَاحِلَتِهِ, وَلَعَابُهَا يَسِيلُ عَلَى كَتِفَيْ. } أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ, وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ [1].

அமர் பின் காரிஜா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மினாவில் தமது சவாரி ஓட்டகத்தின் (அல்லது சவாரி பிராணியின்) மீது அமர்ந்திருந்த நிலையில் எங்களுக்கு குத்பா (மார்க்க உரை) நிகழ்த்தினார்கள். அதன் உமிழ்நீர் என் தோள்களில் வழிந்து கொண்டிருந்தது.

27

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, قَالَتْ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَغُسُّ الْمَنِيَّ, ثُمَّ يَخْرُجُ إِلَى الصَّلَاةِ فِي ذَلِكَ الثَّوْبِ, وَأَنَا أَنْظُرُ إِلَى أَثَرِ الْغُسْلِ فِيهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் விந்துவைக் கழுவிவிட்டு, பிறகு அதே ஆடையுடன் தொழுகைக்குச் செல்வார்கள். நான் அந்த ஆடையின் மீது கழுவிதன் தடத்தை (ஈரப்பதம் அல்லது நிறமாற்றம் போன்ற) அப்போதும் கண்டிருக்கிறேன். புகாரி, முஸ்லிம்

28

:

وَلِمُسْلِمٍ: { لَقَدْ كُنْتُ أَفْرَكُكُمْ مِنْ تَوْبِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَرَكًا، فَيَصْلِي فِيهِ } [1].

முஸ்லிமின் அறிவிப்பில்: “நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஆடையிலிருந்து அதை (இந்திரியத்தை) தேய்த்து நீக்குவேன், பிறகு அவர்கள் அதிலேயே தொழுவார்கள்.”

28

:

وَفِي لَفْظِهِ: { لَقَدْ كُنْتُ أَحْكُهُ يَابِسًا بِظُفْرِي مِنْ تَوْبِهِ } [1].

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில்: நிச்சயமாக! நான் (ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள்) அது காய்ந்திருக்கும்போது அதை (இந்திரியத்தை) அவருடைய ஆடையிலிருந்து என் நகங்களால் சுரண்டிவிடுவேன்.

29

:

وَعَنْ أَبِي السَّمْحِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { يُغْسَلُ مِنْ بَوْلِ الْجَارِيَةِ، وَيُرَشُّ مِنْ بَوْلِ الْعَلَامِ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّيْسَانِيُّ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

அபு அஸ்-ஸம்ஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பெண் குழந்தையின் சிறுநீர் (பட்ட இடத்தை) கழுவப்பட வேண்டும், ஆண் குழந்தையின் சிறுநீர் (பட்ட இடத்தில் தண்ணீர்) தெளிக்கப்பட வேண்டும் (அவர்கள் திட உணவை உண்ணாதவரை)." இதை அபு தாவூத் அவர்களும் நஸாய் அவர்களும் அறிவிக்கிறார்கள். மேலும் ஹாகிம் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

30

:

وَعَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ - فِي دَمِ الْخَيْضِ يُصِيبُ التَّوْبَ -: { تَحْتُهُ، ثُمَّ تَقْرُصُهُ بِالْمَاءِ، ثُمَّ تَضَحُّهُ، ثُمَّ تُصَلِّي فِيهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அஸ்மா பின்த் அபுபக்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், ஆடையில் படும் மாதவிடாய் இரத்தம் குறித்து, “அதைச் சுரண்டி, பிறகு தண்ணீரில் தேய்த்து, பிறகு அதைத் தண்ணீரால்

நன்கு நனைத்து (கழுவி), பிறகு அதில் அவள் தொழலாம்” என்று கூறினார்கள்.

31

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَتْ خَوْلَةُ: { يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَإِنْ لَمْ يَذْهَبِ الدَّمُّ؟
قَالَ: يَكْفِيكَ الْمَاءُ، وَلَا يَضُرُّكَ أَثَرُهُ } أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَسَنَدُهُ ضَعِيفٌ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

கவ்லா (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! (கழுவிய பின்பும்) இரத்தம் போகாவிட்டால்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "உனக்குத் தண்ணீர் போதுமானது; அதன் அடையாளம் உனக்குத் தீங்கு தராது" என்று கூறினார்கள். இதனை அத்-திர்மிதி அவர்கள் பதிவுசெய்துள்ளார்கள்; மேலும் இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் பலவீனமானதாகும்.

باب الوضوء

அங்கத் தூய்மை (உளு)

32

:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَوْلَا أَنْ
أَشَقَّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرِهِمْ بِالسَّوَالِ مَعَ كُلِّ وَضُوءٍ } أَخْرَجَهُ مَالِكٌ، وَأَحْمَدٌ، وَالتَّيْسَانِيُّ،
وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “என் உம்மத்திற்குச் சிரமத்தை ஏற்படுத்திவிடுவேன் என்பது இல்லாவிட்டால், ஒவ்வொரு உளுவின் போதும் சிவாக் பயன்படுத்துமாறு அவர்களுக்கு நான் கட்டளையிட்டிருப்பேன்.” இதை மாலிக், அஹ்மத் மற்றும் அன்-நஸாய் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும், இப்னு குஸைமா இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

33

:

وَعَنْ حُمْرَانَ; { أَنَّ عُمَانَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - دَعَا بِوُضُوءٍ, فَغَسَلَ كَفَّيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ, ثُمَّ مَضْمَضَ, وَاسْتَنْشَقَ, وَاسْتَنْشَرَّ, ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ, ثُمَّ غَسَلَ يَدَهُ الْيُمْنَى إِلَى الْمِرْفَقِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ, ثُمَّ الْيُسْرَى مِثْلَ ذَلِكَ, ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ, ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَهُ الْيُمْنَى إِلَى الْكَعْبَيْنِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ, ثُمَّ الْيُسْرَى مِثْلَ ذَلِكَ, ثُمَّ قَالَ: رَأَيْتُمْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ نَحْوَ وَضُوءِي هَذَا. } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஹும்ரான் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் உளுச் செய்வதற்காகத் தண்ணீர் கேட்டார்கள். (தண்ணீர் வந்ததும்) அவர்கள் தமது கைகளை மூன்று முறை கழுவினார்கள். பிறகு வாய் கொப்பளித்து, மூக்கிற்குத் தண்ணீர் செலுத்தி, அதை வெளியே சிந்தினார்கள். பிறகு அவர்கள் தமது முகத்தை மூன்று முறை கழுவினார்கள். பிறகு அவர்கள் தமது வலது கையை முழங்கை வரை மூன்று முறை கழுவினார்கள்; பிறகு அதே போன்று இடது கையையும் (முழங்கை வரை மூன்று முறை கழுவினார்கள்). பிறகு தமது தலையை மஸ்ஹு செய்தார்கள். பிறகு அவர்கள் தமது வலது காலை கணுக்கால் வரை மூன்று முறை கழுவினார்கள்; பிறகு அதே போன்று இடது காலையும் (கணுக்கால் வரை மூன்று முறை கழுவினார்கள்). பிறகு அவர்கள், "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னுடைய இந்த உளுவைப் போன்றே உளுச் செய்வதைப் பார்த்தேன்" என்று கூறினார்கள்.

34

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - فِي صِفَةِ وَضُوءِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ وَاحِدَةً. } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ [1].

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் உளுவின் தன்மையைப் பற்றி அலி (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

“அவர்கள் தமது தலையை ஒரு முறை மஸ்ஹ் செய்தார்கள்.”
இதை அபு தாவூத் பதிவு செய்துள்ளார்.

35

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ عَاصِمٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - فِي صِفَةِ الْوُضُوءِ - قَالَ: { وَمَسَحَ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِرَأْسِهِ, فَأَقْبَلَ بِيَدَيْهِ وَأَذْبَرَ. } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸைத் இப்னு ஆஸிம் (ரழி) அவர்கள் ஒரு செய்யும் முறையை விவரிக்கும் போது அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் தலையைத் துடைத்தார்கள். (அதாவது, ஈரமான) தங்கள் கைகளால் முன்னும் பின்னும் கொண்டு சென்றார்கள் (தலையின் முன்பகுதியிலிருந்து பின்பகுதி வரையிலும், பின்னர் மீண்டும் முன்பகுதிக்குமாக). புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால் அறிவிக்கப்பட்டது.

35

:

وَفِي لَفْظٍ: { بَدَأَ بِمُقَدِّمِ رَأْسِهِ، حَتَّى ذَهَبَ بِهِمَا إِلَى قَفَاهُ، ثُمَّ رَدَّهُمَا إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي بَدَأَ مِنْهُ } [1].

மற்றொரு அறிவிப்பில்: (நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள்) தமது தலையின் முன்பகுதியிலிருந்து ஆரம்பித்து, தம் (ஈரமான) கைகளைப் பிடரி வரை கொண்டு சென்று, பின்னர் ஆரம்பித்த இடத்திற்கே அவற்றைத் திரும்பக் கொண்டு வந்தார்கள்.

36

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - فِي صِفَةِ الْوُضُوءِ - قَالَ: { ثُمَّ مَسَحَ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِرَأْسِهِ، وَأَدْخَلَ إِصْبَعَيْهِ السَّبَّاحَتَيْنِ فِي أُذُنَيْهِ، وَمَسَحَ بِإِبْهَامَيْهِ ظَاهِرَ أُذُنَيْهِ. } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّيْسَانِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُرَيْمَةَ [1].

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரழி) அவர்கள் உளுவின் தன்மையைப் பற்றி அறிவித்தார்கள்:
“பிறகு, அவர்கள் (அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள்) தமது தலையைத் தடவி, தமது இரு ஆட்காட்டி விரல்களைத் தமது காதுகளுக்குள் நுழைத்து, தமது இரு கட்டைவிரல்களால் தமது காதுகளின் வெளிப்புறத்தைத் தடவினார்கள்”. இதை அபு தாவுத் அவர்களும், அந்-நஸாய் அவர்களும் அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும் இப்னு குஸைமா அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என மதிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

37

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَنَامِهِ فَلْيَسْتَنْثِرْ ثَلَاثًا، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَبِيتُ عَلَى خَيْشُومِهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் உறக்கத்திலிருந்து எழுந்தால், அவர் மூன்று முறை (மூக்கிற்கு நீர் செலுத்தி) அதை வெளியேற்றட்டும். ஏனெனில், ஷைத்தான் அவரது மூக்கின் உட்பகுதியில் இரவைக் கழிக்கிறான்.” புஹாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்தார்கள்.

38

:

وَعَنْهُ: { إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلَا يَغْمَسُ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي
أَيُّنَ بَاتَتْ يَدُهُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَهَذَا الْفُظُّ مُسْلِمٌ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் தனது தூக்கத்திலிருந்து எழுந்தால், அவர் தனது கையை மூன்று முறை கழுவும் வரை (சுத்திகரிப்பு அல்லது குடிநீருக்கான) பாத்திரத்தினுள் நுழைக்க வேண்டாம். ஏனெனில், (இரவுத்)தூக்கத்தின் போது அவரது கை எங்கே இருந்தது என்பதை அவர் அறியமாட்டார் (அது அசுத்தமான ஒன்றை தொட்டிருக்கலாம்).” இது புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளது. இது முஸ்லிமின் அறிவிப்பாகும்.

39

:

وَعَنْ لَقِيطِ بْنِ صَبْرَةَ، - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
أَسْبَغُ الْوُضُوءَ، وَخَلَّلُ بَيْنَ الْأَصَابِعِ، وَبَالِغُ فِي الْأَسْتِشْقَاقِ، إِلَّا أَنْ تَكُونَ صَائِمًا { أَخْرَجَهُ
الْأَرْبَعَةُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ [1].

லகீத் இப்னு ஸப்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “பரிபூரணமாக உளு செய்யுங்கள், கைகளின் விரல்களுக்கும், கால்களின் விரல்களுக்கும் இடையில் (உங்கள் விரல்களைக் கொண்டு) கோதி விடுங்கள், மேலும், நீங்கள் நோன்பாளியாக இல்லாவிட்டால், மூக்கிற்குள் தண்ணீர் செலுத்துவதில் மிகைப்படுத்துங்கள் (அதாவது, மூக்கின் உட்பகுதி வரை தண்ணீரைச் செலுத்துங்கள்)”. இதனை நால்வர் அறிவித்துள்ளார்கள். இப்னு குஸைமா அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

وَلِأَيِّ دَاوُدَ فِي رِوَايَةٍ: { إِذْ تَوْصَّاهُ فَصَمُصْ } [1].

அபூ தாவூதின் மற்றொரு அறிவிப்பில் இவ்வாறு உள்ளது:
“நீங்கள் உளுச் செய்தால், உங்கள் வாயைக் கொப்பளியுங்கள்.”

وَعَنْ عُثْمَانَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يُخَلِّلُ لِحْيَتَهُ فِي
الْوُضُوءِ } أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حُزَيْمَةَ [1].

உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் உளுச் செய்யும் போது தங்களின் தாடியைக் கோதி
விடுவார்கள். இதை திர்மிதீ பதிவு செய்துள்ளார்கள், மேலும் இப்னு குஸைமா
இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَتَى بِثُلْثِي مُدٍّ،
فَجَعَلَ يَدْلُكَ ذِرَاعَيْهِ } أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حُزَيْمَةَ [1].

அப்துல்லாஹ் பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்)
அவர்கள் ஒரு 'முத்'தில் முன்றில் இரண்டு பங்கு (தண்ணீரைக்) கொண்டு
வந்தார்கள். எனவே, அவர்கள் தங்களின் முன்கைகளைத் தேய்க்கத்
தொடங்கினார்கள். இதனை அஹ்மத் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்,
மற்றும் இப்னு குஸைமா அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் எனத்
தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

وَعَنْهُ، { أَنَّ رَأَى النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَأْخُذُ لِذُنْبِيهِ مَاءً خِلَافَ الْمَاءِ الَّذِي أَخَذَ
لِرَأْسِهِ. } أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ [1].

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"நபி (ஸல்) அவர்கள், தமது தலைக்கு மஸ்ஹ் செய்த (ஈரமான) தண்ணீரைத்

தவிர, வேறு (புதிய) தண்ணீரைத் தமது காதுகளுக்காக எடுப்பதை அவர் கண்டார்."

42

:

وَهُوَ عِنْدَ مُسْلِمٍ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ بِلَفْظٍ: وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ بِمَاءٍ غَيْرِ فَضْلِ يَدَيْهِ، وَهُوَ الْمَحْفُوظُ [1].

மேலும், முஸ்லிமின் அறிவிப்பில் இதே அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாக வந்துள்ள வாசகம் வருமாறு: “அவர் தனது கைகளில் எஞ்சியிருந்த தண்ணீரை அல்லாமல் (வேறொரு) தண்ணீரைக் கொண்டுத் தனது தலையைத் தடவினார்கள்.” மேலும், இதுவே (ஹதீஸ் அறிஞர்களால்) பாதுகாக்கப்பட்டு (சரியானது என அங்கீகரிக்கப்பட்ட) அறிவிப்பாகும்.

43

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { "إِنَّ أُمَّتِي يَأْتُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ، مِنْ أَثَرِ الْوُضُوءِ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ. { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன், "நிச்சயமாக மறுமை நாளில் என்னுடைய சமூகத்தார், உளுவின் அடையாளங்களினால் பிரகாசமான முகங்களையும், கை, கால்களையும் உடையவர்களாக வருவார்கள். எனவே, உங்களில் எவர் தமது பிரகாசத்தை (உளுவின் பாகங்களை நீட்டி) அதிகப்படுத்திக் கொள்ள முடியுமோ, அவர் அதைச் செய்து கொள்ளட்டும்."

44

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { كَانَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُعْجِبُهُ التَّيْمُنُ فِي تَعْلِهِ، وَتَرْجُلِهِ، وَطُهُورِهِ، وَفِي شَأْنِهِ كُلِّهِ. { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தமது காலணிகளை அணியும்போதும், தமது தலைமுடியை வாருபோதும், தமது தூய்மைப்படுத்தும் காரியங்களிலும் (உதாரணமாக, உளுச் செய்யும்போதும்), மேலும் தமது எல்லா காரியங்களிலும் வலப்பக்கத்தை

முற்படுத்துவதை விரும்புவார்கள். (இமாம்) புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்தார்கள்.

45

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا تَوَضَّأْتُ فَايْدُوا بِمَيِّمِكُمْ } أَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُرَيْمَةَ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நீங்கள் உளுச் செய்யும்போது, உங்கள் வலது புற உறுப்புகளிலிருந்து ஆரம்பியுங்கள்”.

இதை நால்வர் அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும் இப்னு குஸைமா அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் என மதிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

46

:

وَعَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - تَوَضَّأَ، فَمَسَحَ بِنَاصِيَتِهِ، وَعَلَى الْعِمَامَةِ وَالْخُفَّيْنِ. } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1].

அல்-முகீரா பின் ஷுஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் உளுச் செய்து, தங்களின் முன்னெற்றி முடியின் மீதும், (அதன் மீது தடவியதோடு சேர்த்து) தலைப்பாகையின் மீதும், இரண்டு தோல் காலுறைகளின் மீதும் ஈரக்கையால் தடவினார்கள்.

ஆதாரம்: முஸ்லிம்.

47

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - فِي صِفَةِ حَجِّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِبْدُوا بِمَآبِدِ اللَّهِ بِهِ } أَخْرَجَهُ التَّسَائِيُّ، هَكَذَا بِلَفْظِ الْأَمْرِ [1] وَهُوَ عِنْدَ مُسْلِمٍ بِلَفْظِ الْخَبَرِ [2].

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்களின் ஹஜ் குறித்து (விளக்கும்போது), நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ் எதைக்கொண்டு ஆரம்பித்தானோ அதைக்

கொண்டே துவங்குங்கள்.” (அதாவது, சஃபா மற்றும் மர்வா மலைகளுக்கு இடையே ஸயீ செய்வதை சஃபாவில் இருந்து துவங்குங்கள்.) இதை நஸாயீ அவர்கள் இந்த கட்டளை வடிவத்தில் பதிவு செய்துள்ளார்கள். முஸ்லிம் அவர்கள் இதை செய்தி அறிவிக்கும் வடிவத்தில் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

48

:

وَعَنْهُ قَالَ: { كَانَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذْ تَوَضَّأَ دَارَ الْمَاءِ عَلَى مُرْفَقَيْهِ. } أَخْرَجَهُ
الدَّارُ قُطَيْبِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ [1].

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் உளுச் செய்யும்போது தமது முழங்கைகள் மீது தண்ணீரை ஓட விடுவார்கள். இதை தாரகுத்னி (ரஹ்) அவர்கள் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்கள்.

49

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا وَضُوءَ
لِمَنْ لَمْ يَذْكُرِ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ } أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَابْنُ مَاجَةَ، بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதன் மீது அல்லாஹ்வின் பெயரைக் குறிப்பிடாதவருக்கு உளு இல்லை (அதாவது, அவரது உளு முழுமையற்றது அல்லது அதற்குரிய கூலியைப் பெறாது)." இதை அஹ்மத், அபு தாவூத் மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோர் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்கள்.

50

:

وَاللَّتُّرْمِذِيُّ: عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ [1].

திர்மிதியில், சயீத் பின் ஸைத் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து (ஒரு அறிவிப்பு) பதிவாகியுள்ளது.

51

:

وَأَبِي سَعِيدٍ نَحْوَهُ [1].

அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்களும் இதைப் போன்றே (ஒரு ஹதீஸை அறிவித்துள்ளார்).

51

:

قَالَ أَحْمَدُ: لَا يُبْتِغَى فِيهِ شَيْءٌ [1].

அதில் (அந்த குறிப்பிட்ட விஷயத்தில்) எதுவும் ஆதாரப்பூர்வமானது அல்ல என்று அஹ்மத் கூறினார்கள்.

52

:

وَعَنْ طَلْحَةَ بْنِ مُصَرِّفٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: {رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَفْصِلُ بَيْنَ الْمَضْمَضَةِ وَالْإِسْتِنْشَاقِ. { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ [1].

தல்ஹா பின் முஸ்ரஃப் அவர்கள் தனது தந்தை வழியாக, தனது பாட்டனார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: “நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வாய் கொப்பளிப்பதையும், மூக்கிற்கு நீர் செலுத்துவதையும் (ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனி அள்ளு நீரைப் பயன்படுத்தி) பிரித்துச் செய்வதைப் பார்த்தேன்.” இதை அபூ தாவூத் (ரஹ்) அவர்கள் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்தார்கள்.

53

:

وَعَنْ عَلِيٍّ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - - فِي صِفَةِ الْوُضُوءِ - { ثُمَّ تَمْضَمَضُنْ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَاسْتَنْشَرَ ثَلَاثًا، يُمَضِّمُ مِنْ الْكَفِّ الَّذِي يَأْخُذُ مِنْهُ الْمَاءُ { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتَّيْسَانِيُّ [1].

உள்ளு செய்யும் முறை குறித்து அலீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: பின்னர் நபி (ஸல்) அவர்கள் வாய்க் கொப்பளித்து, மூக்கிற்குத் தண்ணீர் செலுத்தி, மூக்கைச் சிந்தினார்கள். இவ்வாறு மூன்று முறை செய்தார்கள். (ஒவ்வொரு முறையும்) அவர்கள் தண்ணீர் அள்ளிய அதே உள்ளங்கையில் இருந்து வாய்க் கொப்பளித்து, மூக்கையும் சிந்தினார்கள்.

54

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - - فِي صِفَةِ الْوُضُوءِ - { ثُمَّ أَدْخَلَ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَدَهُ، فَمَضَمَضَ وَاسْتَنْشَقَ مِنْ كَفِّ وَاحِدَةٍ، يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثًا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அப்துல்லாஹ் பின் ஜைத் (ரழி) அவர்கள் உளு செய்யும் முறை பற்றிக் கூறியதாவது: “பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் (நீர் இருந்த) பாத்திரத்தில் தமது கையை நுழைத்து, ஒரே கையளவிலிருந்தே வாய் கொப்பளித்து, மூக்கிற்கு நீர் செலுத்தினார்கள். இவ்வாறு மூன்று முறை செய்தார்கள்.” இது (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய) இருவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாகும்.

55

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { رَأَى النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَجُلًا، وَفِي قَدَمِهِ مِثْلُ الظَّفَرِ لَمْ يُصِبْهُ الْمَاءُ. فَقَالَ: ارْجِعْ فَأَحْسِنْ وَضُوءَكَ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّيْسَانِيُّ [1]

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு மனிதரைக் கண்டார்கள். அவரது காலில் நகம் அளவுள்ள இடத்தில் தண்ணீர் படவில்லை. (அவர் உளு செய்திருந்தார், ஆனால் அந்த இடம் விடுபட்டிருந்தது.) அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், “திரும்பிச் சென்று, உமது உளுவை செம்மைப்படுத்துங்கள் (முழுமையாகச் செய்யுங்கள்)” என்று கூறினார்கள்.

56

:

وَعَنْهُ قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَتَوَضَّأُ بِالْمُدِّ، وَيَغْتَسِلُ بِالصَّاعِ إِلَى خَمْسَةِ أُمْدَادٍ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு 'முத்' (அளவு நீரால்) உளுச் செய்பவர்களாகவும், ஒரு 'ஸாஉ' (அதாவது, நான்கு 'முத்'கள்) முதல் ஐந்து 'முத்'கள் வரையிலான (அளவு நீரால்) குளிப்பவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

57

:

وَعَنْ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ، فَيُسْبِغُ الْوُضُوءَ، ثُمَّ يَقُولُ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ

مُحَمَّدًا عَبْدَ اللَّهِ وَرَسُولَهُ، إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ" { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1].

உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் எவரேனும் ஒருவர் உளுச் செய்து, அதை முழுமையாகச் செய்த பின்னர், (அஷ்ஹது அன் லா இலாஹ இல்லல்லாஹு வஹ்தஹு லா ஷரீக்க லஹு, வ அஷ்ஹது அன்ன முஹம்மதன் அப்துஹு வ ரஸூலுஹு) 'அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு வணக்கத்திற்குரியவன் இல்லை; அவன் தனித்தவன்; அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை என்றும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அவனுடைய அடியாரும் தூதரும் ஆவார்கள் என்றும் நான் சாட்சி கூறுகிறேன்' என்று கூறினால், அவருக்காகச் சொர்க்கத்தின் வாசல்கள் திறக்கப்படுகின்றன (அவர் விரும்பிய வாசலில் நுழையலாம்).”

57

:

وَالْتَّزِمْدِي، وَزَادَ: { اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ } [1].

மேலும் திர்மிதீ (இதனைப் பதிவு செய்து), பின்வருமாறு அதிகப்படுத்தியுள்ளார்: “இறைவா! என்னை, (பாவங்களிலிருந்து) மீண்டு மீண்டு (உன்னிடம்) தவ்பா செய்பவர்களிலும், (உடல் மற்றும் உள்ளத்தால்) தூய்மைப்படுத்திக் கொள்பவர்களிலும் ஆக்குவாயாக.”

58

:

عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَتَوَضَّأَ، فَأَهْوَيْتُ لَأَنْزِعَ حُقَّيْهِ، فَقَالَ: دَعُهُمَا، فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

முகீரா பின் ஷஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தேன். அப்போது அவர்கள் உளுச் செய்தார்கள். நான் அவர்களின் காலுறைகளைக் கழற்றுவதற்காகக் குனிந்தேன். அதற்கு அவர்கள், “அவற்றை விட்டுவிடுங்கள்; ஏனெனில், நான் அவ்விரண்டையும் தூய்மையான நிலையிலேயே (அதாவது, உளுச் செய்த பிறகு) அணிந்தேன்” என்று கூறினார்கள். எனவே, அவர்கள் அவற்றின் மீது மஸ்ஹா செய்தார்கள்.

59

:

وَلِلَّائِثَةِ عَنْهُ إِلَّا النَّسَائِيُّ: { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَسَحَ أَعْلَى الْخُفِّ وَأَسْفَلَهُ }
وَفِي إِسْنَادِهِ ضَعْفٌ [1].

அந்-நஸாய்யைத் தவிர அல்-அர்பஆ (நான்கு இமாம்கள்) அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் தோலாலான காலுறைகளின் (குஃப்) மேற்புறத்திலும்
அதன் கீழ்ப்புறத்திலும் மஸஹு செய்தார்கள். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில்
பலவீனம் உள்ளது.

60

:

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { لَوْ كَانَ الدِّينُ بِالرَّأْيِ لَكَانَ أَسْفَلُ الْخُفِّ أَوْ لَى بِالْمَسْحِ
مِنْ أَعْلَاهُ, وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَمْسَحُ عَلَى ظَاهِرِ خُفِّهِ } أَخْرَجَهُ
أَبُو دَاوُدَ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ [1].

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
மார்க்கம் என்பது (ஒருவரின்) சுயக்கருத்தை அடிப்படையாகக்
கொண்டிருந்தால், தோல் காலுறைகளின் மேற்பகுதியைத் தடவுவதை விட
அவற்றின் கீழ்ப்பகுதியைத் தடவுவதே மிகவும் பொருத்தமானதாக
இருந்திருக்கும். ஆனால் நான், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது
தோல் காலுறைகளின் மேற்பகுதியைத் தடவுவதைக் கண்டிருக்கிறேன். இதை
அபூ தாவூத் அவர்கள் நல்ல அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்தார்கள்.

61

:

وَعَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَسَّالٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
يَأْمُرُنَا إِذَا كُنَّا سَفَرًا أَنْ لَا نَنْزِعَ خِفَاتِنَا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلِيَالِيَهُنَّ, إِلَّا مِنْ جَنَابَةٍ وَلَكِنْ مِنْ غَائِطٍ,
وَبَوْلٍ, وَنَوْمٍ } أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ, وَالتِّرْمِذِيُّ وَاللَّفْظُ لَهُ, وَابْنُ خُرَيْمَةَ وَصَحَّاحُهُ [1].

சஃப்வான் இப்னு அஸ்ஸால் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"நாங்கள் பயணத்தில் இருக்கும்போது, ஜனாபத் (பெருந்துடக்கு) ஏற்பட்டால்
தவிர (அப்போது தோல் காலுறைகளைக் கழற்ற வேண்டும்), மலம் கழித்தல்,
சிறுநீர் கழித்தல் மற்றும் தூக்கம் (போன்ற சிறுதுடக்கிற்காக) எங்கள் தோல்
காலுறைகளை மூன்று பகல்களும் மூன்று இரவுகளும் கழற்றக் கூடாது என
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்குக் கட்டளையிடுவார்கள்."
இதனை அந்-நஸாய் மற்றும் அத்-திரிமீதீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்.
இது அத்-திரிமீதியின் வாசகமாகும். இப்னு குஸைமா இதனை ஸஹீஹ்
(சரியானது) எனத் தரம் பிரித்துள்ளார்.

وَعَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { جَعَلَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِيَهُنَّ لِلْمُسَافِرِ، وَيَوْمًا وَلَيْلَةً لِلْمُقِيمِ. يَعْنِي: فِي الْمَسْحِ عَلَى الْخُفَّيْنِ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1].

அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், தோல் காலுறைகள் மீது மஸ்ஹ் (தடவுதல்) செய்வதற்கு, பயணிக்கு மூன்று நாட்களும் அவற்றின் இரவுகளும், உள்ளூரில் வசிப்பவருக்கு ஒரு நாளும் ஓர் இரவும் என நிர்ணயித்தார்கள்.

وَعَنْ ثَوْبَانَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - سَرِيَّةً، فَأَمَرَهُمْ أَنْ يَمْسَحُوا عَلَى الْعَصَائِبِ - يَعْنِي: الْعَمَائِمَ - وَالتَّسَاحِينَ - يَعْنِي: الْخِفَافَ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَابْنُ دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

ஸவ்பான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு இராணுவப் பயணக் குழுவை அனுப்பி, (உளுவின் போது) தலைப்பாகைகளின் மீதும், தோலினாலான காலுறைகளின் மீதும் மஸ்ஹ் செய்யுமாறு அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். இதை அஹ்மத் மற்றும் அபு தாவுத் (ரஹ்) பதிவு செய்துள்ளனர். அல்-ஹாகிம் (ரஹ்) இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என தரப்படுத்தியுள்ளார்.

وَعَنْ عُمَرَ - مَوْفُؤًا - وَ[عَنْ] أَنَسٍ - مَرْفُوعًا - : { إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ وَلَبَسَ خُفَّيْهِ فَلْيَمْسَحْ عَلَيْهِمَا، وَلْيَصِلْ فِيهِمَا، وَلَا يَخْلَعْهُمَا إِنْ شَاءَ إِلَّا مِنْ جَنَابَةٍ } أَخْرَجَهُ الدَّارِقُطْنِيُّ، وَالْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ [1].

மவ்கூஃப் (நிறுத்தப்பட்ட) ஹதீஸில் உமர் (ரழி) அவர்களும், மர்ஃபூஃ (ஏற்றப்பட்ட) ஹதீஸில் அனஸ் (ரழி) அவர்களும் அறிவிக்கிறார்கள்:

“உங்களில் ஒருவர் உளுச் செய்து, தமது இரண்டு தோலாலான காலுறைகளை அணிந்தால், அவர் அவற்றின் மீது மஸ்ஹு செய்யப்படும், அவற்றுடன்

தொழவும் செய்யட்டும். ஜனாபத் (பெருந்தொடக்கு) ஏற்பட்டால் தவிர, அவர் விரும்பினால் (மஸ்ஹு செய்வதற்கான காலவரையறைக்குள்) அவற்றை கழற்றத் தேவையில்லை.”

இதை அத்-தாரகுத்னி மற்றும் அல்-ஹாக்கிம் ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும் அல்-ஹாக்கிம் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

65

:

وَعَنْ أَبِي بَكْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَنَّ رَخَّصَ لِلْمُسَافِرِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِيَهُنَّ، وَلِلْمُقِيمِ يَوْمًا وَلَيْلَةً، إِذَا تَطَهَّرَ فَلَيْسَ خُفَّيْهِ: أَنْ يَمْسَحَ عَلَيْهِمَا } أَخْرَجَهُ الدَّارَقُطْنِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حُزَيْمَةَ [1].

அபூ பக்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒருவர் தூய்மையான நிலையில் தனது தோலாலான காலுறைகளை அணிந்திருந்தால், பயணிக்கு மூன்று பகல்களும் மூன்று இரவுகளும், ஊரில் தங்கியிருப்பவருக்கு ஒரு பகலும் ஒரு இரவும் அவற்றின் மீது மஸ்ஹு செய்வதற்கு (கால்களைக் கழுவுவதற்குப் பதிலாக ஈரக்கையால் தடவுவதற்கு) நபி (ஸல்) அவர்கள் அனுமதித்தார்கள். இதை அத்-தாரகுத்னி அவர்கள் பதிவுசெய்துள்ளார்கள் மற்றும் இப்னு குஸைமா அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

66

:

وَعَنْ أَبِي بَنْ عِمَارَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ قَالَ: { يَا رَسُولَ اللَّهِ أُمَسِّحُ عَلَى الْخُفَّيْنِ؟ قَالَ: نَعَمْ قَالَ: يَوْمًا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: وَيَوْمَيْنِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: وَثَلَاثَةً؟ قَالَ: نَعَمْ، وَمَا شِئْتَ أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَقَالَ: لَيْسَ بِالْقَوِيِّ } [1].

உபை இப்னு இமாரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நான், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் குஃப்பின் (தோல் காலுறைகள்) மீது மஸ்ஹு செய்யலாமா?” என்று கேட்டேன். நபி (ஸல்) அவர்கள், “ஆம்” என்றார்கள். நான், “ஒரு நாளுக்கா?” என்று கேட்டேன். அவர்கள், “ஆம்” என்றார்கள். நான், “இரண்டு நாட்களுக்கா?” என்று கேட்டேன். அவர்கள், “ஆம்” என்றார்கள். நான், “மூன்று நாட்களுக்கா?” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “ஆம், நீங்கள் விரும்பும் வரை” என்று கூறினார்கள். (இதனை அபூதாலுத் பதிவு செய்துள்ளார். மேலும் அவர்கள், “இது பலமானதல்ல” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்).

باب نواقض الوضوء

உளுவின் முறிவுகள்

67

:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَى عَهْدِهِ - يَنْتَظِرُونَ الْعِشَاءَ حَتَّى تَخْفِقَ رُؤُوسُهُمْ, ثُمَّ يُصَلُّونَ وَلَا يَتَوَضَّئُونَ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ, وَصَحَّحَهُ الدَّارِ قُطَنِي [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடைய காலத்தில், அவர்களுடைய தோழர்கள் இஷா தொழுகைக்காக, (தூக்கக் கலக்கத்தால்) அவர்களுடைய தலைகள் தள்ளாடும் வரை காத்திருப்பார்கள். பின்னர் அவர்கள் உளுச் செய்யாமலேயே தொழுவார்கள்."

இதை அபு தாவூத் பதிவு செய்துள்ளார்; தாரகுத்னீ இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரம் பிரித்துள்ளார்.

67

:

وَأَصْلُهُ فِي مُسْلِمٍ [1].

இதன் மூலம் முஸ்லிம் (நூலில்) உள்ளது.

68

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { جَاءَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي امْرَأَةٌ اسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهُرُ, أَفَأَدْرِعُ الصَّلَاةَ? قَالَ: "لَا. إِنَّمَا ذَلِكَ عَرْقٌ, وَلَيْسَ بِحَيْضٍ, فَإِذَا أَقْبَلَتْ حَيْضُكَ فَدَعِي الصَّلَاةَ, وَإِذَا أَذْبَرَتْ فَاعْسِلِي عَنْكَ الدَّمَ, ثُمَّ صَلِّي { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஃபாத்திமா பின்த் அபீ ஹுபைஷ் (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் இஸ்திஹாதா (தொடர் இரத்தப்போக்கு) உள்ள ஒரு பெண். நான் தூய்மையடைவதே இல்லை. எனவே, நான்

தொழுகையை விட்டுவிட வேண்டுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இல்லை; அது ஒரு நரம்பிலிருந்து (வரும்) இரத்தம்)தான்; அது மாதவிடாய் அல்ல. ஆகவே, உனக்கு மாதவிடாய் (காலம்) வரும்போது தொழுகையை விட்டுவிடு; அது சென்றுவிட்டால், உன்னிடமிருந்து இரத்தத்தைக் கழுவிவிட்டுப் பின்னர் தொழு".

68

:

وَالْبُخَارِيُّ: { ثُمَّ تَوَضَّعْتُ لِكُلِّ صَلَاةٍ } [1].

அல்-புகாரியின் அறிவிப்பில் (கூடுதலாக) இடம்பெற்றுள்ளது: 'பின்னர் ஒவ்வொரு தொழுகைக்கும் உளுச் செய்யுங்கள் (அதாவது, புதிய உளுச் செய்யுங்கள்).'

68

:

وَأَشَارَ مُسْلِمٌ إِلَى أَنَّهُ حَدَّثَهَا عُمَدًا [1].

மேலும் முஸ்லிம் அவர்கள், அதை வேண்டுமென்றே நீக்கிவிட்டதாகச் சுட்டிக்காட்டினார்.

69

:

وَعَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كُنْتُ رَجُلًا مَذَّاءً، فَأَمَرْتُ الْمُقْدَادِبْنَ الْأَسْوَدَ أَنْ يَسْأَلَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَسَأَلَهُ؟ فَقَالَ: "فِيهِ الْوُضُوءُ" { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [1].

அலி இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் மதீ (சிறுநீர்ப்பாதை கசிவு) அதிகமாக வெளிப்படக்கூடியவனாக இருந்தேன். (நபி (ஸல்) அவர்களின் மகள் ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்களின் கணவர் என்பதால் நேரடியாகக் கேட்க வெட்கப்பட்டு,) மிக்தாத் இப்னு அல்-அஸ்வத் அவர்களை நபி (ஸல்) அவர்களிடம் (இது பற்றிக்) கேட்குமாறு பணித்தேன். அவர் (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்) கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், ‘அதற்கு உளு அவசியம்’ என்று கூறினார்கள்.” இது புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியவற்றில் ஒருமித்து ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட (முத்தஃபகுன் அலைஹி) ஹதீஸ் ஆகும். மேலும் இது அல்-புகாரியின் வாசகமாகும்.

70

:

وَعَنْ عَائِشَةَ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا؛ { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَبَّلَ بَعْضَ نِسَائِهِ، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ وَلَمْ يَتَوَضَّأْ } أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَضَعَّفَهُ الْبُخَارِيُّ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தங்களுடைய மனைவியரில் ஒருவரை முத்தமிட்டுவிட்டு, (புதிதாக) உளு செய்யாமல் தொழுகைக்குச் சென்றார்கள். இதை அஹ்மத் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள், மேலும் அல்-புகாரி அவர்கள் இதை ஈஃஃப் (பலவீனமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

71

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا وَجَدَ أَحَدُكُمْ فِي بَطْنِهِ شَيْئًا، فَأَشْكَلَ عَلَيْهِ: أَخْرَجْ مِنْهُ شَيْئًا، أَمْ لَا؟ فَلَا يَخْرُجَنَّ مِنَ الْمَسْجِدِ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا، أَوْ يَجِدَ رِيحًا } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தம் வயிற்றில் ஏதேனும் ஒன்றை உணர்ந்து, அதிலிருந்து ஏதேனும் வெளியேறியதா இல்லையா என்று அவருக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டால், அவர் சப்தத்தைக் கேட்காத வரை அல்லது வாடையை நுகராத வரை பள்ளிவாசலை விட்டு வெளியேறக் கூடாது (அதாவது, அவர் தனது உளுவை இழந்ததாகக் கருதக் கூடாது, ஏனெனில் சந்தேகம் உறுதியை நீக்காது)". இதை முஸ்லிம் அறிவித்தார்.

72

:

وَعَنْ طَلْقِ بْنِ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { قَالَ رَجُلٌ: مَسَسْتُ ذَكَرِي أَوْ قَالَ الرَّجُلُ يَمَسُّ ذَكَرَهُ فِي الصَّلَاةِ، أَعْلَيْهِ وَضُوءٌ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "لَا، إِنَّمَا هُوَ بَضْعَةٌ مِنْكَ } أَخْرَجَهُ الْخُمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ [1].

தல்க பின் அலீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு மனிதர் (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்) கேட்டார்: "நான் எனது ஆண் குறியைத் தொட்டேன் (அப்போது உளு செய்ய வேண்டுமா?) அல்லது (அவர் கேட்டார்:) "ஒருவர் தொழுகையின் போது தனது ஆண் குறியைத் தொட்டால், அவர் உளு செய்ய வேண்டுமா?" அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "இல்லை, அது உன் உடலின் ஒரு பகுதிதானே" என்று பதிலளித்தார்கள்.

இதை ஐவர் அறிவித்துள்ளனர். இப்னு ஹிப்பான் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

72

:

وَقَالَ ابْنُ الْمَدِينِيِّ: هُوَ أَحْسَنُ مِنْ حَدِيثِ بُسْرَةَ.

மேலும் இப்னுல் மதீனீ அவர்கள் கூறினார்கள், “இது (முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட ஹதீஸ்) புஸ்ரா (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸை விட சிறந்தது”.

73

:

وَعَنْ بُسْرَةَ بِنْتِ صَفْوَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا; { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: مَنْ مَسَّ ذَكَرَهُ فَلْيَتَوَضَّأْ } أَخْرَجَهُ الْخَمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ جِبَّانَ [1].

புஸ்ரா பின்த் ஸஃப்வான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “தனது ஆணுறுப்பைத் தொட்டவர் உளுச் செய்யட்டும்”.
இதை அல்-கம்ஸா (அபு தாவூத், திர்மிதி, நஸாய், இப்னு மாஜா, அஹ்மத்) பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும், அத்-திர்மிதீயும் இப்னு ஹிப்பானும் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என தரம் பிரித்துள்ளனர்.

73

:

وَقَالَ الْبُخَارِيُّ: هُوَ أَصَحُّ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ.

அல்-புகாரி (ரஹ்) கூறினார்கள்: “இந்த அத்தியாயத்தில் இதுவே மிகவும் ஆதாரப்பூர்வமானதாகும்.”

74

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا; { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: { مَنْ أَصَابَهُ قَيْءٌ أَوْ رُعَاتٌ، أَوْ قَلَسٌ، أَوْ مَذْيٌ فَلْيُصْرِفْ فَلْيَتَوَضَّأْ، ثُمَّ لِيَبْنِ عَلَى صَلَاتِهِ، وَهُوَ فِي ذَلِكَ لَا يَتَكَلَّمُ } أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَهَ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யாருக்கு வாந்தி, மூக்கிலிருந்து இரத்தம் வடிதல், கக்கல் (வாய் நிறையாத வாந்தி) அல்லது

மதீ (பாலியல் தூண்டுதலின் போது சிறுநீர் பாதையிலிருந்து வெளியாகும் மெல்லிய திரவம்) ஏற்படுகிறதோ, அவர் (தொழுகையிலிருந்து) விலகிச் சென்று, உளுச் செய்து கொள்ளட்டும். பின்னர் (திரும்பி வந்து), இடையில் பேசாதிருக்கும் நிலையில் தனது தொழுகையை (விட்ட இடத்திலிருந்து தொடர்ந்து) பூர்த்தி செய்யட்டும்.”

74

:

وَضَعَفَهُ أَحْمَدٌ وَغَيْرُهُ.

மேலும், அஹ்மத் (இப்னு ஹன்பல்) மற்றும் பிற அறிஞர்கள் அதை (அந்த ஹதீஸை) பலவீனமானது என்று தரப்படுத்தினார்கள்.

75

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; { أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَتَوَضَّأُ مِنْ لُحُومِ الْغَنَمِ؟ قَالَ: إِنْ شِئْتَ قَالَ: أَتَوَضَّأُ مِنْ لُحُومِ الْإِبِلِ؟ قَالَ: نَعَمْ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ .[1]

ஜாபிர் பின் ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஒருவர் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம், “நான் ஆட்டுக்கறி சாப்பிட்டப் பிறகு உளுச் செய்ய வேண்டுமா?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், “நீர் விரும்பினால்” என்று பதிலளித்தார்கள். பின்னர் அவர், “நான் ஒட்டக இறைச்சி சாப்பிட்டப் பிறகு உளுச் செய்ய வேண்டுமா?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், “ஆம்” என்று கூறினார்கள். நூல்: முஸ்லிம்.

76

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ غَسَلَ مِئْتًا فَلْيَغْتَسِلْ، وَمَنْ حَمَلَهُ فَلْيَتَوَضَّأْ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدٌ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنَهُ .[1]

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் ஒரு இறந்தவரைக் குளிப்பாட்டுகிறாரோ, அவர் (அதன் பிறகு) குளிக்க வேண்டும்; மேலும் யார் அவரைச் சுமக்கிறாரோ, அவர் உளுச் செய்ய வேண்டும்”. இதை அஹ்மத், அந்-நஸாஈ மற்றும் அத்-திர்மீதீ ஆகியோர் பதிவு

செய்துள்ளனர், அவர்களில் அத்-தீர்மிதீ அவர்கள் இதை ஹஸன் (நல்லது) என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்.

76

:

وَقَالَ أَحْمَدُ: لَا يَصِحُّ فِي هَذَا الْبَابِ شَيْءٌ.

மற்றும் அஹ்மத் அவர்கள், இந்த அத்தியாயத்தில் எதுவும் ஆதாரப்பூர்வமானது அல்ல (அதாவது, எந்த ஒரு ஹதீஸும் ஸஹீஹ் இல்லை) என்று கூறினார்கள்.

77

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ رَحِمَهُ اللَّهُ; { أَنَّ فِي الْكِتَابِ الَّذِي كَتَبَهُ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لِعَمْرِو بْنِ حَزْمٍ: أَنْ لَا يَمَسَّ الْقُرْآنَ إِلَّا طَاهِرٌ } رَوَاهُ الْمَالِكِيُّ مُسْلًا، وَوَصَلَهُ النَّسَائِيُّ، وَابْنُ حِبَّانَ، وَهُوَ مَعْلُولٌ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபூபக்ர் (ரஹி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: (நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள்) அம்ர் இப்னு ஹஸ்ம் (ரழி) அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், “தூய்மையானவரைத் தவிர வேறு யாரும் குர்ஆனைத் தொடக் கூடாது” என்று இடம் பெற்றிருந்தது. இதை மாலிக் அவர்கள் முர்ஸலாகவும் அறிவித்துள்ளனர். நஸாயீ மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் ஆகியோர் இதன் சங்கிலித்தொடரை இணைத்து (மவ்ஸூலாக) அறிவித்துள்ளனர். எனினும், இது மஃலூல் (குறையுடையது) ஆகும்.

78

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُذَكِّرُ اللَّهَ عَلَى كُلِّ أَحْيَانٍ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ، وَعَلَّقَهُ الْبُخَارِيُّ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எல்லா நேரங்களிலும் (மற்றும் அனைத்து நிலைகளிலும்) அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வார்கள். இதை முஸ்லிம் அவர்கள் அறிவித்தார்கள், மேலும் அல்-புகாரி அவர்கள் இதை முஅல்லக் (தொடர்பு அறுந்ததாக) பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

79

:

وَعَنْ أَنَسٍ [بْنِ مَالِكٍ] - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - احْتَجَمَ وَصَلَّى، وَلَمْ يَتَوَضَّأْ } أَخْرَجَهُ الدَّارُ قُطْنِي، وَلَيْسَ بِهِ [1].

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் இரத்தம் குத்தி (ஹிஜாமா) எடுத்தார்கள்; தொழுதார்கள்;
மேலும் உஞ்ச் செய்யவில்லை.
இதை அதாரகுத்னீ அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்; மேலும் இதனைப்
பலவீனப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

80

:

وَعَنْ مُعَاوِيَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْعَيْنُ وَكَاءُ
السَّهْلِ، فَإِذَا نَامَتِ الْعَيْنَانِ اسْتَطْلَقَ الْوِكَاءُ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالطَّبْرَانِيُّ وَزَادَ { وَمَنْ نَامَ فَلْيَتَوَضَّأْ }
{

முஆவியா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “கண் மலவாயின்
பிணைப்பு ஆகும். இரண்டு கண்களும் உறங்கிவிட்டால், அந்தப் பிணைப்பு
அவிழ்ந்துவிடுகிறது (இதனால் காற்று வெளியேற வாய்ப்புள்ளது)”.

இதை அஹ்மத் மற்றும் தப்ரானி (ரஹ்) ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள்.
மேலும் தப்ரானி (ரஹ்) அவர்களின் அறிவிப்பில், “யார் உறங்குகிறாரோ
அவர் உஞ்ச் செய்யட்டும்” என்று கூடுதலாக இடம்பெற்றுள்ளது.

81

:

وَهَذِهِ الزِّيَادَةُ فِي هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَبِي دَاوُدَ مِنْ حَدِيثِ عَلِيِّ دُونَ قَوْلِهِ: { اسْتَطْلَقَ الْوِكَاءُ }
وَفِي كِلَا الْإِسْنَادَيْنِ ضَعْفٌ [1].

இந்த ஹதீஸில் உள்ள இக்கூடுதல் தகவல் அபு தாவூத் நூலில் அலீ (ரலி)
அவர்களின் வாயிலாக, “கயிறு அவிழ்க்கப்பட்டது” என்ற வார்த்தைகள்
இல்லாமல் பதிவாகியுள்ளது. இவ்விரு அறிவிப்பாளர் தொடர்களிலும்
பலவீனம் உள்ளது.

82

:

وَلِأَبِي دَاوُدَ أَيُّضًا، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ مَرْفُوعًا: { إِنَّمَا الْوُضُوءُ عَلَى مَنْ نَامَ مُضْطَجِعًا } وَفِي إِسْنَادِهِ
ضَعْفٌ أَيُّضًا [1].

மேலும் அபூதாவூத் நூலில் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக
'மர்ஃபூஃ' ஆக (நபிமொழியாக) பதிவாகியுள்ளது:
“சாய்ந்து படுத்து உறங்குபவர் மீது மட்டுமே உளு (செய்வது)
அவசியமாகும்.”
மேலும் இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரிலும் பலவீனம் உள்ளது.

83

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { يَأْتِي
أَحَدَكُمْ الشَّيْطَانُ فِي صَلَاتِهِ، فَيَنْفُخُ فِي مَقْعَدَيْهِ فَيَخِيلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ أَحَدَثَ، وَلَمْ يُحْدِثْ، فَإِذَا
وَجَدَ ذَلِكَ فَلَا يَنْصَرِثُ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا أَوْ يَجِدَ رِيحًا } أَخْرَجَهُ الْبُزَّارُ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஷைத்தான் உங்களில்
ஒருவரிடம் தொழுகையின் போது வந்து, அவரது ஆசனவாயில் ஊதுகிறான்.
அதனால், தனக்கு காற்றுப் பிரிந்துவிட்டதாக (அதாவது உளு
முறிந்துவிட்டதாக) அவருக்குத் தோன்றுகிறது, ஆனால் உண்மையில்
அவரிடமிருந்து காற்றுப் பிரியவில்லை. எனவே, அவருக்கு அத்தகைய
உணர்வு ஏற்பட்டால், அவர் (காற்றின்) சப்தத்தைக் கேட்கும் வரை அல்லது
அதன் வாசனையை உணரும் வரை தனது தொழுகையை விட்டு
வெளியேறக் கூடாது.” அல்-பஸ்ஸார் பதிவுசெய்துள்ளார்.

84

:

وَأَصْلُهُ فِي الصَّحِيحَيْنِ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ [1].

இந்த ஹதீஸின் மூலம் (அல்லது அடிப்படைப் பகுதி) புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்
ஆகியோரின் ஸஹீஹ் நூல்களில் அப்துல்லாஹ் பின் ஸைத் (ரழி)
அவர்களின் அறிவிப்பில் உள்ளது.

85

:

وَلِمُسْلِمٍ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ نَحْوُهُ.

முஸ்லிம் அவர்களும் அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் வழியாக இதே போன்று அறிவித்துள்ளார்கள்.

86

:

وَالْحَاكِمِ. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ مَرْفُوعًا: { إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الشَّيْطَانُ، فَقَالَ: إِنَّكَ أَحَدُتَ، فَلْيَقُلْ: كَذَبْتُ }

அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்கள் மர்பூஃவாக அறிவித்தார்கள்: “உங்களில் ஒருவரிடம் ஷைத்தான் வந்து, ‘காற்றுப் பிரிந்ததன் மூலம்’ நீ உனது உளுவை முறித்துவிட்டாய்’ என்று கூறினால், அவர், ‘நீ பொய் சொல்லிவிட்டாய்’ என்று கூறட்டும்.” இதை அல்-ஹாகிம் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

86

:

وَأُخْرِجَهُ ابْنُ حِبَّانَ بِلَفْظٍ: { فَلْيَقُلْ فِي نَفْسِهِ } [1].

இப்னு ஹிப்பான் அவர்களும், "அவர் தனது உள்ளத்தில் (மனதிற்குள்) கூறட்டும்" எனும் வாசகத்துடன் இதனைப் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

باب قضاء الحاجة

கடன் கழிக்கும் முறைகள்

87

:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ وَضَعَ خَاتَمَهُ { أَخْرَجَهُ الْأُرْبَعَةُ، وَهُوَ مَعْلُولٌ } [1].

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கழிவறைக்குள் நுழையும்போது தமது மோதிரத்தைக் கழற்றி விடுவார்கள் (ஏனெனில், அதில் அல்லாஹ்வின் பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது). இதை நால்வர் பதிவு செய்துள்ளனர், மேலும் இது குறைபாடுடைய ஹதீஸாகும்.

88

:

وَعَنْهُ قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ } أَخْرَجَهُ السَّبْعَةُ [1].

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கழிவறைக்குள் நுழையும்போது, “அல்லாஹும்ம இன்னி அஹது பிக மினல் குப்ஸி வல் கபாயிஸ்” என்று கூறுவார்கள்.

(அதன் பொருள்:) “அல்லாஹ்வே! தீயவைகளிலிருந்தும் தீயவைகளிலிருந்தும் (அதாவது, ஆண் மற்றும் பெண் ஷைத்தான்களிடமிருந்தும்) நான் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.”

89

:

وَعَنْهُ قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَدْخُلُ الْخَلَاءَ, فَأَحْمِلُ أَنَا وَعُلَمَاؤُ نَحْوِي إِدَاوَةً مِنْ مَاءٍ وَعَنْزَةً, فَيَسْتَنْجِي بِالمَاءِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மலஜலம் கழிக்கச் செல்லும்போதெல்லாம், நானும், என்னைப் போன்ற வயதுடைய ஒரு சிறுவனும், தண்ணீர் நிரம்பிய ஒரு தோல் பாத்திரத்தையும், ஓர் ஈட்டியையும் (மறைப்புக்காக அல்லது ஊன்றுகோலாகப் பயன்படுத்த) எடுத்துச் செல்வோம். அவர்கள் அந்த நீரால் தங்களைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்வார்கள்.

90

:

وَعَنْ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { قَالَ لِي النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - خُذِ الْإِدَاوَةَ. فَانْطَلِقْ حَتَّى تَوَارَى عَنِّي, فَقَضَى حَاجَتَهُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அல்-முகீரா பின் ஷுஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், “தோல் துருத்தியை எடுத்துக்கொள்” என்று கூறிவிட்டு, என் பார்வையிலிருந்து மறையும் வரை முன்னே சென்று தம் இயற்கைக்கடனை (மலம் அல்லது சிறுநீர் கழிக்கும் தேவையை) நிறைவேற்றினார்கள். இந்த ஹதீஸை புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளார்கள்.

91

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { اتَّقُوا
اللَّاعِنِينَ: الَّذِي يَتَخَلَّى فِي طَرِيقِ النَّاسِ, أَوْ فِي ظِلِّهِمْ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “சாபத்திற்குரிய இருவரை அஞ்சுங்கள் (அதாவது, அத்தகைய செயல்களைச் செய்வதிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்): மக்கள் நடமாடும் பாதையிலும், அல்லது அவர்களின் நிழலிலும் மலஜலம் கழிப்பவரை.”

92

:

زَادَ أَبُو دَاوُدَ, عَنْ مَعَاذٍ: { وَالْمَوَارِدُ } [1].

முஆத் (ரழி) வாயிலாக அபுதாவூத் (ரஹ்) அவர்கள், "நீர்நிலைகள்" (என்பதையும்) மேலதிகமாக அறிவிக்கிறார்கள்.

93

:

وَلِأَحْمَدَ; عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: { أَوْ نَقْعَ مَاءٍ } وَفِيهِمَا ضَعْفٌ [1].

"அல்லது தண்ணீர் தேங்கும் இடம்" என்று இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அஹ்மத் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும் இவ்விரண்டிலும் (அதாவது, இந்த அறிவிப்பிலும், இதற்கு முந்தைய அறிவிப்பிலும்) பலவீனம் (அறிவிப்பாளர் தொடரில்) உள்ளது.

94

:

وَأَخْرَجَ الطَّبْرَانِيُّ النَّهْيَ عَنْ [1] تَحْتَ الْأَشْجَارِ الْمُثْمَرَةِ, وَصَفَّةِ النَّهْرِ الْجَارِي. مِنْ حَدِيثِ
ابْنِ عُمَرَ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ [2].

தபரானீ அவர்களும் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் வழியாக (பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன்), பழம் தரும் மரங்களின் கீழும், ஓடும் ஆற்றங்கரையின் ஓரத்திலும் (இயற்கைக் கடனை கழிப்பது) தடைசெய்யப்பட்டிருப்பதை அறிவித்தார்கள்.

95

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا تَغَوَّظَ الرَّجُلَانِ فَلْيَتَوَارَا كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا عَنْ صَاحِبِهِ، وَلَا يَتَحَدَّثَا. فَإِنَّ اللَّهَ يَمُقُّتُ عَلَى ذَلِكَ } رَوَاهُ [1] وَصَحَّحَهُ ابْنُ السَّكَنِ، وَابْنُ الْقَطَّانِ، وَهُوَ مَعْلُولٌ [2].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இருவர் இயற்கைக் கடனை நிறைவேற்றச் சென்றால் (மலம் கழிக்க), அவர்கள் ஒருவரை விட்டு ஒருவர் மறைந்து கொள்ளட்டும், மேலும் பேசிக் கொள்ள வேண்டாம். ஏனெனில், அல்லாஹ் அதனை வெறுக்கிறான்”. இதை அஹ்மத் அவர்கள் பதிவு செய்தார்கள்; இப்னு அஸ்-ஸகன் மற்றும் இப்னுல் கத்தான் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என தரப்படுத்தினார்கள், ஆயினும் அது குறைபாடுடையதாகும்.

96

وَعَنْ أَبِي قَتَادَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يُمَسِّكَنَّ أَحَدُكُمْ ذِكْرَهُ بِيَمِينِهِ، وَهُوَ يَبُولُ، وَلَا يَتَمَسَّحُ مِنَ الْخَلَاءِ بِيَمِينِهِ، وَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ [1].

அபு கத்தாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் எவரும் சிறுநீர் கழிக்கும்போது தமது ஆணுறுப்பை வலது கையால் பிடிக்க வேண்டாம். மேலும், கழிப்பிடம் சென்றபின் வலது கையால் சுத்தம் செய்ய வேண்டாம். மேலும், பாத்திரத்தில் (உள்ள பானம் அல்லது உணவில்) மூச்சு விட வேண்டாம்.”

இதை புகாரியும் முஸ்லிமும் அறிவிக்கிறார்கள். இந்த வாசகம் முஸ்லிமுடையதாகும்.

97

وَعَنْ سَلْمَانَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { لَقَدْ نَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ نَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ بِغَائِطٍ أَوْ بَوْلٍ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِالْيَمِينِ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِأَقْلٍ مِنْ ثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِرَجِيعٍ أَوْ عَظْمٍ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஸல்மான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

மலம் அல்லது சிறுநீர் கழிக்கும்போது கிப்லாவை முன்னோக்குவதையும்,

வலது கையால் சுத்தம் செய்வதையும் (அதாவது, இஸ்திஞ்ஜா செய்வதையும்), மூன்று கற்களுக்கும் குறைவாகக் கொண்டு சுத்தம் செய்வதையும், சாணம் அல்லது எலும்பைக் கொண்டு சுத்தம் செய்வதையும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்குத் தடை செய்தார்கள். இதை முஸ்லிம் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

98

:

وَلِلَّسَّبْعَةِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي أَيُّوبَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { لَا تَسْتَقْبِلُوا الْقِبْلَةَ بِغَائِطٍ وَلَا بَوْلٍ، وَلَكِنْ شَرِّقُوا أَوْ غَرِّبُوا } [1].

அபு அய்யூப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “மலம் அல்லது சிறுநீர் கழிக்கும் போது கிப்லாவை முன்னோக்க வேண்டாம்; மாறாக, கிழக்கு அல்லது மேற்கு நோக்கித் திரும்புங்கள் (இது மதீனாவைப் போன்ற, கிப்லா வடக்கு அல்லது தெற்கில் உள்ளவர்களுக்குப் பொருந்தும்).”

99

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا; أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ أَتَى الْغَائِطَ فَلْيَسْتَبْرِئْ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மலம் கழிக்கச் செல்பவர் (அதாவது, இயற்கை உபாதையை கழிக்க ஒதுக்குப்பறமான இடத்திற்குச் செல்பவர்) தன்னை மறைத்துக் கொள்ளட்டும்”. நூல்: அபு தாவூத்.

100

:

وَعَنْهَا; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْغَائِطِ قَالَ: عُفْرَانِكَ { أَخْرَجَهُ الْخُمْسَةُ. وَصَحَّحَهُ أَبُو حَاتِمٍ، وَالْحَاكِمُ } [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் இயற்கைத் தேவையை நிறைவேற்றிவிட்டு வெளியே வரும்போது, “குஃப்ரானக்க” (இறைவா! உன்னுடைய மன்னிப்பை வேண்டுகிறேன்) என்று கூறுவார்கள். இதை அல்-கம்ஸா (ஐந்து இமாம்கள்) அறிவித்துள்ளார்கள். அபு ஹாதிம் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதை ஸஹீஹ் (நம்பகமானது) என்று உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர்.

وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { أَتَى النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الْغَائِطُ , فَأَمَرَنِي أَنْ آتِيَهُ بِثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ , فَوَجَدْتُ حَجَرَيْنِ , وَلَمْ أَجِدْ ثَالِثًا . فَأَتَيْتُهُ بِرَوْثَةٍ . فَأَخَذَهُمَا وَأَلْقَى الرَّوْثَةَ , وَقَالَ: هَذَا رِكْسٌ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ [1] .

இப்பனு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் இயற்கை உபாதை கழிக்க (மலம் கழிக்க ஒரு தாழ்வான இடத்திற்கு)ச் சென்றார்கள். மூன்று கற்களைக் கொண்டு வருமாறு எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். நான் இரண்டு கற்களைக் கண்டேன்; மூன்றாவதை நான் பெறவில்லை. ஆகவே, ஒரு காய்ந்த சாணத் துண்டை அவர்களிடம் கொண்டு வந்தேன். அவர்கள் அவ்விரண்டையும் எடுத்துக்கொண்டு, அந்தச் சாணத்தை எறிந்துவிட்டு, 'இது அசுத்தமாகும்' என்று கூறினார்கள்."

زَادَ أَحْمَدُ، وَالِدَّارُ قُطْنِي: { ائْتِنِي بِغَيْرِهَا } [1] .

அஹ்மத் மற்றும் அத்-தாரகுத்னீ ஆகியோரின் அறிவிப்பில், (முந்தைய ஹதீஸின் தொடர்ச்சியாக) 'இதல்லாத வேறொன்றை எனக்குக் கொண்டு வாருங்கள்' என்று கூடுதலாக இடம்பெற்றுள்ளது.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَهَى "أَنْ يُسْتَنْجَى بِعَظْمٍ , أَوْ رَوْثٍ " وَقَالَ: "إِنَّهُمَا لَا يُطَهَّرَانِ " { رَوَاهُ الدَّارُ قُطْنِي وَصَحَّحَهُ [1] .

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், எலும்பு அல்லது சாணத்தைக் கொண்டு இஸ்திஞ்ஜா (மலம், சிறுநீர் கழித்த பின் சுத்தம் செய்தல்) செய்வதைத் தடை செய்தார்கள். மேலும், "நிச்சயமாக இவ்விரண்டும் (அசுத்தத்தை) சுத்தம் செய்யாது" என்றும் கூறினார்கள். இதனை அத்-தாரகுத்னீ பதிவு செய்து, ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِسْتَنْزِهُوا مِنْ الْبَوْلِ، فَإِنَّ عَاقِبَةَ عَذَابِ الْقَبْرِ مِنْهُ } رَوَاهُ الدَّارِ قُطْنِيُّ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “சிறுநீரிலிருந்து (அதன் அசுத்தத்திலிருந்து) தூய்மை பேணுங்கள். ஏனெனில், கப்ருடைய வேதனைகளில் பெரும்பாலானவை அதனால்தான் (சிறுநீரால் ஏற்படும் அசுத்தத்தால்) ஏற்படுகின்றன.”
அறிவிப்பவர்: அதாரகுத்னீ

104

:

وَالْحَاكِمِ: { أَكْثَرُ عَذَابِ الْقَبْرِ مِنَ الْبَوْلِ } وَهُوَ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ [1].

மற்றும் அல்-ஹாகிம் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
“கப்ருடைய வேதனையில் அதிகமானவை சிறுநீரின் (சுத்தம் பேணாத) காரணத்தாலேயே உள்ளன”. மேலும் இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹானது.

105

:

وَعَنْ سُرَاقَةَ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { عَلَّمَنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي الْخَلَاءِ: أَنْ نَقْعُدَ عَلَى الْيُسْرِى، وَنَنْصِبَ الْيُمْنَى } رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ [1].

சுராகா பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (இயற்கைத் தேவை கழிக்கும்) கழிவறை (ஒழுக்கங்கள்) தொடர்பாக எங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள்: நாம் இடது காலின் மீது அமர்ந்து, வலது காலை நட்டு வைக்க வேண்டும் (என்று). இதனை அல்-பய்ஹகீ பதிவு செய்துள்ளார்கள். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் பலவீனமானதாகும்.

106

:

وَعَنْ عِيْسَى بْنِ يَزْدَادَ, عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا بَالَ أَحَدُكُمْ فَلْيَنْتَرْزِ كَرَّةً ثَلَاثَ مَرَّاتٍ } رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهٍ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ [1].

ஈஸா பின் யஸ்தாத் அவர்கள் தன் தந்தை (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “உங்களில் ஒருவர் சிறுநீர் கழித்தால்,

அவர் தன் ஆணுறுப்பை மூன்று முறை உதறட்டும் (அல்லது மெதுவாகத் தட்டி, எஞ்சிய சிறுநீர்த்துளிகளை வெளியேற்றட்டும்)” என்று கூறினார்கள். இதை இப்னு மஜா அவர்கள் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் மூலம் அறிவித்தார்கள்.

107

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - سَأَلَ أَهْلَ قُبَاءٍ، فَقَالُوا: إِنَّا نَتَّبِعُ الْحَجَارَةَ الْمَاءَ } رَوَاهُ الْبُزْ أَوْ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் குபா வாசிகளிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நாங்கள் கற்களைத் தொடர்ந்து தண்ணீரைப் பயன்படுத்துகிறோம் (மலஜலம் கழித்த பின் தூய்மைப்படுத்துவதற்காக)" என்று கூறினார்கள். இதை அல்-பஸ்ஸார் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்கள்.

108

:

وَأَصْلُهُ فِي أَبِي دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - بِدُونِ ذِكْرِ الْحَجَارَةِ [1].

மேலும் இதன் அஸ்ல் (மூலாதாரம்) அபு தாவூத் மற்றும் அத்திர்மிதியில் உள்ளதோடு, இப்னு குஸைமா அவர்கள் அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் வழியாக, “கற்கள்” என்ற குறிப்பு இல்லாமல், இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

باب الغسل وحكم الجنب

தாம்பத்திய உறவு மற்றும் பாலியல் தீட்டு தொடர்பான விதிமுறைகள் குறித்த குளியல் (குஸ்ல்)

109

:

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْمَاءُ مِنَ الْمَاءِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அபூ சயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நீர் (குளிப்பு)
நீரிலிருந்து (இந்திரியத்திலிருந்து) (வெளியானால் கடமையாகும்).”
அறிவித்தவர்: முஸ்லிம்

109

:

وَأَصْلُهُ فِي الْبُخَارِيِّ [1].

மேலும், இதன் மூலம் (அதாவது, இந்த ஹதீஸின் அடிப்படை) புகாரியில் உள்ளது.

110

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا جَلَسَ بَيْنَ شُعْبَيْهِ الْأَرْبَعِ، ثُمَّ جَهَّدَهَا، فَقَدْ وَجَبَ الْغُسْلُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒருவர் (மனைவியின்)
நான்கு கிளைகளுக்கு (அதாவது, கைகால்களுக்கு) இடையே அமர்ந்து,
பின்னர் அவளுடன் (உடலுறவில்) ஈடுபட்டால் (அதாவது, ஆணுறுப்பு
பெண்ணுறுப்புக்குள் நுழைந்தால்), குஸ்ல் (குளியல்) கடமையாகிவிடும்.” இதை
புஹாரி, முஸ்லிம் ஆகியோர் அறிவிக்கிறார்கள்.

110

:

زَادَ مُسْلِمٌ: وَإِنْ لَمْ يُنْزِلْ [1].

மேலும் முஸ்லிம் அவர்கள் சேர்த்தார்கள்: “அவர் விந்து
வெளியேற்றாவிட்டாலும் (குளிப்பு கடமையாகும்).”

111

:

[وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ: أَنَّ أُمَّ سُلَيْمٍ - وَهِيَ أُمُّ أَبِي طَلْحَةَ - قَالَتْ: { يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ اللَّهَ لَا
يَسْتَحِي مِنْ الْحَقِّ، فَهَلْ عَلَى الْمَرْأَةِ الْغُسْلُ إِذَا احْتَلَمَتْ? } قَالَ: نَعَمْ. إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ {
الْحَدِيثَ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].]

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அபு தல்ஹா (ரழி) அவர்களின் மனைவியான உம்மு சுலைம் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! சத்தியத்தைக் குறித்து அல்லாஹ் வெட்கப்படுவதில்லை. ஒரு பெண் காமக் கனவு கண்டால் அவள் மீது குஸ்ல் (குளியல்) கடமையா?” அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) பதிலளித்தார்கள், “ஆம்! அவள் (இந்திரிய) நீரைக் கண்டால்.”

111

:

وَعَنْ أَنَسٍ [بْنِ مَالِكٍ] - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - -- فِي الْمَرْأَةِ تَرَى فِي مَنَامِهَا مَا يَرَى الرَّجُلُ - قَالَ: تَغْتَسِلُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஆண்கள் (கனவில்) காண்பதைப் போன்று (விந்து வெளியேறுவதைக்) கனவில் காணும் ஒரு பெண்ணைக் குறித்து அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அவள் குளிக்க வேண்டும்' எனக் கூறினார்கள். (இது புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது).

111

:

رَأَى مُسْلِمٌ: فَقَالَتْ أُمُّ سَلِيمٍ [1] { وَهَلْ يَكُونُ هَذَا؟ قَالَ: "نَعَمْ فَمِنْ أَيَّنْ يَكُونُ الشَّيْءُ؟ } [2]

முஸ்லிம் அறிவிப்பில் கூடுதலாக:

உம்மு ஸுலைம் (ரழி) அவர்கள், "பெண்ணுக்கும் இவ்வாறு (நீர் வெளியேற்றம்) நிகழுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஆம். (பெண்ணின் நீர் வெளியேற்றம்) அவ்வாறு இல்லையெனில், குழந்தைக்குத் தாயின் சாயல் எங்கிருந்து வருகிறது?" என்று கூறினார்கள்.

112

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { كَانَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَغْتَسِلُ مِنْ أَرْبَعٍ: مِنْ الْجَنَابَةِ, وَيَوْمَ الْجُمُعَةِ, وَمِنْ الْحِجَامَةِ, وَمِنْ غُسْلِ الْمَيِّتِ { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حَزِيمَةَ [1] .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் நான்கு காரணங்களுக்காகக் குளிப்பவர்களாக இருந்தார்கள்: ஜனாபத் (பெருந்தொடக்கு)

ஏற்பட்டால், வெள்ளிக்கிழமையன்று, ஹிஜாமா (குருதி உறிஞ்சல்) செய்த பிறகு மற்றும் இறந்தவரைக் குளிப்பாட்டிய பிறகு." இதை அபு தாவூத் பதிவு செய்துள்ளார். இப்னு குஸைமா இதனை ஸஹீஹ் (சரியானது) என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்.

113

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { فِي قِصَّةِ ثُمَامَةَ بِنِ أَثَالٍ, عِنْدَ مَا أَسْلَمَ - وَأَمَرَهُ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ يَغْتَسِلَ } رَوَاهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: துமாமா பின் உஸால் (ரழி) இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட சம்பவத்தில், நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரைக் (இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு) குளிக்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள்.

113

:

وَأَصْلُهُ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

மேலும் இதன் மூலம் (ஹதீஸ் அறிஞர்களால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது (குறிப்பாக இமாம் புகாரி மற்றும் இமாம் முஸ்லிம் ஆகிய இருவராலும் அவர்களின் ஸஹீஹ் நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளது).

114

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { غُسْلُ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ } أَخْرَجَهُ السَّبْعَةُ [1].

அபு ஸயீத் அல்குதரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “பருவமடைந்த (அதாவது, கனவு ஸ்கலிதம் கண்ட) ஒவ்வொருவர் மீதும் வெள்ளிக்கிழமை குளிப்பது கட்டாயக் கடமையாகும்”. அறிவித்தவர்கள்: அஸ்ஸப்சூ.

115

:

وَعَنْ سَمُرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ تَوَضَّأَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِيهَا وَنِعِمَّتْ, وَمَنْ اغْتَسَلَ فَالْغُسْلُ أَفْضَلُ } رَوَاهُ الْخُمْسَةُ, وَحَسَنُهُ التِّرْمِذِيُّ [1]

ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் வெள்ளிக்கிழமையன்று உளுச் செய்கிறாரோ, அதுவே (அவருக்குப்) போதுமானது, மேலும் அதுவே சிறந்தது. ஆனால் யார் குளிக்கிறாரோ, குளிப்பது மிகச் சிறந்ததாகும்.”

இதை அல்-கம்ஸா (அஹ்மத், அபு தாவூத், திர்மிதி, நஸாஃ, இப்னு மாகா) பதிவுசெய்துள்ளனர். மேலும் திர்மிதி இதை ஹஸன் என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்.

116

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُقْرِئُنَا الْقُرْآنَ مَا لَمْ يَكُنْ جُبًّا } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ، وَهَذَا الْقُطُبُ التِّرْمِذِيُّ وَحَسَنَةً، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جَبَّانَ [1].

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், பெரும் தொடக்குடன் (ஜுனுப்) இருக்கும் நிலையைத் தவிர மற்ற நேரங்களில் குர்ஆனை எங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பார்கள். இதை அஹ்மத் மற்றும் நால்வர் பதிவு செய்துள்ளனர். இது அத்-திர்மிதீயின் அறிவிப்பாகும், அவர்கள் இதை ஹஸன் (நல்லது) என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள். மேலும் இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

117

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا آتَى أَحَدُكُمْ أَهْلُهُ، ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يَعُودَ فَلْيَتَوَضَّأْ بَيْنَهُمَا وَضُوءًا } رَوَاهُ الْمُسْلِمُ [1].

அபு சயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் தம் மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டுவிட்டு, மீண்டும் (உறவு கொள்ள) விரும்பினால், அவ்விரண்டுக்கும் இடையில் உளுச் செய்து கொள்ளட்டும்.” இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

117

زَادَ الْحَاكِمُ: { فَإِنَّهُ أَنْشَطُ لِلْعَوْدِ } [1].

அல்-ஹாகிம் அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: “உளு செய்வது, (தாம்பத்திய உறவை) மீண்டும் செய்வதற்கு ஒருவரை மேலும் சுறுசுறுப்பாக்குகிறது.”

118

:

وَلِلَّائِبَةِ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَنَامُ وَهُوَ جُنْبٌ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَمَسَّ مَاءً } وَهُوَ مَعْلُولٌ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குளிப்பு கடமையான நிலையில், தண்ணீரைத் தொடாமலேயே (அதாவது, உளுவோ அல்லது குளிப்போ செய்யாமலேயே) உறங்குவார்கள். இதை நால்வர் (அபு தாவூத், திர்மிதி, நஸாய், இப்னு மாஜா ஆகிய சுனன் நூல்களின் ஆசிரியர்கள்) அறிவித்துள்ளனர். இந்த ஹதீஸ் குறைபாடுடையதாகும்.

119

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ يَبْدَأُ فَيَغْسِلُ يَدَيْهِ، ثُمَّ يُفْرِغُ بِيَمِينِهِ عَلَى شِمَالِهِ، فَيَغْسِلُ فَرْجَهُ، ثُمَّ يَتَوَضَّأُ، ثُمَّ يَأْخُذُ الْمَاءَ، فَيَدْخِلُ أَصَابِعَهُ فِي أَصُولِ الشَّعْرِ، ثُمَّ حَفَنَ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ حَفَنَاتٍ، ثُمَّ أَفَاضَ عَلَى سَائِرِ جَسَدِهِ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ } [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஜனாபத் குளியல் செய்யும் போது, முதலில் தமது கைகளைக் கழுவுவார்கள். பிறகு தமது வலது கையால் இடது கையின் மீது (தண்ணீர்) ஊற்றி, தமது மர்ம உறுப்பைக் கழுவுவார்கள். பிறகு உளுச் செய்வார்கள். பிறகு தண்ணீர் எடுத்து, தமது விரல்களால் தலைமுடியின் வேர்க்கால்களைக் கோதுவார்கள் (தண்ணீர் வேர்க்கால்களைச் சென்றடைய). பிறகு தமது தலையில் மூன்று முறை கையளவு (தண்ணீர்) ஊற்றுவார்கள். பிறகு தமது உடல் முழுவதும் தண்ணீர் ஊற்றுவார்கள். பிறகு தமது கால்களைக் கழுவுவார்கள்."
புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளனர். இந்த அறிவிப்பு முஸ்லிமுடையதாகும்.

120

:

وَلَهُمَا فِي حَدِيثٍ مَيْمُونَةٍ: { ثُمَّ أَفْرَغَ عَلَى فَرْجِهِ، فَغَسَلَهُ بِشِمَالِهِ، ثُمَّ ضَرَبَ بِهَا الْأَرْضَ } {

மைமூனா (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸில் (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது): அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் மறைவிடத்தின் மீது தண்ணீரை ஊற்றி, அதைத் தங்களின் இடது கரத்தால் கழுவினார்கள். பிறகு, (கையைச் சுத்தப்படுத்த) தரையில் தங்களின் கையைத் தேய்த்தார்கள்.

120

:

وَفِي رِوَايَةٍ: { فَمَسَحَهَا بِالتُّرَابِ } {

(மைமூனா (ரழி) அவர்களின்) மற்றொரு அறிவிப்பில்: (நபி (ஸல்) அவர்கள்) அதை மண்ணைக் கொண்டு துடைத்தார்கள்.

120

:

وَفِي آخِرِهِ: { ثُمَّ أَتَيْتُهُ بِالْمُنْدِيلِ } { فَرَدَّدَهُ، وَفِيهِ: { وَجَعَلَ يُقْفِضُ الْمَاءَ بِيَدِهِ } [1].

(மைமூனா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:) இந்த அறிவிப்பின் இறுதியில்: “பிறகு நான் அவர்களிடம் ஒரு துண்டைக் கொண்டு வந்தேன்; அவர்கள் அதைத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்கள்.” மேலும் அதில்: “அவர்கள் தம் கையால் நீரை உதறலானார்கள்” என்றும் உள்ளது.

121

:

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي إِمْرَأَةٌ أَشَدُّ شَعْرًا رَأْسِي، أَفَأَنْقُضُهُ لُغْسًا الْجَنَابَةِ؟ وَفِي رِوَايَةٍ: وَالْحَيْضَةُ؟ فَقَالَ: لَا، إِنَّمَا يَكْفِيكَ أَنْ تَحْشِيَ عَلَى رَأْسِكَ ثَلَاثَ حَبَيَاتٍ } { رَوَاهُ مُسْلِمٌ } [1].

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, நான் என் தலைமுடியை இறுக்கமாகப் பின்னலிடும் (அல்லது இறுக்கமாகக் கட்டும்) ஒரு பெண். ஜனபத் (பெரிய தீட்டு) குல்லுக்காக நான் அதை அவிழ்க்க வேண்டுமா?" என்று கேட்டேன். மற்றொரு அறிவிப்பில், "மாதவிடாய் (முடிந்த பிறகு குல்லுக்காகவும் அவிழ்க்க வேண்டுமா?)" என்றும் உள்ளது. அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "இல்லை, உங்கள் தலையின் மீது மூன்று கைப்பிடி (தண்ணீர்) அள்ளி

ஊற்றுவது உங்களுக்குப் போதுமானது" என்று பதிலளித்தார்கள். இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

122

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنِّي لَا أُحِلُّ
الْمَسْجِدَ لِحَائِضٍ وَلَا جُنُبٍ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حُزَيْمَةَ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நிச்சயமாக நான்,
மாதவிடாய் ஏற்பட்ட பெண்ணுக்கோ அல்லது ஜுனுப் (பெருந்தொடக்கு)
நிலையில் உள்ளவருக்கோ பள்ளிவாசலை அனுமதிக்கமாட்டேன்.”
இதை அபு தாவூத் அவர்கள் அறிவித்தார்கள், மேலும் இப்னு குஸைமா
அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

123

:

وَعَنْهَا قَالَتْ: { كُنْتُ أُغْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ،
تَخْتَلِفُ أَيْدِيْنَا فِيهِ مِنَ الْجَنَابَةِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].
زَادَ ابْنُ جِبَّانَ: وَتَلْتَقِي [2].

ஆயிஷா (ரழி) அறிவித்தார்கள்: நானும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)
அவர்களும் ஒரே பாத்திரத்தில் இருந்து (ஜனாபத் எனும் பெருந்தீட்டிலிருந்து
தூய்மையாவதற்காக) குளித்தோம்; எங்கள் கைகள் அதனுள் மாறி மாறிச்
சென்றன. (புகாரி, முஸ்லிம் இருவரும் அறிவித்தார்கள்.) இப்னு ஹிப்பான்
மேலும் கூறினார்கள்: 'மேலும் (எங்கள் கைகள்) சந்தித்துக்கொண்டன.'

124

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ تَحْتَ
كُلِّ شَعْرَةٍ جَنَابَةٌ، فَاغْسِلُوا الشَّعْرَ، وَأَنْقُوا الْبَشَرَ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّفَاهُ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)
அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக ஒவ்வொரு முடியின் கீழும் ஜனாபத்
(பெரிய தொடக்கு) உள்ளது (ஆகவே, குளிக்கும்போது முடியின் வேர்கள்
மற்றும் தோல் முழுவதும் தண்ணீர் படுமாறு பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்).
ஆகவே, முடியைக் கழுவுங்கள், தோலைத் தூய்மைப்படுத்துங்கள்.' இதை

அபூ தாவூத் மற்றும் திர்மிதீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளார்கள், ஆனால் அவர்கள் இது பலவீனமானது என்று அறிவித்துள்ளார்கள்.

125

:

وَالْحَمْدُ عَنْ عَائِشَةَ نَحْوَهُ، وَفِيهِ رَأٍ وَمَجْهُولٌ [1].

அஹ்மத் (இமாம்) அவர்கள் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடமிருந்து (முந்தைய ஹதீஸின் கருத்தைப்) போன்ற ஒரு அறிவிப்பை அறிவித்துள்ளார்கள். ஆனால், அதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் ஓர் அறியப்படாத (மஜ்ஹூலில்) அறிவிப்பாளர் உள்ளார்.

126

:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { أُعْطِيَ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِيَ الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ أَدْرَكَتُهُ الصَّلَاةُ فَلْيَصِلْ } وَذَكَرَ الْحَدِيثَ [1].

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எனக்கு முன்னர் வேறு எவருக்கும் வழங்கப்படாத ஐந்து விடயங்கள் எனக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு மாத காலப் பயணத் தொலைவிலிருந்தே (என் எதிரிகளின் உள்ளங்களில்) அச்சத்தை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அல்லாஹ் எனக்கு வெற்றியை அளித்தான். பூமி எனக்கு (மற்றும் என் சமூகத்தினருக்கு) தொழுமிடமாகவும், தயம்மம் செய்து தூய்மைப்படுத்திக் கொள்வதற்கான ஒன்றாகவும் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, (என் சமூகத்தினரில்) எவருக்கும் ஸலாத் (தொழுகை) நேரம் வந்தவுடன், அவர் (எங்கிருந்தாலும்) தொழுது கொள்ளலாம்.” (ஹதீஸின் மீதமுள்ள பகுதியையும் அவர் குறிப்பிட்டார்கள்.)

127

:

وَفِي حَدِيثٍ حَذِيفَةٍ عِنْدَ مُسْلِمٍ: { وَجُعِلَتْ تُرْبَتُهُمَا لَنَا طَهُورًا، إِذَا لَمْ نَجِدِ الْمَاءَ } [1].

ஹுதாஃபா (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பில்: "மேலும், நாங்கள் தண்ணீரைக் காணாதபோது, (உலகத்தின்) அதன் மண் நமக்குத் தூய்மையானதாக (தயம்மம் செய்ய) ஆக்கப்பட்டுள்ளது." இதனை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்கள்.

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عِنْدَ أَحْمَدَ: { وَجَعَلَ التُّرَابُ لِي طَهُورًا } [1].

அஹ்மத் (இமாம்) அவர்கள் அலீ (ரழி) அவர்களிடமிருந்து
அறிவிக்கிறார்கள்: 'மண் எனக்குத் தூய்மைப்படுத்தும் சாதனமாக (தயம்மும்
செய்வதற்காக) ஆக்கப்பட்டுள்ளது.'

وَعَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { بَعَثَنِي النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي حَاجَةٍ،
فَأَجَبْتُ، فَلَمْ أَجِدِ الْمَاءَ، فَتَمَرَّغْتُ فِي الصَّعِيدِ كَمَا تَمَرَّغُ الدَّابَّةُ، ثُمَّ أَتَيْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ أَنْ تَقُولَ بِيَدَيْكَ هَكَذَا ثُمَّ
ضَرْبَ بِيَدَيْهِ الْأَرْضَ ضَرْبَةً وَاحِدَةً، ثُمَّ مَسَحَ الشِّمَالَ عَلَى الْيَمِينِ، وَظَاهَرَ كَفَّيْهِ وَوَجْهَهُ {
مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ [1].

அம்மார் இப்னு யாசிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னை ஒரு தேவைக்காக அனுப்பினார்கள். அப்போது
நான் ஜுனுப் (பெருந்துடக்கு) ஆகிவிட்டேன்; எனக்குத் தண்ணீர்
கிடைக்கவில்லை. எனவே, ஒரு விலங்கு புரள்வதைப் போல நான் மண்ணில்
புரண்டேன். பிறகு நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, அதைப் பற்றிக்
கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், "உமக்கு இவ்வாறு செய்திருந்தால்
போதுமானதாக இருந்திருக்கும்," என்று கூறிவிட்டு, தமது கைகளால் பூமியில்
ஒரு முறை அடித்து, பிறகு இடது கையால் வலது கையையும், தமது
புறங்கைகளையும், தமது முகத்தையும் துடைத்தார்கள்.
இதை புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்; இது
முஸ்லிமில் உள்ள வாசகமாகும்.

وَفِي رِوَايَةِ اللَّيْثِ خَارِئِيٍّ: وَضَرْبَ بِيَدَيْهِ الْأَرْضَ، وَنَفَخَ فِيهِمَا، ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ وَكَفَّيْهِ [1].

அல்-புகாரியின் ஓர் அறிவிப்பில் (அம்மார் (ரழி) அவர்கள் வாயிலாகக்
கூறப்பட்டுள்ளது): (நபி (ஸல்) அவர்கள்) தமது இரு உள்ளங்கைகளால்
பூமியில் அடித்து, அவற்றில் ஊதி, பிறகு அவற்றால் தமது முகத்தையும்
இரு உள்ளங்கைகளையும் தடவினார்கள்.

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { التَّيْمُمُ
ضَرْبَتَانِ ضَرْبَةٌ لِلْوُجْهِ، وَضَرْبَةٌ لِلْيَدَيْنِ إِلَى الْمَرْفَقَيْنِ } رَوَاهُ الدَّارِقُطْنِيُّ، وَصَحَّحَ الْأَيْمَنُ
وَقَفَّه [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தயம்மும் இரண்டு முறை (மண்ணில்) அடிப்பதாகும்: ஒரு முறை முகத்திற்கும், மற்றொரு முறை முழங்கைகள் வரையுள்ள கைகளுக்கும்."

இதனை அத்-தாரகுத்னீ அறிவித்தார்கள். மேலும், இமாம்கள் இதனை 'மவ்கூஃப்' (நபித்தோழரின் கூற்று) என்பதே சரியானது எனத் தீர்மானித்துள்ளனர்.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الصَّعِيدُ
وُضُوءُ الْمُسْلِمِ، وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ عَشْرَ سِنِينَ، فَإِذَا وَجَدَ الْمَاءَ فَلْيَتَّقِ اللَّهَ، وَلْيَمْسَهُ بِشَرَّتِهِ }
رَوَاهُ الْبَزَّازُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ الْقَطَّانِ، [و] لَكِنْ صَوَّبَ الدَّارِقُطْنِيُّ إِسْرَافَهُ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தூய்மையான மண் ஒரு முஸ்லிமின் வுளுவாகும் (அதாவது, தண்ணீர் இல்லாதபோது தயம்மும் ஆகும்), பத்து வருடங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காவிட்டாலும் கூட. அவர் தண்ணீர் கண்டால், அல்லாஹ்வை அஞ்சிக்கொள்ளட்டும்; அதைத் தன் தோலில் படச் செய்யட்டும் (அதாவது, அதைக் கொண்டு வுளு அல்லது குளிப்புச் செய்யட்டும்)."

وَاللَّيْزُ مَذِي: عَنْ أَبِي ذَرٍّ نَحْوَهُ، وَصَحَّحَهُ [1].

அபு தர் (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக இமாம் திர்மிதீ (ரஹ்) அவர்கள் (தமது நூலில்) இதே போன்று அறிவித்து, அதனை 'ஸஹீஹ்' (சரியானது) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { خَرَجَ رَجُلَانِ فِي سَفَرٍ, فَحَضَرَتْ الصَّلَاةَ - وَلَيْسَ مَعَهُمَا مَاءٌ - فَتَيَمَّمَا صَعِيدًا طَيِّبًا, فَصَلَّيَا, ثُمَّ وَجَدَا الْمَاءَ فِي الْوَقْتِ. فَأَعَادَ أَحَدُهُمَا الصَّلَاةَ وَالْوُضُوءَ, وَلَمْ يُعِدِ الْآخَرُ, ثُمَّ أَتَيَا رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَذَكَرَا ذَلِكَ لَهُ, فَقَالَ لِلَّذِي لَمْ يُعِدْ: "أَصَبْتَ السُّنَّةَ وَأَجَزْتَ أَتَكَ صَلَاتُكَ" وَقَالَ لِلْآخَرِ: "لَكَ الْأَجْرُ مَرَّتَيْنِ" { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ, [و] النَّسَائِيُّ [1].

அபு ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
இரண்டு மனிதர்கள் ஒரு பயணத்தில் புறப்பட்டனர். தொழுகை நேரம் வந்தபோது அவர்களிடம் தண்ணீர் இருக்கவில்லை. அவர்கள் தூய்மையான மண்ணைக் கொண்டு தயம்மும் செய்து தொழுதார்கள். பின்னர் (அதே) தொழுகையின் நேரத்திற்குள் அவர்கள் தண்ணீரைக் கண்டார்கள். அவர்களில் ஒருவர் உளுவும் செய்து தொழுகையையும் மீண்டும் தொழுதார். ஆனால் மற்றவர் (மீண்டும்) தொழுவில்லை. பின்னர் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, அந்த விஷயத்தைப் பற்றி அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள். (மீண்டும்) தொழாதவரை நோக்கி, "(நீர்) ஸுன்னாவைப் பின்பற்றினீர்; மேலும் உம்முடைய தொழுகை உமக்குப் போதுமானதாகிவிட்டது" என்று கூறினார்கள். (மீண்டும்) உளுவும் செய்து தொழுகையையும் தொழுதவரிடம், "உமக்கு இரு மடங்கு நற்கூலி உண்டு" என்று கூறினார்கள்.
அபு தாவூத் மற்றும் நஸாய் (ஆகியோர் இதை அறிவித்துள்ளனர்).

134

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي تَوَلَّاهُ عَزَّ وَجَلَّ ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ﴾ [1]
قَالَ: إِذَا كَانَتْ بِالرَّجُلِ الْحِجْرَةُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْقُرُوءِ, فَيَجْنِبُ, فَيَخَافُ أَنْ يَمُوتَ إِنْ اغْتَسَلَ: تَيَمَّمْ. رَوَاهُ الدَّارِ قُطْنِي مَوْفُوقًا, وَرَفَعَهُ الْبَزَّازِيُّ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حُرَيْمَةَ, وَالْحَاكِمُ [2].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், கண்ணியமிக்க அல்லாஹ்வின் ***வ இன் சூின்தும் மர்ளா அவ் அலா ஸஃபரின்*** (நீங்கள் நோயாளிகளாகவோ அல்லது பயணத்திலோ இருந்தால்...) எனும் (திருக்குர்ஆன் வசனம் 4:43 அல்லது 5:6) குறித்துக் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் பாதையில் (போரில் ஈடுபட்டிருக்கும் போது) ஒருவருக்கு காயங்களோ அல்லது புண்களோ ஏற்பட்டு, பிறகு அவர் பெருந்தொடக்கு (ஐனுப்) ஆகி, (நீர் கொண்டு) குளித்தால் இறந்துவிடுவோமோ என்று அவர்

அஞ்சினால், அவர் தயம்மும் செய்துகொள்ளலாம்."

இதனை அத்-தாரகுத்னி அவர்கள் மவ்கூஃப் (நபித்தோழரின் கூற்று) ஆகவும், அல்-பஸ்ஸார் அவர்கள் மர்பூஃ (நபிமொழி) ஆகவும் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும் இப்னு குஸைமா மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (சரியானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

135

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { إِنَّكَ سَرَتْ إِحْدَى زُنْدَيِّ فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَأَمَرَنِي أَنْ أَمْسَحَ عَلَى الْجَبَائِرِ } رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ بِسَنَدٍ وَاحِدٍ [1].

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: என்னுடைய முன்கைகளில் ஒன்று முறிந்துவிட்டது. பிறகு நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் (சட்டத் தீர்ப்பு) கேட்டேன், அவர்கள் கட்டுகளின் மீது தடவிக்கொள்ளுமாறு (மஸஹ் செய்யுமாறு) எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். இதை இப்னு மாஜா மிகவும் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்.

136

{ وَعَنْ جَابِرٍ [بْنِ عَبْدِ اللَّهِ] رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي الرَّجُلِ الَّذِي شُجَّ، فَأَغْتَسَلَ فَمَاتَ - : إِنْمَا كَانَ يَكْفِيهِ أَنْ يَتَيَمَّمَ، وَيَعْصَبَ عَلَى جُرْحِهِ خُرْقَةً، ثُمَّ يَمْسَحَ عَلَيْهَا وَيَغْسِلَ سَائِرَ جَسَدِهِ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِسَنَدٍ فِيهِ ضَعْفٌ، وَفِيهِ اخْتِلَافٌ عَلَى رُوَاةٍ [1].

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: தலையில் காயம்பட்டு, பின்னர் குளித்து இறந்த ஒரு மனிதர் விஷயமாக (நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்): "அவருக்கு தயம்மும் செய்து, தன் காயத்தின் மீது ஒரு துணியைக் கட்டி, பின்னர் அதன் மீது தடவி, தன் உடலின் மற்ற பாகங்களைக் கழுவிக்கொண்டதே போதுமானதாக இருந்திருக்கும்." இதை அபு தாலுத் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள், ஆனால் இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் பலவீனம் உள்ளது, மேலும் அதன் அறிவிப்பாளர்களிடையே கருத்து வேறுபாடும் உள்ளது.

137

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { مِنَ السُّنَّةِ أَنْ لَا يُصَلِّيَ الرَّجُلُ بِالتَّيَمُّمِ إِلَّا صَلَاةً وَاحِدَةً، ثُمَّ يَتَيَمَّمُ لِلصَّلَاةِ الْآخَرَى } رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ جَدًّا [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு தயம்மும் கொண்டு ஒரு தொழுகையை மட்டுமே தொழுவதும், பின்னர் அடுத்த தொழுகைக்காக (மீண்டும்) தயம்மும் செய்வதும் சுன்னாவாகும். இதனை தாரகுத்னீ (ரஹ்) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், ஆனால் இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் மிகவும் பலவீனமானதாகும்.

باب الحيض

மாதவிடாய்

138

:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { إِنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ أَبِي حَبِيشٍ كَانَتْ تُسْتَخَاضُ, فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِنَّ دَمَ الْحَيْضِ دَمٌ أَسْوَدٌ يُعْرِفُ, فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ فَأُمْسِكِي مِنَ الصَّلَاةِ, فَإِذَا كَانَ الْآخِرُ فَتَوَضَّئِي, وَصَلِّي } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ, وَالنَّسَائِيُّ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ, وَالْحَاكِمُ, وَاسْتَكْرَاهُ أَبُو حَاتِمٍ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஃபாத்திமா பின்த் அபு ஹுபைஷ் (ரழி) அவர்களுக்கு இஸ்திஹாதா (தொடர் உதிரப்போக்கு) இருந்தது. அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக மாதவிடாய் இரத்தம் என்பது (அதன் தனித்துவமான பண்புகளால் பெண்களால்) அறியப்பட்ட கருப்பு நிற இரத்தம் ஆகும். ஆகவே, அதுவாக இருந்தால் தொழுகையை விட்டுவிடு. வேறொன்றாக இருந்தால் உளு செய்து தொழுதுகொள்" என்று கூறினார்கள். இதை அபு தாவூத் மற்றும் அந்-நஸாஃ ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள். இப்பனு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என வகைப்படுத்தியுள்ளனர். மேலும் அபு ஹாத்திம் இதனை 'முன்கர்' (மறுக்கத்தக்கது) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

139

:

وَفِي حَدِيثِ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ عِنْدَ أَبِي دَاوُدَ: { لَتَجْلِسُ فِي مَرْكَنٍ, فَإِذَا رَأَتْ صُفْرَةً فَوْقَ الْمَاءِ, فَلَتَغْتَسِلَ لِلظُّهْرِ وَالْعَصْرِ غُسْلًا وَاحِدًا, وَتَغْتَسِلَ لِلْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ غُسْلًا وَاحِدًا, وَتَغْتَسِلَ لِلْفَجْرِ غُسْلًا, وَتَتَوَضَّأُ فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ } [1].

அஸ்மா பின்த் உமைஸ் (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பில் அபுதாவூதில் வந்திருப்பதாவது: (இஸ்திஹாதா இரத்தப்போக்கு உள்ள ஒரு பெண்) ஒரு

தொட்டியில் அமர வேண்டும். நீரின் மேல் மஞ்சள் நிறத்தை (இஸ்திஹாதாவின் கசிவை) அவள் கண்டால், ஞாஹர் மற்றும் அஸ்ர் தொழுகைகளுக்காக ஒரு குளியலும், மஃரிப் மற்றும் இஷா தொழுகைகளுக்காக ஒரு குளியலும், ஃபஜர் தொழுகைக்காக ஒரு குளியலும் அவள் செய்ய வேண்டும். மேலும் அதற்கு இடைப்பட்ட நேரங்களில் அவள் உஞ்சு செய்ய வேண்டும்.

140

:

وَعَنْ حَمْنَةَ بِنْتِ جَحْشٍ قَالَتْ: { كُنْتُ أُسْتَحَاضُ حَيْضَةً كَبِيرَةً شَدِيدَةً، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَسْتَفْتِيهِ، فَقَالَ: "إِنَّمَا هِيَ رَكْضَةٌ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَتَحْيِضِي سِتَّةَ أَيَّامٍ، أَوْ سَبْعَةً، ثُمَّ اغْتَسِلِي، فَإِذَا اسْتَقَاتِ فَصَلِّيْ أَرْبَعَةً وَعِشْرِينَ، أَوْ ثَلَاثَةً وَعِشْرِينَ، وَصُومِي وَصَلِّي، فَإِنَّ ذَلِكَ يُجْزِئُكَ، وَكَذَلِكَ فَافْعَلِي كَمَا تَحْيِضُ النِّسَاءُ، فَإِنْ قَوَيْتِ عَلَى أَنْ تُؤَخِّرِي الظُّهْرَ وَتُعْجِلِي الْعَصْرَ، ثُمَّ تَغْتَسِلِي حِينَ تَظْهَرِينَ وَتُصَلِّيْنَ الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا، ثُمَّ تُؤَخِّرِينَ الْمَغْرِبَ وَتُعْجِلِينَ الْعِشَاءَ، ثُمَّ تَغْتَسِلِينَ وَتَجْمَعِينَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ، فَافْعَلِي. وَتَغْتَسِلِينَ مَعَ الصُّبْحِ وَتُصَلِّيْنَ. قَالَ: وَهُوَ أَعْجَبُ الْأَمْرَيْنِ إِلَيَّ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا النَّسَائِيَّ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَحَسَنَهُ الْبُخَارِيُّ [1].

ஹம்னா பின்த் ஜஹ்ஷ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"எனக்குக் கடுமையான, அதிகமான 'இஸ்திஹா' (தொடர் இரத்தப்போக்கு) இருந்துவந்தது. எனவே, நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் (அதற்கான) தீர்ப்புக் கேட்பதற்காகச் சென்றேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இது ஷைத்தானின் உதைகளில் ஒன்றாகும். எனவே, ஆறு அல்லது ஏழு நாட்கள் உனக்கு மாதவிடாய் இருப்பதாகக் கருதிக் கொள். பிறகு குளித்துக்கொள். நீ (மாதவிடாயிலிருந்து) தூய்மையாகிவிட்டால், இருபத்து நான்கு அல்லது இருபத்து மூன்று (நாட்கள்) தொழுதுகொள்; நோன்பும் நோற்றுக்கொள், தொழுதுகொள். நிச்சயமாக அது உனக்குப் போதுமானதாகும். பெண்கள் மாதவிடாய் ஏற்பட்டு, பிறகு தூய்மையடைவது போன்று நீயும் (ஒவ்வொரு மாதமும்) செய்துகொள்.

ஆனால், ஞாஹரைத் தாமதப்படுத்தி அஸ்ரை முற்படுத்தி, நீ (இரத்தப்போக்கிலிருந்து) தூய்மையடையும்போது குளித்து, ஞாஹரையும் அஸ்ரையும் சேர்த்துத் தொழுவதற்கும்; பிறகு மஃக்ரிபைத் தாமதப்படுத்தி இஷாவை முற்படுத்தி, குளித்து, இவ்விரு தொழுகைகளையும் சேர்த்துத் தொழுவதற்கும் உனக்குச் சக்தியிருந்தால் அவ்வாறே செய். (அதேபோன்று) ஃபஜ்ருடனும் குளித்துத் தொழுதுகொள்.' மேலும், '(முந்தையதை விட)

இவ்விரண்டு வழிமுறைகளில் இதுவே எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்' என்றும் கூறினார்கள்."

141

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا; { أَنَّ أُمَّ حَبِيبَةَ بِنْتَ جَحْشٍ شَكَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الدَّمَ، فَقَالَ: أَمْكُثِي قَدْ رَمَا كَأَنْتَ تَحْبِسُكِ حَيْضَتُكِ، ثُمَّ اغْتَسَلِي فَكَأَنْتَ تَعْتَسِلُ كُلَّ صَلَاةٍ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ } [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

உம்மு ஹபீபா பின்த் ஜஹ்ஷ் (ரழி) அவர்கள், நீடித்த இரத்தப்போக்கு குறித்து அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் முறையிட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "உங்களுடைய வழக்கமான மாதவிடாய் காலம் உங்களைத் (தொழுகையிலிருந்து) தடுத்திருந்த நாட்கள் அளவுக்கு (தொழுகையிலிருந்து) விலகி இருங்கள். அதன் பிறகு குளித்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள். (அதன் பின்னர், அவர்கள் ஒவ்வொரு தொழுகைக்கும் குளிப்பவர்களாக இருந்தார்கள்). அறிவிப்பவர்: முஸ்லிம்.

142

:

وَفِي رِوَايَةِ الْبُخَارِيِّ: { وَتَوَضَّعْتُ لِكُلِّ صَلَاةٍ { وَهِيَ لِأَبِي دَاوُدَ وَغَيْرِهِ مِنْ وَجْهِ آخَرَ.

அல்-புகாரீயின் ஓர் அறிவிப்பில், "(ஓர் பெண்ணே!) ஒவ்வொரு தொழுகைக்கும் உளுச் செய்யுங்கள்" என்றுள்ளது. இது அபு தாவூத் மற்றும் பிறவற்றில் வேறு வழியாகவும் வந்துள்ளது.

143

:

وَعَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { كُنَّا لَا نَعْدُ الْكُدْرَةَ وَالصُّفْرَةَ بَعْدَ الظُّهْرِ شَيْئًا { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، وَأَبُو دَاوُدَ وَاللَّفْظُ لَهُ [1].

உம்மு அதிய்யா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நாங்கள் தூய்மையான பிறகு (மாதவிடாய் இரத்தப்போக்கு நின்ற பின்னர்), கலங்கிய நிறத்தையோ அல்லது மஞ்சள் நிறத்தையோ ஒரு பொருட்டாகக் கருதுவதில்லை (அதாவது, அது மாதவிடாயாகவோ அல்லது தூய்மையைக் கெடுப்பதாகவோ கருதப்படுவதில்லை)."

இதை அல்-புகாரி மற்றும் அபுதாவூத் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இந்த வாசகம் அபுதாவூத் உடையதாகும்.

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ الْيَهُودَ كَانُوا إِذَا حَاصَتْ الْمَرْأَةُ لَمْ يُؤْكَلْهَا, فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّكَاحَ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: யூதர்கள், ஒரு பெண் மாதவிடாய் ஏற்பட்டால், அவளுடன் (சேர்ந்து) உண்ண மாட்டார்கள் (அவளுடன் நெருங்கிப் பழக மாட்டார்கள்). எனவே நபி (ஸல்) அவர்கள், 'மனைவியுடன்' பாலுறவைத் தவிர மற்ற அனைத்தையும் செய்துகொள்ளுங்கள்' என்று கூறினார்கள்.

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَأْمُرُنِي فَأَتُرِّي, فَيُبَاشِرُنِي وَأَنَا حَائِضٌ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் மாதவிடாயில் இருந்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள், நான் ஓர் இஸாரை (இடுப்புக்குக் கீழே அணியும் ஆடை) அணிந்து கொள்ளும்படி எனக்குக் கட்டளையிட்டு, என்னிடம் (இடுப்புக்கு மேல்) நெருக்கமாக இருப்பார்கள்.

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا, عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - -- فِي الَّذِي يَأْتِي أَمْرًا تَهُ وَهِيَ حَائِضٌ - قَالَ: { يَتَصَدَّقُ بِدِينَارٍ, أَوْ نِصْفِ دِينَارٍ } رَوَاهُ الْخُمْسَةُ, وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ وَابْنُ الْقَطَّانِ, وَرَجَّحَ غَيْرُهُمَا وَتَّفَهُ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: மாதவிடாய் காலத்தில் தன் மனைவியுடன் (பாலுறவு கொள்ளும்) ஒருவர் குறித்து நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர் ஒரு தீனார் அல்லது அரை தீனார் தர்மம் செய்ய வேண்டும்." இதனை ஐந்து இமாம்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். அல்-ஹாகிம் மற்றும் இப்னுல் கத்தான் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர். எனினும், இவ்விருவர் அல்லாதோர் இது 'மவ்க்கூஃப்' (நபித்தோழரின் கூற்று) என்பதே வலுவானது எனக் கருதுகின்றனர்.

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تَصَلِّ وَلَمْ تَصُمْ } { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ فِي حَدِيثٍ [1] } .

அபூ ஸயீத் அல்குதரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒரு பெண்ணுக்கு மாதவிடாய் ஏற்பட்டால், அவள் தொழுவதும் இல்லை, நோன்பு நோற்பதும் இல்லை அல்லவா?' (இது ஒரு நீண்ட ஹதீஸின் ஒரு பகுதியாகும்.) இதை புகாரியும் முஸ்லிமும் பதிவு செய்துள்ளனர்.

148

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { لَمَّا جِئْنَا سِرَفَ حِضَّتِ، فَقَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - [فَعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ، غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهُرِي] { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ فِي حَدِيثٍ [1] } .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"நாங்கள் ஸரிஃப் என்ற இடத்தை அடைந்தபோது, எனக்கு மாதவிடாய் ஏற்பட்டது. அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், 'நீ தூய்மையாகும் வரை கஅபாவைத் தவாஃப் செய்வதைத் தவிர, ஹஜ் செய்பவர் செய்யும் அனைத்தையும் செய்துகொள்' என்று கூறினார்கள்."

149

:

وَعَنْ مُعَاذٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّهُ سَأَلَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَا يَجِلُّ لِلرَّجُلٍ مِنْ أَمْرٍ أَيْ، وَهِيَ حَائِضٌ؟ قَالَ: مَا فَوْقَ الْإِزَارِ } { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَضَعَّفَهُ [1] } .

முஆத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "ஒரு கணவனுக்கு அவனது மனைவி மாதவிடாயாக இருக்கும்போது அவளுடன் (நடந்து கொள்வதில்) எது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "(அவளது) கீழாடைக்கு (இஸார்) மேலே உள்ள பகுதி" என்று பதிலளித்தார்கள். இதை அபூ தாவூத் அவர்கள் அறிவித்து, 'ஸயீஃப்' (பலவீனமானது) என தரம் பிரித்துள்ளார்கள்.

150

:

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { كَانَتِ الْفُسَاءُ تَقْعُدُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بَعْدَ نِفَاسِهَا أَرْبَعِينَ } رَوَاهُ الْخَمِيسَةُ إِلَّا النَّسَائِيَّ، وَاللَّفْظُ لِأَبِي دَاوُدَ [1].

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில், பிரசவத்திற்குப் பிந்தைய இரத்தப்போக்குள்ள பெண்கள் நாற்பது நாட்கள் (அசுத்த நிலையில்) இருப்பார்கள். இதை அன்-நஸாய்யைத் தவிர அல்-கம்ஸா அறிவித்துள்ளார்கள், இந்த வாசகம் அபு தாவுத் அவர்களுடையது.

150

:

وَفِي لَفْظٍ لَهُ: { وَلَمْ يَأْمُرْهَا النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِقِضَاءِ صَلَاةِ النَّفَاسِ } وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

அபு தாவுத் அவர்களின் மற்றொரு அறிவிப்பில்: "நபி (ஸல்) அவர்கள், நிஃபாஸ் (பிரசவ இரத்தப்போக்கு) காலத்துத் தொழுகையைத் திரும்பத் தொழுமாறு அவளுக்குக் கட்டளையிடவில்லை." இதனை அல்ஹாகிம் சரியானது (ஸஹீஹ்) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

بلوغ المرام

2. كتاب الصلاة

புளுகுல் மராம்

2. தொழுகை நூல்

151

:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا؛ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { وَوَقْتُ الظُّهْرِ إِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ، وَكَانَ ظِلُّ الرَّجُلِ كَطُولِهِ مَا لَمْ يَحْضُرِ الْعَصْرُ، وَوَقْتُ الْعَصْرِ مَا لَمْ تَصْفَرَّ الشَّمْسُ، وَوَقْتُ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ مَا لَمْ يَغِبِ الشَّفَقُ، وَوَقْتُ صَلَاةِ الْعِشَاءِ إِلَى نِصْفِ اللَّيْلِ الْأَوْسَطِ، وَوَقْتُ صَلَاةِ الصُّبْحِ مِنْ طُلُوعِ الْفَجْرِ مَا لَمْ تَطْلُعِ الشَّمْسُ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அப்துல்லாஹ் பின் 'அம்ர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "லுஹர் தொழுகையின் நேரமானது, சூரியன் உச்சி சாய்ந்ததிலிருந்து ஒரு மனிதனின் நிழல் அவனது உயரத்திற்கு சமமாக ஆகும் வரை (அதாவது, 'அஸர் நேரம் தொடங்கும் வரை) ஆகும். 'அஸர் தொழுகையின் நேரம், சூரியன் மஞ்சள் நிறமாக (மங்கி) மாறாத வரை (அதாவது, அதன் ஒளி மங்காத வரை) ஆகும். மஃரிப் தொழுகையின் நேரம், செவ்வானம் மறையாத வரை ஆகும். 'இஷா தொழுகையின் நேரம் நள்ளிரவு (நடுப்பகுதி) வரை ஆகும். சுப்ஹ் (காலை) தொழுகையின் நேரம், வைகறை தோன்றியதிலிருந்து சூரியன் உதயமாகாத வரை ஆகும்."

ஆதாரம்: முஸ்லிம்

152

:

وَلَهُ مِنْ حَدِيثِ بُرَيْدَةَ فِي الْعَصْرِ: { وَالشَّمْسُ بَيَضَاءُ نَقِيَّةٌ } [1].

அஸ்ர் (பிற்பகல் தொழுகை) தொடர்பாக புரைதா (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து (இமாம் முஸ்லிம்) அறிவிக்கிறார்: "சூரியன் வெண்மையாகவும், தெளிவாகவும் இருக்கும்பொழுது."

وَمِنْ حَدِيثِ أَبِي مُوسَى: { وَالشَّمْسُ مُرْتَفَعَةٌ } [1].

மேலும் அபு மூஸா (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸில்: "சூரியன் உயரத்தில் இருக்கும்போது" (என்றுள்ளது).

وَعَنْ أَبِي بَرزَةَ السَّلْمِيِّ قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يُصَلِّي الْعَصْرَ، ثُمَّ يَرْجِعُ أَحَدُنَا إِلَى رَحْلِهِ فِي أَقْصَى الْمَدِينَةِ وَالشَّمْسُ حَيَّةٌ، وَكَانَ يَسْتَحِبُّ أَنْ يُؤَخَّرَ مِنَ الْعِشَاءِ، وَكَانَ يَكْرَهُ النَّوْمَ قَبْلَهَا وَالْحَدِيثَ بَعْدَهَا، وَكَانَ يَنْفَتِلُ مِنْ صَلَاةِ الْغَدَاةِ حِينَ يَعْرِفُ الرَّجُلُ جَلِيسَهُ، وَيَقْرَأُ بِالسِّتِّينَ إِلَى الْمِائَةِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபு பர்ஸா அல்-அஸ்லமி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அஸர் தொழுகையைத் தொழுவார்கள். பின்னர் எங்களில் ஒருவர் மதீனாவின் தொலைதூரத்திலுள்ள தனது இடத்திற்குத் திரும்பும்போது, சூரியன் (அதன் ஒளி மங்காமல்) பிரகாசமாக இருக்கும். மேலும், அவர்கள் இஷா தொழுகையைத் தாமதப்படுத்துவதை விரும்பினார்கள்; அதற்கு முன் உறங்குவதையும், அதற்குப் பின் (அவசியமற்ற) உரையாடுவதையும் வெறுத்தார்கள். ஒருவர் தனக்கு அருகில் அமர்ந்திருப்பவரை அடையாளம் காணக்கூடிய நேரத்தில் அவர்கள் காலைத் தொழுகையிலிருந்து (ஃபஜர்) திரும்புவார்கள். மேலும், (அதில்) 60 முதல் 100 வசனங்கள் வரை ஒதுவார்கள்.'

وَعِنْدَهُمَا مِنْ حَدِيثِ جَابِرٍ: { وَالْعِشَاءُ أَحْيَانًا وَأَحْيَانًا: إِذَا رَأَاهُمَا اجْتَمَعُوا عَجَلًا، وَإِذَا رَأَاهُمَا أَبْطَأُوا آخَرَ، وَالصُّبْحُ: كَانَ النَّبِيُّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يُصَلِّي بِهَا بَغْلَسَ } [1].

அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் அவர்களின் அறிவிப்பில், ஜாபர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: இஷா தொழுகையை (நபி (ஸல்) அவர்கள்) சில சமயங்களில் (முற்படுத்தியும்) சில சமயங்களில் (தாமதப்படுத்தியும்) தொழுவார்கள். மக்கள் (தொழுகைக்காக) கூடியிருப்பதை அவர்கள் காணும்போது, (தொழுகையை) முன்கூட்டியே தொழுவார்கள். மக்கள் தாமதித்தால், (தொழுகையைத்) தாமதப்படுத்துவார்கள். ஃபஜர் தொழுகையை நபி (ஸல்) அவர்கள் இருள் பிரியாத நேரத்தில்

(அதாவது, விடியற்காலையின் ஆரம்பத்தில், வெளிச்சம் பரவுவதற்கு முன்) தொழுவார்கள்.

156

:

وَلِمُسْلِمٍ مِنْ حَدِيثِ أَبِي مُوسَى: { فَأَقَامَ الْفَجْرَ حِينَ انْشَقَّ الْفَجْرُ, وَالنَّاسُ لَا يَكَادُ يَعْرِفُونَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا }

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில் அபு மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"விடியல் புலர்ந்ததும் அவர் (நபி ஸல்) ஃபஜர் தொழுகையை நிறைவேற்றினார்கள். (அப்போது) மக்கள் ஒருவரையொருவர் அடையாளம் கண்டுகொள்ள இயலாத நிலையில் இருந்தார்கள்."

157

:

وَعَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ قَالَ: { كُنَّا نُصَلِّي الْمَغْرِبَ مَعَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَيَنْصَرِفُ
أَحَدُنَا وَإِنَّهُ لَيَنْصَرِفُ مَوَاقِعَ نَبَلِهِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

ராஃபிஉ இப்னு கதீஜ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் மஃரிப் தொழுகையைத் தொழுவோம். (தொழுகை முடிந்ததும்) எங்களில் ஒருவர் (பள்ளியிலிருந்து வெளியே) சென்று, தமது அம்பு விழும் இடங்களை (தெளிவாக) பார்க்கக்கூடியவராக இருந்தார்.

158

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { أَعْتَمَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ذَاتَ لَيْلَةٍ
بِالْعِشَاءِ, حَتَّى ذَهَبَ عَامَّةُ اللَّيْلِ, ثُمَّ خَرَجَ, فَصَلَّى, وَقَالَ: إِنَّهُ لَوْ قُتِلَ لَوْلَا أَنْ أَشَقَّ عَلَى أُمَّتِي
رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1] .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு நாள் இரவு, இஷா தொழுகையை (அதன் ஆரம்ப நேரத்திலிருந்து) இரவின் பெரும் பகுதி கழியும் வரை மிகவும் தாமதப்படுத்தினார்கள். பின்னர் அவர்கள் (வீட்டிலிருந்து) வெளியே வந்து, தொழுகையை நிறைவேற்றிவிட்டு, கூறினார்கள், "என் உம்மத்தினருக்கு நான் சிரமத்தை ஏற்படுத்திவிடுவேன் என்றில்லாவிட்டால், இதுவே அதற்கான (மிகவும் உகந்த) நேரமாகும்." இதை முஸ்லிம் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ فَأَبْرِدُوا بِالصَّلَاةِ، فَإِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வெப்பம் கடுமையாக இருக்கும்போது, தொழுகையை (லுஹர் தொழுகையை அதன் ஆரம்ப நேரத்திலிருந்து) தாமதப்படுத்துங்கள் (வெப்பம் தணியும் வரை). ஏனெனில், வெப்பத்தின் கடுமை நரகத்தின் பெருமூச்சினால் உண்டாகிறது." இதை புஹாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளார்கள்.

وَعَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَصْبَحُوا بِالصُّبْحِ فَإِنَّهُ أَكْظَمُ لِلْأُجُورِ كُمْ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ حِبَّانَ [1].

ராஃபிஉ இப்னு கதீஜ் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "காலைத் தொழுகையை (நன்கு) விடிந்த பின் (வெளிச்சம் பரவியதும்) தொழுங்கள்; ஏனெனில், அது உங்கள் நற்கூலியைப் பெரிதும் அதிகப்படுத்தும்."
ஐவர் அறிவித்துள்ளனர். அத்-திர்மிதீ அவர்களும், இப்னு ஹிப்பான் அவர்களும் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ أَدْرَكَ مِنَ الصُّبْحِ رَكْعَةً قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ الصُّبْحَ، وَمَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ الْعَصَرَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சூரியன் உதிப்பதற்கு முன்னர் ஸுப்ஹ் தொழுகையில் ஒரு ரக்அத்தை அடைந்து கொள்பவர், ஸுப்ஹ் தொழுகையை (அதன் உரிய நேரத்தில்) அடைந்து கொண்டார். சூரியன்

மறைவதற்கு முன்னர் அஸர் தொழுகையில் ஒரு ரக்அத்தை அடைந்து கொள்பவர், அஸர் தொழுகையை (அதன் உரிய நேரத்தில்) அடைந்து கொண்டார்." (இமாம்) புகாரி, முஸ்லிம் (ஆகிய இருவரும்) அறிவிக்கிறார்கள்.

162

⋮

وَلِمُسْلِمٍ عَنْ عَائِشَةَ نَحْوَهُ، وَقَالَ: "سَجْدَةٌ بَدَلُ رَكْعَةٍ". ثُمَّ قَالَ: وَالسَّجْدَةُ إِنَّمَا هِيَ الرَّكْعَةُ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக இமாம் முஸ்லிம் (ரஹ்) இதே ஹதீஸைப் பதிவு செய்துள்ளார்கள். அதில் அவர், 'ரக்அத்' என்பதற்குப் பதிலாக 'ஸஜ்தா' என்று கூறினார். பிறகு, "ஸஜ்தா என்பது ரக்அத் ஆகும்" (அதாவது, இங்கு 'ஸஜ்தா' என்ற சொல் 'ரக்அத்' என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது) என்றும் கூறினார்.

163

⋮

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { لَا صَلَاةَ بَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ وَلَا صَلَاةَ بَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغِيبَ الشَّمْسُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

அபு ஸயீத் அல்குதரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "காலைத் தொழுகைக்குப் பிறகு சூரியன் உதிக்கும் வரையிலும், அஸர் தொழுகைக்குப் பிறகு சூரியன் மறையும் வரையிலும் எந்தத் தொழுகையும் (நஃபிலான தொழுகை) இல்லை." (இதை) புகாரி, முஸ்லிம் (ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர்).

163

⋮

وَلَفْظُ مُسْلِمٍ: { لَا صَلَاةَ بَعْدَ صَلَاةِ الْفَجْرِ } [1].

மேலும் முஸ்லிமின் வாசகத்தில்: "ஃபஜர் தொழுகைக்குப் பிறகு (நஃபில்) தொழுகை இல்லை."

164

⋮

وَلَهُ عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ: { ثَلَاثُ سَاعَاتٍ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَهَانَا أَنْ نُصَلِّيَ فِيهِنَّ، وَأَنْ [1] نَقْبُرَ فِيهِنَّ مَوْتَانَا: حِينَ تَطْلُعُ الشَّمْسُ بَارِغَةً حَتَّى تَرْتَفِعَ، وَحِينَ يَقُومُ قَائِمُ الظَّهِيرَةِ حَتَّى تَزُولَ [2] الشَّمْسُ، وَحِينَ تَضَيِّفُ [3] الشَّمْسُ لِلْغُرُوبِ } [4].

உக்பா பின் ஆமிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மூன்று நேரங்களில் தொழுவதையும், நமது இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்வதையும் எங்களுக்குத் தடுத்திருந்தார்கள்: (1) சூரியன் உதயமாகத் தொடங்கும் நேரம் முதல் அது முழுமையாக உயரும் வரை, (2) நண்பகல் நேரத்தில் சூரியன் உச்சியில் இருக்கும் நேரம் முதல் அது உச்சி சாய்ந்துவிடும் வரை, மற்றும் (3) சூரியன் அஸ்தமிக்க நெருங்கும் நேரம் (மஞ்சள் நிறமாக மாறி, அஸ்தமனத்தை நோக்கி சாயத் தொடங்கும் நேரம்) முதல் அது அஸ்தமிக்கும் வரை."

164

:

وَالْحُكْمُ الثَّانِي عِنْدَ الشَّافِعِيِّ مِنْ:

மேலும், இமாம் ஷாஃபிஃ (ரஹ்) அவர்களிடத்தில் இரண்டாவது தீர்ப்பு (பின்வரும் ஆதாரங்களில்) இருந்து (பெறப்படுகிறது):

165

:

حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ. وَزَادَ: { الْيَوْمَ الْجُمُعَةُ } [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் பலவீனமான சனத் வழியாக அறிவித்த ஒரு ஹதீஸில் கூடுதலாக இடம்பெற்றுள்ளது: "வெள்ளிக்கிழமையைத் தவிர".

166

:

وَكَذَ الْأَبِي دَاوُدَ: عَنْ أَبِي قَتَادَةَ نَحْوُهُ [1].

அவ்வாறே, அபு தாவுத் (இமாம்) அவர்கள் அபு கத்தாதா (ரழி) அவர்களிடமிருந்து இதே போன்ற (ஒரு அறிவிப்பை) அறிவித்துள்ளார்கள்.

167

:

وَعَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ, لَا تَمْنَعُوا أَحَدًا طَافَ بِهَذَا الْبَيْتِ وَصَلَّى آيَةً سَاعَةً شَاءَ مِنْ لَيْلٍ } [أَوْ نَهَارٍ] { رَوَاهُ الْخُمْسَةُ, وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ, وَابْنُ حِبَّانَ [1].

ஐப்பைர் இப்னு முத்இம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அப்து மனாஃபின் சந்ததியினரே! இந்த இல்லத்தை (கஃபாவை) வலம் வருபவரையும், (அங்கே) தொழுபவரையும், அவர் விரும்பும் இரவின் அல்லது பகலின் எந்த நேரத்திலும் நீங்கள் தடுக்க வேண்டாம்."

இதனை அல்-கம்ஸா பதிவு செய்துள்ளார்கள். அத்-திர்மிதி மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

168

:

وَعَنْ ابْنِ عُمرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { الشَّقُّ الْحُمْرَةُ { رَوَاهُ الدَّارِ قُطْنِيُّ وَصَحَّحَ ابْنُ حُزَيْمَةَ وَغَيْرُهُ وَقَفَّهُ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஷஃபக் என்பது செம்மையாகும்.' (இது மஃனிப் தொழுகையின் நேரம் முடிவடைவதைக் குறிக்கும் வானில் தோன்றும் செந்நிற ஒளியாகும்.) இதை தாரகுத்னி அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள். இப்னு குஸைமா மற்றும் பிற அறிஞர்கள் இதனை மவ்ஃஃப் (நபித்தோழரின் கூற்று) என்று உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர் (அதாவது, இது நபி (ஸல்) அவர்களின் கூற்று அல்ல, மாறாக இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களின் விளக்கமாகும்).

169

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْفَجْرُ فَجْرَانِ: فَجْرٌ يُحَرِّمُ الطَّعَامَ وَتَحِلُّ فِيهِ الصَّلَاةُ, وَفَجْرٌ تَحْرُمُ فِيهِ الصَّلَاةُ - أَيُّ: صَلَاةُ الصُّبْحِ - وَيَحِلُّ فِيهِ الطَّعَامُ { رَوَاهُ ابْنُ حُزَيْمَةَ, وَالْحَاكِمُ, وَصَحَّحَاهُ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஃபஜர் இரண்டு வகைப்படும்: ஒன்று, (நோன்பாளிக்கு) சாப்பிடுவது தடைசெய்யப்பட்டு,

தொழுகை அனுமதிக்கப்படுவது. மற்றொன்று, தொழுகை (அதாவது காலைத் தொழுகை அதன் நேரம் நுழையாததால்) தடைசெய்யப்பட்டு, சாப்பிடுவது அனுமதிக்கப்படுவது." இதை இப்னு குஸைமா மற்றும் ஹாகிம் ஆகியோர் அறிவித்து, (சஹீஹ்) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

170

:

وَالْحَاكِمُ فِي حَدِيثِ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - نَحْوُهُ، وَزَادَ فِي الَّذِي يُحَرِّمُ الطَّعَامَ: { إِنَّهُ يَذْهَبُ مُسْتَطِيلًا فِي الْأُفُقِ } وَفِي الْآخَرِ: { إِنَّهُ كَذَنِبَ السِّرْحَانَ } [1].

அல்-ஹாகிம் அவர்கள் ஜாபிர் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து (முந்தைய ஹதீஸைப்) போன்ற ஒன்றை அறிவித்து, உண்பதைத் தடுக்கும் (உண்மையான) விடியல் (ஃபஜ்ருஸ் ஸாதிக்) குறித்து மேலும் சேர்த்தார்கள்: " (அது) அடிவானத்தில் நீளவாக்கில் பரவியிருக்கும்." மற்றும் மற்ற (பொய்யான) விடியல் (ஃபஜ்ருல் காதிப்) குறித்து (கூறினார்கள்): "(அது) ஓநாயின் வாலைப் போன்றது."

171

:

وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ الصَّلَاةُ فِي أَوَّلِ وَقْتِهَا } رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَالْحَاكِمُ. وَصَحَّحَاهُ [1].

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நற்செயல்களில் மிகவும் சிறந்தது, தொழுகையை அதன் ஆரம்ப நேரத்தில் நிறைவேற்றுவதாகும்." இதை திர்மீதியும், ஹாகிமும் பதிவு செய்துள்ளனர், மேலும் (இருவரும்) இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

171

:

وَأَصْلُهُ فِي الصَّحِيحَيْنِ [1].

இதன் மூலம் (அதாவது, இந்த ஹதீஸின் அடிப்படைப் பகுதி) ஸஹீஹைனில் (புகாரீ மற்றும் முஸ்லிமின் ஹதீஸ் தொகுப்புகளில்) உள்ளது.

172

:

وَعَنْ أَبِي مَحْذُورَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { أَوَّلُ الْوَقْتِ رِضْوَانُ اللَّهِ, وَأَوْسَطُهُ رَحْمَةُ اللَّهِ; وَآخِرُهُ عَفْوُ اللَّهِ } { أَخْرَجَهُ الدَّارُ الْقُطَيْبِيُّ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ جَدًّا [1].

அபூ மஹ்தூரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நேரத்தின் ஆரம்பம் (குறிப்பாக தொழுகையின் நேரம்) அல்லாஹ்வின் திருப்பொருத்தம், அதன் நடுப்பகுதி அல்லாஹ்வின் அருள், அதன் கடைசிப்பகுதி அல்லாஹ்வின் மன்னிப்பு.” இதை தாரகுத்னி அவர்கள் மிகவும் பலவீனமான ஸனதுடன் (அறிவிப்பாளர் தொடர்) பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

173

:

وَلِلَّتِي مَذِيٍّ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ نَحْوُهُ, دُونَ الْأَوْسَطِ, وَهُوَ ضَعِيفٌ أَيْضًا [1]

இப்து உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்த இதே போன்ற ஒரு செய்தியை அத்-திர்மிதி அவர்கள் (முந்தைய ஹதீஸில் குறிப்பிடப்பட்ட) நடுத் தொழுகையைக் (அல்-அவ்ஸத்) குறிப்பிடாமல் அறிவித்துள்ளார்கள். அதுவும் பலவீனமானதாகும்.

174

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا صَلَاةَ بَعْدَ الْفَجْرِ إِلَّا سَجْدَتَيْنِ } { أَخْرَجَهُ الْخَمْسَةُ, إِلَّا النَّسَائِيُّ } [1].

இப்து உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வைகறை (ஃபஜர்) உதயமானதற்குப் பிறகு, இரண்டு ரக்அத்துகள் (ஃபஜரின் சுன்னத்) தவிர வேறு எந்த (உபரியான) தொழுகையும் இல்லை." இதை நஸாய்யைத் தவிர ஐவர் பதிவு செய்துள்ளனர்.

174

:

وَفِي رِوَايَةِ عَبْدِ الرَّزَّاقِ: { لَا صَلَاةَ بَعْدَ طُلُوعِ الْفَجْرِ إِلَّا رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ } [1].

அப்துர் ரஸ்ஸாக்கின் அறிவிப்பில்: "ஃபஜர் உதயமான பிறகு, ஃபஜ்ருடைய இரண்டு ரக்அத்துகளைத் தவிர (வேறு எந்த உபரியான) தொழுகையும்

175

:

وَمِثْلُهُ لِلدَّارِ قُطَيْبٍ عَنْ ابْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ [1].

தாரகுத்னீயின் நூலில் இப்னு அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரலி) வழியாக இது போன்றே (முந்தைய ஹதீஸுக்கு ஒத்ததாக) பதிவாகியுள்ளது.

176

:

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الْعَصْرَ، ثُمَّ دَخَلَ بَيْتِي، فَصَلَّى رُكْعَتَيْنِ، فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: "شَغَلْتُ عَنْ رُكْعَتَيْنِ بَعْدَ الظُّهْرِ، فَصَلَّيْتُهُمَا الْآنَ"، قُلْتُ: أَفَنَقُضِيهِمَا إِذَا فَاتَتْنِ؟ قَالَ: "لَا" { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ [1].

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அஸர் தொழுதார்கள்; பிறகு என் வீட்டிற்குள் நுழைந்து இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள். எனவே நான் அவர்களிடம் (அது பற்றிக்) கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'லுஹருக்குப் பிந்தைய (சுன்னத்தான) இரண்டு ரக்அத்களைத் தொழ விடாமல் எனக்கு வேலை ஏற்பட்டு விட்டது; எனவே அவ்விரண்டையும் இப்போது தொழுதேன்' என்றார்கள். நான், 'அவை (தொழாமல்) எங்களைத் தவறவிட்டுவிட்டால், நாங்கள் அவற்றை களா செய்ய வேண்டுமா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் 'இல்லை' என்றார்கள்."

177

:

وَلِأَبِي دَاوُدَ عَنْ عَائِشَةَ بِمَعْنَاهُ [1].

மேலும், அபு தாவூத் அவர்கள் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடமிருந்து (முந்தைய ஹதீஸின்) அதே கருத்தில் அறிவித்துள்ளார்கள்.

178

:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدِ بْنِ عَبْدِ رَبِّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { طَافَ بِي - وَأَنَا نَائِمٌ - رَجُلٌ فَقَالَ: تَقُولُ: "اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، فَذَكَرَ الْآذَانَ - بِتَرْبِيعِ التَّكْبِيرِ بِغَيْرِ تَرْجِيعٍ، وَالْإِقَامَةَ فَرَادَى، إِلَّا قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ - قَالَ: فَلَمَّا أَصْبَحْتُ أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -

فَقَالَ: "إِنَّهَا لَرَوْيَا حَقٍّ... " { الْحَدِيثُ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ خَزِيمَةَ [1].

அப்துல்லாஹ் பின் ஸைத் பின் அப்து ரப்பிஹி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் உறங்கிக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு மனிதர் என்னிடம் வந்து, 'அல்லாஹு அக்பர், அல்லாஹு அக்பர்' என்று (நீர்) கூறுவீராக எனக் கூறினார். (இவ்வாறு) தக்பீரை நான்கு முறையாகவும், 'தர்ஜீஃ' இல்லாமலும் பாங்கைக் குறிப்பிட்டார். மேலும், இகாமத்தை (அதன் வாசகங்களை) ஒற்றைப்படையாகவும் (ஒருமுறை மட்டும்) குறிப்பிட்டார், 'கத் காமதிஸ் ஸலாஹ்' என்பதைத் தவிர (அது மட்டும் இருமுறை கூறப்பட்டது).' அவர் (அப்துல்லாஹ்) கூறினார்: 'காலை விடிந்ததும் நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அவர்கள், 'நிச்சயமாக இது ஒரு உண்மையான கனவாகும்...' என்று கூறினார்கள்.' இதை அஹ்மத் மற்றும் அபுதாவூத் பதிவு செய்துள்ளனர்; திர்மிதீ மற்றும் இப்னு குஸைமா ஆகியோர் இதனை 'ஸஹீஹ்' (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

178

:

وَزَادَ أَحْمَدُ فِي آخِرِهِ قِصَّةَ قَوْلِ بِلَالٍ فِي آدَانِ الْفَجْرِ: { الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النََّوْمِ } [1].

அஹ்மத் அவர்கள், மேற்கூறப்பட்ட ஹதீஸின் இறுதியில், காலைத் தொழுகை அழைப்பில் உள்ள பிலால் (ரழி) அவர்களின் கூற்றைச் சேர்த்தார்கள்: அஸ்-ஸலாத்து கைருன் மினன்-நவம் - "தொழுகை தூக்கத்தை விடச் சிறந்தது".

179

:

وَابْنُ خَزِيمَةَ: عَنْ أَنَسٍ قَالَ: { مِنْ السُّنَّةِ إِذَا قَالَ الْمُؤَذِّنُ فِي الْفَجْرِ: حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَالَ: الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النََّوْمِ } [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஃபஜர் அதானில் முஅத்தின் 'ஹைய்ய அலல்-ஃபலாஹ்' (வெற்றியை நோக்கி வாருங்கள்) என்று கூறியதும், 'அஸ்ஸலாத்து கைருன் மினன்-நவம்' (தொழுகை உறக்கத்தை விடச் சிறந்தது) என்று (முஅத்தின்) கூறுவது சுன்னாவாகும்.

180

:

عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَّمَهُ الْآذَانَ، فَذَكَرَ فِيهِ التَّرْجِيحَ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. وَلَكِنْ ذَكَرَ التَّكْبِيرَ فِي أَوَّلِهِ مَرَّتَيْنِ فَقَطْ [1].

அபூ மஹ்தூரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு அதானைக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள். அதில் அவர் (அபூ மஹ்தூரா) தர்ஜீஃஹுக் குறிப்பிட்டிருந்தார். இதனை முஸ்லிம் பதிவு செய்துள்ளார். ஆனால், (இந்த அறிவிப்பில்) அதன் ஆரம்பத்தில் தக்பீரை இரண்டு முறை மட்டுமே அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

180

:

وَرَوَاهُ الْخُمْسَةُ فَذَكَرُوهُ مَرَّ بَعًا [1].

மேலும் இதனை அல்-கம்ஸா (ஐந்து ஹதீஸ் தொகுப்பாளர்கள்) அறிவித்துள்ளனர். அவர்கள் (ஹதீஸில் குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு செயல் அல்லது கூற்றை) நான்கு முறை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

181

:

وَعَنْ أَنَسٍ [بْنِ مَالِكٍ] - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { أَمَرَ بِالْأَنْ يَشْفَعَ الْآذَانَ، وَيُوتِرَ الْقَامَةَ، إِلَّا الْقَامَةَ، يَعْني قَوْلَهُ: قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَلَمْ يَذْكُرْ مُسْلِمٌ إِلَّا سِتْنَاءَ [1].

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அதானை இரட்டை முறை வார்த்தைகளுடனும் (ஒவ்வொரு சொற்றொடரையும் இரண்டு முறை கூறுமாறும்), இகாமத்தை ஒற்றை முறை வார்த்தைகளுடனும் (ஒவ்வொரு சொற்றொடரையும் ஒரு முறை கூறுமாறும்) பிலால் (ரழி) அவர்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டது. 'கத் காமதில் ஸலாஹ்' (தொழுகை நிலைபெற்றுவிட்டது) என்ற சொற்றொடரைத் தவிர (அதை மட்டும் இரண்டு முறை கூற வேண்டும்).

181

:

وَالنَّسَائِيُّ: { أَمَرَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِالْأَنْ } [1].

இமாம் நஸாஈ அவர்களின் அறிவிப்பில் வந்துள்ளது: 'நபி (ஸல்) அவர்கள் பிலால் (ரழி) அவர்களுக்கு கட்டளையிட்டார்கள்.'

182

:

وَعَنْ أَبِي جَحْفَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { رَأَيْتُ بِلَالًا يُؤَدِّنُ وَاتَّبَعُ فَاهُ، هَاهُنَا وَهَاهُنَا،
وَإِصْبَعَاهُ فِي أُذُنَيْهِ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ [1].

அபு ஜுஹைஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: பிலால் (ரழி) பாங்கு சொல்வதை நான் பார்த்தேன். நான் அவர்களின் வாயை (அவர்கள் ஹய்ய அலஸ் ஸலாஹ், ஹய்ய அலல் ஃபலாஹ் என்று கூறும் போது) இங்கும் அங்கும் (வலது புறமும் இடது புறமும்) பின்தொடர்ந்தேன்; அவர்களின் இரு விரல்களும் அவர்களின் காதுகளில் இருந்தன.

இதை அஹ்மத் மற்றும் அத்-திர்மிதீ ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர். அத்-திர்மிதீ அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

182

:

وَالْبَنِي مَاجَةً: وَجَعَلَ إِصْبَعَيْهِ فِي أُذُنَيْهِ [1].

இப்னு மாஜாவின் அறிவிப்பில் - 'மேலும், அவர் (முஅத்தின்) தனது இரு விரல்களையும் தனது இரு காதுகளிலும் வைத்தார்'.

182

:

وَلِأَبِي دَاوُدَ: { لَوْى عُقَّةً، لَمَّا بَلَغَ حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ يَمِينًا وَشِمَالًا وَلَمْ يَسْتَدِرْ } [1].

மேலும் அபுதாவுத் அவர்களின் ஓர் அறிவிப்பில் - 'அவர்கள் ஹய்ய அலஸ்ஸலாஹ் (தொழுகையின் பால் வாருங்கள்) என்று (முழக்கமிடும் போது) அடையும்போது, தங்கள் கழுத்தை வலப்புறமும் இடப்புறமும் திருப்பினார்கள், ஆனால் தங்கள் முழு உடலையும் திருப்பவில்லை'.

182

:

وَأُضْلِفَ فِي الصَّحِيحَيْنِ [1].

மேலும், இதன் ஆதாரம் ஸஹீஹைனில் (அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்) உள்ளது.

183

:

وَعَنْ أَبِي مَحْذُورَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَعْجَبَهُ صَوْتُهُ،
فَعَلَّمَهُ الْأَذَانَ { رَوَاهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ [1] .

அபூ மஹ்தூரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரது குரலை விரும்பினார்கள்; எனவே, அவருக்கு அதானை (தொழுகைக்கான அழைப்பு) கற்றுக் கொடுத்தார்கள். இதை இப்னு குஸைமா அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

184

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
الْعِيدَيْنِ، غَيْرَ مَرَّةٍ وَلَا مَرَّتَيْنِ، بغيرِ أَذَانٍ وَلَا إِقَامَةٍ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1] .

ஜாபிர் பின் ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இரு 'ஈத்' பெருநாட்களையும், பலமுறை (ஒரு முறை அல்லது இரு முறை மட்டுமல்லாமல்), அதான் அல்லது இகாமத் இல்லாமல் தொழுதேன். முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

185

:

وَنَحْوُهُ فِي الْمُتَّفَقِ: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، وَغَيْرُهُ [1] .

இப்னு அப்பாஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) மற்றும் பிற அறிவிப்பாளர்களிடமிருந்து (அறிவிக்கப்பட்ட) இதே போன்ற (ஒரு ஹதீஸ்), அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு இமாம்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட (நூல்களில்) இடம்பெற்றுள்ளது.

186

:

وَعَنْ أَبِي قَتَادَةَ فِي الْحَدِيثِ الطَّوِيلِ، { فِي نَوْمِهِمْ عَنِ الصَّلَاةِ - ثُمَّ أَدَّانَ بِلَالٌ، فَصَلَّى رَسُولُ
اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَمَا كَانَ يَصْنَعُ كُلُّ يَوْمٍ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1] .

அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் நீண்ட ஹதீஸில் அறிவிக்கிறார்கள்: 'அவர்கள் தொழுகையைத் தவறவிட்டு உறங்கியது பற்றிய (சம்பவத்தில்), பிறகு பிலால் (ரழி) அவர்கள் அதான் கூறினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் செய்வதைப் போலவே தொழுதார்கள்.'

وَلَهُ عَنْ جَابِرٍ { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَتَى الْمُرْدَلِفَةَ فَصَلَّى بِهَا الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ ,
بِأَذَانٍ وَاحِدٍ وَإِقَامَتَيْنِ } [1] .

முஸ்லிம் அவர்களும் ஜாபிர் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்துள்ளார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் முஸ்தலிஃபாவிற்கு வந்து, அங்கு மஃரிப் மற்றும் இஷா ஆகிய இரு தொழுகைகளையும் ஓர் அதான், இரண்டு இகாமத்துகள் கொண்டு தொழுதார்கள்.

وَلَهُ عَنْ ابْنِ عُمَرَ : { جَمَعَ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِإِقَامَةٍ وَاحِدَةٍ } [1] .

முஸ்லிம் அவர்களும் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் மஃரிப் மற்றும் இஷாத் தொழுகைகளை ஒரே இகாமத் கொண்டு (அதாவது, இரண்டு தொழுகைகளுக்கும் சேர்த்து ஒரே இகாமத்துடன்) ஜம்உ செய்தார்கள்.

زَادَ أَبُو دَاوُدَ : { لِكُلِّ صَلَاةٍ } .

அபு தாவூத் அவர்கள் (தமது அறிவிப்பில்) சேர்த்தார்கள்: "ஒவ்வொரு தொழுகைக்கும்".

وَفِي رِوَايَةٍ لَهُ : { وَلَمْ يُنَادِ فِي وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا } .

மேலும், அவரின் மற்றொரு அறிவிப்பில்: "அவ்விரண்டு (தொழுகைகளில்) எதற்கும் அதான் (பாங்கு) கூறப்படவில்லை."

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ , وَعَائِشَةَ قَالَا : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ بِلَالًا يُؤَذِّنُ بِلَيْلٍ , فَكُلُّوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُنَادِيَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ } , وَكَانَ رَجُلًا أَعْمَى لَا يُنَادِي , حَتَّى يُقَالَ لَهُ :

أَصْبَحْتُ، أَصْبَحْتُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

وَفِي آخِرِهِ إِدْرَاجٌ [2] .

இப்னு உமர் (ரழி) மற்றும் ஆயிஷா (ரழி) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக பிலால் (ரழி) இரவாக இருக்கும்போதே (ஃபஜ்ரு தொழுகைக்கான முதல்) அதான் கூறுகிறார். எனவே, இப்னு உம்மி மக்தூம் (ரழி) (ஃபஜ்ரு தொழுகைக்கான சரியான நேரத்தின்) அதான் கூறும் வரை நீங்கள் உண்ணுங்கள், பருகுங்கள் (அதாவது, ஸஹர் செய்யுங்கள்)." மேலும், அவர் (இப்னு உம்மி மக்தூம் (ரழி)) பார்வையற்றவராக இருந்தார். அவரிடம், "காலை ஆகிவிட்டது, காலை ஆகிவிட்டது" என்று கூறப்படும் வரை அவர் அதான் கூறமாட்டார்.

191

:

وَعَنْ ابْنِ عُمرَ ; { إِنَّ بِلَالَ أَدْنَى قَبْلِ الْفَجْرِ ، فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ يَرْجِعَ ، فَيُنَادِي : "أَلَا إِنَّ الْعَبْدَ نَأَمَ " { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَصَحَّفَهُ [1] .

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: பிலால் (ரழி) அவர்கள் வைகறைக்கு முன்பே பாங்கு சொல்லிவிட்டார்கள். எனவே நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரைத் திரும்பிச் சென்று, "அறிந்துகொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக (நான் எனும்) இந்த அடியார் உறங்கிவிட்டார் (அதனால் பாங்கு தவறுதலாகச் சொல்லப்பட்டது)" என்று அறிவிக்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள். இதனை அபூதாவூத் பதிவுசெய்துள்ளார், மேலும் இதனை அவர் பலவீனமானது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

192

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا سَمِعْتُمُ النِّدَاءَ ، فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَذِّنُ } { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

அபூ சயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் அதானைக் கேட்கும்போது, முஅத்தின் (பாங்கு சொல்பவர்) கூறுவதை நீங்களும் கூறுங்கள்." (புகாரி, முஸ்லிம்)

193

:

وَلِلْبَخَارِيِّ: عَنْ مُعَاوِيَةَ [1].

மேலும், புகாரி அவர்கள் முஆவியா (ரழி) அவர்கள் வழியாக (முன்னர் கூறப்பட்ட ஹதீஸின் கருத்தை) அறிவித்துள்ளார்கள்.

194

:

وَلِمُسْلِمٍ: { عَنْ عُمَرَ فِي فَضْلِ الْقَوْلِ كَمَا يَقُولُ الْمُؤَدِّنُ كَلِمَةً كَلِمَةً, سِوَى الْحَيْعَلَتَيْنِ, فَيَقُولُ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ } [1].

முஸ்லிம் (இமாம்) அவர்கள் உமர் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: முஅத்தின் கூறுவதை வார்த்தைக்கு வார்த்தை திரும்பச் சொல்வதன் சிறப்பைப் பற்றி (இந்த ஹதீஸ் கூறுகிறது). இரண்டு 'ஹைய்யலத்தெய்ன்' (அதாவது, 'ஹைய்ய அலஸ்-ஸலாஹ்' மற்றும் 'ஹைய்ய அலல்-ஃபலாஹ்' ஆகிய அழைப்புகள்) தவிர (மற்ற அனைத்து வார்த்தைகளுக்கும் முஅத்தின் கூறுவதைப் போலவே கூற வேண்டும்). (அந்த இரண்டு 'ஹைய்யலத்தெய்ன்' அழைப்புகளின் போது) 'லா ஹவ்ல வலா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹ்' (அல்லாஹ்வைக் கொண்டேயன்றி எந்த ஆற்றலும் சக்தியும் இல்லை) என்று கூற வேண்டும்.

195

:

وَعَنْ عُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اجْعَلْنِي إِمَامًا قَوْمِي. قَالَ: "أَنْتَ إِمَامُهُمْ, وَاقْتَدِ بِأُصْغَفِهِمْ, وَاتَّخِذْ مُؤَدِّنًا لَا يَأْخُذُ عَلَى أَذَانِهِ أَجْرًا } أَخْرَجَهُ الْخُمْسَةُ, وَحَسَنَةُ التِّرْمِذِيُّ, وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ. [1]

உஸ்மான் பின் அபுல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்னை என் சமூகத்தாருக்கு இமாமாக (தொழுகை நடத்துபவராக) ஆக்குங்கள்' என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), 'நீங்களே அவர்களுடைய இமாம் ஆவீர். அவர்களில் மிகவும் பலவீனமானவரைப் பின்பற்றுங்கள் (அதாவது, தொழுகையை நீட்டிக்காமல், பலவீனமானவர்களுக்கும் சிரமமில்லாமல் இருக்கும் வகையில் நடத்துங்கள்). மேலும், அதான் கூறுவதற்காகக் கூலி வாங்காத ஒரு முஅத்தினை நியமியுங்கள் (ஏனெனில், இபாதத்துகளுக்கு கூலி வாங்குவது அதன் தூய்மையை குறைக்கும்)' என்று கூறினார்கள். இதை அல்-கம்ஸா (ஐவர்) பதிவு செய்துள்ளனர். அத்-தீர்மீதீ இதை ஹஸன் என்றும், அல்-ஹாகிம் இதை ஸஹீஹ் என்றும் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

وَعَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ لَنَا النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - } وَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلْيُؤْذِّنْ لَكُمْ أَحَدُكُمْ ... { الْحَدِيثُ أَخْرَجَهُ السَّبْعَةُ. [1]

மாலிக் பின் ஹுவைரிஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம் கூறினார்கள், "தொழுகையின் நேரம் வந்துவிட்டால், உங்களில் ஒருவர் உங்களுக்காக அதான் கூறட்டும்." (இது ஒரு நீண்ட ஹதீஸின் ஒரு பகுதியாகும்.) இதை அஸ்ஸப்சு (ஏழு ஹதீஸ் தொகுப்பாளர்கள்) அறிவித்துள்ளார்கள்.

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ لَيْلًا: } إِذَا أَذَّنْتَ فَتَرَسَّلْ, وَإِذَا أَقَمْتَ فَأَحْدُزْ, وَاجْعَلْ بَيْنَ أَذَانِكَ وَإِقَامَتِكَ قَدْ رَمَايْفُ غُلَا كُلِّ مِنْ أَكْمَلِهِ { الْحَدِيثُ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَضَعَفَهُ. [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பிலால் (ரழி) அவர்களிடம் கூறினார்கள்: "நீர் அதான் சொல்லும்போது, நிறுத்தி நிதானமாக (ஒவ்வொரு வாக்கியத்தையும் நீட்டி)ச் சொல்வீராக. மேலும், நீர் இகாமத் சொல்லும்போது, விரைவாகச் சொல்வீராக. உமது அதானுக்கும் இகாமத்துக்கும் இடையில், சாப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பவர் தனது உணவை முடிப்பதற்குத் தேவையான அளவு நேரம் இடைவெளி விடுவீராக."
(இந்த ஹதீஸை) திர்மிதி அவர்கள் அறிவித்து, இதனை 'ளயீஃப்' (பலவீனமானது) என தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

وَلَهُ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: } لِيُؤْذِّنَ إِيَّاكُمْ مَوْضِعِي { وَضَعَفَهُ أَيُّضًا [1].

فَالْحَدِيثُ ضَعِيفٌ مَرْفُوعًا وَمَوْقُوفًا.

அவர் (இமாம் திர்மிதீ) அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உளுச் செய்தவரைத்

தவிர வேறு யாரும் அதான் கூறக்கூடாது." (இமாம் திர்மிதீ) இதனைப் பதிவு செய்து, இதனையும் பலவீனப்படுத்தியுள்ளார். ஆகவே இந்த ஹதீஸ் மர்ஃபூஃ (நபிமொழி) ஆகவும், மவ்ஃஃப் (நபித்தோழர் கூற்று) ஆகவும் பலவீனமானதாகும்.

199

:

وَلَهُ: عَنْ زِيَادِ بْنِ الْحَارِثِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { وَمَنْ أَدَّنَ فَهُوَ يُقِيمُ } وَضَعْفُهُ أَيْضًا [1].

ஜியாத் பின் அல்-ஹாரிஸ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கப்படுவதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் அதான் சொல்கிறாரோ, அவரே இகாமத்தும் சொல்ல வேண்டும் (என்பது விரும்பத்தக்கது).” இதை அத்-திர்மிதீ அவர்கள் பதிவுசெய்து, பலவீனமானது (தஃயீஃப்) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

200

:

وَلِأَبِي دَاوُدَ: فِي حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ أَنَّهُ قَالَ: أَنَا رَأَيْتُهُ - يَعْنِي: الْأَذَانَ - وَأَنَا كُنْتُ أُرِيدُهُ. قَالَ: فَأَقِمُّ أَنْتَ وَفِيهِ ضَعْفٌ أَيْضًا [1].

அபு தாவுத் (இமாம்) அவர்களின் அறிவிப்பில், அப்துல்லாஹ் பின் ஜைத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அதைக் கண்டேன், அதாவது அதானை (ஒரு கனவில்), மேலும் நான் அதை (அழைக்க) விரும்பினேன். (அப்போது நபி ஸல் அவர்கள்) "நீங்கள் இகாமத் சொல்லுங்கள்" என்று கூறினார்கள். இந்த ஹதீஸும் பலவீனமானது ஆகும்.

201

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَلْمُؤَذِّنُ أَمْلِكُ بِالْأَذَانِ، وَالْإِمَامُ أَمْلِكُ بِالْقَامَةِ } رَوَاهُ ابْنُ عَدِيٍّ وَضَعْفُهُ. [1]

முஅத்தின் அதானின் மீது அதிகாரம் கொண்டவர்; மேலும் இமாம் இகாமத்தின் மீது அதிகாரம் கொண்டவர். (அதாவது, அதானை எப்போது அறிவிப்பது என்பதில் முஅத்தினுக்கும், இகாமத்தை எப்போது கூறுவது என்பதில் இமாமுக்கும் இறுதி முடிவு எடுக்கும் உரிமை உண்டு.)

202

:

وَالْبَيْهَقِيُّ نَحْوُهُ: عَنْ عَلِيٍّ مِنْ قَوْلِهِ [1].

அல்-பைஹகீ அவர்கள் அலி (ரழி) அவர்களின் கூற்றிலிருந்து இதே போன்ற ஒரு அறிவிப்பை (முந்தைய ஹதீஸுக்கு ஒத்ததாக) அறிவித்துள்ளார்கள்.

203

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يُرْدُّ الدُّعَاءُ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ } رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حُزَيْمَةَ. [1].

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதானுக்கும் இகாமத்துக்கும் இடையில் செய்யப்படும் பிரார்த்தனை நிராகரிக்கப்படுவதில்லை." இதனை அந்-நஸாயீ அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள், மேலும் இப்னு குஸைமா அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

204

:

[وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ } أَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ. [1]

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் பாங்கொலியைக் கேட்கும் போது, 'அல்லாஹும்ம ரப்ப ஹாதிஹித் தஃவத்தித் தாம்மா, வஸ்ஸலாதில் காயிமா, ஆதி முஹம்மதனில் வஸீலத் வல் ஃபளீலா, வப்துஸ்ஸுஹு மகாமம் மஹ்முதனில்லதீ வஅத்தஹ்' (பொருள்: யா அல்லாஹ்! இந்த முழுமையான அழைப்பிற்கும், (நிறுவப்படவிருக்கும்) தொழுகைக்கும் உரிய இரட்சகனே! முஹம்மது (ஸல்) அவர்களுக்கு வஸீலாவையும் (சுவனத்தில் உள்ள ஒரு சிறப்புமிக்க உயர் பதவியையும்) ஃபளீலாவையும் (சிறப்பையும்) வழங்குவாயாக. மேலும், நீ அவர்களுக்கு வாக்களித்த புகழுக்குரிய இடத்திற்கு அவர்களை எழுப்புவாயாக!) என்று கூறினால், மறுமை நாளில் அவருக்கு என்னுடைய பரிந்துரை

உறுதியாகிவிட்டது."

இதை அல்அர்பஆ (நால்வர்) பதிவு செய்துள்ளனர்.

205

:

عَنْ عَلِيِّ بْنِ طَلْقٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا فَسَأَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيُصْرِفْ، وَلْيَتَوَضَّأْ، وَلْيَعِدْ الصَّلَاةَ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1].

அலீ பின் தல்க் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தொழுகையில் இருக்கும்போது அவருக்குக் காற்றுப் பிரிந்தால், அவர் (அந்தத்) தொழுகையிலிருந்து வெளியேறி, உளுச் செய்து, (புதிதாக) தொழுகையை மீண்டும் நிறைவேற்ற வேண்டும்." இதை அல்-கம்ஸா அறிவித்துள்ளார்கள். இப்பனு ஹிப்பான் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தினார்கள்.

206

:

[وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ أَصَابَهُ قَيْءٌ، أَوْ رُعَاتٌ، أَوْ مَذْيٌ، فَلْيُصْرِفْ، فَلْيَتَوَضَّأْ، ثُمَّ لِيَبْنِ عَلَى صَلَاتِهِ، وَهُوَ فِي ذَلِكَ لَا يَتَكَلَّمُ } رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ، وَضَعَّفَهُ أَحْمَدُ] [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் வாந்தி எடுத்தாலும், மூக்கிலிருந்து இரத்தம் வடிந்தாலும், அல்லது மதியை வெளியிட்டாலும், அவர் (தொழுகையிலிருந்து) விலகிச் சென்று உளு செய்துவிட்டு, (உளு செய்துவிட்டுத் திரும்பி வரும்) அந்த இடைப்பட்ட நேரத்தில் பேசாமல், தனது தொழுகையை (நிறுத்திய இடத்திலிருந்தே) தொடர வேண்டும்."

207

:

وَعَنْهَا، عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ حَائِضٍ إِلَّا بِخِمَارٍ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا النَّسَائِيَّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حَزِيمَةَ. [1]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ், பருவமடைந்த ஒரு

பெண்ணின் தொழுகையை (அவள் தொழுகைக்குரிய வயதை அடைந்தவளாக இருக்கும் நிலையில்), கிமார் (தலை மறைப்பு) அணிந்தாலன்றி ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டான்." இதை அந்-நஸாய்யைத் தவிர அல்-கம்ஸா பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும், இப்னு குஸைமா இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

208

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ لَهُ: { إِنْ كَانَ التَّوْبُ
وَاسِعًا فَالتَّحِفُّ بِهِ } - يَعْني: فِي الصَّلَاةِ - وَلِمُسْلِمٍ: { فَخَالَفَ بَيْنَ طَرَفَيْهِ - وَإِنْ كَانَ
صَدِيقًا فَاتَّزَرَّ بِهِ } . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் கூறினார்கள்: "ஆடை விசாலமானதாக இருந்தால், அதை (உங்கள் உடலைச் சுற்றி) போர்த்திக்கொள்ளுங்கள்." அதாவது தொழுகையில்.

முஸ்லிமின் ஓர் அறிவிப்பில், "(அதை அணிந்து) அதன் இரு முனைகளையும் (தோள்களின் மீது) குறுக்காகப் போட்டுக்கொள்ளுங்கள்; அது குறுகியதாக இருந்தால், அதை இடுப்பில் கட்டிக்கொள்ளுங்கள்" என்றுள்ளது. இருவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

209

:

وَلَهُمَا مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { لَا يُصَلِّي أَحَدُكُمْ فِي التَّوْبِ الْوَاحِدِ لَيْسَ
عَلَى عَاتِقِهِ مِنْهُ شَيْءٌ } [1]

உங்களில் எவரும், ஒரே ஆடையை (மட்டும்) அணிந்து, (அதன்) எந்தப் பகுதியும் தனது தோளின் மீது இல்லாத நிலையில் தொழ வேண்டாம்.

210

:

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - ; أَنَّهَا سَأَلَتْ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَتُصَلِّي
الْمَرْأَةُ فِي دِرْعٍ وَخِمَارٍ , بَغَيْرِ إِزَارٍ ? } قَالَ: { إِذَا كَانَ الدِّرْعُ سَابِغًا يُغْطِي ظَهْرَ قَدَمَيْهَا }
أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَصَحَّحَ الْأَيْمَنُ وَقُفَّهُ. [1]

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "ஒரு பெண், கீழ் ஆடை அணியாமல்,

(வெறும்) நீண்ட அங்கியில் மற்றும் முக்காடுடன் தொழலாமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "(அவள் அணியும்) அந்த அங்கி போதுமான அளவு நீண்டதாக இருந்து, அவளுடைய பாதங்களின் மேற்புறத்தை மறைத்தால் (அவ்வாறு தொழலாம்)" என்று பதிலளித்தார்கள். இதனை அபூ தாவூத் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள், மேலும் இமாம்கள் இதனை மவ்கூஃப் (உம்மு ஸலமாவின் ஒரு கூற்று) எனத் தரம் பிரித்துள்ளனர்.

211

:

وَعَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي لَيْلَةٍ مُظْلَمَةٍ، فَأَشْكَلْتُ عَلَيْنَا الْقِبْلَةَ، فَصَلَّيْنَا. فَلَمَّا طَلَعَتِ الشَّمْسُ إِذْ أَنْحَنُ صَلَاتِنَا إِلَى غَيْرِ الْقِبْلَةِ، فَزَلْتُ: (فَأَيُّمَا تَوَلَّوْا فَنَمَّ وَجْهُ اللَّهِ) { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ وَضَعْفَهُ. [1]

ஆமிர் பின் ரபிஆ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் ஓர் இருண்ட இரவில் இருந்தோம். அப்போது எங்களுக்கு கிப்லா (திசை) தெளிவில்லாமல் போனது (எந்த திசை என்று தீர்மானிக்க முடியவில்லை); ஆகவே நாங்கள் (எங்களால் முடிந்த அளவு முயற்சி செய்து ஒரு திசையை நோக்கி) தொழுதோம். சூரியன் உதித்தபோது, நாங்கள் கிப்லா அல்லாத திசையை நோக்கித் தொழுதிருந்தது தெரியவந்தது. அப்போது, ‘(ஃபஅய்னமா துவல்லூ ஃபதம்ம வஜ்ஹுல்லாஹ்)’ - ‘ஆகவே, நீங்கள் எத்திசையில் திரும்பினாலும் அங்கே அல்லாஹ்வின் முகம் இருக்கிறது’ என்று (வசனம்) அருளப்பட்டது.”
இதை திர்மிதி பதிவு செய்து, இதனை தஈஃப் (பலவீனமானது) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

212

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ قِبْلَةٌ } رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَقَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. [1]

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கிழக்கிற்கும் மேற்கிற்கும் இடைப்பட்ட திசையே கிப்லாவாகும் (மக்காவிற்கு வடக்கிலோ அல்லது தெற்கிலோ உள்ளவர்களுக்கு)."
இதை திர்மிதீ அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்; மேலும் புகாரி அவர்கள் இதனை வலுப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

213

:

وَعَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُصَلِّي عَلَى رَأْسِهِ حَيْثُ تَوَجَّهَتْ بِهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

ஆமிர் பின் ரபிஆ (ரழி) அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் வாகனத்தில் அமர்ந்தவாறு, (பயணத்தின்போது நஃபிலான தொழுகைகளை) அது எந்தத் திசையை முன்னோக்கியிருந்தபோதிலும் அந்தத் திசையிலேயே தொழுவதை நான் கண்டேன்.

213

:

زَادَ الْبُخَارِيُّ: { يُومئُ بِرَأْسِهِ، وَلَمْ يَكُنْ يَصْنَعُهُ فِي الْمَكُتُوبَةِ } [1].

அல்-புகாரி மேலும் கூறினார்கள்: "அவர்கள் தமது தலையால் சைகை செய்தார்கள். கடமையான தொழுகைகளில் (ருகூஃ மற்றும் ஸுஜூதுக்கு தலையால் சைகை செய்யும்) அவ்வாறு அவர்கள் செய்யவில்லை."

214

:

وَلِأَبِي دَاوُدَ: مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ: { كَانَ إِذَا سَافَرَ فَأَرَادَ أَنْ يَتَطَوَّعَ اسْتَقْبَلَ بِنَاقَتِهِ الْقِبْلَةَ، فَكَبَّرَ، ثُمَّ صَلَّى حَيْثُ كَانَ وَجْهَهُ رِكَابِهِ } وَإِسْنَادُهُ حَسَنٌ. [1]

அபு தாவூத் அவர்கள் அனஸ் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: (நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள்) பயணம் செய்யும்போது, உபரியான தொழுகையைத் தொழ நாடினால், தமது ஓட்டகத்தை கிப்லாவை நோக்கித் திருப்பி, தக்பீர் கூறி (அல்லாஹு அக்பர் என்று சொல்லி), பின்னர் தமது வாகனத்தின் முகம் எந்த திசையில் இருந்ததோ அந்த திசையை நோக்கியே தொழுவார்கள். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஹஸன் (நல்லது) ஆகும்.

215

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدٌ إِلَّا الْمَقْبَرَةَ وَالْحَمَّامَ } رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَلَهُ عِلَّةٌ. [1].

அபு ஸயீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கப்ருஸ்தானையும் (மற்றும்) குளியலறையையும் தவிர, பூமி முழுவதும் தொழுமிடமாகும் (அதாவது,

தொழுகை நிறைவேற்ற அனுமதிக்கப்பட்ட இடமாகும்)." இதை திர்மிதீ அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள். மேலும் அதில் 'இல்லத்' (ஒரு குறை) உள்ளது.

216

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - [قَالَ]: { نَهَى النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ يُصَلِّيَ فِي سَبْعِ مَوَاطِنَ: الْمَرْبَلَةَ, وَالْمَجْزَرَةَ, وَالْمَقْبَرَةَ, وَقَارِعَةَ الطَّرِيقِ, وَالْحَمَامِ, وَمَعَاطِنَ اللَّيْلِ, وَفَوْقَ ظَهْرِ بَيْتِ اللَّهِ } رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَضَعَفَهُ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஏழு இடங்களில் தொழுவதைத் தடை செய்தார்கள்: குப்பை கூளம் கொட்டும் இடம், பிராணிகள் அறுக்கப்படும் இடம், கப்ருஸ்தான் (கல்லறை), பாதையின் நடுப்பகுதி, குளியலறை, ஓட்டகங்கள் மண்டியிடும் இடங்கள் (அவை தங்கும், ஓய்வெடுக்கும் அல்லது தண்ணீர் அருந்தும் இடங்கள்) மற்றும் கஃபாவின் கூரையின் மீது. இதை திர்மிதீ அவர்கள் பதிவுசெய்து, இது எயீஃப் (பலவீனமானது) என தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

217

:

وَعَنْ أَبِي مَرْثَدٍ الْغَنَوِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { لَا تُصَلُّوا إِلَى الْقُبُورِ, وَلَا تَجْلِسُوا عَلَيْهَا } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1]

அபு மர்ஸத் அல்-கனவி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “கப்ருகளை முன்னோக்கித் தொழாதீர்கள் (அவற்றை கிப்லாவாக ஆக்கிக்கொண்டு), மேலும் அவற்றின் மீது உட்காராதீர்கள் (அவமதிக்கும் விதமாகவோ அல்லது அவற்றின் புனிதத்தை மீறும் விதமாகவோ)” என்று கூற நான் கேட்டேன். நூல்: முஸ்லிம்

218

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ, فَلْيَنْظُرْ, فَإِنْ رَأَى فِي نَعْلَيْهِ أَذًى أَوْ قَذْرًا فَلْيَمْسَحْهُ, وَلْيُصَلِّ فِيهِمَا } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ [1]

அபு ஸயீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் எவரேனும் பள்ளிவாசலுக்கு வந்தால், அவர் (தனது காலணிகளை) பார்க்கட்டும்.

அவற்றில் (ஏதேனும்) அழுக்கு அல்லது அசுத்தத்தைக் கண்டால், அதைத் துடைத்துவிட்டு, பின்னர் அவற்றில் தொழுது கொள்ளட்டும்." இதை அபு தாவூத் அவர்கள் அறிவித்தார்கள், மேலும் இப்பனு குஸைமா அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என்று தரம் பிரித்துள்ளார்கள்.

219

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا وَطِئَ أَحَدُكُمْ الْأَذَى بِخُفَّيْهِ فَطَهُوْهُمَا التُّرَابَ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1]

உங்களில் ஒருவர் தமது இரு தோற் காலுறைகளால் அசுத்தத்தை மிதித்துவிட்டால், பூமியே அவற்றுக்குத் தூய்மையாகும் (அதாவது, மண்ணில் தேய்த்து சுத்தம் செய்வது போதுமானது, தண்ணீர் தேவையில்லை).

220

:

وَعَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ الْحَكَمِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ هَذِهِ الصَّلَاةُ لَا يَصْلُحُ فِيهَا شَيْءٌ مِنْ كَلَامِ النَّاسِ, إِنَّمَا هُوَ التَّسْبِيحُ, وَالتَّكْبِيرُ, وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

முஆவியா பின் அல்-ஹகம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக இந்தத் தொழுகையில் மனிதர்களின் பேச்சுகளில் எதுவும் தகாது. (ஏனெனில்) அதுவோ தஸ்பீஹ் (அல்லாஹ்வைத் துதித்தல்), தக்பீர் (அல்லாஹ்வைப் பெருமைப்படுத்துதல்) மற்றும் குர்ஆன் ஓதுதல் ஆகியவையாகும்."

221

:

وَعَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { إِن كُنَّا لَتَتَكَلَّمُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُكَلِّمُ أَحَدُنَا صَاحِبَهُ بِحَاجَتِهِ, حَتَّى نَزَلَتْ: (حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ) [البقرة: 238], فَأَمْرُنَا بِالسُّكُوتِ, وَنُهْيُنَا عَنْ الْكَلَامِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ, وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ [1]

ஸைத் பின் அர்கம் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் நாங்கள் தொழுகையில் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். எங்களில் ஒருவர் தமது தேவை குறித்துத் தமது தோழரிடம் பேசுவார். இந்நிலையில், "ஹாஃபிஸு அலஸ் ஸலவாதி வஸ்ஸலாதி வஸ்தா, வகூமு வில்லாஹி கானிதீன்" (அதாவது: தொழுகைகளைப் பேணிக் கொள்ளுங்கள்; குறிப்பாக நடுத் தொழுகையை. மேலும், அல்லாஹ்வுக்குக் கட்டுப்பட்டு நில்லுங்கள் - அல்-பகரா 2:238) எனும் (குர்ஆன்) வசனம் இறங்கியது. (அதன் பிறகு) நாங்கள் (தொழுகையில்) மௌனமாக இருக்கும்படி கட்டளையிடப்பட்டோம்; பேசுவதற்குத் தடைவிதிக்கப்பட்டோம்.'

222

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { التَّسْبِيحُ لِلرَّجَالِ، وَالتَّصْفِيقُ لِلنِّسَاءِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(தொழுகையில் இமாமுக்கு ஏதேனும் தவறு ஏற்பட்டால் அல்லது கவனத்தை ஈர்க்க) தஸ்பீஹ் (சுப்ஹானல்லாஹ் என்று கூறுவது) ஆண்களுக்கும், கை தட்டுவது பெண்களுக்கும் உரியதாகும்." புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவிக்கின்றனர்.

222

:

رَأَى مُسْلِمٌ { فِي الصَّلَاةِ }.

முஸ்லிம் அறிவிப்பில், "தொழுகையில்" என்று கூடுதலாக வந்துள்ளது.

223

:

وَعَنْ مُطَرِّفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: { رَأَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُصَلِّي، وَفِي صَدْرِهِ أَرِيْزٌ كَأَرِيْزِ الْمَرْجَلِ، مِنْ الْبُكَاءِ } أَخْرَجَهُ الْخَمْسَةُ، إِلَّا ابْنَ مَاجَةَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ. [1]

அப்துல்லாஹ் இப்னு அஷ்-ஷிகீர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுதுகொண்டிருந்ததைக் கண்டேன். அப்போது அழுகையின் காரணமாக, ஒரு கொதிக்கும் பானையின் சத்தம் போன்று அவர்களது நெஞ்சிலிருந்து ஒரு சத்தம் (அஸீஸ்) வந்து கொண்டிருந்தது."

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ لِي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَدْخَلَانِ
فَكُنْتُ إِذَا أَتَيْتُهُ وَهُوَ يُصَلِّي تَحْنَحُ لِي } رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، وَابْنُ مَاجَةَ. [1]

அலி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் எனக்கு (அவரைச் சந்திப்பதற்கான) இரண்டு சந்தர்ப்பங்கள் இருந்தன. நான் அவர்களிடம் வரும்போது அவர்கள் தொழுதுகொண்டிருந்தால், எனக்காகத் தொண்டையைக் களைப்பார்கள்."

இதை நஸாய் மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள்.

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - [قَالَ]: { قُلْتُ لِبِلَالٍ: كَيْفَ رَأَيْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَرُدُّ عَلَيْهِمْ حِينَ يُسَلِّمُونَ عَلَيْهِ، وَهُوَ يُصَلِّي؟ قَالَ: يَقُولُ هَكَذَا، وَبَسَطَ كَفَّهُ {
أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ} [1]

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நான் பிலால் (ரழி) அவர்களிடம், "நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது, அவர்களுக்கு (சஹாபாக்கள்) ஸலாம் கூறினால், அதற்கு எப்படிப் பதில் சொல்வதைக் கண்டீர்கள்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் (பிலால்), "நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு செய்வார்கள்" என்று கூறி, தனது உள்ளங்கையை விரித்துக் காட்டினார்கள்.

நூல்: அபுதாவூத், திர்மிதி. இமாம் திர்மிதி அவர்கள் இது ஸஹீஹான (ஆதாரப்பூர்வமான) ஹதீஸ் என்று கூறியுள்ளார்கள்.

وَعَنْ أَبِي قَتَادَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُصَلِّي
وَهُوَ حَامِلٌ أُمَامَةً بِنْتُ زَيْنَبَ، فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَهَا، وَإِذَا قَامَ حَمَلَهَا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

அபு கதாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தமது மகள் ஸைனப் அவர்களின் மகளான) உமாமாவைச் சுமந்துகொண்டு தொழுகை நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ஸஜ்தாச் செய்யும்போது, அவளைக் கீழே வைத்துவிடுவார்கள்; மேலும் அவர்கள் (ஸஜ்தாவிலிருந்து) நிலைக்கு வரும்போது அவளைத் தூக்கிக்கொள்வார்கள்.

(இந்த ஹதீஸ்) புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

226

:

وَلِمُسْلِمٍ : { وَهُوَ يُؤْمَرُ النَّاسَ فِي الْمَسْجِدِ } .

முஸ்லிமில் உள்ளது: "அவர்கள் மஸ்ஜிதில் மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்திக் கொண்டிருந்தபோது..."

227

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَقْتُلُوا
الْأُسُودَيْنِ فِي الصَّلَاةِ: الْحَيَّةَ، وَالْعُقْرَبَ } أَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جَبَّانَ [1] .

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தொழுகையில் இரண்டு கரிய நிறப் பிராணிகளான (அதாவது, பொதுவாக தீங்கு விளைவிக்கும் அல்லது விஷத்தன்மை கொண்ட) பாம்பையும், தேளையும் கொல்லுங்கள்."
இதை அல்-அர்பஆ (நான்கு நூலாசிரியர்கள்) அறிவித்துள்ளார்கள்; மேலும் இப்னு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரம் பிரித்துள்ளார்கள்.

228

:

عَنْ أَبِي جُهَيْمٍ بْنِ الْخَارِثِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
{ لَوْ يَعْلَمُ الْمَارُّ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَيْرًا لَهُ مِنْ أَنْ
يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ. [1]

அபு ஜுஹைம் பின் அல்-ஹாரிஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தொழுகையாளிக்கு முன்னால் செல்பவர், (அவ்வாறு செல்வதால்) தன்மீதுள்ள பாவத்தின் (தீவிரத்தை) அறிவாராயின், அவருக்கு முன்னால் செல்வதை விட நாற்பது (ஆண்டுகள்) நிற்பது அவருக்குச் சிறந்ததாகும்."
(இந்த ஹதீஸ்) புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளனர். இந்த வாசகம் புகாரியில் இடம்பெற்றுள்ளது.

228

:

وَوَقَعَ فِي الْبَرِّ أَرَامٍ مِنْ وَجْهِ آخِرٍ: {أُرْبَعِينَ خَرِيفًا} [1]

அல்-பஸ்ஸாரில் மற்றொரு வழியாக, "நாற்பது ஆண்டுகள் (அதாவது நாற்பது இலையுதிர்காலங்கள்)" என்று இடம் பெற்றுள்ளது.

229

:

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: {سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ - عَنْ سُرَّةِ الْمُصَلِّي. فَقَالَ: "مِثْلُ مُؤَخَّرَةِ الرَّحْلِ" {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ}. [1]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

தபூக் போரின்போது, தொழுபவரின் ஸுத்ரா குறித்து அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது; அதற்கு அவர்கள், "அது (ஒட்டகத்தின்) சேணத்தின் பின்புறத்தைப் போன்றதாகும்" என்று கூறினார்கள். அறிவித்தவர்: முஸ்லிம்.

230

:

وَعَنْ سَبْرَةَ بِنِ مَعْبُدٍ الْجُهَنِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - {لَيْسَتْ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ وَلَوْ بِسَهْمٍ} {أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ} [1]

ஸப்ரா பின் மஃபத் அல்-ஜுஹனீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் ஒரு அம்பைக் கொண்டாவது தமது தொழுகையில் ஒரு தடுப்பை (ஸுத்ரா) ஏற்படுத்திக்கொள்ளட்டும்." நூல்: ஹாகிம்.

231

:

وَعَنْ أَبِي ذَرٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - {يَقْطَعُ صَلَاةَ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ - إِذَا لَمْ يَكُنْ بَيْنَ يَدَيْهِ مِثْلُ مُؤَخَّرَةِ الرَّحْلِ - الْمَرْأَةِ, وَالْحِمَامِ, وَالْكَلْبِ الْأَسْوَدِ... "الْحَدِيثُ. {وَفِيهِ {الْكَلْبُ الْأَسْوَدُ شَيْطَانٌ} {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ} [1].

அபு தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு முஸ்லிம் தொழுபவருக்கு முன்னால், சேணத்தின் பின்புறத்தைப் போன்ற (உயரமுள்ள

ஒரு தடுப்புப் பொருள்) இல்லையென்றால், ஒரு பெண், ஒரு கழுதை மற்றும் ஒரு கறுப்பு நாய் (அவர் குறுக்கே செல்வதால்) அவரது தொழுகையை முறித்துவிடும்." மேலும், அந்த ஹதீஸில், "கறுப்பு நாய் ஒரு ஷைத்தான்" என்றும் உள்ளது. இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.

232

:

وَاللهُ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - نَحْوُهُ دُونَ: الْكَلْبِ [1]

முஸ்லிம் (இமாம்) அவர்களும் அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் வழியாக, (முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட ஹதீஸைப்) போன்ற ஒரு ஹதீஸை, 'அல்-கல்ப்' (நாய்) என்ற குறிப்பு இல்லாமல் அறிவித்தார்கள்.

233

:

وَالْأَبِي دَاوُدَ، وَالتَّسَائِي: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - نَحْوُهُ، دُونَ آخِرِهِ. وَقَيَّدَ الْمَرْأَةَ بِالْحَائِضِ [1].

அபூதாலுத் மற்றும் அன்-நஸாய் ஆகிய நூல்களில் இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் வழியாக முந்தைய ஹதீஸைப் போன்ற (அதே கருத்துள்ள) செய்தி பதிவாகியுள்ளது. ஆனால் அதன் இறுதிப் பகுதி இதில் இல்லை. மேலும் அதில், 'பெண்' என்பதை 'மாதவிடாய் உடையவள்' என்று அவர் வரையறுத்துள்ளார்.

234

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ إِلَى شَيْءٍ يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ، فَأَرَادَ أَحَدٌ أَنْ يَجْتَازَ بَيْنَ يَدَيْهِ فَلْيُدْفَعْهُ، فَإِنْ أَبَى فَلْيَقَاتِلْهُ، فَإِنَّهُ هُوَ شَيْطَانٌ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர், மக்களிடமிருந்து தம்மை மறைக்கும் ஒரு பொருளை (சுத்ராவாக) முன்னோக்கி வைத்துத் தொழும்போது, எவரேனும் அவருக்கு முன்னால் (அவருக்கும் அந்தப் பொருளுக்கும் இடையில்) கடந்து செல்ல முயன்றால், அவரைத் தடுக்கட்டும். அவர் (தடுக்கப்பட்டும்) மீறிச் செல்ல முயன்றால், அவருடன் சண்டையிடட்டும். ஏனெனில், அவன் ஒரு ஷைத்தான் ஆவான்." புஹாரி, முஸ்லிம்.

وَفِي رِوَايَةٍ: { فَإِنَّ مَعَهُ الْقَرِينَ } [1].

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "ஏனெனில் அவனுடன் (ஷெத்தானாகிய) கூட்டாளி இருக்கிறான்."

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ تِلْقَاءَ وَجْهِهِ شَيْئًا, فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيُصِْبْ عَصًا, فَإِنْ لَمْ يَكُنْ فَلْيُخِطْ خَطًّا, ثُمَّ لَا يَضْرِبْهُ مِنْ مَرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ } أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ وَابْنُ مَاجَةَ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ, وَلَمْ يُصِْبْ مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ مُضْطَرِبٌّ, بَلْ هُوَ حَسَنٌ. [1]

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தொழும்போது, அவர் தமக்கு முன்னால் ஒரு பொருளை (சுத்ராஹ்வாக) வைத்துக் கொள்ளட்டும். அவருக்கு (அப்படி ஒரு பொருள்) கிடைக்காவிட்டால், ஒரு குச்சியை நட்டு வைக்கட்டும். அவரிடம் குச்சி இல்லையென்றால், ஒரு கோட்டை வரைந்து கொள்ளட்டும். பின்னர் அவருக்கு முன்னால் கடந்து செல்பவரால் அவருக்கு எந்தப் பாதிப்பும் (அவரது தொழுகைக்கு) ஏற்படாது."

இதை அஹ்மத் மற்றும் இப்னு மாஜா பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும் இப்னு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார். மேலும் இது முஸ்தரிப் (குழப்பமானது) என்று கூறுபவரின் கூற்று சரியானது அல்ல. மாறாக இது ஹஸன் (நல்லது) ஆகும்.

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يَقْطَعُ الصَّلَاةَ شَيْءٌ, وَادْرَأْ مَا اسْتَطَعْتَ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ, وَفِي سَنَدِهِ ضَعْفٌ. [1]

அபு ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எதுவும் தொழுகையை முறிக்காது; எனினும் உங்களால் முடிந்தவரை (முன் செல்வதைத் அல்லது குறுக்கிடுவதைத்) தடுத்து விடுங்கள்."

இதை அபு தாலுத் பதிவு செய்துள்ளார்கள். மேலும் இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் பலவீனம் உள்ளது.

238

:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ يُصَلِّيَ
الرَّجُلُ مُخْتَصِرًا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ. [1]

وَمَعْنَاهُ: أَنْ يَجْعَلَ يَدَهُ عَلَى خَاصِرَتِهِ [2]

அபுஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒருவர் (தனது கையை இடுப்பின் மீது வைத்து) சுருக்கமாகத் தொழுவதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தடை செய்தார்கள்.” (புகாரி, முஸ்லிம்). இந்த வாசகம் முஸ்லிமுடையதாகும்.

239

:

وَفِي الْبَخَارِيِّ: عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - أَنَّ ذَلِكَ فَعَلَ الْيَهُودُ [1]

அல்-புகாரியில் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: "இது யூதர்களின் செயலாகும் (அதாவது, நபி (ஸல்) அவர்கள் விரும்பாத அல்லது யூதர்களுக்குரிய ஒரு குறிப்பிட்ட செயல்/நடைமுறை, அதை விட்டும் முஸ்லிம்கள் விலகியிருக்க வேண்டும்)."

240

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِذَا قَدَّمَ الْعِشَاءَ
فَابْدِءُوا بِهِ قَبْلَ أَنْ تُصَلُّوا الْمَغْرِبَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரவு உணவு கொண்டு வரப்பட்டால், நீங்கள் மஃக்ரிப் தொழுவதற்கு முன்பு அதை(ச் சாப்பிட)த் தொடங்குங்கள்." புகாரி, முஸ்லிம்.

241

:

وَعَنْ أَبِي ذَرٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - [1] قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلَا يَمْسَحِ الْخَصْيَ، فَإِنَّ الرَّحْمَةَ تَوَاجَهُهُ } { رَوَاهُ الْخَمْسَةُ بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ [2]

அபு தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தொழுகையில் நின்றால், சிறு கற்களை (சஜ்தா செய்வதற்காக) துடைக்க வேண்டாம்; ஏனெனில் இறையருள் அவருக்கு நேராக இருக்கிறது." இதை அல்-கம்ஸா ஸஹீஹான (ஆதாரப்பூர்வமான) அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவுசெய்துள்ளார்கள்.

241

:

وَرَادَ أَحْمَدُ: وَاحِدَةً أَوْ دَعَا [1]

மேலும், அஹ்மத் அவர்கள் மேற்கண்ட ஹதீஸுடன் சேர்த்தார்கள்: (ஒரு) தடைக்கல்லை (அகற்றுங்கள்) அல்லது (அதை) விட்டுவிடுங்கள்.

242

:

وَفِي الصَّحِيحِ عَنْ مُعَيْقِبٍ نَحْوُهُ بِغَيْرِ تَعْلِيلٍ. [1]

ஸஹீஹ் நூலில், முஐகீப் (ரழி) அவர்கள் வழியாக, (முந்தைய ஹதீஸில் கூறப்பட்டதைப்) போன்றே, (அதற்கான) காரணம் குறிப்பிடப்படாமல் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

243

:

عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - - قَالَتْ: { سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ الْإِتِفَاتِ فِي الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: "هُوَ اخْتِلَاسٌ يَخْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الْعَبْدِ } { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. [1]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் தொழுகையில் திரும்பிப் பார்ப்பது பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "அது அடியாரின் தொழுகையிலிருந்து ஷைத்தான் பறித்துக்கொள்ளும் ஒரு பறிப்பாகும்" என்று கூறினார்கள்.

وَلِلَّتْرِ مِذْيِي: عَنْ أَنَسٍ - وَصَحَّحَهُ - { إِيَّاكَ وَالْإِيفَاتِ فِي الصَّلَاةِ، فَإِنَّهُ هَلَكَةٌ، فَإِنْ كَانَ فَلَا بُدَّ فِی التَّطَوُّعِ } [1]

அத்-திர்மிதீ (ரஹ்) அவர்கள் அனஸ் (ரழி) வாயிலாகப் பதிவிட்டு, இதனை ஆதாரப்பூர்வமானது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்: 'தொழுகையில் (முகத்தைத்) திருப்புவதை விட்டும் உன்னை நான் எச்சரிக்கிறேன்; ஏனெனில் நிச்சயமாக அது (தொழுகையின் கூலியை அழிக்கும்) அழிவாகும். அவ்வாறு (திருப்புவது) தவிர்க்க முடியாததாக இருந்தால், உபரியான தொழுகையில் (மட்டும்) செய்துகொள்).'

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ، فَلَا يَبْرُقَنَّ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَا عَنْ يَمِينِهِ، وَلَكِنْ عَنْ شِمَالِهِ تَحْتَ قَدَمِهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தொழுகையில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது, அவர் தனது ரப்புடன் அந்தரங்க உரையாடல் நடத்துகிறார். எனவே அவர் தனக்கு முன்னால் உமிழ் வேண்டாம், தனது வலது பக்கமும் வேண்டாம், மாறாக, தனது இடது பக்கத்தில், தனது பாதத்திற்கு அடியில் (உமிழ்டும்)". (புகாரி, முஸ்லிம்)

وَفِي رِوَايَةٍ: { أَوْ تَحْتَ قَدَمِهِ } [1]

ஓர் அறிவிப்பில் வந்துள்ளது: "அல்லது அவரது பாதத்திற்குக் கீழ் (துப்பலாம்)."

وَعَنْهُ قَالَ: { كَانَ قَرَامُ لِعَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - سَتَرَتْ بِهِ جَانِبَ بَيْتِهَا فَقَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَمِيطِي عَنَّا قَرَامَكَ هَذَا، فَإِنَّهُ لَا تَزَالُ تَصَاوِيرُهُ تَعْرِضُ لِي فِي صَلَاتِي } رَوَاهُ

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது:

ஆயிஷா (ரழி) அவர்களுக்கு ஒரு 'கிராம்' (வண்ணங்கள் அல்லது உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்ட மெல்லிய திரைச்சீலை) இருந்தது, அதைக் கொண்டு அவர்கள் தங்களது வீட்டின் ஒரு பகுதியை மறைத்திருந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த உங்கள் 'கிராமை' எங்களிடமிருந்து அகற்றிவிடுங்கள், ஏனெனில் அதன் உருவங்கள் (அல்லது வடிவங்கள்) நான் தொழும்போது என் முன்னே தொடர்ந்து தோன்றுகின்றன (என் கவனத்தை ஈர்க்கின்றன)." இதை புகாரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

247

:

وَأَتَّفَقَا عَلَى حَدِيثِهَا فِي قِصَّةِ أَنْبِجَانِيَّةِ أَبِي جَهْمٍ، وَفِيهِ: { فَأَنَّهُمَا أَلْهَتْنِي عَنْ صَلَاتِي } [1]

அபு ஜஹ்மின் 'அம்பிஜானியா' (அதாவது, அன்பிஜான் நகரின் வேலைப்பாடுகளுள்ள ஒரு போர்வை அல்லது ஆடை) பற்றிய கதையில் வரும் (அன்னை) ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸில் இருவரும் (புகாரியும் முஸ்லிமும்) உடன்பட்டுள்ளனர். அதில்: "நிச்சயமாக அது (அந்த வேலைப்பாடுகளுள்ள ஆடை) எனது தொழுகையிலிருந்து (என் கவனத்தை) திசை திருப்பியது" என்றுள்ளது.

248

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَيَنْتَهِيَنَّ قَوْمٌ يَرْفَعُونَ أَبْصَارَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فِي الصَّلَاةِ أَوْ لَا تَرْجِعَ إِلَيْهِمْ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1]

ஜாபிர் பின் ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தொழுகையில் வானத்தை நோக்கித் தம் பார்வைகளை உயர்த்தும் மக்கள் (அவ்வாறு செய்வதை) நிச்சயமாக நிறுத்திக்கொள்ளட்டும்; இல்லையெனில் அவர்களின் பார்வை அவர்களிடம் திரும்ப வராது (அதாவது, அவர்களின் பார்வை பறிக்கப்பட்டுவிடும் அல்லது அவர்களின் கண்கள் குருடாகிவிடும்)." முஸ்லிம்.

249

:

وَلَهُ: عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { لَا صَلَاةَ بِخُضْرَةِ طَعَامٍ، وَلَا هُوَ يُدْأَفَعُهُ الْأَخْبَثَانِ } [1]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் செவியுற்றேன்: "உணவு வைக்கப்பட்டிருக்கும் போதும் (அதை உண்ணும் ஆவலுடன் இருக்கும்போது), அல்லது இரண்டு அசத்தங்களை (அதாவது சிறுநீர் மற்றும் மலம்) வெளியேற்றுவதை அடக்கிக்கொண்டிருக்கும் போதும் எந்தத் தொழுகையும் (சரியான முறையில்) நிறைவேறாது."

250

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { التَّائِبُ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِذَا تَتَابَ أَحَدُكُمْ فَلْيَكْظُمْ مَا اسْتَطَاعَ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1]

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கொட்டாவி ஷைத்தானிடமிருந்து வருகிறது (ஏனெனில் அது சோம்பலையும், கவனக்குறைவையும் தூண்டி, ஒருவரை அசிங்கமாகக் காட்டுகிறது). ஆகவே, உங்களில் ஒருவருக்குக் கொட்டாவி வந்தால், அவரால் முடிந்தவரை அதை (வாயை மூடிக்கொண்டோ அல்லது கையால் மறைத்தோ) அடக்கிக் கொள்ளட்டும்." (நூல்: முஸ்லிம்).

250

:

وَالْتَرْمِذِيُّ، وَزَادَ: { فِي الصَّلَاةِ } [1].

இதனை அத்-தீர்மிதி அவர்களும் அறிவித்துள்ளார்கள், மேலும் அவர்கள் (முந்தைய அறிவிப்புகளுடன் ஒப்பிடுகையில்) 'ஸலாத் (தொழுகை)யின் போது' என்று கூடுதலாகக் கூறியுள்ளார்கள்.

251

:

عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: { أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِنَاءَ الْمَسَاجِدِ فِي الدُّوَرِ، وَأَنْ تُنْظَفَ، وَتُطَيَّبَ. } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَ إِسْلَامٌ. [1]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், குடியிருப்புப் பகுதிகளில் (அதாவது, வீடுகளுக்கு அருகாமையில் அல்லது குடியிருப்பு வளாகங்களில்) மஸ்ஜித்கள் கட்டப்பட வேண்டும் என்றும், அவை தூய்மையாகவும் நறுமணத்துடனும் பேணப்பட வேண்டும் என்றும் கட்டளையிட்டார்கள். இதனை அஹ்மத், அபுதாவூத், மற்றும் தீர்மிதீ ஆகியோர் அறிவித்தார்கள். அவர்களில்

இறுதியானவர் (திர்மீதீ) இதனை முர்ஸல் (தாபியீக்குப் பிறகு அறிவிப்பாளர் தொடரில் விடுபட்ட இணைப்பு) எனக் கருதினார்கள்.

252

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { قَاتِلَ
اللَّهُ الْيَهُودَ: اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பூதர்களை அல்லாஹ் சபிப்பானாக! அவர்கள் தங்கள் நபிமார்களின் கப்ருகளைப் பள்ளிவாசல்களாக ஆக்கிக்கொண்டார்கள்."

252

:

وَزَادَ مُسْلِمٌ { وَالنَّصَارَى } [1]

முஸ்லிம் (தம் அறிவிப்பில்) மேலும் அறிவித்தார்கள்: "மற்றும் கிறிஸ்தவர்களும்."

253

:

وَلَهُمَا: مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - : { كَانُوا إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ بَنَوْا
عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا } وَفِيهِ: { أُولَئِكَ شَرَّاءُ الْخَلْقِ } [1]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: "(முந்தைய சமூகத்தினர்) அவர்களில் ஒரு நல்ல மனிதர் மரணித்துவிட்டால், அவரது கப்ரின் மீது அவர்கள் ஒரு மஸ்ஜிதை (வணக்கத் தலத்தை) கட்டி வந்தார்கள்." மேலும் அந்த ஹதீஸில், "(இத்தகையோர்) அவர்களே படைப்பினங்களில் மிகத் தீயவர்கள்" என்றும் (நபி (ஸல்)) கூறினார்கள்.

254

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { بَعَثَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - خَيْلًا,
فَجَاءَتْ بِرَجُلٍ, فَرَبَطُوهُ بِسَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ } الْحَدِيثُ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு குதிரைப்படையை (அல்லது குதிரைப்படையினரை) அனுப்பினார்கள்.

அவர்கள் ஒரு மனிதருடன் (கைதியாக) திரும்பி வந்து, பிறகு அவரைப் பள்ளிவாசலின் தூண்களில் ஒன்றில் கட்டினார்கள். (இது ஹதீஸின் ஒரு பகுதி).

255

:

وَعَنْهُ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - مَرَّ بِحَسَّانٍ يُشْدُّ فِي الْمَسْجِدِ، فَلَحَظَ إِلَيْهِ، فَقَالَ: "قَدْ كُنْتُ أَشْدُّ، وَفِيهِ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنْكَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: உமர் (ரழி) அவர்கள் (ஒருமுறை) ஹஸ்ஸான் (ரழி) அவர்கள் பள்ளிவாசலில் கவிதை பாடிக்கொண்டிருந்தபோது அவ்வழியாகச் சென்றார்கள். அப்போது (உமர் (ரழி) அவர்கள்) அவரை (கண்டிக்கும் விதமாக) முறைத்துப் பார்த்தார்கள். அதற்கு ஹஸ்ஸான் (ரழி) அவர்கள், "(நான்) உங்களை விடச் சிறந்தவர் (நபி (ஸல்) அவர்கள்) இதில் (இப்பள்ளிவாசலில்) இருந்தபோதே கவிதை பாடியிருக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

256

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ سَمِعَ رَجُلًا يُشْدُّ ضَالَّةً فِي الْمَسْجِدِ فَلْيَقُلْ: لَا رَدَّهَا اللَّهُ عَلَيْكَ، فَإِنَّ الْمَسَاجِدَ لَمْ تُبْنَ لَهُذَا { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1]

அபு ஹுரைரா (ரழி) அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பள்ளிவாசலில் ஒருவர் தனது தொலைந்து போன பொருளைத் தேடி அறிவிப்பதை யாரேனும் கேட்டால், 'லா ரத்தஹல்லாஹு அலைக்க' (அல்லாஹ் அதனை உமக்குத் திரும்பக் கிடைக்கச் செய்யாமல் இருப்பானாக!) என்று அவர் கூறட்டும். ஏனெனில், பள்ளிவாசல்கள் இதற்காகக் கட்டப்படவில்லை."

257

:

وَعَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَبِيعُ، أَوْ يَبْتَاعُ فِي الْمَسْجِدِ، فَقُولُوا: لَا أُرِيحَ اللَّهُ تِجَارَتَكَ { رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنَهُ. [1]

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பள்ளிவாசலில் ஒருவர் விற்பதையோ அல்லது வாங்குவதையோ நீங்கள் கண்டால், 'லா அர்பஹல்லாஹு திஜாரதக்க' (அல்லாஹ் உனது வியாபாரத்தை இலாபகரமானதாக ஆக்காதிருப்பானாக!) என்று கூறுங்கள்."

وَعَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا تُقَامُ الْحُدُودُ فِي الْمَسَاجِدِ, وَلَا يُسْتَقَادُ فِيهَا } رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَأَبُو دَاوُدَ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ [1]

ஹகீம் இப்னு ஹிஸாம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'விதிக்கப்பட்ட தண்டனைகளும் (ஹுதுத்) பழிக்குப்பழி வாங்கும் தண்டனைகளும் (கிசாஸ்) பள்ளிவாசல்களுக்குள் நிறைவேற்றப்படக் கூடாது.' இதை அஹ்மத் மற்றும் அபூதாவூத் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாக அறிவித்துள்ளார்கள்.

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: { أُصِيبَ سَعْدُ يَوْمَ الْخَنْدَقِ, فَضَرَبَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - خِيَمَةً فِي الْمَسْجِدِ, لِيَعُودَهُ مِنْ قَرِيبٍ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்-கந்தக் (அகழ் யுத்தம்) அன்று சஃத் (ரழி) அவர்கள் காயமடைந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரை அருகிலிருந்து நலம் விசாரிப்பதற்காக பள்ளிவாசலில் அவருக்காக ஒரு கூடாரத்தை அமைத்தார்கள். புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்தார்கள்.

وَعَنْهَا قَالَتْ: { رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَسُرُّنِي, وَأَنَا أَنْظُرُ إِلَى الْحَبَشَةِ يَلْعَبُونَ فِي الْمَسْجِدِ... } الْحَدِيثُ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "பள்ளிவாசலில் அபிசீனியர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தபோது, நான் அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னை (தம் மேனியால்) மறைத்து (பிறர் பார்வை படாதவாறு பாதுகாத்து)க் கொண்டிருந்ததை நான் கண்டேன்..." (ஹதீஸின் தொடர்ச்சி). இது இருவராலும் அறிவிக்கப்பட்டது.

وَعَنْهَا: { أَنَّ وَلِيدَةً سَوْدَاءَ كَانَ لَهَا خَبَاءٌ فِي الْمَسْجِدِ, فَكَانَتْ تَأْتِينِي, فَتَحَدَّثُ عِنْدِي... }
الْحَدِيثُ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"ஒரு கருப்பின அடிமைப் பெண்ணுக்கு பள்ளிவாசலில் ஒரு கூடாரம் இருந்தது. அவள் என்னிடம் (என் வீட்டிற்கு) வந்து என்னுடன் பேசுவது வழக்கம்..."

262

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْبَزَائِقُ فِي الْمَسْجِدِ خَطِيئَةٌ وَكَفَّارُهَا دَفْنُهَا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பள்ளிவாசலில் உமிழ்வது ஒரு பாவம், அதன் பரிகாரம் அதை புதைப்பதாகும் (அதாவது, மண்ணால் மூடி மறைப்பதாகும்)." (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோரால் அறிவிக்கப்பட்டது).

263

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَتَبَايَهَى النَّاسُ فِي الْمَسَاجِدِ } أَخْرَجَهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا التِّرْمِذِيُّ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ [1]

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்கள் பள்ளிவாசல்களை (அவற்றின் கட்டுமானம் மற்றும் அலங்காரத்தைக்) கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் பெருமையடித்துக் கொள்ளும் வரை யுக முடிவு நாள் வராது."

264

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَا أَمَرْتُ بِتَشْيِيدِ الْمَسَاجِدِ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ. [1]

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "பள்ளிவாசல்களை (அதிகமாக) உயர்த்தி (அல்லது) அலங்கரித்து கட்டுமாறு நான் கட்டளையிடப்படவில்லை" என்று கூறினார்கள்.

இதனை அபூதாவுத் அவர்கள் அறிவித்தார்கள், மேலும் இப்பனு ஹிப்பான் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (நம்பகமானது) என தரப்படுத்தினார்கள்.

•
•
•

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { عُرِضَتْ عَلَيَّ
أُجُورُ أُمَّتِي، حَتَّى الْقَذَاةُ يُخْرِجُهَا الرَّجُلُ مِنَ الْمَسْجِدِ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَاسْتَعْرَبَهُ،
وَصَحَّحَهُ إِبْنُ خُزَيْمَةَ. [1]

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் உம்மத்தின் (சமுதாயத்தின்) நற்கூலிகள் எனக்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டன. ஒருவர் பள்ளிவாசலிலிருந்து அகற்றும் ஒரு சிறு குப்பைக்கான நற்கூலியும் கூட (அவற்றில்) அடங்கும்."

⋮

وَعَنْ أَبِي قَتَادَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلَا يَجْلِسْ حَتَّى يُصَلِّيَ رَكْعَتَيْنِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

அபு கதாதா (ரஹ்) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்தால், அவர் இரண்டு ரக்அத்கள் (பள்ளிவாசலுக்குரிய காணிக்கைத் தொழுகையை) தொழும் வரை அமர வேண்டாம்." இந்த ஹதீஸ் புஹாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

•

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ : { إِذَا قُمْتُ إِلَى الصَّلَاةِ فَأَسْبِغِ الوُضوءَ ، ثُمَّ اسْتَقْبِلِ الْقِبْلَةَ ، فَكَبِّرْ ، ثُمَّ اقْرَأْ مَا تيسَّرَ مَعَكَ مِنْ الْقُرْآنِ ، ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ رَأْيًا ، ثُمَّ اِرْفَعْ حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا ، ثُمَّ أَسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا ، ثُمَّ اِرْفَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ جَالِسًا ، ثُمَّ أَسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا ، ثُمَّ اِرْفَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ جَالِسًا ، ثُمَّ

أَسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا، ثُمَّ افْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا { أَخْرَجَهُ السَّبْعَةُ، وَاللَّفْظُ
لِلْبُخَارِيِّ [1]

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் தொழுகைக்காக எழுந்தால்,
உளுவை முழுமையாகச் செய்யுங்கள். பிறகு கிப்லாவை முன்னோக்குங்கள்.
பிறகு தக்பீர் கூறுங்கள் ('அல்லாஹு அக்பர்' என்று). பிறகு குர்ஆனிலிருந்து
உங்களுக்கு எளிதானதை ஓதுங்கள். பிறகு ருகூஃ செய்யுங்கள், அந்த
நிலையில் அமைதியாக இருக்கும் வரை. பிறகு எழுந்து நிமிர்ந்து
நில்லுங்கள். பிறகு ஸஜ்தா செய்யுங்கள், அந்த நிலையில் அமைதியாக
இருக்கும் வரை. பிறகு எழுந்து அமைதியாக அமருங்கள். பிறகு (மீண்டும்)
ஸஜ்தா செய்யுங்கள், அந்த நிலையில் அமைதியாக இருக்கும் வரை. பிறகு
(மீண்டும்) எழுந்து அமைதியாக அமருங்கள். பிறகு (மீண்டும்) ஸஜ்தா
செய்யுங்கள், அந்த நிலையில் அமைதியாக இருக்கும் வரை. பிறகு
உங்களின் தொழுகை முழுவதும் இதையே செய்யுங்கள்." அஸ்-ஸபூ
அறிவித்தார்கள், இதன் வாசகம் அல்-புகாரியுடையது.

267

:

وَالْبُيِّنُ مَا جَاءَهُ بِإِسْنَادٍ مُّسْلِمٍ : { حَتَّى تَطْمَئِنَّ قَائِمًا } [1]

முஸ்லிமின் அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாக வரும் இப்னு மாக்ஜாவின்
அறிவிப்பில் உள்ளது: "{நின்ற நிலையில் நிதானம் பெறும் வரை}".

268

:

وَمِثْلُهُ فِي حَدِيثِ رِفَاعَةَ عِنْدَ أَحْمَدَ وَابْنِ جَبَّانَ [1]

மேலும், அஹ்மத் மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் ஆகியோரிடம் (பதிவாகியுள்ள)
ரிஃபாஆ (பின் ராஃபிஇ பின் மாலிக் ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்களின்
ஹதீஸும் இதைப் போன்றே உள்ளது.

268

:

وَفِي لَفْظٍ لِأَحْمَدَ : { فَأَقِمْ صَلَاتَكَ حَتَّى تَرْجِعَ الْعِظَامُ } [1]

மேலும் அஹ்மத் அவர்களின் அறிவிப்பில் உள்ளது: "எலும்புகள் (தத்தமது
இடங்களுக்கு) திரும்பும் வரை உங்கள் முதுகெலும்பை நேராக
நிமிர்த்துங்கள்."

وَالنَّسَائِي, وَأَبِي دَاوُدَ مِنْ حَدِيثِ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ: { إِنْهَا لَنْ [1] تَبْتَغِي صَلَاةَ أَحَدٍ كُمْ حَتَّى يُسْبِغَ
الْوُضُوءَ كَمَا أَمَرَهُ اللَّهُ, ثُمَّ يُكَبِّرَ اللَّهَ, وَيَحْمَدَهُ, وَيُسَبِّحَ عَلَيْهِ. } [2].

அன்-நஸாயீ மற்றும் அபு தாவுத் ஆகியோரின் அறிவிப்பில், ரிஃபாஆ பின் ராஃபிஃ (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸில் வந்துள்ளது:

"உங்களில் ஒருவர், அல்லாஹ் அவருக்குக் கட்டளையிட்டவாறு உளுவை முழுமையாகச் செய்து, பின்னர் அல்லாஹ்வைப் பெருமைப்படுத்தி (தக்பீர் கூறி), அவனைப் புகழ்ந்து (அல்ஹம்துலில்லாஹ் கூறி), அவனைப் போற்றிப் புகழும் வரை (தொழுகையில் ஓத வேண்டிய துஆக்களை ஓதும் வரை) அவரது தொழுகை முழுமையடையாது."

وَفِيهَا [1] { فَإِنْ كَانَ مَعَ قُرْآنٍ فَاقْرَأْهُ وَإِلَّا فَاحْمَدِ اللَّهَ, وَكَبِّرْهُ, وَهَلِّلْهُ } [2]

அந்த ஹதீஸிலேயே இதுவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது: "உங்களுக்கு குர்ஆனின் ஏதேனும் ஒரு பகுதி (ஓதத்) தெரிந்திருந்தால், அதை ஓதுங்கள்; இல்லையெனில், அல்லாஹ்வைப் புகழுங்கள் (அல்ஹம்து லில்லாஹ் என்று கூறுங்கள்), அவனைப் பெருமைப்படுத்துங்கள் (அல்லாஹு அக்பர் என்று கூறுங்கள்) மற்றும் அவனது ஏகத்துவத்தை உறுதிப்படுத்துங்கள் (லா இலாஹ இல்லல்லாஹ் என்று கூறுங்கள்)."

وَلِأَبِي دَاوُدَ: { ثُمَّ اقْرَأْ بِأَمِّ الْقُرْآنِ بِمَا شَاءَ اللَّهُ } [1]

மேலும் அபு தாவுதில் உள்ளது: "பின்னர் உம்முல் குர்ஆனை (அதாவது சூரா அல்-ஃபாத்திஹாவை) மற்றும் அல்லாஹ் நாடியதை (வேறு சில குர்ஆன் வசனங்களை அல்லது அத்தியாயத்தை) ஓதுங்கள்".

وَلِابْنِ جَبَّانَ: { ثُمَّ بِمَا شِئْتَ } [1]

இப்னு ஹிப்பானிடம் மேலும் இவ்வாறு உள்ளது: 'பின்னர் நீர் விரும்பியதை (ஓதுவீராக).'

وَعَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { رَأَيْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا كَبَّرَ جَعَلَ يَدَيْهِ حَذْوَ مَنْكَبَيْهِ، وَإِذَا رَكَعَ أَمَكَّنَ يَدَيْهِ مِنْ رُكْبَتَيْهِ، ثُمَّ هَضَرَ ظَهْرَهُ، فَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ اسْتَوَى حَتَّى يَعُودَ كُلُّ فَقَارٍ مَكَانَهُ، فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَ يَدَيْهِ غَيْرَ مُفْتَرِشٍ وَلَا قَابِضِهِمَا، وَاسْتَقْبَلَ بِأَطْرَافِ أَصَابِعِ رِجْلَيْهِ الْقِبْلَةَ، وَإِذَا جَلَسَ فِي الرَّكْعَتَيْنِ جَلَسَ عَلَى رِجْلِهِ الْيُسْرَى وَنَصَبَ الْيُمْنَى، وَإِذَا جَلَسَ فِي الرَّكْعَةِ الْآخِرَةِ قَدَّمَ رِجْلَهُ الْيُسْرَى وَنَصَبَ الْآخْرَى، وَقَعَدَ عَلَى مَقْعَدَتِهِ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ [1]

அபூ ஹுமைத் அஸ்-ஸாஇதீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நபி (ஸல்) அவர்கள் தக்பீர் கூறும்போது, தங்களின் கைகளைத் தோள்களுக்கு நேராக வைப்பதை நான் கண்டேன்; அவர்கள் ருகூஃ செய்யும்போது, தங்களின் கைகளை முழங்கால்களில் (நன்கு) பற்றிக்கொண்டு, பிறகு தங்களின் முதுகைச் சமமாக வைத்தார்கள். தங்களின் தலையை (ருகூஃவிலிருந்து) உயர்த்தும்போது, ஒவ்வொரு முதுகெலும்பும் அதனதன் இடத்திற்குத் திரும்பும் வரை நிமிர்ந்து நின்றார்கள். அவர்கள் ஸஜ்தா செய்யும்போது, தங்களின் கைகளை (தரையில்) விரித்து வைக்காமலும், (உடலோடு) ஒடுக்கிக் கொள்ளாமலும் வைத்தார்கள்; மேலும் தங்களின் கால்விரல்களின் முனைகளை கிப்லாவை முன்னோக்கச் செய்தார்கள். இரண்டு ரக்அத்களில் (முதல் அமர்வில்) அமரும்போது, தங்களின் இடது காலின் மீது அமர்ந்து, வலது காலை நட்டு வைத்தார்கள்; மேலும் கடைசி ரக்அத்தில் அமரும்போது, தங்களின் இடது காலை முன்னோக்கிச் செலுத்தி, மற்றொன்றை நட்டு வைத்து, தங்களின் இருப்பிடத்தில் (தரையில்) அமர்ந்தார்கள்."

وَعَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَنَّهُ كَانَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ قَالَ: "وَجَّهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ" ... إِلَى قَوْلِهِ: "مِنْ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ" ... } إِلَى آخِرِهِ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1]

அலி இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகைக்கு நின்றால், (தொழுகையின் ஆரம்ப துஆவாக) "வஜ்ஜஹ்து வஜ்ஹிய லில்லதீ ஃபத்தரஸ்

ஸமாவாதி..." (வானங்களைப் படைத்தவனை நோக்கி என் முகத்தைத் திருப்பினேன்...) என்று துவங்கி, "மினல் முஸ்லிமீன்" (நான் முஸ்லிம்களில் ஒருவன்) என்பது வரையிலும், (பின்னர்) "அல்லாஹும்ம அன்தல் மலிகு லாயிலாஹ இல்லா அன்த, அன்த ரப்பீ வ அன அப்துக்க..." (யா அல்லாஹ்! நீயே அரசன். உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை. நீயே என் இறைவன், நான் உன் அடிமை...) என்று துவங்கி இறுதி வரையிலும் ஓதுவார்கள். (நூல்: முஸ்லிம்)

270

:

وفي رواية له: أَنَّ ذَلِكَ فِي صَلَاةِ اللَّيْلِ. [1]

மேலும் அவரது (முஸ்லிமின்) மற்றொரு அறிவிப்பில்: "இது இரவுத் தொழுகையில் (நடைபெற்றது)."

271

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا كَبَّرَ لِلصَّلَاةِ سَكَتَ هُنَيْئَةً، قَبْلَ أَنْ يَقْرَأَ، فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: "أَقُولُ: اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنْقَى الثُّوبُ اللَّبِئُضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالشَّلْحِ وَالْبَرْدِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (தொழுகையைத் துவங்கும்) தக்பீருக்கும் (குர்ஆன்) ஓதுவதற்கும் இடையில் சிறிது நேரம் மௌனமாக இருப்பார்கள். ஆகவே நான் அவர்களிடம் (அது பற்றிக்) கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "நான் (பின்வருமாறு) கூறுகிறேன்" என்று பதிலளித்தார்கள்:

"அல்லாஹும்ம பாஇத் பைனீ வபைன கத்தாயாய கமா பாஅத்த பைனல் மஷ்ரிக்கி வல் மக்ரிப், அல்லாஹும்ம நக்கினீ மின் கத்தாயாய கமா யுனக்காத் தவ்புல் அப்யளு மினத் தனஸ், அல்லாஹும்ம இக்ஸில்னீ மின் கத்தாயாய பில் மாயி வஸ்ஸல்ஜி வல் பரத்"

(இதன் பொருள்: யா அல்லாஹ்! கிழக்குக்கும் மேற்குக்கும் இடையே நீ தூரத்தை ஏற்படுத்தியதைப் போன்று, எனக்கும் என் தவறுகளுக்கும் இடையே நீ தூரத்தை ஏற்படுத்துவாயாக. யா அல்லாஹ்! அழுக்கிலிருந்து வெண்மையான ஆடை தூய்மைப்படுத்தப்படுவதைப் போல், என் பாவங்களிலிருந்து என்னை நீ தூய்மைப்படுத்துவாயாக. யா அல்லாஹ்! என் பாவங்களை நீரினாலும், பனிக்கட்டியாலும், ஆலங்கட்டியாலும் கழுவுவாயாக.)

وَعَنْ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: { سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ, تَبَارَكَ إِسْمُكَ, وَتَعَالَى جَدُّكَ, وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِسَنَدٍ مُقَطَّعٍ, وَالْأَرْقُطْنِيُّ مَوْصُولًا وَهُوَ مَوْثُوثٌ

[1]

உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"சுப்ஹானக்கல்லாஹும்ம வபிஹம்திக்க, தபார்க்கஸ்முக்க, வதஆலா ஐத்துக்க, வலா இலாஹ கைருக்க"

(பொருள்: "யா அல்லாஹ்! நீ தூய்மையானவன் (எல்லா குறைகளிலிருந்தும்). மேலும் புகழனைத்தும் உனக்கே உரியது. உனது திருப்பெயர் அருள் வளம் பொருந்தியது. உனது மகத்துவம் (மற்றும் கண்ணியம்) உயர்வானது. உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை.")

முஸ்லிம் இதனை 'முன்கத்திஃ' (தொடர்பு அறுந்த) அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார். தாரகுத்னியின் அறிவிப்பில் இது 'மவ்கூல்' (தொடர்பு அறுபடாத) தொடராகவும், 'மவ்கூஃப்' (ஸஹாபியான உமர் (ரழி) அவர்களின் கூற்றாகவும்) வந்துள்ளது.

وَنَحْوُهُ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ مَرْفُوعًا عِنْدَ الْخَمْسَةِ [1].

அபு ஸாத் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து, இதே போன்ற ஹதீஸ் 'மர்ஃபூஃ' ஆக (நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கப்பட்டதாக) 'அல்-கம்ஸா'வில் (ஐந்து ஹதீஸ் தொகுப்பாளர்களால்) பதிவாகியுள்ளது.

وَفِيهِ: وَكَانَ يَقُولُ بَعْدَ التَّكْبِيرِ: { أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ, مِنْ هَمْزِهِ وَنَفْخِهِ, وَنَفْثِهِ } [1]

மேலும் அந்த அறிவிப்பில்: அவர் (நபி (ஸல்) அவர்கள்) தக்பீருக்குப் பிறகு, "***அஹது பில்லாஹிஸ் ஸமீஉல் அலீம் மினஷ் ஷைத்தானிர் ரஜீம், மின் ஹம்ஸிஹி, வ நஃப்கிஹி, வ நஃப்திஹி***" (யாவற்றையும் கேட்பவனும், யாவற்றையும் அறிந்தவனுமாகிய அல்லாஹ்விடம், சபிக்கப்பட்ட ஷைத்தானிடமிருந்தும்; அவனுடைய 'ஹம்ஸ்' (தீய தூண்டுதல் அல்லது

பைத்தியக்காரத்தனம்), அவனுடைய 'நஃப்க்' (பெருமை அல்லது அகங்காரம்), அவனுடைய 'நஃப்த்' (சூனியம் அல்லது தீய கவிதை) ஆகியவற்றின் தீங்குகளில் இருந்தும் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்) என்று கூறுவார்கள்.

274

:

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَسْتَفْتِيهِ الصَّلَاةَ بِالتَّكْبِيرِ، وَالْقِرَاءَةِ: بِ(الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) وَكَانَ إِذَا رَكَعَ لَمْ يُشْخِصْ رَأْسَهُ، وَلَمْ يُصَوِّبْهُ، وَلَكِنْ بَيَّنْ ذَلِكَ. وَكَانَ إِذَا رَفَعَ مِنَ الرُّكُوعِ لَمْ يَسْجُدْ حَتَّى يَسْتَوِيَ قَائِمًا. وَإِذَا رَفَعَ مِنَ السُّجُودِ لَمْ يَسْجُدْ حَتَّى يَسْتَوِيَ جَالِسًا. وَكَانَ يَقُولُ فِي كُلِّ رَكَعَتَيْنِ التَّحِيَّةَ. وَكَانَ يَقْرِئُ رَجُلَهُ الْيُسْرَى وَيُنْصِبُ الْيُمْنَى. وَكَانَ يَنْهَى عَنْ عُقْبَةِ الشَّيْطَانِ، وَيَنْهَى أَنْ يَقْتَرِشَ الرَّجُلُ زِرَاعِيَهُ إِفْتِرَاشَ السَّبْعِ. وَكَانَ يُخْتَمُ الصَّلَاةُ بِالتَّسْلِيمِ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ، وَلَهُ عِلَّةٌ [1]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையை தக்பீர் (அல்லாஹ் அக்பர் - அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன்) கூறித் தொடங்குவார்கள்; மேலும், ஓதுதலை அல்லாஹ்துலில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன் (புகழ் அனைத்தும் அகிலங்களின் இறைவனான அல்லாஹ்வுக்கே உரியது) கொண்டு தொடங்குவார்கள். அவர்கள் ருகூஃ செய்யும்போது, தலையை மிக உயர்த்திப் பிடிக்காமலும், மிகத் தாழ்த்தாமலும், இரண்டிற்கும் இடையில் சமமாக வைத்திருப்பார்கள். ருகூவிலிருந்து தலையை உயர்த்தினால், நேராக நிமிர்ந்து நிற்கும் வரை ஸஜ்தா செய்ய மாட்டார்கள். ஒரு ஸஜ்தாவிலிருந்து தலையை உயர்த்தினால், நேராக அமரும் வரை (அடுத்த) ஸஜ்தா செய்ய மாட்டார்கள். ஒவ்வொரு இரண்டு ரக்யுக்களின் முடிவிலும் அவர்கள் தஹிய்யா ஓதுவார்கள். மேலும் அவர்கள் தங்களது இடது காலை விரித்து அதன் மீது அமர்ந்து, வலது காலை நட்டு வைப்பார்கள். மேலும், ஷைத்தானைப் போன்று குந்தி அமர்வதை (அதாவது, பிட்டத்தின் மீது அமர்ந்து முழங்கால்களை உயர்த்தி, பாதங்களை நிலத்தில் பதித்து அமர்வதை அல்லது குதிகால்களின் மீது அமர்வதை) அவர்கள் தடை செய்தார்கள். மிருகத்தைப் போன்று முழங்கைகளை (தரையில்) விரித்து வைப்பதையும் அவர்கள் தடுத்தார்கள். மேலும், தஸ்லீம் (அதாவது, அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் என்று கூறுவது) கூறி தொழுகையை முடிப்பார்கள். இதை முஸ்லிம் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள், மேலும் இதில் 'இல்லத்' (குறைபாடு) உள்ளது.

275

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ
حَذُّ مَنْكِبَيْهِ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ، وَإِذَا كَبَّرَ لِلرُّكُوعِ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையைத் துவக்கும்போதும் (தொழுகையின் ஆரம்ப தக்பீர் கூறும்போதும்), ருகூவுக்காக தக்பீர் சொல்லும்போதும், ருகூவிலிருந்து தலையை உயர்த்தும்போதும் தங்கள் தோள்களுக்கு இணையாக கைகளை உயர்த்துவார்கள். (இதை) புகாரி, முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

276

:

وَفِي حَدِيثِ أَبِي حُمَيْدٍ، عَنْ أَبِي دَاوُدَ: { يَرْفَعُ يَدَيْهِ حَتَّى يُحَاذِيَ بِهِمَا مَنْكِبَيْهِ، ثُمَّ يُكَبِّرُ } [1]

அபு தாவுத் (ரஹ்) நூலில் இடம்பெற்றுள்ள அபு ஹுமைத் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸில், "அவர் (நபி (ஸல்) அவர்கள்) தம் கைகளைத் தம் தோள்களுக்கு இணையாகும் வரை உயர்த்தி, பிறகு தக்பீர் கூறுவார்கள்" என்றுள்ளது.

277

:

وَلِمُسْلِمٍ عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - نَحْوُ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ، وَلَكِنْ قَالَ: { حَتَّى يُحَاذِيَ بِهِمَا فُرُوعَ أَدْنَاهُ } [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்த ஹதீஸைப் போன்ற ஒரு ஹதீஸை மாலிக் பின் ஹுவைரிஸ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர் (மாலிக் பின் ஹுவைரிஸ் (ரழி) அவர்கள்) கூறினார்கள்: (நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தமது) கைகளைத் தமது காதுகளின் நுனிகளுக்கு இணையாக (உயர்த்தினார்கள்).

278

:

وَعَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَوَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى يَدِهِ الْيُسْرَى عَلَى صَدْرِهِ } أَخْرَجَهُ ابْنُ حُرَيْمَةَ [1]

வாஇல் இப்பனு ஹுஜர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் தொழுதேன். அவர்கள் தமது வலது கையைத் தமது இடது

கையின் மீது வைத்து, (அவ்வாறு இணைக்கப்பட்ட கைகளைத்) தமது நெஞ்சின் மீது வைத்தார்கள். இதை இப்பனு குஸைமா அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

279

⋮

وَعَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا }
صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِأَمِّ الْقُرْآنِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]

உபாதா இப்பனு அஸ்-ஸாமித் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உம்முல் குர்ஆன் (சூரத்துல் ஃபாத்திஹா)-வை ஓதாதவருக்கு ஸலாத் (தொழுகை) இல்லை (அதாவது, அவரது தொழுகை செல்லாது அல்லது முழுமையடையாது)." இதை புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்தார்கள்.

279

⋮

وفي رواية، لابن حبان والدارقطني: { لا تجزي صلاة لا يُقرأُ فيها بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ } [1]

இப்பனு ஹிப்பான் மற்றும் அத்-தாரகுத்னி ஆகியோரின் அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது: “ஃபாத்திஹா அல்-கிதாப் ஓதப்படாத எந்தத் தொழுகையும் போதுமானதாகாது (அல்லது செல்லாது).”

279

⋮

وفي أخرى، لأحمد وأبي داود، والترمذي، وابن حبان: { لَعَلَّكُمْ تَقْرؤونَ خَلْفَ إِمَامِكُمْ؟ }
قُلْنَا: نَعَمْ. قَالَ: لَا تَفْعَلُوا إِلَّا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ، فَإِنَّهُ لَصَلَاةٌ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِهَا } [1]

அஹ்மத், அபு தாவுத், அத்-திர்மிதி மற்றும் இப்பனு ஹிப்பான் ஆகியோரின் மற்றொரு அறிவிப்பில் உள்ளதாவது:

"(நபி (ஸல்) அவர்கள்,) 'ஒருவேளை நீங்கள் உங்கள் இமாமுக்குப் பின்னால் ஒதுகிறீர்களா?' (எனக் கேட்டார்கள்). நாங்கள், 'ஆம்' என்று பதிலளித்தோம். (அதற்கு) அவர்கள், 'ஃபாத்திஹத்துல் கிதாப் (அல்-ஃபாத்திஹா) அன்றி அவ்வாறு செய்யாதீர்கள். ஏனெனில், எவர் அதை ஓதவில்லையோ அவருக்குத் தொழுகை இல்லை' என்று கூறினார்கள்."

280

⋮

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرُ كَانُوا يَفْتَتِحُونَ الصَّلَاةَ (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களும், அபுபக்ர் (ரழி) அவர்களும், உமர் (ரழி) அவர்களும் தொழுகையை 'அல்ஹம்து லில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன்' என ஒதித் தொடங்குவார்கள். (இதன் மூலம் பிஸ்மில்லாஹ்வை சப்தமாக ஒதவில்லை என்பது புலப்படுகிறது.)"

280

:

زَادَ مُسْلِمٌ: { لَا يَذْكُرُونَ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) فِي أَوَّلِ قِرَاءَةٍ وَلَا فِي آخِرِهَا } . [1]

மேலும் முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்: (நபி (ஸல்) அவர்களும், சஹாபாக்களும்) (தொழுகையில் குர்ஆன்) ஒதலின் ஆரம்பத்திலும், அதன் இறுதியிலும் பிஸ்மில்லாஹிர்-ரஹ்மானிர்-ரஹீம் ஒதுவதில்லை.

280

:

وَفِي رِوَايَةٍ لِّأَحْمَدَ، وَالنَّسَائِيِّ وَابْنِ حُزَيْمَةَ: { لَا يَجْهَرُونَ بِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ } [1]

அஹ்மத், அந்-நஸாஈ மற்றும் இப்னு குஸைமா ஆகியோரின் மற்றொரு அறிவிப்பில்: "அவர்கள் (தொழுகையில்) பிஸ்மில்லாஹிர்-ரஹ்மானிர்-ரஹீம் என்பதை சப்தமாக ஒத மாட்டார்கள்."

280

:

وَفِي أُخْرَى لِّابْنِ حُزَيْمَةَ: { كَانُوا يُسْرُونَ } . [1]

இப்னு குஸைமாவின் மற்றொரு அறிவிப்பில்: "அவர்கள் (பிஸ்மில்லாஹ்வை) இரகசியமாக ஒதி வந்தார்கள்."

280

:

وَعَلَى هَذَا يَحْمَلُ التَّفْهِي فِي رِوَايَةِ مُسْلِمٍ , خِلَافًا لِمَنْ أَعْلَاهَا . [1]

முஸ்லிமின் அறிவிப்பில் (பிஸ்மில்லாஹ் ஒதுதல்) மறுக்கப்பட்டுள்ளதை, இதன் அடிப்படையில் (அதாவது அது மெதுவாக ஒதப்பட்டது என்ற கருத்தில்) விளங்கிக்கொள்ளப்படுகிறது. (இது) அந்த அறிவிப்பைக் குறைபாடுடையது என்று கூறியவர்களுக்கு மாற்றமாக (அமைந்துள்ளது).

281

:

وَعَنْ نُعَيْمٍ الْمُجَمَّرِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { صَلَّيْتُ وَرَاءَ أَبِي هُرَيْرَةَ فَقَرَأَ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ). ثُمَّ قَرَأَ بِأَمْرِ الْقُرْآنِ, حَتَّى إِذَا بَلَغَ: (وَلَا الضَّالِّينَ), قَالَ: آمِينَ وَيَقُولُ كَلَّمَآ سَجَدَ, وَإِذَا قَامَ مِنَ الْجُلُوسِ: اللَّهُ أَكْبَرُ. ثُمَّ يَقُولُ إِذَا سَلَّمَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنِّي لَأَشْبَهُكُمْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { رَوَاهُ النَّسَائِيُّ وَابْنُ خُرَيْمَةَ [1]

நுஐம் அல்-முஜ்மிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

"நான் அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்களுக்குப் பின்னால் தொழுதேன். அவர்கள் 'பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்' என்று (சப்தமாக) ஒதினார்கள். பின்னர் 'உம்முல் குர்ஆன்' (அல்ஃபாத்திஹா அத்தியாயத்தை) ஒதினார்கள். 'வளழ் ளால்லீன்' என்பதை அடைந்தபோது 'ஆமீன்' என்று கூறினார்கள். மேலும் அவர்கள் ஸஜ்தா செய்யும்போதும், அமர்விலிருந்து எழும்போதும் 'அல்லாஹு அக்பர்' என்று கூறினார்கள். பின்னர் அவர்கள் ஸலாம் கொடுத்ததும், 'என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! உங்களில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தொழுகைக்கு மிகவும் ஒப்பானவன் நானே' என்று கூறினார்கள்."

இதை அந்-நஸாஈ மற்றும் இப்னு குஸைமா ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்.

282

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا قَرَأْتُمُ الْفَاتِحَةَ فَأَقْرَأُوا: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ), فَإِنَّهَا إِحْدَى آيَاتِهَا { رَوَاهُ الدَّارِ قُطْنِي, وَصَوَّبَ وَفَّقَهُ. [1]

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் ஃபாத்திஹா அத்தியாயத்தை ஒதும்போது, 'பிஸ்மில்லாஹிர்-ரஹ்மானிர்-ரஹீம்' என்று ஒதுங்கள். ஏனெனில், அது அதன் வசனங்களில் ஒன்றாகும்." இதை தாரகுத்னி (ரஹ்) அவர்கள் அறிவித்து, இது மவ்கூஃப் (நபித்தோழர் அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களின் கூற்று) என உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

وَعَنْهُ قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا فَرَغَ مِنْ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ رَفَعَ صَوْتَهُ وَقَالَ: آمِينَ. } رَوَاهُ الدَّارِ قُطْنِيُّ وَحَسَنَهُ، وَالْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ. [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சூரத்துல் ஃபாத்திஹாவை ஓதி முடித்தபோது, தமது குரலை உயர்த்தி ஆமீன் என்று கூறினார்கள். இதை அத்-தாரகுத்னீ அவர்கள் பதிவுசெய்து, ஹஸன் (நல்லது) என்றும், அல்-ஹாகிம் அவர்கள் ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என்றும் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

284. وَلِأَبِي دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيِّ مِنْ حَدِيثِ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ نَحْوُهُ. [1]

அபூ தாவூத் மற்றும் திர்மிதீயில் வாயில் பின் ஹுஜர் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸ் அறிவிப்பு, (முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட ஹதீஸின் கருத்தைப்) போன்றே உள்ளது.

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: إِنِّي لَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَخْذَمَ مِنَ الْقُرْآنِ شَيْئًا، فَعَلَّمَنِي مَا يُجْزِئُنِي مِنْهُ. } قَالَ: "سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. . . { الْحَدِيثُ. } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ، وَالدَّارِ قُطْنِيُّ، وَالْحَاكِمُ. [1].

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ அவஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்:
ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "குர்ஆனிலிருந்து எதையும் என்னால் (சரியாக ஓதவோ அல்லது) மனனம் செய்யவோ முடியவில்லை, எனவே அதற்குப் பகரமாக இருக்கும் ஒன்றை எனக்குக் கற்றுக் கொடுங்கள்" என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள், "ஸுப்ஹானல்லாஹ் (அல்லாஹ் குறைகளிலிருந்து தூய்மையானவன்), வல்ஹம்து லில்லாஹ் (மேலும் புகழ் அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே), வ லா இலாஹ இல்லல்லாஹ் (மேலும் அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவர் வேறு யாருமில்லை),

வல்லாஹு அக்பர் (மேலும் அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன்), வ லா ஹவ்ல வ லா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹில் 'அலிய்யில் 'அஃதீம் (மேலும் உயர்ந்தவனும், மகத்தானவனுமாகிய அல்லாஹ்வைக் கொண்டே தவிர பாவங்களிலிருந்து விலகிக்கொள்ளும் சக்தியோ, நன்மை செய்யும் ஆற்றலோ இல்லை) என்று கூறுங்கள்." அஹ்மத், அபு தாவூத் மற்றும் அந்-நஸாஃ ஆகியோர் பதிவுசெய்துள்ளனர்; மேலும் இப்னு ஹிப்பான், தாரகுத்னீ மற்றும் அல்-ஹாக்கிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

286

:

وَعَنْ أَبِي قَتَادَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُصَلِّي بِنَا، فَيَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ - فِي الرَّكَعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ - بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَسُورَتَيْنِ، وَيُسْمِعُنَا آيَةً أَحْيَاءًا، وَيُطَوِّلُ الرَّكَعَةَ الْأُولَى، وَيَقْرَأُ فِي الْآخِرَتَيْنِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ. { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

[1]

அபு கதாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு லுஹர் மற்றும் அஸ்ர் தொழுகைகளை நடத்தும் போது, அதன் முதல் இரண்டு ரக்அத்களில் சூரத்துல் ஃபாத்திஹாவையும், மேலும் இரண்டு சூராக்களையும் ஓதுவார்கள். மேலும், சில சமயங்களில் ஒரு வசனத்தை (அல்லது சில வசனங்களை) எங்களை கேட்க வைப்பார்கள். அவர்கள் முதல் ரக்அத்தை நீட்டுவார்கள், கடைசி இரண்டு ரக்அத்களில் சூரத்துல் ஃபாத்திஹாவை (மட்டும்) ஓதுவார்கள். முத்தஃபக்குன் அலைஹி.

287

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كُنَّا نَحْزُرُ قِيَامَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، فَحَزَرْنَا قِيَامَهُ فِي الرَّكَعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ مِنَ الظُّهْرِ قَدْ: (الْم تَنْزِيلُ) السَّجْدَةِ. وَفِي الْآخِرَتَيْنِ قَدْ: النَّصْفِ مِنْ ذَلِكَ. وَفِي الْأُولَيَيْنِ مِنَ الْعَصْرِ عَلَى قَدْ: الْآخِرَتَيْنِ مِنَ الظُّهْرِ، وَالْآخِرَتَيْنِ مِنَ الظُّهْرِ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1]

அபு ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நாங்கள் லுஹர் மற்றும் அஸ்ர் தொழுகைகளில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நிற்கும் நேரத்தை மதிப்பிடுவது வழக்கம். லுஹரின் முதல் இரண்டு ரக்அத்துகளில் அலிஃப் லாம் மீம் தன்ஸீல் (ஸூரத்துஸ் ஸஜ்தா) (ஓதும் அளவிற்கும்), கடைசி இரண்டு ரக்அத்துகளில் அதில் பாதியளவிற்கும்

(அவர்கள் நின்றார்கள் என) நாங்கள் மதிப்பிட்டோம். மேலும் அஸ்ரின் முதல் இரண்டு ரக்அத்துகளில் லுஹ்ரின் கடைசி இரண்டு ரக்அத்துகளின் அளவிற்கும், (அஸ்ரின்) கடைசி இரண்டு ரக்அத்துகளில் (அஸ்ரின்) முதல் இரண்டில் பாதியளவிற்கும் (அவர்கள் நின்றார்கள்)."

288

:

وَعَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - [1] قَالَ: { كَانَ فُلَانٌ يُطِيلُ اللَّوْلَيْنِ مِنَ الظُّهْرِ, وَيُخَفِّفُ الْعَصْرَ, وَيَقْرَأُ فِي الْمَغْرِبِ بِقِصَارِ الْمَفْصَلِ وَفِي الْعِشَاءِ بِوَسْطِهِ وَفِي الصُّبْحِ بِطُولِهِ. فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: "مَا صَلَّيْتُ وَرَاءَ أَحَدٍ أَشْبَهَ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مِنْ هَذَا } . أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ [2]

சுலைமான் இப்னு யசார் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"இன்ன மனிதர் (ஒரு குறிப்பிட்ட நபர்) லுஹர் தொழுகையின் முதல் இரண்டு ரக்அத்தை நீட்டுவார்கள், அஸர் தொழுகையைச் சுருக்குவார்கள், மஃரிப் தொழுகையில் முஃபஸ்ஸலில் உள்ள சிறிய சூராக்களையும், இஷா தொழுகையில் அதன் நடுத்தரமான சூராக்களையும், ஃபஜர் தொழுகையில் அதன் நீண்ட சூராக்களையும் ஒதுவார்கள்.

அப்போது அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இந்த நபரின் தொழுகையை விட, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தொழுகையை மிகவும் ஒத்த தொழுகையுடைய வேறு யாருக்கும் பின்னால் நான் தொழுததில்லை.”

நஸாய் அவர்கள் ஸஹீஹான (ஆதாரப்பூர்வமான) இஸ்நாதுடன் இதை அறிவித்துள்ளார்கள்.

289

:

وَعَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقْرَأُ فِي الْمَغْرِبِ بِالطُّوْرِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

ஜுபைர் இப்னு முத்இம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மஃரிப் (சூரியன் மறையும் நேரத்) தொழுகையில் அத்-தூர் (குர்ஆனின் 52வது அத்தியாயம்) ஒதுவதை கேட்டேன். (இந்த ஹதீஸ்) புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

290

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ: (الْمُتَزِيلُ) السَّجْدَةُ، وَ(هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ) } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வெள்ளிக்கிழமையின் ஃபஜர் தொழுகையில் (முதல் ரக்அத்தில்) அலிஃப் லாம் மீம் தன்ஸில்... (அஸ்-ஸஜ்தா - சூரா எண். 32) மற்றும் (இரண்டாம் ரக்அத்தில்) ஹல் அதா அலல் இன்சானி... (அல்-இன்சான் - சூரா எண். 76, இது சூரா அத்-தஹர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது) ஆகியவற்றை ஒதுவார்கள். (இந்த ஹதீஸ்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

291

:

وَلِلَّطَبْرِ إِنِّي مِنْ حَدِيثِ ابْنِ مَسْعُودٍ: { يُدِيمُ ذَلِكَ } [1]

தப்ரானியில் இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸில், 'நபி ஸல் அவர்கள்' அதைத் தொடர்ந்து செய்து வந்தார்கள்' என்று இடம்பெற்றுள்ளது.

292

:

وَعَنْ حُذَيْفَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَمَا مَرَّتْ بِهِ آيَةُ رَحْمَةٍ إِلَّا وَقَفَ عِنْدَهَا يَسْأَلُ، وَلَا آيَةَ عَذَابٍ إِلَّا تَعَوَّذَ مِنْهَا } أَخْرَجَهُ الْخُمْسَةُ، وَحَسَنُهُ التِّرْمِذِيُّ [1]

நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் தொழுதேன். அவர்கள் (தமது தொழுகையில்) கருணை பற்றிய ஒரு வசனத்தை (ஓதும்போது) கடந்து சென்றபோதெல்லாம், அதனிடம் நின்று (அல்லாஹ்விடம்) பிரார்த்தனை செய்தார்கள்; மேலும், தண்டனை பற்றிய ஒரு வசனத்தை (ஓதும்போது) கடந்து சென்றபோதெல்லாம், அதிலிருந்து (அல்லாஹ்விடம்) பாதுகாப்புத் தேடினார்கள்.

293

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَلَا وَإِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَقْرَأَ الْقُرْآنَ رَاكِعًا أَوْ سَاجِدًا، فَأَمَّا الرَّكُوعُ فَعَظَّمُوا فِيهِ الرَّبَّ، وَأَمَّا السُّجُودُ

فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَمِنْ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1]

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அறிந்து கொள்ளுங்கள்! ருகூஃ செய்யும்போதும், ஸஜ்தா செய்யும்போதும் குர்ஆனை ஓத நான் தடுக்கப்பட்டுள்ளேன். எனவே, ருகூஃ-வில் உங்கள் இறைவனைப் பெருமைப்படுத்துங்கள். ஸஜ்தாவில் பிரார்த்தனையில் (துஆவில்) அதிகம் ஈடுபடுங்கள். ஏனெனில், உங்கள் பிரார்த்தனைகள் பதிலளிக்கப்படுவதற்கு அது மிகவும் தகுதியானதாகும் (அதாவது, அந்த நிலையில் துஆக்கள் அங்கீகரிக்கப்பட அதிக வாய்ப்புள்ளது)." முஸ்லிம்.

294

:

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ:
فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ: "سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا" [1] وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [2]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ருகூவிலும் ஸஜ்தாவிலும் "சுப்ஹானக்க அல்லாஹும்ம ரப்பனா வ பிறும்திக்க, அல்லாஹும்ம இஃக்ஃபிர் லீ" (யா அல்லாஹ்! எங்கள் இரட்சகனே! நீ தூய்மையானவன். உனக்கே எல்லாப் புகழும் உரித்தானது. யா அல்லாஹ்! எனக்கு மன்னிப்பளிப்பாயாக.) என்று கூறுவார்கள். புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்தார்கள்.

295

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا
قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ يُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرُكْعُ، ثُمَّ يَقُولُ: "سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ"
حِينَ يَرْفَعُ صُلْبَهُ مِنَ الرُّكُوعِ، ثُمَّ يَقُولُ وَهُوَ قَائِمٌ: "رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ" ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَهْوِي
سَاجِدًا، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَسْجُدُ [1] ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ، ثُمَّ يَفْعَلُ
ذَلِكَ فِي الصَّلَاةِ كُلِّهَا، وَيُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ مِنْ اثْنَتَيْنِ بَعْدَ الْجُلُوسِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [2]

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகைக்காக எழுந்தால், (தொழுகையை ஆரம்பிக்கும்) நின்ற நிலையில் தக்பீர் கூறுவார்கள். பிறகு,

குனியும் போது (ருகூஃ செய்யும் போது) தக்பீர் கூறுவார்கள். பிறகு, குனிவிலிருந்து (ருகூவிலிருந்து) தம் முதுகை உயர்த்தும் போது 'ஸமிஅல்லாஹு லிமன் ஹமிதஹ்' (தன்னைப் புகழ்வோரின் புகழுரையை அல்லாஹ் கேட்கிறான்) என்று கூறுவார்கள். பிறகு, நின்ற நிலையில் 'ரப்பனா வ லக்)கல் ஹம்த்' (எங்கள் இறைவா! உனக்கே எல்லாப் புகழும்) என்று கூறுவார்கள். பிறகு, ஸஜ்தாவுக்குச் செல்லும் போது தக்பீர் கூறுவார்கள். பிறகு, (முதல் ஸஜ்தாவிலிருந்து) தம் தலையை உயர்த்தும் போதும் தக்பீர் கூறுவார்கள். பிறகு, (இரண்டாம்) ஸஜ்தா செய்யும் போதும் தக்பீர் கூறுவார்கள். பிறகு, (இரண்டாம் ஸஜ்தாவிலிருந்து) தம் தலையை உயர்த்தும் போதும் தக்பீர் கூறுவார்கள். தொழுகை முழுவதும் இவ்வாறே செய்வார்கள். மேலும், இரண்டு ரக்அத்களுக்குப் பிறகுள்ள இருப்பிலிருந்து எழும் போதும் தக்பீர் கூறுவார்கள்.

(ஆதாரம்: புகாரி, முஸ்லிம்)

296

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ قَالَ: "اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِلْءَ السَّمَوَاتِ وَمِلْءَ الْأَرْضِ وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ, أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ, أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ - وَكُنَّا لَكَ عَبْدٌ - اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيَ, وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ, وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1]

அபு ஸயீத் அல்குதரீ (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ருகூவிலிருந்து தங்கள் தலையை உயர்த்தும் போது கூறுவார்கள்:

"அல்லாஹும்ம ரப்பனா லகல் ஹம்து மில்அஸ் ஸமாவாதி வ மில்அல் அர்ளி, வ மில்அ மா ஷிஃத மின் ஷையின் பஃது, அஹ்லத் தனாஇ வல் மஜ்தி, அஹக்கு மா காலல் அப்து, வ குல்லுனா லக அப்துன். அல்லாஹும்ம லா மானிஅ லிமா அஃதைத், வ லா முஃதிய லிமா மனஃத், வ லா யன்ஃபஉ தல் ஜத்தி மின்கல் ஜத்து."

(பொருள்: இறைவா! எங்கள் இரட்சகனே! வானங்கள் நிரம்பவும், பூமி நிரம்பவும், அவற்றிற்குப் பிறகு நீ நாடும் வேறு அனைத்தும் நிரம்பவும் புகழ் அனைத்தும் உனக்கே உரியது. புகழுக்கும் கண்ணியத்திற்கும் உரியவனே! ஓர் அடியான் கூறுவதற்கு மிகவும் தகுதியான வார்த்தை இதுவே. நாங்கள் அனைவரும் உனது அடிமைகளே. இறைவா! நீ கொடுத்ததைத் தடுப்பவர் எவருமில்லை; நீ தடுத்ததைக் கொடுப்பவர் எவருமில்லை. செல்வமோ, (உலக) செல்வாக்கோ (அல்லது உலக முயற்சி) உன்னிடத்தில் (உன் நாட்டத்திற்கு எதிராக) ஒருவனுக்குப் பயனளிக்காது).

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أُمِرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظَمٍ: عَلَى الْجَبْهَةِ - وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى أَنْفِهِ - وَالْيَدَيْنِ, وَالرُّكْبَتَيْنِ, وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் ஏழு உறுப்புகள் (அல்லது எலும்புகள்) மீது சஜ்தா செய்யுமாறு கட்டளையிடப்பட்டுள்ளேன்; நெற்றியின் மீது - (அப்போது) அவர் தமது கையால் முக்கைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள் -, இரண்டு கைகள் (உள்ளங்கைகள்), இரண்டு முழங்கால்கள் மற்றும் இரண்டு பாதங்களின் நுனிகள் (கால் விரல்கள்)." (இமாம் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால் அறிவிக்கப்பட்டது)

وَعَنْ ابْنِ بُحَيَّةٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ إِذَا صَلَّى فَرَّجَ بَيْنَ يَدَيْهِ, حَتَّى يَبْدُوَ بَيَاضُ إِبْطَيْهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

இப்பனு புஹைனா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தொழும்போது (ஸஜ்தாச் செய்யும் நிலையில்), தமது கைகளை (உடலிலிருந்து) அகலப்படுத்துவார்கள்; அதனால் அவர்களின் அக்குள்களின் வெண்மை தென்படும். இதனை புஹாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளார்கள்.

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا سَجَدْتَ فَضَعْ كَفَّيْكَ, وَارْفَعْ مِرْفَقَيْكَ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1]

அல்-பராஃ பின் ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் ஸஜ்தாச் செய்யும்போது, உங்கள் உள்ளங்கைகளைத் (தரையில்) வைத்து, உங்கள் முழங்கைகளை உயர்த்துங்கள்." முஸ்லிம் இதனைப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

وَعَنْ وَاِثِلِ بْنِ حُجْرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ إِذَا رَكَعَ فَرَجَّ بَيْنَ أَصَابِعِهِ، وَإِذَا سَجَدَ ضَمَّ أَصَابِعَهُ } رَوَاهُ الْحَاكِمُ. [1]

வாயில் பின் ஹுஜர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் ருகூஃ செய்யும்போது, தனது (கைகளின்) விரல்களை விரிப்பார்கள்; மேலும் அவர்கள் ஸஜ்தாச் செய்யும்போது, தனது (கைகளின்) விரல்களைச் சேர்த்துக் கொள்வார்கள். அறிவித்தவர் அல்-ஹாகிம்.

301

:

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: { رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُصَلِّي مُتَرَبِّعًا } رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حُزَيْمَةَ. [1]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சம்மணமிட்டு அமர்ந்து தொழுதுகொண்டிருக்க நான் பார்த்தேன் (இது பொதுவாக உபரியான தொழுகைகளில் அல்லது நின்று தொழ இயலாத நிலையில் நிகழும்). இதனை நஸாய் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள், மற்றும் இப்னு குஸைமா அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

302

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يَقُولُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ: { اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي } رَوَاهُ الْإِسْبَغَةُ وَالنَّسَائِيُّ، وَاللَّفْظُ لِأَبِي دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ. [1]

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் இரண்டு ஸஜ்தாக்களுக்கு இடையில் கூறுவார்கள்: "அல்லாஹும்ம இஃக்ஃபிர் லீ, வர்ஹம்னீ, வஹ்தினீ, வ ஆஃபினீ, வர்ஸூஃக்னீ (யா அல்லாஹ், எனக்கு மன்னிப்பளிப்பாயாக, என் மீது கருணை காட்டுவாயாக, எனக்கு நேர்வழி காட்டுவாயாக, எனக்கு ஆரோக்கியத்தையும், நல்வாழ்வையும் (மற்றும் இவ்வுலக, மறுவுலக ஆபத்துகள், நோய்கள், பாவங்களிலிருந்தும் பாதுகாப்பையும்) வழங்குவாயாக, எனக்கு வாழ்வாதாரத்தையும் வழங்குவாயாக)." இதனை நஸாய்யைத் தவிர அல்-அர்பஆ அறிவித்துள்ளனர், மேலும் இது அபு தாவூதின் வாசகமாகும். அல்-ஹாகிம் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரம் பிரித்துள்ளார்.

وَعَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَأَى النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُصَلِّي
فَإِذَا كَانَ فِي وَتَرٍ مِنْ صَلَاتِهِ لَمْ يَنْهَضْ حَتَّى يَسْتَوِيَ قَاعِدًا } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. [1]

மாலிக் பின் அல்-ஹுவைரித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழுவதை அவர் பார்த்தார். அவர்கள் தங்கள் தொழுகையின் ஒற்றைப்படை ரக்அத்தில் (அதாவது முதல் அல்லது மூன்றாவது ரக்அத்தை முடித்த பிறகு) இருந்தபோது, (அடுத்த ரக்அத்திற்காக) எழுவதற்கு முன் நன்கு நிமிர்ந்து அமரும் வரை எழவில்லை. இதை புகாரி அறிவித்தார்.

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَنَتَ شَهْرًا
بَعْدَ الزُّكُوعِ, يَدْعُو عَلَى أَحْيَاءٍ مِنْ أَحْيَاءِ الْعَرَبِ, ثُمَّ تَرَكَهُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் ருகூவிலிருந்து எழுந்த பிறகு, சில அரபு
கோத்திரங்களுக்கு எதிராகப் பிரார்த்தித்து ஒரு மாத காலம் குணாத்
(தொழுகையில் ஓதப்படும் பிரார்த்தனை) ஓதினார்கள். அதன் பிறகு, அதை
விட்டுவிட்டார்கள். இந்த ஹதீஸ் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு
கிரந்தங்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளது.

وَلِأَحْمَدَ وَالْإِسْطَنْبُولِيِّ نَحْوُهُ مِنْ وَجْهِ آخَرَ, وَزَادَ: { فَأَمَّا فِي الصُّبْحِ فَلَمْ يَزَلْ يَقْنُتْ حَتَّى فَارَقَ
الدُّنْيَا } . [1]

அஹ்மத் மற்றும் அத்-தாரகுத்னி ஆகியோர் வேறு வழியாக இதேபோன்ற
ஒன்றை அறிவித்து, “சுப்ஹு (ஃபஜர்) தொழுகையைப் பொருத்தவரை, அவர்
(நபி ஸல்) இவ்வுலகை விட்டும் பிரியும் வரை குணாத் ஓதிக்கொண்டே
இருந்தார்கள்” என்றும் கூடுதலாக அறிவித்துள்ளார்கள்.

وَعَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { كَانَ لَا يَقْنُتُ إِلَّا إِذَا دَعَا الْقَوْمَ , أَوْ دَعَا عَلَى قَوْمٍ }
صَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ. [1]

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தினருக்காக (நன்மை வேண்டி) பிரார்த்திக்கும்போதோ அல்லது ஒரு கூட்டத்தினருக்கு எதிராக (சாபமிட்டு) பிரார்த்திக்கும்போதோ தவிர, (தொழுகையில்) குணாத் (துஆ) ஓதமாட்டார்கள். இப்னு குஸைமா இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

307

:

وَعَنْ سَعْدِ بْنِ طَارِقٍ الْأَشْجَعِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { قُلْتُ لِأَبِي: يَا أَبَتِ! إِنَّكَ قَدْ صَلَّيْتَ
خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَأَبِي بَكَرٍ , وَعُمَرُ , وَعُثْمَانُ , وَعَلِيٌّ , أَفَكَانُوا
يَقْنُتُونَ فِي الْفَجْرِ ? قَالَ: أَبِي بُنَيٍّ , مُحَدَّثٌ { رَوَاهُ الْخَمْسَةُ , إِلَّا أَبَا دَاوُدَ . [1]

சஃத் பின் தாரிக் அல்-அஷ்ஜயீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் என் தந்தையிடம், “என் தந்தையே! நீங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)
அவர்கள், அபூபக்கர் (ரழி) அவர்கள், உமர் (ரழி) அவர்கள், உஸ்மான் (ரழி)
அவர்கள் மற்றும் அலி (ரழி) அவர்கள் ஆகியோருக்குப் பின்னால்
தொழுதிருக்கிறீர்கள். அவர்கள் ஃபஜர் தொழுகையில் குணாத் ஓதினார்களா?”
என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், “என் அருமை மகனே, அது
(மார்க்கத்தில்) புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட ஒன்று (பித்அத்)” என்று
பதிலளித்தார்கள். அறிவிப்பு: அபூதாவூத் தவிர அல்-கம்ஸா.

308

:

وَعَنْ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { عَلَّمَنِي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ - كَلِمَاتٍ أَقُولُهُنَّ فِي قُتُوبِ الْوُتْرِ: "اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ , وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ
, وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ , وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ , وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ , فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى
عَلَيْكَ , إِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ , تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ } { رَوَاهُ الْخَمْسَةُ . [1] وَزَادَ الطَّبْرَانِيُّ
وَالْبَيْهَقِيُّ: { وَلَا يَعُزُّ مَنْ عَادَيْتَ } . [2] زَادَ النَّسَائِيُّ مِنْ وَجْهِ آخَرَ فِي آخِرِهِ: { وَصَلَّى اللَّهُ
عَلَى النَّبِيِّ } [3]

ஹஸன் பின் அலீ (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வித்ர் தொழுகையின் குனூத்தில் நான்
சொல்வதற்காகச் சில வார்த்தைகளை எனக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள்.
அவையாவன:

"اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ , وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ , وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ , وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ ,
"وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ , فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ , إِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ , تَبَارَكَ رَبُّنَا وَتَعَالَيْتَ"

(பொருள்: இறைவா! நீ யாருக்கு நேர்வழி காட்டினாயோ அவர்களுடன்
எனக்கும் நேர்வழி காட்டுவாயாக! நீ யாருக்குச் சுகம் அளித்தாயோ
அவர்களுடன் எனக்கும் சுகம் அளிப்பாயாக! நீ யாரைப் பொறுப்பேற்றுக்
கொண்டாயோ அவர்களுடன் என்னையும் பொறுப்பேற்றுக் கொள்வாயாக! நீ
எனக்கு வழங்கியவற்றில் பரக்கத் (அருள்வளம்) செய்வாயாக! நீ
விதித்தவற்றின் தீங்கிலிருந்து என்னைக் காப்பாயாக! நிச்சயமாக நீயே
தீர்ப்பளிக்கிறாய்; உனக்கு எதிராகத் தீர்ப்பளிக்கப்பட மாட்டாது. நீ யாரை
நேசராக ஆக்கிக்கொண்டாயோ அவர் இழிவடைய மாட்டார். எங்கள்
இறைவா! நீ பாக்கியம் மிக்கவன்; உயர்வானவன்.)

இதனை ஐவர் (அஹ்மத், அபூதாவூத், திர்மிதீ, நஸாயீ, இப்னு மாஜா) பதிவு
செய்துள்ளனர்.

தபரானீ மற்றும் பைஹகீ ஆகியோரது அறிவிப்பில்: "وَلَا يَعُزُّ مَنْ عَادَيْتَ" (நீ
யாரைப் பகைத்துக் கொண்டாயோ அவர் கண்ணியமடையமாட்டார்) என்று
கூடுதலாக வந்துள்ளது.

நஸாயீயின் வேறொரு அறிவிப்புத் தொடரின் இறுதியில்: "وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ"
(நபியின் மீது அல்லாஹ் அருள்புரிவானாக!) என்று கூடுதலாக வந்துள்ளது.

309

:

وَالْبَيْهَقِيُّ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - : { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
يُعَلِّمُنَا دُعَاءَ نَدْعُو بِهِ فِي الْقُتُوبِ مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ } وَفِي سَنَدِهِ ضَعْفٌ. [1]

பைஹகீ அவர்கள் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து
அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஃபஜ்ரு
தொழுகையின் குனூத்தில் ஓதுவதற்காக ஒரு துஆவை எங்களுக்குக் கற்றுக்
கொடுப்பார்கள். மேலும், இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் பலவீனம் உள்ளது.

310

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا سَجَدَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَبْرُكْ كَمَا يَبْرُكُ الْبَعِيرُ، وَلْيَضَعْ يَدَيْهِ قَبْلَ رُكْبَتَيْهِ } { أَخْرَجَهُ الثَّالثَةُ. [1] }
وَهُوَ أَقْوَى مِنْ حَدِيثِ وَاِئِلَّ:

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் ஸஜ்தா செய்யும்போது, ஒட்டகம் (தனது முன்னங்கால்களை முதலில் தரையில் வைத்து) மண்டியிடுவதைப் போன்று அவர் மண்டியிட வேண்டாம்; மாறாக, தனது கைகளை தனது முழங்கால்களுக்கு முன்னர் வைக்கட்டும்."

இதை அத்-தலாதா அறிவித்துள்ளனர். மேலும் இது வாயில் பின் ஹுஜ் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸை விடப் பலமானதாகும்.

311

:

{ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا سَجَدَ وَضَعَ رُكْبَتَيْهِ قَبْلَ يَدَيْهِ } { أَخْرَجَهُ الثَّالثَةُ. [1] }

நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸஜ்தா செய்யும்போது, தங்கள் முழங்கால்களைத் தங்கள் கைகளுக்கு முன்னால் (தரையில்) வைப்பதை நான் பார்த்தேன். இதை அல்-அர்பஆ (அபு தாவூத், திர்மிதி, நஸாய், இப்னு மாஜா ஆகிய நான்கு இமாம்கள்) அறிவித்தார்கள்.

311

:

فَإِنَّ لِلأَوَّلِ شَاهِدًا مِنْ حَدِيثٍ:

முந்தைய ஹதீஸுக்கு, (மற்றொரு) ஹதீஸிலிருந்து ஒரு ஷாஹித் (சான்றாதாரம்) உள்ளது.

312

:

إِبْنُ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - صَحَّحَهُ ابْنُ حُزَيْمَةَ، وَذَكَرَهُ الْبُخَارِيُّ مُعَلَّقًا مَوْثُوقًا. [1]

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பை இப்னு குஸைமா அவர்கள் ஆதாரப்பூர்வமானது (ஸஹீஹ்) என அறிவித்துள்ளார்கள். அல்-புகாரி அவர்கள் அதனை முஅல்லக் (அறிவிப்பாளர் தொடரின் ஆரம்பம்

விடுபட்டது) என்றும், மவ்கூஃப் (நபித்தோழரின் கூற்றாக நிறுத்தப்பட்டது) என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

313

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ إِذَا قَعَدَ لِلتَّشْهُدِ وَضَعَ يَدَهُ الْيُسْرَى عَلَى كُتْبِهِ الْيُسْرَى, وَالْيَمْنَى عَلَى الْيَمْنَى, وَعَقَدَ ثَلَاثَةً وَخَمْسِينَ, وَأَشَارَ بِأَصْبَعِهِ السَّبَّابَةِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அத்தஷஹ்ஹுதுக்காக அமர்ந்தபோது, தமது இடது கையை தமது இடது முழங்காலின் மீதும், தமது வலது கையை தமது வலது முழங்காலின் மீதும் வைத்து, ஐம்பத்து மூன்று (என்ற எண்ணின் வடிவத்தில் விரல்களைக்) குவித்து, தமது ஆட்காட்டி விரலால் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

313

:

وَفِي رِوَايَةٍ لَهُ: { وَقَبَضَ أَصَابِعَهُ كُلَّهَا, وَأَشَارَ بِالتِّي تَلِي الْإِبْهَامَ } [1]

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில்:

'மேலும் அவர்கள் தமது (வலது கையின்) விரல்கள் அனைத்தையும் மடக்கி, பெருவிரலை அடுத்துள்ள விரலால் (ஆட்காட்டி விரலால்) சுட்டிக் காட்டினார்கள்.'

314

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { التَّفَتَّ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: "إِذَا صَلَّي أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ, وَالصَّلَوَاتُ, وَالطَّيِّبَاتُ, السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ, السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ, أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ, وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ, ثُمَّ لِيَتَخَيَّرَ مِنَ الدُّعَاءِ أَعْجَبُهُ إِلَيْهِ, فَيَدْعُو { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ, وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ. } [1]

அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்கள் பக்கம் திரும்பி, "உங்களில் ஒருவர் தொழுகையில் (தஷஹ்ஹுத் ஓதும் போது) அவர் (பின்வருமாறு) கூறட்டும்:

'சொற்களால் சொல்லப்படும் எல்லாவிதமான காணிக்கைகளும், தொழுகைகளும், மற்றும் எல்லா நல்லவைகளும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியன. நபியே! உங்கள் மீது சாந்தியும், அல்லாஹ்வின் கருணையும், அவனின் பரக்கத்துகளும் உண்டாவதாக. எங்கள் மீதும், அல்லாஹ்வின் நல்லடியார்கள் மீதும் சாந்தி உண்டாவதாக. வணக்கத்திற்குரியவர் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்று நான் சாட்சி கூறுகிறேன்; மேலும் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் அவனின் அடிமையும் தூதருமாவார் என்றும் நான் சாட்சி கூறுகிறேன்.' (அரபு உச்சரிப்பு: அத்தஹிய்யாத்து லில்லாஹி, வஸ்ஸலவாத்து, வத்தய்யிபாத்து, அஸ்ஸலாமு அலைக்க அய்யுஹன் நபிய்யு வரஹ்மதுல்லாஹி வபரக்காத்துஹு, அஸ்ஸலாமு அலைனா வஅலா இபாதில்லாஹிஸ் ஸாலிஹீன், அஷ்ஹது அன் லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு, வஅஷ்ஹது அன்ன முஹம்மதன் அப்துஹு வரஹ்மதுஹு.) பின்னர், அவர் பிரார்த்தனைகளில் தனக்கு விருப்பமானதைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பிரார்த்திக்கட்டும்.

314

:

وَالنَّسَائِي: { كُنَّا نَقُولُ قَبْلَ أَنْ يُفْرَضَ عَلَيْنَا التَّشَهُُّدُ } . [1]

அன்-நஸாயியின் அறிவிப்பில்: 'எங்கள் மீது அத்தஷஹ்ஹுத் கடமையாக்கப்படுவதற்கு முன்பு நாங்கள் (வேறு சில துஆக்களை) கூறி வந்தோம்'.

314

:

وَلِأَحْمَدَ: { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَّمَهُ التَّشَهُُّدَ, وَأَمَرَهُ أَنْ يُعَلِّمَهُ النَّاسَ } . [1]

மேலும் அஹ்மதின் அறிவிப்பில்: 'நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு (ஒரு சஹாபிக்கு) அத்தஷஹ்ஹுதை கற்றுக் கொடுத்து, அதை மக்களுக்குப் போதிக்குமாறு ஏவினார்கள்.'

315

:

وَلِمُسْلِمٍ: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ يُعَلِّمُنَا التَّشَهُُّدَ: "التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَةُ كَأَنَّ الصَّلَاةُ لِلَّهِ ... } إِلَى آخِرِهِ } . [1]

முஸ்லிம் அறிவிப்பில், இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு அத்தஷஹ்ஹுத் (தொழுகையில் ஓதப்படும் இறைவணக்கச் சொற்களை) கற்றுக் கொடுப்பார்கள்:

“அத்தனிய்யாத்து அல்முபாரக்காத்து அஸ்ஸலவாத்து வில்லாஹி...” (என்று தொடங்கி) இறுதி வரை.

316

:

وَعَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { سَمِعَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَجُلًا يَدْعُو فِي صَلَاتِهِ، لَمْ يَحْمَدِ [1] اللَّهَ، وَلَمْ يُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: "عَجَلَ هَذَا" ثُمَّ دَعَا، فَقَالَ: "إِذَا صَلَّي أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِتَحْمِيدِ [2] رَبِّهِ وَالتَّائِئِ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ثُمَّ يَدْعُو بِمَا شَاءَ { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالثَّلَاثَةُ وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ جِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ. [3]

ஃபளாலா பின் உபைது (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒருவர் தனது தொழுகையில் பிரார்த்திப்பதைக் கேட்டார்கள். அவர் (அப்பிரார்த்தனையில்) அல்லாஹ்வைப் புகழ்வில்லை; நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஸலவாத்துச் சொல்லவில்லை. உடனே இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இவர் அவசரப்பட்டுவிட்டார்" என்று கூறினார்கள். பிறகு அவரை அழைத்து, "உங்களில் ஒருவர் பிரார்த்தித்தால், தமது இறைவனைப் போற்றிப் புகழ்ந்து (பிரார்த்தனையைத்) துவக்கட்டும். பிறகு, நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஸலவாத்துச் சொல்லட்டும். பிறகு, தான் விரும்பியதைக் கேட்கட்டும்" என்று கூறினார்கள்.
இதை அஹ்மத் மற்றும் மூவரும் அறிவித்தார்கள்; திர்மிதி, இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தினார்கள்.

317

:

وَعَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { قَالَ بَشِيرُ بْنُ سَعْدٍ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَمَرَنَا اللَّهُ أَنْ نُصَلِّيَ عَلَيْكَ، فَكَيْفَ نُصَلِّيُ عَلَيْكَ؟ فَسَكَتَ، ثُمَّ قَالَ: "قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. وَالسَّلَامُ كَمَا عَلَّمْتَكُمْ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1]

அபு மஸ்ஹத் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

பஷீர் இப்னு ஸஅத் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தங்கள் மீது

ஸலவாத் (அருள் வேண்டிப் பிரார்த்திக்குமாறு) சொல்லுமாறு அல்லாஹ் எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டுள்ளான். நாங்கள் தங்கள் மீது எவ்வாறு ஸலவாத் சொல்வது?" என்று கேட்டார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (சிறிது நேரம்) மௌனமாக இருந்துவிட்டுப் பிறகு கூறினார்கள்: "இவ்வாறு கூறுங்கள்:

'யா அல்லாஹ்! முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் மீதும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தினர் (மற்றும் அவர்களைப் பின்பற்றியோர்) மீதும் அருள்புரிவாயாக. இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் குடும்பத்தினர் மீது நீ அருள்புரிந்தது போலவே. மேலும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் மீதும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தினர் (மற்றும் அவர்களைப் பின்பற்றியோர்) மீதும் சுபீட்சத்தை (பரக்கத்தை) வழங்குவாயாக. இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களின் குடும்பத்தினர் மீது உலகத்தார் அனைவரிடத்திலும் நீ சுபீட்சத்தை வழங்கியது போலவே. நிச்சயமாக நீயே புகழுக்குரியவன், மகத்துவமிக்கவன்.'

மேலும், ஸலாம் (சாந்தி கூறுவது) நான் உங்களுக்குக் கற்றுத்தந்ததைப் போன்றதேயாகும்."

317

:

[1]. { فَكَيْفَ نُصَلِّي عَلَيْكَ, إِذْ أَنْحَنُ صَلَّيْنَا عَلَيْكَ فِي صَلَاتِنَا } .

இப்போது குஸைமா (ரஹ்) இதில் பின்வருமாறு அதிகப்படுத்தியுள்ளார்: " {நாங்கள் எங்கள் தொழுகையில் உங்கள் மீது ஸலவாத் கூறும்போது, எவ்வாறு உங்கள் மீது ஸலவாத் கூறுவது (அதன் வடிவம் என்ன)?}

318

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا تَشَهَّدَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعٍ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ, وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ, وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ, وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

அபு ஹுரைரா (ரஹி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் தஷஹ்ஹுத் ஓதி முடித்ததும் (ஸலாம் கொடுப்பதற்கு முன்), அவர் நான்கு விஷயங்களிலிருந்து அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேட்டும். அவர் கூறட்டும்:

‘அல்லாஹும்ம இன்னீ அஹ்து பிக்க மின் அதாபி ஜஹன்னம், வமின்

அதாபில் கப்ரி, வமின் ஃபித்னதில் மஹ்யா வல் மமாத், வமின் ஷாரி ஃபித்னதில் மஸீஹித் தஜ்ஜால்'

(பொருள்: யா அல்லாஹ்! நிச்சயமாக நான் உன்னிடம் நரகத்தின் வேதனையிலிருந்தும், கப்ரின் வேதனையிலிருந்தும், வாழ்வு மற்றும் மரணத்தின் சோதனைகளிலிருந்தும், மஸீஹ் தஜ்ஜாலின் சோதனையின் தீங்கிலிருந்தும் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்)."

(புகாரி, முஸ்லிம்)

318

:

وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: { إِذَا فَرَغَ أَحَدُكُمْ مِنَ الشَّهَادَةِ الْآخِرَةِ } [1]

முஸ்லிமின் அறிவிப்பில்: "உங்களில் ஒருவர் கடைசி தஷஹ்ஹுதை முடித்துவிட்டால் (ஸலாம் கொடுப்பதற்கு முன்)."

319

:

وَعَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
عَلِّمْنِي دُعَاءَ دُعَائِهِ فِي صَلَاتِي. قَالَ قُلْ: "اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفُرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ { مُتَّفَقٌ
عَلَيْهِ. [1]

அபுபக்ர் அஸ்-சித்தீக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "எனது தொழுகையில் நான் ஓதுவதற்காக ஒரு துஆவை எனக்குக் கற்றுக் கொடுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர் (ஸல்) கூறினார்கள்: "நீர் கூறுவீராக:

அல்லாஹும்ம இன்னீ ழலம்ன்து நஃப்ஸீ ழுல்மன் கஸீரன், வலா யக்ஃபிருத் துனூப இல்லா அன்த, ஃபக்ஃபிர்லீ மக்ஃபிரதன் மின் இந்திக்க, வர்ஹம்னீ, இன்னக்க அன்தல் கஃபுருர் ரஹீம்

(பொருள்: 'அல்லாஹ்வே! நான் எனக்கு நானே பெருமளவில் அநீதி இழைத்துவிட்டேன். உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் பாவங்களை மன்னிப்பதில்லை. எனவே, உன்னிடமிருந்து எனக்கு மன்னிப்பை வழங்குவாயாக. மேலும், என் மீது கருணை காட்டுவாயாக. நிச்சயமாக நீயே மிக்க மன்னிப்பவனாகவும், மிக்க கருணையாளனாகவும் இருக்கிறாய்')."

(இமாம்) புகாரி, முஸ்லிம் இருவரும் அறிவித்தார்கள்.

320

:

وَعَنْ وَاَيْلِ بْنِ حُجْرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَكَانَ يُسَلِّمُ عَنْ يَمِينِهِ: "السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ" وَعَنْ شِمَالِهِ: "السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ" } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِسَنَدٍ صَحِيحٍ. [1]

வாயில் பின் ஹுஜர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் தொழுதேன். அவர்கள் தங்களின் வலது பக்கமாக (தலையைத் திருப்பி), “அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மத்துல்லாஹி வபரகாத்துஹு” என்றும், தங்களின் இடது பக்கமாக (தலையைத் திருப்பி), “அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மத்துல்லாஹி வபரகாத்துஹு” என்றும் கூறி (தொழுகையை முடிக்கும்) சலாம் கொடுப்பார்கள்.

இதனை அபூதாவூத் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) ஆகும்.

321

:

وَعَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { كَانَ يَقُولُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ" } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

அல்-முகீரா பின் ஷுஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு கடமையான தொழுகைக்குப் பிறகும் (பின்வருமாறு) கூறுவார்கள்:

“அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவர் யாருமில்லை, அவன் தனித்தவன், அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை. அவனுக்கே ஆட்சியெல்லாம் உரியது, அவனுக்கே புகழனைத்தும் உரியது, மேலும் அவன் அனைத்துப் பொருட்களின் மீதும் ஆற்றலுடையவன். யா அல்லாஹ்! நீ கொடுத்ததைத் தடுப்பவர் யாருமில்லை, நீ தடுத்ததைக் கொடுப்பவர் யாருமில்லை. மேலும், எந்தச் செல்வந்தருக்கும் (அல்லது பாக்கியசாலியானவருக்கும்) அவரது செல்வம் (அல்லது அதிர்ஷ்டம்/பதவி)

உன்னிடமிருந்து (வரும் தண்டனையிலிருந்து) எந்தப் பயனையும் அளிக்காது.”

322

:

وَعَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يَتَعَوَّذُ بِهِنَ ذُبُرِ الصَّلَاةِ: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ, وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمَرِ, وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا, وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. [1]

சஅத் இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையின் இறுதியில் (சலாம் கொடுத்த பிறகு) இவற்றைக் கூறிப் பாதுகாப்புத் தேடுபவர்களாக இருந்தார்கள்: "அல்லாஹும்ம இன்னீ அஹது பிக மினல் புக்லி, வ அஹது பிக மினல் ஜாப்னி, வ அஹது பிக மின் அன் உரத்த இலா அர்தலில் உமுரி, வ அஹது பிக மின் ஃபித்னதித் துன்யா, வ அஹது பிக மின் அதாபில் கப்ர்."

(பொருள்: "யா அல்லாஹ்! நான் உன்னிடம் கஞ்சத்தனத்திலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்; நான் உன்னிடம் கோழைத்தனத்திலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்; நான் உன்னிடம் தள்ளாத வயதை (அதாவது, அறிவையும் ஆற்றலையும் இழந்து, பிறரைச் சார்ந்து வாழும் நிலையை) அடைவதிலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்; நான் உன்னிடம் இவ்வுலகின் சோதனையிலிருந்து (செல்வம், அதிகாரம், ஆசை, பதவி போன்ற உலக இன்பங்களால் ஏற்படும் குழப்பங்கள் மற்றும் தவறான வழிகாட்டல்களிலிருந்து) பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்; நான் உன்னிடம் கப்ரின் வேதனையிலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.")

(நூல்: புகாரி)

323

:

وَعَنْ ثَوْبَانَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلَاتِهِ اسْتَغْفَرَ اللَّهَ ثَلَاثًا, وَقَالَ: "اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ. تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1]

தவ்பான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் தொழுகையை முடித்தவுடன், மூன்று முறை அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புத் தேடிவிட்டு, (பின்னர்) கூறினார்கள்:

“அல்லாஹும்ம அந்தஸ் ஸலாம், வமின்கஸ் ஸலாம், தபாரக்த யா தல்ஜலாலி வல்இக்ராம்”

(யா அல்லாஹ்! நீயே அஸ்-ஸலாம் (குறைகளற்றவன், அமைதியை அளிப்பவன்); உன்னிடமிருந்தே அமைதி (மற்றும் பாதுகாப்பு) வருகிறது. கண்ணியத்திற்கும் மகத்துவத்திற்கும் உரியவனே! நீ பாக்கியமிக்கவன் (மற்றும் மேன்மையானவன்))
என்று.

324

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ سَبَّحَ
اللَّهُ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَحَمِدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبَّرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَتِلْكَ
تِسْعٌ وَتِسْعُونَ، وَقَالَ تَمَامُ الْمِائَةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ،
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، غُفِرَتْ لَهُ خَطَايَاهُ، وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1]

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"எவர் ஒவ்வொரு தொழுகைக்குப் பிறகும் முப்பத்து மூன்று முறை 'ஸுப்ஹானல்லாஹ்' என்றும், முப்பத்து மூன்று முறை 'அல்ஹம்துலில்லாஹ்' என்றும், முப்பத்து மூன்று முறை 'அல்லாஹு அக்பர்' என்றும் கூறுகிறாரோ, அவை மொத்தம் தொண்ணூற்று ஒன்பது ஆகும். மேலும் நூறைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக, 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹு, வஹ்தஹு லா ஷரீக்க லஹு, லஹுல் முல்கு வ லஹுல் ஹம்து, வ ஹுவ அலா குல்லி ஷையின் கதீர்' (வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை; அவன் தனித்தவன்; அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை; அவனுக்கே ஆட்சியெல்லாம் உரியது; அவனுக்கே புகழனைத்தும் உரியது; மேலும் அவன் அனைத்துப் பொருட்களின் மீதும் ஆற்றலுள்ளவன்) என்று கூறுகிறாரோ, அவருடைய பாவங்கள் கடலின் நுரையைப் போன்று அதிகமாக இருந்தாலும் மன்னிக்கப்படும்." (இதை) முஸ்லிம் பதிவுசெய்துள்ளார்கள்.

324

:

[1] وَفِي رَوَايَةٍ أُخْرَى: أَنَّ التَّكْبِيرَ أَرْبَعٌ وَثَلَاثُونَ.

மற்றொரு அறிவிப்பில் கூறப்பட்டுள்ளது: "அத்-தக்பீர் (அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன் என்று கூறுவது) முப்பத்து நான்கு தடவைகள்."

325

:

وَعَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ لَهُ: "أَوْصِيكَ يَا مُعَاذُ: لَا تَدْعَنَّ دُبْرَ كُلِّ صَلَاةٍ أَنْ تَقُولَ: اللَّهُمَّ اعْنِنِي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ } رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَأَبُو دَاوُدَ, وَالتَّيْسَانِيُّ بِسَنَدٍ قَوِيٍّ. [1]

முஆத் இப்னு ஜபல் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள்: "ஓ முஆத்! நான் உமக்கு ஒரு அறிவுரை கூறுகின்றேன் - ஒவ்வொரு தொழுகைக்குப் பிறகும் (அல்லது தொழுகையின் இறுதிப் பகுதியில்) நீர் (பின்வருமாறு) கூறுவதை ஒருபோதும் விட்டுவிடாதீர்:

'அல்லாஹும்ம அஇன்னீ அலா திக்ரிக்க வஷுக்ரிக்க வஹுஸ்னி இபாதத்திக்க'

(இதன் பொருள்: யா அல்லாஹ்! உன்னை நினைவு கூர்வதற்கும், உனக்கு நன்றி செலுத்துவதற்கும், உன்னை அழகிய முறையில் வணங்குவதற்கும் எனக்கு உதவுவாயாக.)"

இதை அஹ்மத், அபுதாவுத் மற்றும் நஸாய் ஆகியோர் பலமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்தார்கள்.

326

:

وَعَنْ أَبِي أُمَامَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ دُبْرَ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا الْمَوْتُ } رَوَاهُ النَّسَائِيُّ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ. [1]

அபு உமாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் ஒவ்வொரு கடமையான தொழுகைக்குப் பின்னரும் ஆயத்துல் குர்ஸியை ஒதுகிறாரோ, அவர் சொர்க்கத்தில் நுழைவதை மரணத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் தடுக்காது (அதாவது, அவர் மரணித்தவுடன் சொர்க்கத்தில் நுழைவார்)." இதை நஸாய் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள், மேலும் இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரம் பிரித்துள்ளார்கள்.

326

:

وَرَأَى فِيهِ الطَّبْرَ انِّي: { وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ } [1]

அத-தபரான் அவர்கள் இதில் கூடுதலாக அறிவித்துள்ளார்கள்: "(நபியே!) நீர் கூறுவீராக: அல்லாஹ் ஒருவனே."

327

:

وَعَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - {
صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي} رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. [1]

மாலிக் பின் அல்-ஹுவைரித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என்னை எவ்வாறு தொழக் கண்டீர்களோ, அவ்வாறே (நீங்களும்) தொழுங்கள்." அறிவிப்பவர்: அல்-புகாரி.

328

:

[وَعَنْ عُمَرَ ابْنِ حُصَيْنٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { قَالَ لِيَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
"صَلِّ قَائِمًا, فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا, فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. [1]

இம்ரான் பின் ஹுஸைன் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள்: "நீர் நின்று தொழுவீராக! உமக்கு இயலாவிட்டால் அமர்ந்து (தொழுவீராக); அதற்கும் இயலாவிட்டால் ஒருக்களித்து (தொழுவீராக)." இதை புஹாரி அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

329

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ لِمَرْيَسٍ - صَلَّى عَلَى
وِسَادَةٍ, فَرَمَى بِهَا - وَقَالَ: "صَلِّ عَلَى أَلْرُضِ إِنْ اسْتَطَعْتَ, وَإِلَّا فَأَوْمِئْ إيماءً, وَاجْعَلْ
سُجُودَكَ أَخْفَضَ مِنْ رُكُوعِكَ } رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ بِسَنَدٍ قَوِيٍّ وَلَكِنْ صَحَّحَ أَبُو حَاتِمٍ وَقَفَّهُ. [1]

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: தலையணையின் மீது தொழுத ஒரு நோயாளியிடம் நபி (ஸல்) அவர்கள், அதைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, "உங்களால் முடியுமானால் தரையில் தொழுங்கள்; இல்லையெனில், சைகைகள் மூலம் (தலை அல்லது உடலால்) தொழுங்கள்; மேலும் உங்கள் ருகூவை விட உங்கள் ஸஜ்தாவைத் தாழ்த்திச் செய்யுங்கள்" என்று கூறினார்கள். இதை அல்-பைஹகீ அவர்கள் பலமான அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாக

அறிவித்தார்கள். ஆனால் அபு ஹாதிம் அவர்கள் இதை 'மவ்கூஃப்' (நபித்தோழரின் கூற்று) என்பதே சரியானது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

330

:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُحَيْثَةَ - رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - صَلَّى بِهِمُ الظُّهْرَ، فَقَامَ فِي الرَّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ، وَلَمْ يَجْلِسْ، فَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ، حَتَّى إِذَا قَضَى الصَّلَاةَ، وَانْتَظَرَ النَّاسُ تَسْلِيمَهُ، كَبَّرَ وَهُوَ جَالِسٌ. وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ، ثُمَّ سَلَّمَ } أَخْرَجَهُ السَّبْعَةُ، وَهَذَا الْفُظُّ الْبُخَارِيُّ. [1]

அப்துல்லாஹ் பின் புஹைனா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், அவர்களுக்கு ஞாஹர் தொழுகையை நடத்தினார்கள். முதல் இரண்டு ரக்அத்களின் முடிவில் அவர்கள் (அத்தஹிய்யாத்தில்) அமராமல் எழுந்து நின்றபோது, மக்களும் அவர்களுடன் எழுந்து நின்றார்கள்.

அவர்கள் தொழுகையின் (ரக்அத்களை) நிறைவு செய்தபோது, மக்கள் அவர் தஸ்லீம் (சலாம்) கொடுப்பார் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். அப்போது அவர்கள் அமர்ந்த நிலையில் தக்பீர் கூறி, தஸ்லீம் (சலாம்) கொடுப்பதற்கு முன்பு இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் செய்து, பிறகு தஸ்லீம் (சலாம்) கொடுத்தார்கள். இதை அஸ்-ஸப்சு அறிவிக்கிறார்கள். மேலும் இது புகாரியின் வார்த்தைகளாகும்.

330

:

وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: { يُكَبِّرُ فِي كُلِّ سَجْدَةٍ وَهُوَ جَالِسٌ وَسَجَدَ النَّاسُ مَعَهُ، مَكَانَ مَا نَسِيَ مِنَ الْجُلُوسِ } [1]

முஸ்லிமின் அறிவிப்பில்: அவர்கள் அமர்ந்திருந்த நிலையிலேயே ஒவ்வொரு ஸஜ்தாவிற்கும் தக்பீர் கூறினார்கள், மேலும், அவர்கள் மறந்திருந்த அமர்வை ஈடு செய்வதற்காக மக்களும் அவர்களுடன் ஸஜ்தா செய்தார்கள்.

331

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ - قَالَ: { صَلَّى النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِحْدَى صَلَاتَيْ الْعِشِيِّ [1] رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ، ثُمَّ قَامَ إِلَى خَشْبَةٍ فِي مُقَدِّمِ الْمَسْجِدِ، فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَيْهَا، وَفِي الْقَوْمِ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، فَهَابَا أَنْ يُكَلِّمَاهُ، وَخَرَجَ سَرْعَانَ النَّاسِ، فَقَالُوا: أَقْصَرَتْ

[2] الصَّلَاةُ، وَرَجُلٌ يَدْعُوهُ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ذَا الْيَدَيْنِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنْسَيْتَ أَمْ قُصِرَتْ؟ فَقَالَ: لَمْ أَنْسَ وَلَمْ تُقْصَرْ فَقَالَ: بَلَى، قَدْ نَسِيتُ، فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ، ثُمَّ كَبَّرَ، فَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ، أَوْ أَطْوَلَ [ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَكَبَّرَ، ثُمَّ وَضَعَ رَأْسَهُ، فَكَبَّرَ، فَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ، أَوْ أَطْوَلَ]. [3] ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَكَبَّرَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ. [4]

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் (பகல் நேரத்தின் பிந்தைய தொழுகைகளான) லுஹர் அல்லது அஸர் தொழுகைகளில் ஒன்றை இரண்டு ரக்அத்களாகத் தொழுவித்துவிட்டு, (தொழுகையை முடித்து) சலாம் கொடுத்தார்கள். பிறகு எழுந்து பள்ளிவாசலின் முன்புறம் இருந்த ஒரு மரத்தாணின் (அல்லது மரக்கட்டையின்) பக்கம் சென்று, அதன் மீது தங்கள் கையை வைத்தார்கள். மக்களிடையே அபூபக்கர் (ரழி) அவர்களும் உமர் (ரழி) அவர்களும் இருந்தனர்; எனினும் (நபி (ஸல்) அவர்களின் நிலையைப் பார்த்து) அவர்களிடம் பேச அவர்கள் அஞ்சினார்கள். மக்களில் அவசரக்காரர்கள் (பள்ளியிலிருந்து) வெளியேறி, "தொழுகை குறைக்கப்பட்டுவிட்டதா?" என்று பேசிக்கொண்டனர். நபி (ஸல்) அவர்களால் 'துல் யதைன்' என்று அழைக்கப்பட்ட ஒருவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் மறந்துவிட்டீர்களா? அல்லது தொழுகை குறைக்கப்பட்டுவிட்டதா?" என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நான் மறக்கவுமில்லை; (தொழுகை) குறைக்கப்படவுமில்லை" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "நிச்சயமாக தாங்கள் மறந்துவிட்டீர்கள்" என்று கூறினார். உடனே நபி (ஸல்) அவர்கள் (மீதமிருந்த) இரண்டு ரக்அத்களைத் தொழுதுவிட்டு சலாம் கொடுத்தார்கள். பிறகு தக்பீர் கூறி, தமது (வழக்கமான) ஸஜ்தாவைப் போன்றோ அல்லது அதை விட நீண்டதாகவோ ஸஜ்தா செய்தார்கள். பிறகு தலையை உயர்த்தி தக்பீர் கூறினார்கள். பிறகு தமது தலையைத் தாழ்த்தி தக்பீர் கூறி, தமது (வழக்கமான) ஸஜ்தாவைப் போன்றோ அல்லது அதை விட நீண்டதாகவோ ஸஜ்தா செய்தார்கள். பிறகு தமது தலையை உயர்த்தி தக்பீர் கூறினார்கள்.

331

:

وفي روايةٍ لمسلمٍ: { صَلَاةُ الْعَصْرِ } . [1]

முஸ்லிம் அவர்களின் அறிவிப்பில்: (நடுத்த தொழுகை என்பது) 'அஸர் தொழுகை' (என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது).

331

:

وَلِأَيِّ دَاوُدَ، فَقَالَ: { أَصَدَقُ دُو الْيَدَيْنِ؟ } فَأَوْمَأُوا: أَيُّ نَعَمْ } . [1]

மேலும் அபூதாலூதில்: (நபி (ஸல்) அவர்கள்) 'துல்யதைன் (ரழி) உண்மையைக் கூறினாரா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் சைகையால் 'ஆம்' என்றார்கள்.

331

:

وَهِيَ فِي الصَّحِيحَيْنِ لَكِنْ بِلَفْظٍ: فَقَالُوا. [1]

இது ஸஹீஹைனில் (ஸஹீஹ் புகாரி மற்றும் ஸஹீஹ் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும்) இடம்பெற்றுள்ளது, ஆனால் "ஃப காலூ" (அதாவது, 'அவர்கள் கூறினார்கள்') என்ற வார்த்தையுடன் (வேறு சில அறிவிப்புகளில் வேறு வார்த்தைகள் இருக்கலாம்).

331

:

وَهِيَ فِي رِوَايَةٍ لَهُ: { وَلَمْ يَسْجُدْ حَتَّى يَقْنَهُهُ اللَّهُ تَعَالَى ذَلِكَ } . [1]

மேலும் மற்றொரு அறிவிப்பில்:
"அல்லாஹ் அதை (அதாவது, தொழுகையில் ஏற்பட்ட சந்தேகத்தை அல்லது மறதியை) அவருக்குத் தெளிவுபடுத்தும் வரை அவர் ஸஜ்தா செய்யவில்லை."

332

:

وَعَنْ عُمَرَ ابْنِ حُصَيْنٍ - رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - صَلَّى بِهِمْ، فَسَهَا فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ تَشَهَّدَ، ثُمَّ سَلَّمَ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنَهُ،
وَالْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ. [1]

இம்ரான் பின் ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர்களுடன் தொழுகை நடத்தினார்கள் (அதாவது, இமாமாக நின்று தொழுகை நடத்தினார்கள்), அப்போது (தொழுகையில் ஏதோவொன்றை) மறந்துவிட்டார்கள். பிறகு அவர்கள் இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் செய்து, பின்னர் தஷஹ்ஹுத் ஓதி, தஸ்லீம் (ஸலாம்) கூறினார்கள். இதை அபூதாலூத் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். திர்மிதி அவர்கள் இதை ஹஸன் (நல்லது) என்றும், அல்-ஹாகிம் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என்றும் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ، فَلَمْ يَدْرِ كَمْ صَلَّى أَثَلًا أَوْ أَرْبَعًا؟ فَلْيَطْرَحِ الشَّكَّ وَلْيَبْنِ عَلَى مَا اسْتَيْقَنَ، ثُمَّ يَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ، فَإِنْ كَانَ صَلَّى خَمْسًا شَفَعْنَ لَهُ [1] صَلَاتَهُ، وَإِنْ كَانَ صَلَّى تِمَامًا [2] كَانَتْ تَرْغِيمًا لِلشَّيْطَانِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [3]

அபு சயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தமது தொழுகையில் சந்தேகம் கொண்டு, மூன்று ரக்அத்களா அல்லது நான்கு ரக்அத்களா தொழுதோம் என்று அவருக்குத் தெரியாதபோது, அவர் தனது சந்தேகத்தை விட்டுவிட்டு, அவர் உறுதியாக அறிந்ததின் அடிப்படையில் (அதாவது, குறைந்த எண்ணிக்கையை எடுத்துக்கொண்டு) தனது தொழுகையைத் தொடர வேண்டும். பின்னர், தஸ்லீம் (சலாம்) கொடுப்பதற்கு முன்னர் அவர் இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் செய்ய வேண்டும். அவர் ஐந்து ரக்அத்கள் தொழுதிருந்தால், அவை அவரது தொழுகையை (கூடுதலாகத் தொழுத ஒரு ரக்அத்தை செல்லுபடியாக்கி) இரட்டைப்படையாக்கிவிடும்; மேலும் அவர் சரியாக (நான்கு ரக்அத்கள்) தொழுதிருந்தால், அவை (அதாவது, அந்த இரண்டு ஸஜ்தாக்கள்) ஷைத்தானுக்கு இழிவாக அமையும்." ஆதாரம்: முஸ்லிம்.

وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَلَمَّا سَلَّمَ قِيلَ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَحَدَثَ فِي الصَّلَاةِ شَيْءٌ؟ قَالَ: "وَمَا ذَلِكَ؟" [1] قَالُوا: صَلَّيْتَ كَذَا، قَالَ: فَشَى رِجْلِيهِ وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ فَقَالَ: "إِنَّهُ لَوْ حَدَّثَ فِي الصَّلَاةِ شَيْءٌ أَنْبَأْتُكُمْ بِهِ، وَلَكِنْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ أُنْسَى كَمَا تَنْسَوْنَ، فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي، وَإِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلْيَتَحَرَّ الصَّوَابَ، فَلْيَعِمَّ عَلَيْهِ، ثُمَّ لِيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [2]

இப்னு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகை நடத்தினார்கள். அவர்கள் ஸலாம் கொடுத்தபோது, அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்)! தொழுகையில் புதிதாக ஏதேனும் ஏற்பட்டிருக்கிறதா?" என்று கேட்கப்பட்டது.

அதற்கு அவர்கள், "அது என்ன?" என்று கேட்டார்கள். மக்கள், "நீங்கள் இத்தனை இத்தனை (ரக்அத்) தொழுதுவிட்டீர்கள்" என்றார்கள். (அப்போது) அவர்கள் (நபி ஸல்) தமது கால்களை மடித்து, கிப்லாவை முன்னோக்கி, இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் செய்து, பிறகு ஸலாம் கொடுத்தார்கள். பிறகு, எங்களை முன்னோக்கி, "தொழுகையில் புதிதாக ஏதேனும் (சட்டம்) ஏற்பட்டிருந்தால், நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்திருப்பேன். ஆனால், நானும் உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதன்தான்; நீங்கள் மறப்பதைப் போன்றே நானும் மறக்கிறேன். ஆகவே, நான் மறந்துவிட்டால் எனக்கு நினைவுபடுத்துங்கள். உங்களில் எவரேனும் தமது தொழுகையில் சந்தேகம் கொண்டால், அவர் சரியானதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளட்டும் (அல்லது எது சரியானதோ அதை நாடட்டும்), அதன் அடிப்படையில் தமது தொழுகையை முழுமைப்படுத்தட்டும், பின்னர் இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் செய்யட்டும்" என்று கூறினார்கள். இந்த ஹதீஸை புகாரியும் முஸ்லிமும் அறிவிக்கிறார்கள்.

335

:

وَفِي رِوَايَةٍ لِّلْبُخَارِيِّ: { فَلَيِّتُمْ، ثُمَّ يُسَلِّمُ، ثُمَّ يَسْجُدُ } . [1]

அல்-புகாரியின் அறிவிப்பில்: 'அவர் (தொழுகையை) பூர்த்தி செய்து, தஸ்லீம் கொடுத்து, பின்னர் ஸஜ்தாச் செய்ய வேண்டும்'.

335

:

وَلِمُسْلِمٍ: { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ السَّهْوِ بَعْدَ السَّلَامِ وَالْكَلَامِ } [1]

மேலும் முஸ்லிமின் அறிவிப்பில்:

'நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸலாம் கொடுத்த (தொழுகையை முடித்த) பின்னரும், (அதைப்பற்றி) பேசிய பின்னரும் மறதிக்கான இரண்டு ஸஜ்தாக்களைச் செய்தார்கள்'.

336

:

وَلِأَحْمَدَ، وَأَبِي دَاوُدَ، وَالنَّسَائِيِّ; مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ بْنِ جَعْفَرٍ مَرْفُوعاً: { مَنْ شَكََّ فِي صَلَاتِهِ، فَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ بَعْدَ مَا يُسَلِّمُ } وَصَحَّحَهُ ابْنُ حُزَيْمَةَ. [1]

அஹ்மத், அபுதாவூத் மற்றும் நஸாய் ஆகியோரின் அறிவிப்பில், அப்து இப்னு ஜஃபர் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து மர்ஃபூஃ ஆக (நபி (ஸல்) அவர்களுக்குரியதாக) அறிவிக்கப்படுகிறது:

'தனது தொழுகை பற்றி சந்தேகம் கொள்பவர், ஸலாம் கொடுத்த பிறகு இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் செய்யட்டும்.' இதை இப்னு குஸைமா அவர்கள் ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரம் பிரித்துள்ளார்கள்.

337

وَعَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ { إِذَا
شَكَ أَحَدُكُمْ، فَقَامَ فِي الرَّكَعَتَيْنِ، فَاسْتَمَّ قَائِمًا، فَلْيَمْضِ، وَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ، وَإِنْ لَمْ
يَسْتَمَّ قَائِمًا فَلْيَجْلِسْ وَلَا سَهْوَ عَلَيْهِ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَابْنُ مَاجَةَ، وَالدَّارِقُطْنِيُّ، وَاللَّفْظُ لَهُ
بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ. [1]

அல்-முஃகீரா பின் ஷஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் சந்தேகம் கொண்டு, இரண்டு ரக்அத் முடிவில் (தஷஹ்ஹுத் அமர்வதற்குப் பதிலாக) எழுந்து, முழுமையாக நிமிர்ந்து நின்றுவிட்டால், அவர் (தொழுகையைத்) தொடர வேண்டும்; மேலும் அவர் இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் (மறதிக்கான ஸஜ்தாக்கள்) செய்ய வேண்டும். ஆனால், அவர் முழுமையாக நிமிர்ந்து நிற்கவில்லை என்றால், அவர் அமர்ந்துவிட வேண்டும்; மேலும் அவர் மீது மறதி(க்கான ஸஜ்தா) இல்லை."

இதை அபூதாவூத், இப்னு மாஜா மற்றும் அத்-தாரகுத்னி ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள். இந்த வாசகம் அத்-தாரகுத்னியுடையதாகும்; இது பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடரைக் கொண்டுள்ளது.

338

وَعَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَيْسَ عَلَى مَنْ خَلَفَ الْإِمَامَ
سَهْوٌ فَإِنْ سَهَا الْإِمَامُ فَعَلَيْهِ وَعَلَى مَنْ خَلَفَهُ } رَوَاهُ الْبُزْأَنِيُّ وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ. [1]

உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இமாமைப் பின்பற்றித் தொழுபவருக்கு (அவர் தொழுகையில் தனியாகச் செய்யும் மறதிக்கு) மறதிக்கான ஸஜ்தா இல்லை. ஆனால், இமாம் மறந்தால், அவர் மீதும் (இமாம் மீதும்) அவரைப் பின்பற்றியவர்கள் மீதும் (மறதிக்கான) ஸஜ்தா கடமையாகும்.' அல்-பஸ்ஸார் மற்றும் அல்-பைஹகீ ஆகியோர் இதனைப் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாக அறிவித்துள்ளனர்.

339

وَعَنْ ثَوْبَانَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لِكُلِّ سَهْوٍ سَجْدَتَانِ بَعْدَ مَا يُسَلِّمُ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَابْنُ مَاجَةَ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ. [1]

ஸவ்பான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒவ்வொரு மறதிக்கும் (தொழுகையில் ஏற்படும் பிழைக்கும்), (தொழுகையை முடிக்கும்) தஸ்லீமிற்குப் பிறகு இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் (செய்ய வேண்டும்).” அபூதாவூத் மற்றும் இப்னு மாஜா இதனை பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாக அறிவித்தார்கள்.

340

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { سَجَدْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي: (إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ), وَ: (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ) } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1]

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் "இதா அஸ்ஸமாஉ இன்ஷக்கத்" (அத்தியாயத்தில்) மற்றும் "இக்ரஃ பிஸ்மி ரப்பிக்க" (அத்தியாயத்தில்) ஸஜ்தா செய்தோம். (இதை) முஸ்லிம் அறிவித்தார்.

341

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { (ص) لَيْسَتْ مِنْ عَزَائِمِ السُّجُودِ, وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَسْجُدُ فِيهَا } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. [1]

இப்னு அப்பாஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஸூரத்து ஸாத் (அத்தியாயம் 38)-ல் உள்ள ஸஜ்தா (வசனம்), 'அஸாயிம்' (கட்டாயமான ஸஜ்தாக்கள்) வகையைச் சேர்ந்ததல்ல. ஆயினும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதை (ஓதும்போது) ஸஜ்தா செய்வதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். (நூல்: புகாரி).

342

:

وَعَنْهُ: { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - سَجَدَ بِالنَّجْمِ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. [1]

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் சூரத்துந் நஜ்ம் (அத்தியாயம் 53) ஓதப்பட்டபோது (ஓதுதலின் ஸஜ்தா)

செய்தார்கள். அறிவிப்பவர்: அல்-புகாரி.

343

:

وَعَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { قَرَأْتُ عَلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
النَّجْمَ, فَلَمْ يَسْجُدْ فِيهَا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

ஸைத் இப்னு தாபித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் "அந்-நஜ்ம்" (ஸூரா 53) அத்தியாயத்தை ஓதிக் காட்டினேன், ஆனால் அவர்கள் அதில் (ஓதுதலின் ஸஜ்தா) செய்யவில்லை. (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்தார்கள்).

344

:

وَعَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { فَضِلْتُ سُورَةَ الْحَجِّ بِسُجْدَتَيْنِ }. رَوَاهُ أَبُو
دَاوُدَ فِي الْمَعْرِاسِيلِ. [1]

காலித் பின் மஃதான் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்-ஹஜ் அத்தியாயம் இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் (ஓதுதல் ஸஜ்தாக்கள்) மூலம் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை அபூதாலுத் தனது அல்-மராஸில் (தாபியீனுக்குப் பிறகு தொடர்புறுந்த அறிவிப்பாளர் வரிசை கொண்ட ஹதீஸ்களின் தொகுப்பு) என்ற நூலில் அறிவித்துள்ளார்.

345

:

وَرَوَاهُ أَحْمَدُ, وَالتِّرْمِذِيُّ مَوْصُولًا مِنْ حَدِيثِ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ, وَزَادَ: { فَمَنْ لَمْ يَسْجُدْهُمَا,
فَلَا يَقْرَأْهَا } وَسَنَدُهُ ضَعِيفٌ. [1]

அஹ்மத் மற்றும் திர்மிதீ ஆகியோர் உக்பா பின் ஆமிர் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து முழுமையான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் (முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட ஹதீஸை) அறிவித்தார்கள். மேலும், அதில் கூடுதலாக இடம்பெற்றுள்ளது: "யார் (ஸூரத்துல் ஹஜ்ஜில் உள்ள) அவ்விரு ஸஜ்தாக்களையும் செய்யவில்லையோ, அவர் அதை (அதாவது, ஸூரத்துல் ஹஜ்ஜை) ஓத வேண்டாம்." இந்த ஹதீஸின் அறிவிப்பாளர் தொடர் எய்யஃப் (பலவீனமானது) ஆகும்.

346

:

وَعَنْ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا نُمُرُ بِالسُّجُودِ فَمَنْ سَجَدَ فَقَدْ أَصَابَ , وَمَنْ لَمْ يَسْجُدْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ } . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ . وَفِيهِ: { إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى [لَمْ يَفْرِضِ السُّجُودَ إِلَّا أَنْ نَشَاءَ] . [1] وَهُوَ فِي " الْمَوْطَأِ . [2]

உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"மக்களே! நாம் ஸஜ்தா (செய்ய வேண்டிய வசனங்களைக்) கடந்து செல்கிறோம். எனவே, எவர் ஸஜ்தா செய்கிறாரோ அவர் சரியானதைச் செய்துள்ளார்; ஸஜ்தா செய்யாதவர் மீது எந்தப் பாவமும் இல்லை."

இதை புகாரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

அதில், "நிச்சயமாக உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ், நாம் விரும்பினாலன்றி, ஸஜ்தாவை (நம்மீது) கடமையாக்கவில்லை" என்றும் உள்ளது.

(இது 'முவத்தா'விலும் உள்ளது).

347

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { كَانَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقْرَأُ عَلَيْنَا الْقُرْآنَ , فَإِذَا مَرَّ بِالسُّجْدَةِ , كَبَّرَ , وَسَجَدَ , وَسَجَدْنَا مَعَهُ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِسَنَدٍ فِيهِ لِيْنٌ . [1]

இப்னு உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு குர்ஆனை ஓதிக் காட்டுவார்கள். ஸஜ்தா வசனத்தை (ஓதி) கடக்கும்போது, அவர் தக்பீர் கூறி ஸஜ்தா செய்வார். நாங்களும் அவருடன் ஸஜ்தா செய்வோம். இதை அபூதாவூத் அவர்கள் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

348

:

وَعَنْ أَبِي بَكْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { كَانَ إِذَا جَاءَهُ أَمْرٌ يَسْرُهُ خَرَّ سَاجِدًا لِلَّهِ } رَوَاهُ الْخُمْسَةُ إِلَّا النَّسَائِيَّ . [1]

அபூ பக்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கும் ஒரு விஷயம் வந்தால், அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்காக (நன்றி தெரிவிக்கும் விதமாக) சஜ்தாவில் விழுவார்கள்.

இதை நஸாயீயைத் தவிர ஐவர் அறிவித்துள்ளார்கள்.

وَعَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { سَجَدَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
فَأَطَالَ السُّجُودَ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَقَالَ: إِنَّ جَبْرِيْلَ آتَانِي، فَبَشَّرَنِي، فَسَجَدْتُ لِلَّهِ شُكْرًا }
رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ. [1]

அப்துர்-ரஹ்மான் பின் அவஃப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸஜ்தா செய்து, (அந்த) ஸஜ்தாவை நீட்டினார்கள். பின்னர் தமது தலையை உயர்த்தி, "நிச்சயமாக ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் என்னிடம் வந்து, எனக்கு நற்செய்தி தெரிவித்தார்கள். எனவே, நான் அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்தும் விதமாக ஸஜ்தா செய்தேன்" என்று கூறினார்கள். இதனை அஹ்மத் அறிவித்தார்கள். மேலும் அல்-ஹாகிம் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தினார்கள்.

وَعَنْ الْأَبْرَاءِ بْنِ عَازِبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بَعَثَ عَلِيًّا إِلَى
الْيَمَنِ - فَذَكَرَ الْحَدِيثَ - قَالَ: فَكَتَبَ عَلِيٌّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - بِإِسْلَامِهِمْ، فَلَمَّا قَرَأَ رَسُولُ
اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الْكِتَابَ خَرَّ سَاجِدًا } رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ. [1]

அல்-பராஃ பின் ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அலீ (ரழி) அவர்களை யமனுக்கு அனுப்பினார்கள். (அறிவிப்பாளர் முழு) ஹதீஸையும் குறிப்பிட்டார்கள் (ஆனால் இங்கு சுருக்கப்பட்டுள்ளது). (அல்-பராஃ) கூறினார்: "அலீ (ரழி) அவர்கள், (யமன் மக்கள்) இஸ்லாத்தை ஏற்றது குறித்து நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு எழுதினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அந்தக் கடிதத்தைப் படித்தபோது, (அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்தும் விதமாக) ஸஜ்தா செய்தார்கள்."

وَأَصْلُهُ فِي الْبُخَارِيِّ. [1]

மேலும், இதன் மூலம் (அல்லது இதன் பிரதானப் பகுதி) ஸஹீஹ் அல்-புகாரியில் உள்ளது.

عَنْ رِبْعَةَ بْنِ كَعْبٍ الْأَسْلَمِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { قَالَ لِي النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - سَلْ. فَقُلْتُ: أَسْأَلُكَ مَرَّافَقَتَكَ فِي الْجَنَّةِ. فَقَالَ: أَوْغَيْرَ ذَلِكَ؟ قُلْتُ: هُوَ ذَلِكَ, قَالَ: " فَأَعْنِي عَلَى نَفْسِكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1]

ரபிஆ பின் கஅப் அல்-அஸ்லமி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், "கேள்" என்று கூறினார்கள். நான், "சுவனத்தில் தங்களின் தோழமையை கேட்கிறேன்" என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், "அல்லது வேறு ஏதேனுமா?" என்று கேட்டார்கள். நான், "அதுவேதான்" என்று கூறினேன். அவர்கள், "அப்படியானால், அதிகமாக ஸஜ்தா செய்வதன் மூலம் உனது ஆத்மாவுக்காக (சுவனத்தில் என் தோழமையைப் பெற) நீயே எனக்கு உதவி செய்" என்று கூறினார்கள்.

352

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { حَفِظْتُ مِنَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَشْرَ رَكَعَاتٍ: رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الظُّهْرِ, وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَهَا, وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ فِي بَيْتِهِ, وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ فِي بَيْتِهِ, وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الصُّبْحِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

இப்னு உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து பத்து ரக்அத்களை (சுன்னத்தான தொழுகைகளை) மனனம் செய்தேன்: லுஹர் தொழுகைக்கு முன் இரண்டு ரக்அத்கள், அதற்குப் பின் இரண்டு ரக்அத்கள்; மஃரிப் தொழுகைக்குப் பின் அவர்களின் வீட்டில் இரண்டு ரக்அத்கள், இஷா தொழுகைக்குப் பின் அவர்களின் வீட்டில் இரண்டு ரக்அத்கள், மற்றும் ஃபஜர் தொழுகைக்கு முன் இரண்டு ரக்அத்கள். புஹாரி, முஸ்லிம் ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர்.

352

وَفِي رِوَايَةٍ لَهُمَا: { وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْجُمُعَةِ فِي بَيْتِهِ } . [1]

புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரின் மற்றொரு அறிவிப்பில் இவ்வாறு இடம்பெற்றுள்ளது: 'ஜும்ஆ தொழுகைக்குப் பிறகு தமது வீட்டில் இரண்டு ரக்அத்கள் (சுன்னத் தொழுகை).'

353

وَلِمُسْلِمٍ : { كَانَ إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ لَا يُصَلِّي إِلَّا رَكَعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ } [1]

முஸ்லிமில் பதிவாகியுள்ளது: 'ஃபஜர் (உண்மையான) உதயமாகிவிட்டால், அவர்கள் (ஸல்) இரண்டு இலேசான ரக்அத்துகளைத் தவிர (அதாவது, ஃபஜ்ருடைய சுன்னத் தொழுகையைத் தவிர வேறு எந்த உபரித் தொழுகையையும்) தொழுததில்லை.'

354

:

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - : أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { كَانَ لَا يَدْعُ رُبْعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الْغَدَاةِ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. [1]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் லுஹர் தொழுகைக்கு முன் நான்கு ரக்அத்களையும் (சுன்னத் தொழுகையாக), ஃபஜர் தொழுகைக்கு முன் இரண்டு ரக்அத்களையும் (சுன்னத் தொழுகையாக) ஒருபோதும் விட்டதில்லை. அறிவிப்பவர்: அல்-புகாரி.

355

:

وَعَنْهَا قَالَتْ : { لَمْ يَكُنْ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَى شَيْءٍ مِنَ التَّوَائِلِ أَشَدَّ تَعَاهُدًا مِنْهُ عَلَى رَكَعَتَيِ الْفَجْرِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், ஃபஜ்ருடைய இரண்டு ரக்அத் (சுன்னத்) தொழுகையை (தொடர்ந்து) பேணியதை விட, வேறு எந்த உபரியான தொழுகையையும் (அவ்வளவு உறுதியுடன்) பேணியதில்லை.

356

:

وَلِمُسْلِمٍ : { رَكَعَتَا الْفَجْرِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا } [1]

முஸ்லிமில் உள்ளது: ஃபஜ்ருடைய இரண்டு ரக்அத்கள் (அதாவது, ஃபர்ஸு தொழுகைக்கு முன்னுள்ள சுன்னத் தொழுகை) இந்த உலகத்தையும் அதில் உள்ளவற்றையும் விட சிறந்தவையாகும்.

357

:

وَعَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ : سَمِعْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ : { مَنْ صَلَّى اثْنَتَا عَشْرَةَ رَكْعَةً فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ يُبَيِّنَ لَهُ بِهِنَّ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ .
وفي رواية تطوعاً . [1]

முஃமின்களின் தாயார் உம்மு ஹபீபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "யார் ஒரு பகலிலும் இரவிலுமாக பன்னிரண்டு (உபரியான) ரக்அத்கள் தொழுகிறாரோ, அவற்றுக்காக சுவனத்தில் அவருக்கென ஒரு வீடு கட்டப்படும்." இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார். மற்றொரு அறிவிப்பில், "உபரியாக" என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

358

:

وَلِلَّيْلِ مِزْيَنُ حَوْهٍ, وَزَادَ : { أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَهَا , وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ ,
وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ , وَرَكْعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ } [1]

அத்-திர்மிதி இதே போன்று அறிவித்து, மேலும் கூடுதலாகச் சேர்த்துள்ளார்கள்: "(நபி (ஸல்) அவர்கள்) லுஹருக்கு முன் நான்கு ரக்அத்கள் (சுன்னத் தொழுகை), அதற்குப் பின் இரண்டு ரக்அத்கள் (சுன்னத் தொழுகை), மஃரிபுக்குப் பின் இரண்டு ரக்அத்கள் (சுன்னத் தொழுகை), இஷாவுக்குப் பின் இரண்டு ரக்அத்கள் (சுன்னத் தொழுகை) மற்றும் ஃபஜர் தொழுகைக்கு முன் இரண்டு ரக்அத்கள் (சுன்னத் தொழுகை) தொழுவார்கள்."

359

:

وَالْخُمْسَةَ عَنْهَا : { مَنْ حَافَظَ عَلَى أَرْبَعٍ قَبْلَ الظُّهْرِ وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ } [1]

மேலும் அல்-கம்ஸாவின் அறிவிப்பில், உம்மு ஹபீபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது: "யார் லுஹர் தொழுகைக்கு முன்னர் நான்கு ரக்அத்களையும், அதன் பின்னர் நான்கு ரக்அத்களையும் பேணித் தொழுகிறாரோ (அதாவது, தவறாமல் தொடர்ந்து தொழுகிறாரோ), அவரை நரக நெருப்பின் மீது அல்லாஹ் ஹராமாக்கிவிடுவான் (அதாவது, நரக நெருப்பு அவரைத் தீண்டாது)."

360

:

وَعَنْ ابْنِ عُمرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { رَحِمَ اللَّهُ إِمْرَأً صَلَّى أَرْبَعًا قَبْلَ الْعَصْرِ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنُهُ، وَابْنُ خُزَيْمَةَ وَصَحَّحَهُ. [1]

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அஸர் தொழுகைக்கு முன் நான்கு (ரக்அத்கள்) தொழுபவருக்கு அல்லாஹ் கருணை காட்டுவானாக."

இதை அஹ்மத், அபு தாவூது, மற்றும் திர்மிதீ ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர். அவர்களுள் திர்மிதீ அவர்கள் இதை ஹஸன் (நல்லது) என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள். இப்பனு குஸைமா அவர்களும் இதை அறிவித்து, ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

361

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقِلٍ الْمُزَنِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { صَلُّوا قَبْلَ الْمَغْرِبِ، صَلُّوا قَبْلَ الْمَغْرِبِ } ثُمَّ قَالَ فِي الثَّلَاثَةِ: "لِمَنْ شَاءَ" كَرَاهِيَةً أَنْ يَتَّخِذَهَا النَّاسُ سُنَّةً { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. [1]

அப்துல்லாஹ் பின் முஃகப்பல் அல்-முஸனீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், "மஃரிப் தொழுகைக்கு முன் தொழுங்கள், மஃரிப் தொழுகைக்கு முன் தொழுங்கள்" என்று கூறினார்கள். பின்னர் மூன்றாவது முறை, "(இதை) விரும்பியவர் (தொழலாம்)" என்று கூறினார்கள். மக்கள் அதை ஒரு சுன்னத்தாக எடுத்துக்கொள்வதை (கட்டாயமானதாகக் கருதிவிடுவார்கள் என்று) அவர்கள் விரும்பாத காரணத்தால் (இவ்வாறு) கூறினார்கள். இதை புகாரி அறிவித்தார்கள்.

361

:

وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ جَبَّانَ: { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - صَلَّى قَبْلَ الْمَغْرِبِ رَكْعَتَيْنِ } [1]

மேலும், இப்பனு ஹிப்பான் அவர்களின் அறிவிப்பில்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் மஃரிப் தொழுகைக்கு முன்னர் இரண்டு ரக்அத்கள் (சுன்னத்/நஃபில்) தொழுதார்கள்."

وَلِمُسْلِمٍ عَنْ أَنَسٍ [قَالَ]: { كُنَّا نُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ بَعْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ، فَكَانَ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَرَانَا، فَلَمْ يَأْمُرْنَا وَلَمْ يَنْهَانَا } [1]

முஸ்லிம், அனஸ் (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக அறிவிக்கின்றார்கள்: நாங்கள் சூரியன் மறைந்த பிறகு இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுபவர்களாக இருந்தோம். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் எங்களைப் பார்த்தார்கள். ஆனால், அவர்கள் எங்களுக்குக் கட்டளையிடவுமில்லை, தடுக்கவுமில்லை (இதன் மூலம் அச்செயலை அங்கீகரித்தார்கள்).

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: { كَانَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُخَفِّفُ الرَّكَعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ، حَتَّى إِنِّي أَقُولُ: أَقْرَأُ بِأَمْرِ الْكِتَابِ؟ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஃபஜர் தொழுகைக்கு முன்னுள்ள இரண்டு (சுன்னத்தான) ரக்அத்களை, அதில் அவர்கள் அல்-ஃபாத்திஹாவை ஓதினார்களா (இல்லையா) என்று நான் ஐயப்படும் அளவிற்கு மிகச் சுருக்கமாகத் தொழுவார்கள். (இமாம்) புஹாரி, (இமாம்) முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்தார்கள்.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - : { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَرَأَ فِي رَكَعَتَيِ الْفَجْرِ: (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) وَ: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1]

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஃபஜர் தொழுகையின் இரண்டு (சுன்னத்தான) ரக்அத்களில் “குல் யா அய்யுஹுல் காஃபிருன்” மற்றும் “குல் ஹுவல்லாஹு அஹத்” ஆகியவற்றை ஓதினார்கள்.

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: { كَانَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا صَلَّى رَكَعَتَيِ الْفَجْرِ اضْطَجَعَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. [1]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், ஃபஜ்ருடைய (சுன்னத்) இரண்டு ரக்அத்களைத் தொழுத பிறகு, அவர்களுடைய வலதுப் பக்கத்தில் படுத்துக் கொள்வார்கள். இதை புகாரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

366

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ أَلَّا كُتَّيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ, فَلْيُضْطَجِعْ عَلَى جَنْبِهِ الْأَيْمَنِ } رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَابْنُ دَاوُدَ, وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ. [1]

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் ஃபஜர் தொழுகைக்கு முன்னுள்ள இரண்டு ரக்அத்களை (சுன்னத் தொழுகையை) தொழுது முடித்தால், அவர் தனது வலது பக்கத்தில் சாய்ந்து படுத்துக் கொள்ளட்டும்." இதை அஹ்மத், அபுதாவூத் மற்றும் திர்மிதீ ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர். இவர்களில் திர்மிதீ அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்.

367

:

وَعَنْ ابْنِ عُمرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { صَلَاةُ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى, فَإِذَا خَشِيَ أَحَدُكُمْ الصُّبْحَ صَلَّى رُكْعَةً وَاحِدَةً, تَوَيَّرَ لَهُ مَا قَدْ صَلَّى } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(நபிலான) இரவுத் தொழுகைகள் இரண்டிரண்டு ரக்அத்களாகும். உங்களில் ஒருவர் ஃபஜ்ருடைய நேரம் வந்துவிடுமோ என்று அஞ்சினால், அவர் ஒரு ரக்அத் தொழட்டும். அது அவர் தொழுதவற்றை ஒற்றைப்படை ஆக்கிவிடும்." (புகாரி, முஸ்லிம்).

368

:

وَالْخُمْسَةَ - وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ - : { صَلَاةُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَثْنَى مَثْنَى } وَقَالَ النَّسَائِيُّ: "هَذَا خَطَأٌ". [1]

ஐவர் (அதாவது, சுனன் நூல்களின் தொகுப்பாளர்கள் ஐவர்) இதனைப் பதிவு செய்துள்ளனர். இப்பனு ஹிப்பான் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தினார்கள்:

“இரவு மற்றும் பகல் தொழுகைகள் ஈரண்டு ஈரண்டு (ரக்அத்கள்) ஆகும்.”

அந்-நஸாய் கூறினார்கள்: “இது ஒரு தவறாகும்.”

369

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ صَلَاةُ اللَّيْلِ } { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1]

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கடமையான தொழுகைகளுக்குப் பிறகு மிகச் சிறந்த தொழுகை, இரவில் தொழும் (தன்னார்வ) தொழுகையாகும்." ஆதாரம்: முஸ்லிம்.

370

:

وَعَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { الْوُتْرُ حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ, مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُوتَرَ بِخُمْسٍ فَلْيَفْعَلْ, وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُوتَرَ بِثَلَاثٍ فَلْيَفْعَلْ, وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُوتَرَ بِوَاحِدَةٍ فَلْيَفْعَلْ } { رَوَاهُ الْأَرْبَعَةُ إِلَّا التِّرْمِذِيُّ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ, وَرَجَّحَ النَّسَائِيُّ وَتَفَقَّهَ. [1]

அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “வித்ர் தொழுகை ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் மீதும் உறுதியான கடமையாகும் (அல்லது வலியுறுத்தப்பட்ட சுன்னத்தாகும்). எனவே, ஐந்து ரக்அத்களாக அதைத் தொழ விரும்புபவர் அவ்வாறே செய்யட்டும், மூன்று ரக்அத்களாக அதைத் தொழ விரும்புபவர் அவ்வாறே செய்யட்டும், ஒரு ரக்அத்தாக அதைத் தொழ விரும்புபவர் அவ்வாறே செய்யட்டும்.” (இந்த ஹதீஸை) நான்கு ஹதீஸ் தொகுப்பாளர்களில் (அபூ தாவூத், நஸாய், இப்பனு மாஜா) திர்மீதீயைத் தவிர மற்றவர்கள் அறிவித்தார்கள். மேலும் இப்பனு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள், மேலும் இது மவ்கூஃப் (நபித்தோழரின் கூற்று) என்பதே வலுவான கருத்து என அந்-நஸாய் கருதுகிறார்கள்.

وَعَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { لَيْسَ الْوُتْرُ بِحُتْمٍ كَهَيْئَةِ الْمَكْتُوبَةِ، وَلَكِنْ سُنَّةُ سَيِّدِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - } رَوَاهُ النَّسَائِيُّ وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنَهُ وَالْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ. [1]

அலி இப்னு அபு தாலிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “வித்ர் தொழுகை, கடமையாக்கப்பட்ட தொழுகையைப் போன்று கட்டாயமானதல்ல. ஆனால், அது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஏற்படுத்திய ஒரு சுன்னாவாகும்.”

இதனை நஸாய் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்; திர்மிதி இதனை ஹஸன் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார். ஹாகிம் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

وَعَنْ جَابِرٍ { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَامَ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، ثُمَّ انْتَبَرُوهُ مِنَ الْقَابِلَةِ فَلَمَّا يَخْرُجُ، وَقَالَ: "إِنِّي خَشِيتُ أَنْ يُكْتَبَ عَلَيْكُمُ الْوُتْرُ" } رَوَاهُ ابْنُ حِبَّانَ. [1]

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ரமளான் மாதத்தில் (இரவுத் தொழுகைக்காக) தொழுதார்கள். பின்னர், அடுத்த இரவில் (சஹாபாக்கள்) அவருக்காகக் காத்திருந்தனர், ஆனால், அவர்கள் வெளியே வரவில்லை. மேலும் அவர்கள், "உங்களுக்கு வித்ர் (தொழுகை) கடமையாக்கப்பட்டுவிடுமோ என்று நான் அஞ்சினேன்" என்று கூறினார்கள். இதை இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

وَعَنْ خَارِجَةَ بْنِ خُذَافَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ اللَّهَ أَمَدَكُمْ بِصَلَاةٍ هِيَ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ قُلْنَا: وَمَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْوُتْرُ، مَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ إِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا النَّسَائِيَّ وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ. [1]

காரிஜா பின் ஹுதாஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களுக்கு ஒரு தொழுகையை வழங்கியுள்ளான் (அருளியுள்ளான்). அது உங்களுக்கு செந்நிற ஒட்டகங்களை (உயர்ந்த ரக ஒட்டகங்கள்) விடச்

சிறந்தது.” நாங்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்), அது என்ன?” என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள், “இஷா தொழுகைக்கும், ஃபஜர் விடியும் வரைக்கும் இடையில் உள்ள வித்ர (தொழுகை) ஆகும்” என்று கூறினார்கள். இதை நஸாயியைத் தவிர அல்-கம்ஸா அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும் அல்-ஹாகிம் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

374

⋮

وَرَوَى أَحْمَدُ: عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ, عَنْ أَبِيهِ, عَنْ جَدِّهِ نَحْوَهُ. [1]

அஹ்மத் (இமாம்) அவர்கள், அம்ரு இப்னு ஷுஐப் அவர்கள் தம் தந்தை வழியாக தம் பாட்டனார் (அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ரு இப்னு அல்-ஆஸ் ரழி) அவர்களிடமிருந்து, (முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட ஹதீஸுக்கு) ஒத்த ஒரு அறிவிப்பை அறிவித்தார்கள்.

375

⋮

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ, عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْوُتْرُ حَقٌّ, فَمَنْ لَمْ يُوتِرْ فَلَيْسَ مِنَّا } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِسَنَدٍ لَيْسَ, وَصَحَّحَهُ الْخَاكِمُ. [1].

அப்துல்லாஹ் இப்னு புரைதா (ரழி) அவர்கள் தமது தந்தை (புரைதா ரழி) வழியாக அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வித்ரு (தொழுகை) ஒரு உறுதியான கடமையாகும் (அல்லது உறுதிப்படுத்தப்பட்ட சுன்னாவாகும்). ஆகவே, யார் வித்ரு தொழுவில்லையோ, அவர் நம்மைச் சார்ந்தவர் அல்லர் (எமது வழிகாட்டலைப் பின்பற்றாதவர் அல்லது எமது சமூகத்தின் முழுமையான அங்கத்தவர் அல்லர்)."

இதனை அபூதாவூத் அவர்கள் 'லய்யின்' (மென்மையான) அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார். மேலும் அல்-ஹாகிம் அவர்கள் இதனை 'ஸஹீஹ்' (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

376

⋮

وَلَهُ شَاهِدٌ ضَعِيفٌ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عِنْدَ أَحْمَدَ. [1].

இந்த ஹதீஸுக்கு, அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களிடமிருந்து இமாம் அஹ்மத் (ரஹ்) அவர்கள் (தமது 'முஸ்னத்' நூலில்) பதிவு செய்துள்ள பலவீனமான 'ஷாஹித்' (துணை அறிவிப்பு) ஒன்று உள்ளது.

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَزِيدُ فِي رَمَضَانَ وَلَا فِي غَيْرِهِ عَلَى إِحْدَى عَشْرَةِ رَكْعَةٍ، يُصَلِّي أَرْبَعًا، فَلَا تَسْأَلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطُولِهِنَّ، ثُمَّ يُصَلِّي أَرْبَعًا، فَلَا تَسْأَلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطُولِهِنَّ، ثُمَّ يُصَلِّي ثَلَاثًا. قَالَتْ عَائِشَةُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَنَامُ قَبْلَ أَنْ تُؤْتِرَ؟ قَالَ: يَا عَائِشَةُ، إِنَّ عَيْنَيَّ تَنَامَانِ وَلَا يَنَامُ قَلْبِي. { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ரமழானிலும் ரமழான் அல்லாத காலங்களிலும் பதினொரு ரக்அத்களுக்கு மேல் அதிகப்படுத்தியதில்லை. அவர்கள் நான்கு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்; அவற்றின் அழகையும், நீளத்தையும் பற்றி (அவை எவ்வளவு சிறப்புமிக்கவை என்று வியந்து) கேட்காதே! பிறகு நான்கு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்; அவற்றின் அழகையும், நீளத்தையும் பற்றி (அவை எவ்வளவு சிறப்புமிக்கவை என்று வியந்து) கேட்காதே! பிறகு மூன்று ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்.”

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! நீங்கள் வித்ர் தொழுவதற்கு முன் உறங்குவீர்களா?’ என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், ‘ஆயிஷாவே! நிச்சயமாக என் கண்கள் உறங்குகின்றன; ஆனால் என் இதயம் உறங்குவதில்லை’ என்று கூறினார்கள்.”

وَفِي رِوَايَةٍ لَهُمَا عَنْهَا: { كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ عَشْرَ رَكَعَاتٍ، وَيُؤْتِرُ بِسُجْدَةٍ، وَيَرْكُوعٍ، كَعَتِي الْفَجْرِ، فَتِلْكَ ثَلَاثُ عَشْرَةٍ } [1].

புஹாரி மற்றும் முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில், ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் இரவில் பத்து ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்; மேலும் ஒரு சஜ்தாவுடன் வித்ராக்குவார்கள் (அதாவது ஒரு ரக்அத் தொழுது); அத்துடன் ஃபஜ்ருடைய இரண்டு ரக்அத்களையும் தொழுவார்கள். ஆக, இவை பதின்மூன்று (ரக்அத்கள்) ஆகும்."

وَعَنْهَا قَالَتْ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً, يُوتِرُ مِنْ ذَلِكَ بِخَمْسٍ, لَا يَجْلِسُ فِي شَيْءٍ إِلَّا فِي آخِرِهَا. } [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரவில் பதின்மூன்று ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்; அவற்றில் ஐந்து ரக்அத்களை வித்ராகத் தொழுவார்கள். (அந்த ஐந்து வித்ர ரக்அத்களில்) அதன் கடைசி ரக்அத்தில் மாத்திரமே அமர்வார்கள்.

380

:

وَعَنْهَا قَالَتْ: { مِنْ كُلِّ اللَّيْلِ قَدْ أُوتِيَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَأَتَتْهُ وَتُرُّهُ إِلَى السَّحَرِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِمَا. } [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரவின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் (அதாவது, இரவின் ஆரம்பம், நடுப்பகுதி, இறுதிப்பகுதி என பல நேரங்களில்) வித்ர தொழுவார்கள்; (ஆனால்) அவர்களது வித்ர தொழுகை ஸஹர் நேரம் வரை சென்று முடிந்தது (அதாவது, பெரும்பாலும் ஸஹர் நேரத்தில் தொழுவதையே வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள்).

381

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { يَا عَبْدَ اللَّهِ! لَا تَكُنْ مِثْلَ فُلَانٍ, كَانَ يَقُومُ مِنَ اللَّيْلِ, فَتَرَكَ قِيَامَ النَّهَارِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. } [1].

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ரு இப்னுல் ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், "ஓ அப்துல்லாஹ்! இரவில் நின்று வணங்குபவராக இருந்து, பின்னர் பகலில் நின்று வணங்குவதைக் கைவிட்டுவிட்ட இன்னாரைப் போன்று நீர் ஆகிவிட வேண்டாம் (அதாவது, இரவின் வணக்க வழிபாடுகளில் நிலைத்தன்மையை இழந்த அல்லது பொதுவாக வணக்கங்களை விட்டுவிட்ட இன்னாரைப் போன்று)." இந்த ஹதீஸ் புஹாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

382

:

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَوْتَرُوا يَا أَهْلُ الْقُرْآنِ، فَإِنَّ اللَّهَ وَتَرْتَرٌ يُحِبُّ الْوَتَرَ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُرَيْمَةَ. [1].

அலி இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "குர்ஆனைச் சார்ந்தவர்களே! (குர்ஆனை ஒதுபவர்களே, மனனம் செய்பவர்களே, அதன் சட்டதிட்டங்களைப் பின்பற்றுபவர்களே!) வித்ரு (தொழுகையை) தொழுங்கள் (அதை நிலைநாட்டுங்கள்). ஏனெனில், அல்லாஹ் வித்ராக (ஒற்றையாக, தனித்தவனாக) இருக்கிறான், மேலும் அவன் வித்ரை (ஒற்றைப்படை விஷயங்களை, குறிப்பாக வித்ரு தொழுகையை) விரும்புகிறான்." இதை அல்-கம்ஸா பதிவு செய்துள்ளார்கள். மேலும் இப்னு குஸைமா இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

383

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { اجْعَلُوا آخِرَ صَلَاتِكُمْ بِاللَّيْلِ وَتَرًّا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரவில் உங்களின் கடைசித் தொழுகையை வித்ர் (ஒற்றைப்படை) ஆக ஆக்கிக்கொள்ளுங்கள்."

புஹாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்தார்கள்.

384

:

وَعَنْ طَلْقِ بْنِ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { لَا وَتَرَانِ فِي لَيْلَةٍ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالثَّلَاثَةُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ. [1].

தல்க் பின் 'அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஓர் இரவில் இரண்டு வித்ருகள் (தொழுகைகள்) இல்லை" என்று கூற நான் கேட்டேன். இதை அஹ்மத் மற்றும் மூவர் (அபு தாவூத், திர்மிதி, நஸாயீ) பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும் இப்னு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

385

:

وَعَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُوتَرَّبُ "سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى", وَ: "قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ", وَ: "قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ" } رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَأَبُو دَاوُدَ, وَالتِّرْمِذِيُّ. وَزَادَ: { وَلَا يُسَلَّمُ إِلَّا فِي آخِرِهِنَّ } [1].

உபை இப்னு கஅப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வித்ர் தொழுகையில் (அதன் ரக்அத்துகளில்) ***சப்பிஹிஸ்ம ரப்பிகல் அஃலா***, ***குல் யா அய்யுஹல் காஃபிருன்*** மற்றும் ***குல் ஹுவல்லாஹு அஹத்*** ஆகியவற்றை ஒதுபவர்களாக இருந்தார்கள்.
இதை அஹ்மத், அபூதாவூத் மற்றும் நஸாய் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும் (நஸாய்) அறிவித்தார்: "(வித்ர் தொழுகையின்) அவற்றின் இறுதியில் அன்றி அவர்கள் ஸலாம் கொடுக்க மாட்டார்கள்."

386

:

وَلِأَبِي دَاوُدَ, وَالتِّرْمِذِيِّ نَحْوُهُ عَنْ عَائِشَةَ وَفِيهِ: { كُلُّ سُورَةٍ فِي رَكْعَةٍ, وَفِي الْأَخِيرَةِ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ, وَالْمَعْوِدَتَيْنِ } [1].

அபூதாவூத் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோரும் இதே போன்ற ஒரு செய்தியை ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கின்றனர். அதில், "ஒவ்வொரு ரக்அத்திலும் ஒரு சூராவையும், கடைசி ரக்அத்தில் 'குல் ஹுவல்லாஹு அஹத்' மற்றும் 'அல்-முஅவ்வித்ததைன்' ஆகியவற்றையும் (ஒதுவார்கள்)" என்று இடம்பெற்றுள்ளது.

387

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { أَوْتَرُوا قَبْلَ أَنْ تُصْبِحُوا } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1].

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "காலை ஆவதற்கு முன் வித்ருத் தொழுங்கள்." ஆதாரம்: முஸ்லிம்.

388

:

وَلَا بَنَ حَبَّانَ: { مَنْ أَدْرَكَ الصُّبْحَ وَلَمْ يُوتِرْ فَلَا يُتَرَّلَهُ } [1].

இப்பனு ஹிப்பான் பதிவு செய்துள்ளார்: 'யார் வைகறையை அடைந்தும் வித்ர தொழுவில்லையோ, அவருக்கு வித்ர இல்லை (அதாவது, வித்ர தொழுகையின் நேரம் முடிந்துவிட்டது அல்லது அவர் வித்ர தொழுகையைத் தவறவிட்டுவிட்டார்).'

389

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- { مَنْ نَامَ عَنِ الْوُتْرِ أَوْ نَسِيَهِ فَلْيَصِلْ إِذَا أَصْبَحَ أَوْ ذَكَرَ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا النَّسَائِيَّ. [1].

அபூ சயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அறிவிக்கிறார்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “வித்ர தொழுகையைத் தொழாமல் உறங்கிவிட்டவர், அல்லது அதை மறந்தவர், காலையில் (விழித்ததும்) அல்லது அவருக்கு நினைவு வரும்போது அதைத் தொழட்டும்.” இதை நஸாயீயைத் தவிர மற்ற நால்வர் (அபூ தாவூத், திர்மிதி, இப்பனு மாஜா, அஹ்மத்) அறிவிக்கின்றனர்.

390

:

وَعَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- { مَنْ خَافَ أَنْ لَا يَقُومَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ فَلْيُوتِرْ أَوَّلَهُ, وَمَنْ طَمِعَ أَنْ يَقُومَ آخِرَهُ فَلْيُوتِرْ آخِرَ اللَّيْلِ, فَإِنَّ صَلَاةَ آخِرِ اللَّيْلِ مَشْهُودَةٌ, وَذَلِكَ أَفْضَلُ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரவின் கடைசிப் பகுதியில் (எழுந்து தொழ) முடியாது என அஞ்சுபவர், அதன் முதல் பகுதியிலேயே வித்ர தொழட்டும். இரவின் கடைசிப் பகுதியில் (எழுந்து தொழ) முடியும் என எதிர்பார்ப்பவர், இரவின் இறுதியிலேயே வித்ர தொழட்டும். ஏனெனில், இரவின் இறுதி நேரத் தொழுகை (வானவர்களால்) சாட்சியமளிக்கப்படுகிறது; அதுவே மிகச் சிறந்ததாகும்." இதை முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

391

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا-, عَنْ النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ: { إِذَا طَلَعَ

الْفَجْرِ فَقَدْ ذَهَبَ كُلُّ صَلَاةِ اللَّيْلِ وَالْوُتْرِ، فَأَوْتِرُوا قَبْلَ طُلُوعِ الْفَجْرِ { رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வைகறை உதயமாகும்போது, அனைத்து இரவுத் தொழுகைகளும் வித்ரும் (தொழும் நேரம்) முடிந்துவிட்டன. எனவே, வைகறைக்கு முன் வித்ர் தொழங்கள்." ஆதாரம்: திர்மிதி.

392

:

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُصَلِّي الضُّحَى أَرْبَعًا، وَيَزِيدُ مَا شَاءَ اللَّهُ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் லுஹா தொழுகையில் நான்கு ரக்அத்துகள் தொழுவார்கள். மேலும், அல்லாஹ் நாடிய அளவுக்கு (நான்கு ரக்அத்துகளுக்கு மேல்) தொழுவார்கள்.

393

:

وَلَهُ عَنْهَا: { أَنَّهَا سَأَلَتْ: هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُصَلِّي الضُّحَى؟ قَالَتْ: لَا، إِلَّا أَنْ يَجِيءَ مِنْ مَغِيْبِهِ. } [1].

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில் அவர்களிடமிருந்து:

'ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் லுஹாத் தொழுகையை தொழுவதுண்டா?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "இல்லை, அவர் இல்லாத நிலையிலிருந்து (பயணத்திலிருந்து) திரும்பி வந்தால் தவிர" என்று பதிலளித்தார்கள்.

394

:

وَلَهُ عَنْهَا: { مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُصَلِّي سُبْحَةَ الضُّحَى قَطُّ، وَإِنِّي لَأَسْبِحُهَا } [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ளுஹா (முற்பகல்) தொழுகையைத் தொழுவதை நான் ஒருபோதும் கண்டதில்லை (அதாவது, அவர் என் முன்னிலையில் அதைத்

தொழுததில்லை அல்லது அதை வழக்கமாக்கவில்லை); ஆயினும் நான் அதைத் தொழுகிறேன் (ஏனெனில் அது ஒரு நஃபிலான வணக்கமாகும்).”

395

:

وَعَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { صَلَاةُ الْوَاكِلَيْنِ حِينَ تَرْمَضُ الْفَصَالُ } رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ. [1].

ஸைத் பின் அர்கம் (ரழி) அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள்: “இறைவனிடம் மீள்பவர்களின் (அவ்வாபீன்களின்) தொழுகை, ஒட்டகக் குட்டிகள் (வெப்பமான) மணலின் சூட்டை உணரும் நேரத்தில் (அதாவது, லுஹர் தொழுகைக்கு சற்று முன்) ஆகும்.”

நூல்: திர்மீதீ

396

:

وَعَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ صَلَّى الضُّحَى ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً بَنَى اللَّهُ لَهُ قَصْرًا فِي الْجَنَّةِ } رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَاسْتَعْرَبَهُ. [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் ஞுஹா தொழுகையின் பன்னிரண்டு ரக்அத்கள் தொழுகிறாரோ, அவருக்கு சொர்க்கத்தில் அல்லாஹ் ஒரு மாளிகையைக் கட்டுவான்.”

இதை திர்மீதி (ரஹ்) அவர்கள் பதிவுசெய்து, இது ஃகரீப் (ஒரே அறிவிப்பாளர் வழியாக அறிவிக்கப்பட்டது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

397

:

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: { دَخَلَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بَيْتِي، فَصَلَّى الضُّحَى ثَمَانِي رَكَعَاتٍ } رَوَاهُ ابْنُ جَبَّانٍ فِي صَحِيحِهِ. [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என் வீட்டிற்குள் நுழைந்து எட்டு ரக்அத்கள் ஞுஹா தொழுகை தொழுதார்கள். இதை இப்னு ஹிப்பான் தனது ஸஹீஹில் பதிவு செய்துள்ளார்.

398

:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - ; أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاةِ الْفَذِّ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் தனியாகத் தொழும் தொழுகையை விட, ஐமாஅத்துடன் (கூட்டாகத்) தொழப்படும் தொழுகை இருபத்தேழு படி (நன்மையில்) சிறந்தது." புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளார்கள்.

399

:

وَلَهُمَا عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: { بِخَمْسٍ وَعِشْرِينَ جُزْءًا } [1].

புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் வழியாக அறிவித்துள்ளார்கள்: "(கூட்டுத் தொழுகையின் நன்மை தனித்துத் தொழுவதை விட) இருபத்தைந்து பாகங்கள் (அதிகம்)."

400

:

وَكَذَ اللَّبْخَارِيِّ: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ, وَقَالَ: دَرَجَةً [1].

இவ்வாறே, அபு ஸயீத் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து புகாரி (இமாம்) அறிவித்தார்கள்: (அபு ஸயீத்) 'தரஜா' (ஒரு படிநிலை அல்லது தரம்) என்று கூறினார்கள்.

401

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ بِحَطَبٍ فَيُحْتَطَبُ, ثُمَّ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ فَيُؤَذَّنُ لَهَا, ثُمَّ أَمُرَ رَجُلًا فَيُؤَمِّرُ النَّاسَ, ثُمَّ أَخَالِفُ إِلَى رِجَالٍ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ, فَأُحَرِّقُ عَلَيْهِمْ بُيُوتَهُمْ, وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ يَعْلَمُ أَحَدُهُمْ أَنَّهُ يَجِدُ عَرَقًا سَمِينًا أَوْ مَرْمَاتَيْنِ حَسَّتَيْنِ لَشَهِدَ الْعِشَاءَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ. [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக, விறகுகளைச் சேகரிக்குமாறு

உத்தரவிட்டு, பின்னர் தொழுகைக்காக பாங்கு சொல்லுமாறு உத்தரவிட்டு, பின்னர் ஒரு மனிதரை மக்களுக்கு (தொழுகை) நடத்தும்படி உத்தரவிட்டு, தொழுகைக்கு வராத சில (ஆண்) மக்களிடம் சென்று அவர்கள் மீது அவர்களின் வீடுகளை எரித்துவிட நான் உத்தேசித்தேன் (அவர்கள் உள்ளிருக்கும் போதே). என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக, அவர்களில் ஒருவருக்கு கொழுத்த இறைச்சியுள்ள எலும்போ அல்லது இரண்டு சிறந்த ஆட்டுக் குளம்புகளோ கிடைக்கும் என்று தெரிந்திருந்தால், அவர் 'இஷா' (மாலைத் தொழுகை) தொழுகையில் கலந்துகொண்டிருப்பார்." புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளனர். இந்த வாசகம் அல்-புகாரியில் இடம்பெற்றுள்ளது.

402

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَثْقَلُ الصَّلَاةِ عَلَى الْمُنَافِقِينَ: صَلَاةُ الْعِشَاءِ، وَصَلَاةُ الْفَجْرِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நயவஞ்சகர்களுக்கு மிகவும் பாரமான தொழுகைகள் இஷாத் தொழுகையும், ஃபஜ்ருத் தொழுகையுமாகும். அவற்றில் (உள்ள நன்மைகளை) அவர்கள் அறிந்திருந்தால், தவழ்ந்தாவது அவற்றுக்கு (பள்ளிவாசல்களில்) வந்திருப்பார்கள்." புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்தார்கள்.

403

:

وَعَنْهُ قَالَ: { أَتَى النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَجُلٌ أَعْمَى فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَيْسَ لِي قَائِدٌ يُقْدِنِي إِلَى الْمَسْجِدِ، فَرَخَّصْ لِي، فَلَمَّا وَلَّى دَعَاكَ، فَقَالَ: "هَلْ تَسْمَعُ الدِّاءَ بِالصَّلَاةِ؟" قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: "فَأَجِبْ" { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அவரிடமிருந்து அறிவிக்கப்படுகிறது, அவர் கூறினார்: ஒரு பார்வையற்ற மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! பள்ளிவாசலுக்கு என்னை அழைத்துச் செல்ல எனக்கு ஒரு வழிகாட்டி இல்லை" என்று கூறினார். எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு (வீட்டில் தொழுதுகொள்ள) அனுமதி அளித்தார்கள். பின்னர், அவர் திரும்பிச் சென்றபோது, அவரை அழைத்து, "தொழுகைக்கான அழைப்பை (அதானை) நீர் கேட்கிறீரா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஆம்" என்று பதிலளித்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியானால், அதற்குப் பதிலளிப்பீராக (பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று ஜமாஅத்துடன் தொழுவீராக)" என்று கூறினார்கள். இதை முஸ்லிம் அறிவித்தார்.

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ سَمِعَ الدِّعَاءَ فَلَمْ يَأْتِ فَلَا صَلَاةَ لَهُ إِلَّا مِنْ عُدْرٍ } رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ، وَالدَّارَقُطْنِيُّ، وَابْنُ حِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ، وَإِسْنَادُهُ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، لَكِنْ رَجَّحَ بَعْضُهُمْ وَقْفَهُ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் தொழுகைக்கான அழைப்பைக் கேட்டு, (பள்ளிவாசலுக்குத் தொழுகைக்காக) வரவில்லையோ, அவருக்குத் தொழுகை இல்லை (அதாவது, அவரது தொழுகை செல்லாது அல்லது முழுமையானதாக இருக்காது), சரியான காரணம் இருந்தாலன்றி.” இதை இப்பனு மாஜா, அத்-தாரகுத்னி, இப்பனு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் முஸ்லிம் அவர்களின் நிபந்தனைகளுக்கு ஒத்திருக்கிறது, எனினும், சில ஹதீஸ் கலை அறிஞர்கள் இது மவ்கூஃப் (ஒரு நபித்தோழரின் கூற்று) என்பதே வலுவான கருத்து எனக் கருதுகின்றனர்.

وَعَنْ يَزِيدَ بْنِ الْأَسْوَدِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّهُ صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - صَلَاةَ الصُّبْحِ، فَلَمَّا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا هُوَ بِرَجُلَيْنِ لَمْ يُصَلِّيَا، فَدَعَا بِهِمَا، فَجِئَ بِهِمَا تَرَعْدُ فَرَأَيْتُهُمَا، فَقَالَ لَهُمَا: "مَا مَنَعَكُمَا أَنْ تُصَلِّيَا مَعَنَا?" قَالَ: قَدْ صَلَّيْنَا فِي رَحَالِنَا. قَالَ: "فَلَا تَفْعَلَا، إِذَا صَلَّيْتُمَا فِي رَحَالِكُمَا، ثُمَّ أَدْرَكْتُمَا الْإِمَامَ وَلَمْ يُصَلِّ، فَصَلِّيَا مَعَهُ، فَإِنَّهَا لَكُمْ نَافِلَةٌ" } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَاللَّفْظُ لَهُ، وَالثَّلَاثَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ حِبَّانَ [1].

யஸீத் பின் அல்-அஸ்வத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் சுப்ஹுத் தொழுகையைத் தொழுதார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையை முடித்தபோது, அங்கே (ஐமாத்) தொழுகையில் சேராத இரண்டு பேரைக் கண்டார்கள். அவ்விருவரையும் அழைத்து வருமாறு நபி (ஸல்) அவர்கள் வேண்டினார்கள். அவர்கள் (பயத்தால்) நடுங்கியவாறு கொண்டு வரப்பட்டார்கள்.

"எங்களுடன் சேர்ந்து தொழுவதிலிருந்து உங்களைத் தடுத்தது எது?" என்று அவ்விருவரிடமும் (நபி (ஸல்) அவர்கள்) கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நாங்கள் ஏற்கனவே எங்கள் தங்குமிடங்களில்

தொழுதுவிட்டோம்" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவ்வாறு செய்யாதீர்கள்! நீங்கள் உங்கள் தங்குமிடங்களில் தொழுதுவிட்டு, பின்னர் இமாம் தொழுகையை முடிக்காத நிலையில் அவரை அடைந்தால், அவருடன் சேர்ந்து தொழுங்கள். ஏனெனில், அது உங்களுக்கு ஒரு நஃபிலாக (உபரியாக) அமையும்" என்று கூறினார்கள்.

(இதனை அஹ்மத் மற்றும் மூவர் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இதில் உள்ள வாசகம் அஹ்மத் உடையதாகும். திர்மிதி மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் என அறிவித்துள்ளனர்).

406

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ، فَإِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا، وَلَا تُكَبِّرُوا حَتَّى يُكَبِّرَ، وَإِذَا رَكَعَ فَأَرْكَعُوا، وَلَا تَرْكَعُوا حَتَّى يَرْكَعَ، وَإِذَا قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، فَقُولُوا: اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، وَإِذَا سَجَدَ فَاسْجُدُوا، وَلَا تَسْجُدُوا حَتَّى يَسْجُدَ، وَإِذَا صَلَّى قَائِمًا فَصَلُّوا قِيَامًا، وَإِذَا صَلَّى قَاعِدًا فَاصْلُوا قُعُودًا أَجْمَعِينَ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَهَذَا الْقُطْبُ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இமாம் (தொழுகையில்) பின்பற்றப்படுவதற்காகவே நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். எனவே, அவர் தக்பீர் கூறும்போது, நீங்களும் (அவரைப் பின்பற்றி) தக்பீர் கூறுங்கள்; அவர் தக்பீர் கூறும் முன் நீங்கள் தக்பீர் கூறாதீர்கள் (அவரை முந்த வேண்டாம்). அவர் ருகூஃ செய்யும்போது, நீங்களும் (அவரைப் பின்பற்றி) ருகூஃ செய்யுங்கள்; அவர் ருகூஃ செய்யும் முன் நீங்கள் ருகூஃ செய்யாதீர்கள் (அவரை முந்த வேண்டாம்). அவர், 'ஸமிஅல்லாஹு லிமன் ஹமிதஹ்' என்று கூறும்போது, நீங்கள், 'அல்லாஹும்ம ரப்பனா லகல் ஹம்து' என்று கூறுங்கள் (இமாம் இந்த திக்ரைச் சொன்னதும், மஃமூம்கள் இதைச் சொல்ல வேண்டும்). அவர் ஸஜ்தா செய்யும்போது, நீங்களும் (அவரைப் பின்பற்றி) ஸஜ்தா செய்யுங்கள்; அவர் ஸஜ்தா செய்யும் முன் நீங்கள் ஸஜ்தா செய்யாதீர்கள் (அவரை முந்த வேண்டாம்). அவர் நின்று தொழுதால், நீங்களும் நின்று தொழுங்கள்; அவர் உட்கார்ந்து தொழுதால், நீங்கள் அனைவரும் உட்கார்ந்து தொழுங்கள் (இமாமின் உடல்நிலை காரணமாக அவர் உட்கார்ந்து தொழுதால், மஃமூம்கள் அனைவரும் உட்கார்ந்து தொழ வேண்டும்)." இதை அபூதாலுத் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இந்த வாசகம் அவர்களுடையது.

406

:

وَأَصْلُهُ فِي الصَّحِيحَيْنِ [1].

மேலும் இதன் அடிப்படை ஸஹீஹைனில் (அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்) உள்ளது.

407

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَأَى فِي أَصْحَابِهِ تَأَخُّرًا. فَقَالَ: تَقَدَّمُوا فَأَتَيْتُمُو أَبِي, وَلَيَأْتِمَنَّ بِكُمْ مَنْ بَعْدَكُمْ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தம் தோழர்களிடையே (தொழுகை வரிசைகளில்) பின்னுக்குச் செல்லும் ஒரு போக்கைக் கண்டபோது, கூறினார்கள், "முன்னே வாருங்கள், என்னைப் பின்பற்றுங்கள். உங்களுக்குப் பின்னால் இருப்பவர்கள் உங்களைப் பின்பற்றட்டும்." இதை முஸ்லிம் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

408

:

وَعَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { احْتَجَرَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حُجْرَةً بِخَصْفَةٍ, فَصَلَّى فِيهَا, فَتَتَبَعَ إِلَيْهِ رَجَالٌ, وَجَاءُوا يُصَلُّونَ بِصَلَاتِهِ... } الْحَدِيثُ, وَفِيهِ: { أَفْضَلُ صَلَاةِ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பாயினால் ஒரு சிறிய அறையை (தமக்கெனத் தனிப்பட்ட முறையில்) அமைத்து அதில் தொழுதார்கள். அப்போது ஆண்கள் சிலர் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து சென்று, அவர்களின் தொழுகையைப் பின்பற்றித் தொழுதார்கள்..." என்று இந்த ஹதீஸ் அமைகிறது. மேலும் அதில், "கடமையாக்கப்பட்ட தொழுகையைத் தவிர, ஒரு மனிதன் தனது வீட்டில் தொழும் தொழுகையே மிகச் சிறந்ததாகும்" என்று இடம்பெற்றுள்ளது.

409

:

وَعَنْ جَابِرٍ قَالَ: { صَلَّى مُعَاذُ بْنُ أَبِي صَحَابِهِ الْعِشَاءَ, فَطَوَّلَ عَلَيْهِمْ, فَقَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَتُرِيدُ أَنْ تَكُونَ يَا مُعَاذُ قَتَانًا? إِذَا أَمَمْتُ النَّاسَ فَأَقْرَأْ: بِالشَّمْسِ وَصَحَاهَا, وَ: سَبِّحْ

اِسْمَ رَبِّكَ اَلْعَلَى, وَ: اِقْرَأْ بِاِسْمِ رَبِّكَ, وَاللَّيْلِ اِذَا يَغْشَى. { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ, وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ .
[1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: முஆத் (ரழி) அவர்கள் தம் தோழர்களுக்கு அல்-இஷா (இரவுத்) தொழுகையைத் தொழவைத்தார்கள்; அதில் (ஒதுதலை) நீட்டிவிட்டார்கள். (இதை அறிந்த) நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "ஓ முஆத், நீர் குழப்பம் விளைவிப்பவராக ஆக விரும்புகிறீரா? நீர் மக்களுக்கு இமாமாக நின்று தொழவைக்கும்போது, அஷ்-ஷம்ஸி வ துஹாஹா (சூரா 91), ஸப்பிஹிஸ்ம ரப்பிகல்-அஃலா (சூரா 87), இக்ரஃ பிஸ்மி ரப்பிக (சூரா 96), வல்-லைலி இதா யஃஷா (சூரா 92) ஆகிய அத்தியாயங்களை ஒதுவீராக" என்று கூறினார்கள். (இந்த ஹதீஸ்) புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. இந்த வாசகம் முஸ்லிமுடையது.

410

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فِي قِصَّةِ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِالنَّاسِ، وَهُوَ مَرِيضٌ - قَالَتْ: { فَجَاءَ حَتَّى جَلَسَ عَنْ يَسَارِ أَبِي بَكْرٍ، فَكَانَ يُصَلِّي بِالنَّاسِ جَالِسًا وَأَبُو بَكْرٍ قَائِمًا، يَقْتَدِي أَبُو بَكْرٍ بِصَلَاةِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَيَقْتَدِي النَّاسُ بِصَلَاةِ أَبِي بَكْرٍ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தபோது மக்களுக்குத் தொழுகையை வழிநடத்தியது குறித்து ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அவர் (நபி (ஸல்) அவர்கள்) வந்து அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களின் இடது பக்கத்தில் அமர்ந்தார்கள். ஆகவே, அவர் (நபி (ஸல்) அவர்கள்) அமர்ந்த நிலையில் மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்த, அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் நிற்குகொண்டிருந்தார்கள். அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் நபியவர்களின் தொழுகையைப் பின்பற்றினார்கள், மக்கள் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களின் தொழுகையைப் பின்பற்றினார்கள் (அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் நபியவர்களைப் பின்பற்றி மக்களுக்கு இமாமத் செய்தார்கள்).'

411

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِذَا أَمَّ أَحَدُكُمْ النَّاسَ فَلْيَخَفِّفْ، فَإِنَّ فِيهِمُ الصَّغِيرَ وَالْكَبِيرَ وَالضَّعِيفَ وَذَا الْحَاجَةِ، فَإِذَا صَلَّى وَحْدَهُ فَلْيَصِلْ

كَيْفَ شَاءَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தினால், அவர் (தொழுகையின் நீளத்தைச்) சுருக்கிக்கொள்ளட்டும். ஏனெனில், அவர்களில் சிறியவர்களும், பெரியவர்களும், பலவீனமானவர்களும், (அவசரத்) தேவையுடையவர்களும் உள்ளனர். ஆனால், அவர் தனியாகத் தொழுதால், அவர் விரும்பியவாறு தொழுதுகொள்ளட்டும்.”

412

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ سَلَمَةَ قَالَ: قَالَ أَبِي: { جِئْتُكُمْ مِنْ عِنْدِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حَقًّا . قَالَ: فَإِذَا حَضَرْتَ الصَّلَاةَ فَلْيُؤْذِنْ أَحَدُكُمْ , وَلْيُؤَمِّمْكُمْ أَكْثَرُكُمْ قُرْآنًا , قَالَ: فَتَنْظُرُوا فَلَمْ يَكُنْ أَحَدٌ أَكْثَرَ قُرْآنًا مِنِّي , فَقَدْ مُنِي , وَأَنَا ابْنُ سِتٍّ أَوْ سَبْعِ سِنِينَ { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ , وَأَبُو دَاوُدَ , وَالتَّيَّمِيُّ [1] .

அம்ர் இப்னு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

என் தந்தை கூறினார்கள்: "நான் உண்மையாகவே நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து உங்களிடம் வந்துள்ளேன். அவர் (நபி) கூறினார்கள்: 'தொழுகையின் நேரம் வந்துவிட்டால், உங்களில் ஒருவர் அதான் சொல்லட்டும். மேலும், உங்களில் குர்ஆனை அதிகம் அறிந்தவர் உங்களுக்கு இமாமத் செய்யட்டும்.'"

அவர் (அம்ர்) கூறினார்கள்: "அவர்கள் பார்த்தார்கள்; என்னை விட அதிகமாக குர்ஆனை அறிந்தவர் வேறு யாரும் இருக்கவில்லை. எனவே அவர்கள் என்னை (தொழுகை நடத்த) முன்னிறுத்தினார்கள். அப்போது நான் ஆறு அல்லது ஏழு வயதுடையவனாக இருந்தேன்."

413

:

وَعَنْ أَبِي مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { يَوْمَ الْقَوْمِ أَقْرُوهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ , فَإِنْ كَانُوا فِي الْقِرَاءَةِ سَوَاءً فَأَعْلَمُهُمْ بِالسُّنَّةِ , فَإِنْ كَانُوا فِي السُّنَّةِ سَوَاءً فَأَقْدَمُهُمْ هَجْرَةً , فَإِنْ كَانُوا فِي الْهَجْرَةِ سَوَاءً فَأَقْدَمُهُمْ سِلْمًا - وَفِي رِوَايَةٍ: سِلًّا - وَلَا

يُؤْمِنُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ فِي سُلْطَانِهِ، وَلَا يَقْعُدُ فِي بَيْتِهِ عَلَى تَكْرِيمَتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ." { رَوَاهُ مُسْلِمٌ
[1].

அபூ மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களுக்கு இமாமாக (தொழுகை நடத்த) அல்லாஹ்வின் வேதத்தை நன்கு ஓதத் தெரிந்தவரே நிற்க வேண்டும். ஓதுவதில் அவர்கள் சமமாக இருந்தால், ஸுன்னாவை நன்கு அறிந்தவர் (இமாமாக நிற்க வேண்டும்); ஸுன்னாவிலும் அவர்கள் சமமாக இருந்தால், ஹிஜ்ரத் செய்தவர்களில் முந்தியவர் (இமாமாக நிற்க வேண்டும்); ஹிஜ்ரத்திலும் அவர்கள் சமமாக இருந்தால், இஸ்லாத்தை ஏற்பதில் முந்தியவர் (இமாமாக நிற்க வேண்டும்)." (மற்றொரு அறிவிப்பில் "வயதில் (முத்தவர்)" என்று உள்ளது).
"மேலும், எந்த ஒரு மனிதரும் மற்றொருவருடைய அதிகாரத்திற்குட்பட்ட இடத்தில் அவருக்குத் தொழுகை நடத்தக் கூடாது; அல்லது அவரது அனுமதியின்றி அவருடைய கண்ணியத்திற்குரிய இடத்தில் (அவருக்கென ஒதுக்கப்பட்ட சிறப்பு இருக்கையில்) அமரவும் கூடாது."

414

:

وَالْبَنُ مَاجَهٌ: مِنْ حَدِيثِ جَابِرٍ: { وَلَا تَوُ مِّنْ أَمْرَةٍ رَّجُلًا، وَلَا أَعْرَابِيٍّ مُّهَاجِرًا، وَلَا فَاجِرٌ مُّؤْمِنًا.
{ وَإِسْنَادُهُ [1].

இப்னு மாஜா அவர்கள், ஜாபிர் (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பிலிருந்து பின்வருமாறு அறிவித்தார்கள்: "ஒரு பெண் ஒருபோதும் ஒரு ஆணுக்கு தொழுகையில் தலைமை தாங்கக்கூடாது. ஒரு அஃராபி (கிராமவாசி/பாலைவன அரபி) ஒரு முஹாஜிர் (ஹிஜ்ரத் செய்தவர்)க்கு தொழுகையில் தலைமை தாங்கக்கூடாது. ஒரு ஃபாஜிர் (பாவத்தில் மூழ்கியவன்) ஒரு முஃமின் (விசுவாசி)னுக்கு தொழுகையில் தலைமை தாங்கக்கூடாது." இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் வாஹின் (மிகவும் பலவீனமானது) ஆகும்.

415

:

وَعَنْ أَنَسٍ، عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { رُضُوا صُفُوفَكُمْ، وَقَارِبُوا بَيْنَهُمَا،
وَحَادُوا بِالْأَعْنَاقِ. { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّيَّمِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ. [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்கள் வரிசைகளை நெருக்கமாக்குங்கள், அவற்றை ஒன்றுக்கொன்று அருகில் கொண்டு வாருங்கள், மேலும் கழுத்துகளை (ஒன்றுக்கொன்று) நேராக ஆக்குங்கள்

(அதாவது, தோள்களையும் பாதங்களையும் நேர் வரிசையில் அமையுங்கள்)." இதை அபூதாலுத் மற்றும் அன்-நஸாய் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும் இப்பனு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரம் பிரித்துள்ளார்.

416

:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { خَيْرُ صُفُوفِ الرِّجَالِ أُولَئِهَا, وَشَرُّهَا آخِرُهَا, وَخَيْرُ صُفُوفِ النِّسَاءِ آخِرُهَا, وَشَرُّهَا أُولَئِهَا } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆண்களின் (தொழுகை) வரிசைகளில் சிறந்தது முதல் வரிசையாகும், அவற்றில் கெட்டது கடைசி வரிசையாகும். பெண்களின் (தொழுகை) வரிசைகளில் சிறந்தது கடைசி வரிசையாகும், அவற்றில் கெட்டது முதல் வரிசையாகும்."

ஆதாரம்: முஸ்லிம்.

417

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ذَاتَ لَيْلَةٍ, فَقُمْتُ عَنْ يَسَارِهِ, فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِرَأْسِي مِنْ وَرَائِي, فَجَعَلَنِي عَنْ يَمِينِهِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் ஒரு இரவு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் தொழுதேன். நான் அவர்களின் இடது பக்கம் நின்றேன். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எனக்குப் பின்னால் இருந்து என் தலையைப் பிடித்து, என்னைத் தங்களின் வலது பக்கம் நிறுத்தினார்கள்."

418

:

وَعَنْ أَنَسٍ قَالَ: { صَلَّيْتُ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقُمْتُ وَيَتِيمٌ خَلْفَهُ, وَأُمُّ سُلَيْمٍ خَلْفَنَا. { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ, وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுதார்கள். நானும் ஓர் அநாதையும் அவர்களுக்குப் பின்னால்

(தொழுவதற்காக) நின்றோம். உம்மு ஸுலைம் (ரழி) அவர்கள் எங்களுக்குப் பின்னால் (தொழுவதற்காக) நின்றார்கள். (இந்த ஹதீஸ் புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோரால் அறிவிக்கப்பட்டது. இதன் வாசகம் புகாரியினுடையதாகும்.)

419

:

وَعَنْ أَبِي بَكْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّهُ انْتَهَى إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَهُوَ رَاكِعٌ،
فَرَكَعَ قَبْلَ أَنْ يَصِلَ إِلَى الصَّفِّ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { زَادَكَ اللَّهُ حِرْصًا
وَلَا تُعَدُّ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

அபு பக்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் ருகூஃவில் இருந்தபோது அவர்களிடம் வந்து
சேர்ந்தார்கள். எனவே, வரிசையை அடைவதற்கு முன்பே ருகூஃ
செய்துவிட்டார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "அல்லாஹ்
உமது ஆர்வத்தை (தொழுகையை அடையும் ஆர்வத்தை)
அதிகப்படுத்துவானாக! மீண்டும் (இச்செயலை) செய்யாதீர்" என்று
கூறினார்கள்.

419

:

وَزَادَ أَبُو دَاوُدَ فِيهِ: { فَرَكَعَ دُونَ الصَّفِّ، ثُمَّ مَشَى إِلَى الصَّفِّ } [1].

மேலும் அபு தாவூத் அவர்கள் சேர்த்தார்கள்:
"அவர் வரிசையை அடைவதற்கு முன்பே ருகூஃ செய்தார்கள் (இமாமுடன்
ருகூஃவை அடைவதற்காக); பின்னர் (ருகூஃ செய்த நிலையிலேயே) நடந்து
சென்று வரிசையில் சேர்ந்துகொண்டார்கள்."

420

:

وَعَنْ وَابِصَةَ بِنِ مَعْبُدٍ [الْجُهَنِّي] - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
رَأَى رَجُلًا يُصَلِّي خَلْفَ الصَّفِّ وَحْدَهُ، فَأَمَرَهُ أَنْ يُعِيدَ الصَّلَاةَ. { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ،
وَالْتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنُهُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ. } [1].

வாபிஸா பின் மஃபத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர்
(ஸல்) அவர்கள், வரிசைக்குப்பின்னால் ஒருவர் தனியாகத்
தொழுதுகொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். எனவே, தொழுகையை மீண்டும்
தொழுமாறு அவருக்கு அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள். இதை அஹ்மத்,
அபுதாவூத் மற்றும் திர்மிதி (ரஹ்) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள். திர்மிதி (ரஹ்)

அவர்கள் இதை 'ஹஸன்' என்றும், இப்னு ஹிப்பான் (ரஹ்) அவர்கள் இதை 'ஸஹீஹ்' (ஆதாரப்பூர்வமானது) என்றும் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

421

:

وَلَهُ عَنْ طَلْقٍ [1] { لَا صَلَاةَ لِمَنْفَرٍ خَلْفَ الصَّفِّ } [2].

தல்க் பின் அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'வரிசைக்குப் பின்னால் தனித்து நின்று தொழுபவருக்குத் தொழுகை இல்லை (அதாவது, அத்தொழுகை செல்லாது அல்லது முழுமையற்றது).'

420

:

+420- وَزَادَ الطَّبْرَانِيُّ مِنْ حَدِيثٍ وَابِصَةً: { أَلَا دَخَلْتَ مَعَهُمْ أَوْ اجْتَرَرْتَ رَجُلًا؟ } [1].

மேலும் அத்-தபரானீ அவர்கள், வாபிஸா (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பில், "நீங்கள் ஏன் அவர்களுடன் சேரவில்லை அல்லது ஒரு மனிதரை (உமது பக்கம்) இழுக்கவில்லை?" என்று மேலும் சேர்த்தார்கள்.

422

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِذَا سَمِعْتُمُ الْإِقَامَةَ فَأَمُّشُوا إِلَى الصَّلَاةِ، وَعَلَيْكُمْ السَّكِينَةُ وَالْوَقَارُ، وَلَا تُسْرِعُوا، فَمَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا، وَمَا فَاتَكُمْ فَأَتِمُّوا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ. [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் இகாமத் சொல்லப்படுவதைக் கேட்டால், அமைதியுடனும் கண்ணியத்துடனும் தொழுகைக்கு நடந்து செல்லுங்கள்; விரைந்து செல்லாதீர்கள். மேலும், (இமாமுடன்) தொழுகையில் உங்களுக்குக் கிடைக்கும் பகுதியைத் தொழுங்கள், நீங்கள் தவறவிட்டதை (பின்னர்) பூர்த்தி செய்யுங்கள்." (இதனை புஹாரியும் முஸ்லிமும் அறிவிக்கிறார்கள். இந்த வாசகம் புஹாரியுடையதாகும்.)

423

:

وَعَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { صَلَاةُ الرَّجُلِ مَعَ الرَّجُلِ أَزْكَى مِنْ صَلَاتِهِ وَحْدَهُ، وَصَلَاتُهُ مَعَ الرَّجُلَيْنِ أَزْكَى مِنْ صَلَاتِهِ مَعَ الرَّجُلِ،

وَمَا كَانَ أَكْثَرَهُوَ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جَبَّانَ [1]

உபய் இப்னு கஅப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் தனியாகத் தொழும் தொழுகையை விட, அவர் மற்றொருவருடன் சேர்ந்து தொழும் தொழுகை அதிகத் தூய்மையானதாகும் (அதாவது, அதிக நன்மையுடையதும், சிறந்ததுமாகும்). மேலும், அவர் ஒருவருடன் தொழும் தொழுகையை விட, இருவருடன் சேர்ந்து தொழும் தொழுகை அதிகத் தூய்மையானதாகும். அவர்கள் (தொழுபவர்களின் எண்ணிக்கை) இன்னும் அதிகமாக இருந்தால், அது வல்லமையும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ்வுக்கு மிகவும் பிரியமானதாகும்." இதை அபு தாவுத் மற்றும் அந்-நஸாய் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும் இப்னு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

424

:

وَعَنْ أُمِّ رُقَيْةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَمَرَهَا أَنْ تَوُضَّ أَهْلَ دَارِهَا { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ. [1].

உம்மு ருக்கா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், அவருடைய இல்லத்தாருக்கு (அதாவது, அவரது வீட்டில் இருந்த பெண்களுக்கு, மேலும் ஒரு முஅத்தின் மற்றும் ஒரு பார்வையற்ற ஆண் ஆகியோருக்கு) தொழுகை நடத்துமாறு அவருக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். அபு தாவுத் இதனைப் பதிவுசெய்துள்ளார்; இப்னு குஸைமா இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

425

:

وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - اسْتَخْلَفَ ابْنَ أُمِّ مَكْنُومٍ, يَوْمَ النَّاسِ, وَهُوَ أَعْمَى { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், (மதீனாவை விட்டு வெளியேறியிருந்த) தாம் இல்லாதபோது இப்னு உம்மி மக்தூம் (ரழி) அவர்களை மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்துவதற்காக நியமித்தார்கள். மேலும் அவர் கண்பார்வையற்றவராக இருந்தார். இதனை அஹ்மத் மற்றும் அபுதாவுத் பதிவு செய்துள்ளனர்.

426

:

وَنَحْوُهُ لِابْنِ حِبَّانَ: عَنْ عَائِشَةَ [1] رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.

இப்னு ஹிப்பான் (ரஹ்) அவர்கள் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடமிருந்து இதே போன்ற (ஒரு ஹதீஸை) அறிவித்துள்ளார்கள்.

427

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { صَلُّوا عَلَيَّ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ, وَصَلُّوا خَلْفَ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ } رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ. [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவர் யாருமில்லை' என்று கூறியவருக்காக (அவர் இறந்தபின்) ஜனாஸா தொழுகை நடத்துங்கள்; மேலும், 'அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவர் யாருமில்லை' என்று சொல்பவருக்குப் பின்னால் நின்று (அவரை இமாமாக ஏற்று) தொழுங்கள்." அத்-தாரகுத்னீ அவர்கள் இதனை பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாக அறிவித்தார்கள்.

428

:

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ الصَّلَاةَ وَالْإِمَامُ عَلَى حَالٍ, فَلْيُصْنَعْ كَمَا يَصْنَعُ الْإِمَامُ } رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ. [1].

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தொழுகைக்கு வரும்போது, இமாம் எந்த நிலையில் இருக்கிறாரோ, அவர் இமாம் செய்வதைப் போன்றே செய்ய வேண்டும்." இதை திர்மீதீ அவர்கள் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

429

:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { أَوَّلُ مَا فَرَضَتْ الصَّلَاةُ كُعْتَيْنِ, فَأَقَرَّتْ صَلَاةَ السَّفَرِ وَأَتَمَّتْ صَلَاةَ الْحَضَرِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: தொழுகை முதன்முதலில் கடமையாக்கப்பட்டபோது, அது இரண்டு ரக்அத்களாக இருந்தது. பின்னர், பயணத் தொழுகை (இரண்டு ரக்அத்களாகவே) உறுதி செய்யப்பட்டது, மேலும் ஊரில் (தங்கியிருக்கும்போது) தொழும் தொழுகை (நான்கு

ரக்அத்களாக) முழுமையாக்கப்பட்டது. இதை புஹாரி, முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

429

:

وَلِلْبُخَارِيِّ: { ثُمَّ هَاجَرَ, فَقَرَضْتُ رُبْعًا, وَأَقَرَّتْ صَلَاةُ السَّفَرِ عَلَى الْأَوَّلِ } [1].

அல்-புகாரி அறிவிக்கிறார்கள்: 'பின்னர் (நபி ஸல் அவர்கள் மதீனாவிற்கு) ஹிஜ்ரத் செய்தார்கள். (நான்கு ரக்அத் தொழுகைகள்) நான்காக விதியாக்கப்பட்டன. ஆனால் பயணத் தொழுகை ஆரம்பத்தில் இருந்தபடியே (இரண்டு ரக்அத்களாக) உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.'

430

:

زَادَ أَحْمَدُ: { إِلَّا الْمَغْرِبَ فَإِنَّهَا وَتُرُّ النَّهَارَ, وَإِلَّا الصُّبْحَ, فَإِنَّهَا تَطُولُ فِيهَا الْقِرَاءَةُ } [1].

அஹ்மத் அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள், 'மஃரிப் (தொழுகை)யைத் தவிர, ஏனெனில் அது பகலின் வித்ரு (தொழுகை) ஆகும்; மேலும் ஃபஜ்ரு (தொழுகை)யைத் தவிர, ஏனெனில் அதில் (குர்ஆன்) ஒதுதல் நீட்டப்படுகிறது.'

431

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يَقْضِي فِي السَّفَرِ وَيَتِمُّ، وَيُصَوِّمُ وَيُفْطِرُ. { رَوَاهُ الدَّائِمِيُّ، وَرَوَاهُ ثِقَاتٌ. إِلَّا أَنَّهُ مَعْلُولٌ } [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பயணத்தில் (இருக்கும்போது), தொழுகையைச் சுருக்கியும், (சில சமயங்களில்) முழுமையாகவும் தொழுவார்கள். அவ்வாறே, அவர்கள் நோன்பு நோற்பார்கள் (சில சமயங்களில்) அதை விட்டுவிடுவார்கள். தாரகுத்னி இதை அறிவித்தார்கள், இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள், ஆனால் இது ஒரு குறைபாடுள்ள ஹதீஸ் ஆகும்.

431

:

وَالْمَحْفُوظُ عَنْ عَائِشَةَ مِنْ فَعْلِهَا، وَقَالَتْ: { إِنَّهُ لَا يَشُقُّ عَلَيَّ } أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடமிருந்து வந்துள்ள மஹ்ஃபூத் (நம்பகமான) அறிவிப்பு யாதெனில், அது (பயணத்தின் போது தொழுகையை முழுமையாக நிறைவேற்றுவது) அவர்களின் சொந்த நடைமுறையாகவே இருந்தது.

அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அது எனக்குக் கடினமாக இல்லை."
இதனை அல்பைஹகீ அறிவித்துள்ளார்.

432

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى [1] }
رُخْصَةً كَمَا يَكْرَهُ أَنْ تُؤْتَى [2] مَعْصِيَةً { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ، وَابْنُ جِبَّانَ.
[3].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவனுக்கு மாறு செய்யப்படுவதை வெறுப்பதைப் போலவே, அவனது சலுகைகள் ஏற்கப்படுவதையும் (பயன்படுத்தப்படுவதையும்) விரும்புகிறான்."

இதை அஹ்மத் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இப்னு குஸைமா மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என தரம் பிரித்துள்ளனர்.

432

:

وَفِي رِوَايَةٍ: { كَمَا يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى [1] عَزَائِمُهُ } [2].

மற்றொரு அறிவிப்பில், "அவன் தனது உறுதியான கட்டளைகள் (கட்டாயக் கடமைகள்) நிறைவேற்றப்படுவதை விரும்புவதைப் போலவே"

433

:

وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا خَرَجَ مَسِيرَةً
ثَلَاثَةَ أَمْيَالٍ [1] أَوْ فَرَاسِخٍ، صَلَّى رَكْعَتَيْنِ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [2].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மூன்று மைல்கள் அல்லது ஃபர்ஸக்குகள் (அதாவது, மூன்று ஃபர்ஸக்குகள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தூரம்) தொலைவு பயணம் மேற்கொண்டால், இரண்டு ரகஅத்கள் தொழுவார்கள்."

434

:

وَعَنْهُ قَالَ: { خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ، فَكَانَ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ رَكَعَتَيْنِ حَتَّى رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ. [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

"நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் அல்-மதீனாவிலிருந்து மக்காவிற்குப் புறப்பட்டோம். நாங்கள் அல்-மதீனாவிற்குத் திரும்பும் வரை அவர்கள் இரண்டு இரண்டு ரக்அத்களாகத் தொழுதார்கள் (அதாவது, தொழுகையைச் சுருக்கித் தொழுதார்கள்)."

இது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஹதீஸ் ஆகும்; இதன் வாசகம் அல்-புகாரியுடையதாகும்.

435

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { أَقَامَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - تِسْعَةَ عَشَرَ يَقْضُرُ } وَفِي لَفْظٍ: { بِمَكَّةَ تِسْعَةَ عَشَرَ يَوْمًا } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

நபி (ஸல்) அவர்கள் பத்தொன்பது நாட்கள் தங்கினார்கள்; (தொழுகையைச்) சுருக்கித் தொழுதார்கள். மற்றொர் அறிவிப்பில், "மக்காவில் பத்தொன்பது நாட்கள்" (என்றுள்ளது).

இதை அல்-புகாரி அறிவித்துள்ளார்.

435

:

وَفِي رِوَايَةِ أَبِي دَاوُدَ: { سَبْعَ عَشْرَةَ } [1].

அபு தாவூத் அவர்களின் அறிவிப்பில்: "பதினேழு (நாட்கள்)."

435

:

وَفِي أُخْرَى: { خَمْسَ عَشْرَةَ } [1].

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "பதினைந்து (நாட்கள்)."

436

:

وَلَهُ عَنْ عُمَرَ ابْنِ حُصَيْنٍ: { ثَمَانِي عَشْرَةَ } [1].

அபு தாவூத் அவர்களின் அறிவிப்பில் இம்ரான் பின் ஹுஸைன் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து வந்துள்ளது: "(அது) பதினெட்டு (நாட்கள்)."

437

:

وَلَهُ عَنْ جَابِرٍ: { أَقَامَ بَبُوكَ عَشْرِينَ يَوْمًا يَقْصُرُ الصَّلَاةَ } وَرَوَاهُ ثِقَاتٌ، إِلَّا أَنَّهُ أُخْلِيفَ فِي وَصْلِهِ [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து உள்ள அவரின் அறிவிப்பில்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தபுக்கில் இருபது நாட்கள் தங்கி, தொழுகைகளைச் சுருக்கினார்கள். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள், ஆயினும் இது மவ்கூல் (தொடர் அறுபடாத அறிவிப்பாளர் தொடர்) என்பதில் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது.

438

:

وَعَنْ أَنَسٍ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- إِذَا ارْتَحَلَ قَبْلَ أَنْ تَزِيغَ الشَّمْسُ أَخَّرَ الظُّهْرَ إِلَى وَقْتِ الْعَصْرِ، ثُمَّ نَزَلَ فَجَمَعَ بَيْنَهُمَا، فَإِنْ زَاغَتِ الشَّمْسُ قَبْلَ أَنْ يَرْتَحِلَ صَلَّى الظُّهْرَ، ثُمَّ رَكَبَ } [1] مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (ஒரு பயணத்தின் போது) சூரியன் உச்சியிலிருந்து சாய்வதற்கு முன் பயணத்தைத் தொடங்கினால், லுஹர் தொழுகையை அஸர் தொழுகையின் நேரம் வரை தாமதப்படுத்துவார்கள்; பின்னர் அவர்கள் (வாகனத்திலிருந்து) இறங்கி இரண்டு தொழுகைகளையும் சேர்த்துத் தொழுவார்கள். அவர்கள் புறப்படுவதற்கு முன் சூரியன் சாய்ந்துவிட்டால், அவர்கள் லுஹர் தொழுகையைத் தொழுதுவிட்டு (தங்கள் பயணத்தைத் தொடர்) வாகனத்தில் ஏறுவார்கள்.

438

:

وَفِي رِوَايَةِ الْحَاكِمِ فِي الْأَرْبَعِينَ بِإِسْنَادٍ الصَّحِيحِ: { صَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ، ثُمَّ رَكَبَ } [1].

ஸஹீஹான இஸ்னாதுடன் அல்-அர்பயீனில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அல்-ஹாகிம் அவர்களின் அறிவிப்பில், "அவர்கள் (ஸல்) லுஹரையும் அஸரையும் தொழுதார்கள், பின்னர் (தமது பயணத்தைத் தொடர் தமது வாகனத்தில்) சவாரி செய்தார்கள்."

وَالْأَبْيُ نُعَيْمٍ فِي مُسْتَخْرَجٍ مُسْلِمٍ: { كَانَ إِذَا كَانَ فِي سَفَرٍ, فَزَالَتْ الشَّمْسُ صَلَّى الظُّهْرَ
وَالْعَصْرَ جَمِيعًا, ثُمَّ ارْتَحَلَ }

அபு நுஜைம் அவர்கள் தமது 'முஸ்தக்ரஜ் முஸ்லிம்' நூலில் பதிவு செய்துள்ளார்கள்: "(நபி (ஸல்) அவர்கள்) பயணத்தில் இருக்கும்போது, சூரியன் உச்சி சாய்ந்தால், லுஹர் மற்றும் அஸர் தொழுகைகளை சேர்த்துத் தொழுதுவிட்டு, பின்னர் தமது பயணத்தைத் தொடர்வார்கள்."

وَعَنْ مُعَاذٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي غَزْوَةِ
تَبُوكَ, فَكَانَ يُصَلِّي الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا, وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ جَمِيعًا } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1].

முஆத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நாங்கள் தபூக் போருக்காக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் புறப்பட்டோம். (அப்பயணத்தில்) அவர்கள் லுஹரையும் அஸரையும் சேர்த்தும், மஃரிபையும் இஷாவையும் சேர்த்தும் தொழுவார்கள். முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: {
تَقْصُرُوا الصَّلَاةَ فِي أَقَلِّ مِنْ أَرْبَعَةِ بُرُودٍ; مِنْ مَكَّةَ إِلَى عُسْفَانَ } رَوَاهُ الدَّارُ الْقُطَيْبِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ
[1] وَالصَّحِيحُ أَنَّهُ مَوْقُوفٌ, كَذَا أَخْرَجَهُ ابْنُ حُرَيْمَةَ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான்கு 'புருத்'துக்கும் குறைவான தூரத்தில் தொழுகையைச் சுருக்காதீர்கள்; (அதாவது, இது) மக்காவிலிருந்து உஸ்பான் வரையிலான (தூரம்)."
இதனை தாரகுத்னி அவர்கள் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாக அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும் சரியான கருத்து என்னவென்றால், இது 'மவ்கூஃப்' (நபித்தோழரின் கூற்று) ஆகும். இப்னு குஸைமா அவர்களும் இவ்வாறே பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { خَيْرُ أُمَّتِي الَّذِينَ إِذَا أَسَاءُوا اسْتَغْفَرُوا, وَإِذَا سَافَرُوا اقْصَرُوا وَأَنْفَطَرُوا } أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ. [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் சமுதாயத்தில் சிறந்தவர்கள் யார் என்றால், அவர்கள் தவறிழைக்கும்போது (அல்லாஹ்விடம்) பாவமன்னிப்புத் தேடுபவர்களும், பயணம் செய்யும்போது (தொழுகையை) சுருக்கி, (நோன்பை) விட்டுவிடுபவர்களும் ஆவர்." அத்-தபரான் அவர்கள் இதனை அல்-அவ்ஸத் என்ற நூலில் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாகப் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

441

:

وَهُوَ فِي مُرْسَلٍ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ عَنِ الْبَيْهَقِيِّ مُخْتَصَرٌ [1].

மேலும், (முன்னர் கூறப்பட்ட ஹதீஸ்) அல்-பைஹகீ அவர்களிடம் ஸயீத் பின் அல்-முஸய்யப் அவர்களிடமிருந்து முர்ஸலாக (தாபியீக்குப் பிறகு விடுபட்ட அறிவிப்பாளர் தொடர்) சுருக்கமாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

442

:

وَعَنْ عُمَرَ ابْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { كَانَتْ بِي بَوَاسِيرُ, فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنِ الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: صَلِّ قَائِمًا, فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا, فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ } رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ.

இம்ரான் பின் ஹுஸைன் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா - இவ்விருவரையும் அல்லாஹ் பொருந்திக்கொள்வானாக) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: எனக்கு மூல நோய் இருந்தது. ஆகவே, நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் தொழுகையைப் பற்றிக் கேட்டேன். அவர்கள் கூறினார்கள்: "நின்று தொழுங்கள்; உங்களால் முடியாவிட்டால், அமர்ந்து (தொழுங்கள்); உங்களால் (அதுவும்) முடியாவிட்டால், ஒருக்களித்துப் படுத்து (தொழுங்கள்)." அறிவிப்பவர்: அல்-புகாரி.

443

:

وَعَنْ جَابِرٍ قَالَ: { عَادَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَرِيضًا، فَرَأَاهُ يُصَلِّي عَلَى وَسَادَةٍ، فَرَمَى بِهَا، وَقَالَ: صَلِّ عَلَى الْأَرْضِ إِنْ اسْتَطَعْتَ، وَالْأَفْأَمُ إِيْمَاءٌ، وَاجْعَلْ سُجُودَكَ أَخْفَضَ مِنْ رُكُوعِكَ } رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ. وَصَحَّحَ أَبُو حَاتِمٍ وَفَقَّهُ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு நோயாளியைச் சந்திக்கச் சென்றார்கள். அவர் ஒரு தலையணையின் மீது (சஜ்தா செய்து) தொழுவதைக் கண்டதும், அதை (அங்கிருந்து) தூக்கி எறிந்துவிட்டுக் கூறினார்கள், “உங்களால் முடிந்தால் தரையில் தொழுங்கள், இல்லையெனில் (தலை அல்லது உடலால்) சைகை மூலம் தொழுங்கள். மேலும், உங்கள் ருகூவை விட சுஜூதை தாழ்த்திக் கொள்ளுங்கள்.” இதை பைஹகீ அவர்கள் அறிவித்தார்கள். மேலும் அபு ஹாதிம் அவர்கள் இதனை மவ்கூஃப் வடிவத்தில் (அதாவது, நபித்தோழரான ஜாபிர் (ரழி) அவர்களின் கூற்றாக) ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தினார்கள்.

444

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { رَأَيْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُصَلِّي مُتَرَبِّعًا } رَوَاهُ النَّسَائِيُّ. وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் சம்மணமிட்டு அமர்ந்த நிலையில் தொழுதுகொண்டிருப்பதை நான் பார்த்தேன். இதை அந்-நஸாஈ அவர்கள் பதிவுசெய்துள்ளார்கள்; மற்றும் அல்-ஹாகிம் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

445

:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، { أَنَّهُمَا سَمِعَا رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ - عَلَى أَعْوَادٍ مُنْبَرِجَةٍ - "لَيَنْتَهِيَنَّ أَقْوَامٌ عَنْ وُدِّهِمُ الْجُمُعَاتِ، أَوْ لَيَخْتَمَنَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ، ثُمَّ لَيَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1].

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) மற்றும் அபு ஹுரைரா (ரழி) ஆகியோர் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் மிம்பர் (பிரசங்க மேடையின்) பலகைகளின் மீது நின்றுகொண்டு கூற அவர்கள் செவியுற்றார்கள்: “மக்கள் ஜும்ஆ தொழுகைகளை (தொடர்ந்து) புறக்கணிப்பதை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இல்லையெனில், அல்லாஹ்

அவர்களின் உள்ளங்களில் முத்திரையிட்டு விடுவான். பின்னர் அவர்கள் கவனமற்றவர்களில் ஆகிவிடுவார்கள்.” (இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்.)

446

:

وَعَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كُنَّا نَصَلِّي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الْجُمُعَةَ، ثُمَّ نَتَصَرَّفُ وَلَيْسَ لِلْحِيطَانِ ظِلٌّ نَسْتَظِلُّ بِهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [1].

சலமா பின் அல்-அக்வா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஜும்ஆத் தொழுகையை தொழுவோம், பின்னர் (தொழுகை முடிந்ததும்) நாங்கள் திரும்புவோம், அப்போது சுவர்களுக்கு நாங்கள் ஒதுங்குவதற்கு நிழல் இருக்காது.

446

:

وَفِي لَفْظٍ لِمُسْلِمٍ: { كُنَّا نَجْمَعُ مَعَهُ إِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ، ثُمَّ نَرْجِعُ، نَتَّبِعُ الْفَيْءَ } [1].

முஸ்லிமின் ஓர் அறிவிப்பில்: "சூரியன் உச்சி சாய்ந்ததும் நாங்கள் அவருடன் (ஜும்ஆத் தொழுகையை) தொழுவோம். பிறகு நாங்கள் திரும்பி வந்து பிற்பகல் நிழலைத் தேடுவோம்."

447

:

وَعَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { مَا كُنَّا نَقِيلُ وَلَا نَتَعَدَّى إِلَّا بَعْدَ الْجُمُعَةِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ. [1].

சஹ்ல் இப்னு சஅத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நாங்கள் ஜும்ஆத் தொழுகைக்குப் பின்னரேயன்றி மதிய ஓய்வும் (நடுப்பகல் உறக்கமும்) கொள்ள மாட்டோம், மதிய உணவும் உண்ண மாட்டோம். புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளார்கள். இந்த அறிவிப்பு முஸ்லிமுடையதாகும்.

447

:

وَفِي رِوَايَةٍ: { فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - } [1].

மற்றொரு அறிவிப்பில் வருகிறது: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் வாழ்நாளில் (அதாவது, அவர்களின் காலப்பகுதியில், தலைமைத்துவத்தின் கீழ்)."

448

:

وَعَنْ جَابِرٍ { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يَخْطُبُ قَائِمًا، فَجَاءَتْ عِيرٌ مِنَ الشَّامِ،
فَانْقَلَبَ النَّاسُ إِلَيْهَا، حَتَّى لَمْ يَبْقَ إِلَّا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் நின்றகொண்டு குத்பா (சொற்பொழிவு) நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது ஷாமிலிருந்து ஒரு வியாபாரக் கூட்டம் (ஒட்டகக் ஃஃலா) வந்தது. உடனே மக்கள் அதை நோக்கிச் சென்று விட்டனர், பன்னிரண்டு ஆண்களைத் தவிர (வேறு யாரும்) எஞ்சியிருக்கவில்லை.

449

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنْ صَلَاةِ
الْجُمُعَةِ وَغَيْرِهَا فَلْيَضْحَكْ إِلَيْهَا أُخْرَى، وَقَدْ تَمَّتْ صَلَاتُهُ } رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، وَابْنُ مَاجَةَ،
وَالدَّارِقُطْنِيُّ، وَاللَّفْظُ لَهُ، وَإِسْنَادُهُ صَحِيحٌ، لَكِنْ قَوَى أَبُو حَاتِمٍ إِسْنَادَهُ. [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் ஜும்ஆத் தொழுகையின் ஒரு ரக்அத்தையோ, அல்லது வேறு எந்தத் தொழுகையின் ஒரு ரக்அத்தையோ (இமாமுடன்) அடைந்து கொள்கிறாரோ, அவர் அதனுடன் மற்றொரு (ரக்அத்தை)ச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும், அப்போது அவரது தொழுகை முழுமையடைந்து விடும்."

இதை அந்-நஸாயீ, இப்னு மாஜா மற்றும் அத்-தாரகுத்னீ ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர்; இந்த வாசகம் அத்-தாரகுத்னீ அவர்களுடையது. இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது), ஆனால் அபு ஹாதிம் அவர்கள் இது முர்ஸல் (தாபியீனுக்குப் பிறகு விடுபட்ட தொடர்) என்ற கருத்தை வலுப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

450

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا, { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يَخْطُبُ قَائِمًا, ثُمَّ يَجْلِسُ, ثُمَّ يَقُومُ فَيَخْطُبُ قَائِمًا, فَمَنْ أَنْبَأَكَ [1] أَنَّهُ كَانَ يَخْطُبُ جَالِسًا, فَقَدْ كَذَبَ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [2].

ஜாபிர் இப்னு ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் நின்றனுகொண்டே குத்பா (வெள்ளிக்கிழமை உரை) நிகழ்த்துவார்கள். பிறகு (சற்று) அமர்ந்து, மீண்டும் எழுந்து நின்று குத்பா நிகழ்த்துவார்கள். எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் அமர்ந்துகொண்டே குத்பா (வெள்ளிக்கிழமை உரை) நிகழ்த்தினார்கள் என்று எவராவது உங்களிடம் கூறினால், அவர் நிச்சயமாகப் பொய் கூறிவிட்டார். (இதை) முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

451

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا خَطَبَ, أَحْمَرَّتْ عَيْنَاهُ, وَعَلَا صَوْتُهُ, وَاشْتَدَّ غَضَبُهُ, حَتَّى كَأَنَّهُ مُنْذِرُ جَيْشٍ يَقُولُ: صَبَّحَكُمْ وَمَسَاكُمْ, وَيَقُولُ: "أَمَّا بَعْدُ, فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ, وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيِي [1] مُحَمَّدٌ, وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا, وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ { [2] رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குத்பா (மார்க்க உரை) நிகழ்த்தும் போதெல்லாம், அவர்களுடைய கண்கள் சிவந்துவிடும், அவர்களுடைய குரல் உயர்ந்துவிடும், அவர்களுடைய கோபம் அதிகரித்துவிடும். ஒரு படையினருக்கு எச்சரிக்கை விடுத்து, "பகைவன் உங்களை காலையிலும் மாலையிலும் (எந்த நேரத்திலும்) தாக்க வந்துவிட்டான்" என்று கூறுபவரைப் போன்று அவர்கள் ஆவார்கள். மேலும் அவர்கள், "அம்மா பஃது, பேச்சுகளில் மிகச் சிறந்தது அல்லாஹ்வின் வேதமாகும், வழிகாட்டுதல்களில் மிகச் சிறந்தது முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் வழிகாட்டுதலாகும். காரியங்களில் மிகவும் தீயவை (மார்க்கத்தில்) புதிதாக உருவாக்கப்பட்டவை ஆகும், மேலும் ஒவ்வொரு பித்அத்தும் வழிகேடாகும்" என்றும் கூறுவார்கள். அறிவிப்பவர்: முஸ்லிம்.

451

:

وَفِي رِوَايَةٍ لَهُ كَانَتْ خُطْبَةُ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَوْمَ الْجُمُعَةِ: { يَحْمَدُ اللَّهَ وَيُثْنِي عَلَيْهِ, ثُمَّ يَقُولُ عَلَى إِثْرِ ذَلِكَ, وَقَدْ عَلَا صَوْتُهُ {

முஸ்லிமில் உள்ள அறிவிப்பில்: வெள்ளிக்கிழமையன்று நபி (ஸல்) அவர்களின் குத்பா (பின்வருமாறு இருந்தது): அவர்கள் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து போற்றுவார்கள். அதனைத் தொடர்ந்து (மற்ற விஷயங்களைக்) கூறுவார்கள்; அப்போது அவர்களின் குரல் உயர்ந்திருக்கும்.

451

:

وَفِي رِوَايَةٍ: { مَنْ يَهْدِهِ [1] اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ, وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ } [2].

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில்:

"அல்லாஹ் எவருக்கு நேர்வழி காட்டுகிறானோ, அவருக்கு வழிகெடுப்பவர் எவருமில்லை; மேலும் அல்லாஹ் எவரை வழிகெடுக்கிறானோ, அவருக்கு நேர்வழி காட்டுபவர் எவருமில்லை."

451

:

وَالنَّسَائِيُّ: { وَكُلَّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ } [1].

அந்-நஸாயீயின் அறிவிப்பில் உள்ளது: "ஒவ்வொரு வழிகேடும் நரக நெருப்பில் (கொண்டு சேர்க்கும்)."

452

:

وَعَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { إِنَّ طُولَ صَلَاةِ الرَّجُلِ, وَقَصْرَ خُطْبَتِهِ مَمْنَةٌ مِنْ فَضْلِهِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1].

அம்மார் இப்னு யாசிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டார்: "ஒரு மனிதரின் தொழுகையின் நீளமும், அவரது குத்பாவின் (மார்க்க உரை) சுருக்கமும் அவரது மார்க்க ஞானத்திற்கு ஓர் அடையாளமாகும்." அறிவித்தது: முஸ்லிம்.

453

:

وَعَنْ أُمِّ هِشَامِ بِنْتِ حَارِثَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { مَا أَخَذْتُ قَوْلَ الْقُرْآنِ الْمَجِيدِ, إِلَّا عَنْ لِسَانِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقْرُؤُهَا كُلُّ جُمُعَةٍ عَلَى الْمِنْبَرِ إِذَا خَطَبَ النَّاسُ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1].

ஹாரிதாவின் மகளான உம்மு ஹிஷாம் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் 'காஃப், மகத்துவமிக்க குர்ஆன் மீது சத்தியமாக!' (என்று தொடங்கும் சூரா காஃப் அத்தியாயம் 50-ஐ) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் மக்களுக்கு குத்பா (சொற்பொழிவு) நிகழ்த்தும் போது மிம்பரில் ஓதி வந்ததை, அவர்களின் நாவிலிருந்து அன்றி (வேறு யாரிடமிருந்தும்) கற்றுக்கொள்ளவில்லை."

454

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ تَكَلَّمَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ فَهُوَ كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا, وَالَّذِي يَقُولُ لَهُ: أَنْصِتْ, لَيْسَتْ لَهُ جُمُعَةٌ } رَوَاهُ أَحْمَدُ, بِإِسْنَادٍ لَبَّاسٍ بِهِ. [1] وَهُوَ يُفَسِّرُ.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'வெள்ளிக்கிழமை அன்று இமாம் குத்பா (மார்க்க உரை) நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் போது யார் பேசுகிறாரோ, அவர் புத்தகங்களைச் சுமக்கும் கழுதையைப் போன்றவர் ஆவார்; மேலும் அவரிடம் 'அமைதியாக இரு' என்று சொல்பவருக்கு ஜும்ஆ இல்லை (அதாவது, அவரது ஜும்ஆவின் முழுமையான நன்மை அல்லது சிறப்புப் பலன் கிடைக்காது).' இதனை அஹ்மத் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

455

:

حَدِيثَ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - فِي الصَّحِيحَيْنِ مَرْفُوعًا: { إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ: أَنْصِتْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ, فَقَدْ لَعُوتَ } [1].

வெள்ளிக்கிழமையன்று இமாம் குத்பா (மார்க்க உரை) நிகழ்த்தும்போது, உனது தோழரிடம் 'அமைதியாக இரு (மற்றும் செவிமடு)' என்று நீ கூறினால், நீ வீணான (மற்றும் கூலியைப் பாழாக்கும்) காரியத்தில் ஈடுபட்டுவிட்டாய்.

456

:

وَعَنْ جَابِرٍ قَالَ: { دَخَلَ رَجُلٌ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَالنَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَخْطُبُ. فَقَالَ: صَلَّيْتَ? قَالَ: لَا. قَالَ: "فَمُفْصَلٌ رَكْعَتَيْنِ" } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஒரு வெள்ளிக்கிழமை அன்று நபி (ஸல்) அவர்கள் குத்பா (மார்க்க உரை, சொற்பொழிவு) நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு மனிதர் நுழைந்தார். அவரிடம் நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் தொழுதுவிட்டீரா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "இல்லை" என்று பதிலளித்தார். (அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள்,) "எழுந்து இரண்டு ரக்அத்கள் (பள்ளிவாசலுக்குரிய காணிக்கைத் தொழுகையை) தொழுவீராக" என்று கூறினார்கள். (இதை இமாம் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்) ஒப்புக்கொண்டனர்.

457

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْجُمُعَةِ سُورَةَ الْجُمُعَةِ، وَالْمُنَافِقِينَ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஜும்ஆ தொழுகையில் ஸூரத்துல் ஜும்ஆவையும் (முதல் ரக்அத்தில்), அல்-முனாஃபிகுனையும் (இரண்டாம் ரக்அத்தில்) ஓதுவார்கள். இதை முஸ்லிம் அவர்கள் பதிவு செய்தார்கள்.

458

:

وَلَهُ: عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ: { كَانَ يَقْرَأُ فِي الْعِيدَيْنِ وَفِي الْجُمُعَةِ: بِ "سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى", وَ: "هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ" } [1].

நுஃமான் இப்பனு பஷீர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரு பெருநாட்களிலும், ஜும்ஆ தொழுகையிலும் 'ஸப்பிஹிஸ்ம ரப்பிகல்-அஃலா' (அல்-அஃலா அத்தியாயம் 87) மற்றும் 'ஹல் அதாக ஹதீஸுல்-ஃகாஷியா' (அல்-ஃகாஷியா அத்தியாயம் 88) ஆகியவற்றை ஓதுவார்கள். (இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.)

459

:

وَعَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { صَلَّى النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الْعِيدَ، ثُمَّ رَخَّصَ فِي الْجُمُعَةِ، فَقَالَ: مَنْ شَاءَ أَنْ يُصَلِّيَ فَلْيُصَلِّ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا التِّرْمِذِيَّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حُزَيْمَةَ [1].

ஸைத் இப்பனு அர்கம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் ஈத் தொழுகையைத் தொழுதார்கள். பிறகு ஜும்ஆ

(தொழுகை) குறித்து சலுகை அளித்து (அதாவது, ஈத் தொழுகையைத் தொழுதவர்கள் ஜுமுஆ தொழுகைக்கு வராமல் இருக்க அனுமதி அளித்து), "யார் (ஜுமுஆ) தொழ விரும்புகிறாரோ, அவர் தொழட்டும்" என்று கூறினார்கள். இதை தீர்மானிப்பதைத் தவிர மற்ற ஐவர் அறிவித்துள்ளனர். இப்போது குலையா அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரம் பிரித்துள்ளார்கள்.

460

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ الْجُمُعَةَ فَلْيَصِلْ بَعْدَهَا أَرْبَعًا } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் ஜுமுஆத் தொழுகையைத் தொழுதால், அதற்குப் பிறகு நான்கு ரக்அத்கள் (சுன்னத் தொழுகையாக) தொழட்டும்." இதை முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

461

:

وَعَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ، أَنَّ مُعَاوِيَةَ قَالَ لَهُ: { إِذَا صَلَّيْتَ الْجُمُعَةَ فَلَا تَصِلْهَا بِصَلَاةٍ، حَتَّى تُكَلِّمَ أَوْ تَخْرُجَ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَمَرَنَا بِذَلِكَ: أَنْ لَا تُؤْصِلَ صَلَاةً بِصَلَاةٍ حَتَّى تُكَلِّمَ أَوْ تَخْرُجَ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அஸ்-ஸாயிப் இப்போது யஸீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: முஆவியா (ரழி) அவர்கள் தன்னிடம் கூறினார்கள், "நீங்கள் ஜும்ஆத் தொழுகையை நிறைவேற்றினால், நீங்கள் (யாருடனாவது) பேசும் வரை அல்லது (தொழுத இடத்திலிருந்து) வெளியேறும் வரை அதை வேறு தொழுகையுடன் இணைக்க வேண்டாம். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு அவ்வாறே கட்டளையிட்டார்கள்:

நாம் (யாருடனாவது) பேசும் வரை அல்லது (தொழுத இடத்திலிருந்து) வெளியேறும் வரை ஒரு தொழுகையை மற்றொரு தொழுகையுடன் இணைக்கக் கூடாது." இதை முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

462

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ اغْتَسَلَ، ثُمَّ أَتَى الْجُمُعَةَ، فَصَلَّى مَا قَدَّرَ لَهُ، ثُمَّ أَنْصَتَ، حَتَّى يَقْرَعَ الْإِمَامُ مِنْ خُطْبَتِهِ، ثُمَّ

يُصَلِّي مَعَهُ: غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى، وَفُضِّلَ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ } [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் குளித்துவிட்டு, பிறகு ஜுமுஆ தொழுகைக்கு வந்து, தனக்காக விதிக்கப்பட்டதை தொழுது, பிறகு இமாம் தனது குத்பாவை (மார்க்க உரை) முடிக்கும் வரை மௌனமாக இருந்து, பின்னர் அவருடன் தொழுவாரோ, அவருடைய இந்த ஜுமுஆவிற்கும் அடுத்த ஜுமுஆவிற்கும் இடையில் (செய்த சிறு) பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும், மேலும் கூடுதலாக மூன்று நாட்களும் (பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்)." அறிவித்தவர்: முஸ்லிம்.

463

:

وَعَنْهُ؛ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- ذَكَرَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَقَالَ: { فِيهِ سَاعَةٌ لَا يُوَافِقُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي، يَسْأَلُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ شَيْئًا إِلَّا أُعْطَاهُ إِيَّاهُ، وَأَشَارَ بِيَدِهِ يُقَلِّلُهَا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஜும்ஆ நாளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் கூறினார்கள்: "அதில் (வெள்ளிக்கிழமையில்) ஒரு நேரம் இருக்கிறது. ஒரு முஸ்லிம் அந்த நேரத்தை அடைந்து (அதாவது, அந்த நேரத்தில் அமைந்து) நின்று தொழுதுகொண்டிருக்கும் நிலையில், மகத்துவமும் மாண்பும் மிக்க அல்லாஹ்விடம் எதையேனும் கேட்டால், அதை அவருக்கு அல்லாஹ் கொடுக்காமல் இருப்பதில்லை." அந்த நேரம் மிகவும் குறுகியது என்பதைத் தமது கையால் சைகை செய்து காட்டினார்கள்.

463

:

وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: { وَهِيَ سَاعَةٌ خَفِيفَةٌ } [1].

முஸ்லிமின் ஒரு அறிவிப்பில் இவ்வாறு உள்ளது: "அது ஒரு குறுகிய நேரம் (விரைந்து கடந்து செல்லும் ஒரு கணம்)."

464

:

وَعَنْ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ أَبِيهِ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ: { هِيَ مَا بَيْنَ أَنْ يَجْلِسَ الْإِمَامُ إِلَى أَنْ تُقْضَى الصَّلَاةُ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ، وَرَجَّحَ الدَّارَقُطْنِيُّ أَنَّهُ مِنْ قَوْلِ أَبِي بُرْدَةَ. [1].

அபூ புர்தா (ரஹ்) அவர்கள் தமது தந்தை (அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரீ) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அது (ஐமுஆ நாளில் துஆ அங்கீகரிக்கப்படும் அந்தச் சிறப்புமிக்க நேரம்), இமாம் (மிம்பரில்) அமர்வதற்கும் தொழுகை முடிவதற்கும் இடைப்பட்ட நேரமாகும்" என்று கூறக் கேட்டேன். இதை முஸ்லிம் (ரஹ்) அறிவித்தார்கள். தாரகுத்னி (ரஹ்) அவர்கள், இது அபூ புர்தா (ரஹ்) அவர்களின் கூற்று என்பதே வலுவான கருத்து என்று கருதினார்கள்.

465

:

وَفِي حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ عِنْدَ ابْنِ مَاجَهٍ [1].

மேலும், இப்னு மாகாஸில் அப்துல்லாஹ் பின் சலாம் (ரஹி) அவர்களின் ஹதீஸில் உள்ளதாவது:

466

:

وَجَابِرٌ عِنْدَ أَبِي دَاوُدَ، وَالتَّسَائِي: [1] { أَتَاهَا مَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى غُرُوبِ الشَّمْسِ }.

அபூ தாவுத் அவர்களும், அன்-நஸாய் அவர்களும் ஜாபிர் (ரஹி) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்: (வெள்ளிக்கிழமையின் பிரார்த்தனை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் நேரம்) அஸ்ர் தொழுகைக்கும் சூரிய அஸ்தமனத்திற்கும் இடையில் உள்ளது.

466

:

وَقَدْ اِخْتَلَفَ فِيهَا عَلَى أَكْثَرِ مِنْ أَرْبَعِينَ قَوْلًا، أَمْلَيْتُهَا فِي شَرْحِ الْبُخَارِيِّ [1].

இது (வெள்ளிக்கிழமையில் உள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட பாக்கியமான நேரம்) குறித்து நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட வெவ்வேறு கூற்றுகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன, அவற்றை நான் (எனது நூலான) 'ஷரஹ் அல்-புகாரி'யில் விரிவாகக் கூறியுள்ளேன்.

467

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { مَضَتِ السُّنَّةُ أَنَّ فِي كُلِّ أَرْبَعِينَ فَصَاعِدًا جُمُعَةً } رَوَاهُ الدَّارُ قُطْنِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

“நாற்பது அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் இருந்தால் (தான்) ஜும்ஆ (தொழுகை) உண்டு என்பது சுன்னாவாகும்.”

தாரகுத்னீ அவர்கள் இதை ஒரு பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாக அறிவித்தார்கள்.

468

:

وَعَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يَسْتَغْفِرُ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ كُلِّ جُمُعَةٍ { رَوَاهُ الْبَرْقِيُّ بِإِسْنَادٍ لَيِّنٍ [1] .

ஸமுரா பின் ஜுன்துப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு ஜும்ஆவிலும் (வெள்ளிக்கிழமை தோறும்) முஃமினான ஆண்களுக்கும் முஃமினான பெண்களுக்கும் பாவமன்னிப்பு கோருபவர்களாக இருந்தார்கள். இதனை அல்-பஸ்ஸார் அவர்கள் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடரின் மூலம் அறிவித்தார்கள்.

469

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ فِي الْخُطْبَةِ
يَقْرَأُ آيَاتٍ مِنَ الْقُرْآنِ, وَيَذْكُرُ النَّاسَ { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ [1] .

ஜாபிர் பின் ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் குத்பாவில் குர்ஆனிலிருந்து சில வசனங்களை ஓதி, மக்களுக்கு (மார்க்கக் கடமைகள், அல்லாஹ்வின் கட்டளைகள், மறுமை வாழ்வு குறித்து) நினைவூட்டுவார்கள். இதை அபுதாவூத் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

469

:

وَأَصْلُهُ فِي مُسْلِمٍ [1] .

மேலும், இதன் (இந்த ஹதீஸின்) அடிப்படை முஸ்லிமில் உள்ளது.

470

:

وَعَنْ طَارِقِ بْنِ شَهَابٍ؛ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { الْجُمُعَةُ حَقٌّ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ فِي جَمَاعَةٍ إِلَّا أَرْبَعَةً: مَمْلُوكٌ، وَإِمْرَأَةٌ، وَصَبِيٌّ، وَمَرِيضٌ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَقَالَ: لَمْ يَسْمَعْ طَارِقٌ مِنَ النَّبِيِّ < [1] [2].

தாரிக் இப்னு ஷிஹாப் (ரஹ்) அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜும்ஆ (தொழுகை) ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் மீதும் கூட்டாக (ஐமாஅத்துடன்) ஒரு உறுதியான கடமையாகும். நான்கு நபர்களைத் தவிர: ஓர் அடிமை, ஒரு பெண், ஒரு சிறுவன் மற்றும் ஒரு நோயாளி." அபூதாவூத் இதனைப் பதிவுசெய்துள்ளார்கள், மேலும் (இமாம் அபூதாவூத்) தாரிக் அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து (எந்த ஹதீஸையும்) செவியேற்கவில்லை என்றும் கூறியுள்ளார்கள்.

470

:

وَأَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ مِنْ رِوَايَةِ طَارِقِ الْمَذْكُورِ عَنْ أَبِي مُوسَى [1].

அபூ முஸா (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கப்பட்ட, மேற்கூறப்பட்ட தாரிக் அவர்களின் அறிவிப்பின் வழியாக ஹாக்கிம் அவர்களும் இதனை அறிவித்துள்ளார்கள்.

471

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَيْسَ عَلَى مُسَافِرٍ جُمُعَةٌ } رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'பயணிக்கு ஜும்ஆ (தொழுகை) கடமையில்லை.' இதை தப்ரானி பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்.

472

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا [1] [1] اسْتَوَى عَلَى الْمُنْبَرِ اسْتَقْبَلْنَاهُ بِوُجُوهِنَا } رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ. [2].

அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மின்பரின் மீது ஏறி நிலைபெற்றால் (உரை

நிகழ்த்துவதற்காக), நாங்கள் அவர்களை எங்கள் முகங்களால் முன்னோக்குவோம்." இதை திர்மிதீ பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்.

473

:

وَلَهُ شَاهِدٌ مِنْ حَدِيثِ الْبَرَاءِ عِنْدَ ابْنِ حُزَيْمَةَ [1].

இப்போது குஸைமா அவர்களின் நூலில் அல்-பரா (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து இதற்கு ஒரு ஷாஹித் (ஆதாரமான அறிவிப்பு) உள்ளது.

474

:

وَعَنِ الْحَكَمِ بْنِ حَزْنٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { شَهِدْنَا الْجُمُعَةَ مَعَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَامَ مُتَوَكِّئًا عَلَى عَصَا أُوقُوسٍ { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ [1].

அல்-ஹகம் பின் ஹஸன் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் ஜும்ஆ தொழுகையில் கலந்துகொண்டோம், மேலும் அவர்கள் ஒரு தடி அல்லது ஒரு வில்லின் மீது சாய்ந்தபடி (உரை நிகழ்த்த) நின்றார்கள். அறிவிப்பவர்: அபுதாவூத்.

475

:

عَنْ صَالِحِ بْنِ خَوَاتٍ, { عَمَّنْ صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَوْمَ ذَاتِ الرِّقَاعِ صَلَاةَ الْخَوْفِ: أَنَّ طَائِفَةً صَلَّتْ [1] مَعَهُ وَطَائِفَةٌ وَجَّاهُ الْعَدُوَّ, فَصَلَّى بِاللَّذِينَ مَعَهُ رَكْعَةً, ثُمَّ ثَبَّتَ قَائِمًا وَاتَّمُوا أَنْفُسَهُمْ, ثُمَّ انْصَرَفُوا فَصَفُّوا وَجَّاهُ الْعَدُوَّ, وَجَاءَتِ الطَّائِفَةُ الْآخَرَى, فَصَلَّى بِهِمُ الرُّكْعَةَ الَّتِي بَقِيَتْ, ثُمَّ ثَبَّتَ جَالِسًا وَاتَّمُوا أَنْفُسَهُمْ, ثُمَّ سَلَّمَ بِهِمْ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ, وَهَذَا الْقُطُومُ مُسْلِمٌ [2].

தாதூர்-ரிகா (போரின்போது) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் அச்சநேரத் தொழுகையைத் தொழுத ஒரு நபித்தோழர் (ரழி) அவர்கள் வழியாக ஸாலிஹ் பின் கவ்வாத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

(படையின்) ஒரு குழுவினர் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் தொழுதனர்; மற்றொரு குழுவினர் எதிரியை எதிர்கொண்டு நின்றனர். அவர்கள் (ஸல்) தம்முடன் இருந்த குழுவினருக்கு ஒரு ரக்அத் தொழுகை நடத்தினார்கள். பின்னர் அவர்கள் (நிலையில்) நின்றனாக்கொண்டிருக்க, அக்குழுவினர் தங்களின்

தொழுகையைத் தாங்களாகவே முடித்துக்கொண்டார்கள். பின்னர் அவர்கள் அங்கிருந்து சென்று எதிரியை எதிர்கொண்டு வரிசையாக நின்றார்கள்; மற்றக் குழுவினர் வந்தார்கள். அவர்கள் (ஸல்), (தமது தொழுகையின்) மீதமுள்ள ரக்அத்தை அவர்களுக்குத் தொழுகை நடத்தினார்கள். அதன்பிறகு அவர்கள் அமர்ந்துகொண்டிருக்க, அக்குழுவினர் தங்களின் தொழுகையைத் தாங்களாகவே முடித்துக்கொண்டார்கள். பின்னர் அவர்கள் அவர்களுடன் தஸ்லீம் கூறினார்கள்.

இது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஹதீஸ்; இது முஸ்லிமின் வாசகமாகும்.

475

:

وَوَقَعَ فِي الْمَعْرِفَةِ لِابْنِ مُدَّةٍ، عَنْ صَالِحِ بْنِ خَوَاتٍ، عَنْ أَبِيهِ [1].

இப்னு மன்தாவின் 'அல்-மஃரிஃபா'வில், ஸாலிஹ் இப்னு கவ்வாத் தம் தந்தையார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிப்பதாக இது இடம்பெற்றுள்ளது.

476

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: { غَزَوْتُ مَعَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَبْلَ نَجْدٍ، فَوَازَيْنَا الْعَدُوَّ، فَصَافَيْنَاهُمْ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُصَلِّي بِنَا، فَقَامَتْ طَائِفَةٌ مَعَهُ، وَأَقْبَلَتْ طَائِفَةٌ عَلَى الْعَدُوِّ، وَرَكَعَ بَيْنَ مَعَهُ، وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ انْصَرَفُوا مَكَانَ الطَّائِفَةِ الَّتِي لَمْ تُصَلِّ فَجَاءُوا، فَرَكَعَ بِهِمْ رُكْعَةً، وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ، فَقَامَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ، فَرَكَعَ لِنَفْسِهِ رُكْعَةً، وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَهَذَا الْقُطُبِيُّ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் நஜ்து திசையில் ஒரு போருக்குச் சென்றேன். நாங்கள் எதிரிக்கு நேராக வந்து, அவர்களை எதிர்கொண்டு அணிவகுத்து நின்றோம். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்குத் தொழுகை நடத்த நின்றார்கள். ஒரு குழுவினர் அவர்களுடன் நின்றார்கள்; மற்றொரு குழுவினர் எதிரியை முன்னோக்கி நின்றார்கள். (நபி (ஸல்) அவர்கள்) தம்முடன் இருந்தவர்களுடன் (சேர்ந்து) ருகூவு செய்து, இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் செய்தார்கள். பிறகு (முதல் குழுவினர்) தொழாதிருந்த அக்கூட்டத்தினர் (இரண்டாம் குழுவினர்) இருந்த இடத்திற்குச் சென்றார்கள். (அப்போது) அவர்கள் (இரண்டாம் குழுவினர், தொழுகைக்காக) வந்தார்கள். அவர்களுடன் (நபி (ஸல்) அவர்கள்) ஒரு ரக்அத் தொழுது, இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் செய்தார்கள். பிறகு (நபி (ஸல்) அவர்கள்) ஸலாம் கொடுத்தார்கள். உடனே அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் (தமக்குரிய எஞ்சிய) ஒரு ரக்அத் தொழுது, இரண்டு ஸஜ்தாக்கள் செய்தார்கள்."

(இந்த ஹதீஸ் புஹாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால் அறிவிக்கப்பட்டது; மேலும் இந்த வாசகம் புஹாரியினுடையது.)

477

:

وَعَنْ جَابِرٍ قَالَ: { شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - صَلَاةَ الْخَوْفِ، فَصَفَّنا صَفَّيْنِ: صَفٌّ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَالْعُدُوُّ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ، فَكَبَّرَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَكَبَّرْنَا جَمِيعًا، ثُمَّ رَكَعَ وَرَكَعْنَا جَمِيعًا، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ وَرَفَعْنَا جَمِيعًا، ثُمَّ انْحَدَرَ بِالسُّجُودِ وَالصَّفُّ الَّذِي يَلِيهِ، وَقَامَ الصَّفُّ الْمُؤَخَّرُ فِي نَحْرِ الْعُدُوِّ، فَلَمَّا قَضَى السُّجُودَ، قَامَ الصَّفُّ الَّذِي يَلِيهِ... } فَذَكَرَ الْحَدِيثَ.

وَفِي رِوَايَةٍ: { ثُمَّ سَجَدَ وَسَجَدَ مَعَهُ الصَّفُّ الْأَوَّلُ، فَلَمَّا قَامُوا سَجَدَ الصَّفُّ الثَّانِي، ثُمَّ تَأَخَّرَ الصَّفُّ الْأَوَّلُ وَتَقَدَّمَ الصَّفُّ الثَّانِي... } فَذَكَرَ مِثْلَهُ.

وَفِي آخِرِهِ: { ثُمَّ سَلَّمَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَسَلَّمْنَا جَمِيعًا } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஸலாத்துல் கவஃப் (பயத்தின் தொழுகை) தொழுகையில் கலந்துகொண்டேன். அவர்கள் எங்களை இரண்டு வரிசைகளாக அணிவகுக்கச் செய்தார்கள். ஒரு வரிசை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின்னால் இருந்தது; எதிரிகள் எங்களுக்கும் கிப்லாவுக்கும் இடையில் இருந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் தக்பீர் கூறினார்கள், நாங்கள் அனைவரும் தக்பீர் கூறினோம்; பிறகு அவர்கள் ருகூஃ செய்தார்கள், நாங்கள் அனைவரும் ருகூஃ செய்தோம்; பிறகு அவர்கள் ருகூஃவிலிருந்து தலையை உயர்த்தினார்கள், நாங்கள் அனைவரும் உயர்த்தினோம்; பிறகு அவர்களும், அவர்களுக்குப் பின்னால் இருந்த (முதல்) வரிசையினரும் ஸஜ்தா செய்தார்கள்; பின்தங்கிய (இரண்டாம்) வரிசையினர் எதிரியை எதிர்கொண்டவாறு நின்றனாருந்தார்கள். (நபி (ஸல்) அவர்கள்) ஸஜ்தாவை முடித்ததும், அவர்களுக்குப் பின்னால் இருந்த (முதல்) வரிசையினர் எழுந்து நின்றார்கள்..." பின்னர் அவர்கள் அந்த ஹதீஸைக் குறிப்பிட்டார்கள்.

மற்றோர் அறிவிப்பில், "பின்னர் அவர்கள் ஸஜ்தா செய்தார்கள், முதல் வரிசையினர் அவர்களுடன் ஸஜ்தா செய்தார்கள். எனவே அவர்கள் (ஸஜ்தாவிலிருந்து) எழுந்தபோது, இரண்டாம் வரிசையினர் ஸஜ்தா செய்தார்கள். பின்னர் முதல் வரிசையினர் பின்னால் செல்ல, இரண்டாம் வரிசையினர் முன்னால் வந்தார்கள் (அடுத்த ரக்அத்திற்காக)..." பின்னர் அதைப் போன்றே குறிப்பிட்டார்கள்.

அதன் இறுதியில், "பின்னர் நபி (ஸல்) அவர்கள் தஸ்லீம் கூறினார்கள்,

நாங்கள் அனைவரும் அவ்வாறே செய்தோம்." இதை முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

478

:

وَلِأَبِي دَاوُدَ: عَنْ أَبِي عَيَّاشٍ الرُّقِّيِّ مِثْلَهُ، وَزَادَ: { أَنَّهَا كَانَتْ بِعُسْفَانَ } [1].

அபு தாவூத் அவர்கள் அபு அய்யாஷ் அஸ்-ஸுரகீ (ரழி) அவர்களிடமிருந்து (முன்னர் கூறப்பட்ட ஹதீஸைப்) போன்றே அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும் (அவர்) கூடுதலாகக் கூறினார்கள்: "(அந்த நிகழ்வு/சம்பவம்) உஸ்ஃபானில் நடந்தது."

479

:

وَلِلنَّسَائِيِّ مِنْ وَجْهِ آخَرَ عَنْ جَابِرٍ { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - صَلَّى بِطَائِفَةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ، ثُمَّ صَلَّى بِآخَرِينَ أَيْضًا رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ } [1].

நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது தோழர்களில் ஒரு குழுவினருக்கு இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவித்து, பின்னர் (தொழுகையை முடித்து) ஸலாம் கூறினார்கள். பிறகு, மற்றொரு குழுவினருக்கு இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவித்து, பின்னர் (தொழுகையை முடித்து) ஸலாம் கூறினார்கள். (இது பயத்தின் தொழுகை (ஸலாத்துல் கவஃப்) முறைகளில் ஒன்றாகும், இதில் இமாம் மொத்தமாக நான்கு ரக்அத்கள் தொழுதார், ஒவ்வொரு குழுவும் அவருடன் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதன.)

480

:

وَمِثْلَهُ لِأَبِي دَاوُدَ، عَنْ أَبِي بَكْرَةَ [1].

அபு தாவூத் அவர்கள் அபு பக்ரா (ரழி) அவர்களிடமிருந்து இதே போன்று (ஒரு ஹதீஸை) அறிவித்துள்ளார்கள்.

481

:

وَعَنْ حُذَيْفَةَ: { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - صَلَّى صَلَاةَ الْخَوْفِ بِهَؤُلَاءِ رَكْعَةً، وَبِهَؤُلَاءِ رَكْعَةً، وَلَمْ يَقْضُوا } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالنَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ [1].

ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், ஸலாத்துல்-கவஃப் தொழுகையை (இரண்டு

குழுக்களாகப் பிரிந்திருந்த) இந்தத் தோழர்களுக்கு ஒரு ரக்அத்தும், (மற்றொரு குழுவாகப் பிரிந்திருந்த) அந்தத் தோழர்களுக்கு ஒரு ரக்அத்துமாகத் தொழுவித்தார்கள். மேலும், அவர்கள் (தங்களுக்குரிய மீதமுள்ள ரக்அத்துகளை) களா செய்யவில்லை (அதாவது, தொழுகை முழுமையாகக் கருதப்பட்டது). இதை அஹ்மத், அபூதாவூத் மற்றும் நஸாய் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

482

:

وَمِثْلُهُ عِنْدَ ابْنِ خُزَيْمَةَ: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ [1].

இப்னு குஸைமா, இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து (முன்னர் கூறப்பட்ட ஹதீஸைப்) போன்றே அறிவித்துள்ளார்கள்.

483

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { صَلَاةُ الْخَوْفِ رُكْعَةٌ عَلَى أَيْ وَجْهِ كَانَ } رَوَاهُ الْبُزْ أَوْ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அச்ச நேரத் தொழுகை (மிகவும் கடுமையான சூழ்நிலைகளில்), அது எந்த வடிவத்தில் (அல்லது முறையில்) நிறைவேற்றப்பட்டாலும் ஒரு ரக்அத் ஆகும்.” அல்-பஸ்ஸார் அவர்கள் இதனைப் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாக அறிவித்தார்கள்.

484

:

وَعَنْهُ مَرْفُوعًا: { لَيْسَ فِي صَلَاةِ الْخَوْفِ سَهْوٌ } أَخْرَجَهُ الدَّارُ قُطْنِي بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "அச்ச காலத் தொழுகையில் 'ஸஹ்வு' (மறதிக்கான ஸஜ்தா) இல்லை" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். இதை தாரகுத்னீ பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடரில் பதிவு செய்துள்ளார்.

485

:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْفِطْرُ يَوْمٌ

يُفْطِرُ النَّاسُ، وَالْأَصْحَى يَوْمَ يُضْحِي النَّاسُ { رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ [1] .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்-ஃபித்ர் (பெருநாள்) என்பது மக்கள் நோன்பு துறக்கும் நாள் ஆகும், மேலும் அல்-அழ்ஹா (பெருநாள்) என்பது மக்கள் குர்பானி கொடுக்கும் நாள் ஆகும்." அத்-தீர்மீதீயில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.

486

:

وَعَنْ أَبِي عُمَيْرٍ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ عُمُومَةٍ مِنَ الصَّحَابَةِ، { أَنَّ رَكْبًا جَاءُوا، فَشَهِدُوا أَنَّهُمْ رَأَوْا الْهَيْلَالَ بِالْأُمْسِ، فَأَمَرَهُمُ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ يُفْطِرُوا، وَإِذَا أَصْبَحُوا يَغْدُوا إِلَى مُصَلَّاهُمْ { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ - وَهَذَا الْقُطْلُ - وَإِسْنَادُهُ صَحِيحٌ [1] .

சஹாபாக்களாக இருந்த தனது தந்தையின் சகோதரர்கள் வாயிலாக அபு உமைர் இப்னு அனஸ் அறிவிக்கின்றார்:
ஒரு பயணக் கூட்டத்தினர் வந்து, தாங்கள் நேற்றைய தினம் பிறையைப் பார்த்ததாகச் சாட்சியம் கூறினார்கள். எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் (அன்றைய தினம் நோன்பு நோற்றிருந்த) மக்களை நோன்பை விட்டுவிடுமாறும் (அது ஈத் பெருநாள் என்பதால்), காலை விடிந்ததும் (அடுத்த நாள்) அவர்களின் தொழும் இடத்திற்கு (ஈத் தொழுகைக்காக) செல்லுமாறும் கட்டளையிட்டார்கள்.

487

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لَا يَغْدُو يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَأْكُلَ تَمَرَاتٍ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ [1] .

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நோன்புப் பெருநாள் அன்று சில பேரிச்சம்பழங்களை உண்ணும் வரை புறப்பட மாட்டார்கள் (பெருநாள் தொழுகைக்காக).”
இதைப் புகாரி பதிவு செய்துள்ளார்.

487

:

وَفِي رِوَايَةٍ مُعَلَّقَةٍ - وَوَصَلَهَا أَحْمَدُ - : وَيَأْكُلُهُنَّ أَفْرَادًا [1] .

ஒரு முஅல்லக் அறிவிப்பில் (அறிவிப்பாளர் தொடர் அறுபட்ட நிலையில்) - ஆனால் இமாம் அஹ்மத் அவர்கள் இதை முழுமையான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்கள் - பின்வருமாறு வந்துள்ளது: "மேலும் அவர் அவற்றை ஒற்றைப்படையாகச் சாப்பிடுவார்."

488

:

وَعَنْ ابْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: { كَانَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لَا يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَطْعَمَ، وَلَا يَطْعَمَ يَوْمَ الْأَضْحَى حَتَّى يُصَلِّيَ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالتِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1].

புரதா அவர்களின் மகன், தமது தந்தை (ரழி) அவர்கள் வழியாக அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நோன்புப் பெருநாள் அன்று (பெருநாள் தொழுகைக்கு) புறப்படுவதற்கு முன் ஏதாவது சாப்பிட்ட பின்னரே புறப்படுவார்கள். மேலும், தியாகத் திருநாள் அன்று (பெருநாள்) தொழுகையை நிறைவேற்றும் வரை அவர்கள் எந்த உணவையும் உண்ண மாட்டார்கள்.

489

:

وَعَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ قَالَتْ: { أَمَرْنَا أَنْ نُخْرِجَ الْعَوَاتِقَ، وَالْحَيْضَ فِي الْعِيدَيْنِ; يَشْهَدُنَ الْخَيْرَ وَدَعْوَةَ الْمُسْلِمِينَ، وَيَعْتَزِلُ الْحَيْضُ الْمَصَلَّى } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

உம்மு அதிய்யா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'இரு பெருநாட்களிலும் (வீட்டில் இருக்கும்) இளம் பெண்களையும் (கன்னிப் பெண்களையும்), மாதவிடாய் ஏற்பட்டுள்ள பெண்களையும் (பெருநாள் தொழுகை நடைபெறும் இடத்திற்கு) வெளியே அழைத்து வருமாறு நாங்கள் கட்டளையிடப்பட்டோம். அவர்கள் (பெருநாள் தொழுகையின்) நன்மையையும், முஸ்லிம்களின் பிரார்த்தனையையும் (அவர்களின் ஒன்று கூடலையும்) கண்டுகொள்வார்கள். மேலும் மாதவிடாய் ஏற்பட்டுள்ள பெண்கள் தொழுமிடத்தை விட்டு விலகியிருப்பார்கள்.'

490

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ: { كَانَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ: يُصَلُّونَ الْعِيدَيْنِ قَبْلَ الْخُطْبَةِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும், அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களும், உமர் (ரழி) அவர்களும் குத்பாவுக்கு (மார்க்க உரை - சொற்பொழிவு) முன்னர் 'ஈத்' தொழுகையை (ஈதுல் ஃபித்ர் மற்றும் ஈதுல் அஹ்ஹா ஆகிய இரு பெருநாள் தொழுகைகளை) தொழுபவர்களாக இருந்தார்கள். இது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஹதீஸ் ஆகும்.

491

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - صَلَّى يَوْمَ الْعِيدِ، كَعَتَيْنِ، لَمْ يُصَلِّ قَبْلَهَا وَلَا بَعْدَهَا } أَخْرَجَهُ السَّبْعَةُ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஈத் பெருநாள் அன்று இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள். அவற்றுக்கு முன்னரும் பின்னரும் (ஈத் தொழுகையுடன் இணைந்த உபரித் தொழுகைகளை) அவர்கள் தொழவில்லை. இதை அஸ்-ஸப்ஆ (ஏழு ஹதீஸ் தொகுப்பாளர்கள்) அறிவித்துள்ளனர்.

492

:

وَعَنْهُ: { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - صَلَّى الْعِيدَ بِلَا أَذَانٍ، وَلَا إِقَامَةٍ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஈத் தொழுகையை அதானும் இகாமத்தும் இல்லாமல் தொழுதார்கள் (இதுவே ஈத் தொழுகையின் சுன்னத்தான முறையாகும்).

492

:

وَأُصْلُهُ فِي الْبُخَارِيِّ [1].

மேலும், அதன் மூலம் (அதாவது, அதன் அடிப்படைப் பிரதி) இமாம் புகாரியின் நூலில் உள்ளது.

493

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لَا يُصَلِّي قَبْلَ الْعِيدِ شَيْئًا، فَإِذَا رَجَعَ إِلَى مَنْزِلِهِ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ } رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ [1].

அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஈத் தொழுகைக்கு முன்னர் எந்த (சுன்னத் அல்லது நஃபில்) தொழுகையையும் தொழுததில்லை. ஆனால், அவர்கள் வீட்டிற்குத் திரும்பியதும், இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள். இதை இப்னு மாஜா அவர்கள் ஹஸன் எனும் தரத்தில் அமைந்த அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாகப் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

494

:

وَعَنْهُ قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى إِلَى الْمُصَلَّى، وَأَوَّلُ شَيْءٍ يَبْدَأُ بِهِ الصَّلَاةَ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ فَيَقُومُ مُقَابِلَ النَّاسِ - وَالنَّاسُ عَلَى صُفُوفِهِمْ - فَيُعْظُهُمْ وَيَأْمُرُهُمْ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ சயீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் நோன்புப் பெருநாளன்றும், ஹஜ் பெருநாளன்றும் தொழும் திடலுக்குச் செல்வார்கள். அங்கு அவர்கள் முதலில் தொடங்குவது தொழுகையாகும். அவர்கள் தொழுகையை முடித்ததும், மக்கள் தங்கள் வரிசைகளில் (அப்படியே) இருந்த நிலையில், அவர்களை முன்னோக்கி நின்று, அவர்களுக்குப் பேருரையாற்றி, கட்டளைகளைப் பிறப்பிப்பார்கள். இதை புஹாரி மற்றும் முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

495

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ نَبِيُّ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَلْكَبِيرُ فِي الْفِطْرِ سَبْعٌ فِي الْأُولَى وَخَمْسٌ فِي الْآخِرَةِ، وَالْقِرَاءَةُ بَعْدَهُمَا كَلَّتِيهِمَا } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ [1].

அமர் பின் ஷுஜுப் அவர்கள், தன் தந்தை வாயிலாக, தன் பாட்டனார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஈதுல் ஃபித்ர தொழுகையில் முதல் ரக்அத்தில் ஏழு தக்பீர்களும், இரண்டாவது ரக்அத்தில் ஐந்து தக்பீர்களும் (கூடுதல் தக்பீர்களாக) கூறப்படும். மேலும், அவ்விரண்டிலும் குர்ஆன் ஓதுதல், (இந்தக் கூடுதல்) தக்பீர்களுக்குப் பின்னரே ஆகும்." அறிவிப்பவர்: அபூ தாவூத்.

495

:

وَنَقَلَ التِّرْمِذِيُّ عَنِ الْبُخَارِيِّ تَصْحِيحَهُ [1].

அத்-திர்மிதீ அவர்கள், அல்-புகாரீ அவர்களிடமிருந்து (ஒரு குறிப்பிட்ட ஹதீஸின்) தஸ்ஹீஹை (அதாவது, அதை ஆதாரப்பூர்வமானது என உறுதிப்படுத்தியதை) அறிவித்தார்கள்.

496

:

وَعَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيُّ قَالَ: { كَانَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقْرَأُ فِي الْأَضْحَى وَالْفِطْرِ }
(ق), وَ (اِقْتَرَبْتُ). { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1].

அபு வாக்கித் அல்-லைசி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் ஈதுல் அழ்ஹா மற்றும் ஈதுல் ஃபித்ர் பெருநாட்களில், சூரா காஃப் (அத்தியாயம் 50) மற்றும் சூரா அல்-கமர் (அத்தியாயம் 54) ஆகியவற்றை ஒதுவார்கள். இதை முஸ்லிம் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.

497

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا كَانَ يَوْمُ الْعِيدِ خَالَفَ الطَّرِيقَ } أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு பெருநாள் தினத்தில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், பாதையை மாற்றிக் கொள்வார்கள் (அதாவது, பெருநாள் தொழுகைக்குச் சென்ற பாதையிலிருந்து வேறு பாதையில் திரும்புவார்கள்). இதை புகாரீ அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

498

:

وَلِأَبِي دَاوُدَ: عَنْ ابْنِ عُمرَ, نَحْوُهُ [1].

அபு தாவூத் அவர்களும் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து இதே போன்ற (முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட ஹதீஸின் கருத்தை ஒத்த) ஒரு அறிவிப்பை அறிவிக்கின்றார்கள்.

وَعَنْ أَنَسٍ قَالَ: { قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الْمَدِينَةَ، وَلَهُمْ يَوْمَانِ يَلْعَبُونَ فِيهِمَا. فَقَالَ: "قَدْ أَبْدَلَكُمْ اللَّهُ بِهِمَا خَيْرًا مِنْهُمَا: يَوْمَ الْأَضْحَى، وَيَوْمَ الْفِطْرِ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائِيُّ بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அல்-மதீனாவிற்கு வந்தபோது, (அங்குள்ள) மக்களுக்கு விளையாடுவதற்கென இரண்டு நாட்கள் இருந்தன. அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் அவ்விரண்டையும் விட சிறந்ததை உங்களுக்குப் பகரமாகத் தந்துள்ளான்: தியாகத் திருநாள் மற்றும் நோன்புப் பெருநாள்."

அபூதாவூத் அவர்களும், அந்-நஸாய் அவர்களும் அறிவித்துள்ளார்கள். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) ஆகும்.

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { مِنَ السُّنَّةِ أَنْ يَخْرُجَ إِلَى الْعِيدِ مَا شِئًا } رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَحَسَنُهُ [1].

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

'ஈத்' (பெருநாள்) (தொழுகைக்கு) நடந்து செல்வது சுன்னாவாகும். இதை தீர்மிதி அவர்கள் பதிவு செய்து, இதனை ஹஸன் (நல்லது) என்று தரம் பிரித்துள்ளார்கள்.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّهُمْ أَصَابَهُمْ مَطَرٌ فِي يَوْمٍ عِيدٍ. فَصَلَّى بِهِمُ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - صَلَاةَ الْعِيدِ فِي الْمَسْجِدِ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِإِسْنَادٍ لَيِّنٍ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு ஈத் பெருநாள் அன்று அவர்களுக்கு மழை பெய்தது (அவர்களைப் பாதித்தது). எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் பள்ளிவாசலில் (மக்களுடன்) ஈத் தொழுகையை நடத்தினார்கள். இதை அபூ தாவூத் அவர்கள் லய்யின் இஸ்னாத் (பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர்) உடன் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { إِنَّكَ سَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ -
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَوْمَ مَاتَ إِبْرَاهِيمُ, فَقَالَ النَّاسُ: إِنَّكَ سَفَتِ الشَّمْسُ لِمَوْتِ
إِبْرَاهِيمَ, فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ
لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ, فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُمَا, فَادْعُوا اللَّهَ وَصَلُّوا, حَتَّى تَنْكَشِفَ }
مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

முஃகீரா பின் ஷுஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் (அவர்களின் மகன்)
இப்ராஹீம் இறந்த அன்று சூரிய கிரகணம் ஏற்பட்டது. மக்கள், "இப்ராஹீமின்
மரணத்தின் காரணமாகவே சூரிய கிரகணம் ஏற்பட்டுள்ளது" என்று
கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சூரியனும்
சந்திரனும் அல்லாஹ்வின் அத்தாட்சிகளில் இரண்டு அத்தாட்சிகளாகும்;
எவருடைய மரணத்திற்காகவோ அல்லது வாழ்விற்காகவோ அவற்றுக்குக்
கிரகணம் பிடிப்பதில்லை. ஆகவே, நீங்கள் அவைகளைக் (கிரகணம் பிடித்த
நிலையில்) காணும்போது, கிரகணம் விலகும் வரை அல்லாஹ்விடம்
பிரார்த்தனை செய்து தொழுங்கள்."

502

:

وَفِي رِوَايَةٍ لِلْبُخَارِيِّ: { حَتَّى تَنْجَلِي } [1].

அல்-புகாரியின் அறிவிப்பில் இவ்வாறு உள்ளது: "அது தெளிவடையும் வரை
(அதாவது, இருள் நீங்கி வெளிச்சம் வரும் வரை)."

503

:

وَالْبُخَارِيُّ مِنْ حَدِيثِ أَبِي بَكْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { فَصَلُّوا وَادْعُوا حَتَّى يُكْشَفَ مَا بَكُمْ }
[1].

அல்-புகாரியில் அபு பக்ரா (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸில் உள்ளது: "
(உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும்) (கிரகணத்தின்) நிலை நீங்கும் வரை
தொழுங்கள், மேலும் (அல்லாஹ்விடம்) பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்."

504

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - جَهَرَ فِي صَلَاةِ الْكُفُوفِ [1] بِقِرَائَتِهِ، فَصَلَّى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ فِي رَكَعَتَيْنِ، وَأَرْبَعَ سَجَدَاتٍ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَهَذَا الْقَطُّ مُسْلِمٌ [2] .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கிரகணத் தொழுகையில் சப்தமாக ஓதி, இரண்டு ரக்அத்துகளில் நான்கு ருகூஉகளையும் (குனிதல்களையும்) நான்கு ஸஜ்தாக்களையும் (சிரம்பணிதல்களையும்) செய்து தொழுதார்கள். இது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஹதீஸ் ஆகும். இது முஸ்லிம் அவர்களின் அறிவிப்பாகும்.

504

:

وَفِي رِوَايَةٍ لَّهُ: فَبَعَثَ مُنَادِيًا يُنَادِي: الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ [1] .

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில்: அவர் (ஸல்) ஓர் அழைப்பாளரை அனுப்பி, "அஸ்ஸலாத்து ஜாமிஆ" (தொழுகைக்காக ஒன்று திரளுங்கள்) என்று அழைக்கச் செய்தார்கள்.

505

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { انْخَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَصَلَّى، فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، نَحْوًا مِنْ قِرَاءَةِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ قَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ، فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ انْصَرَفَ وَقَدْ تَجَلَّتِ الشَّمْسُ. فَخَطَبَ النَّاسَ [1] { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [2] .

இப்னு அப்பாஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் சூரிய கிரகணம் ஏற்பட்டது. அப்போது அவர்கள் தொழுதார்கள். (அத்தொழுகையில்) ஏறக்குறைய 'சூரத்துல் பகரா'வை ஓதும் அளவிற்கு நீண்ட நேரம் நின்றார்கள். பிறகு நீண்ட நேரம் ருகூஃ செய்தார்கள். பிறகு (ருகூவிலிருந்து) தலையை உயர்த்தி நீண்ட நேரம்

நின்றார்கள்; இது முதல் நிலையை விடக் குறைந்த நேரமாகும். பிறகு நீண்ட நேரம் ரூக்ஃ செய்தார்கள்; இது முதல் ரூக்ஃவை விடக் குறைந்த நேரமாகும். பிறகு சஜ்தா செய்தார்கள்.

பிறகு (இரண்டாம் ரக்அத்திற்காக) நீண்ட நேரம் நின்றார்கள்; இது முதல் நிலையை விடக் குறைந்த நேரமாகும். பிறகு நீண்ட நேரம் ரூக்ஃ செய்தார்கள்; இது முதல் ரூக்ஃவை விடக் குறைந்த நேரமாகும். பிறகு (ரூக்விலிருந்து) தலையை உயர்த்தி நீண்ட நேரம் நின்றார்கள்; இது முதல் நிலையை விடக் குறைந்த நேரமாகும். பிறகு நீண்ட நேரம் ரூக்ஃ செய்தார்கள்; இது முதல் ரூக்ஃவை விடக் குறைந்த நேரமாகும். பிறகு சஜ்தா செய்தார்கள்.

பிறகு (தொழுகையை) முடித்தார்கள். அப்போது சூரியன் (கிரகணத்திலிருந்து விலகி) பிரகாசமடைந்திருந்தது. பிறகு மக்களுக்கு உரை (குத்பா) நிகழ்த்தினார்கள்.

இதை புகாரீ, முஸ்லிம் இருவரும் பதிவு செய்துள்ளனர். இவ்வாசகம் புகாரீயில் உள்ளதாகும்.

506

:

وَفِي رِوَايَةٍ لِّمُسْلِمٍ: { صَلَّى حِينَ كَسَفَتِ الشَّمْسُ ثَمَانِ رَكَعَاتٍ فِي أَرْبَعِ سَجَدَاتٍ } [1].

முஸ்லிமின் அறிவிப்பில்: "சூரிய கிரகணம் ஏற்பட்டபோது, (அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள்) நான்கு ஸஜ்தாக்களில் எட்டு ரக்அத்துகள் தொழுதார்கள்."

507

:

وَعَنْ عَلِيٍّ مِثْلُ ذَلِكَ [1].

அலி (ரழி) அவர்களிடமிருந்தும் இதே போன்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

508

:

وَلَهُ: عَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { صَلَّى سِتَّةَ رَكَعَاتٍ بِأَرْبَعِ سَجَدَاتٍ } [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "(நபி (ஸல்) அவர்கள்) நான்கு ஸஜ்தாக்களுடன் ஆறு ரூக்ஃகள் (அதாவது, இரண்டு ரக்அத்துகளில் தலா மூன்று ரூக்ஃகள் வீதம்) தொழுதார்கள்."

وَالْأَبِيُّ دَاوُدَ: عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ: { صَلَّى, فَكَعْ خَمْسَ رَكَعَاتٍ وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ, وَفَعَلَ فِي
الثَّانِيَةِ مِثْلَ ذَلِكَ } [1].

உபை இப்னு கஅப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் (கிரகணத்) தொழுகை தொழுதார்கள். (அதில், முதல் ரக்அத்தில் ஐந்து முறை ருகூஃகளும் இரண்டு முறை ஸஜ்தாக்களும் செய்தார்கள். இரண்டாவது (ரக்அத்திலும்) அவ்வாறே செய்தார்கள். (அபூதாவூத்)

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { مَا هَبَّتْ رِيحٌ قَطُرًا إِلَّا جَثَا النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَى رُكْبَتَيْهِ, وَقَالَ: اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا رَحْمَةً, وَلَا تَجْعَلْهَا عَذَابًا } رَوَاهُ الشَّافِعِيُّ وَالطَّبْرَانِيُّ
[1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: காற்று வீசும் போதெல்லாம், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மண்டியிட்டு (அமர்ந்து, காற்றின் விளைவுகள் குறித்து கவலைப்பட்டு), "அல்லாஹும்ம இஜ்அல்ஹா ரஹ்மதன், வலா தஜ்அல்ஹா அதாபன்" (பொருள்: அல்லாஹ்வே! இதை ஒரு கருணையாக ஆக்குவாயாக! ஒரு தண்டனையாக ஆக்கிவிடாதே!) என்று கூறுவார்கள். இதை அஷ்-ஷாஃபிஈ அவர்களும், அத்-தபரானீ அவர்களும் பதிவு செய்துள்ளனர்.

وَعَنْهُ: { أَنَّ صَلَاتِي فِي زُلْزَلَةِ سِتِّ رَكَعَاتٍ, وَأَرْبَعِ سَجَدَاتٍ, وَقَالَ: هَكَذَا صَلَاةُ الْآيَاتِ } رَوَاهُ
الْبَيْهَقِيُّ [1].

அவரிடமிருந்து அறிவிக்கப்படுகிறது (அதாவது இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து): அவர் (ஒரு முறை) பூகம்பத்தின் போது ஆறு ருகூவுகள் மற்றும் நான்கு ஸஜ்தாக்களுடன் தொழுதார்கள். மேலும், "இப்படித்தான் (அல்லாஹ்வின்) அத்தாட்சிகளுக்கான தொழுகை (ஸலாத்துல் ஆயாத்)" என்று கூறினார்கள். அறிவிப்பவர்: அல்-பைஹகீ.

وَذَكَرَ الشَّافِعِيُّ عَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - مِثْلَهُ دُونَ آخِرِهِ [1].

அஷ்-ஷாஃபிஈ அவர்கள், அலி இப்னு அபு தாலிப் (ரழி) அவர்கள் வழியாக (முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட) இதே போன்ற ஒரு ஹதீஸை, அதன் இறுதிப் பகுதி இல்லாமல் அறிவித்தார்கள்.

513

:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { خَرَجَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مُتَوَاضِعًا, مُتَبَدِّلًا, مُتَخَشِّعًا, مُتَرَسِّلًا, مُتَضَرِّعًا, فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ, كَمَا يُصَلِّي فِي الْعِيدِ, لَمْ يَخْطُبْ خُطْبَتَكُمْ هَذِهِ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ, وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ, وَأَبُو عَوَانَةَ, وَابْنُ حِبَّانَ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (மழைக்காகப் பிரார்த்திக்க அல்-மதீனாவிலிருந்து) தங்களைப் பணிவாக்கிக் கொண்டவர்களாக, சாதாரண ஆடைகளை அணிந்தவர்களாக, அடக்கமானவர்களாக, நிதானமாக நடந்தவர்களாக, (அல்லாஹ்விடம்) பிரார்த்தித்தவர்களாக வெளியே சென்றார்கள். பிறகு, அவர்கள் ஈத் தொழுததைப் போலவே இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள், ஆனால் உங்களின் இந்த வகையான குத்பாவை (மார்க்க உரை) அவர்கள் நிகழ்த்தவில்லை. இதை அல்-கம்ஸா பதிவு செய்துள்ளார்கள். மேலும் திர்மீதீ, அபு அவானா மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

514

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { شَكَا النَّاسُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قُحُوطَ الْمَطَرِ, فَأَمَرَ بِمُنْبَرٍ, فَوُضِعَ لَهُ فِي الْمُصَلَّى, وَوَعَدَ النَّاسُ يَوْمًا يَخْرُجُونَ فِيهِ, فَخَرَجَ حِينَ بَدَأَ حَاجِبُ الشَّمْسِ, فَقَعَدَ عَلَى الْمُنْبَرِ, فَكَبَّرَ وَحَمِدَ اللَّهَ, ثُمَّ قَالَ: "إِنَّكُمْ شَكَوْتُمْ جَدَبَ دِيَارِكُمْ, وَقَدْ أَمَرَ كُمْ اللَّهُ أَنْ تَدْعُوهُ, وَوَعَدَكُمْ أَنْ يَسْتَجِيبَ لَكُمْ, ثُمَّ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ, الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ, مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ, لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَرِيدُ, اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ, لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ, أَنْتَ الْغَنِيُّ وَنَحْنُ الْفُقَرَاءُ, أَنْزِلْ عَلَيْنَا الْغَيْثَ, وَاجْعَلْ مَا أَنْزَلْتَ قُوَّةً وَبَلَاغًا إِلَى حِينٍ " ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ, فَلَمْ يَزَلْ حَتَّى رُئِيَ بَيَاضُ إِبْطَيْهِ, ثُمَّ حَوَّلَ إِلَى النَّاسِ ظَهْرَهُ,

وَقَلْبٍ رَّءَاءٍ، وَهُوَ رَافِعٌ يَدَيْهِ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ وَنَزَلَ، وَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ، فَأَنْشَأَ اللَّهُ سَحَابَةً،
فَرَعَدَتْ، وَبَرَكَتْ، ثُمَّ أَمْطَرَتْ { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَقَالَ: "غَرِيبٌ، وَإِسْنَادُهُ جَيِّدٌ" [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

மக்கள் மழை இல்லாதது (வறட்சி) குறித்து அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் முறையிட்டார்கள். எனவே, (தொழுகைத் திடலில்) ஒரு மிம்பரை (மேடை) வைக்குமாறு நபி (ஸல்) அவர்கள் உத்தரவிட்டார்கள். அவ்வாறே அது அவர்களுக்காக தொழும் இடத்தில் வைக்கப்பட்டது. பின்னர், மக்கள் வெளியே வருவதற்காக ஒரு நாளை அவர்கள் வாக்களித்தார்கள்.

சூரியனின் விளிம்பு தோன்றியபோது அவர்கள் (ஸல்) வெளியே வந்து, மிம்பரின் மீது அமர்ந்து, தக்பீர் (அல்லாஹு அக்பர்) கூறி, இறைவனைப் புகழ்ந்தார்கள். பிறகு, "உங்கள் இருப்பிடங்களில் ஏற்பட்டுள்ள வறட்சியைப் பற்றி நீங்கள் முறையிட்டீர்கள். நீங்கள் அவனிடம் பிரார்த்தனை செய்யுமாறு அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்டுள்ளான், மேலும் அவன் உங்களுக்குப் பதிலளிப்பதாக வாக்களித்துள்ளான்" என்று கூறினார்கள்.

பின்னர் (பின்வருமாறு) கூறினார்கள்:

"அல்லஹ்மது லில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன், அர்ரஹ்மானிர் ரஹீம், மாலிகி யவ்மித்தீன், லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு யஃப்அலு மா யுரீத். அல்லாஹும்தம் அந்தல்லாஹு லாயிலாஹ இல்லா அன்தத், அன்தத் கனிய்யு வ நஹ்னுல் ஃபுக்கராவ், அன்ஸில் அலைனல் கைஸ, வஜ்அல் மா அன்ஸல்தத் குவ்வத்தன் வ பலாகன் இலா ஹீன்."

(பொருள்: எல்லாப் புகழும் அகிலங்களின் இறைவனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே உரியது. அவன் அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன். தீர்ப்பு நாளின் அதிபதி. அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாரும் இல்லை; அவன் நாடியதைச் செய்கிறான். யா அல்லாஹ்! நீயே அல்லாஹ், உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாரும் இல்லை; நீயே தேவையற்றவன் (செல்வந்தன்), நாங்கள் தேவையுடையவர்கள் (ஏழைகள்); எங்கள் மீது மழையை இறக்குவாயாக, மேலும் நீ இறக்கியதை எங்களுக்கு ஒரு காலத்திற்கு வலிமையாகவும், போதுமானதாகவும் ஆக்குவாயாக.)

பின்னர் அவர்கள் (ஸல்) தங்கள் கைகளை உயர்த்தினார்கள்; அவர்களின் அக்குள்களின் வெண்மை தெரியும் வரை தொடர்ந்து உயர்த்திக் கொண்டே இருந்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் மக்களை நோக்கித் தங்கள் முதுகைக் காட்டி, தங்கள் கைகளை உயர்த்தியவாறே தங்கள் மேலாடையைத் தலைகீழாக மாற்றினார்கள். பிறகு அவர்கள் மக்களை நோக்கித் திரும்பி, (மிம்பரிலிருந்து) இறங்கி, இரண்டு ரக்அத் தொழுதார்கள். பின்னர், அல்லாஹ் ஒரு மேகத்தை உண்டாக்கினான்; அது இடித்தது, மின்னியது, பின்னர் மழை பொழிந்தது.

இதை அபூதாலுத் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள். மேலும், "இது 'கரீப்'

(ஓர் அறிவிப்பாளர் வழி செய்தி) என்றாலும், இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் 'ஐயித்' (நல்லது)" என்று அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

514

:

وَقِصَّةُ التَّحْوِيلِ فِي الصَّحِيحِ مِنْ:
حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، وَفِيهِ: { فَتَوَجَّهَ إِلَى الْقِبْلَةِ، يَدْعُو، ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ، جَهَرَ فِيهِمَا
بِالْقِرَاءَةِ } [1].

(மேலாடையைத்) திருப்பிய சம்பவம் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸைத் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸில் 'ஸஹீஹ்' (புகாரி)யில் இடம்பெற்றுள்ளது. அதில்: 'அவர்கள் கிப்லாவை முன்னோக்கிப் பிரார்த்தித்தார்கள்; பிறகு இரண்டு ரக்அத்துகள் தொழுதார்கள். அவ்விரண்டிலும் (குர்ஆனை) சப்தமிட்டு ஓதினார்கள்' என்றுள்ளது.

516

:

وَالِدًا ارْقُطْنِي مِنْ مُرْسَلٍ [1] أَبِي جَعْفَرٍ الْبَاقِرِ: وَحَوْلَ رِذَاءٍ؛ لِيَتَحَوَّلَ الْقُحُطُ [2].

அத்-தாரகுத்னீ அவர்கள், அபு ஜஃபர் அல்-பாகிர் அவர்களின் முர்ஸல் ஹதீஸிலிருந்து அறிவித்தார்கள்:
அவர்கள் (நபி ஸல்) தங்களின் மேலங்கியைத் திருப்பினார்கள் (அதாவது, அதன் பக்கங்களை மாற்றி அணிந்தார்கள்), வறட்சி நிலை மாற வேண்டும் என்பதற்காக.

517

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَجُلًا دَخَلَ الْمَسْجِدَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَالنَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَائِمٌ يَخْطُبُ. فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكَتِ الْأَمْوَالُ، وَانْقَطَعَتِ السُّبُلُ، فَادْعُ اللَّهَ [] عَزَّ وَجَلَّ] يُعِثُّنَا، فَرَفَعَ يَدَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ اغْنِنَا، اللَّهُمَّ اغْنِنَا ... { فَذَكَرَ الْحَدِيثَ، وَفِيهِ الدُّعَاءُ بِإِمْسَاكِهَا مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு வெள்ளிக்கிழமை அன்று நபி (ஸல்) அவர்கள் நின்றனாகொண்டு குத்பா (சமய உரை) நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தபோது, ஒரு மனிதர் பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்தார். அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! செல்வங்கள் (கால்நடைகள், பயிர்கள்) அழிந்துவிட்டன; பாதைகள் (பயணங்கள்) துண்டிக்கப்பட்டுவிட்டன.

ஆகவே, எங்களுக்கு மழை பொழியச் செய்யுமாறு அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்" என்று கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது கைகளை உயர்த்தி, ***அல்லாஹும்ம அகிஸ்னா, அல்லாஹும்ம அகிஸ்னா... (யா அல்லாஹ்! எங்களுக்கு மழை பொழியச் செய்வாயாக! யா அல்லாஹ்! எங்களுக்கு மழை பொழியச் செய்வாயாக!)** என்று கூறினார்கள். பின்னர் அறிவிப்பாளர் முழுமையான ஹதீஸைக் குறிப்பிட்டார்; அதில் மழையை நிறுத்துவதற்கான பிரார்த்தனையும் இடம்பெற்றுள்ளது.

518

:

وَعَنْ أَنَسٍ؛ { أَنَّ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - كَانَ إِذَا قَحِطُوا يَسْتَسْقِي بِالْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ. وَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَسْقِي إِلَيْكَ بَنِيْنَا فَتَسْقِينَا، وَإِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَمْرِ بْنِ قُطَيْبٍ، فَاسْقِنَا، فَيُسْقَوْنَ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

உமர் (ரழி) அவர்கள், வறட்சி ஏற்பட்ட காலங்களில், அப்பாஸ் பின் அப்துல் முத்தலிப் (ரழி) அவர்களைக் கொண்டு மழை வேண்டிப் பிரார்த்திப்பார்கள்.

(அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் உயிருடன் இருந்தபோது, அவர்களின் துஆவின் பரக்கத்தை நாடி இவ்வாறு செய்வார்கள்.) அவர் (உமர்) கூறுவார்:

"அல்லாஹும்ம இன்னா குன்னா நஸ்தஸ்கீ இலைக்க பினபிய்யினா ஃபதஸ்கீனா, வஇன்னா நதவஸ்ஸலு இலைக்க பிஅம்மி நபிய்யினா ஃபாஸ்கினா"

(யா அல்லாஹ்! நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள் நபியைக் கொண்டு உன்னிடம் மழை வேண்டினோம்; நீ எங்களுக்கு மழையைத் தந்தாய். மேலும் நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள் நபியின் சிறிய தந்தையைக் கொண்டு உன்னிடம் (அவரின் துஆவின் மூலம்) நெருங்குகிறோம். எனவே எங்களுக்கு மழையைத் தருவாயாக!)

உடனே அவர்களுக்கு மழை பொழிவிக்கப்படும்.

(நூல்: புகாரி)

519

:

وَعَنْ أَنَسٍ قَالَ: { أَصَابَنَا - وَنَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَطَرٌ قَالَ: فَحَسَرْتُوْهُ، حَتَّى أَصَابَهُ مِنَ الْمَطَرِ، وَقَالَ: إِنَّهُ حَدِيثٌ عَنْهُ بِرَبِّهِ } رَوَاهُ الْإِسْلَامُ. [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தபோது எங்கள் மீது மழை பெய்தது. மழை(நீர்) தன்மீது படுமாறு அவர்கள் தமது ஆடையை விலக்கினார்கள். மேலும், 'நிச்சயமாக இது தன் ரப்பிடமிருந்து புதிதாக

(அனுப்பப்பட்டு) வந்ததாகும்' என்று கூறினார்கள்."

நூல்: முஸ்லிம்

520

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا; أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ إِذَا رَأَى الْمَطَرِ
قَالَ: { اَللّٰهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا } اُخْرَجَاهُ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் மழையைக் கண்டபோது, ***"அல்லாஹும்ம ஸய்யிபன்
நாஃபிஆ"*** (இறைவா! இதைப் பயனளிக்கும் பெருமழையாக ஆக்குவாயாக!)
என்று கூறுவார்கள்.

இதை இருவரும் (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்) பதிவு செய்துள்ளனர்.

521

:

وَعَنْ سَعْدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - دَعَا فِي الْإِسْتِسْقَاءِ: { اَللّٰهُمَّ
جَلِّ لَنَا سَحَابًا , كَثِيفًا , قَصِيفًا , دَلُوقًا , ضَوْكًا , تُمْطِرُ نَائِمُهُ رِذَاذًا , قَطَقَطًا , سَجَلًا , يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ } رَوَاهُ أَبُو عَوَانَةَ فِي صَحِيحِهِ [1].

சஃது (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் மழைக்காக
(அல்லாஹ்விடம்) பிரார்த்தனை செய்தார்கள்:

"அல்லாஹ்வே! அடர்த்தியான, இடிமுழக்கமிடும், பெருமழை பொழியும்,
மின்னலடிக்கும் (மின்னல் வெளிச்சத்தால் புன்னகைக்கும்) மேகங்களைக்
கொண்டு எங்களை மூடுவாயாக. அவற்றிலிருந்து எங்களுக்குச்
சிறுதூறலையும், மழைத்துளிகளையும், பெருமழையையும் பொழியச்
செய்வாயாக. கண்ணியத்திற்கும் சங்கைக்குமுரியவனே!"

இதை அபூ அவானா அவர்கள் தமது ஸஹீஹில் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

522

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { خَرَجَ
سُلَيْمَانُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَسْتَسْقِي , فَرَأَى نَمْلَةً مُسْتَلْقِيَةً عَلَى ظَهْرِهَا رَافِعَةً قَوَائِمَهَا إِلَى السَّمَاءِ
تَقُولُ: اَللّٰهُمَّ اِنَّا خَلَقْنَا مِنْ خَلْقِكَ , لَيْسَ بِنَاغَتِي عَنْ سُقْيَاكَ , فَقَالَ: ارْجِعُوا الْقَدْ سُقِيتُمْ بِدُعَاةِ
غَيْرِكُمْ } رَوَاهُ أَحْمَدُ وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
சுலைமான் (அலை) அவர்கள் மழை வேண்டிப் பிரார்த்திக்க வெளியே
சென்றார்கள். அப்போது ஒரு எறும்பு மல்லாந்து படுத்து, வானத்தை நோக்கித்
தன் கால்களை உயர்த்தியபடி:
***"அல்லாஹும்ம இன்னா கல்குன் மின் கல்கிக்க, லைஸ பினா கினன் அன்
சுக்யாக்க"***
(பொருள்: "இறைவா! நாங்கள் உன்னுடைய படைப்புகளில் ஒரு படைப்பாக
இருக்கிறோம்; உன்னுடைய தண்ணீர் இல்லாமல் எங்களால் வாழ முடியாது")
என்று கூறுவதைக் கண்டார்கள். உடனே அவர்கள் (சுலைமான் (அலை)),
"திரும்பிச் செல்லுங்கள்! உங்களல்லாத பிறரின் (அதாவது, அந்த எறும்பின்)
பிரார்த்தனையின் மூலம் உங்களுக்குத் தண்ணீர் வழங்கப்பட்டுவிட்டது" என்று
கூறினார்கள்.
இதை அஹ்மத் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள். மேலும் அல்-ஹாக்கிம்
அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத்
தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

523

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - اسْتَسْقَى فَأَشَارَ بِظَهْرِهِ
كَفِّهِ إِلَى السَّمَاءِ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1] .

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் மழை வேண்டிப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். அப்போது
தமது உள்ளங்கைகளின் பின்புறத்தை வானத்தை நோக்கிச்
சுட்டிக்காட்டினார்கள். இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

524

:

عَنْ أَبِي عَامِرٍ الشَّعْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - {
لَيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَحِلُّونَ الْحَرَّ [1] وَالْحَرِيرَ { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَأَصْلُهُ فِي الْبُخَارِيِّ
[2] .

அபூ ஆமிர் அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக என்
சமுதாயத்தில் (பின்வரும் காலங்களில்) சில கூட்டத்தினர் தோன்றுவார்கள்;
அவர்கள் விபச்சாரத்தையும் (அல்-ஹிர்), பட்டாடை அணிவதையும்
(ஆண்களுக்கு ஹராமான அல்-ஹரீர்) அனுமதிக்கப்பட்டதாகக் கருதுவார்கள்."

இதை அபு தாவூத் அறிவித்துள்ளார்கள், மேலும் இதன் அடிப்படைக் கருத்து புகாரியில் உள்ளது.

525

:

وَعَنْ حُذَيْفَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { نَهَى النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ نَشْرَبَ فِي أَنْبِيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ, وَأَنْ نَأْكُلَ فِيهَا, وَعَنْ بُسِّ الْحَرِيرِ وَالِدِيَّاجِ, وَأَنْ نَجْلِسَ عَلَيْهِ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள், தங்கம் மற்றும் வெள்ளிப் பாத்திரங்களில் பருகுவதையும், அவற்றில் உண்பதையும்; பட்டு மற்றும் அடர்த்தியான பட்டு (தீபாஜ்) அணிவதையும், அதன் (பட்டு மற்றும் தீபாஜ் ஆடைகள்/விரிப்புகள்) மீது அமர்வதையும் தடை செய்தார்கள்." அறிவிப்பவர்: புகாரி

526

:

وَعَنْ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { نَهَى النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ بُسِّ الْحَرِيرِ إِلَّا مَوْضِعَ إِبْصَعَيْنِ, أَوْ ثَلَاثٍ, أَوْ أَرْبَعٍ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ, وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ [1].

உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (ஆண்களுக்கு) பட்டு அணிவதைத் தடை செய்தார்கள். இரண்டு, மூன்று அல்லது நான்கு விரல்கள் அளவுள்ள (பட்டுப் பட்டைகள் அல்லது அலங்காரத் துண்டுகள் போன்ற) பகுதிகளைத் தவிர (மற்றபடி முழுமையாக பட்டு அணிவது தடை செய்யப்பட்டது). இந்த ஹதீஸை புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளனர். இதன் வாசகம் முஸ்லிமுடையதாகும்.

527

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَخَّصَ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ, وَالزُّبَيْرِ فِي قَمِيصِ الْحَرِيرِ, فِي سَفَرٍ, مِنْ حَكَّةٍ كَانَتْ بِهِمَا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) மற்றும் அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) ஆகியோருக்கு ஏற்பட்டிருந்த அரிப்பின் (தோல் நோயின்) காரணமாக, பயணத்தின் போது பட்டுச் சட்டை அணிந்து கொள்ள நபி (ஸல்) அவர்கள் அனுமதி அளித்தார்கள். (இந்த ஹதீஸ் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.)

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَسَانِي النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حُلَّةً سَيَرَاءَ, فَخَرَجْتُ فِيهَا, فَرَأَيْتُ الْغَضَبَ فِي وَجْهِهِ, فَشَقَقْتُهَا بَيْنَ نِسَائِي } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ, وَهَذَا الْفُظُّ مُسْلِمٌ [1].

அலி இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் எனக்கு ஒரு பட்டு ஆடையை (அதாவது, பட்டுப் பட்டைகள் கொண்ட ஆடையை) அணிவித்தார்கள். நான் அதை அணிந்து கொண்டு வெளியே சென்றேன். (அப்போது) அவர்களுடைய முகத்தில் கோபத்தைக் கண்டதும், நான் அதைத் துண்டு துண்டாக்கி என் மனைவியரிடையே (அவர்கள் அணிந்துகொள்ளும் பொருட்டு) பங்கிட்டேன்.

وَعَنْ أَبِي مُوسَى - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { أُحِلَّ الذَّهَبُ وَالْحَرِيرُ لِلنَّاسِ أُمَّتِي, وَحُرِّمَ عَلَى ذُرِّيَّتِهِمْ. } [1]. رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَالنَّسَائِيُّ, وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ [2].

அபு மூஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் சமூகத்திலுள்ள பெண்களுக்குத் தங்கமும் பட்டும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன (அணியவும் பயன்படுத்தவும்), ஆனால் அவர்களின் ஆண்களுக்குத் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளன".

وَعَنْ عُمَرَ ابْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ إِذَا أَنْعَمَ عَلَى عَبْدٍ أَنْ يَرَى [1] أَثَرَ نِعْمَتِهِ عَلَيْهِ } رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ [2].

இம்ரான் பின் ஹுசைன் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் ஒரு அடியானுக்கு அருட்கொடையை வழங்கும்போது, அந்த அருட்கொடையின் அடையாளத்தை (அதாவது, அதன் விளைவை அல்லது வெளிப்பாட்டை) அவனிடம் காண்பதை அவன் விரும்புகிறான்." இதை பைஹகீ அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَهَى عَنْ بُسِ الْقَسِيِّ وَالْمَعْصَفَرِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'கஸ்ஸீ' (எனும் பட்டு கலந்த அல்லது பட்டு வரிகளையுடைய ஆடைகளையும்) மற்றும் குசம்பச் சாயம் தோய்க்கப்பட்ட ஆடைகளையும் அணிவதைத் தடை செய்தார்கள். இதை முஸ்லிம் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا, قَالَ: { رَأَى عَلِيَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ثَوْبَيْنِ مُعْصَفَرَيْنِ, فَقَالَ: أُمُّكَ أَمَرْتُكَ بِهَذَا? } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் என்மீது குசம்பச் சாயம் (முஅஸ்ஃபர்) தோய்க்கப்பட்ட இரண்டு ஆடைகளைக் கண்டார்கள். அப்போது அவர்கள், "இதை (அணியுமாறு) உனது தாய் உனக்குக் கட்டளையிட்டாளா?" என்று கேட்டார்கள்.

وَعَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا { أَنَّهَا أَخْرَجَتْ جُبَّةَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَكْفُوفَةَ الْجَيْبِ وَالْكُمَيْنِ وَالْفُرْجَيْنِ, بِاللَّيْلِ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ [1].

அஸ்மா பின்த் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் அங்கியை (ஒரு நீண்ட மேலாடையை) அவர்கள் வெளியே எடுத்தார்கள். அதன் கழுத்துப்பட்டி, இரு கைகள் மற்றும் இரு பிளவுகள் (அதாவது, முன் திறப்பின் இரு ஓரங்கள் அல்லது பக்கவாட்டுப் பிளவுகள்) ஆகியவற்றில் பட்டுத் துணியால் ஓரம் தைக்கப்பட்டிருந்தது. இதை அபூதாலுத் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

وَأَصْلُهُ فِي مُسْلِمٍ, وَزَادَ: { كَانَتْ عِنْدَ عَائِشَةَ حَتَّى قُبِضَتْ, فَقَبَضْتُهَا, وَكَانَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ

عليه وسلم -يَلْبِسُهَا، فَتُحْنُ نَعْلُهَا الْمَرْضَى نَسْتَشْفِي بِهَا { [1] .

இதன் அடிப்படை கருத்து முஸ்லிமின் (ஸஹீஹ்) நூலில் பின்வரும் கூடுதல் தகவலுடன் உள்ளது: அது ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் மரணிக்கும் வரை அவர்களிடம் இருந்தது, பின்னர் நான் அதை என் வசப்படுத்திக்கொண்டேன். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அதை அணிந்திருந்தார்கள், மேலும் நாங்கள் அதை நோயுற்றவர்களுக்காகக் கழுவி, அதன் மூலம் நிவாரணம் தேடுகிறோம் (அல்லாஹ்விடம் இருந்து).

533

:

وَزَادَ الْبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمُفْرَدِ . { وَكَانَ يَلْبِسُهَا الْوُفْدَ وَالْجُمُعَةَ } [1] .

அல்-புகாரி அவர்கள் ‘அல்-அதபுல் முஃப் ரத்’ நூலில் மேலதிகமாகப் பதிவு செய்துள்ளதாவது:
“நபி (ஸல்) அவர்கள் தூதுக்குழுவின் (வருகையின்) போதும், வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் அதை அணிவார்கள்.”

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

بلوغ المرام

3. كتاب الجنائز

புளுகுல் மராம்

3. இறுதிச் சடங்குகள்

532

:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَكْثَرُ مَا ذُكِرَ هَازِمٌ [1] اللَّذَاتِ: الْمَوْتِ } رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَالنَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [2].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இன்பங்களை அழிப்பவனை (மரணத்தை) அதிகமாக நினைவு கூருங்கள்.”

533

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ لِيُصْرَّ يُنْزَلَ بِهِ، فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ مُتَمَنَّيًّا فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"உங்களில் எவரும், தமக்கு ஏற்பட்ட ஒரு துன்பத்தின் காரணமாக மரணத்தை விரும்ப வேண்டாம். ஆயினும், (தன் வாழ்வு அல்லது மரணம் குறித்து) ஏதேனும் ஒன்றை விரும்பியே ஆகவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டால், அவர் இவ்வாறு கூறட்டும்:

'அல்லாஹும்ம அஹ்யினீ மா கானதில் ஹயாத்து கைரன் லீ, வதவப்பனீ இதா கானதில் வபாத்து கைரன் லீ'

(இதன் பொருள்: இறைவா! வாழ்க்கை எனக்குச் சிறந்ததாக இருக்கும் காலமெல்லாம் எனக்கு வாழ்வளிப்பாயாக. மரணம் எனக்குச் சிறந்ததாக இருக்கும்போது எனக்கு மரணத்தைத் தருவாயாக.)"

534

:

وَعَنْ بُرَيْدَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { أَلْمُؤْمِنُ يَمُوتُ بِعَرَقِ الْجَبِينِ } رَوَاهُ الثَّلاثَةُ [1] وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [2].

புரைதா (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: “ஒரு முஃமின் (இறைநம்பிக்கையாளர்) தனது நெற்றி வியர்க்க (மரண வேதனையின் சிரமத்தால் அல்லது பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக) மரணிக்கிறார்.” இதை மூன்று இமாம்கள் அறிவித்துள்ளனர்; இப்பனு ஹிப்பான் இதனை ஆதாரப்பூர்வமானது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

535, 536

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ وَأَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَقَبُوا مَوْتَكُمْ [1] إِلَهًا إِلَّا اللَّهُ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ، وَالْأَرْبَعَةُ [2].

அபு ஸயீத் (ரழி) மற்றும் அபு ஹுரைரா (ரழி) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்கள் மரணத் தருவாயில் இருப்பவர்களுக்கு (அதாவது, மரணத்தின் அறிகுறிகள் தென்பட்டு, உயிர் பிரியும் நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு) ‘லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்’ என்று சொல்லிக் கொடுங்கள்.”

537

:

وَعَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { أَتَرَوْا عَلَى مَوْتَاكُمْ يَسْ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جَبَّانَ [1].

மஃகில் இப்னு யசார் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“உங்களில் மரணத் தருவாயில் இருப்பவர்கள் மீது யாஸீன் (ஸூரா 36) ஒதுங்கள்.”

இதை அபூ தாவூத், நஸாய் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இப்னு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

538

:

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَى أَبِي سَلَمَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - وَقَدْ شَقَّ بَصْرُهُ [1] فَأَغْمَضَهُ، ثُمَّ قَالَ: "إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ، اتَّبَعَهُ الْبَصَرُ" فَضَجَّ نَاسٌ مِنْ أَهْلِهِ، فَقَالَ: "لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ. فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَوَمِّنُ عَلَى مَا تَقُولُونَ". ثُمَّ قَالَ: "اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَبِي سَلَمَةَ، وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ، وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقْبِهِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [2].

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அபூ ஸலமா (ரழி) அவர்கள் (மரணமடைந்திருந்த நிலையில்) அவர்களின் கண்கள் (திறந்து) நிலை குத்தியிருந்ததைக் கண்டபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவர்களிடம் வந்தார்கள். (அபூ ஸலமாவின்) கண்களை மூடிவிட்டு, “நிச்சயமாக உயிர் கைப்பற்றப்படும்போது, பார்வை அதைப் பின்தொடர்கிறது” என்று கூறினார்கள். அப்போது அவருடைய குடும்பத்தாரில் சிலர் சத்தமிட்டு (அழுது) புலம்பினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “நன்மையைத் தவிர (வேறெதனையும் கேட்டு) உங்களுக்கு எதிராக நீங்களே பிரார்த்திக்காதீர்கள். ஏனெனில் நீங்கள் கூறுவதற்கு வானவர்கள் ‘ஆமீன்’ சொல்கிறார்கள்” என்று கூறினார்கள்.

பிறகு (பின்வருமாறு) பிரார்த்தித்தார்கள்:

“அல்லாஹும்மகஃபிர் லி அபீ ஸலமா, வர்ஃபஃ தரஜாதஹு ஃபில் மஹ்திய்யீன், வஃப்ஸஹ் லஹு ஃபீ கப்ரிஹி, வநவ்விர் லஹு ஃபீஹி, வக்ஃலுஃப்ஹு ஃபீ அகிபிஹி”

(இதன் பொருள்: “யா அல்லாஹ்! அபூ ஸலமாவை மன்னிப்பாயாக! நேர்வழி பெற்றவர்களில் அவருடைய அந்தஸ்தை உயர்த்துவாயாக! அவருடைய மண்ணறையை அவருக்கு விசாலமாக்குவாயாக! அதில் அவருக்கு ஒளியேற்றுவாயாக! அவருக்குப் பின்னால் வரும் அவருடைய

சந்ததியினருக்கு நீ பொறுப்பேற்றுக் கொள்வாயாக!")
இதை முஸ்லிம் அறிவித்தார்.

539

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حِينَ تُوِّفِّي سُجِّي بِبُرْدٍ
حَبْرَةٍ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)
அவர்கள் இறந்தபோது, அவர்கள் 'ஹிபரா' எனும் கோடுகளிட்ட (யமன்
நாட்டு) மேலாடையால் போர்த்தப்பட்டிருந்தார்கள்.' இது
ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

540

:

وَعَنْهَا { أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَبَّلَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بَعْدَ مَوْتِهِ
{ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1] .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அபூபக்ர் அஸ்-சித்தீக் (ரழி)
அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்கள் வஃபாத்தான பிறகு (அவர்களின் நெற்றிக்குச்
சென்று, அவர்களின் மரணத்தை உறுதிப்படுத்தியவராக) அவர்களை
முத்தமிட்டார்கள். இதை அல்-புகாரி அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

541

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { نَفْسُ الْمُؤْمِنِ
مُعَلَّقَةٌ بِدَيْنِهِ, حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنَهُ [1] .

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)
அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஃமினுடைய ஆன்மா, அவனது கடன்
அடைக்கப்படும் வரை அதனினால் தொங்கவிடப்பட்டுள்ளது (அதாவது,
மறுமையில் அதன் முழுமையான வெகுமதியையும் நிம்மதியையும் அடைய
முடியாமல் தடுக்கப்பட்டுள்ளது)." இதை அஹ்மத் மற்றும் திர்மிதி பதிவு
செய்துள்ளனர்; (திர்மிதி) இதனை ஹஸன் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

542

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ فِي الَّذِي سَقَطَ عَنْ رَأْسِهِ فَمَاتَ: { اغْسِلُوهُ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ، وَكَفُّوهُ فِي ثَوْبَيْنِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
தனது வாகனத்திலிருந்து விழுந்து மரணித்தவர் குறித்து (அவர் இஹ்ராம் அணிந்திருந்த நிலையில் ஹஜ்ஜின் போது) நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அவரைத் தண்ணீராலும் சித்ர் (இலந்தை இலைகள்) கொண்டும் குளிப்பாட்டுங்கள்; மேலும் அவரை இரண்டு ஆடைகளில் கஃபனிடுங்கள்.”

543

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { لَمَّا أَرَادُوا غَسْلَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالُوا: وَاللَّهِ مَا نَدْرِي، نُجَرِّدُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَمَا نُجَرِّدُ مَوْتَانًا، أَمْ لَا؟ } الْحَدِيثُ، رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களைக் குளிப்பாட்ட நாடியபோது, (அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு,) 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நாங்கள் எங்கள் இறந்தவர்களின் ஆடைகளைக் களைவது போன்று, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஆடைகளையும் களைய வேண்டுமா? (அவரது கண்ணியத்தைக் கருதி அவ்வாறு செய்யாமல் இருக்க வேண்டுமா?) அல்லது கூடாதா? என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை' என்று கூறினார்கள்." இதை அஹ்மத் மற்றும் அபுதாவூத் பதிவு செய்துள்ளனர்.

544

:

وَعَنْ أُمِّ عَطِيَّةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { دَخَلَ عَلَيْنَا النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَنَحْنُ نُعَسِّلُ ابْنَتَهُ، فَقَالَ: "اغْسِلْنَهَا ثَلَاثًا، أَوْ خَمْسًا، أَوْ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ، إِنْ رَأَيْتِنَّ ذَلِكَ، بِمَاءٍ وَسِدْرٍ، وَاجْعَلْنَ فِي الْأَخِرَةِ كَافُورًا، أَوْ شَيْئًا مِنْ كَافُورٍ"، فَلَمَّا فَرَعْنَا أَذْنَاهُ، فَأَلْقَى إِلَيْنَا حِقْوَهُ. فَقَالَ: "أَشْعِرْنَهَا إِيَّاهُ" } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].
وَفِي رِوَايَةٍ: { اَبْدَأْ بِمَيِّمَتِهَا وَمَوَاضِعِ الْوُضُوءِ مِنْهَا } [2].
وَفِي لَفْظٍ لِلْبُخَارِيِّ: { فَضَفَّرْنَا شَعْرَهَا ثَلَاثَةً قُرُونٍ، فَأَلْقَيْنَاهُ خَلْفَهَا } [3].

உம்மு அதிய்யா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களின் மகளைக் குளிப்பாட்டிக் கொண்டிருந்தபோது அவர்கள்

எங்களிடம் வந்து, 'அவரை மூன்று முறையோ, ஐந்து முறையோ அல்லது நீங்கள் (தேவை என) கருதினால் அதைவிட அதிகமான முறைகளோ தண்ணீர் மற்றும் இலந்தை இலைகளைக் கொண்டு குளிப்பாட்டுங்கள். இறுதி முறை குளிப்பாட்டும்போது கற்பூரத்தை அல்லது சிறிதளவு கற்பூரத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று கூறினார்கள். நாங்கள் (குளிப்பாட்டி) முடித்ததும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்தோம். உடனே அவர்கள் தமது கீழாடையை எங்களிடம் போட்டு, 'அதை அவரது உடலில் படுமாறு (உள்ளாடையாக) அணியுங்கள்' என்று கூறினார்கள்.'

மற்றொரு அறிவிப்பில் (நபி (ஸல்) அவர்கள்), 'அவரின் வலது புறத்திலிருந்தும், அவரில் உஞ்சு செய்யும் இடங்களிலிருந்தும் துவங்குங்கள்' என்று (அவர்களுக்கு) கூறினார்கள் என்று உள்ளது.

புகாரியின் மற்றுமொரு வாசகத்தில், 'நாங்கள் அவரின் தலைமுடியை மூன்று பின்னல்களாகப் பின்னிணோம்; அவற்றை அவருக்குப் பின்னால் போட்டோம்' என்று உள்ளது.

545

⋮

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { كُفِّنَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي ثَلَاثَةِ أَثْوَابٍ بَيْضٍ سَحُولِيَّةٍ مِنْ كُرْسُفٍ, لَيْسَ فِيهَا قَمِيصٌ وَلَا عِمَامَةٌ. } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வெண்மையான சஹூலிய்யா (யமன் நாட்டு) மூன்று பருத்தித் துணிகளால் கஃபனிடப்பட்டார்கள். அவற்றில் சட்டையோ தலைப்பாகையோ இருக்கவில்லை.' இதனை புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளனர்.

546

⋮

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { لَمَّا تُوفِّيَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي جَاءٍ إِبْنُهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: أَعْطِنِي قَمِيصَكَ أَكْفِنُهُ فِيهِ, فَأَعْطَاهُ [إِيَّاهُ] } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"அப்துல்லாஹ் பின் உபய் மரணமடைந்தபோது, அவருடைய மகன் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'தங்கள் சட்டையை எனக்குத் தாருங்கள்; அதில் அவரை நான் கஃபனிடுவேன் (அவருக்காகத் தங்கள் ஆடையின் பரக்கத்தை நாடி)' என்று கூறினார். ஆகவே, (நபி ஸல் அவர்கள்) அதை அவருக்குக் கொடுத்தார்கள்."

547

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { الْبُسُومُ مِنْ ثِيَابِكُمُ الْبَيَاضُ، فَإِنَّهَا مِنْ خَيْرِ ثِيَابِكُمْ، وَكَفُّوا فِيهَا مَوْتَكُمْ } رَوَاهُ الْخُمَسَةُ إِلَّا التَّسَائِيَّ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ [1].

இப்து அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“உங்களின் ஆடைகளில் வெள்ளை நிற (ஆடைகளை) அணியுங்கள். ஏனெனில், நிச்சயமாக அவை உங்களின் சிறந்த ஆடைகளில் உள்ளவையாகும். மேலும், உங்களில் இறந்தவர்களை அவற்றில் கஃபனிடுங்கள்.”

இதை அந்-நஸாஈயைத் தவிர ஐந்து இமாம்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும் அத்-திர்மிதி அவர்கள் இதை ஸஹீஹானது எனக் கூறியுள்ளார்கள்.

548

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا كَفَّنَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيُحْسِنْ كَفَنَهُ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“உங்களில் ஒருவர் தம் சகோதரருக்குக் கஃபனிட்டால், அவரது கஃபனை (அடக்கம் செய்யும் துணியை) சிறந்த முறையில் அமைத்துக்கொள்ளட்டும்.” இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

549

:

وَعَنْهُ قَالَ: { كَانَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَجْمَعُ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ مِنْ قَتْلَى أَحَدٍ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ، ثُمَّ يَقُولُ: أَيُّهُمْ أَكْثَرُ أَخَذَ الْقُرْآنَ؟، فَيَقْدِمُهُ فِي اللَّحْدِ، وَلَمْ يُعَسَّلُوا، وَلَمْ يُصَلِّ

عَلَيْهِمْ { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1] .

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: நபி (ஸல்) அவர்கள் உஹுத் போரில் கொல்லப்பட்டவர்களில் இருவரை ஒரே துணியில் (சேர்த்து) கஃபனிடுவார்கள். பிறகு, 'இவ்விருவரில் குர்ஆனை அதிகம் மனனம் செய்தவர் அல்லது கற்றுணர்ந்தவர் யார்?' என்று கேட்பார்கள். (அவர்களில்) அவரை லஹ்தில் (சவக்குழியில்) முற்படுத்துவார்கள். அவர்கள் குளிப்பாட்டப்படவும் இல்லை; அவர்கள் மீது (ஜனாஸா) தொழுகை நடத்தப்படவும் இல்லை.

550

:

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { سَمِعْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: لَا تَغْلُوا فِي الْكَفْرِ، فَإِنَّهُ يُسْلَبُ سَرِيعًا } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ [1] .

அலி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: ‘கஃபன் துணிகளில் மிகைப்படுத்தாதீர்கள் (அதிக விலை கொடுத்து வாங்காதீர்கள் அல்லது ஆடம்பரம் செய்யாதீர்கள்); ஏனெனில் அது விரைவாகச் சிதைந்துவிடும் (மண்ணால் அரிக்கப்பட்டு, பூச்சிகளால் உண்ணப்பட்டு, அதன் பயன்பாடு அற்றுப் போய்விடும்).”

551

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا; أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ لَهَا: { لَوْ مِتَّ قَبْلِي فَعَسَلْتُكَ } الْحَدِيثَ. رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَابْنُ مَاجَةَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1] .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தன்னிடம், "நீங்கள் எனக்கு முன்னர் மரணித்துவிட்டால், நானே உங்களைக் குளிப்பாட்டுவேன்" என்று கூறினார்கள். (இது ஒரு நீண்ட ஹதீஸின் ஒரு பகுதியாகும்.) இதனை அஹ்மத், இப்னு மாஜா ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும் இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

552

:

وَعَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: { أَنَّ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ أَوْصَتْ أَنْ يُغَسَّلَ لَهَا عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ } رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ [1] .

அஸ்மா பின்த் உமைஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
ஃபாத்திமா (அலை) அவர்கள், தம்மை அலி (ரழி) அவர்கள் (இறந்தபின்)
குளிப்பாட்ட வேண்டும் என்று வஸிய்யத் செய்தார்கள்.
இதை தாரகுத்னி பதிவு செய்துள்ளார்.

553

:

وَعَنْ بُرَيْدَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - فِي قِصَّةِ الْغَامِ دِيَّةِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
بِرَجْمِهَا فِي الزَّنَا - قَالَ: { ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَصُلِّيَ عَلَيْهَا وَدُفِنَتْ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

புரைதா (ரழி) அவர்கள், விபச்சாரம் செய்த காரணத்தால் நபி (ஸல்) அவர்கள்
யாரைக் கல்லெறிந்து கொல்லும்படி கட்டளையிட்டிருந்தார்களோ, அந்த
காமிதிய்யா கோத்திரத்துப் பெண்ணின் சம்பவத்தில் கூறினார்கள்: “பின்னர்
(அவளுக்கு ஜனாஸா தொழுகை நடத்துமாறும், அடக்கம் செய்யுமாறும்) நபி
(ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிட, அவளுக்குத் தொழுகை நடத்தப்பட்டு, அவள்
அடக்கம் செய்யப்பட்டாள்.” இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

554

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { أَتَى النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِرَجُلٍ قَتَلَ
نَفْسَهُ بِمَشَاقِصٍ, فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஜாபிர் இப்னு ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ‘தற்கொலை
செய்துகொண்ட ஒருவர், அகலமான அம்புகளால் (தன் உயிரை
மாய்த்துக்கொண்ட) நிலையில், நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டுவரப்பட்டார்.
ஆனால், நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்காக (ஜனாஸா) தொழுகை
நடத்தவில்லை.’ இதனை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

555

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - فِي قِصَّةِ الْمَرْأَةِ الَّتِي كَانَتْ تَقُومُ الْمَسْجِدَ - قَالَ: {
فَسَأَلَ عَنْهَا النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - [فَقَالُوا: مَا تَتْ, فَقَالَ: "أَفَلَا كُنْتُمْ آذَنْتُمُونِي?"
فَكَأَنَّهُمْ صَغَرُوا أَمْرَهَا] [1] فَقَالَ: "دُلُونِي عَلَى قَبْرِهَا", فَدُلُّوهُ, فَصُلِّيَ عَلَيْهَا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ
[2]. وَزَادَ مُسْلِمٌ, ثُمَّ قَالَ: { إِنَّ هَذِهِ الْقُبُورَ مَمْلُوءَةٌ ظُلْمَةً عَلَى أَهْلِهَا, وَإِنَّ اللَّهَ يُؤْوِيهِمْ
بِصَلَاتِي عَلَيْهِمْ }

பள்ளிவாசலைச் சுத்தம் செய்து வந்த பெண்ணின் நிகழ்வு குறித்து அபு ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

நபி (ஸல்) அவர்கள் அப்பெண்ணைக் குறித்து விசாரித்தார்கள். அதற்குத் தோழர்கள், "அவள் இறந்துவிட்டாள்" என்று கூறினர். நபி (ஸல்) அவர்கள், " (அவள் இறந்ததை) எனக்கு நீங்கள் தெரிவித்திருக்கக் கூடாதா?" என்று கேட்டார்கள். அப்பெண்ணின் விஷயத்தை அவர்கள் அற்பமாகக் கருதியது போல் இருந்தது. பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவளுடைய கபுரை (கல்லறையை) எனக்குக் காட்டுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவர்கள் அவருக்குக் காட்டியதும், அவர் அப்பெண்ணுக்காக (ஜனாஸா) தொழுதார்கள்.

இமாம் முஸ்லிம் (ரஹ்) அவர்களின் அறிவிப்பில் மேலும் வருவதாவது: "நிச்சயமாக இந்தக் கல்லறைகள், அவற்றில் இருப்பவர்களுக்கு இருள் சூழ்ந்தவையாக உள்ளன. அவர்கள் மீது நான் தொழுவதன் காரணமாக, அல்லாஹ் அவற்றை அவர்களுக்கு ஒளிமயமானதாக ஆக்குகிறான்."

556

:

وَعَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يُنْهَى عَنِ النَّعْيِ }
رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنُهُ [1].

ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் மரண அறிவிப்புச் செய்வதைத் (அதாவது, ஜாஹிலிய்யா காலத்தில் இருந்ததைப் போன்று, சத்தமிட்டு, பெருமையடித்து, அல்லது தூர இடங்களுக்குச் சிறப்புத் தூதர்களை அனுப்பிச் செய்யப்படும் மரண அறிவிப்புகளை) தடை செய்து வந்தார்கள். இதனை அஹ்மத் மற்றும் திர்மிதீ ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர். திர்மிதீ இதனை 'ஹஸன்' எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

557

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَعَى النَّجَاشِيَّ فِي
الْيَوْمِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ، وَخَرَجَ بِهِمْ مِنَ الْمَضَلَّى، فَصَفَّ بِهِمْ، وَكَبَّرَ عَلَيْهِ أَرْبَعًا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ
[1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

நபி (ஸல்) அவர்கள், நஜ்ஜாஷி இறந்த நாளிலேயே அவரது மரணச் செய்தியை அறிவித்தார்கள். மேலும் (மதீனாவில்) தொழும் இடத்திலிருந்து அவர்களுடன் (வெளியே) புறப்பட்டு, அவர்களை வரிசையாக நிறுத்தி, அவர்மீது நான்கு தக்பீர்கள் கூறினார்கள்.

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: سَمِعْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { مَا مِنْ رَجُلٍ مُسْلِمٍ يَمُوتُ، فَيَقُومُ عَلَى جَنَازَتِهِ أَرْبَعُونَ رَجُلًا، لَا يُشْرِكُونَ بِاللَّهِ شَيْئًا، إِلَّا شَفَعَهُمُ اللَّهُ فِيهِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் செவியுற்றேன்: "எந்த ஒரு முஸ்லிம் மனிதர் மரணிக்கிறாரோ, மேலும் அவரது ஜனாஸா (தொழுகையில்) நாற்பது ஆண்கள் நிற்கிறார்களோ, அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கு எதையும் இணைவைக்காதவர்களாக இருந்தால், அல்லாஹ் அவருக்காக அவர்களின் பரிந்துரையை ஏற்றுக்கொள்வான்." இதனை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.

وَعَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { صَلَّيْتُ وَرَاءَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَى امْرَأَةٍ مَاتَتْ فِي نَفْسِهَا، فَقَامَ وَسُطِهَا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஸமுரா பின் ஜுன்துப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "பிரசவத்திற்குப் பிந்தைய இரத்தப்போக்கு காலத்தில் (நிறைகுலியில்) மரணமடைந்த ஒரு பெண்ணுக்காக நான் நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின்னால் ஜனாஸாத் தொழுகை தொழுதேன். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், அப்பெண்ணின் உடலின் நடுப்பகுதிக்கு நேராக நின்றார்கள்."

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { وَاللَّهِ لَقَدْ صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَى ابْنَيْ بَيْضَاءَ فِي الْمَسْجِدِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பைளாவின் இரு மகன்களான (ஸஹ்ல் மற்றும் ஸுஹைல் ரழி) ஆகியோருக்காகப் பள்ளிவாசலில் (ஜனாஸா) தொழுகை தொழுதார்கள்.' முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

وَعَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى قَالَ: { كَانَ زَيْدُ بْنُ أَرْقَمَ يُكَبِّرُ عَلَى جَنَازِنَا أَرْبَعًا, وَإِنَّهُ كَبَّرَ عَلَى جَنَازَةِ خَمْسًا, فَسَأَلْتُهُ فَقَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُكَبِّرُهَا { رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَالْأَرْبَعَةُ [1] .

அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அபீ லைலா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஸைத் இப்னு அர்கம் (ரஹ்) அவர்கள் எமது ஜனாஸாக்களின் மீது நான்கு தக்பீர்கள் கூறுவார்கள். ஆனால், (ஒரு முறை) ஒரு ஜனாஸாவின் மீது ஐந்து தக்பீர்கள் கூறினார்கள். எனவே நான் அவரிடம் அதுபற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவ்வாறு (ஐந்து) தக்பீர்கள் கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள்' என்று கூறினார்கள்." இதனை முஸ்லிம் மற்றும் நால்வர் பதிவு செய்துள்ளனர்.

562

:

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ كَبَّرَ عَلَى سَهْلِ بْنِ خُنَيْفٍ سِتًّا, وَقَالَ: إِنَّهُ بَدْرِي { رَوَاهُ سَعِيدُ بْنُ مَنْصُورٍ [1]. وَأَصْلُهُ فِي الْبُخَارِيِّ [2] .

அலி (ரஹ்) அவர்கள், ஸஹல் இப்னு ஹுனைஃப் (ரஹ்) மீது (ஜனாஸாத் தொழுகையில்) ஆறு தக்பீர்கள் கூறினார்கள். மேலும், "அவர் பத்ருப் போரில் கலந்துகொண்டவர்" என்று கூறினார்கள். இதனை ஸயீத் இப்னு மன்ஸூர் அறிவித்துள்ளார். இதன் அசல் புகாரியில் உள்ளது.

563

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُكَبِّرُ عَلَى جَنَازِنَا أَرْبَعًا وَيَقْرَأُ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ فِي التَّكْبِيرَةِ الْأُولَى { رَوَاهُ الشَّافِعِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ [1] .

ஜாபிர் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களது ஜனாஸாக்களின் மீது நான்கு தக்பீர்கள் கூறுவார்கள். மேலும் முதல் தக்பீரில் அல்-ஃபாத்திஹாவை ஓதுவார்கள்." இதை இமாம் அஷ்-ஷாஃபிஃ அவர்கள் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்கள்.

564

:

وَعَنْ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَوْفٍ قَالَ: { صَلَّيْتُ خَلْفَ ابْنِ عَبَّاسٍ عَلَى جَنَازَةٍ، فَقَرَأَ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ فَقَالَ: لَتَعْلَمُوا أَنَّهَا سُنَّةٌ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

தல்ஹா பின் அப்துல்லாஹ் பின் அவ்ஃப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களுக்குப் பின்னால் ஒரு ஜனாஸாத் தொழுகையைத் தொழுதேன். அவர்கள் அவ்ஃபாத்திஹாவை ஓதிவிட்டு, 'இது (ஜனாஸா தொழுகையில் ஃபாத்திஹா ஓதுவது) ஒரு சுன்னத் என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்வதற்காகவே (நான் இவ்வாறு செய்தேன்)' என்று கூறினார்கள்."

ஆதாரம்: அவ்-புகாரி.

565

:

وَعَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { صَلَّيْتُ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَى جَنَازَةٍ، فَحَفِظْتُ مِنْ دُعَائِهِ: "اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، وَارْحَمْهُ وَعَافِهِ، وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ، وَاعْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ [1] التُّوبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَفِي تَبَتُّةٍ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [2].

அவ்ஃப் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு ஜனாஸா தொழுகையை நடத்தினார்கள். அதில் அவர்கள் ஓதிய பிரார்த்தனையில் (துஆவில்) பின்வருமாறு கூறியதை நான் மனனம் செய்துகொண்டேன்:

‘யா அல்லாஹ்! இவரை மன்னித்து, இவருக்குக் கருணை காட்டுவாயாக! இவருக்கு நலமளிப்பாயாக (மற்றும் ஆபத்துகளிலிருந்து பாதுகாப்பாயாக)! இவரைப் பொறுத்தருள்வாயாக! இவர் தங்குமிடத்தைச் சிறப்பானதாக ஆக்கி, இவர் நுழைவிடத்தை விசாலமாக்குவாயாக! இவரைத் தண்ணீர், பனிக்கட்டி மற்றும் ஆலங்கட்டி ஆகியவற்றால் கழுவுவாயாக! ஒரு வெண்மையான ஆடை அழுக்கிலிருந்து தூய்மைப்படுத்தப்படுவதைப் போல் இவரைப் பாவங்களிலிருந்து தூய்மைப்படுத்துவாயாக! (இவ்வுலகில்) இருந்த இவருடைய வீட்டை விடச் சிறந்த வீட்டையும், இவருடைய குடும்பத்தை விடச் சிறந்த குடும்பத்தையும் இவருக்குப் பகரமாகக் கொடுப்பாயாக! இவரைச் சுவனத்தில் நுழையச் செய்து, கப்ரின் சோதனையிலிருந்தும், நரக நெருப்பின் வேதனையிலிருந்தும் இவரைப் பாதுகாப்பாயாக!’”

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا صَلَّى عَلَى جَنَازَةٍ يَقُولُ: "اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا, وَمَيِّتِنَا, وَشَاهِدِنَا, وَغَائِبِنَا, وَصَغِيرِنَا, وَكَبِيرِنَا, وَذَكَرِنَا, وَأُنْثَانَا, اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ, وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ, اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ, وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ, وَالْأَلْبُوعَةُ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஜனாஸா தொழுகை தொழுதால்,
அவர்கள் (பின்வருமாறு) கூறுவார்கள்:

"யா அல்லாஹ்! எங்களில் உயிருடன் இருப்பவர்களையும்,
மரணித்தவர்களையும், பிரசன்னமானவர்களையும் (இங்கு இருப்பவர்களையும்),
மறைந்திருப்பவர்களையும் (இங்கு இல்லாதவர்களையும்), எங்களில்
சிறியவர்களையும், எங்களில் பெரியவர்களையும், எங்களில் ஆண்களையும்,
எங்களில் பெண்களையும் மன்னிப்பாயாக. யா அல்லாஹ்! எங்களில் நீ
எவரை வாழச் செய்கிறாயோ, அவரை இஸ்லாத்தில் வாழச் செய்வாயாக;
எங்களில் நீ எவரை மரணிக்கச் செய்கிறாயோ அவரை ஈமானுடைய
நிலையில் மரணிக்கச் செய்வாயாக. யா அல்லாஹ்! இவருக்கான நற்கூலியை
எங்களுக்குத் தடுத்துவிடாதே; இவருக்குப் பின் எங்களை வழிகேட்டில்
ஆக்கிவிடாதே."

இதை முஸ்லிம் மற்றும் நான்கு இமாம்களும் அறிவித்தார்கள்.

وَعَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِذَا صَلَّيْتُمْ عَلَى الْمَيِّتِ فَأَخْلِصُوا لَهُ الدُّعَاءَ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)
கூறினார்கள்: "நீங்கள் ஒரு இறந்தவருக்காக (ஜனாஸா) தொழுதால்,
அவருக்காக உளத்தாய்மையுடன் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்." இதை அபூ
தாவூத் பதிவு செய்துள்ளார்; மேலும் இப்னு ஹிப்பான் இதனை
ஆதாரப்பூர்வமானது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { أَسْرِغُوا بِالْجَنَازَةِ, فَإِنْ تَكُ صَالِحَةً فَخَيْرٌ تُقَدِّمُونَهَا إِلَيْهِ, وَإِنْ تَكُ سَوِيًّا ذَلِكَ فَشَرٌّ تَضَعُونَهُ عَنْ رِقَابِكُمْ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “ஜனாஸாவை (இறந்தவரின் உடலை) விரைவாக எடுத்துச் செல்லுங்கள். ஏனெனில், (இறந்தவர்) நல்லவராக இருந்தால், நீங்கள் அவரைச் சிறந்ததன்பால் (அவரது நற்கூலி மற்றும் சுவனத்தை நோக்கி) விரைந்து கொண்டு செல்கிறீர்கள். அவர் தீயவராக இருந்தால், உங்கள் கழுத்துகளிலிருந்து தீமையை இறக்கி விடுகிறீர்கள்.”

ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஹதீஸ்.

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ شَهِدَ الْجَنَازَةَ حَتَّى يُصَلِّيَ عَلَيْهَا فَلَهُ قِيرَاطٌ, وَمَنْ شَهِدَهَا حَتَّى تُدْفَنَ فَلَهُ قِيرَاطَانِ }. قِيلَ: وَمَا الْقِيرَاطَانِ؟ قَالَ: "مِثْلُ الْجَبَلَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ" { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]. وَلِمُسْلِمٍ: { حَتَّى تُوَضَعَ فِي اللَّحْدِ } [2].

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"யார் ஜனாஸாவில் கலந்துகொண்டு, அதன் மீது தொழுகை நடத்தப்படும் வரை (அங்கு) இருக்கிறாரோ அவருக்கு ஒரு கீராத் (நன்மை) உண்டு. யார் அது அடக்கம் செய்யப்படும் வரை (ஜனாஸாவுடன்) இருக்கிறாரோ அவருக்கு இரண்டு கீராத்துகள் உண்டு."
"இரண்டு கீராத்துகள் என்றால் என்ன?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "இரண்டு பெரும் மலைகளைப் போன்றது" என்று கூறினார்கள். முஸ்லிம் நூலின் அறிவிப்பில், "(ஜனாஸா) லஹ்தில் (சவக்குழியில்) வைக்கப்படும் வரை" என்றுள்ளது.

وَالْبُخَارِيُّ: { مَنْ تَبِعَ جَنَازَةَ مُسْلِمٍ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا, وَكَانَ مَعَهُ حَتَّى يُصَلِّيَ عَلَيْهَا وَيُفْرَغَ مِنْ دُنْهَافَانَهُ يَرْجِعَ بِقِيرَاطَيْنِ, كُلُّ قِيرَاطٍ مِثْلُ أُحُدٍ } [1].

இமாம் புகாரி (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: “யார் இறைநம்பிக்கையுடனும், (அல்லாஹ்விடமிருந்து) நன்மையை எதிர்பார்த்தும் ஒரு முஸ்லிமின் ஜனாஸாவைப் பின்தொடர்ந்து சென்று, அதற்காகத் தொழுகை நடத்தப்பட்டு, அதன் நல்லடக்கம் நிறைவுபெறும் வரை அதனோடு இருக்கிறாரோ, அவர் நிச்சயமாக இரண்டு கீராத்துகளுடன் திரும்புவார். ஒவ்வொரு கீராத்தும் உஹுத் மலையைப் போன்றதாகும்.”

570

:

وَعَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ، يَمْشُونَ أَمَامَ الْجَنَازَةِ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ، وَأَعْلَلَهُ النَّسَائِيُّ وَطَائِفَةٌ بِاللَّيْلِ [1].

ஸாலிம் அவர்கள், தனது தந்தை (அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர்) (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களையும், அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களையும், உமர் (ரழி) அவர்களையும் ஒரு ஜனாஸா ஊர்வலத்திற்கு (அல்லது சடலத்திற்கு) முன்பாக நடந்து செல்லக் கண்டதாக அறிவித்தார்கள். இதை ஐந்து இமாம்கள் அறிவித்துள்ளனர். இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள். நஸயீ மற்றும் ஒரு சாரார் இதனை 'முர்ஸல்' (அறிவிப்பாளர் தொடர் முறிந்தது) எனக் குறை கூறியுள்ளனர்.

571

:

وَعَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { نَهَيْتُ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ الْجَنَازَةَ، وَلَمْ يُعْزَمْ عَلَيَّ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

உம்மு அதிய்யா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஜனாஸாக்களைப் பின்தொடர்ந்து செல்வதை விட்டும் நாங்கள் தடுக்கப்பட்டிருந்தோம்; ஆனால், அது எங்கள் மீது வலியுறுத்தப்படவில்லை (அதாவது, அது ஒரு கண்டிப்பான தடையாக இருக்கவில்லை, மாறாக வெறுக்கத்தக்க செயலாகவே இருந்தது).”

572

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِذَا رَأَيْتُمُ الْجَنَازَةَ فَقُومُوا، فَمَنْ تَبِعَهَا فَلَا يَجْلِسُ حَتَّى تُوَضَعَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நீங்கள் ஜனாஸாவைக் கண்டால் (அதை மதிக்கும் விதமாக) எழுந்து நில்லுங்கள். அதைத் தொடர்ந்து செல்பவர், அது (கல்லறைக்கு அருகில் தரையில்) வைக்கப்படும் வரை உட்கார வேண்டாம்."

573

:

وَعَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ يَزِيدَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَدْخَلَ الْمَيِّتَ مِنْ قَبْلِ رَجُلِي الْقَبْرِ، وَقَالَ: هَذَا مِنَ السُّنَّةِ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ [1].

அபூ இஸ்ஹாக் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அப்துல்லாஹ் இப்னு யஸீத் (ரழி) அவர்கள் ஒரு மய்யித்தை கப்ரின் கால்மாட்டுப் பக்கத்திலிருந்து உள்ளே நுழைத்து, 'இது சுன்னாவாகும்' எனக் கூறினார்கள். இதை அபூ தாவூத் அறிவிக்கிறார்கள்.

574

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِذَا وَضَعْتُمْ مَوْتَاكُمْ فِي الْقُبُورِ، فَقُولُوا: بِسْمِ اللَّهِ، وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - . } أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالتَّيَّمِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ، وَأَعْلَهُ الدَّارِيُّ قُطَيْبٍ بِالْوَقْفِ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள்:

"நீங்கள் உங்கள் இறந்தவர்களை (மய்யித்தை) கப்ருகளில் (சவக்குழிகளில்) வைக்கும்போது, 'பிஸ்மில்லாஹி, வஅலா மில்லதி ரஸூலில்லாஹி' (அல்லாஹ்வின் பெயரால், அல்லாஹ்வின் தூதரின் மார்க்கத்தின் மீது) என்று கூறுங்கள்."

இதனை அஹ்மத், அபூ தாவூத் மற்றும் அந்-நஸாய் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இப்னு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் (சரியான செய்தி) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்; தாரகுத்னீ இதனை மவுகூஃப் (நபித்தோழர் கூற்று) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

575

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا; أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { كَسُرَ عَظْمُ
الْمَيِّتِ كَكَسْرِ حَيًّا } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِإِسْنَادٍ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ [1].

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

“இறந்தவரின் எலும்பை முறிப்பது, அவர் உயிருடன் இருக்கும்போது அதை முறிப்பதைப் போன்றதேயாகும் (அதாவது, உயிருள்ளவருக்கு இழைக்கப்படும் தீங்கு அல்லது அவமரியாதையைப் போன்றே இதுவும் பாவமானதும், தடுக்கப்பட்டதுமாகும்).”

இதனை அபு தாலுத் அவர்கள் முஸ்லிம் அவர்களின் நிபந்தனைகளுக்கு ஏற்ப பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

576

:

وَرَأَى ابْنُ مَاجَهٍ مِنْ حَدِيثِ أُمِّ سَلَمَةَ: { فِي اللَّيْثِ } [1].

இப்னு மாகா அவர்கள், உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸில் "பாவத்தில்" என்று மேலும் சேர்த்துள்ளார்கள்.

577

:

وَعَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { أَلْحَدُوا [1] لِي لَحْدًا، وَأَنْصِبُوا عَلَى اللَّيْلِ
نُصْبًا، كَمَا صَنَعَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - } . رَوَاهُ مُسْلِمٌ [2].

சஅத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எனக்காக ஒரு லஹ்தை (பக்கவாட்டுப் புதைகுழியை) அமையுங்கள்; மேலும், (அந்த லஹ்தின் மீது) சுடப்படாத செங்கற்களை (செங்குத்தாக) நிறுத்தி வையுங்கள். அல்லாஹ்வின் தூதருக்கு (ஸல்) செய்யப்பட்டது போன்றே.”

578

:

وَالْبَيْهَقِيُّ عَنْ جَابِرٍ نَحْوَهُ، وَزَادَ: { وَرَفَعَ قَبْرَهُ عَنِ الْأَرْضِ قَدْرَ شِبْرٍ } وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1].

அல்-பையஹகீ அவர்கள் ஜாபிர் (ரழி) அவர்களைத் தொட்டும் (முன்னர் கூறப்பட்ட ஹதீஸைப்) போன்ற ஒரு அறிவிப்பை அறிவித்து, ‘மேலும்

அவருடைய கப்ரு தரையிலிருந்து ஒரு சாண் உயர்த்தப்பட்டிருந்தது' என்று கூடுதலாகச் சேர்த்தார்கள். இப்பனு ஹிப்பான் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தினார்கள்.

579

:

وَلِمُسْلِمٍ عَنْهُ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ يُجَصَّصَ الْقَبْرُ، وَأَنْ يُقْعَدَ عَلَيْهِ، وَأَنْ يُنْتَبَى عَلَيْهِ } [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், கப்றைச் சாந்து பூசுவதையும், அதன் மீது அமர்வதையும், அதன் மீது கட்டிடம் எழுப்புவதையும் தடை செய்தார்கள்." (இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்).

580

:

وَعَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - صَلَّى عَلَى عُثْمَانَ بْنِ مَظْعُونٍ، وَأَتَى الْقَبْرَ، فَحَفَى عَلَيْهِ ثَلَاثَ حَفَيَاتٍ، وَهُوَ قَائِمٌ } رَوَاهُ الدَّارِ قُطْنِيُّ [1].

ஆமிர் பின் ரபிஆ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் உஸ்மான் பின் மஸ்ஹன் (ரழி) அவர்களுக்காக (ஜனாஸா) தொழுகை நடத்தி, பின்னர் கப்ருக்குச் சென்று, நின்றவாறே மூன்று கைப்பிடி மண்ணை அள்ளிப் போட்டார்கள்.

581

:

وَعَنْ عُثْمَانَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا فَرَغَ مِنْ دَفْنِ الْمَيِّتِ وَقَفَ عَلَيْهِ وَقَالَ: اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ وَسَلُّوا لَهُ التَّثْبِيتَ، فَإِنَّهُ لَا يَسْأَلُ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு மைய்யித்தை (இறந்தவரை) அடக்கம் செய்து முடித்தவுடன், அதன் (கப்ரின்) அருகே நின்று கூறினார்கள்: “உங்கள் (இறந்த) சகோதரருக்காகப் பாவமன்னிப்புக் கோருங்கள். மேலும், அவர் உறுதியாக இருப்பதற்காகப் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். ஏனெனில், அவர் இப்போது (கப்ரில்) கேள்வி கேட்கப்படுகிறார்.”

இதனை அபு தாவூத் பதிவு செய்துள்ளார். அல்-ஹாகிம் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

582

:

وَعَنْ ضَمْرَةَ بْنِ حَبِيبٍ أَحَدِ التَّابِعِينَ قَالَ: { كَانُوا يَسْتَحْبُّونَ إِذَا سُويِيَ عَلَى الْمَيِّتِ قَبْرُهُ،
وَانْصَرَفَ النَّاسُ عَنْهُ، أَنْ يُقَالَ عِنْدَ قَبْرِهِ: يَا فُلَانُ! قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. ثَلَاثُ مَرَّاتٍ، يَا فُلَانُ!
قُلْ: رَبِّي اللَّهُ، وَدِينِي الْإِسْلَامُ، وَنَبِيِّ مُحَمَّدٌ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - } رَوَاهُ سَعِيدُ بْنُ مَنْصُورٍ
مَوْفُوقًا. [1].

தாயியீன்களில் ஒருவரான தம்ரா பின் ஹபீப் அவர்கள் கூறினார்கள்: " (மய்யித்தின்) கப்ரு சமப்படுத்தப்பட்டு, மக்கள் அவரிடமிருந்து திரும்பியதும், அவரது கப்ருக்கு அருகில் (நின்று), 'யா ஃபுலான் (அதாவது, இன்ன பெயருடையவரே!!) சொல்வீராக: **லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ்**' என்று மூன்று முறையும்; 'யா ஃபுலான் (அதாவது, இன்ன பெயருடையவரே!!) சொல்வீராக: **ரப்பியல் லாஹ், வ தீனிய்யல் இஸ்லாம், வ நபிய்யீ முஹம்மத்** (ஸல்)' என்றும் கூறப்படுவதை (முந்தைய சஹாபாக்கள் அல்லது ஆரம்பகால முஸ்லிம்கள்) விரும்பக்கூடியவர்களாக இருந்தனர்." இதை ஸயீத் பின் மன்ஸூர் அவர்கள் மவ்குஃப் ஆகப் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

583

:

وَاللَّطَبَرُ إِنِّي نَحْوُهُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي أَمَامَةَ مَرْفُوعًا مُطَوَّلًا [1].

அபு உமாமா (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்த, (முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட ஹதீஸைப்) போன்ற நீண்டதொரு ஹதீஸை அத்-தபரானீ அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்.

584

:

وَعَنْ بُرَيْدَةَ بْنِ الْحَصِيبِ السَّلَمِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ - { نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَزُورُوهَا } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1]. زَادَ التِّرْمِذِيُّ: { فَإِنَّهَا
تُذَكِّرُ الْآخِرَةَ } [2].

புரையா பின் அல்-ஹுஸைப் அல்-அஸ்லமீ (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் உங்களுக்குக் கப்ருகளைத் தரிசிப்பதைத் தடை செய்திருந்தேன்;

ஆகவே, அவற்றைத்தரிசியுங்கள் (மறுமையை நினைவூட்டும் நோக்குடன்).” இதை முஸ்லிம் பதிவுசெய்துள்ளார். அத்-திர்மீதியின் அறிவிப்பில், “ஏனெனில், அது மறுமையை நினைவூட்டும்” என்று கூடுதலாக இடம்பெற்றுள்ளது.

585

:

رَادِ ابْنُ مَاجَةٍ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ مَسْعُودٍ: { وَتَزْهَدُ فِي الدُّنْيَا } [1].

இப்னு மாஜா அவர்கள், இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் வழியாக மேலும் சேர்த்துள்ளார்கள்: “மேலும் அவை (கப்றுகள்) உங்களை இவ்வுலக வாழ்க்கையில் பற்றற்றவர்களாக ஆக்குகின்றன.”

586

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لَعَنَ زَائِرَاتِ الْقُبُورِ } أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ. [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "கப்றுகளைத் தரிசிக்கும் பெண்களை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சபித்தார்கள்." இதை அத்-திர்மீதி அவர்கள் பதிவிட்டுள்ளார்கள். மேலும், இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

587

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - النَّائِحَةَ، وَالْمُسْتَمِعَةَ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ. [1]

அபு ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒப்பாரி வைக்கும் பெண்களையும், (அதை அங்கீகரித்து) செவிமடுக்கும் பெண்களையும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சபித்தார்கள். இதனை அபுதாவூத் பதிவுசெய்துள்ளார்.

588

:

وَعَنْ أُمِّ عَطِيَّةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { أَخَذَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ لَا نَنْوَحَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

உம்மு அத்திய்யா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "நாங்கள் ஒப்பாரி வைக்கக் கூடாது என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம் உறுதிமொழி வாங்கினார்கள்." (இதை) புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளனர்.

589

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { الْمَيِّتُ يُعَذَّبُ فِي قَبْرِهِ بِمَا نِيحَ عَلَيْهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “இறந்தவருக்காக ஒப்பாரி வைக்கப்படுவதால், அவர் தன் கப்ரியில் வேதனை செய்யப்படுகிறார் (அவர் உயிருடன் இருந்தபோது அதற்கு சம்மதித்திருந்தால் அல்லது அதை ஏவியிருந்தால், அல்லது அதைத் தடுக்காதிருந்தால்).” இதனை புகாரியும் முஸ்லிமும் அறிவிக்கின்றனர்.

590

:

وَلَهُمَا: نَحْوُهُ عَنِ الْمَغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ [1].

புகாரியும் முஸ்லிமும் அல்-முஃகீரா பின் ஷஃஃபா (ரழி) அவர்கள் வழியாக, (முந்தைய ஹதீஸுக்கு) ஒத்த ஒரு அறிவிப்பை அறிவித்தார்கள்.

591

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { شَهِدْتُ بَيْتًا لِلنَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - تُدْفَنُ، 151 وَرَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - جَالِسٌ عِنْدَ الْقَبْرِ، فَرَأَيْتُ عَيْنَيْهِ تَدْمَعَانِ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்களின் மகள்களில் ஒருவர் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டபோது நான் (அங்குக்) கலந்துகொண்டேன். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கப்ரின் அருகே அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர்களின் கண்கள் கண்ணீர் சிந்திக்கொண்டிருந்ததை நான் கண்டேன்.” இதனை அல்-புகாரி அவர்கள் பதிவுசெய்துள்ளார்கள்.

592

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا تَدْفِنُوا مَوْتَاكُمْ بِاللَّيْلِ إِلَّا أَنْ تُضْطَرُّوا } أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَهَ [1]. وَأَصْلُهُ فِي مُسْلِمٍ, لَكِنْ قَالَ: زَجَرَ أَنْ يُقْبَرَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ, حَتَّى يُصَلَّى عَلَيْهِ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் நிர்பந்திக்கப்பட்டாலன்றி, உங்கள் இறந்தவர்களை இரவில் அடக்கம் செய்யாதீர்கள்."

இதை இப்னு மாஜா பதிவு செய்துள்ளார். இதன் மூலப் பகுதி முஸ்லிமில் உள்ளது. ஆனால், (முஸ்லிமின் அறிவிப்பில்) "ஒருவர் மீது (ஜனாஸா) தொழுகை நடத்தப்படும் வரை, அவரை இரவில் அடக்கம் செய்வதை (நபி (ஸல்) அவர்கள்) தடுத்தார்கள்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

593

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { لَمَّا جَاءَ نَعْيُ جَعْفَرٍ - جِئْنَا قُبَيْلَ - قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - اصْنَعُوا لِآلِ جَعْفَرٍ طَعَامًا, فَقَدْ أَتَاهُمْ مَا يَشْغُلُهُمْ } أَخْرَجَهُ الْخَمْسَةُ, إِلَّا النَّسَائِيَّ [1].

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜஃபர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஜஃபர் (ரழி) அவர்களின் மரணச் செய்தி வந்தபோது - (அவர்) கொல்லப்பட்டிருந்த சமயம் - நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஜஃபருடைய குடும்பத்தாருக்கு உணவு தயார் செய்யுங்கள். ஏனெனில், நிச்சயமாக அவர்களை ஆட்கொள்ளக்கூடிய ஒன்று அவர்களுக்கு வந்துவிட்டது (அவர்கள் துயரத்தில் மூழ்கியிருப்பதால் உணவு சமைக்க இயலாது)." அன்-நஸாயீயைத் தவிர ஐந்து இமாம்களால் இது அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

594

:

وَعَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُعَلِّمُهُمْ إِذَا خَرَجُوا إِلَى الْمَقَابِرِ: { السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ, وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لِلْحَقُونِ, أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

புரையதா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: நபி (ஸல்) அவர்கள், (தோழர்கள்) அடக்கஸ்தலங்களுக்குச் செல்லும்போது அவர்களுக்கு (பின்வருமாறு ஒதுமாறு) கற்றுக் கொடுப்பார்கள்:

“அஸ்ஸலாமு அலா அஹ்லித் தியாரி மினல் முஃமினீன் வல் முஸ்லிமீன், வ இன்னா இன்ஷாஅல்லாஹு பிக்கும் லலாஹிகூன், அஸ்அலுல்லாஹு லனா வலகுமுல் ஆஃபியா.”

(பொருள்: "இறைநம்பிக்கையாளர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்களான இவ்விடத்தின் (அடக்கஸ்தலங்களின்) வாசிகளே! உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாகட்டும். அல்லாஹ் நாடினால் நிச்சயமாக நாங்களும் உங்களை வந்தடைவோம். எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் நல்வாழ்வை (உலக மற்றும் மறுமை ஈடேற்றம், பாவமன்னிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பிற்காக) அல்லாஹ்விடம் வேண்டுகிறேன்").

இதனை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.

595

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِقُبُورِ الْمَدِينَةِ، فَأَقْبَلَ عَلَيْهِمْ بِوَجْهِهِ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْقُبُورِ، يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ، أَنْتُمْ سَلَفُنَا وَنَحْنُ بِالْآثَرِ { رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَقَالَ: حَسَنٌ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவின் கப்ருகளைக் கடந்து சென்றார்கள். அப்போது அவர்கள் தமது முகத்தை அவற்றின் பக்கம் திருப்பி, ***அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் யா அஹ்லல் குபூர்! யஃபிருல்லாஹு லனா வலகும், அன்(த்)தும் ஸலஃபுனா வநஹ்னு பில்அதர்*** (கப்ருகளில் வசிப்பவர்களே! உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாகட்டும். அல்லாஹ் உங்களையும் எங்களையும் மன்னிப்பானாக! நீங்கள் எங்களுக்கு முன் சென்றுவிட்டீர்கள்; நாங்களும் உங்களைப் பின்தொடர்ந்து வருவோம்) என்று கூறினார்கள்.” இதனை அத்-தீர்மீதீ அவர்கள் பதிவுசெய்துள்ளார்கள்; மேலும் இதனை ‘ஹஸன்’ என்றும் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

596

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ، فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“இறந்தவர்களைத் திட்டாதிர்கள்! ஏனெனில், அவர்கள் தாம் முற்படுத்தியதை (அதாவது, அவர்களின் செயல்களின் விளைவை) அடைந்துவிட்டார்கள்.”

இதை அல்-புகாரி அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.

597

:

وَرَوَى التِّرْمِذِيُّ عَنِ الْمُغِيرَةِ نَحْوَهُ، لَكِنْ قَالَ: { فَتَوَدُّوا الْأَحْيَاءَ } [1].

அத்-திர்மிதீ (ரஹ்) அவர்கள் அல்-முகீரா (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக இதைப் போன்றே அறிவித்துள்ளனர். ஆனால் அவர், "(இவ்வாறு செய்வதன் மூலம்) நீங்கள் உயிருடன் இருப்பவர்களைப் புண்படுத்துவீர்கள்" என்று கூறினார்.

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

بلوغ المرام

4. كتاب الزكاة

புளுகுல் மராம்

4. ஸகாத்தின் நூல்

598

:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بَعَثَ مُعَاذًا - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - إِلَى الْيَمَنِ ... } فَذَكَرَ الْحَدِيثَ، وَفِيهِ: { أَنَّ اللَّهَ قَدِ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ، تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ، فَتَرُدُّ فِي [1] فَقَرَأْتُهُمْ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [2]

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் முஆத் (ரழி) அவர்களை யமனுக்கு அனுப்பினார்கள். (அறிவிப்பாளர் முழு ஹதீஸையும் குறிப்பிட்டார்). அதில், 'நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவர்கள் மீது அவர்களின் செல்வங்களில் ஸகாத்தை கடமையாக்கியுள்ளான்; அது அவர்களிலுள்ள செல்வந்தர்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டு, அவர்களிலுள்ள ஏழைகளுக்கு (மட்டுமே) வழங்கப்படும்' என்று இடம்பெற்றுள்ளது.

599

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - كَتَبَ لَهُ [1] { هَذِهِ فَرِيضَةُ الصَّدَقَةِ الَّتِي فَرَضَهَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَى الْمُسْلِمِينَ، وَالَّتِي أَمَرَ اللَّهُ بِهَا رَسُولُهُ [2] فِي أَرْبَعٍ وَعَشْرِينَ مِنَ الْإِبِلِ فَمَا دُونَهَا الْغَنَمُ [3] فِي كُلِّ خَمْسٍ شَاةٌ، فَإِذَا بَلَغَتْ خَمْسًا وَعَشْرِينَ إِلَى خَمْسٍ وَثَلَاثِينَ فَفِيهَا بَنْتٌ مَخَاضٍ أَنْثَى [4] فَإِنْ لَمْ تَكُنْ فَابْنُ لَبُونٍ ذَكَرٍ [5] فَإِذَا بَلَغَتْ سِتًّا وَثَلَاثِينَ إِلَى خَمْسٍ وَأَرْبَعِينَ فَفِيهَا بَنْتٌ لَبُونٍ [6] أَنْثَى، فَإِذَا بَلَغَتْ سِتًّا وَأَرْبَعِينَ إِلَى سِتِّينَ فَفِيهَا حَقَّةٌ طُرُقَةٌ الْجَمَلِ [7] فَإِذَا بَلَغَتْ وَاحِدَةً وَسِتِّينَ إِلَى خَمْسٍ وَسَبْعِينَ فَفِيهَا جَذَعَةٌ [8] فَإِذَا بَلَغَتْ سِتًّا وَسَبْعِينَ إِلَى تِسْعِينَ فَفِيهَا بَنْتَا لَبُونٍ، فَإِذَا بَلَغَتْ

إِحْدَى وَتِسْعِينَ إِلَى عَشْرِينَ وَمِائَةً فَفِيهَا حَقَّتَانِ طُرُقَتَا الْجَمَلِ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى عَشْرِينَ وَمِائَةً فَفِي كُلِّ أَرْبَعِينَ بَنْتٌ لَبُونٍ، وَفِي كُلِّ خَمْسِينَ حَقَّةٌ، وَمَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ إِلَّا أَرْبَعٌ مِنَ اللَّيْلِ فَلَيْسَ فِيهَا صَدَقَةٌ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبُّهَا [9]. وَفِي صَدَقَةِ الْغَنَمِ سَائِمَتُهَا إِذَا كَانَتْ أَرْبَعِينَ إِلَى عَشْرِينَ وَمِائَةً شَاةٍ [10] شَاةٌ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى عَشْرِينَ وَمِائَةٍ إِلَى مِائَتَيْنِ فَفِيهَا شَاتَانِ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى مِائَتَيْنِ إِلَى ثَلَاثِ مِائَةٍ فَفِيهَا ثَلَاثُ شِيَاهٍ [11] فَإِذَا زَادَتْ عَلَى ثَلَاثِ مِائَةٍ فَفِي كُلِّ مِائَةٍ شَاةٌ، فَإِذَا كَانَتْ سَائِمَةُ الرَّجُلِ نَاقِصَةً مِنْ أَرْبَعِينَ شَاةٍ [12] شَاةٌ وَاحِدَةً فَلَيْسَ فِيهَا صَدَقَةٌ، إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبُّهَا. وَلَا يُجْمَعُ بَيْنَ مُتَفَرِّقٍ وَلَا يُفَرَّقُ بَيْنَ مُجْتَمِعٍ خَشِيَةَ الصَّدَقَةِ، وَمَا كَانَ مِنْ خَلِيطَيْنِ فَإِنَّهُمَا يَتَرَجَعَانِ بَيْنَهُمَا بِالسُّوِّيَّةِ، وَلَا يُخْرَجُ فِي الصَّدَقَةِ هَرِمَةٌ [13] وَلَا ذَاتُ عَوَاسٍ، إِلَّا أَنْ يَشَاءَ الْمُصَدِّقُ، وَفِي الرِّقَةِ [14] رُبْعُ الْعَشْرِ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ [15] إِلَّا تِسْعِينَ وَمِائَةً فَلَيْسَ فِيهَا صَدَقَةٌ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبُّهَا، وَمَنْ بَلَغَتْ عِنْدَهُ مِنَ اللَّيْلِ صَدَقَةُ الْجَذَعَةِ وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ جَذَعَةٌ وَعِنْدَهُ حَقَّةٌ، فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ الْحَقَّةُ، وَيَجْعَلُ مَعَهَا شَاتَيْنِ إِنْ اسْتَيْسَرَ تَالَهُ، أَوْ عَشْرِينَ دِرْهَمًا، وَمَنْ بَلَغَتْ عِنْدَهُ صَدَقَةُ الْحَقَّةِ وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ الْحَقَّةُ، وَعِنْدَهُ الْجَذَعَةُ، فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ الْجَذَعَةُ، وَيُعْطِيهِ الْمُصَدِّقُ عَشْرِينَ دِرْهَمًا أَوْ شَاتَيْنِ { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [16].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அபுபக்ர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முஸ்லிம்கள் மீது கடமையாக்கிய, அல்லாஹ் தன் தூதருக்குக் கட்டளையிட்ட இந்த (ஐகாத்) கடமை குறித்த சட்டத்தை அவருக்கு எழுதினார்கள்:

“இருபத்து நான்கு ஒட்டகங்கள் அல்லது அதற்கும் குறைவாக உள்ள ஒட்டகங்களுக்கு (ஐகாத் விதிமுறை): ஒவ்வொரு ஐந்து ஒட்டகங்களுக்கும் ஒரு ஆடு (ஐகாத்தாகக் கொடுக்க வேண்டும்).

இருபத்தைந்து முதல் முப்பத்தைந்து (ஒட்டகங்கள்) வரை இருந்தால், அதில் ஒரு 'பின்த் மகாத்' (ஒரு வயது பூர்த்தியாகி இரண்டாவது வயதில் நுழையும் பெண் ஒட்டகம்) கொடுக்க வேண்டும். அது இல்லாவிட்டால், ஒரு 'இப்னு லபூன்' (இரண்டு வயது பூர்த்தியாகி மூன்றாவது வயதில் நுழையும் ஆண் ஒட்டகம்) கொடுக்க வேண்டும்).

முப்பத்தாறு முதல் நாற்பத்தைந்து (ஒட்டகங்கள்) வரை இருந்தால், அதில் ஒரு 'பின்த் லபூன்' (இரண்டு வயது பூர்த்தியாகி மூன்றாவது வயதில் நுழையும்

பெண் ஒட்டகம்) (கொடுக்க வேண்டும்).

நாற்பத்தாறு முதல் அறுபது (ஒட்டகங்கள்) வரை இருந்தால், அதில் ஒரு 'ஹிக்கா' (மூன்று வயது பூர்த்தியாகி நான்காவது வயதில் நுழையும், இனப்பெருக்கத்திற்குத் தயாரான பெண் ஒட்டகம்) (கொடுக்க வேண்டும்).

அறுபத்தொன்று முதல் எழுபத்தைந்து (ஒட்டகங்கள்) வரை இருந்தால், அதில் ஒரு 'ஜத்ஆ' (நான்கு வயது பூர்த்தியாகி ஐந்தாவது வயதில் நுழையும் பெண் ஒட்டகம்) (கொடுக்க வேண்டும்).

எழுபத்தாறு முதல் தொண்ணூறு (ஒட்டகங்கள்) வரை இருந்தால், இரண்டு 'பின்த் லபூன்'கள்.

தொண்ணூற்று ஒன்று முதல் நூற்று இருபது (ஒட்டகங்கள்) வரை இருந்தால், இரண்டு 'ஹிக்கா'க்கள்.

நூற்று இருபதுக்கு மேல் அதிகரித்தால், ஒவ்வொரு 40-க்கும் ஒரு 'பின்த் லபூன்', மற்றும் ஒவ்வொரு 50-க்கும் ஒரு 'ஹிக்கா'.

யாரிடமேனும் நான்கு ஒட்டகங்கள் மட்டுமே இருந்தால், அதில் ஜகாத் இல்லை; அதன் உரிமையாளர் (தன்னார்வமாக) விரும்பினாலன்றி.

மேய்ச்சல் ஆடுகளின் ஜகாத் (விதிமுறை): அவை நாற்பது முதல் நூற்று இருபது ஆடுகள் வரை இருந்தால், ஒரு ஆடு (ஜகாத்தாகக் கொடுக்க வேண்டும்).

நூற்று இருபதுக்கு மேல் இருநூறு வரை இருந்தால் இரண்டு ஆடுகள்.

இருநூறுக்கு மேல் முன்னூறு வரை இருந்தால் மூன்று ஆடுகள்.

முன்னூறுக்கு மேல் அதிகரித்தால், ஒவ்வொரு 100-க்கும் ஒரு ஆடு.

ஒருவரின் மேய்ச்சல் ஆடுகள் நாற்பது ஆடுகளில் ஒன்று குறைந்திருந்தாலும் (அதாவது முப்பத்தொன்பது ஆடுகள் இருந்தால்), அதில் ஜகாத் இல்லை; அதன் உரிமையாளர் (தன்னார்வமாக) விரும்பினாலன்றி.

ஜகாத் (அதிகமாகிவிடும் என்று) அஞ்சி, பிரிந்திருப்பவற்றை ஒன்று சேர்க்கவோ, ஒன்றிணைந்திருப்பவற்றைப் பிரிக்கவோ கூடாது.

கூட்டுச் சொத்தாக (இரண்டு கூட்டாளிகளுக்குச் சொந்தமான) எதுவாக இருந்தாலும், அவர்கள் தங்களுக்குள் சமமாக (ஜகாத் தொகையை) கணக்கிட்டுக் கொள்வார்கள்.

ஜகாத்தாக வயதான (பலவீனமான)தையோ அல்லது குறையுள்ள (நோயுற்ற)தையோ கொடுக்கக் கூடாது; ஜகாத் கொடுப்பவர் (தன்னார்வமாக) விரும்பினாலன்றி.

வெள்ளியில் பத்தில் ஒரு பங்கின் கால் பங்கு (அதாவது 2.5%) ஜகாத் ஆகும்.

நூற்று தொண்ணூறு (திர்ஹம்கள்) மட்டுமே இருந்தால், அதில் ஜகாத் இல்லை; அதன் உரிமையாளர் (தன்னார்வமாக) விரும்பினாலன்றி.

யாரிடமேனும் ஒட்டகங்களின் எண்ணிக்கை 'ஜத்ஆ' (நான்கு வயது பூர்த்தியான பெண் ஒட்டகம்) கொடுக்க வேண்டிய அளவை அடைந்து, அவரிடம் 'ஜத்ஆ' இல்லாது 'ஹிக்கா' (மூன்று வயது பூர்த்தியான பெண் ஒட்டகம்) இருந்தால், அந்த 'ஹிக்கா' அவரிடமிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். அதனுடன் இரண்டு ஆடுகள் - அவருக்கு வசதி இருந்தால் - அல்லது இருபது திர்ஹம்களை அவர் (கூடுதலாக) கொடுக்க வேண்டும்.

யாரிடமேனும் 'ஹிக்கா' (மூன்று வயது பூர்த்தியான பெண் ஒட்டகம்) கொடுக்க வேண்டிய அளவை அடைந்து, அவரிடம் 'ஹிக்கா' இல்லாது 'ஜத்ஆ' (நான்கு வயது பூர்த்தியான பெண் ஒட்டகம்) இருந்தால், அந்த 'ஜத்ஆ' அவரிடமிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். (ஏனெனில் 'ஜத்ஆ' மதிப்பு அதிகம் என்பதால்) ஜகாத் வசூலிப்பவர் அவருக்கு இருபது திர்ஹம்கள் அல்லது இரண்டு ஆடுகளை (வித்தியாசத் தொகையாக) கொடுப்பார்.”

அறிவிப்பவர்: அல்-புகாரி.

600

:

وَعَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بَعَثَهُ إِلَى الْيَمَنِ، فَأَمَرَهُ أَنْ يَأْخُذَ مِنْ كُلِّ ثَلَاثِينَ بَقَرَةً تَبِيعًا أَوْ تَبِيعَةً، وَمِنْ كُلِّ أَرْبَعِينَ مُسِنَّةً، وَمِنْ كُلِّ خَالِمٍ دِينَارًا أَوْ عَدْلَهُ مُعَافِرٍ { رَوَاهُ الْخَمِيسُ، وَاللَّفْظُ لِأَحْمَدَ، وَحَسَنَهُ التِّرْمِذِيُّ وَأَشَارَ إِلَى اخْتِلَافٍ فِي وَصْلِهِ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ [1] .

முஆத் பின் ஜபல் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

“நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரை யமனுக்கு அனுப்பியபோது, ஒவ்வொரு முப்பது மாடுகளுக்கும் ஒரு ‘தபீஉ’ அல்லது ‘தபீஆ’ (ஓர் ஆண்டு நிரம்பிய கன்று)வையும், ஒவ்வொரு நாற்பது மாடுகளுக்கும் ஒரு ‘முஸின்னஹ்’ (இரண்டு ஆண்டுகள் நிரம்பிய பசு)வையும், பருவ வயதை அடைந்த ஒவ்வொரு (ஆண்)வரிடமிருந்தும் (அதாவது, ஜிஸ்யா செலுத்த வேண்டிய அஹ்லுத் திம்மாக்களிடமிருந்து) ஒரு தீனார் அல்லது அதற்குச் சமமான ‘முஆஃபிர்’ (யமன் நாட்டு முஆஃபிர் வகை ஆடையையும் வசூலிக்குமாறு அவருக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்.”

601

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - {
تُؤْخَذُ صَدَقَاتُ الْمُسْلِمِينَ عَلَى مِثْلِهِمْ} { رَوَاهُ أَحْمَدُ [1] } .

அம்ரு பின் ஷுஜப் அவர்கள், தனது தந்தை வழியாகவும், அவர் தனது பாட்டனார் (ரழி) அவர்கள் வழியாகவும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள்:

“முஸ்லிம்களின் ஸகாத் அவர்களின் நீர் அருந்தும் இடங்களிலேயே (அதாவது, அவர்களின் கால்நடைகள் நீர் அருந்த வரும் பொதுவான இடங்களிலேயே, அங்குதான் கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை கணக்கிடப்பட்டு ஸகாத் வசூலிக்கப்படும்) வசூலிக்கப்பட வேண்டும்.”

இதை அஹ்மத் அறிவிக்கிறார்.

602

:

وَأَبِي دَاوُدَ: { وَلَا تُؤْخَذُ صَدَقَاتُهُمْ إِلَّا فِي دُورِهِمْ } [1] .

அபு தாவூத் அறிவிக்கிறார்: 'அவர்களுடைய ஸகாத் அவர்களுடைய வசிப்பிடங்களில் அன்றி (வேறு எங்கும்) எடுக்கப்படக் கூடாது (அதாவது, அவர்களின் வசிப்பிடங்களிலேயே வசூலிக்கப்பட வேண்டும்).'

603

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَيْسَ
عَلَى الْمُسْلِمِ فِي عَبْدِهِ وَلَا فِي [فَرَسِهِ صَدَقَةٌ] { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1] } . وَلِلْمُسْلِمِ : { لَيْسَ فِي
الْعَبْدِ صَدَقَةٌ إِلَّا صَدَقَةُ الْفُطْرِ } [2] .

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“ஒரு முஸ்லிமுக்குத் தனது அடிமையின் மீதும், தனது குதிரையின் மீதும் (அவை வணிகப் பொருட்களாக இல்லாவிட்டால்) கட்டாய தர்மம் (ஜகாத்) எதுவும் இல்லை.” இதை அல்-புகாரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

முஸ்லிம் அவர்களின் அறிவிப்பில், “அடிமையின் மீது (அவன் ஒரு சொத்தாகக் கருதப்பட்டு) ஜகாத்-உல்-ஃபித்ரைத் தவிர வேறு கட்டாய தர்மம் (ஜகாத்) இல்லை” என்றுள்ளது.

وَعَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { فِي كُلِّ سَائِمَةٍ إِبِلٌ: فِي أَرْبَعِينَ بَنْتُ لَبُونٍ، لَا تُفَرَّقُ إِبِلٌ عَنْ حَسَابِهَا، مَنْ أَعْطَاهَا مُوْتَجَرًّا إِبَاهَا فَلَهُ أَجْرُهُ، وَمَنْ مَنَعَهَا فَإِنَّا آخِذُوهَا وَشَطْرَ مَالِهِ، عَزْمَةٌ مِنْ عَزَمَاتِ رَبِّنَا، لَا يَحِلُّ لَالٍ مُحَمَّدٍ مِنْهَا شَيْءٌ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ، وَعَلَّقَ الشَّافِعِيُّ الْقَوْلَ بِهِ عَلَى نُبُوَّتِهِ [1].

பஹ்ஸ் இப்னு ஹகீம் அவர்கள் தனது தந்தை வழியாக, அவர் தனது பாட்டனார் (ரழி) வழியாக அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“மேயும் ஒட்டகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், நாற்பது ஒட்டகங்களுக்கு ஒரு ‘பின்த் லபூன்’ (இரண்டு வயது முடிந்து மூன்றாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கும் பெண் ஒட்டகம் ஸகாத்தாகக்) கொடுக்கப்பட வேண்டும். (ஸகாத்) கணக்கிலிருந்து ஒட்டகங்கள் பிரிக்கப்படக்கூடாது (அதாவது, ஸகாத் தொகையைக் குறைப்பதற்காக ஒட்டகங்களை பிரித்தோ அல்லது அதிகரிப்பதற்காக சேர்த்தோ கணக்கிடக்கூடாது). நற்கூலியை நாடியவராக யார் அதை வழங்குகிறாரோ, அவருக்கு அதற்குரிய கூலி உண்டு. யார் அதைக் கொடுக்க மறுக்கிறாரோ, நாம் அதை அவரிடமிருந்து (வலுக்கட்டாயமாக) எடுப்போம்; அத்துடன் அவருடைய செல்வத்தில் பாதியையும் (தண்டனையாக) எடுப்போம். இது நமது இறைவனின் (உறுதியான) கட்டளைகளில் ஒன்றாகும். முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தாருக்கு இதில் எதுவும் அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல.”

இதை அஹ்மத், அபு தாவூத் மற்றும் அந்-நஸாய் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளார்கள். அல்-ஹாகிம் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் என்று தரம் பிரித்துள்ளார்கள். மேலும் அஷ்-ஷாஃபியீ அவர்கள், இதன் நம்பகத்தன்மையைப் பொறுத்து, இதைக் கொண்டு தீர்ப்பளிப்பதை நிபந்தனைக்குட்படுத்தினார்கள்.

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا كَانَتْ لَكَ مَائَتَانِ مِنْهُمْ - وَحَالَ عَلَيْهَا الْحَوْلُ - فَفِيهَا خَمْسَةٌ دَرَاهِمَ، وَلَيْسَ عَلَيْكَ شَيْءٌ حَتَّى يَكُونَ لَكَ

عَشْرُونَ دِينَارًا، وَحَالَ عَلَيْهَا الْخَوْلُ، فَفِيهَا نِصْفُ دِينَارٍ، فَمَا زَادَ فِي حِسَابِ ذَلِكَ، وَلَيْسَ فِي مَالِ زَكَاةٍ حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ الْخَوْلُ { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَهُوَ حَسَنٌ، وَقَدْ اخْتَلَفَ فِي رَفْعِهِ [1] .

அலி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"உங்களிடம் இருநூறு திர்ஹம்கள் இருந்து, அவற்றின் மீது ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகியிருந்தால், அதில் ஐந்து திர்ஹம்கள் (ஐகாத்) உண்டு. உங்களிடம் இருபது தீனார்கள் (என்ற நிஸாப் அளவை) அடையும் வரை உங்கள் மீது எதுவும் (ஐகாத் கடமை) இல்லை. (இருபது தீனார்கள் இருந்து) அவற்றின் மீது ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகியிருந்தால், அதில் அரை தீனார் (ஐகாத்) உண்டு. அதற்கு மேல் அதிகரிப்பவை, அதே கணக்கின்படியே அமையும். எந்தச் செல்வத்தின் மீதும் ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகும் வரை அதில் ஐகாத் இல்லை."

இதனை அபூதாவூத் பதிவு செய்துள்ளார். இது 'ஹஸன்' எனும் தரத்தில் உள்ளது. மேலும் இது 'மர்ஃபூ'வா (நபிமொழியா) என்பதில் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது.

606

:

وَلِلَّتْرِ مَذْيِيٍّ; عَنْ ابْنِ عُمَرَ: { مَنْ اسْتَفَادَ مَالًا، فَلَا زَكَاةَ عَلَيْهِ حَتَّى يَحُولَ الْخَوْلُ } وَالرَّاجِحُ وَقُفُّهُ [1] .

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(ஒருவர்) ஒரு செல்வத்தை அடைந்தால் (அல்லது பெற்றால்), ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகும் வரை அவர் மீது ஸகாத் (கடமை) இல்லை." (இதை இமாம் திர்மிதீ பதிவு செய்துள்ளார்). மேலும், இது 'மவ்கூஃப்' (நபித்தோழரின் கூற்று) என்பதே பலமான கருத்தாகும்.

607

:

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { لَيْسَ فِي الْبَقَرِ الْعَوَامِلِ صَدَقَةٌ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالْأَلْبَانِيُّ، وَالرَّاجِحُ وَقُفُّهُ أَيْضًا [1] .

அலீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உழைக்கும் மாடுகளில் சதகா (அதாவது, ஸகாத்) இல்லை." இதனை அபூதாவூத் மற்றும் அத்-தாரகுத்னீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும், இது 'மவ்கூஃப்' (நபித்தோழர் கூற்று) என்பதே மிகச் சரியானதாகும்.

608

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ; عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو; أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ: { مِنْ وَلِيٍّ يَتِيماً لَهُ مَالٌ، فَلْيَجْرِ لَهُ، وَلَا يَتْرُكْهُ حَتَّى تَأْكُلَهُ الصَّدَقَةُ } { رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَالدَّارَقُطْنِيُّ، وَإِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ [1] .

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ரு (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“சொத்துள்ள ஓர் அனாதைக்குப் பாதுகாவலராக ஆகும் ஒருவர், அவருக்காக வியாபாரம் செய்ய வேண்டும்; (ஆண்டுதோறும் செலுத்தப்படும்) ஜகாத் அதைத் தின்று தீர்க்கும் வரை அதை (முதலீடு செய்யாமல்) சும்மா விட்டுவிடக் கூடாது.”

இதை அத்-திர்மிதி மற்றும் அத்-தாரகுத்னி ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர்; இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் பலவீனமானது.

609

:

وَلَهُ شَاهِدٌ مُرْسَلٌ عِنْدَ الشَّافِعِيِّ [1] .

மேலும், இதற்கு ஒரு ஷாஹித் (துணை அறிவிப்பு) உள்ளது, அது இமாம் அஷ்-ஷாஃபிஈ அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்ட ஒரு முர்ஸல் (தொடர் அறுந்த) அறிவிப்பாகும்.

610

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ- قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- إِذَا أَتَاهُ قَوْمٌ بِصَدَقَتِهِمْ قَالَ: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِمْ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

அப்துல்லாஹ் பின் அபீ அவஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு கூட்டத்தார் தங்கள் ஸதகாவுடன் (தர்மப் பொருட்களுடன்) வந்தால், அவர்கள் ‘அல்லாஹும்ம ஸல்லி அலைஹிம்’ (யா அல்லாஹ்! இவர்கள் மீது உனது அருளையும், நற்கிருபையையும் பொழிவாயாக!) என்று கூறுவார்கள்.”

611

:

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ الْعَبَّاسَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { سَأَلَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي تَعْجِيلِ صَدَقَتِهِ قَبْلَ أَنْ تَحِلَّ، فَرَخَّصَ لَهُ فِي ذَلِكَ } رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَالْحَاكِمُ [1].

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்-அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் தங்களது சதகாவை (அதாவது ஐகாத்தை), அது கடமையாவதற்கு முன்பே (அதன் தவணைக்கு முன்பே) செலுத்துவதற்கு நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அனுமதி கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு அனுமதி வழங்கினார்கள். இதனை அத்-திர்மீதீயும் அல்-ஹாகிமும் பதிவு செய்துள்ளனர்.

612

:

وَعَنْ جَابِرٍ [بْنِ عَبْدِ اللَّهِ] - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَيْسَ فِيْمَا دُونَ خُمْسٍ أَوْاقٍ مِنَ الْوَرِقِ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيْمَا دُونَ خُمْسٍ دَوْدٍ مِنَ اللَّيْلِ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيْمَا دُونَ خُمْسَةِ أَوْسُقٍ مِنَ التَّمْرِ صَدَقَةٌ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஜாபிர் பின் அப்தில்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஐந்து ஊக்கியா வெள்ளிக்குக் குறைவாக உள்ளவற்றிலும், ஐந்து ஒட்டகங்களுக்குக் குறைவாக உள்ளவற்றிலும், ஐந்து வஸக்குகள் பேரிச்சம்பழத்திற்குக் குறைவாக உள்ளவற்றிலும் ஸதகா (கட்டாய ஐகாத்) இல்லை.” இதனை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.

613

:

وَلَهُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدٍ: { لَيْسَ فِيْمَا دُونَ خُمْسَةِ أَوْسَاقٍ مِنَ تَمْرٍ وَلَا حَبٍّ صَدَقَةٌ } [1]. وَأَصْلُ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدٍ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [2].

அபு ஸாத் அல்குதரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஐந்து அவ்ஸுக்கிற்கும் குறைவான பேரிச்சம்பழம் அல்லது தானியத்தில் ஸகாத் (கடமை) இல்லை.”

614

:

وَعَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { فِيمَا سَقَتِ السَّمَاءُ وَالْعُيُونُ، أَوْ كَانَ عَثَرِيًّا: الْعُشْرُ، وَفِيمَا سَقَى بِالنَّضْحِ: نِصْفُ الْعُشْرِ. } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1]. وَلِأَبِي دَاوُدَ: { أَوْ كَانَ بَعْلًا: الْعُشْرُ، وَفِيمَا سَقَى بِالسَّوَانِ ي [2] أَوْ النَّضْحِ: نِصْفُ الْعُشْرِ } [3].

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “வானம் (மழை) மற்றும் நீருற்றுகள் மூலம் நீர் பாய்ச்சப்பட்டவற்றுக்கும், அல்லது (வேர்கள் மூலமாகத்) தாமாக நீர் அருந்தக்கூடியவற்றுக்கும் பத்தில் ஒரு பங்கு (ஐகாத்) கடமையாகும். (கால்நடைகள் கொண்டு) இறைத்து நீர் பாய்ச்சப்பட்டவற்றுக்கு, பத்தில் பாதியளவு (அதாவது இருபதில் ஒரு பங்கு) கடமையாகும்.” இதை அல்-புகாரி பதிவு செய்துள்ளார். அபு தாவுத் அவர்களின் அறிவிப்பில், “அல்லது வேர்கள் மூலம் நீர் உறிஞ்சக்கூடியவையாக இருந்தால் பத்தில் ஒரு பங்கும், (நீர் இறைக்கும்) சக்கரங்கள் அல்லது விலங்குகள் மூலம் நீர் பாய்ச்சப்பட்டால் பத்தில் பாதியளவும் (கடமையாகும்)” என்று வந்துள்ளது.

615

:

وَعَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ، وَمُعَاذِ بْنِ رَضِيٍّ، أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ لَهُمَا: { لَا تَأْخُذَا فِي الصَّدَقَةِ إِلَّا مِنْ هَذِهِ الْأَصْنَافِ الْأَرْبَعَةِ: الشَّعِيرِ، وَالْحِنْطَةِ، وَالزَّيْبِ، وَالتَّمْرِ } رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ، وَالْحَاكِمُ [1].

அபு மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) மற்றும் முஆத் (ரழி) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அவ்விருவரிடமும் கூறினார்கள், “இந்த நான்கு வகைகளைத் தவிர வேறு எதிலிருந்தும் ஸகாத் எடுக்க வேண்டாம்: பார்லி, கோதுமை, உலர்ந்த திராட்சை மற்றும் பேரிச்சம்பழம்.” இதனை தபரானீ மற்றும் ஹாகிம் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்.

617

:

وَلِلدَّارِ قُطْنِيٍّ، عَنْ مُعَاذٍ: { فَأَمَّا الْقَتْنَاءُ، وَالْبَطِيخُ، وَالرَّمَانُ، وَالْقَصَبُ، فَقَدْ عَفَا عَنْهُ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - } وَإِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ [1].

இமாம் அத்-தாரகுத்னி அவர்கள் முஆத் (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக அறிவிக்கிறார்கள், ‘வெள்ளரிகள், தர்பூசணிகள், மாதுளைகள் மற்றும் கரும்புகள் ஆகியவற்றை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள்

விலக்களித்துள்ளார்கள் (அதாவது ஜகாத் கடமையிலிருந்து).’ இது பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

618

:

وَعَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حُثْمَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا خَرَصْتُمْ، فَخُذُوا، وَدَعُوا الثَّلْثَ، فَإِنْ لَمْ تَدَعُوا الثَّلْثَ، فَدَعُوا الرُّبْعَ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا ابْنَ مَاجَةَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ [1].

ஸஹல் இப்னு அபீ ஹத்மா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்: “நீங்கள் (பேரிச்சம் பழங்களை) மதிப்பிடும்போது, (ஜகாத்தை) எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; (மதிப்பிடப்பட்ட விளைச்சலில்) மூன்றில் ஒரு பங்கை (உரிமையாளரின் குடும்பப் பயன்பாட்டிற்காக அல்லது இழப்பீட்டிற்காக) விட்டுவிடுங்கள். அவ்வாறு மூன்றில் ஒரு பங்கை நீங்கள் விடவில்லையென்றால், (குறைந்தது) நான்கில் ஒரு பங்கையாவது விட்டுவிடுங்கள்.” இதை இப்னு மாஜாவைத் தவிர ஐந்து இமாம்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும் இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் இதனை ஆதாரப்பூர்வமானது (ஸஹீஹ்) எனக் கூறியுள்ளனர்.

619

:

وَعَنْ عَتَّابِ بْنِ أُسَيْدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَنْ يُخْرَصَ الْعَنْبُ كَمَا يُخْرَصُ النَّخْلُ، وَتُؤْخَذَ زَكَاةُ زَيْبِيَا } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ، وَفِيهِ انْقِطَاعٌ [1].

அத்தாப் பின் உஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள், “பேரிச்சை (பழங்கள்) மதிப்பிடப்படுவதைப் போன்றே திராட்சை (பழங்களும்) மதிப்பிடப்பட வேண்டும், மேலும் அதன் ஸகாத் உலர் திராட்சையாக எடுக்கப்பட வேண்டும்.” இதை ஐந்து இமாம்கள் அறிவித்துள்ளனர், மேலும் இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் ஒரு முறிவு உள்ளது.

620

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ; { أَنَّ امْرَأَةً أَتَتْ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَمَعَهَا ابْنَتُهُ لَهَا، وَفِي يَدِ ابْنَتِهَا مِسْكَتَانِ مِنْ ذَهَبٍ، فَقَالَ لَهَا: "أَتُعْطِينَ زَكَاةَ هَذَا؟" قَالَتْ: لَا.

قَالَ: "أَيُّكُمْ أَنْ يُسَوِّرَكَ اللَّهُ بِهِمَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ سَوَارِينَ مِنْ نَارٍ؟" فَأَلْقَتْهُمَا. { رَوَاهُ
الثَّلَاثَةُ، وَإِسْنَادُهُ قَوِيٌّ [1].

அம்ரு பின் ஷுஜப் அவர்கள் தனது தந்தை வாயிலாக, தனது பாட்டனார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு பெண் தனது மகளுடன் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். அந்த மகளின் கையில் இரண்டு தங்க வளையல்கள் இருந்தன.

நபி (ஸல்) அவர்கள் அப்பெண்ணிடம், “இவற்றுக்கு நீங்கள் ஜகாத் கொடுக்கிறீர்களா?” என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவள், ‘இல்லை’ என்றாள்.

பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள், “மறுமை நாளில் அல்லாஹ் இவ்விரண்டின் மூலம் நெருப்பால் ஆன இரண்டு வளையல்களை உங்களுக்கு அணிவிப்பது உங்களுக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்குமா?” என்று கேட்டார்கள்.

உடனே அவள் அவற்றை எறிந்துவிட்டாள்.

மூன்று இமாம்களும் இதனை வலுவான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்தார்கள்.

621

:

وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ: مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ [1].

மேலும், அல்-ஹாகிம் அவர்கள் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பின் அடிப்படையில் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தினார்கள்.

622

:

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا; { أَنَّهَا كَانَتْ تَلْبَسُ أَوْصَاحًا [1] مِنْ ذَهَبٍ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ
اللَّهِ! أَكُنْزُهُ؟ } قَالَ: إِذَا أَدَّيْتِ زَكَاتَهُ، فَلَيْسَ بِكُنْزٍ. { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالدَّارِ قُطَيْبِيُّ،
وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ. [2].

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

“நான் தங்கத்தாலான ஆபரணங்களை அணிந்திருந்தேன். (அப்போது, தங்கத்தையும் வெள்ளியையும் சேமித்து வைத்து, ஸகாத்

செலுத்தாதவர்களுக்கு குர்ஆனில் உள்ள கடுமையான எச்சரிக்கை வசனங்கள் நினைவுக்கு வர, எனது ஆபரணங்களும் 'கன்ஸ்' என்ற வரையறைக்குள் வந்துவிடுமோ என்ற சந்தேகத்துடன், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது கன்ஸாக (புதையலாக) ஆகுமா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'எதற்குரிய ஸகாத்தை நீங்கள் நிறைவேற்றி விட்டீர்களோ, அது கன்ஸாக (புதையலாக) ஆகாது' என்று கூறினார்கள்.”

இதனை அபூதாவூத் மற்றும் தாரகுத்னீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும் அல்ஹாகிம் இதனைச் சரியானது (ஸஹீஹ்) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

623

:

وَعَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَأْمُرُنَا; أَنْ نُخْرِجَ الصَّدَقَةَ مِنَ الذِّي نَعْدُهُ لِلْبَيْعِ. { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ, وَإِسْنَادُهُ لِيْنٌ [1].

ஸமுரா பின் ஜுன்துப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், நாங்கள் விற்பனைக்காகத் தயார்செய்த பொருட்களிலிருந்து (அவற்றின் மீதுள்ள) ஸகாத்தை (கட்டாய தர்மத்தை) கொடுக்குமாறு எங்களுக்குக் கட்டளையிடுவார்கள். இதை அபூ தாவூத் அவர்கள் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்கள்.

624

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: وَفِي الرِّكَازِ: الْخُمْسُ. { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள்: “புதையலில் (பூமிக்கடியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பழைய காலச் செல்வத்தில்) ஐந்தில் ஒரு பங்கு (அதாவது, இருபது சதவீதம் இறைவழியில் செலவிடப்பட வேண்டிய) கடமையாகும்.”

625

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ, عَنْ أَبِيهِ, عَنْ جَدِّهِ; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: فِي كَنْزٍ وَجَدَهُ رَجُلٌ فِي خَرِبَةٍ -: إِنْ وَجَدْتَهُ فِي قَرْيَةٍ مَسْكُونَةٍ, فَعَرِّفْهُ, وَإِنْ وَجَدْتَهُ فِي قَرْيَةٍ غَيْرِ مَسْكُونَةٍ, فَفِيهِ وَفِي الرِّكَازِ: الْخُمْسُ. { أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ [1].

அம்ர் பின் ஷுஐப் அவர்கள் தனது தந்தையிடமிருந்தும், அவர் தனது பாட்டனார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்தும் அறிவித்ததாவது:

பாழடைந்த இடத்தில் ஒரு மனிதர் கண்டெடுத்த புதையல் குறித்து நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நீ அதை மக்கள் வசிக்கும் கிராமத்தில் கண்டெடுத்தால், அதை அறிவிப்புச் செய். நீ அதை மக்கள் வசிக்காத கிராமத்தில் கண்டெடுத்தால், அதிலும் (அது ரிகாஸ் வகையைச் சேர்ந்தது என்பதால்) ஐந்தில் ஒரு பங்கு (ஸகாத்தாக) கடமையாகும்.” இதனை இப்னு மாஜா அவர்கள் ஹஸனான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

626

:

وَعَنْ بِلَالِ بْنِ الْحَارِثِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَخَذَ مِنَ الْمَعَادِنِ الْقَبِيلَةَ الصَّدَقَةَ. } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ [1].

பிலால் பின் அல்-ஹாரித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கபலிய்யா சுரங்கங்களிலிருந்து (அதாவது, மதீனாவிற்கு கிப்லாவின் திசையில் அல்லது பனா சுலைம் கோத்திரத்தின் நிலப்பரப்பில் இருந்த சுரங்கங்களிலிருந்து) ஜகாத்தை (கட்டாய தர்மத்தை) எடுத்தார்கள்.

627

:

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - زَكَاةَ الْفِطْرِ، صَاعًا مِنْ تَمْرٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ: عَلَى الْعَبْدِ وَالْحُرِّ، وَالذَّكَرِ، وَالْأُنْثَى، وَالصَّغِيرِ، وَالْكَبِيرِ، مِنَ الْمُسْلِمِينَ، وَأَمَرَ بِهَا أَنْ تُؤَدَّى قَبْلَ خُرُوجِ النَّاسِ إِلَى الصَّلَاةِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அடிமையோ, சுதந்திரமானவரோ, ஆணோ, பெண்ணோ, சிறியவரோ, பெரியவரோ ஆகிய ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் மீதும் ஸகாத்துல் ஃபித்ரர் ஆக ஒரு ‘ஸா’ போர்ச்சம் பழம் அல்லது ஒரு ‘ஸா’ வாற்கோதுமையை கடமையாக்கினார்கள், மேலும் மக்கள் தொழுகைக்காக (ஈத் தொழுகைக்காக) வெளியே செல்வதற்கு முன்பாகவே அதைக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்றும் கட்டளையிட்டார்கள்.

628

:

وَلِابْنِ عَدِيٍّ [] مِنْ وَجْهِ آخَرَ, وَالَّذِي قُطِنِي بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ: { اغْنُوهُمْ عَنِ الطَّوَائِفِ فِي هَذَا الْيَوْمِ } [1].

இப்பனு அதீ மற்றும் அத்-தாரகுத்னீ ஆகியோரும் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்கள்: “அன்றைய தினம் அவர்கள் (அதாவது, ஏழைகள்) (சந்தைகளிலும் தெருக்களிலும் உணவு கேட்டு) சுற்றித் திரிவதை விட்டும் அவர்களைத் தேவையற்றவர்களாக்குங்கள்.”

629

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كُنَّا نُعْطِيهَا فِي زَمَانِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - صَاعًا مِنْ طَعَامٍ, أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ, أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ, أَوْ صَاعًا مِنْ زَبِيبٍ. { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] وَفِي رِوَايَةٍ: { أَوْ صَاعًا مِنْ أَقِطٍ } [2]. قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: أَمَّا أَنَا فَلَا أَزَالُ أُخْرِجُهُ كَمَا كُنْتُ أُخْرِجُهُ فِي زَمَنِ رَسُولِ اللَّهِ [3] [4]. وَلِأَبِي دَاوُدَ: { لَا أُخْرِجُ أَبَدًا إِلَّا صَاعًا } [5]

அபூ ஸயீத் அல் குத்ரீ (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் காலத்தில் நாங்கள் (ஸகாத்துல் ஃபித்ர் ஆக) ஒரு ஸாஃம் உணவு, அல்லது ஒரு ஸாஃம் போர்ச்சம்பழம், அல்லது ஒரு ஸாஃம் வாற்கோதுமை, அல்லது ஒரு ஸாஃம் உலர்ந்த திராட்சை (ஏழைகளுக்கு) கொடுப்பவர்களாக இருந்தோம்." (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. மற்றொரு அறிவிப்பில்: "(அல்லது) ஒரு ஸாஃம் உலர்ந்த பாலாடைக்கட்டி" (கொடுப்பவர்களாக இருந்தோம்) என்று வந்துள்ளது. அபூ ஸயீத் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என்னைப் பொறுத்தவரை, நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் காலத்தில் கொடுத்துக் கொண்டிருந்ததைப் போலவே (ஸகாத்துல் ஃபித்ரை) தொடர்ந்து கொடுத்து வருவேன்." அபூ தாவூத் (ரஹ்) அவர்களின் அறிவிப்பில்: "(நான்) ஒரு ஸாஃம் அளவைத் தவிர வேறு எதையும் ஒருபோதும் கொடுக்க மாட்டேன்" (என்று அபூ ஸயீத் கூறினார்கள்).

630

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - زَكَاةَ الْفِطْرِ; طَهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنَ اللَّغْوِ, وَالرَّفَثِ, وَطُعْمَةً لِلْمَسَاكِينِ, فَمَنْ أَدَّاهَا قَبْلَ الصَّلَاةِ فَهِيَ زَكَاةٌ مَقْبُولَةٌ, وَمَنْ أَدَّاهَا بَعْدَ الصَّلَاةِ فَهِيَ صَدَقَةٌ مِنَ الصَّدَقَاتِ. { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ, وَابْنُ مَاجَةَ, وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (ரமளான் மாதத்தில்) நோன்பாளிக்கு (நோன்பின் போது ஏற்பட்ட) வீணான மற்றும் தீய பேச்சுக்களிலிருந்து அவரைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்காகவும், மேலும் ஏழைகளுக்கு உணவளிப்பதற்காகவும் ஸகாத்துல் ஃபித்ரை விதியாக்கினார்கள். யார் (பெருநாள்) தொழுகைக்கு முன் அதைச் செலுத்துகிறாரோ, அவருக்கு அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஸகாத்தாகும். யார் (பெருநாள்) தொழுகைக்குப் பிறகு அதைச் செலுத்துகிறாரோ, அது (சாதாரண) ஸதகாக்களில் ஒரு ஸதகாவாகும்.’ இதை அபூதாவூத் மற்றும் இப்பனு மாஜா ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர், மேலும் அல்-ஹாகிம் இதை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

631

:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ اللَّهُ فِي يَوْمٍ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ ... } فَذَكَرَ الْحَدِيثَ وَفِيهِ: { وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “தனது நிழலைத் தவிர வேறு நிழலே இல்லாத நாளில், ஏழு பேருக்கு அல்லாஹ் தனது நிழலில் நிழல் தருவான்...” என்று கூறி அந்த ஹதீஸில் (மேலும்) குறிப்பிட்டார்கள்: “...மேலும், ஒருவர் தர்மம் செய்தார்; தனது வலக்கரம் செலவு செய்வதை இடக்கரம் அறியாதவாறு அதனை அவர் மறைத்துச் செய்தார்.” (புகாரி, முஸ்லிம்)

632

:

وَعَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { كُلُّ امْرِئٍ فِي ظِلِّ صَدَقَتِهِ حَتَّى يُفْصَلَ بَيْنَ النَّاسِ } رَوَاهُ ابْنُ حِبَّانَ وَالْحَاكِمُ [1].

உக்பா இப்பனு ஆமிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன், “மக்களுக்கு மத்தியில் தீர்ப்பளிக்கப்படும் வரை ஒவ்வொருவரும் (மறுமை நாளில்) தனது ஸதகாவின் நிழலில் இருப்பார்கள்.”’

633

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { أَيُّمَا مُسْلِمٍ كَسَا مُسْلِمًا } [1] ثَوْبًا عَلَى عُرْيٍ كَسَاهُ اللَّهُ مِنْ خُضِرِ الْجَنَّةِ، وَأَيُّمَا مُسْلِمٍ أَطْعَمَ مُسْلِمًا عَلَى جُوعٍ أَطْعَمَهُ اللَّهُ مِنْ ثِمَارِ الْجَنَّةِ، وَأَيُّمَا مُسْلِمٍ سَقَى مُسْلِمًا عَلَى ظَمَأٍ سَقَاهُ اللَّهُ مِنْ الرَّحِيقِ الْمَخْتُومِ { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَفِي إِسْنَادِهِ لَيْثٌ } [2].

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஆடையற்ற ஒரு முஸ்லிமுக்கு ஆடை அணிவிக்கும் எந்த முஸ்லிமுக்கும், அல்லாஹ் சுவனத்தின் பசுமையான ஆடைகளில் இருந்து அணிவிப்பான். பசியுடன் இருக்கும் ஒரு முஸ்லிமுக்கு உணவளிக்கும் எந்த முஸ்லிமுக்கும், அல்லாஹ் சுவனத்தின் கனிகளிலிருந்து உணவளிப்பான். மேலும், தாகத்துடன் இருக்கும் ஒரு முஸ்லிமுக்கு பானம் வழங்கும் எந்த முஸ்லிமுக்கும், அல்லாஹ் முத்திரையிடப்பட்ட அமுத பானத்திலிருந்து புகட்டுவான்.” இதை அபூ தாவூத் அவர்கள் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

634

:

وَعَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى، وَابْدَأْ بِمَنْ تَعُولُ، وَخَيْرُ الصَّدَقَةِ عَنْ ظَهْرِ غَنًى، وَمَنْ يَسْتَغْفِرْ يُعَفِّهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ. } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [1].

ஹகீம் பின் ஹிஸாம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"உயர்ந்த கை (கொடுப்பவரின் கை) தாழ்ந்த கையை (பெறுபவரின் கையை) விடச் சிறந்தது. உனது பராமரிப்பில் உள்ளவர்களிலிருந்து (தர்மம் செய்யத்) துவங்கு. (ஒருவரின் சொந்தத் தேவைகள் மற்றும் குடும்பத்தினரின் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட பிறகு) எஞ்சியிருப்பதிலிருந்து கொடுக்கப்படும் தர்மமே சிறந்தது. யார் (பிறரிடம் யாசிப்பதைத் தவிர்த்து) தன்மானத்தைக் காத்துக்கொள்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவரைத் தன்மானமுள்ளவராகவே ஆக்குவான். யார் தன்னிறைவை (பிறரைச் சாராத நிலையை) நாடுகிறாரோ, அல்லாஹ் அவரைத் தன்னிறைவு பெற்றவராக ஆக்குவான்."

இது (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவராலும்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஹதீஸ் ஆகும்; மேலும் இது புகாரியின் வாசகமாகும்.

635

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: جُهِدُ الْمُقِلِّ، وَابْدَأْ بِمَنْ تَعُولُ } أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُرَيْمَةَ، وَابْنُ حِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“(நபி (ஸல்) அவர்களிடம்) ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! எந்த வகையான தர்மம் சிறந்தது?’ என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், ‘குறைந்த வசதியுடையவர் (சிரமப்பட்டு) கொடுப்பதே (சிறந்தது). மேலும், உமது பராமரிப்பில் இருப்பவர்களிலிருந்து (தர்மம் செய்யத்) தொடங்குவீராக’ என்று கூறினார்கள்.”

636

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { "تَصَدَّقُوا" فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، عِنْدِي دِينَارٌ؟ قَالَ: "تَصَدَّقْ بِهِ عَلَى نَفْسِكَ" قَالَ: عِنْدِي آخَرُ، قَالَ: "تَصَدَّقْ بِهِ عَلَى وَلَدِكَ" [1] قَالَ: عِنْدِي آخَرُ، قَالَ: "تَصَدَّقْ بِهِ عَلَى خَادِمِكَ" قَالَ: عِنْدِي آخَرُ، قَالَ: "أَنْتَ أَبْصَرُ" . { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ وَالْحَاكِمُ [2].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஸதகா கொடுங்கள்.” அப்போது ஒரு மனிதர் கூறினார், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே, என்னிடம் ஒரு தீனார் இருக்கிறது.’ அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள், “அதை உமக்காக ஸதகாவாகக் கொடுங்கள்.” அந்த மனிதர் கூறினார், ‘என்னிடம் இன்னொன்று இருக்கிறது.’ அவர்கள் கூறினார்கள்: “அதை உமது பிள்ளைக்கு ஸதகாவாகக் கொடுங்கள்.” அவர் கூறினார், ‘என்னிடம் இன்னொன்று இருக்கிறது.’ அவர்கள் கூறினார்கள்: “அதை உமது பணியாளருக்கு ஸதகாவாகக் கொடுங்கள்.” அவர் கூறினார், ‘என்னிடம் இன்னொன்று இருக்கிறது.’ அவர்கள் கூறினார்கள்: “அதை (யாருக்குக் கொடுப்பது சிறந்தது என்பதை) நீரே நன்கு அறிவீர்.” இதை அபூ தாலுத் மற்றும் அந்-நஸாய் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இப்படி ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் என்று மதிப்பிட்டுள்ளனர்.

637

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا أَنْفَقْتَ الْمَرْأَةُ مِنْ طَعَامِ بَيْتِهَا، غَيْرَ مُفْسِدَةٍ، كَانَ لَهَا أَجْرُهَا بِمَا أَنْفَقَتْ وَلِزَوْجِهَا أَجْرُهُ بِمَا اكْتَسَبَ } [1]

وَالْخَازِنَ مِثْلَ ذَلِكَ، وَلَا يَنْقُصُ بَعْضُهُمْ أَجْرَ بَعْضٍ شَيْئًا { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [2].

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் என ஆயிஷா (ரழி)
அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

“ஒரு பெண் தன் வீட்டிலுள்ள உணவிலிருந்து, வீண்விரயம் செய்யாமல்
(தர்மமாகவோ அல்லது விருந்தினருக்கோ) வழங்கினால், அவள்
செலவழித்ததற்கான நற்கூலியைப் பெறுவாள், அவளுடைய கணவர்
சம்பாதித்ததற்காக நற்கூலியைப் பெறுவார், (பொருட்களின்) காப்பாளரும்
அவ்வாறே நற்கூலியைப் பெறுவார். ஒருவரின் நற்கூலி மற்றவர்களின்
நற்கூலியைக் குறைக்காது.”

638

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { جَاءَتْ زَيْنَبُ امْرَأَةُ ابْنِ مَسْعُودٍ، فَقَالَتْ:
يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّكَ أَمَرْتَ الْيَوْمَ بِالصَّدَقَةِ، وَكَانَ عِنْدِي حُلِيٌّ لِي، فَأَرَدْتُ أَنْ أَتَصَدَّقَ بِهِ،
فَزَعَمَ ابْنُ مَسْعُودٍ أَنَّهُ وَلَدَهُ أَحَقُّ مَنْ تَصَدَّقْتُ بِهِ عَلَيْهِمْ، فَقَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
- صَدَقَ ابْنُ مَسْعُودٍ، زَوْجُكِ وَلَدُكِ أَحَقُّ مَنْ تَصَدَّقْتُ بِهِ عَلَيْهِمْ. { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

அபு ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“இப்னு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்களின் மனைவி ஜைனப் (ரழி) அவர்கள் வந்து,
‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! இன்று தர்மம் (ஸதகா) செய்யும்படி நீங்கள்
கட்டளையிட்டீர்கள். என்னிடம் எனக்குரிய நகைகள் இருந்தன; அவற்றை
நான் தர்மம் செய்ய நாடினேன். ஆனால் இப்னு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள்,
அவரும் அவருடைய பிள்ளைகளுமே நான் தர்மம் செய்வதற்கு அதிக
தகுதியானவர்கள் என்று கருதுகிறார்கள்’ என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்)
அவர்கள், ‘இப்னு மஸ்ஹத் (ரழி) உண்மை உரைத்தார். உமது கணவரும்
உமது பிள்ளைகளுமே நீர் தர்மம் செய்வதற்கு அதிக தகுதியானவர்கள்’
என்று கூறினார்கள்.” இதை அல்-புகாரி பதிவு செய்துள்ளார்.

639

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَا يَزَالُ الرَّجُلُ
يَسْأَلُ النَّاسَ حَتَّى يَأْتِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَيْسَ فِي وَجْهِهِ مَرْعَةٌ لَحْمٍ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)
அவர்கள் கூறினார்கள்: “மக்களிடம் யாசிப்பதில் நிலைத்திருக்கும் ஒரு

மனிதன், மறுமை நாளில் தன் முகத்தில் ஒரு துண்டு சதையும் இல்லாத நிலையில் (அதாவது, மிகுந்த அவமானத்துடனும், கண்ணியமற்ற நிலையிலும்) வருவான்.”

640

⋮

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ سَأَلَ النَّاسَ أَمْوَالَهُمْ تَكْثُرًا, فَإِنَّمَا يَسْأَلُ جُمْرًا, فَلْيَسْتَقِلَّ أَوْ لِيَسْتَكْثِرْ } { رَوَاهُ مُسْلِمٌ } [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “தனது செல்வத்தை அதிகரித்துக் கொள்வதற்காக யார் பிறரிடம் யாசிக்கிறாரோ, அவர் நெருப்புக்கங்குகளைத்தான் யாசிக்கிறார். எனவே, அவர் குறைவாகப் பெற்றுக்கொள்ளட்டும் அல்லது அதிகமாகப் பெற்றுக்கொள்ளட்டும் (அது நெருப்புக்கங்குதான்).” இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

641

⋮

وَعَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَأَنْ يَأْخُذَ أَحَدُكُمْ حَبْلَهُ, فَيَأْتِيَ بِحُزْمَةِ الْخَطْبِ عَلَى ظَهْرِهِ, فَيَبِيعَهَا, فَيَكْفَ اللَّهُ بِهَا وَجْهَهُ, خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ النَّاسَ أَعْطَوْهُ أَوْ مَنَعُوهُ } { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ } [1].

அஸ்-ஸுபைர் பின் அல்-அவ்வாம் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“உங்களில் ஒருவர் தம் கயிற்றை எடுத்துக்கொண்டு, விறகுக் கட்டைத் தம் முதுகில் சுமந்து வந்து, அதனை விற்று, அதன் மூலம் அல்லாஹ் அவரது முகத்தை (யாசிப்பதன் இழிவிலிருந்து) காப்பது, அவர் மக்களிடம் யாசிப்பதை விடச் சிறந்ததாகும்; அவர்கள் அவருக்குக் கொடுத்தாலும் சரியே அல்லது மறுத்தாலும் சரியே.”

இதை அல்-புகாரி அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.

642

⋮

وَعَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْمَسْأَلَةُ كَذٌّ يَكْذُبُ بِهَا الرَّجُلُ وَجْهَهُ, إِلَّا أَنْ يَسْأَلَ الرَّجُلُ سُلْطَانًا, أَوْ فِي أَمْرِ لَا بُدَّ مِنْهُ } { رَوَاهُ

ஸமுரா பின் ஜுன்துப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
 “யாசகம் கேட்பது ஒரு கீறலாகும் (அதாவது, தன் கண்ணியத்திற்கு ஒரு களங்கமாகும்); அதன் மூலம் ஒரு மனிதன் தன் முகத்தைக் கீறிக் கொள்கிறான் (தன் மானத்தை இழக்கிறான்). ஆனால், ஒருவன் ஆட்சியாளரிடம் கேட்பதையோ அல்லது தவிர்க்க முடியாத ஒரு விஷயத்திற்காகக் கேட்பதையோ தவிர (இவை அனுமதிக்கப்பட்டவை).”
 இதனை அத்-திர்மீதீ அவர்கள் அறிவித்து, இது ஸஹீஹானது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

643

:

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { ١ }
 تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لِغَنِيِّيٍّ إِلَّا لَخَمْسَةٍ: لِعَامِلٍ عَلَيْهَا, أَوْ رَجُلٍ اشْتَرَا بِهَا مَالَهُ, أَوْ غَارِمٍ, أَوْ غَازٍ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ, أَوْ مُسْكِينٍ تُصَدِّقُ عَلَيْهِ مِنْهَا, فَأَهْدَى مِنْهَا لَغَنِيٍّ { رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَأَبُو دَاوُدَ, وَابْنُ
 مَاجَةَ, وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ, وَأُعْلِلَ بِاللَّيْسَانِ [1].

அபு ஸயீத் அல்-குதரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“ஐந்து நபர்களைத் தவிர, வசதி படைத்த எவருக்கும் சதகா (கட்டாய தர்மம்/ ஜகாத்) ஆகுமானதல்ல: (சதகாவை) நிர்வகிப்பவர், அல்லது அதைத் தனது பணத்தைக் கொண்டு விலைக்கு வாங்கியவர், அல்லது கடன் சுமையால் பாதிக்கப்பட்டவர், அல்லது அல்லாஹ்வின் பாதையில் (போரிடும்) போராளி, அல்லது ஒரு ஏழைக்கு (மிஸ்கீன்) அது தர்மமாக வழங்கப்பட்டு, அவர் அதிலிருந்து ஒரு செல்வந்தருக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கும்போது (அதைப் பெறுபவர்).”

இதை அஹ்மத், அபு தாவூத், இப்னு மாஜா ஆகியோர் பதிவிட்டுள்ளனர். அல்-ஹாகிம் இதனை ஸஹீஹ் என வகைப்படுத்தியுள்ளார். மேலும் இது ‘முர்ஸல்’ (தொடர் அறுபட்டது) எனும் குறையுடையது என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

644

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ بْنِ الْخَيْارِ; { أَنَّ رَجُلَيْنِ حَدَّثَاهُ أَنَّهُمَا أَتَيَا رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَسْأَلَانِهِ مِنَ الصَّدَقَةِ، فَقَلَّبَ فِيهِمَا الْبَصَرَ، فَرَأَاهُمَا جُلْدَيْنِ، فَقَالَ: إِنَّ شَيْئًا، وَلَا حَظَّ فِيهَا لَغَنِيٍّ، وَلَا لِقَوِيٍّ مُكْتَسِبٍ. { رَوَاهُ أَحْمَدُ وَقَوَاهُ، [1] وَأَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ [2].

உபய்துல்லாஹ் பின் அதீ பின் அல்-கியார் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

இரண்டு நபர்கள் தம்மிடம், தாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் தர்மப் பொருளைக் (ஸதகா) கேட்டுச் சென்றதாகத் தெரிவித்தார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் அவ்விருவரையும் ஏற இறங்கப் பார்த்து, அவர்கள் திடகாத்திரமாக இருப்பதைக் கண்டார்கள். பிறகு, “நீங்கள் விரும்பினால் (நான் உங்களுக்குத் தருவேன், ஆனால் இதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்:) செல்வந்தருக்கோ, உழைத்துச் சம்பாதிக்கும் திறனுள்ள பலசாலிக்கோ இதில் எந்தப் பங்கும் இல்லை” என்று கூறினார்கள்.

இதை அஹ்மத், அபு தாவூத் மற்றும் அந்-நஸாய் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். (இமாம்) அஹ்மத் இதனைப் பலப்படுத்தியுள்ளார்.

645

:

وَعَنْ قَبِيصَةَ بِنِ الْمُخَارِقِ الْهَلَالِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ الْمَسْأَلَةَ لَا تَحِلُّ إِلَّا لِأَحَدٍ ثَلَاثَةً: رَجُلٌ تَحَمَّلَ حِمَالَةً، فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيبَهَا، ثُمَّ يُمْسِكَ، وَرَجُلٌ أَصَابَتْهُ جَائِحَةٌ، اجْتَا حَتَّ مَالِهِ، فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيبَ قَوْمًا مِنْ عَيْشٍ، وَرَجُلٌ أَصَابَتْهُ فَاقَةٌ حَتَّى يَقُومَ ثَلَاثَةً مِنْ ذَوِي الْحِجَى مِنْ قَوْمِهِ: لَقَدْ أَصَابَتْ قُلَانًا فَاقَةً; فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيبَ قَوْمًا مِنْ عَيْشٍ، فَمَا سِوَاهُنَّ مِنَ الْمَسْأَلَةِ يَأْخِذُ بِهَا سُحْتٌ يَأْكُلُهَا } [صَاحِبُهَا] [1] سَحْتًا { رَوَاهُ مُسْلِمٌ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَابْنُ خُرَيْمَةَ، وَابْنُ جَبَّانَ [2].

கபீஸா பின் முகாரிக் அல்-ஹிலாலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“யாசிப்பது (பிறரிடம் கையேந்துவது) மூன்று நபர்களைத் தவிர வேறு எவருக்கும் அனுமதியில்லை:

1. (சச்சரவுகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்காகவோ அல்லது பிறரின் கடனை அடைப்பதற்காகவோ) பிணைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவர்; அத்தொகை கிடைக்கும் வரை யாசிப்பது அவருக்கு ஆகுமானது; பிறகு அவர்

(யாசிப்பதை) நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

2. ஒரு பேரிடரால் பாதிக்கப்பட்டு தனது செல்வத்தை இழந்தவர்; அவர் தனது வாழ்க்கையை நிர்வகிக்கும் (சுயசார்பு) நிலையை அடையும் வரை யாசிப்பது அவருக்கு ஆகுமானது.

3. வறுமையில் வாடும் ஒருவர்; அவருடைய சமூகத்தைச் சேர்ந்த விவேகமுள்ள மூன்று நபர்கள், 'இவருக்கு வறுமை ஏற்பட்டுவிட்டது' என்று (சாட்சி) கூறும் நிலை ஏற்பட்டால், அவர் தனது வாழ்க்கையை நிர்வகிக்கும் (சுயசார்பு) நிலையை அடையும் வரை யாசிப்பது அவருக்கு ஆகுமானது.

கபீஸாவே! இம்முவரைத் தவிர்த்து வேறு எதற்காக யாசித்தாலும் அது 'ஸுஹ்த்' (தடுக்கப்பட்ட வருமானம்) ஆகும். அதை யாசிப்பவர், தடுக்கப்பட்டதையே உண்கிறார்."

646

:

وَعَنْ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ بْنِ رَبِيعَةَ بْنِ الْحَارِثِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ الصَّدَقَةَ لَا تَبْغِي لِآلِ مُحَمَّدٍ, إِنَّمَا هِيَ أَوْسَاحُ النَّاسِ } [1]. وَفِي رِوَايَةٍ: وَإِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِمُحَمَّدٍ وَلَا لِآلِ مُحَمَّدٍ { رِوَاةُ مُسْلِمٍ } [2].

அப்துல் முத்தலிப் இப்னு ரபீஆ இப்னு அல்-ஹாரித் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நிச்சயமாக தர்மம் (ஐகாத் மற்றும் ஏழைகளுக்கு வழங்கப்படும் தன்னார்வ தர்மங்கள்) முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தாருக்குத் தகுதியானதல்ல; அது மக்களின் அழுக்குகளாகும் (அவர்களின் பாவங்களையும் செல்வத்தையும் தூய்மைப்படுத்துவதற்காக வழங்கப்படுவதால்)."

மற்றொரு அறிவிப்பில், "(அத்தகைய தர்மம்) நிச்சயமாக முஹம்மது (ஸல்) அவர்களுக்கோ அல்லது முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தாருக்கோ அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல."

இதனை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்.

647

:

وَعَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { مَشَيْتُ أَنَا وَعُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ, أَعْطَيْتَ بَنِي الْمُطَّلِبِ مِنْ خُمْسِ

خَيْرَ وَتَرَكْتَنَا، وَنَحْنُ وَهُمْ بِمَنْزِلَةٍ وَاحِدَةٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِنَّمَا بُنِيَ الْمُطَلِبُ وَبُنِيَ هَاشِمٌ شَيْءٌ وَاحِدٌ. { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1] .

ஐயைப் இப்பனு முத்திம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “நானும் உஸ்மான் இப்பனு அஃப்பான் (ரழி) அவர்களும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! நீங்கள் கைப் போர்ச் செல்வத்தில் ஐந்தில் ஒரு பங்கிலிருந்து பனு அல்-முத்தலிப் குடும்பத்தினருக்குக் கொடுத்துள்ளீர்கள், ஆனால் எங்களை விட்டுவிட்டீர்கள். நாங்களும் அவர்களும் (உங்களுக்கு நெருங்கிய உறவு என்ற) ஒரே தகுதியில் உள்ளோம்,’ என்று கூறினோம். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “பனு அல்-முத்தலிபும் பனு ஹாஷிமும் (உங்களுக்கு ஆதரவளிப்பதில்) ஒன்றே,” என்று பதிலளித்தார்கள்.” இதனை அல்-புகாரி அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்.

648

:

وَعَنْ أَبِي رَافِعٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بَعَثَ رَجُلًا عَلَى الصَّدَقَةِ مِنْ بَنِي مَخْزُومٍ، فَقَالَ لِأَبِي رَافِعٍ: إِصْحَبْنِي، فَإِنَّكَ تُصِيبُ مِنْهَا، قَالَ: حَتَّى آتِيَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَأَسْأَلَهُ. فَأَتَاهُ فَسَأَلَهُ، فَقَالَ: مَوْلَى الْقَوْمِ مِنْ أَنْفُسِهِمْ، وَإِنَّا لَا تَحِلُّ لَنَا الصَّدَقَةُ. { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالثَّلَاثَةُ، وَابْنُ حُرَيْمَةَ، وَابْنُ جِبَّانٍ [1] .

அபு ராஃபி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் பனு மக்ஸூம் குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரை ஸதகா (ஐகாத்) வசூலிப்பதற்காக நியமித்தார்கள். அந்த மனிதர் அபு ராஃபி (ரழி) அவர்களிடம், “என்னுடன் வாருங்கள், அதன் மூலம் அதில் ஒரு பங்கை நீங்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம்” என்று கூறினார். அபு ராஃபி (ரழி) அவர்கள், “நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று கேட்பது வரை (உங்களுடன் வரமாட்டேன்)” என்று கூறினார்கள். பின்னர் அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “ஒரு சமூகத்தாரின் மவ்லா (விடுவிக்கப்பட்ட அடிமை) அவர்களைச் சார்ந்தவரே! மேலும், நிச்சயமாக ஸதகா (ஐகாத்) எங்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டது அல்ல” என்று கூறினார்கள்.

649

:

وَعَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِ; { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يُعْطِي عُمَرَ الْعَطَاءَ، فَيَقُولُ: أَعْطَاهُ أَفْقَرُ مِنِّي، فَيَقُولُ: خُذْهُ فَتَمَوَّلْهُ، أَوْ تَصَدَّقْ بِهِ، وَمَا جَاءَكَ

مِنْ هَذَا الْمَالِ، وَأَنْتَ غَيْرُ مُشْرِفٍ وَلَا سَائِلٍ فَخُذْهُ، وَمَا لَكَ أَنْ تَبْعِدَ نَفْسَكَ. { رَوَاهُ مُسْلِمٌ
[1].

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உமர் (ரழி) அவர்களுக்கு அன்பளிப்பு
வழங்குவார்கள். அப்போது உமர் (ரழி), "என்னை விட ஏழை ஒருவருக்கு
இதைக் கொடுங்கள்" என்று கூறுவார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள்,
"இதை எடுத்துக்கொள். இதை (உனது) செல்வமாக்கிக்கொள்; அல்லது தர்மம்
செய்துவிடு. இந்தச் செல்வத்திலிருந்து நீ பேராசை கொள்ளாமலும்,
யாசிக்காமலும் உன்னிடம் வருபவற்றை எடுத்துக்கொள். அவ்வாறு
வராதவற்றின் பால் உன் மனதைச் செலுத்தாதே" என்று கூறினார்கள்.

❗ அறிவிப்பு / Disclaimer

بلوغ المرام
5. كتاب الصيام
 புளுகுல் மராம்
 5. நோன்பு

650

⋮

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا تَقْدُمُوا رَمَضَانَ بِصَوْمِ يَوْمٍ وَلَا يَوْمَيْنِ, إِلَّا رَجُلٌ كَانَ يَصُومُ صَوْمًا, فَلْيُصِمْهُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ரமளான் மாதத்திற்கு ஒரு நாள் அல்லது இரண்டு நாட்களுக்கு முன் உங்களில் எவரும் நோன்பு நோற்க வேண்டாம். ஆனால், ஒருவர் (வழமையாக) நோன்பு நோற்று வருபவராக இருந்தால், அவர் அந்நோன்பை நோற்கட்டும்."

புகாரி, முஸ்லிம்.

651

⋮

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ يَاسِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { مَنْ صَامَ الْيَوْمَ الَّذِي يُشَكُّ فِيهِ فَقَدْ عَصَى أَبَا الْقَاسِمِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - } وَذَكَرَهُ الْبُخَارِيُّ تَعْلِيْقًا, وَوَصَلَهُ الْخُمْسَةُ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حَزِيمَةَ, وَابْنُ جِبَّانٍ [1].

அம்மார் இப்னு யாஸிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'சந்தேகத்திற்குரிய நாளில் (ஷஃபான் மாதத்தின் 30ஆம் நாள், ரமழான் பிறை காணப்பட்டதா இல்லையா என்று சந்தேகம் ஏற்படும் நாளில்) யார் நோன்பு நோற்கிறாரோ, அவர் அபுல் காஸிம் (ஸல்) அவர்களுக்கு மாறுசெய்துவிட்டார்.' இதனை புகாரீ (ரஹ்) அவர்கள் 'தஅலீக்'காகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இதனை ஐந்து இமாம்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும் இப்னு குஸைமா மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا [قَالَ]: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ:
 { إِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَصُومُوا, وَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَافْطَرُوا, فَإِنْ غُمَّ عَلَيْكُمْ فَأَقْدُرُوا لَهُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]
 وَلِمُسْلِمٍ: { فَإِنْ أُغْمِيَ عَلَيْكُمْ فَأَقْدُرُوا لَهُ } [2]. ثَلَاثِينَ [3]. وَلِلْبُخَارِيِّ: { فَأَكْمَلُوا
 الْعِدَّةَ ثَلَاثِينَ } [4].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "நீங்கள் அதைக் (பிறையைக்) கண்டால் நோன்பு நோருங்கள்; அதைக் (பிறையைக்) கண்டால் நோன்பை விட்டுவிடுங்கள். உங்களுக்கு (வானம்) மேகமூட்டமாக இருந்தால், அதைக் கணித்துக்கொள்ளுங்கள் (அதாவது, ஷஃபான் மாதத்தை முப்பது நாட்களாகப் பூர்த்தி செய்யுங்கள்)." (ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது)

முஸ்லிமின் மற்றோர் அறிவிப்பில், "உங்களுக்கு (வானம்) மறைக்கப்பட்டால், அதை முப்பதாகக் கணித்துக் கொள்ளுங்கள்" என்றுள்ளது.

புகாரியின் மற்றோர் அறிவிப்பில், "எண்ணிக்கையை முப்பதாகப் பூர்த்தி செய்யுங்கள்" என்றுள்ளது.

وَلَهُ فِي حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ- { فَأَكْمَلُوا عِدَّةَ شَعْبَانَ ثَلَاثِينَ } [1].

அபுஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "(ரமழான் பிறை தென்படாதபோது) ஷஃபானின் எண்ணிக்கையை முப்பதாகப் பூர்த்தி செய்யுங்கள்."

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { تَرَاءَى النَّاسُ الْهَيْلَالَ, فَأَخْبَرْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- أَنِّي رَأَيْتُهُ, فَصَامَ, وَأَمَرَ النَّاسَ بِصِيَامِهِ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ, وَالْحَاكِمُ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'மக்கள் (ரமளான்) பிறையைத் தேடிக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் அதைக் கண்டதாக அல்லாஹ்வின் தூதர்

(ஸல்) அவர்களிடம் தெரிவித்தபோது, அவர்கள் நோன்பு நோற்றார்கள், மேலும் மக்களையும் நோன்பு நோற்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள்.'

655

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ أَعْرَابِيًّا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: { إِنِّي رَأَيْتُ أَهْلَ الْهَلَالِ, فَقَالَ: "أَتَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ?" قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: "أَتَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ?" قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: "فَأَذِّنْ فِي النَّاسِ يَا بَلَاءُ أَنْ يَصُومُوا غَدًا" } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ, وَابْنُ حِبَّانَ [1] وَرَجَّحَ النَّسَائِيُّ إِنْ سَأَلَهُ [2].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு நாடோடி அரபி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'நான் (ரமளான்) பிறையைப் பார்த்துவிட்டேன்' என்று கூறினார். அப்போது அவரிடம் (நபி (ஸல்) அவர்கள்), "அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவர் வேறு யாருமில்லை என்று நீ சாட்சி கூறுகிறாயா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அந்த நாடோடி அரபி, 'ஆம்' என்றார். (நபி (ஸல்) அவர்கள்) மீண்டும் அவரிடம், "முஹம்மது அல்லாஹ்வின் தூதர் என்று நீ சாட்சி கூறுகிறாயா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அந்த மனிதர், 'ஆம்' என்று பதிலளித்தார். அதன்பின் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஓ பிலால்! நாளை நோன்பு நோற்கும்படி மக்களுக்கு அறிவியுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

இதை ஐந்து இமாம்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். இப்பனு குஸைமா மற்றும் இப்பனு ஹிப்பான் (ஆகியோர்) இதை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

அன்-நஸாய் அவர்கள், இது பெரும்பாலும் முர்ஸல் (ஒரு ஹதீஸில், தாபியீக்கும் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கும் இடையேயான இணைப்பு விடுபட்டிருக்கும்) என்று கூறினார்கள்.

656

:

وَعَنْ حَفْصَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ لَمْ يُبَيِّتِ الصِّيَامَ قَبْلَ الْفَجْرِ فَلَا صِيَامَ لَهُ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ, وَمَالُ النَّسَائِيِّ وَالتِّرْمِذِيُّ إِلَى تَرْجِيحٍ وَفَقِهِ, وَصَحَّحَهُ مَرْفُوعًا ابْنُ خُزَيْمَةَ وَابْنُ حِبَّانَ [1]. وَلِلدَّارِ قُطْنِي: { لَصِيَامَ لِمَنْ لَمْ يَقْرِضْهُ مِنَ اللَّيْلِ } [2].

முஃமின்களின் அன்னையான ஹஃப்ஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“யார் இரவிலேயே (ஃபஜ்ருக்கு முன்) நோன்பு நோற்பதற்கு நிய்யத் (எண்ணம்) செய்யவில்லையோ, அவருக்கு நோன்பு இல்லை.”

இதனை ஐந்து இமாம்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். இமாம் நஸாஈ மற்றும் இமாம் திர்மிதீ ஆகியோர் இது ‘மவ்கூஃப்’ (நபித்தோழரின் கூற்று) என்பதே முன்னுரிமைக்குரியது எனக் கருதுகின்றனர். இப்னு குஸைமா மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் ஆகியோர் இதனை ‘மர்ஃபூஃ’ (நபிமொழியாகவே) சரி கண்டுள்ளனர்.

தாரகுத்னியின் அறிவிப்பில், “யார் இரவிலேயே நோன்பைத் தீர்மானித்துக் கொள்ளவில்லையோ, அவருக்கு நோன்பு இல்லை” என்று வந்துள்ளது.

657

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { دَخَلَ عَلَيَّ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ذَاتَ يَوْمٍ . فَقَالَ: "هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ؟" قُلْنَا: لَا. قَالَ: "فَإِنِّي إِذَا صَائِمٌ" ثُمَّ أَتَانَا يَوْمًا آخَرَ، فَقُلْنَا: أَهْدِي لَنَا حَيْسٌ، فَقَالَ: "أَرَيْنِيهِ، فَلَقَدْ أَصْبَحْتُ صَائِمًا" فَأَكَلْ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1] .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு நாள் நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் வந்து, "உங்களிடம் (உண்பதற்கு) ஏதேனும் உள்ளதா?" என்று கேட்டார்கள். நாங்கள், "இல்லை" என்று பதிலளித்தோம். அதற்கு அவர்கள், "அப்படியானால், நான் (இன்று) நோன்பு நோற்கிறேன்" என்று கூறினார்கள். பின்னர் மற்றொரு நாள் அவர்கள் எங்களிடம் வந்தபோது, "எங்களுக்கு 'ஹைஸ்' (எனும் பேரிச்சம்பழம், நெய், பாலாடைக்கட்டி கலந்த உணவு) அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டுள்ளது" என்று நாங்கள் கூறினோம். அதற்கு அவர்கள், "அதை எனக்குக் காட்டுங்கள்; நான் காலையில் நோன்பு நோற்றிருந்தேன்" என்று கூறி, அதிலிருந்து உண்டார்கள்.

658

:

وَعَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَّلُوا الْفِطْرَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

சஹல் பின் சஅத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'மக்கள் நோன்பு திறப்பதை விரைவுபடுத்தும் காலமெல்லாம் அவர்கள் நன்மையிலேயே (அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து, நபிவழியைப் பின்பற்றி) இருப்பார்கள்.'

659

:

وَلِلَّهِ مَذْيَبِي: مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
 قَالَ: { قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَحَبُّ عِبَادِي إِلَيَّ أَعْجَلُهُمْ فُطْرًا } [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: (இது ஒரு ஹதீஸ் குத்ஸி - இறைவனின் நேரடி கூற்று) 'உயர்வும் மகத்துவமும் மிக்க அல்லாஹ் கூறினான்: 'என் அடியார்களில், நோன்பு திறப்பதை விரைவுபடுத்துபவர்களே எனக்கு மிகவும் பிரியமானவர்கள்.' இதை அத்-திர்மீதீ அறிவித்தார்கள்.

660

:

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
 تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السَّحُورِ بَرَكَاتًا { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ } [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் ஸஹர் (நோன்பு நோற்பதற்கு முன் உண்ணப்படும் விடியற்காலை உணவு) செய்யுங்கள். ஏனெனில், ஸஹர் உணவில் பரக்கத் (அருள்வளம்) இருக்கிறது."

661

:

وَعَنْ سَلْمَانَ بْنِ عَامِرٍ الضَّبِّيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِذَا
 أَفْطَرَ أَحَدُكُمْ فَلْيَفْطِرْ عَلَى تَمْرٍ, فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيَفْطِرْ عَلَى مَاءٍ, فَإِنَّهُ طَهُورٌ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ,
 وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ وَابْنُ حِبَّانَ وَالْحَاكِمُ [1].

சல்மான் பின் ஆமிர் அழ்-ழப்பி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“உங்களில் ஒருவர் நோன்பு திறக்கும்போது, பேரிச்சம்பழத்தைக் கொண்டு நோன்பு திறக்கட்டும். பேரிச்சம்பழம் கிடைக்காவிட்டால், தண்ணீரைக் கொண்டு நோன்பு திறக்கட்டும்; ஏனெனில் தண்ணீர் தூய்மையானதாகும்.”

இதை ஐந்து இமாம்கள் (அபூ தாவூத், திர்மீதி, நஸாயீ, இப்னு மாஜா, அஹ்மத்) அறிவித்துள்ளனர். இப்னு குஸைமா, இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதை ஸஹீஹ் என்று தரம் பிரித்துள்ளனர்.

662

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنِ الْوِصَالِ, فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ: فَإِنَّكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ تُوَاصِلُ؟ قَالَ: "وَأَيُّكُمْ مِثْلِي؟ إِنِّي أَبِيتُ يُطْعِمُنِي رَبِّي وَيَسْقِينِي". فَلَمَّا أَبَوْا أَنْ يَنْتَهُوا عَنِ الْوِصَالِ وَاصَلَ بِهِمْ يَوْمًا, ثُمَّ يَوْمًا, ثُمَّ رَأَوْا الْهَلَالَ, فَقَالَ: "لَوْ تَأَخَّرَ الْهَلَالُ لَزِدْتُكُمْ" كَأَلْمَنَكِلَ لَهُمْ حِينَ أَبَوْا أَنْ يَنْتَهُوا { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் 'விசால்' (தொடர் நோன்பு) நோற்பதைத் தடுத்தார்கள். அப்போது முஸ்லிம்களில் ஒருவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் விசால் நோன்பு நோற்கிறீர்களே?" என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "உங்களில் என்னைப் போன்றவர் யார்? என் இறைவன் எனக்கு உணவளித்து, பருகவும் தந்த நிலையில் நான் இரவைக் கழிக்கிறேன் (அதாவது, எனக்கு ஆன்மீக ரீதியான பலத்தையும், சக்தியையும் அளிக்கிறான்)." என்று கூறினார்கள்.

அவர்கள் விசால் நோன்பைக் கைவிட மறுத்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர்களுடன் ஒரு நாள், பின்னர் (மற்றொரு) நாள் எனத் தொடர்ந்து நோன்பு நோற்றார்கள். பிறகு அவர்கள் (ஷவ்வால்) பிறையைக் கண்டார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "பிறை (தென்படுவது) தாமதமாகியிருந்தால், உங்களுக்கு (நோன்பு நாட்களை) அதிகப்படுத்தியிருப்பேன்" என்று கூறினார்கள். அவர்கள் (விலகிக்கொள்ள) மறுத்ததற்காக, அவர்களுக்கு ஒரு தண்டனையாக (இவ்வாறு கூறினார்கள்).

ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

663

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّوْرِ وَالْعَمَلَ بِهِ, وَالْجَهْلَ, فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ, وَأَبُو دَاوُدَ وَاللَّفْظُ لَهُ [1].

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் பொய்யான பேச்சையும், அதன்படி செயல்படுவதையும், அறியாமையையும் (அதாவது, அறிவீனமான அல்லது பாவமான செயல்களையும்) கைவிடவில்லையோ, அவர் தமது உணவையும் பானத்தையும் விட்டுவிடுவதில் அல்லாஹ்வுக்கு எந்தத் தேவையுமில்லை.”

664

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يُقْبِلُ وَهُوَ صَائِمٌ، وَيُبَاشِرُ وَهُوَ صَائِمٌ، وَلَكِنَّهُ أَمْلَكُكُمْ لِلرَّبِّهِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ [1]. وَزَادَ فِي رِوَايَةٍ: { فِي رَمَضَانَ } [2].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருக்கும் நிலையில் (தமது மனைவியரை) முத்தமிடுவார்கள்; மேலும் நோன்பு நோற்றிருக்கும் நிலையில் (உடல் ரீதியாக) அணைத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால், உங்களில் தமது இச்சையை அதிகம் கட்டுப்படுத்திக்கொள்பவராக அவர்கள் இருந்தார்கள்." இது (புகாரீ, முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாகும். இதன் வாசகம் முஸ்லிம்குரியதாகும். ஒரு அறிவிப்பில், 'ரமழானில்' என்று கூடுதலாக வந்துள்ளது.

665

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; { أَنَّ النَّبِيَّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- احْتَجَمَ وَهُوَ مُحْرِمٌ، وَاحْتَجَمَ وَهُوَ صَائِمٌ { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் இஹ்ராம் அணிந்திருந்த நிலையிலும், நோன்பு நோற்றிருந்த நிலையிலும் (உடல் ஆரோக்கியத்திற்காக) இரத்தம் குத்தி எடுத்தார்கள் (ஹிஜாமா செய்தார்கள்).” அறிவிப்பவர்: அல்-புகாரி.

666

:

وَعَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ- { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- أَتَى عَلَى رَجُلٍ بِالْبَقِيعِ وَهُوَ يَحْتَجِمُ فِي رَمَضَانَ. فَقَالَ: أَفْطَرَ الْحَاجِمُ [وَالْمَحْجُومُ] { رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا التِّرْمِذِيَّ، وَصَحَّحَهُ أَحْمَدُ، وَابْنُ خُزَيْمَةَ، وَابْنُ جِبَّانٍ [1].

ஷத்தாத் இப்னு அவ்ஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் ரமழான் மாதத்தில் பகீஃ (எனும் மையவாடி)யில் இரத்தம் குத்தி (ஹிஜாமா) செய்து கொண்டிருந்த ஒரு மனிதரைக் கடந்து சென்றார்கள். அப்போது, 'இரத்தம் குத்தி எடுப்பவரும் (ஹிஜாமா செய்யவரும்), இரத்தம் குத்தி எடுக்கச் செய்யவரும் (ஹிஜாமா பெறுபவரும்) நோன்பை முறித்துவிட்டனர்' என்று கூறினார்கள்.

667

:

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { أَوَّلُ مَا كُرِهَتْ الْحِجَامَةُ لِلصَّائِمِ; أَنْ جَعَلَ بَنُ أَبِي طَالِبٍ احْتَجَمَ وَهُوَ صَائِمٌ, فَمَرَّ بِهِ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: أَفْطَرَ هَذَا, ثُمَّ رَخَّصَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بَعْدُ فِي الْحِجَامَةِ لِلصَّائِمِ, وَكَانَ أَنَسٌ يَحْتَجِمُ وَهُوَ صَائِمٌ } رَوَاهُ الدَّارِقُطْنِيُّ وَقَوَاهُ [1].

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “நோன்பு நோற்றவருக்கு இரத்தம் குத்தி எடுப்பது (ஹிஜாமா) வெறுக்கப்பட்ட முதல் சந்தர்ப்பம், ஜஃப்ர் இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருந்தபோது இரத்தம் குத்தி எடுத்ததுதான். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரைக் கடந்து சென்றபோது, 'இந்த இருவரும் (அதாவது, ஜஃப்ர் அவர்களும், அவருக்கு இரத்தம் குத்தி எடுத்தவரும்) தங்கள் நோன்பை முறித்துவிட்டார்கள்,' என்று கூறினார்கள். பின்னர், நோன்பு நோற்றவருக்கு இரத்தம் குத்தி எடுப்பதை நபி (ஸல்) அவர்கள் அனுமதித்தார்கள். அனஸ் (ரழி) அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருக்கும் போது இரத்தம் குத்தி எடுப்பவர்களாக இருந்தார்கள்.” இதை அத்-தாரகுத்னீ அறிவித்து, இதை வலுவான ஹதீஸ் என்று கருதினார்.

668

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - اكْتَحَلَ فِي رَمَضَانَ, وَهُوَ صَائِمٌ } رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ [1]. قَالَ التِّرْمِذِيُّ: لَا يَصِحُّ فِيهِ شَيْءٌ [2].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் ரமளானில் நோன்பு நோற்றிருந்த நிலையில் சுர்மா இட்டார்கள்." (ஆனால், இந்த அறிவிப்பு பலவீனமானது.) இதனை இப்னு மாஜா பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடரில் பதிவு செய்துள்ளார். இமாம் திர்மிதி அவர்கள், "இது குறித்து ஆதாரப்பூர்வமானது ஏதுமில்லை" என்று கூறியுள்ளார்கள்.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ نَسِيَ وَهُوَ صَائِمٌ، فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ، فَلْيَتِمَّ صَوْمَهُ، فَإِنَّمَا أَطْعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

‘யார் நோன்பாளியாக இருப்பதை மறந்து சாப்பிட்டாலோ அல்லது குடித்தாலோ, அவர் தனது நோன்பை முழுமையாக்கட்டும் (அதை முறிக்க வேண்டாம்). ஏனெனில், அல்லாஹ்வே அவருக்கு உணவளித்து, பானம் புகட்டினான்.’

(இமாம் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

وَالْحَاكِمُ: { مَنْ أَفْطَرَ فِي رَمَضَانَ نَاسِيًا فَلَا قَضَاءَ عَلَيْهِ وَلَا كَفَّارَةَ } وَهُوَ صَحِيحٌ [1].

அல்-ஹாகிம் (தமது நூலில்) அறிவிக்கிறார்: “ரமளானில் மறதியாக நோன்பை முறித்தவர் மீது (அந்த நோன்பை) களாவாக நோற்பதோ, (அதற்கு) பரிகாரம் செய்வதோ இல்லை.” மேலும் இது ஸஹீஹானதாகும்.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ ذَرَعَ الْقِيءَ فَلَا قَضَاءَ عَلَيْهِ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ عَلَيْهِ الْقَضَاءُ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ [1]. وَأَعْلَاهُ أَحْمَدُ [2]. وَقَوَاهُ الدَّارُ قُطْنِي [3].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “தன்னை மீறி வாந்தி எடுத்தவர் அந்த நோன்பை ஈடு செய்ய வேண்டியதில்லை. ஆனால், வேண்டுமென்றே வாந்தி எடுத்தவர் அந்த நோன்பை ஈடு செய்ய வேண்டும்.”

இதனை ஐந்து இமாம்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். இமாம் அஹ்மத் (ரஹ்) அவர்கள் இதில் குறைபாடு இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்; இமாம் தாரகுத்னீ (ரஹ்) அவர்கள் இதனை வலுப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - خَرَجَ
عَامَ الْفَتْحِ إِلَى مَكَّةَ فِي رَمَضَانَ، فَصَامَ حَتَّى بَلَغَ كُرَاعَ الْغَمِيمِ، فَصَامَ النَّاسُ، ثُمَّ دَعَا بِقَدْحٍ مِنْ
مَاءٍ فَرَفَعَهُ، حَتَّى نَظَرَ النَّاسُ إِلَيْهِ، ثُمَّ شَرِبَ، فَقِيلَ لَهُ بَعْدَ ذَلِكَ: إِنَّ بَعْضَ النَّاسِ قَدْ صَامَ.
قَالَ: أُولَئِكَ الْعَصَاةُ، أُولَئِكَ الْعَصَاةُ } [1].

ஜாபர் பின் அப்தில்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்கா வெற்றி ஆண்டில் ரமலான்
மாதத்தில் மக்காவை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். அவர்கள் 'குரா அல்-கமீம்'
எனும் இடத்தை அடையும் வரை நோன்பு நோற்றார்கள்; மக்களும் நோன்பு
நோற்றார்கள். பிறகு அவர்கள் ஒரு கோப்பை தண்ணீரைக் கேட்டு, மக்கள்
பார்க்கும் வரை அதை உயர்த்திப் பிடித்து, பின்னர் அருந்தினார்கள்.
அதன்பிறகு, மக்களில் சிலர் (தொடர்ந்து) நோன்பு நோற்றிருப்பதாக
அவர்களிடம் கூறப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'அவர்கள்தான்
கீழ்ப்படியாதவர்கள்! அவர்கள்தான் கீழ்ப்படியாதவர்கள்!' என்று கூறினார்கள்."

672

:

وَفِي لَفْظٍ: { فَقِيلَ لَهُ: إِنَّ النَّاسَ قَدْ شَقَّ عَلَيْهِمُ الصِّيَامُ، وَإِنَّمَا يُنْظَرُونَ فِيمَا فَعَلْتَ، فَدَعَا
بِقَدْحٍ مِنْ مَاءٍ بَعْدَ الْعَصْرِ، فَشَرِبَ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

மற்றொரு அறிவிப்பில்: 'நபி (ஸல்) அவர்களிடம்) மக்கள் நோன்பு
நோற்பதைச் சிரமமாகக் கருதுவதாகவும், (தாங்கள்) என்ன செய்வீர்கள்
என்பதைப் பார்க்க அவர்கள் காத்திருப்பதாகவும் கூறப்பட்டது. ஆகவே,
அவர்கள் அஸ் (பிற்பகல்) தொழுகைக்குப் பிறகு ஒரு கோப்பை தண்ணீரைக்
கேட்டு, அதைக் குடித்தார்கள்.' இதை முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

673

:

وَعَنْ حَمَزَةَ بْنِ عَمْرِو السُّلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ; أَنَّهُ قَالَ: { يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَجِدُ بِي قُوَّةً عَلَى
الصِّيَامِ فِي السَّفَرِ، فَهَلْ عَلَيَّ جُنَاحٌ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - هِيَ رُخْصَةٌ
مِنَ اللَّهِ، فَمَنْ أَخَذَ بِهَا فَحَسَنٌ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَصُومَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஹம்ஸா பின் அம்ரு அல்-அஸ்லமீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "நான்
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே!
பிரயாணத்தில் இருக்கும்போது நோன்பு நோற்பதற்கான சக்தியை என்னிடம்
நான் காண்கிறேன். (அவ்வாறு நான் நோன்பு நோற்றால்) என் மீது ஏதேனும்

குற்றமுண்டா?' என்று கேட்டேன்." அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அது அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ள ஒரு சலுகையாகும். யார் அதை எடுத்துக்கொள்கிறாரோ, (அவருக்கு) அதுவே நல்லதாகும். யார் நோன்பு நோற்க விரும்புகிறாரோ, அவர் மீது எந்தக் குற்றமுமில்லை" என்று கூறினார்கள்.

674

:

وَأَصْلُهُ فِي الْمُتَّفَقِ مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ; { أَنَّ حَمْزَةَ بْنَ عَمْرِو سَأَلَ } [1]

மேலும், இதன் அடிப்படை (மூல ஹதீஸ்) புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பில், 'ஹம்ஸா பின் அம்ரு (ரழி) அவர்கள் கேட்டார்கள்' (என்ற வாசகத்துடன்) இடம்பெற்றுள்ளது.

675

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { رُحِّصَ لِلشَّيْخِ الْكَبِيرِ أَنْ يُفْطَرَ، وَيُطْعَمَ عَنْ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا، وَلَا قَضَاءَ عَلَيْهِ } رَوَاهُ الدَّارِ قُطْنِيُّ، وَالْحَاكِمُ، وَصَحَّاحُهُ [1].

இப்போது அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மிக வயதானவருக்கு (நோன்பு நோற்க இயலாத காரணத்தால்) நோன்பை விட்டுவிட சலுகை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் ஒவ்வொரு நாளுக்கும் (பதிலாக) ஓர் ஏழைக்கு உணவளிக்க வேண்டும். அவர் அதை ஈடுசெய்ய வேண்டியதில்லை." இதை அத்-தாரகுத்னீ மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்; மேலும் இருவரும் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

676

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: هَلَكْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: "وَمَا أَهْلَكَ؟" قَالَ: وَقَعْتُ عَلَى إِمْرَأَتِي فِي رَمَضَانَ، فَقَالَ: "هَلْ تَجِدُ مَا تَعْتِقُ رَقَبَةً؟" قَالَ: لَا. قَالَ: "فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ؟" قَالَ: لَا. قَالَ: "فَهَلْ تَجِدُ مَا تُطْعِمُ سِتِّينَ مَسْكِينًا؟" قَالَ: لَا، ثُمَّ جَلَسَ، فَأَتَى النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِعَرَقٍ فِيهِ تَمْرٌ. فَقَالَ: "تَصَدَّقْ بِهَذَا"، فَقَالَ: أَعَلَى أَفْقَرِمِنَا؟ فَمَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا أَهْلُ بَيْتٍ أَحْوَجُ إِلَيْهِ مِنَّا، فَضَحِكَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حَتَّى بَدَتْ أُنْيَابُهُ، ثُمَّ قَالَ: "اذهَبْ فَأَطْعِمْهُ أَهْلَكَ" { رَوَاهُ السَّبْعَةُ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ } [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் அழிந்துவிட்டேன்!" என்று கூறினார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "உம்மை அழித்தது எது?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர், "நான் ரமளான் மாதத்தில் (நோன்பு நோற்றிருக்கும் போது) என் மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டுவிட்டேன்" என்றார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்வதற்கான (வசதி) உம்மிடம் உள்ளதா?" என்று கேட்டார்கள்.

அவர், 'இல்லை' என்றார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "தொடர்ச்சியாக இரண்டு மாதங்கள் நோன்பு நோற்க உம்மால் முடியுமா?" என்று கேட்டார்கள்.

அவர், 'இல்லை' என்றார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "அறுபது ஏழைகளுக்கு உணவளிப்பதற்கான (வசதி) உம்மிடம் உள்ளதா?" என்று கேட்டார்கள்.

அவர், 'இல்லை' என்றார்.

பிறகு அந்த மனிதர் அமர்ந்தார். நபி (ஸல்) அவர்களிடம் பேரிச்சம்பழங்கள் நிறைந்த ஒரு கூடை கொண்டுவரப்பட்டது. அவர்கள், "இதை தர்மம் செய்வீராக" என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அந்த மனிதர், "எங்களை விட ஏழையானவர்களுக்கா? (மதீனாவின்) இரு கருங்கற்கள் நிறைந்த மலைப்பகுதிகளுக்கும் இடைப்பட்ட இப்பகுதியில், எங்களை விட இதற்கு அதிகத் தேவையுடைய குடும்பத்தார் வேறு யாரும் இல்லை" என்று கூறினார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் பற்கள் தெரியும் அளவிற்குச் சிரித்துவிட்டு, "சென்று, இதை உம்முடைய குடும்பத்தாருக்கே உண்ணக் கொடுப்பீராக" என்று கூறினார்கள்.

இதை ஏழு இமாம்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். இந்த வாசகம் முஸ்லிமுடையதாகும்.

678

:

677678- وَعَنْ عَائِشَةَ وَأُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
كَانَ يُصْبِحُ جُنُبًا مِنْ جَمَاعٍ، ثُمَّ يَغْتَسِلُ وَيُضَوُّ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]. زَادَ مُسْلِمٌ فِي حَدِيثِ أُمِّ
سَلَمَةَ: [وَأَلَّا يَقْضِي [2].

ஆயிஷா (ரழி), உம்மு ஸலமா (ரழி) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் தாம்பத்திய உறவின் காரணமாக ஜுனுப் நிலையில் இருக்கும்போதே விடியற்காலைப் பொழுதை அடைவார்கள். பிறகு குஸ்ல் செய்துவிட்டு நோன்பு நோற்பார்கள்."

(இதை புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் பதிவிட்டுள்ளனர்).

முஸ்லிமில் உள்ள உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பில், "மேலும்

அவர்கள் (அந்த நோன்பைக்) களாச் செய்யமாட்டார்கள்" என்று கூடுதலாக உள்ளது.

679

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا; أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ صَامَ عَنْهُ وَلِيُّهُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் தன் மீது நோன்பு (கடமையாக) இருக்கும் நிலையில் மரணித்து விடுகிறாரோ, அவர் சார்பாக அவருடைய பொறுப்பாளர் (நெருங்கிய உறவினர் அல்லது வாரிசு) நோன்பு நோற்க வேண்டும்.”

680

:

عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - سُئِلَ عَنْ صَوْمِ يَوْمِ عَرَفَةَ. قَالَ: "يُكَفِّرُ السَّنَةَ الْمَاضِيَةَ وَالْبَاقِيَةَ", وَسُئِلَ عَنْ صِيَامِ يَوْمِ عَاشُورَاءَ. قَالَ: "يُكَفِّرُ السَّنَةَ الْمَاضِيَةَ" وَسُئِلَ عَنْ صَوْمِ يَوْمِ الْاِثْنَيْنِ, قَالَ: "ذَلِكَ يَوْمٌ وَلِدْتُ فِيهِ, وَبُعِثْتُ فِيهِ, أَوْ أُنْزِلَ عَلَيَّ فِيهِ" { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அபு கதாதா அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அரஃபா நாளின் நோன்பு பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அது கடந்த ஆண்டிற்கும், (வரவிருக்கும்) எஞ்சிய ஆண்டிற்கும் (சிறு) பாவப் பரிகாரமாகும்" என்று கூறினார்கள். மேலும் அவர்களிடம் ஆஷூரா நாளின் நோன்பு பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “அது கடந்த ஆண்டிற்குப் (சிறு) பாவப் பரிகாரமாகும்” என்று கூறினார்கள். மேலும் அவர்களிடம் திங்கட்கிழமை நோன்பு குறித்துக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அது நான் பிறந்த நாளாகும்; அந்நாளில்தான் நான் (தூதராக) அனுப்பப்பட்டேன் அல்லது என் மீது (இறைச்செய்தி) அருளப்பட்டது" என்று கூறினார்கள்.

681

:

وَعَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ صَامَ رَمَضَانَ, ثُمَّ أَتْبَعَهُ سِتًّا مِنْ شَوَّالٍ كَانَ كَصِيَامِ الدَّهْرِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள்:

"யார் ரமளான் மாதத்தில் நோன்பு நோற்று, பின்னர் அதைத் தொடர்ந்து ஷவ்வால் மாதத்தில் ஆறு நாட்கள் நோன்பு நோற்கிறாரோ, அவர் ஆண்டு முழுவதும் நோன்பு நோற்றது போலாவார்." இதை முஸ்லிம் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.

682

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَا مِنْ عَبْدٍ يَصُومُ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا بَاعَدَ اللَّهُ بِذَلِكَ الْيَوْمِ عَنْ وَجْهِهِ [1] النَّارَ سَبْعِينَ خَرِيفًا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ [2].

அபூ ஸயீத் அல்குதரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“ஓர் அடியார் அல்லாஹ்வின் பாதையில் (அல்லாஹ்வின் திருப்தியை நாடி) ஒரு நாள் நோன்பு நோற்றால், அந்த நாளின் காரணத்தால் அல்லாஹ் அவருடைய முகத்தை நரக நெருப்பிலிருந்து எழுபது ஆண்டுகள் தொலைவிற்கு அப்புறப்படுத்துகிறான்.”

புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளனர். மேற்கண்ட வாசகம் முஸ்லிமுடையதாகும்.

683

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَصُومُ حَتَّى نَقُولَ لَا يُفْطِرُ، وَيُقْطِرُ حَتَّى نَقُولَ لَا يَصُومُ، وَمَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - اسْتَكْمَلَ صِيَامَ شَهْرٍ قَطُّ إِلَّا رَمَضَانَ، وَمَا رَأَيْتُهُ فِي شَهْرٍ أَكْثَرَ مِنْهُ صِيَامًا فِي شَعْبَانَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ‘(இனி) நோன்பை விடவே மாட்டார்கள்’ என்று நாங்கள் கூறும் அளவிற்கு நோன்பு நோற்பார்கள். மேலும், ‘(இனி) நோன்பு நோற்கவே மாட்டார்கள்’ என்று நாங்கள் கூறும் அளவிற்கு நோன்பை விட்டுவிடுவார்கள். ரமளான் மாதத்தைத் தவிர வேறு எந்த மாதத்திலும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு மாதம்

முழுவதுமாக நோன்பு நோற்று நான் பார்த்ததில்லை. மேலும் ஷஅபான் மாதத்தில் அவர்கள் நோன்பு நோற்றதை விட அதிகமாக வேறு எந்த மாதத்திலும் நோன்பு நோற்று நான் பார்த்ததில்லை.”

684

:

وَعَنْ أَبِي ذَرٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ نَصُومَ مِنْ الشَّهْرِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ: ثَلَاثَ عَشْرَةَ، وَأَرْبَعَ عَشْرَةَ وَخَمْسَ عَشْرَةَ } رَوَاهُ التَّيْسَانِيُّ، وَالتِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ [1].

அபு தர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: “மாதந்தோறும் மூன்று நாட்கள் நோன்பு நோற்குமாறு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். (அவை இஸ்லாமிய மாதத்தின்) 13, 14 மற்றும் 15 (ஆகிய அய்யாமுல் பீழ் எனப்படும் வெள்ளை நாட்களாகும்).”
இதை அந்-நஸாஈ மற்றும் அத்-தீர்மிதீ ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர். மேலும் இப்னு ஹிப்பான் இதனை ஆதாரப்பூர்வமானது எனச் சரி கண்டுள்ளார்.

685

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا يَحِلُّ لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَصُومَ وَزَوْجُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [1]. وَزَادَ أَبُو دَاوُدَ: { غَيْرَ مَضَّانَ } [2].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு பெண்ணுக்கு, அவளது கணவர் (வீட்டில்) இருக்கும்போது, அவரது அனுமதியின்றி (ரமளான் அல்லாத) நோன்பு நோற்பது அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல." இது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஹதீஸ் ஆகும், மேலும் இதன் வாசகம் அல்-புகாரியுடையதாகும். அபு தாவுத் அவர்களின் அறிவிப்பில், "ரமளானைத் தவிர" என்று கூடுதலாக இடம்பெற்றுள்ளது.

686

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَهَى عَنْ صِيَامِ يَوْمَيْنِ: يَوْمِ الْفِطْرِ وَيَوْمِ النَّحْرِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபு ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரண்டு நாட்களில் நோன்பு நோற்பதைத் தடை செய்தார்கள்: ஃபித்ர் பெருநாள் (ரமழான் நோன்புப் பெருநாள்) மற்றும் நஹர் பெருநாள் (தியாகத் திருநாள் அல்லது ஈதுல் அதஹா)." (இந்த ஹதீஸ் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.)

687

:

وَعَنْ نُبَيْشَةَ الْهَذَلِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَيَّامُ التَّشْرِيقِ أَيَّامُ أَكْلٍ وَشُرْبٍ، وَذِكْرٍ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

நுபைஷா அல்-ஹாதலி (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள்:

“தஷரீக்குடைய நாட்கள் (அதாவது, ஹஜ்ஜுப் பெருநாளைத் தொடர்ந்த துல்ஹஜ் மாதத்தின் 11, 12 மற்றும் 13 ஆகிய நாட்கள்) உண்பதற்கும், பருகுவதற்கும், மகத்துவமும் மாண்பும் மிக்க அல்லாஹ்வை திக்ரு செய்வதற்கும் உரிய நாட்களாகும்.”

இதனை முஸ்லிம் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.

688

:

وَعَنْ عَائِشَةَ وَابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَا: { لَمْ يُرَخَّصْ فِي أَيَّامِ التَّشْرِيقِ أَنْ يُصْمَنَّ إِلَّا لِمَنْ لَمْ يَجِدِ الْهَدْيَ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

ஆயிஷா (ரழி) மற்றும் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'தஷரீக் நாட்களில் நோன்பு நோற்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்படவில்லை, ஹதீ (குர்பானி) கொடுக்க வசதியில்லாதவர்களைத் தவிர (அவர்கள் மட்டும் ஹஜ்ஜின் போது நோற்க வேண்டிய மூன்று நோன்புகளில் தஷரீக் நாட்களில் நோற்கலாம்).'

689

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا تَخْتَصِمُوا يَلَةَ الْجُمُعَةِ بَقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخْتَصِمُوا يَوْمَ الْجُمُعَةِ بِصِيَامٍ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"மற்ற இரவுகளிலிருந்து வெள்ளிக்கிழமை இரவை (பிரத்தியேகமாக) இரவுத் தொழுகைக்காகப் பிரத்தியேகமாக்காதீர்கள். மேலும், உங்களில் ஒருவர் வழமையாக நோற்கும் நோன்பில் அந்நாள் அமைந்தால் தவிர, மற்ற நாட்களிலிருந்து வெள்ளிக்கிழமையை (பிரத்தியேகமாக) நோன்பு நோற்பதற்காகப் பிரத்தியேகமாக்காதீர்கள்."

அறிவிப்பவர்: முஸ்லிம்

690

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { }
يُصُومَنَّ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، إِلَّا أَنْ يَصُومَ يَوْمًا قَبْلَهُ، أَوْ يَوْمًا بَعْدَهُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"உங்களில் எவரும் வெள்ளிக்கிழமை அன்று (மட்டும்) நோன்பு நோற்க வேண்டாம், அதற்கு முந்தைய நாளுடனோ அல்லது பிந்தைய நாளுடனோ சேர்த்து நோன்பு நோற்றாலன்றி."

691

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { }
إِنْ تَصَفَّ شَعْبَانٌ فَلَا تَصُومُوا { رَوَاهُ الْخُمْسَةُ، وَاسْتَنْكَرَهُ أَحْمَدُ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஷஅபான் மாதத்தின் நடுப்பகுதி வந்துவிட்டால் (அதாவது, பதினைந்தாம் நாளுக்குப் பிறகு) நோன்பு நோற்காதீர்கள்."

இதனை ஐந்து இமாம்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள். ஆனால் இமாம் அஹ்மத் இதனை ஆட்சேபித்துள்ளார்கள்.

692

:

وَعَنِ الصَّخْمَاءِ بِنْتِ بُسْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { }
تَصُومُوا يَوْمَ السَّبْتِ، إِلَّا فِيمَا افْتَرَضَ عَلَيْكُمْ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ أَحَدُكُمْ إِلَّا لِحَاءً عَنَبٍ، أَوْ عُودَ

شَجَرَةٍ فَلْيَمُضْغَهَا { رَوَاهُ الْخَمْسَةُ، وَرَجَالُهُ ثِقَاتٌ، إِلَّا أَنَّهُ مُضْطَرِبٌ [1]. وَقَدْ أَنْكَرَهُ مَالِكٌ [2]. وَقَالَ أَبُو دَاوُدَ: هُوَ مَنْسُوخٌ [3].

அஸ்-ஸம்மா பின்த் புஸ்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"உங்கள் மீது கடமையாக்கப்பட்ட (நோன்பு) தவிர, சனிக்கிழமையன்று (தன்னிச்சையாக) நோன்பு நோற்காதீர்கள். உங்களில் ஒருவருக்கு திராட்சையின் தோலோ அல்லது ஒரு மரத்தின் குச்சியோ தவிர (உண்பதற்கு) வேறு எதுவும் கிடைக்காவிட்டாலும், அதை அவர் மென்று (நோன்பை விட்டு) விட்டடும்."

இதை ஐந்து இமாம்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பிக்கையானவர்கள். எனினும் இது 'முழல்தரிப்' (குழப்பமானது) ஆகும். இமாம் மாலிக் அவர்கள் இதை ஆட்சேபித்துள்ளார்கள். மேலும் அப்துலாஹ் அவர்கள், "இது மன்ஸூஹ் (ரத்து செய்யப்பட்டது)" என்று கூறியுள்ளார்கள்.

693

:

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا; { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ أَكْثَرَ مَا يَصُومُ مِنَ الْأَيَّامِ يَوْمُ السَّبْتِ، وَيَوْمُ الْأَحَدِ، وَكَانَ يَقُولُ: إِنَّهُمَا يَوْمَا عِيدٍ لِلْمُشْرِكِينَ، وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ أَخَالَفَهُمْ { أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ، وَهَذَا الْقُطُوبِيُّ [1].

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நோன்பு நோற்ற நாட்களில் சனிக்கிழமையிலும் ஞாயிற்றுக்கிழமையிலுமே அதிகமாக நோன்பு நோற்பவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அவை இணைவைப்பாளர்களின் பண்டிகை நாட்களாகும், நான் அவர்களுக்கு மாறு செய்ய விரும்புகிறேன் (அவர்கள் கொண்டாடும் நாட்களில் நான் நோன்பு நோற்று அவர்களுக்கு மாறுபடுகிறேன்)." அன்-நஸாய் இதனை அறிவித்துள்ளார். இப்னு குஸைமா இதனை ஸஹீஹ் (சரியானது) என்று தரம் பிரித்துள்ளார். இந்த வாசகம் அவருடையதாகும்.

694

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { نَهَى عَنْ صَوْمِ يَوْمِ عَرَفَةَ يَعْرِفَةُ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ غَيْرَ التِّرْمِذِيِّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ، وَالْحَاكِمُ، وَاسْتَكْرَهُ

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அரஃபா நாளில் (ஹஜ்ஜின் போது) அரஃபாவில் (தங்கியிருப்பவர்) நோன்பு நோற்பதை தடை செய்தார்கள். இதனை அத்-திர்மீதீயைத் தவிர ஐந்து இமாம்கள் அறிவித்துள்ளனர். இப்னு குஸைமா மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள். மேலும் அல்-உகைலீ இதனை ஆட்சேபித்துள்ளார்.

695

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا صَامَ مَنْ صَامَ إِلَّا بَدَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரலி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்:

“காலமெல்லாம் (இடைவிடாது) நோன்பு நோற்பவர், (உண்மையில்) நோன்பு நோற்கவில்லை (அவரது நோன்பு அங்கீகரிக்கப்படாது).” இதை புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளனர்.

696

:

وَلِمُسْلِمٍ عَنْ أَبِي قَتَادَةَ بَلَفَظَ: { لَا صَامَ وَلَا أَفْطَرَ } [1].

முஸ்லிம், அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் வழியாக அறிவித்தார்கள்: “அவர் நோன்பு நோற்கவுமில்லை; நோன்பை விடவுமில்லை (அதாவது, நோன்பின் நன்மையை அடையவுமில்லை, நோன்பு இல்லாதவனின் சலுகையைப் பெறவுமில்லை).”

697

:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“யார் ரமழான் மாதத்தில் (அதன் இரவுகளில்) ஈமானுடனும், (அல்லாஹ்விடம்) நன்மையை நாடியும் நின்று வணங்குகிறாரோ, அவருடைய

முந்தைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்.” (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

698

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ -أَيُّ: الْعَشْرِ الْأَخِيرِ مِنْ رَمَضَانَ- شَدَّ مِزْرَهُ, وَأَحْيَا لَيْلَهُ, وَأَيَّقَظَ أَهْلَهُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “பத்து நாட்கள் -அதாவது ரமளானின் கடைசிப் பத்து நாட்கள்- வந்துவிட்டால், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தம் அரைக்கச்சையை இறுக்கிக் கொள்வார்கள் (அதாவது, மனைவியருடன் உறவு கொள்வதைத் தவிர்த்து, வணக்க வழிபாடுகளில் தீவிரமாக ஈடுபடுவார்கள்); (தொழுகை, திகர், குர்ஆன் ஓதுதல் போன்ற) வணக்கங்களால் தம் இரவை உயிர்ப்பிப்பார்கள்; மேலும் தம் குடும்பத்தாரை (வணங்குவதற்காக) எழுப்பி விடுவார்கள்.” ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

699

:

وَعَنْهَا: { أَنَّ النَّبِيَّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- كَانَ يَتَكَبَّفُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ, حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ, ثُمَّ اعْتَكَفَ أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணிக்கும் வரை ரமளானின் கடைசிப் பத்து நாட்களில் இஃதிகாஃப் இருப்பார்கள். பின்னர், அவர்களுடைய மரணத்திற்குப் பிறகு, அவர்களுடைய மனைவியர்களும் இஃதிகாஃப் இருந்தார்கள் (அவர்களின் சுன்னாவைத் தொடர்ந்தும், அதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தியும்).

700

:

وَعَنْهَا قَالَتْ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- إِذَا أَرَادَ أَنْ يَتَكَبَّفَ صَلَّى الْفَجْرَ, ثُمَّ دَخَلَ مُعْتَكِفَهُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இஃதிகாஃப் இருக்க நாளும்போதெல்லாம், ஃபஜர் தொழுகையைத் தொழுதுவிட்டு, பின்னர் தமது இஃதிகாஃப் இடத்திற்குள் நுழைவார்கள்."

وَعَنْهَا قَالَتْ: { إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لَيَدْخُلُ عَلَيَّ رَأْسُهُ - وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ - فَأُزْجِلُهُ، وَكَانَ لَا يَدْخُلُ الْبَيْتَ إِلَّا لِحَاجَةٍ، إِذَا كَانَ مُعْتَكِفًا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இஃதிகாஃப் இருக்கும்போது, பள்ளிவாசலில் இருந்தவாறே (என் அறைக்குள்) தமது தலையை நீட்டுவார்கள்; நான் அவர்களுக்குத் தலைவாரி விடுவேன். அவர்கள் இஃதிகாஃபில் இருக்கும்போது ஏதேனும் தேவைக்காகவேயன்றி வீட்டிற்குள் நுழைய மாட்டார்கள்.”

وَعَنْهَا قَالَتْ: { السُّنَّةُ عَلَى الْمُعْتَكِفِ أَنْ لَا يَغُودَ مَرِيضًا، وَلَا يَشْهَدَ جَنَازَةً، وَلَا يَمَسَّ امْرَأَةً، وَلَا يُبَاشِرَهَا، وَلَا يَخْرُجَ لِحَاجَةٍ، إِلَّا لِمَا لَا بُدَّ لَهُ مِنْهُ، وَلَا اغْتِكَاتٍ إِلَّا بِصَوْمٍ وَلَا اغْتِكَاتٍ إِلَّا فِي مَسْجِدٍ جَامِعٍ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَلَا بَأْسَ بِرِجَالِهِ، إِلَّا أَنْ الرَّاجِحَ وَقُفَّ آخِرُهُ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: “இஃதிகாஃப் இருப்பவர் நோயாளியை நலம் விசாரிக்கச் செல்லாமல் இருப்பதும், ஜனாஸாவில் கலந்து கொள்ளாமல் இருப்பதும், மனைவியைத் தீண்டாமல் இருப்பதும், அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளாமல் இருப்பதும், தவிர்க்க முடியாத அவசியத் தேவைக்காகவே தவிர (பள்ளியை விட்டு) வெளியேறாமல் இருப்பதும் சுன்னாவாகும். நோன்பு நோற்றாலன்றி இஃதிகாஃப் இல்லை; ஜும்ஆ பள்ளிவாசலில் அன்றி இஃதிகாஃப் இல்லை.” இதை அபூதாவூத் பதிவு செய்துள்ளார். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் குறையற்றவர்களே. ஆயினும், இதன் இறுதிப் பகுதி ‘மவுகூஃப்’ என்பதே பலமான கருத்தாகும்.

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَيْسَ عَلَى الْمُعْتَكِفِ صِيَامٌ إِلَّا أَنْ يَجْعَلَهُ عَلَى نَفْسِهِ } رَوَاهُ الدَّارِ قُطْنِيُّ وَالْحَاكِمُ، وَالرَّاجِحُ وَقُفَّ أَيْضًا [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“இஃதிகாஃப் இருப்பவர் நோன்பு நோற்க வேண்டியதில்லை, அவர் தனக்குத் தானே அதை (நோன்பை) கடமையாக்கிக் கொண்டால் தவிர (அதாவது, நோன்பு நோற்பதாக நேர்ச்சை செய்தாலோ அல்லது இஃதிகாஃபின் ஒரு பகுதியாக நோன்பை நிய்யத் செய்தாலோ).”

இதனை அத்-தாரகுத்னி மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும், இது 'மவ்கூஃப்' (நபித்தோழரின் கூற்று) என்பதே மிகச் சரியானதாகும்.

704

⋮

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: { أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أُرُو
لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْمَنَامِ، فِي السَّبْعِ الْأَوَاخِرِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "أَرَى
[1] رُؤْيَاكُمْ قَدْ تَوَاطَّاتُ فِي السَّبْعِ الْأَوَاخِرِ، فَمَنْ كَانَ مُتَحَرِّيًا فَلْيَتَحَرَّهَا فِي السَّبْعِ الْأَوَاخِرِ
{ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [2].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

“நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் சிலருக்கு, கத்ர் இரவு (ரமளானின்) கடைசி ஏழு இரவுகளில் இருப்பதாகக் கனவில் காட்டப்பட்டது. அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ‘கடைசி ஏழு இரவுகளில் உங்கள் கனவுகள் ஒத்திருப்பதை நான் காண்கிறேன். எனவே, அதைத் தேடுபவர் கடைசி ஏழு இரவுகளில் தேடிக்கொள்ளட்டும்’ என்று கூறினார்கள்.”

(இதை புகாரியும் முஸ்லிமும் ஒருமித்து அறிவித்துள்ளனர்)

705

⋮

وَعَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ فِي لَيْلَةِ
الْقَدْرِ: { لَيْلَةُ سَبْعٍ وَعَشْرِينَ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالرَّاجِحُ وَتَفَهُ [1]. وَقَدْ اخْتُلِفَ فِي تَعْيِينِهَا عَلَى
أَرْبَعِينَ قَوْلًا أَوْ رَدَّتْهَا فِي فَتْحِ الْبَارِي [2].

முஆவியா பின் அபீ சுஃப்யான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் லைலத்துல் கத்ர் இரவைப் பற்றி,
"அது (ரமளானின்) 27-வது இரவாகும்" என்று கூறினார்கள்.’

இதனை அபூதாவூத் பதிவு செய்துள்ளார். எனினும், இது (நபிமொழி என்பதை விட) முஆவியா (ரழி) அவர்களின் கூற்று என்பதே பலமான கருத்தாகும். மேலும், இதனைத் தீர்மானிப்பதில் நாற்பது கருத்துகள் உள்ளன. அவற்றை நான் ‘ஃபத்ஹுல் பாரி’யில் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

706

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَرَأَيْتَ إِنْ عَلِمْتُ أَيَّ لَيْلَةٍ لَيْلَةُ الْقَدْرِ، مَا أَقُولُ فِيهَا؟ قَالَ: قُولِي: اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ، غَيْرَ أَبِي دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَالْحَاكِمُ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்டேன்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! லைலத்துல் கத்ர் இரவு எதுவென்று நான் அறிந்தால், அந்த இரவில் நான் என்ன பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்?"

அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) கூறினார்கள்: "நீ (பின்வருமாறு) கூறுவாயாக:

அல்லாஹும்ம இன்னக்க அஃபுவ்வன், துஹிப்புல் அஃப்வ ஃபஅஃபு அன்னி

(பொருள்: யா அல்லாஹ்! நிச்சயமாக நீ மன்னிப்பவன்; மன்னிப்பதை விரும்புவவன்; எனவே, என்னை மன்னிப்பாயாக.)"

இதை அபூதாவூத் தவிர்த்து ஐந்து இமாம்கள் அறிவித்துள்ளனர். இமாம் திர்மிதியும், இமாம் ஹாகிமும் இதை ஸஹீஹ் (நம்பகமானது) என்று உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர்.

707

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : { لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِي هَذَا، وَالْمَسْجِدِ الْأَقْصَى } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“மூன்று பள்ளிவாசல்களைத் தவிர (அவற்றின் சிறப்புக்காகவும், அங்கு

தொழுவதன் நன்மையை நாடியும் வேறு எங்கும்) பயணம் மேற்கொள்ளக் கூடாது: அல்-மஸ்ஜிதுல் ஹராம், என்னுடைய இப்பள்ளிவாசல் மற்றும் அல்-மஸ்ஜிதுல் அக்ஸா.”

புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் இதை அறிவித்துள்ளனர்.

❗ அறிவிப்பு / Disclaimer

بلوغ المرام
6. كتاب الحج
புளுகுல் மராம்
6. ஹஜ்

باب فضله وبيان من فرض عليه

ஹஜ்ஜின் சிறப்புகளும் யார் மீது ஹஜ் கடமையாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதும்

708

:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَقَارَةِ لِمَا بَيْنَهُمَا, وَالْحُجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஓர் உம்ரா (செய்வது), அதற்கும் அடுத்த உம்ராவுக்கும் இடைப்பட்ட (சிறு) பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாகும். மேலும், ஹஜ் மப்ருருக்கு (அல்லாஹ்வால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஹஜ்ஜுக்கு) சொர்க்கத்தைத் தவிர வேறு கூலி இல்லை.”

709

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! عَلَى النِّسَاءِ جِهَادٌ؟ قَالَ: نَعَمْ, عَلَيْهِنَّ جِهَادٌ لِقِتَالِ فِيهِ: الْحُجُّ, وَالْعُمْرَةُ } رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَابْنُ مَاجَةَ وَاللَّفْظُ لَهُ, وَإِسْنَادُهُ صَحِيحٌ [1] وَأَصْلُهُ فِي الصَّحِيحِ [2].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! பெண்கள் மீது (போர் புரியும்) ஜிஹாத் கடமையா?’ என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், ‘ஆம். அவர்கள் மீது போர் இல்லாத ஜிஹாத் கடமையாகும்; அது ஹஜ் மற்றும் உம்ரா ஆகும்’ என்று கூறினார்கள்.”

710

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { أَتَى النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَعْرَابِيٌّ. فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَخْبِرْنِي عَنِ الْعُمْرَةِ، أَوْاجِبَةٌ هِيَ؟ فَقَالَ: لَا. وَأَنْ تَعْتَمَرَ خَيْرٌ لَكَ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالتِّرْمِذِيُّ، وَالرَّاجِحُ وَتَفْهُهُ [1].

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு அரபுப் பாலைவனவாசி (Bedouin) நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! உம்ராவைப் பற்றி எனக்குக் கூறுங்கள்! அது கட்டாயமானதா?’ என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், “இல்லை (அது கட்டாயமில்லை), ஆனால் நீங்கள் உம்ரா செய்வது உங்களுக்குச் சிறந்தது” என்று பதிலளித்தார்கள். இதனை அஹ்மத் மற்றும் திர்மிதீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இதன் சரியான கருத்து (அறிஞர்களின் பார்வையில்) இது மவ்சூஃப் (நபித்தோழரின் கூற்று) என்பதாகும்.

710

:

وَأَخْرَجَهُ ابْنُ عَدِيٍّ مِنْ وَجْهِ آخَرَ ضَعِيفٍ [1] عَنْ جَابِرٍ مَرْفُوعًا: { الْحُجُّ وَالْعُمْرَةُ فَرِيضَتَانِ } [2].

இப்னு அதீ அவர்கள், ஜாபிர் (ரழி) அவர்களின் வாயிலாக: “ஹஜ்ஜும் உம்ராவும் இரு கடமைகளாகும்” என மற்றொரு பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடரில் மர்ஃபூஃவாக (நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து நேரடியாக அறிவிக்கப்பட்டதாக) பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

712

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا السَّيْلُ؟ قَالَ: الزَّادُ وَالرَّاحِلَةُ } رَوَاهُ الدَّارِ قُطْنِيُّ وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ، وَالرَّاجِحُ إِسْأَلَهُ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: (ஒருமுறை) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், ‘அஸ்-ஸபீல் (வழி அல்லது ஹஜ்ஜுக்குச் செல்லும் வழி) என்றால் என்ன?’ என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், “(ஹஜ்ஜுக்குச் செல்வதற்கான) பயண உணவும், பயணிக்க வாகனமும் ஆகும்” என்று பதிலளித்தார்கள். இதனை அத்-தாரகுத்னீ பதிவு செய்துள்ளார். அல்-ஹாகிம் இதனை ஆதாரப்பூர்வமானது என உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்கள். எனினும், இது ‘முர்சல்’ என்பதே மிகச் சரியான கருத்தாகும்.

وَأَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ أَيُّضًا، وَفِي إِسْنَادِهِ ضَعْفٌ [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து (முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட) இந்த ஹதீஸை அத்-தீர்மிதி அவர்களும் அறிவித்துள்ளார். மேலும், அதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் பலவீனம் உள்ளது.

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لَقِيَ رَكْبًا بِالرَّوْحَاءِ فَقَالَ: "مَنِ الْقَوْمُ؟" قَالُوا: الْمُسْلِمُونَ. فَقَالُوا: مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ: "رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -" فَرَفَعَتْ إِلَيْهِ امْرَأَةٌ صَبِيًّا. فَقَالَتْ: أَلِهَذَا حَجٌّ؟ قَالَ: "نَعَمْ: وَلَكِ أَجْرٌ" { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் 'அர்ரவ்ஹா' எனுமிடத்தில் ஒரு பயணிக் கூட்டத்தைச் சந்தித்தார்கள். அப்போது அவர்கள், "நீங்கள் யார்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நாங்கள் முஸ்லிம்கள்" என்று பதிலளித்தனர். பிறகு அவர்கள், "தாங்கள் யார்?" என்று கேட்டனர். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர்" என்று கூறினார்கள். அப்போது ஒரு பெண் ஒரு சிறுவனைத் தூக்கிக் காட்டி, "இவனுக்கு ஹஜ் உண்டா? (இவனுடைய ஹஜ் செல்லுமா?)" என்று கேட்டாள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஆம்; உனக்கும் நன்மை உண்டு" என்று பதிலளித்தார்கள்.

وَعَنْهُ قَالَ: { كَانَ الْفُضْلُ بْنُ عَبَّاسٍ رَدِيفَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - . فَجَاءَتْ امْرَأَةٌ مِنْ خَتَمٍ، فَجَعَلَ الْفُضْلُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا وَتَنْظُرُ إِلَيْهِ، وَجَعَلَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَصْرِفُ وَجْهَ الْفُضْلِ إِلَى الشَّقِّ الْآخِرِ. فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ فَرِيضَةَ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ فِي الْحَجِّ أَدْرَكَتْ أَبِي شَيْخًا كَبِيرًا، لَا يَثْبُتُ عَلَى الرَّاحِلَةِ، أَفَأَحْجُّ عَنْهُ؟ قَالَ: نَعَمْ وَذَلِكَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது: அல்-ஃபள்ளு இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குப்

பின்னால் (வாகனத்தின் பின்னிருக்கையில்) சவாரி செய்துகொண்டிருந்தபோது, கத்அம் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் வந்தார். அல்-ஃபள்லு (ரழி) அவர்கள் அப்பெண்ணைப் பார்க்கத் தொடங்கினார்கள், அப்பெண்ணும் இவரைப் பார்க்கத் தொடங்கினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அல்-ஃபள்லு (ரழி) அவர்களின் முகத்தை மறுபக்கம் திருப்பிக்கொண்டே இருந்தார்கள். அப்பெண், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ் தன் அடியார்களுக்கு ஹஜ்ஜைக் கடமையாக்கியுள்ளான். அது என் தந்தையின் மீது கடமையாகியுள்ளது, அவர் மிகவும் வயதானவர், அவரால் தனது வாகனத்தில் நிலையாக அமர முடியாது. நான் அவருக்காக ஹஜ் செய்யலாமா?’ என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “ஆம், (நீ) செய்யலாம்” என்று பதிலளித்தார்கள். இந்த சம்பவம் நபி (ஸல்) அவர்களின் ஹஜ்ஜத்துல் விதாவின் போது நடைபெற்றது.

716

:

وَعَنْهُ: { أَنَّ امْرَأَةً مِنْ جُهَيْنَةَ جَاءَتْ إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَتْ: إِنَّ امْرَأَتِي نَذَرَتْ أَنْ تَحُجَّ، فَلَمْ تَحُجَّ حَتَّى مَاتَتْ، أَفَأَحُجُّ عَنْهَا؟ قَالَ: نَعَمْ، حُجِّي عَنْهَا، أَرَأَيْتِ لَوْ [1] كَانَ عَلَى أَمْلِكٍ دَيْنٌ، أَكُنْتَ قَاضِيَتَهُ؟ اقْضُوا اللَّهَ، فَإِنَّهُ أَحَقُّ بِالْوَفَاءِ { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [2] .

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஜுஹைனா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'என் தாயார் ஹஜ் செய்வதாக நேர்ச்சை செய்திருந்தார்கள், ஆனால், அவர்கள் இறக்கும் வரை ஹஜ் செய்யவில்லை. நான் அவர்களுக்காக ஹஜ் செய்யலாமா?' என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'ஆம், அவர்களுக்காக ஹஜ் செய். உன் தாயார் மீது ஏதேனும் கடன் இருந்திருந்தால், அதை நீ செலுத்தியிருப்பாயல்லவா? (அவ்வாறே) அல்லாஹ்வின் கடனை நிறைவேற்றுங்கள் (இது ஒரு பொதுவான கட்டளை, ஆனால் இங்கு அந்தப் பெண்ணுக்கும் பொருந்தும்). ஏனெனில், அல்லாஹ்வே (தன்) கடனை நிறைவேற்றப்படுவதற்கு மிகவும் தகுதியானவன்' என்று கூறினார்கள்.

717

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَيُّمَا صَبِيٍّ حَجَّ، ثُمَّ بَلَغَ الْحِنْثَ، فَعَلَيْهِ [أَنْ يَحُجَّ] حَجَّةٌ أُخْرَى، وَأَيُّمَا عَبْدٍ حَجَّ، ثُمَّ أُعْتِقَ، فَعَلَيْهِ [أَنْ يَحُجَّ] حَجَّةٌ أُخْرَى { رَوَاهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ، وَابْنُ مَعِينٍ وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ، إِلَّا أَنَّهُ اخْتَلَفَ فِي رَفْعِهِ، وَالْمَحْفُوظُ أَنَّهُ مَوْقُوفٌ [1] .

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எந்தச் சிறுவன் ஹஜ் செய்து, பிறகு பருவ வயதை அடைந்தால், அவன்

மீது மற்றொரு ஹஜ் (அதாவது, இஸ்லாத்தின் கடமையான ஃபர்ஸு ஹஜ்) கடமையாகும். எந்த அடிமை ஹஜ் செய்து, பிறகு விடுதலை செய்யப்பட்டால், அவன் மீது மற்றொரு ஹஜ் (அதாவது, இஸ்லாத்தின் கடமையான ஃபர்ஸு ஹஜ்) கடமையாகும்.”

இதை இப்னு அபீ ஷைபா மற்றும் அல்-பைஹகீ ஆகியோர் பதிவிட்டுள்ளனர். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பிக்கையானவர்கள்; ஆயினும் இது (நபிமொழியாக) அறிவிக்கப்படுவதில் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. இது (நபித்தோழரின் கூற்றாக) ‘மவ்கூஃப்’ என்பதே சரியானதாகும்.

718

:

وَعَنْهُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَخْطُبُ يَقُولُ: { لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا وَمَعَهَا ذُو مَحْرَمٍ, وَلَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ } فَقَامَ رَجُلٌ, فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ, إِنَّ أَمْرًا آتَى خَرَجْتُ حَاجَةً, وَإِنِّي اكْتَبَيْتُ فِي غُرُوزَةٍ كَذَا وَكَذَا, قَالَ: "انْطَلِقْ, فَحُجَّ مَعَ امْرَأَتِكَ" { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ, وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ [1] }.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சொற்பொழிவாற்றும்போது கூற நான் கேட்டேன்: “ஒரு பெண்ணுடன் அவளுக்கு மஹ்ரமானவர் உடன் இல்லாமல் எந்த ஆணும் தனித்திருக்கக் கூடாது. அவ்வாறே, ஒரு பெண்ணும் மஹ்ரம் உடன் இல்லாமல் பயணம் செய்யக்கூடாது.”

அப்போது ஒரு மனிதர் எழுந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! என் மனைவி ஹஜ்ஜுக்காகப் புறப்பட்டுவிட்டார். நானோ இன்னின்ன போருக்காகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளேன்" என்று கூறினார்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் சென்று உம் மனைவியுடன் ஹஜ் செய்வீராக" என்று கூறினார்கள்.

இது புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் இந்த வாசகம் முஸ்லிமுடையதாகும்.

719

:

وَعَنْهُ: { أَنَّ النَّبِيَّ -صلى الله عليه وسلم- سَمِعَ رَجُلًا يَقُولُ: لَبَّيْكَ عَنْ شُبْرُمَةَ, قَالَ: "مَنْ شُبْرُمَةُ?" قَالَ: أَخٌ [لِي], أَوْ قَرِيبٌ لِي, قَالَ: "حَجَّجْتَ عَنْ نَفْسِكَ?" قَالَ: لَا. قَالَ: "حُجَّجْتَ عَنْ

نَفْسِكَ، ثُمَّ حَجَّ عَنْ شُبْرُمَةَ" { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَابْنُ مَاجَةَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ، وَالرَّاجِحُ عِنْدَ أَحْمَدَ وَتُقُوهُ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு மனிதர், 'லப்பைக் அன் ஷுப்ருமா' (ஷுப்ருமாவுக்காக நான் லப்பைக் கூறுகிறேன்) என்று கூறுவதைக் கேட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், “ஷுப்ருமா என்பவர் யார்?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், “எனது சகோதரர் அல்லது எனது உறவினர்” என்று பதிலளித்தார். (அப்போது) நபி (ஸல்) அவர்கள், “நீர் உமக்காக ஹஜ் செய்துள்ளீரா?” என்று கேட்டார்கள். அவர் “இல்லை” என்றார். (அதற்கு) நபி (ஸல்) அவர்கள், “உமக்காக ஹஜ் செய்வீராக! பிறகு ஷுப்ருமாவுக்காக ஹஜ் செய்வீராக!” என்று கூறினார்கள்.

இதனை அபூதாவூத் மற்றும் இப்பனு மாஜா ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இப்பனு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார். இமாம் அஹ்மத் இதனை 'மவ்க்கூஃப்' (நபிமொழி என்பதை விட இப்பனு அப்பாஸ் அவர்களின் கூற்று) என்பதே மிகச்சரியானது என்று கருதுகிறார்கள்.

720

:

وَعَنْهُ قَالَ: خُطِّبَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: { إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَيْكُمْ الْحَجَّ } فَقَامَ الْأَقْرَعُ بْنُ حَابِسٍ فَقَالَ: أَفِي كُلِّ عَامٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: "لَوْ قُلْتُهَا لَوَجَبَتْ، الْحُجَّةُ مَرَّةً، فَمَا زَادَ فَهُوَ تَطَوُّعٌ" { رَوَاهُ الْخَمْسَةُ، غَيْرَ التِّرْمِذِيِّ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு மத்தியில் உரையாற்றினார்கள். அப்போது, “நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்கள் மீது ஹஜ்ஜை கடமையாக்கியுள்ளான்” என்று கூறினார்கள். அப்போது அல்-அக்ரஃ பின் ஹாபிஸ் (ரழி) அவர்கள் எழுந்து நின்று, ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! (இந்தக் கடமை) ஒவ்வொரு ஆண்டிலுமா?’ என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் (ஒவ்வொரு வருடமும் என) அதைச் சொல்லியிருந்தால், அது (உங்களுக்கு) கடமையாகியிருக்கும். ஹஜ் (ஒரு முஸ்லிமின் வாழ்நாளில்) ஒரு முறைதான். அதற்கு மேல் (செய்யப்படுவது) உபரியானதாகும்.” இதை திர்மிதி தவிர ஐந்து இமாம்கள் அறிவித்துள்ளனர்.

721

:

وَأَصْلُهُ فِي مُسْلِمٍ مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - [1].

இதன் அடிப்படை அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக முஸ்லிமில் உள்ளது.

باب المواقيت

இஹ்ராம் கட்டுவதற்கான நிர்ணயிக்கப்பட்ட நேரங்களும் இடங்களும்:
மவாகீத்

722

:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَقَّتَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ ذَا الْحُلَيْفَةِ، وَلِأَهْلِ الشَّامِ: الْجُحْفَةَ، وَلِأَهْلِ نَجْدٍ: قَرْنَ الْمَنَازِلِ، وَلِأَهْلِ الْيَمَنِ: يَلْمَلَمَ، هُنَّ لَهُنَّ وَلِمَنْ أَتَى عَلَيْهِنَّ مِنْ غَيْرِهِنَّ مِمَّنْ أَرَادَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ، وَمَنْ كَانَ دُونَ ذَلِكَ فَمِنْ حَيْثُ أَنْشَأَ، حَتَّى أَهْلُ مَكَّةَ مِنْ مَكَّةَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவாசிகளுக்கு ‘துல்ஹுலைஃபா’வையும், ஷாம் (சிரியா) வாசிகளுக்கு ‘அல்-ஜுஹஃபா’வையும், நஜ்த் வாசிகளுக்கு ‘கர்னுல் மனாஸில்’ என்பதையும், யமன் வாசிகளுக்கு ‘யலம்லம்’ என்பதையும் (ஹஜ் மற்றும் உம்ராவுிற்கான இஹ்ராம் அணியும்) மீக்காத்தளாக நிர்ணயித்தார்கள். இவை அந்தந்தப் பகுதியினருக்கும், ஹஜ் மற்றும் உம்ராவை நாடி அவற்றின் வழியாக வரும் மற்றவர்களுக்கும் உரியவையாகும். (இந்த மீக்காத் எல்லைகளுக்கு) உள்ளே இருப்பவர்கள், தாம் இருக்கும் இடத்திலிருந்தே (இஹ்ராம் அணிந்து) புறப்பட வேண்டும்; மக்காவாசிகள் மக்காவிலிருந்தே (இஹ்ராம் அணிந்து) புறப்பட வேண்டும்.

723

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَقَّتَ لِأَهْلِ الْعِرَاقِ ذَاتَ عَرِقٍ { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائِيُّ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் ஈராக் வாசிகளுக்கு ‘தாத் இர்க்’கை (இஹ்ராம் அணியும் மீக்காத்தாக) நிர்ணயித்தார்கள்.” இதனை அபூ தாவூத் மற்றும் அந்-நஸாஈ அறிவிக்கிறார்கள்.

724

:

وَأَصْلُهُ عِنْدَ مُسْلِمٍ مِنْ حَدِيثِ جَابِرٍ إِلَّا أَنَّ رَاوِيَهُ شَكَّ فِي رَفْعِهِ [1].

இதன் அசல் ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக முஸ்லிமில் இடம்பெற்றுள்ளது. எனினும், அதன் அறிவிப்பாளர் அதனை 'மர்ஃபூஃ' ஆக (நபியவர்களுடன் இணைத்து) அறிவிப்பதில் சந்தேகம் கொண்டார்.

725

:

وَفِي الْبُخَارِيِّ: { أَنَّ عُمَرَ هُوَ الَّذِي وَقَّتْ ذَاتَ عِرْقٍ } [1].

உமர் (ரழி) அவர்கள்தான் 'தாத் இர்க்'கை (இஹ்ராம் அணியும் மீகாத் எல்லையாக) நிர்ணயித்தார்கள் என அல்-புகாரியில் உள்ளது.

726

:

وَعِنْدَ أَحْمَدَ, وَأَبِي دَاوُدَ, وَالتِّرْمِذِيِّ: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَقَّتْ لِأَهْلِ الْمَشْرِقِ: الْعَقِيقَ } [1].

‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், கிழக்கிலிருந்து வருபவர்களுக்காக ‘அல்-அகீக்’கை (இஹ்ராம் அணியும் எல்லையாக) நிர்ணயித்தார்கள்’ என இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். இதனை அஹ்மத், அபூதாவூத் மற்றும் திர்மிதீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்.

باب وجوه الإحرام وصفته

இஹ்ராமின் வகைகள் மற்றும் அதன் விதம்

727

:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ, فَمِنَّا مَنْ أَهَلَ بِعُمْرَةٍ, وَمِنَّا مَنْ أَهَلَ بِحَجٍّ, وَمِنَّا مَنْ أَهَلَ بِحَجٍّ, وَأَهْلَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِالْحَجِّ, فَأَمَّا مَنْ أَهَلَ بِعُمْرَةٍ فَحَلَّ, وَأَمَّا مَنْ أَهَلَ بِحَجٍّ, أَوْ جَمَعَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فَلَمْ يَحِلُّوا حَتَّى كَانَ يَوْمَ النَّحْرِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ } [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நாங்கள் ஹஜ்ஜத்துல் விதா (இறுதி ஹஜ்) ஆண்டில் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடன் புறப்பட்டோம்.

எங்களில் சிலர் உம்ராவுக்காக இஹ்ராம் அணிந்தனர்; எங்களில் சிலர் ஹஜ் மற்றும் உம்ராவுக்காக இஹ்ராம் அணிந்தனர்; இன்னும் சிலர் ஹஜ்ஜுக்காக இஹ்ராம் அணிந்தனர். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஹஜ்ஜுக்காக இஹ்ராம் அணிந்தார்கள். ஆகவே, உம்ராவுக்காக இஹ்ராம் அணிந்தவர்கள் (தமது உம்ராவை நிறைவேற்றிய பின்னர்) இஹ்ராமிலிருந்து விடுபட்டனர். ஹஜ்ஜுக்காக இஹ்ராம் அணிந்தவர்கள் அல்லது ஹஜ்ஜையும் உம்ராவையும் இணைத்து (கிறான் ஹஜ்) இஹ்ராம் அணிந்தவர்கள், அறுத்துப் பலியிடும் நாள் (துல்ஹஜ் 10) வரும் வரை இஹ்ராமிலிருந்து விடுபடவில்லை."

باب الإحرام وما يتعلق به

இஹ்ரামின் சட்டங்கள் மற்றும் அதன் தொடர்பானவை

728

:

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { مَا أَهْلَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِلَّا مِنْ عِنْدِ الْمَسْجِدِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

இப்பினு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (துல் ஹுலைஃபா) பள்ளிவாசலுக்கு அருகிலிருந்தே தவிர (ஹஜ் அல்லது உம்ராவிடாகான நிய்யத்துடன்) தல்பியா கூறியதில்லை.”

729

:

وَعَنْ خَلَّادِ بْنِ السَّائِبِ عَنْ أَبِيهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { أَتَانِي جَبْرِيلُ، فَأَمَرَنِي أَنْ أَمُرَ أَصْحَابِي أَنْ يَرْفَعُوا أَصْوَاتَهُمْ بِاللَّهِلَالِ { رَوَاهُ الْخُمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ حِبَّانَ [1] .

கல்லாத் பின் அஸ்-ஸாயிப், தனது தந்தை அஸ்-ஸாயிப் (ரழி)

அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கின்றார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“ஜிப்ரீல் என்னிடம் வந்து, நான் என் தோழர்கள் தங்கள் குரல்களை இஹ்லால் (தல்பியா) மூலம் உயர்த்துமாறு அவர்களுக்குக் கட்டளையிடுமாறு எனக்குக் கட்டளையிட்டார்.”

இதனை ஐந்து இமாம்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும் அத்-திர்மிதி மற்றும் இப்பினு ஹிப்பான் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

وَعَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - تَجَرَّدَ لِإِهْلَائِهِ
وَاعْتَسَلَ { رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَحَسَنَهُ [1] .

ஸைத் இப்னு தாபித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் இஹ்ராம் அணிவதற்காக (தமது தைக்கப்பட்ட) ஆடைகளைக் களைந்துவிட்டு, குளித்தார்கள்.”

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - سُئِلَ: مَا يَلْبَسُ
الْمُحْرِمُ مِنَ الثِّيَابِ؟ فَقَالَ: لَا تَلْبَسُوا الْقُمُصَ، وَلَا الْعَمَائِمَ، وَلَا السَّرَاوِيلَاتِ، وَلَا الْبَرَائِيسَ،
وَلَا الْخِفَافَ، إِلَّا أَحَدًا لَا يَجِدُ التَّعْلِينَ فَلْيَلْبَسِ الْخُقَيْنِ وَلْيَقْطَعْهُمَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ، وَلَا
تَلْبَسُوا شَيْئًا مِنَ الثِّيَابِ مَسَّهُ الزَّعْفَرَانُ وَلَا الْوَرُسُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ [1] .

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "இஹ்ராம் அணிந்தவர் (முஹ்ரிம்) என்ன ஆடை அணிய வேண்டும்?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "சட்டைகள், தலைப்பாகைகள், கால்சட்டைகள், (தலையை மறைக்கும்) தொப்பியுள்ள அங்கிகள் மற்றும் காலுறைகள் (குஃப்) ஆகியவற்றை அணியாதீர்கள். செருப்புகள் கிடைக்காதவரைத் தவிர; (செருப்பு கிடைக்காதவர்) காலுறைகளை அணிந்து கொள்ளட்டும். ஆயினும், அவ்விருண்டையும் கணுக்கால்களுக்குக் கீழே இருக்கும்படி வெட்டிக்கொள்ளட்டும். மேலும் குங்குமப்பூ (ஸஅஃப்ரான்) மற்றும் வர்ஸ் (நறுமணச் செடி) சாயம் தோய்ந்த எந்த ஆடையையும் அணியாதீர்கள்."

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { كُنْتُ أُطِيبُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
لِإِحْرَامِهِ قَبْلَ أَنْ يُحْرِمَ، وَلِحِلِّهِ قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ بِالْبَيْتِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு, அவர்கள் இஹ்ராம் அணிவதற்கு முன்பு (இஹ்ராம் நிலைக்குச் செல்வதற்காக) நறுமணம் பூசுவளாக இருந்தேன். மேலும், அவர்கள் கஃபாவைத் தவாஃப் செய்வதற்கு முன்பு (இஹ்ராமின் தடைகளிலிருந்து) விடுபடுவதற்காகவும் நறுமணம் பூசுவளாக இருந்தேன்.

وَعَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا يُنْكَحُ الْمُحْرِمُ, وَلَا يُنْكَحُ, وَلَا يَخْطُبُ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

உஸ்மான் பின் அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“ஒரு முஹ்ரிம் (இஹ்ராம் அணிந்தவர்) திருமணம் செய்யக்கூடாது, மற்றவர்களுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கவும் கூடாது, திருமணப் பெண் கேட்கவும் கூடாது.” இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

وَعَنْ أَبِي قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { فِي قِصَّةِ صَيْدِ الْحِمَارِ الْوَحْشِيِّ, وَهُوَ غَيْرُ مُحْرِمٍ, قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لِأَصْحَابِهِ, وَكَانُوا مُحْرِمِينَ: "هَلْ مِنْكُمْ أَحَدٌ أَمَرَهُ أَوْ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ?" قَالُوا: لَا. قَالَ: "فَكُلُوا مَا بَقِيَ مِنْ لَحْمِهِ" { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபு கதாதா அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள், தாம் இஹ்ராம் அணியாத நிலையில் ஒரு காட்டுக் கழுதையை வேட்டையாடியது குறித்து அறிவித்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், இஹ்ராம் அணிந்திருந்த தம் தோழர்களிடம், “உங்களில் எவரேனும் அவருக்கு (வேட்டையாடுமாறு) கட்டளையிட்டீர்களா? அல்லது (வேட்டையாடுவதற்காக) அதை அவருக்குச் சுட்டிக் காட்டினீர்களா?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், ‘இல்லை’ என்று கூறினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், “அப்படியானால், அதன் இறைச்சியில் மீதமுள்ளதை நீங்கள் உண்ணுங்கள்” என்று கூறினார்கள். இது (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஹதீஸ் ஆகும்.

وَعَنْ الصَّعْبِ بْنِ جَثَامَةَ اللَّيْثِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّهُ أَهْدَى لِرَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حِمَارًا وَحْشِيًّا, وَهُوَ بِالْبُؤَاءِ, أَوْ بَوْدَانٍ, فَرَدَّهُ عَلَيْهِ, وَقَالَ: إِنَّا لَمْ نَرُدَّهُ عَلَيْكَ إِلَّا أَنَّا حُرْمٌ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அஸ்-ஸஅப் பின் ஜத்தாமா அல்-லைதீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது: “நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்-அப்வா அல்லது வத்தான் என்னுமிடத்தில் இருந்தபோது, அவர் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு ஒரு காட்டுக் கழுதையை அன்பளிப்பாக வழங்கினார். நபி (ஸல்) அவர்கள் அதை அவரிடமே திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு, ‘நாங்கள் இஹ்ராம் நிலையில் இருப்பதாலேயே (வேட்டையாடப்பட்டதை ஏற்க முடியாத நிலையில்) தவிர, இதை உமக்கு நாம் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை’ என்று கூறினார்கள்.”

736

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { خَمْسٌ مِنَ الدَّوَابِّ كُلُّهُنَّ فَاسِقٌ، يُقْتَلْنَ فِي [الْحِلِّ وَالْحَرَمِ: الْغُرَابُ، وَالْحِدَاةُ، وَالْعُقْرَبُ، وَالْفَأْرَةُ، وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ] مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஐந்து உயிரினங்கள் அனைத்தும் தீங்கு இழைப்பவை ஆகும். அவற்றை ஹில்லிலும் (புனித எல்லைக்கு வெளியேயும்), ஹரமிலும் (புனித எல்லைக்கு உள்ளேயும்) கொல்லலாம். அவை: காகம், பருந்து, தேள், எலி மற்றும் கடித்துத் தீங்கு விளைவிக்கும் நாய் (அதாவது, வெறிநாய் அல்லது ஆக்ரோஷமான நாய்)."

737

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { اِخْتَجَمَ وَهُوَ مُحَرَّمٌ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இஹ்ராம் நிலையில் இருந்தபோது ஹிஜாமா (இரத்தம் உறிஞ்சி எடுக்கும் சிகிச்சை) செய்துகொண்டார்கள்.’ ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

738

:

وَعَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { حُمِلْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَالْقَمْلُ يَتَنَاثَرُ عَلَى وَجْهِي، فَقَالَ: "مَا كُنْتُ أَرَى الْوَجَعَ بِلَبِّكَ مَا أَرَى، تَجِدُ شَأْ؟

قُلْتُ: ١٠. قَالَ: "فَصُمُّ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ, أَوْ أَطْعِمُ سِتَّةَ مَسَاكِينَ, لِكُلِّ مُسْكِينٍ نَصْفُ صَاعٍ" { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

கஃபு பின் உஜ்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு செல்லப்பட்டேன். அப்போது என் முகத்தில் பேன்கள் உதிர்ந்து கொண்டிருந்தன. அவர்கள் (என்னை நோக்கி) கூறினார்கள்: 'நான் காணும் அளவிற்கு இந்த நோய் உங்களை வருத்துகிறது என்று நான் கருதவில்லை. உங்களால் ஒரு ஆட்டை (பரிகாரமாக) வழங்க முடியுமா?' நான், 'இல்லை' என்று கூறினேன். பின்னர் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அப்படியானால், மூன்று நாட்கள் நோன்பு நோற்பீராக அல்லது ஒவ்வொரு ஏழைக்கும் அரை 'ஸாஃ' வீதம் ஆறு ஏழைகளுக்கு உணவளிப்பீராக.'” (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

739

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { لَمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَكَّةَ, قَامَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي النَّاسِ, فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ, ثُمَّ قَالَ: "إِنَّ اللَّهَ حَبَسَ عَنْ مَكَّةَ الْفِيلَ, وَسَلَّطَ عَلَيْهَا رَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنِينَ, وَإِنَّهَا لَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ كَانَ قَبْلِي, وَإِنَّمَا أُحِلَّتْ لِي سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ, وَإِنَّهَا لَنْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ بَعْدِي, فَلَا يُفْقَرُ صَيْدُهَا, وَلَا يُخْتَلَى شَوْكُهَا, وَلَا تَحِلُّ سَاقِطُهَا إِلَّا لِمُنْشِدٍ, وَمَنْ قَتَلَ لَهُ قَتِيلٌ فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ " فَقَالَ الْعَبَّاسُ: إِلَّا الذِّخْرَ, يَا رَسُولَ اللَّهِ, فَإِنَّا نَجْعَلُهُ فِي قُبُورِنَا وَبُيُوتِنَا, فَقَالَ: "إِلَّا الذِّخْرَ" { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ் தனது தூதருக்கு (ஸல்) மக்காவின் மீது வெற்றியை அளித்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்களிடையே எழுந்து நின்று, அல்லாஹ்வைப் போற்றிப் புகழ்ந்துவிட்டுப் பிறகு கூறினார்கள்:

"நிச்சயமாக அல்லாஹ் மக்காவை விட்டும் யானையைத் தடுத்துவிட்டான் (அப்ரஹாவின் படையை அழித்தான்). மேலும் அதன் மீது தனது தூதருக்கும் இறைநம்பிக்கையாளர்களுக்கும் அதிகாரத்தை வழங்கினான். நிச்சயமாக (இங்கு போரிடுவது) எனக்கு முன் எவருக்கும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. எனக்குக் கூட பகலின் ஒரு நேரம் மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட்டது. நிச்சயமாக எனக்குப் பின் எவருக்கும் இது அனுமதிக்கப்படாது. ஆகவே, இங்குள்ள வேட்டைப் பிராணிகள் விரட்டப்படக் கூடாது; இங்குள்ள முள் மரங்கள் வெட்டப்படக் கூடாது; இங்கு கீழே கிடக்கும் (தவறவிடப்பட்ட) பொருளை, அதனை (மக்களுக்கு) அறிவிப்பவர் தவிர வேறு யாரும் எடுக்கக் கூடாது. யாரேனும்

கொல்லப்பட்டால், (அவரின் வாரிசுதாரரான) அவருக்கு இரண்டு விருப்பங்களில் சிறந்ததைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை உண்டு (பழிக்குப்பழி அல்லது இரத்தப் பணம்)."

அப்போது அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! 'இத்கிர்' (புல்லை) தவிரவா? ஏனெனில் நாங்கள் அதை எங்கள் மண்ணறைகளுக்கும் வீடுகளுக்கும் பயன்படுத்துகிறோம்" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "'இத்கிர்' புல்லைத் தவிர" என்று கூறினார்கள்.

740

⋮

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ عَاصِمٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِنَّ إِبْرَاهِيمَ حَرَّمَ مَكَّةَ وَدَعَا لِأَهْلِهَا, وَإِنِّي حَرَّمْتُ الْمَدِينَةَ كَمَا حَرَّمَ إِبْرَاهِيمُ مَكَّةَ, وَإِنِّي دَعَوْتُ فِي صَاعِهَا وَمُدِّهَا بِمِثْلِي } [1] مَا دَعَا [2] إِبْرَاهِيمُ لِأَهْلِ مَكَّةَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ } [3].

அப்துல்லாஹ் பின் ஸைத் பின் ஆஸிம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நிச்சயமாக இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் மக்காவை ஹரமாக (புனிதத் தலமாக) அறிவித்து, அதன் மக்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் மக்காவை ஹரமாக அறிவித்ததைப் போலவே நானும் மதீனாவை ஹரமாக அறிவிக்கிறேன். மேலும், மக்காவின் மக்களுக்காக இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்ததைப் போன்று இரு மடங்காக, நான் அதன் (மதீனாவின்) 'ஸாஃ' மற்றும் 'முத்' (எனும் அளவைகளில்) (வளத்திற்காக) பிரார்த்தித்தேன்."

(இதை புகாரீ மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர்).

741

⋮

وَعَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْمَدِينَةُ حَرَمٌ مَا بَيْنَ عَيْرٍ إِلَى ثَوْرٍ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அலீ பின் அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "மதீனா, 'அயர்' முதல் 'தவர்' வரை ஹரம் (அதாவது, அதன் புனிதத்தன்மை காரணமாக சில செயல்கள் தடைசெய்யப்பட்ட ஒரு புனிதஸ்தலம்) ஆகும்" என்று கூறினார்கள். இதனை முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

باب صفة الحج ودخول مكة

ஹஜ் கிரியைகளின் வர்ணனையும், மக்காவில் நுழைதலும்.

742

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حَجَّ، فَخَرَجْنَا مَعَهُ، حَتَّى أَتَيْنَا ذَا الْحُلَيْفَةِ، فَوَلَدَتْ أَسْمَاءُ بِنْتُ عُمَيْسٍ، فَقَالَ: "اغْتَسِلِي وَاسْتُفِرِّي بِثَوْبٍ، وَأَحْرِمِي" وَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي الْمَسْجِدِ، ثُمَّ رَكِبَ الْقُصُوءَ [1] حَتَّى إِذَا اسْتَوَتْ بِهِ عَلَى الْبَيْدَاءِ أَهْلًا بِالتَّوْحِيدِ: "لَبَيْكَ اللَّهُمَّ لَبَيْكَ، لَبَيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ". حَتَّى إِذَا أَتَيْنَا الْبَيْتَ اسْتَلَمَ الرُّكْنَ، فَرَمَلَ ثَلَاثًا وَمَشَى أَرْبَعًا، ثُمَّ أَتَى مَقَامَ إِبْرَاهِيمَ فَصَلَّى، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى الرُّكْنَ فَاسْتَلَمَهُ. ثُمَّ خَرَجَ مِنَ الْبَابِ إِلَى الصَّفا، فَلَمَّا دَنَا مِنَ الصَّفا قَرَأَ: "إِنَّ الصَّفا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ" "أَبَدُ أَبَدًا اللَّهُ بِهِ" فَرَقِيَ الصَّفا، حَتَّى رَأَى الْبَيْتَ، فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ [2] فَوَحَّدَ اللَّهَ وَكَبَّرَهُ وَقَالَ: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ [وَحْدَهُ] [3] أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ". ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ [4] ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ نَزَلَ إِلَى الْمَرْوَةِ، حَتَّى [5] انْصَبَتْ قَدَمَاهُ فِي بَطْنِ الْوَادِي [سَعَى] [6] حَتَّى إِذَا صَعَدَتَا [7] مَشَى إِلَى الْمَرْوَةِ [8] فَفَعَلَ عَلَى الْمَرْوَةِ، كَمَا فَعَلَ عَلَى الصَّفا ... - فَذَكَرَ الْحَدِيثَ. وَفِيهِ: فَلَمَّا كَانَ يَوْمَ التَّرْوِيَةِ تَوَجَّهُوا إِلَى مِنَى، وَرَكِبَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَصَلَّى بِهَا الظُّهْرَ، وَالْعَصْرَ، وَالْمَغْرِبَ، وَالْعِشَاءَ، وَالْفَجْرَ، ثُمَّ مَكَثَ قَلِيلًا حَتَّى طَلَعَتِ الشَّمْسُ، فَأَجَازَ حَتَّى أَتَى عَرَفَةَ، فَوَجَدَ الْقِبْلَةَ قَدْ صُرِبَتْ لَهُ بِنَمْرَةٍ [9] فَنَزَلَ بِهَا. حَتَّى إِذَا غَطَّتِ الشَّمْسُ أَمْرًا بِالْقُصُوءِ، فَرُحِلَتْ لَهُ، فَأَتَى بَطْنَ الْوَادِي، فَخَطَبَ النَّاسَ. ثُمَّ أَذِنَ ثُمَّ أَقَامَ، فَصَلَّى الظُّهْرَ، ثُمَّ أَقَامَ فَصَلَّى الْعَصْرَ، وَلَمْ يُصَلِّ بَيْنَهُمَا شَيْئًا. ثُمَّ رَكِبَ حَتَّى أَتَى الْمَوْقِفَ فَجَعَلَ بَطْنَ نَاقَتِهِ الْقُصُوءِ إِلَى الصَّخَرَاتِ، وَجَعَلَ حَبْلَ الْمُشَاةِ [10] بَيْنَ يَدَيْهِ وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَلَمْ يَزَلْ واقِفًا حَتَّى غَرَبَتِ الشَّمْسُ، وَذَهَبَتْ

الصُّفْرَةُ قَلِيلًا، حَتَّى غَابَ الْقُرْصُ، وَدَفَعَ، وَقَدْ شَنَقَ لِقُصْوَاءِ الزِّمَامِ حَتَّى إِنَّ رَأْسَهَا لَيَصِيبُ
 مَوْرِكَ رَحْلِهِ، وَيَقُولُ بِيَدِهِ الْيَمْنَى: "أَيُّهَا النَّاسُ، السَّكِينَةُ، السَّكِينَةُ"، كُلَّمَا أَتَى حَبْلًا [11]
 أَرَخَى لَهَا قَلِيلًا حَتَّى تَصْعَدَ. حَتَّى أَتَى الْمُرْدَقَةَ، فَصَلَّى بِهَا الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ، بِأَذَانٍ وَاحِدٍ
 وَإِقَامَتَيْنِ، وَلَمْ يُسَبِّحْ [12] بَيْنَهُمَا شَيْئًا، ثُمَّ اضْطَجَعَ حَتَّى طَلَعَ الْفَجْرُ، فَصَلَّى [13] الْفَجْرَ،
 حِينَ [14] تَبَيَّنَ لَهُ الصُّبْحُ بِأَذَانٍ وَإِقَامَةٍ ثُمَّ رَكِبَ حَتَّى أَتَى الْمَشْعَرَ الْحَرَامَ، فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ،
 فَدَعَاهُ، وَكَبَّرَهُ، وَهَلَّلَهُ [15] فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفًا حَتَّى أَصْفَرَ جَدًّا. فَدَفَعَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ،
 حَتَّى أَتَى بَطْنَ مُحَسِّرٍ فَحَرَّكَ قَلِيلًا، ثُمَّ سَلَكَ الطَّرِيقَ الْوُسْطَى الَّتِي تَخْرُجُ عَلَى الْجَمْرَةِ
 الْكُبْرَى، حَتَّى أَتَى الْجَمْرَةَ الَّتِي عِنْدَ الشَّجَرَةِ، فَرَمَاهَا بِسَبْعِ حَصِيَّاتٍ، يُكَبِّرُ مَعَ كُلِّ حَصَاةٍ
 مِنْهَا، مِثْلَ حَصَى الْخَذْفِ، رَمَى مِنْ بَطْنِ الْوَادِي، ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَى الْمُنْحَرِ، فَتَحَرَ، ثُمَّ رَكِبَ
 رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَأَفَاضَ إِلَى الْبَيْتِ، فَصَلَّى بِمَكَّةَ الظُّهْرَ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ
 مُطَوَّلًا [16] }.

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள்
 அறிவிக்கிறார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஹஜ் செய்தார்கள். நாங்களும்
 அவர்களுடன் புறப்பட்டோம். நாங்கள் 'துல்ஹுலைஃபா'வை அடைந்தபோது,
 அஸ்மா பின்த் உமைஸ் அவர்கள் (குழந்தையைப்) பெற்றெடுத்தார். அப்போது
 நபி (ஸல்) அவர்கள் (அவருக்கு), 'நீ குளித்துவிட்டு, ஒரு துணியால்
 (இரத்தத்தைத் தடுக்கக்) கட்டிக்கொண்டு, இஹ்ராம் பூணுக' என்று கூறினார்கள்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பள்ளவாசலில் தொழுதார்கள். பிறகு
 'கஸ்வா' (ஒட்டகத்தின்) மீது ஏறினார்கள். அந்த ஒட்டகம் அவர்களைச்
 சுமந்துகொண்டு 'பைதா' எனும் மேட்டுப் பகுதியில் நேராக நின்றபோது,
 ஏகத்துவ வாசகத்தைக் கொண்டு தல்பியா முழங்கினார்கள்:

'லப்பைக், அல்லாஹும்ம லப்பைக், லப்பைக், லா ஷரீக்க லக்க லப்பைக்,
 இன்னல் ஹம்த, வன்னிஃமத, லக்க வல்முல்க், லா ஷரீக்க லக்'

(இதன் பொருள்: இறைவா! இதோ உன்னிடம் வந்துவிட்டேன். இதோ
 உன்னிடம் வந்துவிட்டேன். உனக்கு இணை யாரும் இல்லை. இதோ
 உன்னிடம் வந்துவிட்டேன். நிச்சயமாக புகழும் அருட்கொடையும் ஆட்சியும்
 உனக்கே உரியன. உனக்கு இணை யாரும் இல்லை).

நாங்கள் கஅபாவை அடைந்ததும், அவர்கள் (ஹஜ்ரூல் அஸ்வத் இருக்கும்)

மூலையைத் தொட்டார்கள். பிறகு (தவாஃபின்) மூன்று சுற்றுக்களில் ரமல் செய்தார்கள் (வேகமாக நடந்தார்கள்); நான்கு சுற்றுக்களில் (சாதாரணமாக) நடந்தார்கள். பிறகு 'மகாமு இப்ராஹீம்' இடத்திற்கு வந்து அங்கு தொழுதார்கள். பிறகு (ஹஜருல் அஸ்வத்) மூலைக்குத் திரும்பிச் சென்று அதைத் தொட்டார்கள்.

பிறகு வாசல் வழியாக 'ஸஃபா'வை நோக்கிச் சென்றார்கள். ஸஃபாவை நெருங்கியதும், 'இன்னஸ் ஸஃபா வல் மர்வத்த மின் ஷஹாயிரில்லாஹ்' (நிச்சயமாக ஸஃபாவும் மர்வாவும் அல்லாஹ்வின் சின்னங்களில் உள்ளவையாகும் - அல்குர்ஆன் 2:158) என்று ஒதிவிட்டு, 'அல்லாஹ் எதைக்கொண்டு ஆரம்பித்தானோ, அதைக் கொண்டு நானும் ஆரம்பிக்கிறேன்' என்று கூறினார்கள்.

ஸஃபாவில் ஏறி, கஅபாவை பார்த்தார்கள். கிப்லாவை முன்னோக்கி, அல்லாஹ்வை ஒருமைப்படுத்தி, அவனைப் பெருமைப்படுத்திக் கூறினார்கள்:

'லா இலாஹ இல்லல்லாஹு வஹ்தஹு லா ஷரீக்க லஹு, லஹுல் முல்க், வ லஹுல் ஹம்த், வ ஹுவ அலா குல்லி ஷையின் கதீர். லா இலாஹ இல்லல்லாஹு வஹ்தஹு, அன்ஜஸ வஃப்தஹு, வ நஸர அப்தஹு, வ ஹஸமல் அஹ்ஸாப வஹ்தஹு.'

(இதன் பொருள்: அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் யாருமில்லை. அவன் தனித்தவன். அவனுக்கு இணையேதுமில்லை. அரசாட்சி அவனுக்கே உரியது. புகழும் அவனுக்கே உரியது. அவன் அனைத்துப் பொருட்கள் மீதும் ஆற்றலுடையவன். அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் யாருமில்லை. அவன் தனித்தவன். தனது வாக்குறுதியை அவன் நிறைவேற்றிவிட்டான். தனது அடியாருக்கு உதவி செய்தான். கூட்டுப்படைகளை அவன் மட்டுமே தோற்கடித்தான்).

பிறகு இதற்கிடையில் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். இவ்வாறு மூன்று முறை செய்தார்கள்.

பிறகு மர்வாவிற்கு இறங்கிச் சென்றார்கள். அவர்களுடைய கால்கள் பள்ளத்தாக்கின் நடுப்பகுதியில் பதிந்தபோது (வேகமாக) ஓடினார்கள் (ஸயீ செய்தார்கள்). (மேடான பகுதியில்) கால்கள் மேலேறியதும் மர்வாவை அடையும் வரை நடந்தார்கள். ஸஃபாவில் செய்தது போன்றே மர்வாவிலும் செய்தார்கள்... (ஹதீஸின் சுருக்கம்).

தர்வியா நாள் (துல்ஹஜ் 8) வந்தபோது, மினாவை நோக்கிச் சென்றார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வாகனத்தில் சென்று, அங்கு ஞஹர், அஸ்ர், மக்ரிப், இஷா மற்றும் ஃபஜர் ஆகிய தொழுகைகளைத் தொழுதார்கள். பிறகு சூரியன் உதிக்கும் வரை சிறிது நேரம் தாமதித்தார்கள். பிறகு (மினாவிலிருந்து) புறப்பட்டு அரஃபாவுக்கு வந்தார்கள். நமிரா என்னுமிடத்தில் அவர்களுக்காக கூடாரம் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு அங்கே இறங்கினார்கள்.

சூரியன் (உச்சியிலிருந்து) சாய்ந்ததும், கஸ்வா ஒட்டகத்தைக் கொண்டுவரக் கட்டளையிட்டார்கள். அது தயார் செய்யப்பட்டதும், பள்ளத்தாக்கின் மையப்பகுதிக்கு வந்து மக்களுக்கு சொற்பொழிவாற்றினார்கள். பிறகு பாங்கு (அதான்) சொல்லப்பட்டது; பிறகு இகாமத் சொல்லப்பட்டது; ஞாஹர் தொழுதார்கள். பிறகு இகாமத் சொல்லப்பட்டது; அஸ்ர் தொழுதார்கள். இவ்விரண்டுக்கும் இடையில் எதையும் தொழவில்லை.

பிறகு வாகனத்தில் ஏறி தங்கும் இடத்திற்கு (மவ்கிஃப்) வந்தார்கள். கஸ்வா ஒட்டகத்தின் வயிற்றுப்பகுதி பாறைகளை நோக்கியும், பாதசாரிகள் செல்லும் பாதை தமக்கு முன்னாலும் இருக்குமாறு வைத்து, கிப்லாவை முன்னோக்கி நின்றார்கள். சூரியன் மறையும் வரை அங்கேயே நின்றார்கள். மஞ்சள் நிறம் சிறிது மறைந்து சூரியவட்டம் முழுமையாக மறைந்ததும், அங்கிருந்து திரும்பினார்கள்.

கஸ்வா ஒட்டகத்தின் தலை சேணத்தின் முன்பகுதியைத் தொடும் அளவுக்கு அதன் கடிவாளத்தை இறுகப் பிடித்திருந்தார்கள். தமது வலது கையால் சைகை செய்து, 'மக்களே! அமைதி! அமைதி!' என்று கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள். மணல் குன்றுகளுக்கு வரும்போதெல்லாம் அது மேலேறுவதற்கு வசதியாகக் கடிவாளத்தை சற்று தளர்த்திக் கொள்வார்கள்.

இவ்வாறு முஸ்தலிஃபாவை அடைந்தார்கள். அங்கே மக்ரிப் மற்றும் இஷா தொழுகைகளை ஒரு பாங்கு மற்றும் இரண்டு இகாமத்துகளுடன் தொழுதார்கள். இவ்விரண்டுக்கும் இடையில் (சன்னத், நஃபில்) எதையும் தொழவில்லை. பிறகு ஃபஜர் உதயமாகும் வரை படுத்திருந்தார்கள். விடியற்காலை புலப்பட்டதும் ஒரு பாங்கு, ஒரு இகாமத்துடன் ஃபஜர் தொழுதார்கள்.

பிறகு வாகனத்தில் ஏறி 'மஸ்ஷருல் ஹராம்' இடத்திற்கு வந்தார்கள். கிப்லாவை முன்னோக்கி, அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்தார்கள்; அவனைப் பெருமைப்படுத்தினார்கள்; அவனது ஏகத்துவத்தை மொழிந்தார்கள். நன்கு விடியும் வரை அங்கேயே நின்றார்கள். சூரியன் உதயமாவதற்கு முன்பே (மினாவை நோக்கி) புறப்பட்டார்கள்.

'முஹஸ்ஸிர்' பள்ளத்தாக்கின் அடிப்பகுதிக்கு வந்ததும் (ஒட்டகத்தை) சிறிது விரட்டினார்கள். பிறகு 'ஜம்ரத்துல் குப்ரா' (பெரிய ஜம்ரா) பக்கம் செல்லும் நடுத்தரப் பாதையில் சென்றார்கள். மரத்தடியில் உள்ள ஜம்ராவிற்கு வந்து, அங்கே ஏழு கற்களை எறிந்தார்கள். ஒவ்வொரு கல்லை எறியும்போதும் தக்பீர் (அல்லாஹ் அக்பர்) கூறினார்கள். அக்கற்கள் சுண்டு விரலால் எறியும் கற்கள் (அளவு) இருந்தன. பள்ளத்தாக்கின் அடிப்பகுதியிலிருந்து எறிந்தார்கள்.

பிறகு குர்பானி கொடுக்கும் இடத்திற்குத் திரும்பிச் சென்று, குர்பானி கொடுத்தார்கள். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வாகனத்தில் ஏறி (கஅபாவை நோக்கி) சென்றார்கள். (தவாஃபுல் இஃபாதா செய்துவிட்டு) மக்காவில் ஞாஹர் தொழுதார்கள்."

இமாம் முஸ்லிம் (ரஹ்) இதனை விரிவாகப் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

743

:

وَعَنْ خُزَيْمَةَ بْنِ ثَابِتٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ إِذَا فَرَغَ مِنْ تَلْبِيئِهِ فِي حَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ سَأَلَ اللَّهَ رِضْوَانَهُ وَالْجَنَّةَ وَاسْتَعَاذَ [1] بِرَحْمَتِهِ مِنَ النَّارِ } رَوَاهُ الشَّافِعِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ [2].

குஸைமா பின் ஸாபித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஹஜ் அல்லது உம்ராவில் தல்பியாவை முடித்ததும், அல்லாஹ்விடம் அவனுடைய திருப்தியையும் சுவர்க்கத்தையும் கேட்பார்கள்; மேலும், அவனது அருளைக் கொண்டு நரகத்திலிருந்தும் பாதுகாப்புக் கோருவார்கள்.’ இதை அஷ்-ஷாஃபிஃ அவர்கள் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்கள்.

744

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { نَحَرْتُ هَاهُنَا, وَمِنِّي كُلُّهَا مَنْحَرٌ, فَأَنْحَرُوا فِي رِجَالِكُمْ, وَوَقَفْتُ هَاهُنَا وَعَرَفْتُ كُلُّهَا مَوْقِفٌ, وَوَقَفْتُ هَاهُنَا وَجَمَعْتُ كُلُّهَا مَوْقِفٌ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் இங்கே (மினாவில்) குர்பானி அறுத்தேன்; மினா முழுவதும் குர்பானி அறுக்குமிடமாகும். எனவே, நீங்கள் உங்கள் தங்குமிடங்களிலேயே அறுங்கள். நான் இங்கே நின்றேன்; அரஃபா முழுவதும் (துஆச் செய்து) நிற்கும் இடமாகும். மேலும், நான் இங்கே நின்றேன்; ஜம்வு (முஸ்தலிஃபா) முழுவதும் (துஆச் செய்து) நிற்கும் இடமாகும்.”

745

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لَمَّا جَاءَ إِلَى مَكَّةَ دَخَلَ مِنْ أَعْلَاهَا, وَخَرَجَ مِنْ أَسْفَلِهَا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ‘நபி (ஸல்) அவர்கள் மக்காவிற்கு வந்தபோது, அதன் மேல்பகுதி (மதீனாவிலிருந்து வரும் வழியான ‘கதா’

கணவாய் போன்ற உயரமான பகுதி) வழியாக நுழைந்து, அதன் கீழ்ப்பகுதி (யமன் திசைக்குச் செல்லும் 'குதா' கணவாய் போன்ற தாழ்வான பகுதி) வழியாக வெளியேறினார்கள்.' முத்தஃபகுன் அலைஹி.

746

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: { أَنَّهُ كَانَ لَا يَقْدُمُ مَكَّةَ إِلَّا بَاتَ بِذِي طُوًى حَتَّى يُصْبِحَ وَيَغْتَسِلَ, وَيَذْكُرُ ذَلِكَ عِنْدَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் மக்காவிற்கு வரும்போதெல்லாம், (மக்காவிற்கு அருகிலுள்ள) தீ துவா (என்ற இடத்தில்) இரவில் தங்கி, காலை வரை காத்திருந்து குளிப்பார்கள். (ஏனெனில்) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறே செய்வார்கள் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

747

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: { أَنَّهُ كَانَ يَقْبَلُ الْحَجَرَ الْأَسْوَدَ وَيَسْجُدُ عَلَيْهِ } رَوَاهُ الْحَاكِمُ مَرْفُوعًا, وَابْنُ هَقِيٍّ مَوْثُوقًا [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "அவர்கள் (இப்னு அப்பாஸ்) ஹஜருல் அஸ்வத் கல்லை முத்தமிட்டு, அதன் மீது ஸஜ்தா செய்து வந்தார்கள்." (இந்த அறிவிப்பை அல்-ஹாகிம் மர்ஃபூ ஆகவும் (நபி (ஸல்) அவர்களின் செயல் என), அல்பைஹகீ மவ்ஹூப் ஆகவும் (இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களின் செயல் என) அறிவித்துள்ளனர்.)

748

:

وَعَنْهُ قَالَ: أَمَرَهُمُ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَنْ يَرْمُوا ثَلَاثَةَ أَشْوَاطٍ وَيَمْشُوا أَرْبَعًا, مَا بَيْنَ الرَّكْنَيْنِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்: மூன்று சுற்றுகள் மெதுவாக ஓடுமாறும் (ரமல் செய்யுமாறும்), நான்கு சுற்றுகள் (சாதாரணமாக) நடக்குமாறும், (கஅபாவின்) இரண்டு மூலைகளுக்கு (ஹஜருல் அஸ்வத் மற்றும் யமானி மூலை) இடையில் (உள்ள பாதையில் சாதாரணமாக) நடக்குமாறும்.

749

:

وَعَنْهُ قَالَ: { لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَسْتَلِمُ مِنَ الْبَيْتِ غَيْرَ الرُّكْنَيْنِ
الْيَمَانَيْنِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (கஃபாவின் நான்கு மூலைகளில்) இரண்டு யமானி மூலைகளைத் தவிர, (மற்ற) எதையும் இஸ்திலாம் செய்வதை (தொடுவதை அல்லது முத்தமிடுவதை) நான் கண்டதில்லை."

750

:

وَعَنْ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّهُ قَبَّلَ الْحَجَرَ [الْأَسْوَدَ] فَقَالَ: إِنِّي أَعْلَمُ أَنَّكَ حَجَرٌ لَا تَضُرُّ وَلَا تَنْفَعُ، وَلَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُقَبِّلُكَ مَا قَبَّلْتُكَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

உமர் (ரழி) அவர்கள் கறுப்புக் கல்லை முத்தமிட்டுவிட்டு, “நிச்சயமாக நீ ஒரு கல் என்று நான் அறிவேன். உன்னால் தீங்கும் செய்யவும் முடியாது; நன்மையும் செய்யவும் முடியாது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உன்னை முத்தமிட்டதை நான் பார்த்திராவிட்டால், நான் உன்னை முத்தமிட்டிருக்க மாட்டேன்” என்று கூறினார்கள். (இதை இமாம் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்) ஒப்புக்கொண்டனர்.

751

:

وَعَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَطُوفُ بِالْبَيْتِ وَيَسْتَلِمُ الرُّكْنَ بِمِحْجَنٍ مَعَهُ، وَيُقَبِّلُ الْمِحْجَنَ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அபு அத்துஃபைல் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கஃபாவை தவாஃப் செய்துகொண்டிருந்தபோது, தம்மிடமிருந்த ஒரு வளைந்த தடியால் (கருப்புக் கல்லின்) மூலையைத் தொட்டுவிட்டு, பின்னர் அந்த வளைந்த தடியை முத்தமிட்டதை நான் கண்டேன்.’ இதனை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.

752

:

وَعَنْ يَعْلَى بْنِ أُمَيَّةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { طَافَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مُصْطَبًا

بُرْدٍ أَخْضَرَ { رَوَاهُ الْخُمْسَةُ إِلَّا النَّسَائِيَّ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ [1] .

யஃலா பின் உமைய்யா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள், ஒரு பச்சை நிற மேலாடையைத் தமது வலது அக்குளுக்குக் கீழால் கொண்டுவந்து, இடது தோளை மூடியவாறு (இள்திபாஃ எனும் முறையில்) அணிந்துகொண்டு தவாஃப் செய்தார்கள்.”

753

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ يُهْلُ مِنَّا الْمُهْلُ فَلَا يُكْرَهُ عَلَيْهِ، وَيُكْبَرُ [مِنَّا] [1] الْمُكْبَرُ فَلَا يُكْرَهُ عَلَيْهِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [2] .

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “(நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில், ஹஜ்ஜின் போது) எங்களில் தல்பியா கூறுபவர் தல்பியா கூறுவார்; அவரையாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். (அதேபோல், எங்களில்) தக்பீர் கூறுபவர் தக்பீர் கூறுவார்; அவரையும் யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள்.” ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

754

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي الثَّقَلِ، أَوْ قَالَ فِي الضَّعْفَةِ مِنْ جَمْعٍ [1] بِلَيْلٍ [2] .

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், சுமைகளுடன் (அதாவது பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் போன்றோருடன்) - அல்லது பலவீனமானவர்களுடன் - என்னை இரவில் ‘ஜம்ஃ’ (முஸ்தலிஃபா)விலிருந்து அனுப்பினார்கள்.”

755

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { اسْتَأْذَنْتُ سَوْدَةَ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لَيْلَةَ الْمُرْدِفَةِ: أَنْ تَدْفَعَ قَبْلَهُ، وَكَانَتْ ثُبَّةً - تَعْنِي: ثَقِيلَةً - فَأَذِنَ لَهَا { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِمَا [1] .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஸவ்தா (ரழி) அவர்கள் அல்-முஸ்தலிஃபாவின் இரவில், நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்பே (மினாவிற்கு) புறப்பட்டுச் செல்ல அனுமதி கோரினார்கள். அவர்கள் (உடல் பருமனாக இருந்ததால்) மெதுவாகச் செல்பவராக இருந்தார்கள். எனவே, நபி (ஸல்)

அவர்கள் அவர்களுக்கு அனுமதி அளித்தார்கள்.” (இதை புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளனர்.)

756

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا تَرْمُوا
الْجَمْرَةَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا النَّسَائِيَّ, وَفِيهِ انْقِطَاعٌ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம் கூறினார்கள், "சூரியன் உதிக்கும் வரை ஜம்ராவில் (அதாவது, பெருநாள் தினத்தில் ஜம்ரத்துல் அகபாவில்) கற்களை எறியாதீர்கள்.” இதனை ஐந்து இமாம்களில் நஸாய் தவிர மற்றவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள், ஆனால் அதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் துண்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

757

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { أُرْسِلَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِأَمٍّ سَلَمَةَ لَيْلَةَ
النَّحْرِ, فَرَمَتِ الْجَمْرَةَ قَبْلَ الْفَجْرِ, ثُمَّ مَضَتْ فَأَفَاضَتْ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ, وَإِسْنَادُهُ عَلَى شَرْطِ
مُسْلِمٍ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் தியாகப் பெருநாள் இரவில் (துல்ஹஜ் பத்தாம் நாள் இரவில்) உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களை (முஸ்தலிஃபாவிலிருந்து) அனுப்பினார்கள். அவர்கள் ஃபஜருக்கு முன்பே ஜம்ராவிடம் கல் எறிந்தார். பிறகு (மக்காவிற்குச்) சென்று (கஃபாவைச் சுற்றி) தவாஃப் இஃபாளா செய்தார்.”

758

:

وَعَنْ عُرْوَةَ بْنِ مُضَرِّسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - {
مَنْ شَهِدَ صَلَاتَنَا هَذِهِ - يَعْنِي: بِالْمُرْدَلِفَةِ - فَوَقَفَ مَعَنَا حَتَّى نَذْفَعَ, وَقَدْ وَقَفَ بِعَرَفَةَ قَبْلَ ذَلِكَ
لَيْلًا أَوْ نَهَارًا, فَقَدْ تَمَّ حُجُّهُ وَقَضَى تَفَثُهُ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ, وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ, وَابْنُ حُزَيْمَةَ
[1].

உர்வா பின் முதர்ரஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“யார் நம்முடன் முஸ்தலிஃபாவில் இந்தத் தொழுகையை (மஃரிப் மற்றும் இஷா தொழுகைகளை இணைத்து) தொழுது, நாம் புறப்படும் வரை நம்முடன் நின்று, அதற்கு முன்னர் இரவிலோ அல்லது பகலிலோ அரஃபாத்தில் தங்கியிருந்தாரோ, அவரது ஹஜ் முழுமை பெற்றுவிட்டது; அவர் தனது ஹஜ்ஜின் (இஹ்ராமிலிருந்து நீங்கும்) சடங்குகளை நிறைவேற்றிவிட்டார்.”

இதனை ஐந்து இமாம்கள் அறிவித்துள்ளனர். திர்மிதீ மற்றும் இப்னு குஸைமா ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

759

:

وَعَنْ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { إِنَّ الْمُشْرِكِينَ كَانُوا لَا يُفِيضُونَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَيَقُولُوا: أَشْرِقَ ثَبِيرٌ [1] وَأَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - خَالَفَهُمْ، ثُمَّ أَفَاضَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [2].

உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ‘இணைவைப்பாளர்கள் சூரியன் உதயமாகும் வரை (முஸ்தலிஃபாவிலிருந்து) புறப்பட மாட்டார்கள். மேலும் அவர்கள், ‘தபீர் (மலை) மீது சூரியன் பிரகாசிக்கட்டும்’ என்று கூறுவார்கள். நிச்சயமாக நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர்களுக்கு மாறுசெய்து, சூரியன் உதயமாவதற்கு முன்பே (முஸ்தலிஃபாவிலிருந்து) புறப்பட்டார்கள்.’ இதை புகாரி அறிவித்துள்ளார்.

760, 761

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ وَأُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَا: { لَمْ يَزَلِ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُلَبِّي حَتَّى رَمَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) மற்றும் உஸாமா பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஜம்ரத்துல் அகபாவில் (கற்களை) எறியும் வரை தல்பியா கூறிக்கொண்டே இருந்தார்கள்.” இதை அல்-புகாரி அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

762

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّهُ جَعَلَ الْبَيْتَ عَنْ يَسَارِهِ، وَمَنْى عَنْ يَمِينِهِ، وَرَمَى الْجَمْرَةَ بِسَبْعِ حَصِيَّاتٍ [1] وَقَالَ: هَذَا مَقَامُ الَّذِي أُنْزِلَتْ عَلَيْهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [2].

அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள், கஃபாவைத் தமது இடப்பக்கத்திலும், மினாவைத் தமது வலப்பக்கத்திலும் வைத்து, ஜம்ராவின் மீது ஏழு சிறு கற்களை எறிந்தார்கள். மேலும், "சூரா அல்-பகரா யாருக்கு அருளப்பட்டதோ (அந்த நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள்) நின்ற இடம் இதுதான்" என்று கூறினார்கள்.

763

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { رَمَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الْجُمُرَةَ يَوْمَ النَّحْرِ ضُحًى، وَأَمَّا بَعْدَ ذَلِكَ فَإِذَا زَادَتْ الشَّمْسُ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தியாகத் திருநாளன்று (துல்ஹஜ் 10-ஆம் நாள்) முற்பகலில் ஜம்ராவில் கல் எறிந்தார்கள். அதற்குப் பிந்திய நாட்களில், சூரியன் உச்சி சாய்ந்த பிறகே கல் எறிந்தார்கள்."

764

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا { أَنَّهُ كَانَ يَرْمِي الْجُمُرَةَ الدُّنْيَا، بِسَبْعِ حَصِيَّاتٍ، يُكَبِّرُ عَلَى أَثَرِ كُلِّ حَصَاةٍ، ثُمَّ يَتَقَدَّمُ، ثُمَّ يُسْهَلُ، فَيَقُومُ فَيَسْتَقْبِلُ الْقِبْلَةَ، فَيَقُومُ طَوِيلًا، وَيَدْعُو وَيَرْفَعُ يَدَيْهِ، ثُمَّ يَرْمِي الْوُسْطَى، ثُمَّ يَأْخُذُ ذَاتَ الشِّمَالِ فَيَسْهَلُ، وَيَقُومُ مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ، ثُمَّ يَدْعُو فَيَرْفَعُ يَدَيْهِ وَيَقُومُ طَوِيلًا، ثُمَّ يَرْمِي جُمُرَةَ ذَاتِ الْعَقْبَةِ مِنْ بَطْنِ الْوَادِي وَلَا يَقِفُ عِنْدَهَا، ثُمَّ يُنْصَرِفُ، فَيَقُولُ: هَكَذَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَفْعَلُهُ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், ஜம்ரத்துத் துன்யா (சிறிய ஜம்ரா) மீது ஏழு கற்களை எறிவார்கள்; ஒவ்வொரு கல்லுடனும் தக்பீர் கூறுவார்கள். பிறகு சற்றே முன்னேறி, சமமான தரைக்கு வருவார்கள். பிறகு கிப்லாவை முன்னோக்கி நின்று, நீண்ட நேரம் நிற்பார்கள்; இரு கைகளையும் உயர்த்திப் பிரார்த்திப்பார்கள். பிறகு 'ஜம்ரத்துல் வஸ்தா' (நடு ஜம்ரா) மீது கல் எறிவார்கள். பிறகு இடது பக்கமாக நகர்ந்து சமமான தரைக்கு வருவார்கள். அங்கு கிப்லாவை முன்னோக்கி நின்று, பிறகு இரு கைகளையும் உயர்த்திப் பிரார்த்திப்பார்கள்; நீண்ட நேரம் நிற்பார்கள். பிறகு 'ஜம்ரத்துல் அகபா'வை பள்ளத்தாக்கின் அடிப்பகுதியிலிருந்து எறிவார்கள்; அங்கு நிற்கமாட்டார்கள். பிறகு திரும்புவார்கள். மேலும், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு செய்வதையே நான் பார்த்தேன்" என்று கூறுவார்கள்.

وَعَنْ [٥]; [1] { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: "اللَّهُمَّ ارْحَمْ الْمُخَلِّقِينَ" قَالُوا: وَالْمُقَصِّرِينَ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ فِي الثَّلَاثَةِ: "وَالْمُقَصِّرِينَ" { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [2].

இப்பனு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ***அல்லாஹும்ம இர்ஹம் அல்முஹல்லிகீன்*** (யா அல்லாஹ்! தலையை மழித்துக்கொண்டவர்களுக்கு நீ அருள் புரிவாயாக!) என்று கூறினார்கள். அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! (முடியை) கத்தரித்துக்கொண்டவர்களுக்கும்?" என்று கேட்டார்கள். மூன்றாவது முறை (அதாவது, மூன்றாவது முறையாகக் கேட்கப்பட்டபோது) அவர், "மேலும் கத்தரித்துக்கொண்டவர்களுக்கும்" என்று கூறினார். (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது)

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَقَفَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ, فَجَعَلُوا يَسْأَلُونَهُ, فَقَالَ رَجُلٌ: لَمْ أَشْعُرْ, فَحَلَقْتُ قَبْلَ أَنْ أُدْبَحَ. قَالَ: "إِدْبَحْ وَلَا حَرَجَ" فَجَاءَ آخَرُ, فَقَالَ: لَمْ أَشْعُرْ, فَنَحَرْتُ قَبْلَ أَنْ أُرْمِيَ, قَالَ: "إِرْمِ وَلَا حَرَجَ" فَمَا سَأَلَ يَوْمَئِذٍ عَنْ شَيْءٍ قُدِّمَ وَلَا أُخِّرَ إِلَّا قَالَ: "إِفْعَلْ وَلَا حَرَجَ" { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அப்துல்லாஹ் இப்பனு அம்ருப்னுல் ஆஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா)

அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஹஜ்ஜத்துல் வதாவின்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (மக்களுக்கு மத்தியில்) நின்றார்கள். அப்போது மக்கள் அவர்களிடம் (தங்கள் சந்தேகங்களைக்) கேட்கத் தொடங்கினர். ஒருவர், “நான் அறியாமல் (அல்லது விதி தெரியாமல்), அறுப்பதற்கு முன்பே (என் தலையை) மழித்துவிட்டேன்” என்றார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “அறுப்பீராக! குற்றமில்லை (தடையில்லை)” என்றார்கள். மற்றொருவர் வந்து, “நான் அறியாமல் (அல்லது விதி தெரியாமல்), கல் எறிவதற்கு முன்பே (குர்பானி) அறுத்துவிட்டேன்” என்றார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “கல் எறிவீராக! குற்றமில்லை (தடையில்லை)” என்றார்கள். அந்நாளில் (ஹஜ்ஜின் கிரியைகளில்) எதை முற்படுத்தியோ அல்லது பிற்படுத்தியோ செய்யப்பட்டது பற்றிக் கேட்கப்பட்டதற்கெல்லாம், “செய்வீராக! குற்றமில்லை (தடையில்லை)” என்றே அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்.

وَعَنْ الْمُسَوِّرِ بْنِ مَخْرَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَحَرَ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ, وَأَمَرَ أَصْحَابَهُ بِذَلِكَ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

அல்-மிஸ்வர் பின் மக்ரமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (ஹஜ்ஜின் சடங்குகளில்) தமது பலிப்பிராணியை அறுத்து பலியிட்டார்கள், (தலையை) மழிப்பதற்கு முன். மேலும், தமது தோழர்களுக்கும் அவ்வாறு செய்யுமாறு கட்டளையிட்டார்கள்.’ இதை அல்-புகாரி பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

768

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا رَمَيْتُمْ وَحَلَقْتُمْ فَقَدْ حَلَّ لَكُمْ الطَّيْبُ وَكُلُّ شَيْءٍ إِلَّا النِّسَاءَ } رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَأَبُو دَاوُدَ, وَفِي إِسْنَادِهِ ضَعْفٌ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் (ஜம்ராவில்) கல்லெறிந்து, (தலையை) மழித்துக்கொண்டால், பெண்கள் (அதாவது தாம்பத்திய உறவு) தவிர, நறுமணம் மற்றும் அனைத்தும் (இஹ்ராம் நிலையில் தடை செய்யப்பட்டிருந்தவை) உங்களுக்கு ஹலாலாகிவிடும்." இதை அஹ்மத் மற்றும் அபுதாவூத் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் பலவீனம் உள்ளது.

769

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا, عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَيْسَ عَلَى النِّسَاءِ حَلْقٌ, وَإِنَّمَا يَقْصُرْنَ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பெண்களுக்கு (ஹஜ் அல்லது உம்ராவின் போது தலையை) மழித்தல் கிடையாது; அவர்கள் தங்களின் முடியை (சிறிதளவு) குறைத்துக் கொள்வது மட்டுமே உண்டு." இதனை அபு தாவூத் அவர்கள் நல்ல அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவுசெய்துள்ளார்கள்.

770

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: { أَنَّ الْعَبَّاسَ بْنَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - اسْتَأْذَنَ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ يَبِيتَ بِمَكَّةَ لَيْلًا لِي مَنِيٍّ، مِنْ أَجْلِ سِقَايَتِهِ، فَأُذِنَ لَهُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்-அப்பாஸ் பின் அப்துல் முத்தலிப் (ரழி) அவர்கள், தம்முடைய ஸிகாயத் (ஹஜ்ஜின் போது யாத்ரீகர்களுக்கு ஸம்ஸம் நீர் வழங்கும் சிறப்பு) பணிக்காக, மினாவின் இரவுகளில் மக்காவில் தங்குவதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அனுமதி கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு அனுமதியளித்தார்கள். (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

771

:

وَعَنْ عَاصِمِ بْنِ عَدِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أُرْخِصَ لِرُعَاةِ الْإِبِلِ فِي الْبَيْتِ عَنْ مَنِيٍّ، يَوْمَ النَّحْرِ، ثُمَّ يَوْمَ الْغَدِ لِيَوْمَيْنِ، ثُمَّ يَوْمَ النَّفَرِ { رَوَاهُ الْخُمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ جَبَّانَ [1].

ஆஸிம் பின் அதீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒட்டக மேய்ப்பவர்களுக்கு மினாவில் (இரவு) தங்குவதிலிருந்து (அதாவது, மினாவில் இரவைக் கழிக்காமல் தங்கள் ஒட்டகங்களை மேய்க்கச் செல்ல) சலுகை அளித்தார்கள். (அதன்படி) அவர்கள் நஹ்ருடைய நாளில் (துல்ஹஜ் 10 அன்று) கல் எறிவார்கள்; பிறகு மறுநாளில் (துல்ஹஜ் 11 அன்று) இரண்டு நாட்களுக்குரிய (அதாவது, 11 மற்றும் 12 ஆம் நாட்களுக்குரிய) கல் எறிதலைச் சேர்த்து எறிவார்கள்; பிறகு நஃப்ருடைய நாளில் (மினாவிலிருந்து புறப்படும் நாளில், அதாவது துல்ஹஜ் 12 அல்லது 13 அன்று) கல் எறிவார்கள்.'

772

:

وَعَنْ أَبِي بَكْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَوْمَ النَّحْرِ ... { الْحَدِيثُ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபு பக்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நஹர் (அறுத்துப் பலியிடும்) நாளில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள். (ஹதீஸின் தொடர்ச்சி). புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளார்கள்.

وَعَنْ سَرَّاءِ بِنْتِ نَبْهَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
يَوْمَ الرُّءُوسِ فَقَالَ: أَلَيْسَ هَذَا أَوْسَطَ أَيَّامِ التَّشْرِيقِ؟ } الْحَدِيثَ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ
.[1]

ஸர்ரா பின்த் நப்ஹான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ‘யவ்முர் ருஹஸ்’ (அதாவது, துல்ஹஜ் 11ஆம் நாள்) அன்று எங்களுக்கு உரை நிகழ்த்தியபோது, ‘இது தஷரீக் நாட்களின் நடு நாள் அல்லவா?’ (தஷரீக் நாட்களின் நடு நாள் துல்ஹஜ் 12ஆம் நாள் ஆகும்) என்று கேட்டார்கள்.”

இதனை அபுதாவூத் நல்ல (ஹஸன்) அறிவிப்பாளர் தொடரில் பதிவு செய்துள்ளார்.

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ لَهَا: { طَوَّأْتُكَ بِالْبَيْتِ
وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ يَكْفِيكَ لِحْجَتُكَ وَعُمْرَتُكَ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், ‘(கஅபா எனும்) இறையில்லத்தை நீங்கள் தவாஃப் செய்வதும், ஸஃபா மற்றும் மர்வாவிற்கு இடையில் நீங்கள் (ஸஃயீ) செய்வதும் உங்களுடைய ஹஜ் மற்றும் உம்ரா ஆகிய இரண்டிற்கும் போதுமானதாகும்’ என்று கூறினார்கள்.” இதனை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَمْ يَرْمُلْ فِي السَّبْعِ
الَّذِي أَقَاضَ فِيهِ } رَوَاهُ الْخُمْسَةُ إِلَّا التِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ الْهَاجِمْ. [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், (ஹஜ்ஜின் போது) இஃபாளா செய்த தவாஃபின் (தவாஃபுல் இஃபாளா அல்லது தவாஃபுஸ் ஸியாரா) ஏழு சுற்றுகளிலும் ‘ரமல்’ செய்யவில்லை.

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - صَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ
وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ، ثُمَّ رَقَدَ رَقْدَةً بِالمُحَصَّبِ، ثُمَّ رَكِبَ إِلَى الْبَيْتِ فَطَافَ بِهِ } رَوَاهُ
الْبُخَارِيُّ. [1].

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் ஞாஹர், அஸ்ர், மஃரிப் மற்றும் இஷா தொழுகைகளைத் தொழுதார்கள். பிறகு அல்-முஹஸ்ஸப் என்னுமிடத்தில் சிறிது நேரம் உறங்கினார்கள். பிறகு (கஅபாவிற்குச்) சவாரி சென்று அதனைத் தவாஃப் செய்தார்கள்." இதை அல்-புகாரி பதிவு செய்துள்ளார்.

777

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: { أَنَّهَا لَمْ تَكُنْ تَفْعَلْ ذَلِكَ - أَيُّ: التَّزُولَ بِالْبَطْحِ - وَتَقُولُ:
إِنَّمَا نَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لِأَنَّهُ كَانَ مَنَزِلًا أَسْمَحَ لِحُرُوجِهِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ
[1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், தாம் அவ்வாறு செய்வதில்லை -அதாவது 'அல்-அப்தஹ்' எனும் இடத்தில் தங்குவதில்லை. மேலும் அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அங்கு தங்கியது (ஒரு குறிப்பிட்ட நடைமுறை காரணத்திற்காக) மட்டுமே; ஏனெனில், அது அவர்கள் புறப்படுவதற்கு மிகவும் வசதியான தங்குமிடமாக இருந்தது" என்று கூறினார்கள்.

778

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { أَمَرَ النَّاسُ أَنْ يَكُونَ آخِرَ عَهْدِهِمُ بِالْبَيْتِ، إِلَّا أَنَّهُ
خَفَّفَ عَنِ الْحَائِضِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்கள் (மக்காவிலிருந்து திரும்பும்போது) தமது இறுதிச் செயல் கஅபாவில் தவாஃப் செய்வதுடன் இருக்க வேண்டும் எனக் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளார்கள். எனினும், மாதவிடாய் ஏற்பட்ட பெண்களுக்கு இதில் சலுகை அளிக்கப்பட்டுள்ளது."

779

:

وَعَنِ ابْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيَمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ، وَصَلَاةٌ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاةٍ فِي مَسْجِدِي بِمِائَةِ صَلَاةٍ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1].

இப்னு அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"எனது இந்த பள்ளிவாசலில் (மதீனாவில் உள்ள நபியின் பள்ளிவாசலில்) தொழுவது, அல்-மஸ்ஜித் அல்-ஹராம் (மக்காவில் உள்ள கஅபா அமைந்துள்ள பள்ளிவாசல்) தவிர, மற்ற (எந்த) பள்ளிவாசல்களிலும் தொழப்படும் ஆயிரம் தொழுகைகளை விடச் சிறந்ததாகும். மேலும், அல்-மஸ்ஜித் அல்-ஹராமில் தொழப்படும் தொழுகையானது, எனது இந்த பள்ளிவாசலில் தொழப்படும் தொழுகையை விட நூறு மடங்கு சிறந்ததாகும்." இதை அஹ்மத் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள், மேலும் இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

باب الفوات والإحصار

யாத்திரையைத் தவறவிடுதல் மற்றும் தடுக்கப்படுதல் பற்றிய பாடம்

780

:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { قَدْ أَحْصَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَخْلَقَ [1] وَجَامَعَ نِسَاءَهُ، وَنَحَرَ هَدْيَهُ، حَتَّى إِعْتَمَرَ عَامًا قَابِلًا } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [2].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (புனிதத் தலம் செல்லவிடாமல்) தடுக்கப்பட்டார்கள். ஆகவே, அவர்கள் (தமது தலையை) மழித்தார்கள்; தமது மனைவியருடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டார்கள்; தமது பலிப்பிராணியை அறுத்தார்கள். அடுத்த ஆண்டு அவர்கள் 'உம்ரா' செய்தார்கள்." அறிவித்தவர்: அல்-புகாரி

781

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { دَخَلَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَى صُبَاعَةَ بِنْتِ الزُّبَيْرِ بِنْتِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي أُرِيدُ الْحَجَّ، وَأَنَا شَاكِيَةٌ،

فَقَالَ النَّبِيُّ - صلى الله عليه وسلم - حُجِّيْ وَاشْتَرِ طِي: أَنَّ مَحَلِّي [1] حَيْثُ حَبَسْتَنِي { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [2].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், துபாஆ பின்த் அஸ்-ஸுபைர் பின் அப்துல் முத்தலிப் (ரழி) அவர்களிடம் சென்றார்கள். அப்போது அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் ஹஜ் செய்ய நாடுகிறேன்; ஆனால் நான் நோயுற்றுள்ளேன்" என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் ஹஜ் செய்வீராக! மேலும், **அன்ன மஹில்லீ ஹைஸு ஹபஸ்தனீ** (நிச்சயமாக, நீ (அல்லாஹ்) என்னை எங்கே தடுத்துவிடுகிறாயோ (அதாவது, நோய் அல்லது வேறு தடையின் காரணமாக ஹஜ்ஜை முடிக்க முடியாமல் போனால்), அதுவே நான் (இஹ்ராமிலிருந்து) விடுபடும் இடமாகும்) என்று நிபந்தனையிட்டுக்கொள்வீராக!" என்று கூறினார்கள்.

782, 783

:

وَعَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ الْحَجَّاجِ بْنِ عَمْرٍو الْأَنْصَارِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - { مَنْ كُسِرَ، أَوْ عُرِجَ، فَقَدْ حَلَّ وَعَلَيْهِ الْحَجُّ مِنْ قَابِلٍ قَالَ عِكْرِمَةُ. فَسَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ وَأَبَا هُرَيْرَةَ عَنْ ذَلِكَ؟ فَقَالَا: صَدَقَ { رَوَاهُ الْخَمْسَةُ، وَحَسَنَهُ التِّرْمِذِيُّ [1].

அல்-ஹஜ்ஜாஜ் பின் அம்ரு அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவருக்கு (எலும்பு) முறிந்தாலோ அல்லது யார் முடமானாலோ, அவர் (இஹ்ராமிலிருந்து) விடுபட்டுவிட்டார். மேலும், அவர் அடுத்த ஆண்டு ஹஜ் செய்ய வேண்டும்."

இக்ரிமா அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் இது குறித்து இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) மற்றும் அபு ஹுரைரா (ரழி) ஆகியோரிடம் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் இருவரும், 'அவர் உண்மையையே கூறியுள்ளார்' என்று கூறினார்கள்."

بلوغ المرام

7. كتاب البيوع

புளுகுல் மராம்

7. வணிக பரிவர்த்தனைகள்

782

:

عَنْ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - سُئِلَ: أَيُّ الْكَسْبِ أَطْيَبُ؟ قَالَ: { عَمَلُ الرَّجُلِ بِيَدِهِ، وَكُلُّ بَيْعٍ مَبْرُورٍ } رَوَاهُ الْبُزَّارِيُّ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ. [1]

ரிஃபாஆ பின் ராஃபிஃ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்களிடம், 'சம்பாத்தியங்களில் சிறந்தது எது?' என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "ஒருவர் தம் கையால் உழைப்பதும், ஒவ்வொரு நன்மையான (மோசடி, வஞ்சகம், வட்டி அல்லது தடைசெய்யப்பட்ட அம்சங்கள் அற்ற) வியாபாரமும் ஆகும்" என்று பதிலளித்தார்கள். இதை அல்-பஸ்ஸார் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்; அல்-ஹாகிம் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

783

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا -؛ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ عَامَ الْفَتْحِ، وَهُوَ بِمَكَّةَ: { إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَّمَ بَيْعَ الْخَمْرِ، وَالْمَيْتَةِ، وَالْخِنْزِيرِ، وَالْأَصْنَامِ. فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَرَأَيْتَ شُحُومَ الْمَيْتَةِ، فَإِنَّهُ تُطْلَى [1] بِهَا السُّفُنُ، وَتُدْهَنُ بِهَا الْجُلُودُ، وَيَسْتَصْبَحُ بِهَا النَّاسُ؟ فَقَالَ: لَا. هُوَ حَرَامٌ "، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عِنْدَ ذَلِكَ: "قَاتِلَ اللَّهِ الْيَهُودَ، إِنَّ اللَّهَ لَمَّا حَرَّمَ عَلَيْهِمْ شُحُومَهَا جَمَلُوهَا، ثُمَّ بَاغَوْهَا، فَأَكَلُوا ثَمَنَهُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [2].

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: மக்கா வெற்றி ஆண்டில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்காவில் இருந்தபோது, பின்வருமாறு கூறுவதை நான் கேட்டேன்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் மதுபானம், இறந்த பிராணிகள், பன்றி மற்றும் சிலைகளை விற்பனை செய்வதைத் தடை செய்துள்ளார்கள்." அப்போது, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இறந்த பிராணியின் கொழுப்பைப் பற்றி தாங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்? ஏனெனில் அது கப்பல்களுக்குப் பூசவும், தோல்களுக்குத் தடவவும், மக்கள் விளக்கு எரிக்கவும் பயன்படுகிறதே?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "இல்லை, அது ஹராம் (தடுக்கப்பட்டது)" என்று பதிலளித்தார்கள். பின்னர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அச்சமயம் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் யூதர்களைச் சபிப்பானாக; நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவர்களுக்குக் (பிராணிகளின்) கொழுப்பை ஹராமாக்கியபோது, அவர்கள் அதை உருக்கி, பின்னர் விற்று, அதன் விலையை (அதன் மூலம் கிடைத்த இலாபத்தை) உண்டார்கள்." (புகாரி, முஸ்லிம்)

783

:

وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ:
 { إِذَا اخْتَلَفَ الْمُتَبَايعَانِ لَيْسَ [1] بَيْنَهُمَا بَيَّةٌ، فَالْقَوْلُ مَا يَقُولُ رَبُّ السِّلْعَةِ أَوْ يَتَّأَنَّ كَانَ }
 رَوَاهُ الْخَمُوسَةُ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [2].

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன், “விற்பவரும் வாங்குபவரும் கருத்து வேறுபாடு கொண்டு, அவர்களுக்கிடையில் (தீர்ப்பளிக்க) எந்த ஆதாரமும் இல்லாதபோது, பொருளின் உரிமையாளர் கூறுவதே (அதாவது, விற்பவர் தனது விலைக் கூற்றின் மீது சத்தியம் செய்து கூறுவதே) ஏற்கப்படும்; அல்லது அவர்கள் (அந்த ஒப்பந்தத்தை) முறித்துக் கொள்ளலாம்.” இதை அல்-கம்ஸா அறிவித்தார்கள், மேலும் அல்-ஹாகிம் இதை ஆதாரப்பூர்வமானது என உறுதிப்படுத்தினார்கள்.

784

:

وَعَنْ أَبِي مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَهَى عَنْ ثَمَنِ
 الْكَلْبِ، وَمَهْرِ الْبَغِيِّ، وَحُلُوانِ الْكَاهِنِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நாயின் விலையையும், விபச்சாரியின் வருமானத்தையும் (அவளது இழிவான செயலுக்கான கூலியையும்), சோதிடரின் ஊதியத்தையும் (அவன்

கூறும் பொய்யான தகவல்களுக்காகப் பெறும் வெகுமதியையும்) தடை செய்தார்கள். (இந்த ஹதீஸ்) புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

785

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - ؛ { أَنَّهُ كَانَ [يَسِيرُ] عَلَى جَمَلٍ لَهُ أَعْيَا. فَأَرَادَ أَنْ يُسَيِّرَهُ. قَالَ: فَلَحِقَنِي النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَدَعَانِي، وَضَرَبَهُ، فَسَارَ سَيْرَ أَلَمٍ يَسِيرُ مِثْلَهُ. قَالَ: "بِعَيْنِهِ بِوَقِيَّةٍ" قُلْتُ: لَا. ثُمَّ قَالَ: "بِعَيْنِهِ" فَبِعَيْنِهِ بِوَقِيَّةٍ، وَاشْتَرَطْتُ حُمْلَانَهُ إِلَى أَهْلِي، فَلَمَّا بَلَغْتُ أَتَيْتُهُ بِالْجَمَلِ، فَنَقَدَنِي ثَمَنَهُ، ثُمَّ رَجَعْتُ فَأَرْسَلَ فِي أَثَرِي. فَقَالَ: "أَتَرَانِي مَا كَسُتُكَ إِلَّا خُذَ جَمَلُكَ؟ خُذْ جَمَلُكَ وَدَرَاهِمَكَ. فَهُوَ لَكَ { مُتَّقِنٌ عَلَيْهِ، وَهَذَا السِّيَاقُ لِمُسْلِمٍ [1].

ஜாபிர் இப்னு அப்தில்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் என்னுடைய ஒட்டகம் ஒன்றில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தேன், அது மிகவும் சோர்வடைந்துவிட்டது. எனவே நான் அதை (அதன் போக்கில்) விட்டுவிட நினைத்தேன். நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னைப் பின்தொடர்ந்து வந்து சேர்ந்தார்கள். எனக்காகப் பிரார்த்தனை செய்து, அதை அடித்தார்கள். பிறகு, அது இதற்கு முன் ஒருபோதும் செல்லாத (அதிவேகத்தில்) சென்றது. பின்னர் அவர்கள், "இதை ஒரு ஊக்கியாவிற்கு எனக்கு விற்றுவிடுங்கள்" என்று கூறினார்கள். நான், "இல்லை" என்று பதிலளித்தேன். அவர்கள் மீண்டும், "இதை எனக்கு விற்றுவிடுங்கள்" என்று கூறினார்கள். எனவே நான் அதை ஒரு ஊக்கியாவிற்கு அவர்களுக்கு விற்றேன். இருப்பினும், நான் என் குடும்பத்தாரிடம் (வீடு) சென்று சேரும் வரை அதில் சவாரி செய்ய அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்தேன். பிறகு நான் (வீட்டிற்கு) வந்து சேர்ந்ததும், அந்த ஒட்டகத்தை அவர்களிடம் கொண்டு சென்றேன். அவர்கள் அதன் விலையை எனக்குப் பணமாகக் கொடுத்தார்கள். நான் பிறகு திரும்பிச் சென்றேன். அவர்கள் எனக்குப் பின்னால் ஒருவரை அனுப்பினார்கள். (நான் வந்தபோது), அவர்கள் கூறினார்கள், "நான் உங்கள் ஒட்டகத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்காக உங்களுடன் விலை பேரம் பேசினேன் என்று நினைக்கிறீர்களா? உங்கள் ஒட்டகத்தையும் உங்கள் பணத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், ஏனெனில் அது உங்களுடையது." புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால் அறிவிக்கப்பட்டது; இது முஸ்லிமின் வாசகமாகும்.

786

:

وَعَنْهُ قَالَ: { أَعْتَقَ رَجُلٌ مِّنَّا عَبْدَ اللَّهِ عَنْ زُبَيْرٍ لَّمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ غَيْرُهُ. فَدَعَا بِهِ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَبَاعَهُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அறிவித்தார்கள்: எங்களில் ஒருவர் தன்னிடம் இருந்த ஓர் அடிமையை, (தாம் இறந்த பிறகு) விடுதலை செய்வதாக (தத்பீர்) அறிவித்தார். எனினும், அவரிடம் அந்த அடிமையைத் தவிர வேறு எந்தச் சொத்தும் இருக்கவில்லை. எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் அந்த அடிமையை வரவழைத்து, அவரை விற்றுவிட்டார்கள் (அவரது கடனை அடைப்பதற்காக). (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

787

:

وَعَنْ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, وَرَضِيَ عَنْهَا - ; { أَنَّ فَأْرَةَ وَقَعَتْ فِي سَمْنٍ, فَمَاتَتْ فِيهِ, فَسُئِلَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْهَا. فَقَالَ: أَلْقَوْهَا وَمَا حَوْلَهَا, وَكُلُّهُ { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

நபி (ஸல்) அவர்களின் துணைவியார் மைமுனா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "ஒரு சுண்டெலி நெய்யில் விழுந்து, அதிலேயே இறந்துவிட்டது. (இது குறித்து) நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டபோது, அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அந்த சுண்டெலி'தையும், அதைச் சுற்றியுள்ள (நெய்) பகுதியையும் அப்புறப்படுத்திவிட்டு, (மீதமுள்ள) நெய்யை உண்ணுங்கள்!'" (இதை) புகாரி அறிவித்துள்ளார்.

787

:

وَزَادَ أَحْمَدُ. وَالنَّسَائِيُّ: فِي سَمْنٍ جَامِدٍ [1].

அஹ்மத் மற்றும் அந்-நஸாஈ (தங்கள் அறிவிப்பில்) மேலும் சேர்த்தார்கள்: 'அது' கட்டியான நெய்யில் (இருந்தது).'

788

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا وَقَعَتْ أَلْفَأْرَةٌ فِي السَّمْنِ, فَإِنْ كَانَ جَامِدًا أَلْقَوْهَا وَمَا حَوْلَهَا, وَإِنْ كَانَ مَائِعًا فَلَا تَقْرُبُوه {

رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَقَدْ حَكَمَ عَلَيْهِ الْبُخَارِيُّ وَأَبُو حَاتِمٍ بِالْوَهْمِ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரு எலி நெய்யில் (தெளிவுபடுத்தப்பட்ட வெண்ணெயில்) விழுந்துவிட்டால், அது திடமானதாக இருந்தால், அந்த எலியையும் அதைச் சுற்றியுள்ளதையும் தூக்கி எறிந்து விடுங்கள்; ஆனால் அது திரவமாக இருந்தால் அதனை நெருங்காதீர்கள் (அதாவது, அதனைப் பயன்படுத்தாதீர்கள்).” இதை அஹ்மத் மற்றும் அபூதாவூத் ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்; மேலும் புகாரி மற்றும் அபூ ஹாதீம் ஆகியோர் இதில் ‘வஹம்’ (தவறு) உள்ளதெனத் தீர்ப்பளித்துள்ளனர்.

789

:

وَعَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ قَالَ: سَأَلْتُ جَابِرًا عَنْ ثَمَنِ السَّنَوْرِ وَالْكَلْبِ؟ فَقَالَ: { زَجَرَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ ذَلِكَ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அபூ அஸ்-ஸுபைர் அவர்கள் கூறியதாவது: நான் ஜாபிர் (ரழி) அவர்களிடம் பூனை மற்றும் நாய் ஆகியவற்றின் விலை பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “நபி (ஸல்) அவர்கள் அதை விட்டும் (கடுமையாகத்) தடுத்தார்கள்” என்று கூறினார்கள்.

789

:

وَالنَّسَائِيُّ وَزَادَ: { إِلَّا كَلْبَ صَيْدٍ } [1].

மேலும் அன்-நஸாய் அவர்கள் சேர்த்தார்கள்: “வேட்டை நாயைத் தவிர (வேறு நாய்களை வளர்ப்பது தடைசெய்யப்பட்டது).”

790

:

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: { جَاءَتْنِي بَرِيرَةٌ، فَقَالَتْ: كَاتَبْتُ أَهْلِي عَلَى تَسْعِ أَوَاقٍ، فِي كُلِّ عَامٍ أَوْ قِيَّةً، فَأَعِينَنِي. فَقُلْتُ: إِنَّ أَحَبَّ أَهْلِكَ أَنْ أَعِدَّهَا لَهُمْ وَيَكُونَ وَلَوْ لِي لِي فَعَلْتُ، فَذَهَبَتْ بَرِيرَةٌ إِلَى أَهْلِهَا. فَقَالَتْ لَهُمْ: فَأَبُوا عَلَيْهَا، فَجَاءَتْ مِنْ عِنْدِهِمْ، وَرَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - جَالِسٌ. فَقَالَتْ: إِنِّي قَدْ عَرَضْتُ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ فَأَبَوْا إِلَّا أَنْ يَكُونَ الْوَلَاءُ لَهُمْ، فَسَمِعَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَأَخْبَرَتْ عَائِشَةُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -

وسلم - . فَقَالَ: خُذِيهَا وَاشْتَرِي لِهَؤُلَاءِ، فَإِنَّمَا أَوْلَاؤُا لِمَنْ أَعْتَقَ فَفَعَلَتْ عَائِشَةُ، ثُمَّ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - فِي النَّاسِ [خَطِيبًا]، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ. ثُمَّ قَالَ: أَمَّا بَعْدُ، مَا بَالُ رِجَالٍ يَشْتَرِ طُورَنَ شُرُوطًا لَيْسَتْ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَا كَانَ مِنْ شَرْطٍ لَيْسَ فِي كِتَابِ اللَّهِ فَهُوَ بَاطِلٌ، وَإِنْ كَانَ مِائَةَ شَرْطٍ، قَضَاءُ اللَّهِ أَحَقُّ، وَشَرْطُ اللَّهِ أَوْثَقُ، وَإِنَّمَا أَوْلَاؤُا لِمَنْ أَعْتَقَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [1] . وَعِنْدَ مُسْلِمٍ فَقَالَ: { اشْتَرِيهَا وَأَعْتِقِهَا وَاشْتَرِي لِهَؤُلَاءِ }

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

பரீரா (ரழி) என்னிடம் வந்து, "நான் என் எஜமானர்களுடன் (விடுதலைக்கான) ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டேன்; ஒன்பது ஊக்கியாக்களுக்கு (பதிலாக என் விடுதலையை உறுதி செய்துகொண்டேன்); ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு ஊக்கியா (செலுத்த வேண்டும்). எனவே எனக்கு உதவுங்கள்" என்று கூறினார். அதற்கு நான், "உன் எஜமானர்கள் விரும்பினால், நான் அவர்களுக்காக அந்தத் தொகையை (முழுமையாக) எண்ணித் தருகிறேன். ஆனால் உனது 'வாலா' (உரிமை - அதாவது, விடுதலை செய்ததற்கான எஜமானத்துவ உரிமை மற்றும் வாரிசுரிமை) எனக்குரியதாக இருக்க வேண்டும். (அப்படியென்றால்) நான் செய்கிறேன்" என்று கூறினேன். பரீரா தன் எஜமானர்களிடம் சென்றார். (இதை அவர்களிடம்) கூறினார். அவர்கள் அதை மறுத்துவிட்டார்கள்.

அவர் அவர்களிடமிருந்து (திரும்பி) வந்தார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள். பரீரா, "நான் அதை அவர்களிடம் எடுத்துரைத்தேன். ஆனால் 'வாலா' (உரிமை) தங்களுக்கே உரியதாக இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தவிர (வேறெதற்கும்) அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள்" என்று கூறினார். நபி (ஸல்) அவர்கள் (இதைச்) செவியுற்றார்கள். ஆயிஷா (ரழி) அவர்களும் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் விபரத்தைத் தெரிவித்தார்.

அப்போது அவர், "நீ அவளை (விலைக்கு) பெற்றுக்கொள் (அதாவது, அவளது விடுதலையை உறுதி செய்); அவர்களுக்கே 'வாலா' (உரிமை) என்று நிபந்தனையையும் விதித்துக்கொள். ஏனெனில், 'வாலா' என்பது விடுதலை செய்பவருக்கே உரியதாகும்" என்று கூறினார். ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அவ்வாறே செய்தார்.

பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்கள் மத்தியில் (உரையாற்ற) எழுந்தார்கள். அல்லாஹ்வைப் போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள். பிறகு கூறினார்கள்: "அம்மா பஃது (இறைப்புகழுக்குப்பின்), சில மனிதர்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது (அவர்கள் ஏன் இவ்வாறு செய்கிறார்கள்)? அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் இல்லாத நிபந்தனைகளை அவர்கள் விதிக்கிறார்கள். அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் இல்லாத எந்த நிபந்தனையும் செல்லாததாகும் (பாத்தில்); அது

நூறு நிபந்தனைகளாக இருந்தாலும் சரியே! அல்லாஹ்வின் தீர்ப்பே மிக உண்மையானது (மற்றும் பின்பற்றப்பட உரித்தானது); அல்லாஹ்வின் நிபந்தனையே மிக உறுதியானது (மற்றும் நம்பகமானது). நிச்சயமாக 'வாலா' என்பது விடுதலை செய்தவருக்கே உரியது."

இதை புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர். இவ்வாசகம் புகாரியினுடையது.

முஸ்லிமில் உள்ளது: "அவளை விலைக்கு வாங்கி, விடுதலை செய். 'வாலா' அவர்களுக்கே என்று நிபந்தனையையும் விதித்துக்கொள்."

791

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { نَهَى عُمَرُ عَنْ بَيْعِ أُمَّهَاتِ الْأَوْلَادِ فَقَالَ: لَا تَبَاغُ، وَلَا تَوْهَبُ، وَلَا تُورَثُ، لَيْسَتْ مَتَاعًا بَدَالَةً، فَإِذَا مَاتَ فَهِيَ حُرَّةٌ } رَوَاهُ مَالِكٌ، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ، وَقَالَ: رَفَعَهُ بَعْضُ الرُّوَاةِ، فَوَهُمَ [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

உமர் (ரழி) அவர்கள் (தங்கள் எஜமானர்களுக்குப்) பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்த அடிமைப் பெண்களை விற்பதைத் தடை செய்தார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள், "அவள் விற்கப்படக் கூடாது, பரிசாக அளிக்கப்படக் கூடாது, அல்லது வாரிசரிமையாகக் கொடுக்கப்படக் கூடாது. அவர் (எஜமானர்) உயிருடன் இருக்கும் வரை அவளிடமிருந்து பயனடைவார், அவர் இறந்ததும் அவள் சுதந்திரமானவள் ஆகிவிடுகிறாள்." இதை மாலிக் மற்றும் அல்-பய்ஹகீ ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர். அறிவிப்பாளர்களில் சிலர் இதைத் தவறுதலாக நபி (ஸல்) அவர்களிடம் தொடர்புபடுத்தியுள்ளனர் என்று (அல்-பய்ஹகீ) கூறினார்கள்.

792

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كُنَّا نَبِيعُ سَرَارَيْنَا، أُمَّهَاتِ الْأَوْلَادِ، وَالتَّبَيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حَيٌّ، لَأَنْزَى [1] بِذَلِكَ بَأْسًا } رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، وَابْنُ مَاجَةَ وَالدَّارِ قُطْنِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ [2].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நபி (ஸல்) அவர்கள் உயிருடன் இருந்தபோதே, எங்களுக்குக் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்த (அதாவது, 'உம்முல் வலாத்' என்ற சட்டத் தகுதியுடைய) எங்கள் அடிமைப் பெண்களை நாங்கள் விற்று வந்தோம்; அதில் தவறு ஏதும் இருப்பதாக நாங்கள் கருதவில்லை.”

793

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { نَهَى النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ بَيْعِ فَضْلِ الْمَاءِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உபரி நீர் (தன்னுடைய தேவைக்கு அதிகமாக உள்ள நீரை) விற்பதை தடை செய்தார்கள். இதை முஸ்லிம் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

793

:

وَزَادَ فِي رِوَايَةٍ: { وَعَنْ بَيْعِ ضَرَابِ الْجَمَلِ } [1].

மற்றொரு அறிவிப்பில், "மேலும், ஒட்டகத்தின் பொலியை (இனப்பெருக்கச் சேவையை) விற்பதும் (தடுக்கப்பட்டுள்ளது)" என்று கூடுதலாக வந்துள்ளது.

794

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ عَسْبِ الْفُحْلِ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஆண் பிராணியின் பொலிவுக் கூலியை (இனப்பெருக்கத்திற்காக ஆண் பிராணியைப் பயன்படுத்தியதற்காகப் பெறப்படும் கட்டணத்தை) தடை செய்தார்கள்.
அறிவிப்பவர்: புகாரி

795

:

وَعَنْهُ؛ { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَهَى عَنْ بَيْعِ حَبْلِ الْخَبَلَةِ، وَكَانَ بَيْعًا يَتَّبِعُهُ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ: كَانَ الرَّجُلُ يَتَّعِ الْجَزُورَ إِلَى أَنْ تُنْتَجِ النَّاقَةُ، ثُمَّ تُنْتَجِ اللَّيْ فِي بَطْنِهَا { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَالْفُظُّ لِلْبَخَارِيِّ [1].

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் 'ஹபல் அல்-ஹபலா' எனும் வியாபாரத்தைத் தடை செய்தார்கள். இது ஜாஹிலிய்யா காலத்தில் மக்கள் செய்துவந்த ஒரு வியாபாரமாகும். (அதாவது, ஒரு மனிதர், (அறுப்பதற்கான) ஓர் ஒட்டகத்தை, (அதன் சினை) ஒட்டகம் குட்டி ஈன்று, பிறகு அதன் வயிற்றில் உள்ள குட்டியும் ஈனும் வரை (தவணை குறிப்பிட்டு) வாங்குவார்.

ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது, இதன் வாசகம் அல்-புகாரியுடையது.

796

:

وَعَنْهُ؛ { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَهَى عَنْ بَيْعِ الْوَلَاءِ، وَعَنْ هَبْتِهِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்போது உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (ஒருவர்) விடுதலை செய்த அடிமையின் வாரிசரிமை (உரிமைய)யை விற்பதையும், அதை அன்பளிப்பாகக் கொடுப்பதையும் தடுத்தார்கள். இதை புஹாரியும் முஸ்லிமும் அறிவிக்கிறார்கள்.

797

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ بَيْعِ الْخَصَاةِ، وَعَنْ بَيْعِ الْغَرَرِ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், கல் எறிந்து செய்யும் வியாபாரத்தையும் (அதாவது, ஒரு குறிப்பிட்ட தூரத்திற்கு கல் எறிந்து, அது விழும் இடத்திற்குட்பட்ட பொருளை வாங்குவது அல்லது விலையை நிர்ணயிப்பது போன்ற நிச்சயமற்ற விற்பனை), நிச்சயமற்ற தன்மையுடைய (அல்லது ஆபத்தான) வியாபாரத்தையும் தடை செய்தார்கள். இதை முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

798

:

وَعَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَالَ: { مَنْ اشْتَرَى طَعَامًا فَلَا يَبِعُهُ حَتَّى يَكْتَالَهُ }
 { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1] } .

அறிவிப்பவர்: அபு ஹுரைரா (ரழி)

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் ஓர் உணவுப் பொருளை வாங்கினால், அதை அளந்து (அல்லது நிறுத்தி, தன் வசம் எடுத்துக் கொள்ளும்) வரை விற்கக் கூடாது."

முஸ்லிம்.

799

:

وَعَنْهُ قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- عَنْ بَيْعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ { رَوَاهُ أَحْمَدُ،
 وَالنَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ حِبَّانَ [1] } .

அபுஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"ஒரு விற்பனையில் இரண்டு விற்பனைகள் (அதாவது, ஒரு பொருளுக்கு ரொக்கத்திற்கு ஒரு விலையும், தவணைக்கு ஒரு விலையும் நிர்ணயித்து, ஒப்பந்தத்தின் போது எந்த விலை என்பதைத் தெளிவுபடுத்தாமல் இருப்பது அல்லது வட்டிக்கு வழிவகுக்கும் வகையில் இரண்டு ஒப்பந்தங்களை ஒரே ஒப்பந்தத்தில் இணைப்பது) செய்வதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தடுத்தார்கள்."

இதை அஹ்மத் மற்றும் அந்-நஸாய் (ஆகியோர்) அறிவித்தார்கள். அத்-திர்மிதீ மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் (ஆகியோர்) இதை 'ஸஹீஹ்' (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தினார்கள்.

799

:

وَلِأَبِي دَاوُدَ: { مَنْ بَاعَ بَيْعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ فَلَهُ أَوْ كُسْهُمَا, أَوْ الرِّبَا } [1] .

அபு தாவுதில் உள்ளது:

"யாரேனும் ஒரு விற்பனையில் இரண்டு விற்பனைகளைச் செய்தால் (அதாவது, ஒரே பொருளுக்கு ரொக்க விலை மற்றும் கடன் விலை என இரண்டு விலைகளை நிர்ணயித்து, ஒப்பந்தத்தின் போது எந்த விலை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது என்பதைத் தெளிவுபடுத்தாமல் இருந்தால்), அவருக்கு அவ்விரண்டில் குறைவானதே உரியது; அல்லது (அதிகமானதை எடுத்தால்) அது வட்டியாகும்."

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يَحِلُّ سَلْفٌ وَبَيْعٌ وَلَا شَرْطَانِ فِي بَيْعٍ، وَلَا رِبْحٌ مَالٌ يُضْمَنُ، وَلَا بَيْعٌ مَالَيْسَ عِنْدَكَ } رَوَاهُ
الْخُمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ حُزَيْمَةَ، وَالْحَاكِمُ [1].

அம்ரு பின் ஷுஐப் அவர்கள், தனது தந்தை வழியாக தனது பாட்டனார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரு கடனும் ஒரு விற்பனையும் (ஒரே ஒப்பந்தத்தில் இணைக்கப்படுவது), ஒரு விற்பனையில் இரண்டு நிபந்தனைகள் (ஒரே நேரத்தில் விதிப்பது), பொறுப்பில் இல்லாத ஒன்றின் இலாபம் (அதாவது, ஒரு பொருளின் இழப்புக்கான பொறுப்பை ஏற்காமல் அதன் இலாபத்தை அடைவது), மற்றும் உங்களிடம் இல்லாத ஒன்றை விற்பது (அதாவது, உங்கள் உடைமையில் இல்லாத ஒரு பொருளை விற்பது) ஆகியவை ஆகுமானதல்ல.” இதை அல்-கம்ஸா பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும், திர்மிதி, இப்னு குஸைமா மற்றும் ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

وَأُخْرِجَهُ فِي "عُلُومِ الْحَدِيثِ" مِنْ رِوَايَةِ أَبِي حَنِيفَةَ، عَنْ عَمْرِو الْمَذْكُورِ بِلَفْظٍ:
"نَهَى عَنْ بَيْعٍ وَشَرْطٍ" وَمِنْ هَذَا الْوَجْهِ أُخْرِجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي "الْأَوْسَطِ" وَهُوَ غَرِيبٌ [1].

அல்-ஹாகிம் அவர்கள் 'உலூம் அல்-ஹதீஸ்' நூலில், அபு ஹனீஃபா அவர்கள் (முன்னர்) குறிப்பிடப்பட்ட அம்ர் (பின் ஷுஐப்) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்ததாக, பின்வரும் வார்த்தைகளுடன் இதனைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்:

"நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு வியாபாரத்தையும் ஒரு நிபந்தனையையும் (ஒரே ஒப்பந்தத்தில் இணைத்து அல்லது அதனுடன் சேர்த்து) தடைசெய்தார்கள்."

அத்-தபரானீ அவர்கள் இந்த அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாக 'அல்-அவ்ஸத்' என்ற நூலில் இதை அறிவித்துள்ளார்கள், மேலும் இது ஃகரீப் (ஒரேயொரு அறிவிப்பாளரால் அறிவிக்கப்பட்டது) ஆகும்.

وَعَنْهُ قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ بَيْعِ الْعُرْبَانِ { رَوَاهُ مَالِكٌ, قَالَ: بَلَّغْنِي عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ, بِهِ [1] .

அம்ரு இப்னு ஷாஹப் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கப்படுகிறது: (அவர்கள் தனது தந்தை வழியாக தனது பாட்டனார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்.) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், வைப்புத்தொகை செலுத்தப்படும் வியாபார வகையைத் தடை செய்தார்கள். இதை மாலிக் (ரஹ்) அறிவித்தார்கள். மேலும் அவர்கள், "அம்ரு இப்னு ஷாஹப் அவர்கள் வழியாக (அதன் அறிவிப்பாளர் தொடரைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம்) இந்த செய்தி எனக்கு எட்டியது..." என்று கூறினார்கள்; அதாவது, மேலே கூறப்பட்ட ஹதீஸ்.

802

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { ابْتِيعْتُ زَيْتًا فِي السُّوقِ, فَلَمَّا اسْتَوْجَبْتُهُ لِقَيْتِي رَجُلٌ فَأَعْطَانِي بِهِ رُبْحًا حَسَنًا, فَأَرَدْتُ أَنْ أَضْرِبَ عَلَى يَدِ الرَّجُلِ, فَأَخَذَ رَجُلٌ مِنْ خَلْفِي بِذِرَاعِي, فَالْتَفَتُ, فَإِذَا هُوَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ, فَقَالَ: لَا تَبِعْهُ حَيْثُ ابْتِيعْتَهُ حَتَّى تَحْوزَهُ إِلَى رَحْلِكَ; فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَهَى أَنْ تُبَاعَ السِّلْعُ حَيْثُ تُبْتَاعُ, حَتَّى يَحْوزَهَا التَّجَارُ إِلَى رِحَالِهِمْ { رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَأَبُو دَاوُدَ وَاللَّفْظُ لَهُ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ وَالْحَاكِمُ [1] .

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் சந்தையில் எண்ணெய் வாங்கினேன். நான் அதை (விலைக்குப் பெற்று) உரிமையாக்கிக் கொண்டபோது, ஒரு மனிதர் என்னைச் சந்தித்து அதற்கு நல்ல இலாபம் தருவதாகக் கூறினார். நான் (ஒப்பந்தத்தை முடிக்க) அம்மனிதரின் கையில் அடிக்க முற்பட்டபோது, ஒரு மனிதர் என் முன்கையைப் பின்னாலிருந்து பிடித்தார். நான் திரும்பிப் பார்த்தபோது, அவர் ஸைத் இப்னு தாபித் (ரழி) அவர்கள்.

அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நீ அதை வாங்கிய இடத்திலேயே விற்காதே; அதை உன்னுடைய இருப்பிடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் வரை. ஏனெனில், வியாபாரிகள் பொருட்களை வாங்கிய இடத்திலேயே விற்பதை - அவர்கள் தங்கள் இருப்பிடங்களுக்கு அவற்றை எடுத்துச் செல்லும் வரை - அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தடை செய்துள்ளார்கள்'."

இதை அஹ்மத் மற்றும் அபூதாவூத் ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர். இது அபூதாவூத் உடைய வாசகமாகும். இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

803

:

وَعَنْهُ قَالَ: { قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي أَبِيعُ بِالْبُقْعِ، فَأَبِيعُ بِالْأَنْبَرِ وَأَخْذُ الدَّرَاهِمَ، وَأَبِيعُ بِالْأَنْبَرِ وَأَخْذُ الدَّرَاهِمِ، أَخْذُ هَذَا مِنْ هَذِهِ وَأَعْطِي هَذِهِ مِنْ هَذَا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-: لَا بَأْسَ أَنْ تَأْخُذَهَا بِسَعْرِ يَوْمِهَا مَا لَمْ تَتَفَرَّقَا وَبَيْنَكُمَا شَيْءٌ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"நான் கூறினேன்: 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் 'அல்-பகீ'யில் (சந்தையில்) விற்கிறேன். நான் தீனார்களுக்கு விற்று திர்ஹம்களைப் பெறுகிறேன்; திர்ஹம்களுக்கு விற்று தீனார்களைப் பெறுகிறேன். நான் ஒரு நாணயத்திற்குப் பதிலாக மற்றொன்றை எடுத்துக்கொள்கிறேன், மற்றொன்றிற்குப் பதிலாக ஒன்றைக் கொடுக்கிறேன் (அதாவது, நாணயங்களை மாற்றிக்கொள்கிறேன்)?"

(அதற்கு) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'உங்களுக்கிடையே (எந்தவிதமான பாக்கியும்) ஏதும் இருக்கும் நிலையில் நீங்கள் இருவரும் பிரிந்து செல்லாதவரை, அன்றைய விலையில் அவற்றை எடுத்துக்கொள்வதில் தவறில்லை' என்று கூறினார்கள்."

இதை அல்-கம்ஸா (ஐவர்) பதிவு செய்துள்ளனர்; அல்-ஹாகிம் இதை 'ஸஹீஹ்' (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

804

:

وَعَنْهُ قَالَ: { نَهَى - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنِ الْجُشِّ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், (உண்மையில் வாங்கும் எண்ணமில்லாமல், மற்றவர்களை ஏமாற்றும் நோக்குடன்) விலையை உயர்த்தி ஏலம் கேட்பதைத் தடுத்தார்கள்.

805

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - ; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَهَى عَنْ الْمُحَاظَلَةِ، وَالْمُزَابَنَةِ، وَالْمُخَابَرَةِ، وَعَنْ الشُّبْيَا، إِلَّا أَنْ تُعْلَمَ { رَوَاهُ الْخُمْسَةُ إِلَّا ابْنَ مَاجَةَ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ [1] .

ஜாபிர் இப்னு அப்தில்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நிச்சயமாக நபி (ஸல்) அவர்கள் முஹாகலா (Muhaqalah), முஸாபனா (Muzabanah), முகபரா (Mukhabarah) மற்றும் துன்யா (Thunya) ஆகிய (வியாபார முறைகளைத்) தடுத்தார்கள்; ஆனால் (துன்யாவில்) எது (அளவோ அல்லது விலையோ) அறியப்படுமோ அதைத் தவிர.

806

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنِ الْمُحَاقَلَةِ, وَالْمُخَاضَرَةِ, وَالْمُلَامَسَةِ, وَالْمُتَابَذَةِ, وَالْمُزَابَنَةِ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முஹாகலா (நிலத்தில் உள்ள தானியத்தை அறுவடை செய்யப்படாத நிலையில், அளவிடப்பட்ட உலர்ந்த தானியத்திற்கு விற்பது), முகாதரா (பழங்கள் பழுப்பதற்கு முன் அல்லது பயிர்கள் அறுவடைக்குத் தயாராவதற்கு முன் விற்பது), முலாமஸா (ஒரு பொருளைத் தொடுவதன் மூலம் விற்பனையை முடிப்பது), முனாபதா (ஒரு பொருளை எறிவதன் மூலம் விற்பனையை முடிப்பது) மற்றும் முஸாபனா (பனை மரத்தில் உள்ள புதிய பேரிச்சம்பழங்களை, அளவிடப்பட்ட உலர்ந்த பேரிச்சம்பழங்களுக்கு விற்பது) ஆகியவற்றைத் தடை செய்தார்கள். இதை புகாரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

807

:

وَعَنْ طَاوُسٍ, عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا تَلْقُوا الرُّكْبَانَ, وَلَا يَبِيعُ خَاضِرٌ لِيَانٍ. "قُلْتُ لِبْنِ عَبَّاسٍ: مَا قَوْلُهُ: "وَلَا يَبِيعُ خَاضِرٌ لِيَانٍ"? قَالَ: لَا يَكُونُ لَهُ سَمْسَارًا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம் இருந்து தாவூஸ் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"பயணிகளை (நகரத்திற்கு வெளியே, சந்தைக்கு வரும் வழியில், அவர்களின் பொருட்களை வாங்குவதற்காக) சென்று சந்திக்காதீர்கள். மேலும், ஒரு நகரவாசி ஒரு கிராமவாசிக்காக (அவரது பொருட்களை) விற்க வேண்டாம்."

நான் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம், "ஒரு நகரவாசி கிராமவாசிக்காக விற்க வேண்டாம்' என்பதன் மூலம் அவர்கள் என்ன கூறினார்கள்?" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவர்கள், "(நகரவாசி) அவருக்காகத் தரகராகச் செயல்படக் கூடாது" என்று பதிலளித்தார்கள்.

இது புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. மேலும் இந்த வாசகம் புகாரியினுடையது.

808

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا تَلْقُوا
الْجَلْبَ، فَمَنْ تَلَّقَى فَاشْتَرِي مِنْهُ، فَإِذَا أَتَى سَيِّدَهُ السُّوقَ فَهُوَ بِالْخِيَارِ } . رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1] .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(விற்பனைக்காக சந்தைக்குக்) கொண்டுவரப்படும் பொருட்களை (சந்தைக்கு வருவதற்கு முன்) எதிர் கொண்டு செல்லாதீர்கள். அவ்வாறு யாரேனும் (அவர்களை) சந்தித்து (அவர்களிடமிருந்து) அதை வாங்கிவிட்டால், அதன் உரிமையாளர் சந்தைக்கு வரும்போது, அவருக்கு (அந்த வியாபாரத்தை ரத்து செய்யும்) உரிமை உண்டு." அறிவிப்பவர்: முஸ்லிம்.

809

:

وَعَنْهُ قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ يَبِيعَ حَاضِرٌ لِبَانٍ، وَلَا تَتَجَشَّوْا، وَلَا
يَبِيعَ الرَّجُلُ عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ، وَلَا يَخْطُبُ عَلَى خُطْبَةِ أَخِيهِ، وَلَا تُسَالُ الْمَرْأَةُ طَلَاقَ أَخِيهَا لِتَكْفَأَ مَا
فِي إِنْثَاهَا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், நகரவாசி கிராமவாசிக்காக (அவனது அறியாமையைப் பயன்படுத்தி அதிக லாபம் ஈட்டும் நோக்கில்) விற்பனை செய்வதையும்; (விலையை உயர்த்துவதற்காக) ஒருவர் மற்றவரின் ஏலத்தில் குறுக்கிடுவதையும்; தன் சகோதரரின் வியாபாரத்தின் மீது வியாபாரம் செய்வதையும்; தன் சகோதரர் பெண் கேட்ட பின்பு அதே பெண்ணுக்குப் பெண் கேட்பதையும்; ஒரு பெண் தனது சகோதரிக்கு உரியதை (அவளது கணவனின் அன்பையோ அல்லது அவளது உரிமைகளையோ) பறிப்பதற்காக அவளை விவாகரத்துச் செய்யுமாறு கோருவதையும் தடை செய்தார்கள். ஆதாரம்: புகாரி, முஸ்லிம்.

809

:

وَلِمُسْلِمٍ: { لَا يَسْمُرُ الْمُسْلِمُ عَلَى سَوْمِ الْمُسْلِمِ } [1] .

ஒரு முஸ்லிம், மற்றொரு முஸ்லிம் (ஏற்கனவே ஒரு பொருளை) விலைபேசிக் கொண்டிருக்கும் போது, அதன் மீது (அவரை விட அதிக விலை கூறி அல்லது ஒப்பந்தத்தை முறிக்கும் நோக்கில்) விலைபேசக் கூடாது.

810

:

وَعَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - [قَالَ]: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { مَنْ فَرَّقَ بَيْنَ وَالِدَةٍ وَوَلَدِهَا، فَرَّقَ اللَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَحَبِّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَالْحَاكِمُ، وَلَكِنْ فِي إِسْنَادِهِ مَقَالٌ. [1].
وَلَهُ شَاهِدٌ [2].

அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "யார் ஒரு தாயையும் அவரின் குழந்தையையும் பிரிக்கிறாரோ, மறுமை நாளில் அல்லாஹ் அவரை அவரின் அன்புக்குரியவர்களிடமிருந்து பிரித்துவிடுவான்."

இதை அஹ்மத் பதிவு செய்துள்ளார். அத்-திர்மிதி மற்றும் அல்-ஹாக்கிம் ஆகியோர் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர். எனினும், இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் சில பலவீனங்கள் உள்ளன. ஆனாலும், இதற்கு ஒரு துணை அறிவிப்பு உள்ளது.

811

:

وَعَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ أَبِيعَ عُلَمَاءَ أَخَوَيْنِ، فَبِعْتُهُمَا، فَفَرَّقْتُ بَيْنَهُمَا، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: أَذْرِكُهُمَا، فَأَرْجِعْهُمَا، وَلَا تَبِعْهُمَا إِلَّا جَمِيعًا } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ، وَقَدْ صَحَّحَهُ ابْنُ حُزَيْمَةَ، وَابْنُ الْجَارُودِ، وَابْنُ جِبَّانٍ، وَالْحَاكِمُ، وَالطَّبْرَانِيُّ، وَابْنُ الْقَطَّانِ. [1].

அலி இப்னு அபூ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், சகோதரர்களாக இருந்த இரண்டு இளைஞர்களை (அடிமைகளை) விற்குமாறு எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். நான் அவர்களை விற்று, (வெவ்வேறு நபர்களுக்கு விற்றதன் மூலம்) அவர்களைப் பிரித்துவிட்டேன். நான் அதை நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கூறியபோது, அவர்கள், "அவர்களைக் கண்டுபிடித்துத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள், அவர்களை ஒன்றாகத் தவிர விற்காதே" என்று கூறினார்கள். இதை அஹ்மத் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள், அதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள். நிச்சயமாக, இப்னு குஸைமா, இப்னுல் ஜாரூத், இப்னு ஹிப்பான், அல்-ஹாகிம், அத்-தபரானீ மற்றும் இப்னுல் கத்தான் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { غَلَا السَّعْرُ بِالْمَدِينَةِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ النَّاسُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! غَلَا السَّعْرُ, فَسَعَّرْنَا, فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمُسَعِّرُ, الْقَائِضُ, الْبَاسِطُ, الرَّازِقُ, وَإِنِّي لَأَرْجُو أَنْ أَلْقَى اللَّهَ - تَعَالَى -, وَلَيْسَ أَحَدٌ مِنْكُمْ يَطْلُبُنِي بِمُظْلَمَةٍ فِي [1] دَمٍ وَلَا مَالٍ } { رَوَاهُ الْخُمْسَةُ إِلَّا النَّسَائِيُّ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ [2] .

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் மதீனாவில் விலைகள் உயர்ந்தன. அப்போது மக்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! விலைகள் உயர்ந்துவிட்டன; எனவே எங்களுக்காக விலையை நிர்ணயம் செய்யுங்கள்' என்று கூறினார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'நிச்சயமாக அல்லாஹ்வே விலையை நிர்ணயம் செய்பவன்; (வாழ்வாதாரத்தைக்) கைப்பற்றுவவனும், தாராளமாக வழங்குவவனும், வாழ்வாதாரம் அளிப்பவனும் ஆவான். உயர்வான அல்லாஹ்வை நான் சந்திக்கும்போது, இரத்தம் அல்லது செல்வம் தொடர்பான எந்தவொரு அநீதிக்காகவும் உங்களில் எவரும் என் மீது உரிமை கோராத நிலையில் அவனைச் சந்திக்க நான் ஆதரவு வைக்கிறேன்' என்று கூறினார்கள்.' இதை அன்-நஸாய் தவிர அல்-கம்ஸா அறிவித்துள்ளனர்; இப்னு ஹிப்பான் இதனை ஆதாரப்பூர்வமானது (ஸஹீஹ்) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

وَعَنْ مَعْمَرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { يَحْتَكَرُ إِلَّا خَاطِئٌ } { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1] .

மஅமர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(மக்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை) பதுக்கி வைத்து (விலை ஏற்றம் செய்யும்) ஒரு பாவியைத் தவிர வேறு யாரும் (அவ்வாறு) செய்யமாட்டார்." ஆதாரம்: முஸ்லிம்.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا تَصْرُوا أَلْبِلَ وَالْغَنَمَ, فَمَنْ ابْتِاعَهَا بَعْدَ فَإِنَّهُ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ بَعْدَ أَنْ يَحْلُبَهَا, إِنْ شَاءَ أُمْسَكَهَا, وَإِنْ شَاءَ رَدَّهَا وَصَاعًا مِنْ تَمْرٍ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒட்டகங்கள் மற்றும் ஆடுகளின் மடிக்காம்புகளை (பால் சேகரிக்கும் நோக்கில்) கட்டாதீர்கள். அவ்வாறு (மடி கட்டப்பட்ட) பிறகு அவற்றை வாங்குபவருக்கு, பாலைக் கறந்த பின் இரண்டு வாய்ப்புகள் உள்ளன: அவர் விரும்பினால் அவற்றை வைத்துக்கொள்ளலாம், அல்லது ஒரு ஸாஃ அளவு பேரிச்சம்பழத்துடன் அவற்றை திருப்பிக் கொடுக்கலாம்."
புஹரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் இதனை அறிவித்தார்கள்.

814

:

وَلِمُسْلِمٍ: { فَهُوَ بِالْخِيَارِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ } [1].

மேலும் முஸ்லிமில்: "அவருக்கு மூன்று நாட்கள் (பொருளைத் திரும்பக் கொடுக்கவோ அல்லது வைத்துக்கொள்ளவோ) தேர்வுரிமை உண்டு."

814

:

وَفِي رِوَايَةٍ: { لَهُ, عَلَّقَهَا } الْبَخَارِيُّ: { رَدَّ مَعَهَا صَاعًا مِنْ طَعَامٍ, لِسَمْرَاءَ } قَالَ الْبُخَارِيُّ: وَالتَّمْرُ أَكْثَرُ [1].

மற்றொரு அறிவிப்பில் (அதாவது, முந்தைய ஹதீஸின் கருத்துடன் தொடர்புடையதாக, இதை அல்புகாரீ அவர்கள் முஅல்லக் ஆகப் பதிவு செய்துள்ளார்கள்): "அவர் அதனுடன் ஒரு ஸாவு உணவைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும்; கோதுமை அல்லாததை." அல்புகாரீ அவர்கள் கூறினார்கள்: "பேரிச்சம்பழம் (என்று வருவதே) அதிகம்."

815

:

وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { مَنْ اشْتَرَى شَاةً مَحَقَّلَةً, فَرَدَّهَا, فَلْيُرَدِّ مَعَهَا صَاعًا } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

இப்பனு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: மடி கட்டப்பட்ட (அதாவது, பால் கறக்கப்படாமல் மடி நிரம்பியதாகக் காட்டப்பட்ட) ஓர் ஆட்டை வாங்கியவர் அதைத் திருப்பிக் கொடுத்தால், அதனுடன் ஒரு ஸாஃவையும் சேர்த்துத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். இதை அல்-புகாரி பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

815

:

وَرَأَى السُّمَاعِي: مِنْ تَمْرِ.

அல்-இஸ்மாயீலி அவர்கள் சேர்த்தார்கள்: "பேரிச்சம்பழத்திலிருந்து (ஆனது)."

816

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَرَّ عَلَى صُبْرَةٍ طَعَامٍ، فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهَا، فَتَأَلَّتْ أَصَابِعُهُ بَلَلًا، فَقَالَ: مَا هَذَا يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ؟ قَالَ: أَصَابَتُهُ السَّمَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ. فَقَالَ: أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ؛ كَيْ يَرَاهُ النَّاسُ؟ مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنِّي } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு தானியக் குவியலைக் கடந்து சென்றார்கள். அப்போது, அவர்கள் தமது கையை அதில் நுழைத்தபோது, அவர்களின் விரல்களில் ஈரத்தை உணர்ந்தார்கள். எனவே, அவர்கள், "தானியத்தின் உரிமையாளரே, இது என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, இதில் மழை விழுந்துவிட்டது" என்று பதிலளித்தார். அதற்கு அவர்கள், "மக்கள் அதைப் பார்க்கும் விதமாக, அதை (ஈரமான பகுதியை) உணவின் மேற்பகுதியில் வைத்திருக்கக் கூடாதா? யார் ஏமாற்றுகிறாரோ அவர் என்னைச் சார்ந்தவர் அல்லர்" என்று கூறினார்கள். (இதை) முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.

817

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ حَبَسَ الْعَنْبَ أَيَّامَ الْقِطَابِ، حَتَّى يَبِيعَهُ مِمَّنْ يَتَّخِذُهُ خَمْرًا، فَقَدْ تَقَحَّمَ النَّارَ عَلَى بَصِيرَةٍ } . رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ بِإِسْنَادٍ حَسَنِ [1].

அப்துல்லாஹ் இப்னு புரைதா அவர்கள் தன்னுடைய தந்தை புரைதா (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக அறிவிக்கின்றார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் திராட்சைகளை அதன் அறுவடைக் காலத்தில், அதிலிருந்து மதுபானம் தயாரிப்பவர்களிடம் விற்கும் வரை (சந்தையில் விற்காமல்) பதுக்கி வைக்கிறாரோ, அவர் (தனது செயலின் விளைவை) தெளிவான அறிவுடனேயே நரக நெருப்பில் (தன்னை) வீழ்த்திக்கொண்டார்." இதனை தபரான் அவர்கள் 'அல்-அவ்ஸத்' என்ற நூலில் ஹஸன் (நல்ல) தரத்திலான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

818

:

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْخَرَاجُ بِالضَّمَانِ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ، وَضَعَفَهُ الْبُخَارِيُّ، وَأَبُودَاوُدَ وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ حُرَيْمَةَ، وَابْنُ الْجَارُودِ، وَابْنُ حِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ، وَابْنُ الْقَطَّانِ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு பொருளின் வருவாய் (அல்லது அதிலிருந்து கிடைக்கும் லாபம்/பயன்) அதன் இழப்பீட்டுப் பொறுப்பை (ஏற்றுக்கொண்டவருக்கே) உரியது." இதனை அல்-கம்ஸா பதிவு செய்துள்ளார்கள். இமாம் புகாரி மற்றும் அபூதாவூத் இதனை பலவீனமானது என தரப்படுத்தியுள்ளார்கள். திர்மிதி, இப்னு குஸைமா, இப்னு ஜாருத், இப்னு ஹிப்பான், அல்-ஹாக்கிம் மற்றும் இப்னுல் கத்தான் ஆகியோர் இதனை ஆதாரப்பூர்வமானது என தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

819

:

وَعَنْ عُرْوَةَ الْبَارِقِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَعْطَاهُ دِينَارًا يَشْتَرِي بِهِ أَصْحِيَّةً، أَوْ شَاةً، فَاشْتَرَى شَاتَيْنِ، فَبَاعَ إِحْدَاهُمَا بِدِينَارٍ، فَأَتَاهُ بِشَاةٍ وَدِينَارٍ، فَدَعَا لَهُ بِالْبَرَكَةِ فِي بَيْعِهِ، فَكَانَ لَوْ اشْتَرَى ثَرَابًا لَرَبِحَ فِيهِ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا النَّسَائِيَّ [1].

உர்வா அல்-பாரிக்கீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள், ஒரு குர்பானிப் பிராணியை அல்லது ஒரு ஆட்டை வாங்குவதற்காக அவருக்கு ஒரு தீனாரைக் கொடுத்தார்கள். அவர் அதைக் கொண்டு இரண்டு ஆடுகளை வாங்கி, அவற்றில் ஒன்றை ஒரு தீனாருக்கு விற்றுவிட்டு, ஒரு ஆடு மற்றும் ஒரு தீனாருடன் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் திரும்பி வந்தார்கள். எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருடைய

வியாபாரத்தில் பரக்கத் ஏற்பட துஆச் செய்தார்கள். அதன் பிறகு (அவர் எந்த வியாபாரம் செய்தாலும்) அவர் மண்ணை வாங்கியிருந்தாலும் அதிலிருந்து இலாபம் ஈட்டும் அளவுக்கு (பரக்கத் பெற்றவராக) ஆகிவிட்டார். நஸாய்யைத் தவிர அல்-கம்ஸா இதனை அறிவித்துள்ளது.

819

:

وَقَدْ أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ ضَمْنَ حَدِيثٍ, وَلَمْ يَسُقْ لَفْظَهُ [1].

அல்-புகாரி இதனை ஒரு ஹதீஸுக்கு மத்தியில் பதிவு செய்துள்ளார்கள்; ஆனால், அதன் வாசகத்தை அவர் குறிப்பிடவில்லை.

820

:

وَأَوْرَدَ التِّرْمِذِيُّ لَهُ شَاهِدًا: مِنْ حَدِيثِ حَكِيمِ بْنِ حَزَامٍ [1].

அத்-திர்மீதீ அவர்கள், ஹகீம் பின் ஹிஸாம் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து இதற்கு ஒரு ஷாஹித் (இதே போன்ற கருத்துள்ள துணை அறிவிப்பு) அறிவித்தார்கள்.

821

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَهَى عَنْ شِرَاءِ مَا فِي بُطُونِ الْأَنْعَامِ حَتَّى تَضَعَ, وَعَنْ يَبْعِ مَا فِي ضُرُوعِهَا, وَعَنْ شِرَاءِ الْعَبْدِ وَهُوَ أَبْقَى, وَعَنْ شِرَاءِ الْمَغَانِمِ حَتَّى تُقَسَمَ, وَعَنْ شِرَاءِ الصَّدَقَاتِ حَتَّى تُقْبَضَ, وَعَنْ ضَرْبَةِ الْغَائِصِ } رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ, وَالبُزْأَرِيُّ, وَالدَّارَقُطْنِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ [1].

அபு சயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள், கால்நடைகள் குட்டி ஈனும் வரை அவற்றின் வயிற்றில் உள்ளதை வாங்குவதையும்; அவற்றின் மடிகளில் உள்ளதை விற்பதையும்; ஓடிப்போன அடிமையை வாங்குவதையும்; போரில் கிடைத்த பொருட்கள் பங்கிடப்படும் வரை அவற்றை வாங்குவதையும்; ஸதகாக்கள் (தர்மப் பொருட்கள்) கைப்பற்றப்படும் வரை அவற்றை வாங்குவதையும்; மற்றும் மூழ்குபவர் (ஒரு முறை மூழ்கி) எடுக்கும் பொருளை (அதன் அளவு அல்லது மதிப்பு தெரியாமல்) வாங்குவதையும் (அல்லது விற்பதையும்) தடை செய்தார்கள்.

இப்பனு மாஜா, அல்-பஸ்ஸார் மற்றும் அத்-தாரகுத்னீ ஆகியோர் இதை பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்கள்.

822

:

وَعَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { تَشْتَرُوا السَّمَكَ فِي الْمَاءِ; فَإِنَّهُ غَرَرٌ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَشَارَ إِلَى أَنَّ الصَّوَابَ وَقُفُّهُ [1].

இப்பனு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தண்ணீரில் உள்ள மீனை வாங்காதீர்கள்; ஏனெனில் அதில் நிச்சயமற்ற நிலை (அதாவது, விற்பனை நிறைவேறுமா என்பதில் தெளிவின்மை) உள்ளது." இதை அஹ்மத் பதிவுசெய்துள்ளார். மேலும், இது மவ்கூஃப் (அதாவது, நபித்தோழர் இப்பனு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்களின் கூற்று) என்பதே சரியானது என்று அவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

823

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ تُبَاعَ ثَمَرَةٌ حَتَّى تُطْعَمَ، وَلَا يُبَاعَ صُوفٌ عَلَى ظَهْرٍ، وَلَا لَبَنٌ فِي ضَرْعٍ } رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ وَاللَّائِقُطْنِيُّ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், பழம் (பழுத்து) உண்ணத் தகுதியாகும் (அல்லது அதன் நன்மை வெளிப்படும்) வரை விற்பதையும், (விலங்கின்) முதுகில் இருக்கும்போதே உரோமத்தை விற்பதையும், மடியில் இருக்கும்போதே பாலை விற்பதையும் தடைசெய்தார்கள்.

823

:

وَأَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ [1] فِي الْمَرَّاسِيلِ لِعَكْرِمَةَ، وَهُوَ الرَّاجِحُ.

அபு தாவுத் அவர்கள் (தமது) அல்-மராஸீல் என்ற நூலில் இக்ரிமா (ரஹ்) அவர்களின் அறிவிப்பாக (அதாவது, இது ஒரு முர்ஸல் ஹதீஸ்) பதிவு செய்துள்ளார்கள். மேலும், இதுவே மிக வலுவான கருத்தாகும்.

823

:

وَأَخْرَجَهُ أَيْضاً مَوْفَوْعاً عَلَى ابْنِ عَبَّاسٍ بِإِسْنَادٍ قَوِيٍّ، وَرَجَّحَهُ الْبَيْهَقِيُّ [1].

மேலும், அவர் அதனை இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து, பலமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் மவ்கூஃபாக (ஒரு நபித்தோழரின் கூற்றாக) அறிவித்துள்ளார். அல்-பைஹகீ அவர்களும் இதனையே (இந்த மவ்கூஃப் அறிவிப்பையே) முன்னுரிமைப்படுத்தியுள்ளார்.

824

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَهَى عَنْ بَيْعِ الْمَضَامِينِ، وَالْمَلَأَقِيحِ } رَوَاهُ الْبُزَّارِيُّ، وَفِي إِسْنَادِهِ [5] ضَعْفٌ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், கர்ப்பப்படையில் உள்ள கருவை (இன்னும் பிறக்காத விலங்கின் குட்டியை) விற்பதையும், (ஆண் விலங்குகளின் உடலில் உள்ள) விந்துவை (அல்லது கருத்தரிக்கவிருக்கும் சந்ததியை) விற்பதையும் தடை செய்தார்கள். இதை பஸ்ஸார் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள், மேலும் அதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் பலவீனம் உள்ளது.

825

:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ أَقَالَ مُسْلِمًا بَيْعَتَهُ، أَقَالَ اللَّهُ عَثْرَتَهُ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَابْنُ مَاجَةَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிமின் விற்பனையை யார் ரத்து செய்கிறாரோ (அதாவது, விற்பனை பொருளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கிறாரோ), அல்லாஹ் அவருடைய தவறை மன்னிப்பான்." இதை அபூ தாவூத் மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

826

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - , عَنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِذَا تَبَايَعَ الرَّجُلَانِ , فَكُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا وَكَانَا جَمِيعًا , أَوْ يُخَيَّرَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ , فَإِنْ خَيَّرَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ فَتَبَايَعَا عَلَى ذَلِكَ فَقَدْ وَجَبَ الْبَيْعُ , وَإِنْ تَفَرَّقَا بَعْدَ أَنْ تَبَايَعَا , وَلَمْ يَتْرُكْ وَاحِدٌ مِنْهُمَا الْبَيْعَ فَقَدْ وَجَبَ الْبَيْعُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ , وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ [1] .

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இருவர் வியாபாரம் செய்தால், அவர்கள் பிரியாமல் ஒன்றாக இருக்கும் வரை அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் (வியாபாரத்தை ரத்து செய்யும்) விருப்பத் தேர்வு இருக்கும்; அல்லது அவர்களில் ஒருவர் மற்றவரை (தமது விருப்பத் தேர்வை பயன்படுத்தவோ அல்லது கைவிடவோ) தேர்வு செய்யச் சொல்லலாம். அவ்வாறு ஒருவர் மற்றவரை தேர்வு செய்யச் சொல்லி, அதன் அடிப்படையில் அவர்கள் வியாபாரத்தை உறுதிப்படுத்தினால், அந்த வியாபாரம் உறுதியாகிவிடும். வியாபாரம் செய்த பிறகு, அவர்களில் யாரும் அதை ரத்து செய்யாத நிலையில் பிரிந்துவிட்டாலும் அந்த வியாபாரம் உறுதியாகிவிடும்."

827

:

وَعَنْ عُمَرَ وَبْنِ شُعَيْبٍ , عَنْ أَبِيهِ , عَنْ جَدِّهِ ; أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { الْبَائِعُ وَالْمُبْتَاعُ بِالْخِيَارِ حَتَّى يَتَفَرَّقَا , إِلَّا أَنْ تَكُونَ صَفْقَةً [1] خِيَارٍ , وَلَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يُفَارِقَهُ خَشْيَةً أَنْ يَسْتَقِيلَهُ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا ابْنَ مَاجَهَ , وَاللَّاحِظُ ظَنِّي , وَابْنُ حُزَيْمَةَ , وَابْنُ الْجَارُودِ [2] .

அமர் இப்பனு ஷுஐப் அவர்கள், அவர்களின் தந்தை வழியாக, அவர்களின் பாட்டனார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு வியாபார பரிவர்த்தனையில் (விற்பவர் மற்றும் வாங்குபவர் ஆகிய) இரு தரப்பினருக்கும், அவர்கள் ஒருவரையொருவர் பிரியும் வரை (அதை ரத்து செய்வதற்கு) தேர்வு செய்யும் உரிமை உண்டு, தேர்வு செய்யும் உரிமை (அதாவது, அந்த அமர்வின் தேர்வு செய்யும் உரிமை) கைவிடப்பட்ட ஒரு ஒப்பந்தமாக இருந்தால் தவிர; மேலும், அவர் ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்துவிடுவார் என்ற அச்சத்தில் ஒருவர் மற்றவரை விட்டு பிரிந்து செல்வது அனுமதிக்கப்படவில்லை." இப்பனு மாஜாவைத் தவிர அல்-கம்ஸாவால் அறிவிக்கப்பட்டது. அத்-தாரகுத்னீ, இப்பனு குஸைமா மற்றும் இப்பனுல் ஜாருத் ஆகியோரும் இதை அறிவித்துள்ளார்கள்.

827

:

وَفِي رِوَايَةٍ: { حَتَّى يَتَفَرَّقَا مِنْ مَكَانِهِمَا } [1].

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "அவர்கள் இருவரும் (வியாபார ஒப்பந்தம் செய்த) தங்களது இடத்திலிருந்து பிரிந்து செல்லும் வரை."

828

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: ذَكَرَ رَجُلٌ لِلنَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنَّهُ يُخَدِّعُ فِي الْبُيُوعِ فَقَالَ: { إِذَا بَايَعْتَ فَقُلْ: لَا خَلَابَةَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்து உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், தாம் வியாபாரங்களில் ஏமாற்றப்படுவதாகக் கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் வியாபாரம் செய்யும்போது, 'லா கஃலாபஹ்' (ஏமாற்றுதல் இருக்கக்கூடாது என்ற நிபந்தனையுடன்) என்று கூறிவிடுவீராக!" என்று கூறினார்கள்.

829

:

عَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - آكِلَ الرِّبَا, وَمُوكِلَهُ, وَكَاتِبَهُ, وَشَاهِدَيْهِ, وَقَالَ: هُمْ سَوَاءٌ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், வட்டி வாங்குபவரையும் (அதை அனுபவிப்பவரையும்), அதைக் கொடுப்பவரையும், அதை எழுதுபவரையும், அதன் இரு சாட்சிகளையும் சபித்தார்கள். மேலும், 'அவர்கள் அனைவரும் (பாவத்தில்) சமமானவர்கள்' என்றும் கூறினார்கள்."

830

:

وَالْبُخَارِيُّ نَحْوُهُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي جَحِيْفَةَ [1].

அல்-புகாரி அவர்கள், அபு ஜுஹைஃபா (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து இதே போன்ற ஒன்றை அறிவித்தார்கள்.

831

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: {الرِّبَا ثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ بَابًا أَيْسَرُهَا مِثْلُ أَنْ يَنْكَحَ الرَّجُلُ أُمَّهُ، وَإِنَّ أَرْبَى الرِّبَا عَرْضُ الرَّجُلِ الْمُسْلِمِ {رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ مُخْتَصَرًا، وَالْحَاكِمُ بِتَمَامِهِ وَصَحَّحَهُ [1].

அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “வட்டிக்கு எழுபத்து மூன்று பிரிவுகள் (அல்லது வகைகள்) உள்ளன. அவற்றில் மிகவும் இலேசானது, ஒருவன் தன் தாயுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வதைப் போன்றதாகும். மேலும், வட்டியிலேயே மிகக் கொடுமையானது ஒரு முஸ்லிமின் கண்ணியமாகும் (அதாவது, அவனது கண்ணியத்திற்கு களங்கம் விளைவிப்பதாகும்).” இதை இப்னு மாஜா அவர்கள் சுருக்கமாகவும், அல்-ஹாகிம் அவர்கள் முழுமையாகவும் அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும், அல்-ஹாகிம் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என மதிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

832

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: {لَا تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ، وَلَا تُشْفُوا [1] بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ، وَلَا تَبِيعُوا الْوَرِقَ بِالْوَرِقِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ، وَلَا تُشْفُوا بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ، وَلَا تَبِيعُوا مِنْهَا غَائِبًا بِنَاجِرٍ {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [2].

அபு ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “தங்கத்திற்குத் தங்கத்தை, சமமாக இல்லாமல் விற்காதீர்கள்; மேலும் ஒன்றின் அளவை மற்றொன்றை விட அதிகமாக்காதீர்கள். வெள்ளிக்கு வெள்ளியை, சமமாக இல்லாமல் விற்காதீர்கள்; மேலும் ஒன்றின் அளவை மற்றொன்றை விட அதிகமாக்காதீர்கள். மேலும், இவற்றில் (உடனடியாகக் கைமாறாத) ஒன்றை, (உடனடியாகக் கைமாறும்) ஒன்றிற்கு விற்காதீர்கள்.”

833

:

وَعَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - {الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ، وَالْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ، وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ، وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ، وَالتَّمْرُ بِالتَّمْرِ، وَالْمِلْحُ

بِالْمِلْحِ، مِثْلًا بِمِثْلٍ، سَوَاءً بِسَوَاءٍ، يَدًا بِيَدٍ، فَإِذَا اخْتَلَفَتْ هَذِهِ الْأَصْنَافُ فَيُعْوَ كَيْفَ شِئْتُمْ إِذَا
كَانَ يَدًا بِيَدٍ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1] .

உபாதா இப்னு அஸ்ஸாமித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தங்கத்திற்குத் தங்கம்,
வெள்ளிக்கு வெள்ளி, கோதுமைக்குக் கோதுமை, பார்லிக்கு பார்லி,
போர்ச்சம்பழத்திற்குப் போர்ச்சம்பழம், உப்புக்கு உப்பு (ஆகியவற்றை ஒரே
வகையாகப் பரிமாறிக் கொள்ளும்போது), அளவிலும் (மற்றும்) தரத்திலும்
சமமாகவும், கைக்குக் கையாகவும் (அதாவது, உடனடியாகவும்) இருக்க
வேண்டும். இந்த வகைகள் (மேற்கூறிய ஆறு பொருட்களில் ஒன்று
மற்றொன்றுடன்) வேறுபட்டால், கைக்குக் கையாக (அதாவது, உடனடியாக)
இருக்கும் பட்சத்தில் நீங்கள் விரும்பியபடி விற்றுக்கொள்ளுங்கள்."
முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

834

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الذَّهَبُ
بِالذَّهَبِ وَزَنًا بِوزْنٍ مِثْلًا بِمِثْلٍ، وَالْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ وَزَنًا بِوزْنٍ مِثْلًا بِمِثْلٍ، فَمَنْ زَادَ أَوْ اسْتَزَادَ فَهُوَ
رَبًّا { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1] .

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தங்கத்திற்குத் தங்கம்,
எடைக்கு எடை சமமாகவும், (தரத்திலும்) சமமானதாகவும் இருக்க வேண்டும்;
வெள்ளிக்கு வெள்ளி, எடைக்கு எடை சமமாகவும், (தரத்திலும்)
சமமானதாகவும் இருக்க வேண்டும். யாராவது அதிகமாகக் கொடுத்தாலோ
அல்லது அதிகமாகக் கேட்டாலோ, அது வட்டியாகும்." அறிவிப்பவர்:
முஸ்லிம்.

835

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
- اسْتَعْمَلَ رَجُلًا عَلَى خَيْبَرٍ، فَجَاءَهُ بِتَمْرٍ جَنِيْبٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
أَكُلْ تَمْرٍ خَيْبَرٍ هَكَذَا؟ فَقَالَ: لَا، وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا لَنَأْخُذُ الصَّاعَ مِنْ هَذَا بِالصَّاعَيْنِ
وَالثَّلَاثَةِ [1] فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لَا تَفْعَلْ، بَعْ الْجَمْعَ بِالذَّاهِمِ، ثُمَّ
إِبْتَعْ بِالذَّاهِمِ جَنِيْبًا { وَقَالَ فِي الْمِيزَانِ مِثْلَ ذَلِكَ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [2] .

அபூ ஸயீத் (ரழி) மற்றும் அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கைபருக்கு ஒருவரை (ஆளுநராக) நியமித்தார்கள். அவர் (தூதருக்கு) 'ஜனீப்' எனும் உயர்ந்த தரமான பேரிச்சம்பழங்களைக் கொண்டு வந்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "கைபரின் எல்லா பேரிச்சம்பழங்களும் இதுபோலவே இருக்கின்றனவா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நிச்சயமாக இல்லை, அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்). நாங்கள் (இந்த உயர்ந்த தரமான பேரிச்சம்பழங்களில்) ஒரு ஸாவு அளவை, (தரம் குறைந்த பேரிச்சம்பழங்களில்) இரண்டு அல்லது மூன்று ஸாவு அளவுகளுக்குப் பகரமாகப் பெறுகிறோம்" என்று பதிலளித்தார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவ்வாறு செய்யாதீர்கள். (உங்களிடமுள்ள) கலவைப் பேரிச்சம்பழங்களை திர்ஹம்களுக்கு விற்று, பின்னர் அந்த திர்ஹம்களைக் கொண்டு 'ஜனீப்' (எனும் உயர்ந்த தரமான பேரிச்சம்பழங்களை வாங்குங்கள்." மேலும், "நிறுவையிலும் (எடையிலும்) இவ்வாறே" என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள்.

835

:

وَلِمُسْلِمٍ: وَكَذَلِكَ الْمِيزَانُ [1].

முஸ்லிம் அவர்களின் அறிவிப்பில்: மேலும் தராசும் (செயல்களை நிறுக்கும் தராசு) அவ்வாறே ஆகும்.

836

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ بَيْعِ الصُّبْرِؤِ مِنَ التَّمْرِ لَا يُعْلَمُ مَكِيلُهَا } [1] بِالْكَيْلِ الْمُسَمَّى مِنَ التَّمْرِ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ - [2].

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அளவு அறியப்படாத பேரிச்சம்பழக் குவியலை, குறிப்பிட்ட அளவிலான பேரிச்சம்பழத்திற்குப் பகரமாக விற்பதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தடுத்தார்கள். அறிவிப்பவர்: முஸ்லிம்.

837

:

وَعَنْ مَعْمَرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: إِنِّي كُنْتُ أَسْمَعُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { أَلْطَعَامُ بِالطَّعَامِ مِثْلًا بِمِثْلٍ "وَكَانَ طَعَامُنَا يَوْمَئِذٍ الشَّعِيرَ } { رَوَاهُ مُسْلِمٌ } [1]

மஃமர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உணவுக்கு உணவு, சம அளவுகளில் (மட்டுமே பரிமாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும்)" என்று கூறுவதை நான் கேட்பதுண்டு. அக்காலத்தில் எங்கள் உணவு வாற்கோதுமையாக இருந்தது. முஸ்லிம் பதிவுசெய்துள்ளார்.

838

وَعَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { اشْتَرَيْتُ يَوْمَ خَيْبَرَ قِلَادَةً بِإِثْنَيْ عَشَرَ دِينَارًا، فِيهَا ذَهَبٌ وَخَرَزٌ، فَفَصَلَّتْهَا [1] فَوَجَدْتُ فِيهَا أَكْثَرَ مِنْ إِثْنَيْ عَشَرَ دِينَارًا، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: "لَا تُبَاغُ حَتَّى تُفْصَلَ" { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [2].

பஃழாலா பின் உபைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'நான் கைபர் (போர் நடந்த) தினத்தன்று பன்னிரண்டு தீனார்களுக்கு ஒரு கழுத்தணியை வாங்கினேன். அதில் தங்கமும் மணிகளும் இருந்தன. நான் அதைப் பிரித்தெடுத்தபோது, அதில் பன்னிரண்டு தீனார்களை விட அதிகமாக (தங்கம்) இருப்பதை கண்டேன். இது பற்றி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் தெரிவித்தேன். அதற்கு அவர்கள், 'அது (தங்கத்திலிருந்து) பிரிக்கப்படும் வரை விற்கப்படக் கூடாது' என்று கூறினார்கள்.'

839

وَعَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَهَى عَنْ بَيْعِ الْخِيَوَانِ بِالْخِيَوَانِ نَسِيئَةً { رَوَاهُ الْخُمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ الْجَارُودِ [1].

ஸமுரா பின் ஜுன்துப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: கடன் அடிப்படையில் பிராணியைப் பிராணிக்கு விற்பதை நபி (ஸல்) அவர்கள் தடை செய்தார்கள். இதை அல்-கம்ஸா அறிவித்துள்ளார்கள். இப்னுல் ஜாருத் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

840

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - ؛ { أَنَّ رَسُولَ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَمَرَهُ أَنْ يُجَهَّزَ جَيْشًا فَنَفِدَتْ إِلَيْهِ ، فَأَمَرَهُ أَنْ يَأْخُذَ عَلَى قَلَائِصِ الصَّدَقَةِ . قَالَ : فَكُنْتُ أَخْذُ الْبُعِيرَ بِالْبُعِيرَيْنِ إِلَى إِبِلِ الصَّدَقَةِ { رَوَاهُ الْحَاكِمُ وَابْنُ هَيْثَمٍ ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ [1] .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு படையைத் தயார் செய்யுமாறு அவருக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். அப்போது ஒட்டகங்கள் தீர்ந்துவிட்டன. எனவே, ஸதகாவின் இளம் பெண் ஒட்டகங்களை (எதிர்காலப் பணமாக அல்லது ஈடாகக் கொண்டு) ஒட்டகங்களை (கடனாகப்) பெறுமாறு அவர்கள் அவருக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். அவர் கூறினார்: "நான் ஒரு ஒட்டகத்தை (இப்போது பெற்றுக்கொண்டு), அதற்குப் பகரமாக ஸதகாவின் ஒட்டகங்களிலிருந்து இரண்டு ஒட்டகங்களை (பின்னர் திருப்பிச் செலுத்துவதாக) வாங்கிக் கொண்டிருந்தேன்."

841

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - [قَالَ] : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ : { إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعَيْنَةِ ، وَأَخَذْتُمْ أَذْنَابَ الْبَقَرِ ، وَرَضِيتُمْ بِالزَّرْعِ ، وَتَرَكْتُمُ الْجِهَادَ ، سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذُلًّا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ مِنْ رِوَايَةِ نَافِعٍ عَنْهُ ، وَفِي إِسْنَادِهِ مَقَالٌ . [1] .

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "நீங்கள் 'ஈனா' முறையில் வியாபாரம் செய்து, மாடுகளின் வால்களைப் பிடித்துக்கொண்டு (அதாவது, விவசாயம் மற்றும் உலகாதாய காரியங்களில் மூழ்கி), விவசாயத்தில் திருப்தி அடைந்து, ஜிஹாதைக் கைவிட்டால் - அல்லாஹ் உங்கள் மீது இழிவைச் சாட்டுவான். நீங்கள் உங்கள் மார்க்கத்திற்குத் திரும்பும் வரை அதை அவன் நீக்கமாட்டான்."

இதை அபூதாலுத் அவர்கள் நாஃபி அவர்களின் வழியாக (இப்னு உமர் அவர்களிடமிருந்து) பதிவு செய்துள்ளார்கள். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் விமர்சனம் உள்ளது.

841

:

وَالْحَمْدَ : نَحْوُهُ مِنْ رِوَايَةِ عَطَاءٍ ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ [1] وَصَحَّحَهُ ابْنُ الْقَطَّانِ [2] .

அஹ்மத் (இப்னு ஹன்பல்) அவர்கள் அதா (இப்னு அபீ ரபாஹ்) அவர்களின் அறிவிப்பிலிருந்து இதே போன்ற (முந்தைய ஹதீஸைப் போன்ற) ஒன்றை அறிவித்தார்கள். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள். மேலும், இப்னுல் கத்தான் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தினார்கள்.

842

:

وَعَنْ أَبِي أُمَامَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ شَفَعَ لِأَخِيهِ شَفَاعَةً، فَأُهْدِيَ لَهُ هَدِيَّةً، فَقَبِلَهَا، فَقَدْ أَتَى بَابًا عَظِيمًا مِنْ أَبْوَابِ الرَّبِّ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَفِي إِسْنَادِهِ مَقَالٌ [1].

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவர் தன் சகோதரருக்காகப் பரிந்துரை செய்து, அதற்காக அவருக்கு (பரிந்துரை செய்தவருக்கு) ஒரு அன்பளிப்பு வழங்கப்பட்டு, அதை அவர் ஏற்றுக்கொள்கிறாரோ, அவர் ரிபாவின் வாசல்களிலிருந்து ஒரு பெரிய வாசலுக்கு வந்துவிட்டார்."
இதை அஹ்மத் மற்றும் அபூதாவூத் பதிவு செய்துள்ளனர். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் விமர்சனம் உள்ளது.

843

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الْكَرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ [1].

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இலஞ்சம் கொடுப்பவரையும், இலஞ்சம் வாங்குபவரையும் சபித்தார்கள். இதனை அபூதாவூத் மற்றும் அத்-திர்மிதி ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும் அத்-திர்மிதி அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

844

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنِ الْمُرَابَنَةِ؛ أَنْ يَبِيعَ ثَمَرٌ حَائِطُهُ إِنْ كَانَ نَخْلًا يَتَمَرٌ كَيْلًا، وَإِنْ كَانَ كَرْمًا أَنْ يَبِيعَهُ بِزَيْبٍ كَيْلًا،

وَإِنْ كَانَ زَرْعًا أَنْ يَبِيعَهُ بِكَئِيلِ طَعَامٍ, نَهَى عَنْ ذَلِكَ كُلِّهِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]. 845- وَعَنْ
سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
سُئِلَ عَنْ إِشْتِرَاءِ الرُّطْبِ بِالتَّمْرِ. فَقَالَ: أَيْتَقْصُ الرُّطْبُ إِذَا يَبَسَ؟ "قَالُوا: نَعَمْ. فَنَهَى عَنْ
ذَلِكَ { رَوَاهُ الْخَمِيسُ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ الْمَدِينِ, وَالتِّرْمِذِيُّ, وَابْنُ حِبَّانَ, وَالْحَاكِمُ [2].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் 'முஸாபனா' முறையைத் தடைசெய்தார்கள். அதாவது, ஒருவர் தனது தோட்டத்தின் கனிகளை (அவை மரத்தில் இருக்கும்போதே), அது பேரிச்சை மரங்களில் உள்ள கனிகளாக இருந்தால், உலர்ந்த பேரிச்சம் பழங்களுக்கு அளவின் அடிப்படையில் விற்பது; அல்லது அது திராட்சை கொடிகளில் உள்ள கனிகளாக இருந்தால், உலர்ந்த திராட்சைக்கு அளவின் அடிப்படையில் விற்பது; அல்லது அது பயிர்களாக இருந்தால், அதை உணவுத் தானியத்திற்கு அளவின் அடிப்படையில் விற்பது. இவை அனைத்தையும் அவர்கள் தடைசெய்தார்கள்.

ஸஃத் பின் அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

பச்சை பேரிச்சம் பழங்களை உலர்ந்த பேரிச்சம் பழங்களுக்குப் பகரமாக வாங்குவது பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டதை நான் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "பச்சை பேரிச்சம் பழங்கள் காய்ந்தால் (அதன் அளவு) குறைந்துவிடுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு (அங்கிருந்தவர்கள்), "ஆம்" என்று பதிலளித்தார்கள். எனவே, அவர்கள் அதைத் தடைசெய்தார்கள்.

846

:

وَعَنْ ابْنِ عُمرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - ; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَهَى عَنْ بَيْعِ الْكَالِ
بِالْكَالِ, يَعْنِي: الدِّينَ بِالدِّينِ { رَوَاهُ إِسْحَاقُ, وَالبُرَّاءُ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: கடனுக்குக் கடன் விற்பதை (அதாவது, ஒரு பரிமாற்றத்தில் இரு தரப்பிலும் உள்ள பொருட்கள் அல்லது பணம் கடனாகவே இருக்கும் நிலையை) நபி (ஸல்) அவர்கள் தடை செய்தார்கள். இதை இஸ்ஹாக் மற்றும் அல்-பஸ்ஸார் அவர்கள் ளாஃப் (பலவீனமான) அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளனர்.

847

:

عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَخَّصَ فِي الْعَرَايَا: أَنْ تُبَاعَ بِخَرْصِهَا كَيْلًا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அல்-அராயா (எனும் குறிப்பிட்ட பரிமாற்றத்திற்கு) அனுமதி அளித்தார்கள்: (அதாவது, மரத்திலுள்ள புதிய போர்ச்சம் பழங்களை, அவை காய்ந்ததும் கிடைக்கும்) உலர்ந்த போர்ச்சம் பழங்களின் அளவைக் கணித்து விற்பனை செய்ய.

847

:

وَلِمُسْلِمٍ: { رَخَّصَ فِي الْعَرِيَّةِ يَأْخُذُهَا أَهْلُ الْبَيْتِ بِخَرْصِهَا تَمْرًا، يَأْكُلُونَهَا طَبَا } [1].

முஸ்லிமில் இடம்பெற்றுள்ளது:
"அல்-அராயா (விற்பனை) விஷயத்தில் (நபி ஸல் அவர்கள்) சலுகையளித்தார்கள்; (அதாவது) ஒரு குடும்பத்தினர் (மரத்திலுள்ள போர்ச்சம் பழங்களை) காய்ந்த போர்ச்சம் பழங்களின் மதிப்பீட்டின்படி (அதாவது, மரத்திலுள்ள பழுத்த பழங்களை, அவை காய்ந்தால் எவ்வளவு காய்ந்த போர்ச்சம் பழங்கள் கிடைக்கும் என்று ஒரு நிபுணரால் மதிப்பிடப்பட்டு) வாங்கி, அதனைப் பழுத்த பழங்களாக உண்பதாகும்."

848

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَخَّصَ فِي بَيْعِ الْعَرَايَا بِخَرْصِهَا، فِيمَا دُونَ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ، أَوْ فِي خَمْسَةِ أَوْسُقٍ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அல்-அராயாவை (அதாவது, மரத்திலுள்ள புதிய போர்ச்சம்பழங்களை), அதன் அளவைக் கணித்து (உலர்ந்த போர்ச்சம்பழங்களுக்குப் பகரமாக) ஐந்து அவ்ஸுக்கிற்கும் குறைவாக அல்லது ஐந்து அவ்ஸுக் அளவிற்கு இருக்கும் பட்சத்தில் விற்பதற்கு அனுமதி அளித்தார்கள். (இதை) புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளார்கள்.

849

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ بَيْعِ

الْثَّمَارِ حَتَّى يَبْدُ وَصَلَا حُهَا, نَهَى الْبَائِعَ وَالْمُبْتَاعَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், பழங்கள் பயன்பாட்டுக்கு உகந்ததாகத் தோன்றும் வரை (அதாவது, அவை பழுத்து, கெட்டுப்போகும் அபாயம் குறையும் வரை) அவற்றை விற்பதற்குத் தடை விதித்தார்கள்; விற்பவர், வாங்குபவர் ஆகிய இருவரையும் தடுத்தார்கள்.'

849

:

وَفِي رِوَايَةٍ: وَكَانَ إِذَا سُئِلَ عَنْ صَلَاحِهَا؟ قَالَ: حَتَّى تَذْهَبَ عَاهَتُهُ [1] .

மற்றொரு அறிவிப்பில்: அதன் பக்குவம் பற்றி அவரிடம் கேட்கப்பட்டால், “அதன் கெடுதி (அதாவது, ஆரம்பகால சேதம் அல்லது பாதிப்பு) நீங்கும் வரை” என்று அவர் கூறுவார்.

850

:

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَهَى عَنْ بَيْعِ الثَّمَارِ حَتَّى تُزْهَى. قِيلَ: وَمَا زُهْوُهَا؟ قَالَ: "تَحْمَاةٌ وَتَصْفَاةٌ" { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ, وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [1] .

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள், பழங்கள் (பழுத்து) நிறம் பிடிக்கும் வரை அவற்றை விற்பதைத் தடை செய்தார்கள். "(பழங்கள்) நிறம் பிடிப்பது என்றால் என்ன?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அவை சிவப்பாகவும் மஞ்சளாகவும் மாறுவதாகும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

851

:

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَهَى عَنْ بَيْعِ الْعِنَبِ حَتَّى يَسْوَدَّ, وَعَنْ بَيْعِ الْحَبِّ حَتَّى يَشْتَدَّ { رَوَاهُ الْخَمْسَةُ, إِلَّا النَّسَائِيَّ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ, وَالْحَاكِمُ [1] .

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், திராட்சை (பழங்கள்) கறுப்பாகும் வரை (அதாவது, முழுமையாகப் பழுத்து, உண்ணத் தகுதியாகும் வரை) விற்பதையும், தானியங்கள் கடினமாகும் வரை

(அதாவது, முதிர்ச்சி அடைந்து, அறுவடைக்குத் தயாராகும் வரை) விற்பதையும் தடை செய்தார்கள். இதை நஸாயீயைத் தவிர்த்து, அல்-கம்ஸா (ஐந்து ஹதீஸ் தொகுப்பாளர்கள்) அறிவித்துள்ளனர். மேலும், இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என்று உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர்.

852

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَوْ بَعْتَ مِنْ أَخِيكَ ثَمَرًا فَأَصَابَتْهُ جَائِحَةٌ، فَلَا يَحِلُّ لَكَ أَنْ تَأْخُذَ مِنْهُ شَيْئًا. بِمَ تَأْخُذُ مَالَ أَخِيكَ بِغَيْرِ حَقٍّ؟ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் உங்கள் சகோதரருக்கு (மரத்திலுள்ள) சில பழங்களை விற்பது, (அறுவடைக்கு முன்) அது (இயற்கைச்) சேதத்தால் பாதிக்கப்பட்டால், அவரிடமிருந்து எதையும் எடுத்துக்கொள்வது உங்களுக்கு ஆகுமானதல்ல. உங்கள் சகோதரரின் பணத்தை நீங்கள் எப்படி அநியாயமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியும்?" முஸ்லிம் பதிவுசெய்துள்ளார்.

852

:

وَفِي رِوَايَةٍ لَهُ: { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَمَرَ بِوَضْعِ الْجَوَائِحِ } [1].

அவரின் (ஜாபிர்) மற்றொரு அறிவிப்பில்: "பேரிடரால் (பயிர்கள் அல்லது பழங்களுக்கு) ஏற்பட்ட இழப்பை (அதாவது, அதன் விலையை) தள்ளுபடி செய்யுமாறு நபி (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள்."

853

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا -، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ ابْتِئَاغَ نَخْلًا بَعْدَ أَنْ تُؤَبَّرَ، فَثَمَرَ ثَمَرًا لِلْبَائِعِ الَّذِي بَاعَهَا، إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மகரந்தச் சேர்க்கை செய்யப்பட்ட பிறகு யாரேனும் ஒரு பேரிச்சை மரத்தை வாங்கினால், வாங்குபவர் (பழங்கள் தனக்குச் சேர வேண்டும் என்று) நிபந்தனை விதித்தாலன்றி, அதன் பழங்கள் அதை விற்கவருக்கே உரியன." புஹாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளார்கள்.

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَدِمَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الْمَدِينَةَ، وَهُمْ يُسَلِّفُونَ فِي الثَّمَارِ السَّنَةَ وَالسَّنَتَيْنِ، فَقَالَ: { مَنْ أَسْلَفَ فِي تَمَرٍ فَلْيُسْلِفْ فِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ، وَوزن معلومٍ، إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவிற்கு வந்தபோது, (அங்குள்ள) மக்கள் பழங்களுக்காக ஓர் ஆண்டு அல்லது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பணம் கொடுத்து வந்தனர். எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் போர்த்தம் பழத்திற்காக முன்பணம் கொடுக்கிறாரோ, அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலும், ஒரு குறிப்பிட்ட எடையிலும், ஒரு குறிப்பிட்ட தவணை வரையிலும் முன்பணம் கொடுக்க வேண்டும்."

وَالْبُخَارِيُّ: مَنْ أَسْلَفَ فِي شَيْءٍ [1].

அல்-புகாரியில் உள்ளது: "யார் ஏதேனும் ஒன்றில் (சலம் ஒப்பந்தமாக) முன்பணம் கொடுக்கிறாரோ..."

وَعَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبْيٍ أَوْفَى - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { كُنَّا نُصِيبُ الْمَغَانِمَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَكَانَ يَأْتِينَا أَنْبَاطٌ مِنْ أَنْبَاطِ الشَّامِ، فَسَلِفُهُمْ فِي الْحِنْطَةِ وَالشَّعِيرِ وَالزَّيْبِ - وَفِي رِوَايَةٍ: وَالزَّيْتِ [1] - إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى. قِيلَ: أَكَانَ لَهُمْ زَرْعٌ؟ قَالَ: مَا كُنَّا نَسْأَلُهُمْ عَنْ ذَلِكَ { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [2].

அப்துர் ரஹ்மான் பின் அப்ஸா (ரழி) மற்றும் அப்துல்லாஹ் பின் அபீ அவஃபா (ரழி) ஆகியோர் கூறியதாவது:

"நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் கனீமத் (போர்ச் செல்வம்) பெறுபவர்களாக இருந்தோம். அப்போது ஷாம் (சிரியா) நாட்டைச் சேர்ந்த நபதீயர்கள் எங்களிடம் வருவார்கள். நாங்கள் அவர்களிடம் கோதுமை, பார்லி மற்றும் உலர்ந்த திராட்சைக்காக - மற்றோர் அறிவிப்பில்: 'மற்றும் ஆலிவ் எண்ணெய்' என்றும் உள்ளது - ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவிற்கு முன்பணம் செலுத்துவோம் (அதாவது, சலாம் ஒப்பந்தம்

மூலம் எதிர்காலத்தில் பொருட்களைப் பெறுவதற்காக பணத்தை முன்கூட்டியே செலுத்துவோம்."

"அவர்களிடம் பயிர் இருந்ததா?" என்று கேட்கப்பட்டது.

அதற்கு அவர்கள், "நாங்கள் அவர்களிடம் அதுபற்றிக் கேட்பதில்லை" என்று பதிலளித்தார்கள்.

856

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ أَخَذَ أَمْوَالَ
النَّاسِ يُرِيدُ أَدَاءَهَا، أَدَّى اللَّهُ عَنْهُ، وَمَنْ أَخَذَهَا [1] يُرِيدُ إِتْلَافَهَا، أَتْلَفَهُ اللَّهُ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ
[2].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் மக்களின் செல்வத்தை (கடனாகவோ அல்லது பொறுப்பாகவோ) திருப்பிச் செலுத்தும் எண்ணத்துடன் எடுத்துக்கொள்கிறாரோ, அவருக்காக அல்லாஹ் அதனைத் திருப்பிச் செலுத்துவான் (அல்லது அதனைத் திருப்பிச் செலுத்த அவனுக்கு உதவுவான்). மேலும், யார் அதனை அழிக்கும் (அல்லது திருப்பிச் செலுத்தாமல் வீணாக்கும்) எண்ணத்துடன் எடுத்துக்கொள்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவனை அழித்துவிடுவான் (அல்லது அவனது செல்வத்தையும், பரக்கத்தையும் அழித்துவிடுவான்)." இதை புகாரி அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

857

:

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: { قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنْ فُلَانًا قَدِمَ لَهْ بَرٌّ مِنَ الشَّامِ،
فَلَوْ بَعَثْتَ إِلَيْهِ، فَأَخَذْتَ مِنْهُ ثَوْبَيْنِ بَنَسِيئَةٍ إِلَى مَيْسَرَةٍ؟ فَأُرْسِلَ إِلَيْهِ، فَأَمْتَنَعَ } أَخْرَجَهُ
الْحَاكِمُ، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நான் கூறினேன், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இன்னாருக்கு சிரியாவிலிருந்து ஆடைகள் வந்துள்ளன. நீங்கள் அவரிடம் ஒருவரை அனுப்பி, வசதி ஏற்படும் வரை அவரிடமிருந்து இரண்டு ஆடைகளைக் கடனாகப் பெற்றால் என்ன?" எனவே, அவர்கள் (ஸல்) அவரிடம் ஒருவரை அனுப்பினார்கள். ஆனால் அவர் மறுத்துவிட்டார்.

இதை அல்-ஹாகிம் மற்றும் அல்-பைஹகீ ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்.
மேலும் இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள்.

858

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الظَّهْرُ
يُرْكَبُ بِفَقِّهِ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا, وَلَبَنُ الدَّارِ يُشْرَبُ بِفَقِّهِ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا, وَعَلَى الَّذِي يَرْكَبُ
وَيُشْرَبُ الْفَقَّةُ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சவாரிப் பிராணி
அடைமானத்தில் இருக்கும்போது, அதற்காகச் செய்யப்படும் செலவின்
காரணமாக அதன் மீது சவாரி செய்யலாம்; அடைமானத்தில் இருக்கும்
கறவைப் பிராணியின் பாலை, அதற்காகச் செய்யப்படும் செலவின்
காரணமாக அருந்தலாம். அதன் மீது சவாரி செய்வதும், (அதன் பாலை)
அருந்துபவருமே அதற்கான செலவிற்குப் பொறுப்பாவார்கள்." இதை புஹாரி
அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

859

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: { لَا يَغْلُقُ الرَّهْنُ مِنْ صَاحِبِهِ الَّذِي رَهْنُهُ,
لَهُ غَنَمُهُ, وَعَلَيْهِ غَرْمُهُ } رَوَاهُ الدَّارِ قُطَيْبِيُّ, وَالْحَاكِمُ, وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ. إِلَّا أَنَّ الْمَحْفُوظَ عِنْدَ
أَبِي دَاوُدَ وَغَيْرِهِ إِسْأَلُهُ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள்: "அடைமானம், அதை வைத்த
அதன் உரிமையாளரிடமிருந்து பறிபோகாது (அதாவது, கடன்
செலுத்தப்படாவிட்டாலும் அதன் உரிமை தானாகவே கடன்காரருக்குச்
சென்றுவிடாது). அதன் ஆதாயம் அவருக்கே உரியது; அதன் நஷ்டமும்
(பொறுப்பும்) அவரையே சாரும்."

இதை அத்-தாரகுத்னீ மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்.
இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள். எனினும், அபூ தாவூத் மற்றும்
பிறர் கருத்தின்படி, இது 'முர்ஸல்' என்பதே மிக வலுவானதாகும்.

860

:

وَعَنْ أَبِي رَافِعٍ { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - اسْتَسْلَفَ مِنْ رَجُلٍ بَكْرًا [1] فَقَدِمَتْ عَلَيْهِ إِبِلٌ مِنَ الصَّدَقَةِ، فَأَمَرَ أَبَا رَافِعٍ أَنْ يَقْضِيَ الرَّجُلَ بَكْرَهُ، فَقَالَ: لَا أَجِدُ إِلَّا خَيْارًا [2]. قَالَ: "أَعْطِهِ إِيَّاهُ، فَإِنَّ خَيْارَ النَّاسِ أَحْسَنُهُمْ قَضَاءً" { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [3].

அபூ ராஃபி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு மனிதரிடமிருந்து ஒரு இளம் ஒட்டகத்தைக் கடன் வாங்கினார்கள். பிறகு அவர்களிடம் ஸதகா ஒட்டகங்கள் வந்தபோது, அந்த மனிதருக்கு அவருடைய இளம் ஒட்டகத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்குமாறு அபூ ராஃபி (ரழி) அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். அதற்கு அவர், "சிறந்ததொரு ஒட்டகத்தைத் (அதாவது, கடனாகப் பெற்றதை விட மேம்பட்ட அல்லது முதிர்ச்சியடைந்த ஒட்டகத்தைத்) தவிர வேறு எதையும் நான் காணவில்லை" என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள், "அதையே அவருக்குக் கொடுத்துவிடுங்கள்; ஏனெனில் மக்களில் சிறந்தவர், அழகிய முறையில் கடனைத் தீர்ப்பவரே ஆவார்" என்று கூறினார்கள்.

861

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ { كُلُّ قَرْضٍ جَرٌّ مَنَفَعَةٌ، فَهُوَ رَبًّا { رَوَاهُ الْحَارِثُ بْنُ أَبِي أُسَامَةَ، وَإِسْنَادُهُ سَاقِطٌ [1].

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆதாயம் தரும் ஒவ்வொரு கடனும் (அதாவது, கடன் கொடுத்தவருக்கு ஏதேனும் ஒரு வகையில் நிபந்தனையுடன் கூடிய அல்லது எதிர்பார்க்கப்படும் பயனை ஈட்டித் தரும் ஒவ்வொரு கடனும்) வட்டியாகும்."
இதை அல்-ஹாரித் பின் அபூ உஸாமா அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும் இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் 'ஸாகித்' (மிகவும் பலவீனமானது) ஆகும்.

862

وَلَهُ شَاهِدٌ ضَعِيفٌ عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ عِنْدَ الْبَيْهَقِيِّ [1].

மேலும், (முன்னர் கூறப்பட்ட ஹதீஸுக்கு) ஃபளாலா பின் உபைத் (ரழி) அவர்களின் வழியாக அல்-பைஹகீ (இமாம் அவர்களது நூலில்) உள்ள ஒரு பலவீனமான துணை அறிவிப்பு உள்ளது.

863

وَأَخْرَجَهُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ عِنْدَ الْبُخَارِيِّ [1].

அப்துல்லாஹ் பின் சலாம் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அல்-புகாரி அவர்கள் அறிவித்த மற்றொரு மவ்கூஃப் (ஒரு ஸஹாபியின் கூற்று) அறிவிப்பும் உள்ளது.

864

:

عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - [قَالَ]: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { مَنْ أَدْرَكَ مَالَهُ بِعَيْنِهِ عِنْدَ رَجُلٍ قَدْ أَفْلَسَ، فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ مِنْ غَيْرِهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபுஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: "நொடித்துப்போன ஒருவரிடம் ஒருவர் தனது பொருளை (அதன் அசல் வடிவத்திலேயே, மாற்றப்படாமல்) கண்டால், மற்ற எவரையும் விட அவரே அதற்கு அதிகத் தகுதியுடையவர் ஆவார்." (புஹாரி, முஸ்லிம்)

864

:

وَرَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَمَالِكٌ: مِنْ رِوَايَةِ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُرْسَلًا بِلَفْظٍ: { أَيُّمَا رَجُلٍ بَاعَ مَتَاعًا فَأَفْلَسَ الَّذِي ابْتَاعَهُ، وَلَمْ يَقْبِضْ الَّذِي بَاعَهُ مِنْ ثَمَنِهِ شَيْئًا، فَوَجَدَ مَتَاعَهُ بِعَيْنِهِ، فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ، وَإِنْ مَاتَ الْمُشْتَرِي فَصَاحِبُ الْمَتَاعِ أَسْوَدُ الْغَرَمَاءِ } [1].

அபு தாவுத் அவர்களும் மாலிக் அவர்களும் (இந்த) ஹதீஸை அபு பக்ர் பின் அப்துர்-ரஹ்மான் அவர்களின் அறிவிப்பிலிருந்து, முர்ஸல் (தாபியீக்குப் பிறகு அறிவிப்பாளர் தொடர் அறுபட்டது) ஆக, இந்த வார்த்தைகளுடன் அறிவித்தார்கள்:

"எந்த ஒரு மனிதர் ஒரு பொருளை விற்று, அதை வாங்கியவர் நொடித்துப் போய், விற்பனையாளர் அதன் விலையில் எதையும் பெறாத நிலையில், தனது அதே பொருளை (வாங்கியவரிடம்) கண்டால், அவர் (வேறு எவரையும் விட) அதற்கு அதிக உரிமை படைத்தவர் ஆவார். வாங்கியவர் இறந்துவிட்டால், அப்பொருட்களின் உரிமையாளர் மற்ற கடன்காரர்களுக்குச் சமமானவர் ஆவார்."

864

:

وَوَصَلَهُ الْبَيْهَقِيُّ، وَضَعَفَهُ تَبَعًا لِأَبِي دَاوُدَ [1].

அல்-பைஹகீ அவர்கள் (முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட) அதை முழுமையான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்தார்கள்; மேலும் அபு தாவுத் அவர்களைப் பின்பற்றி அதை பலவீனமானது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

864

:

وَرَوَى أَبُو دَاوُدَ، وَابْنُ مَاجَةَ: مِنْ رِوَايَةِ عُمَرَ بْنِ خُلْدَةَ قَالَ: أَتَيْنَا أَبَا هُرَيْرَةَ فِي صَاحِبٍ لَنَا قَدْ أَفْلَسَ، فَقَالَ: لَأَقْضِيَنَّ فِيكُمْ بِقَضَاءِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ أَفْلَسَ أَوْ مَاتَ فَوَجَدَ رَجُلٌ مَتَاعَهُ بَعَيْنِهِ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ } وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ، وَضَعَفَ أَبُو دَاوُدَ هَذِهِ الرِّيَادَةَ فِي ذِكْرِ الْمَوْتِ [1].

அபுதாவுத் மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோர் உமர் பின் கல்தா வழியாகப் பின்வருமாறு அறிவிக்கின்றனர்: 'எங்கள் நண்பர் ஒருவர் திவாலாகிவிட்ட நிலையில், நாங்கள் அபுஹுரைரா (ரழி) அவர்களிடம் சென்றோம். அப்போது அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் நிச்சயமாக உங்களிடையே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தீர்ப்பின்படியே தீர்ப்பளிப்பேன். (அதாவது, {யாரேனும் திவாலாகிவிட்டாலோ அல்லது இறந்துவிட்டாலோ, (அவரிடம் விற்ற) ஒரு நபர் தனது அசல் பொருட்களை (அவரிடம்) கண்டால், அவரே அவற்றுக்கு மிகவும் உரிமை படைத்தவர் ஆவார்.}' இதை அல்-ஹாகிம் 'ஸஹீஹ்' (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார். அபுதாவுத் அவர்கள், 'மரணம்' பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இந்த மேலதிக வாசகத்தை 'பலவீனம்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

865

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ الشَّرِيدِ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لِيُ الْوَاحِدِ يُحِلُّ عَرْضَهُ وَعُقُوبَتُهُ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالنَّسَائِيُّ، وَعَلَّقَهُ الْبُخَارِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ [1].

அம்ர் பின் அஷ்-ஷரீத் அவர்கள், அவருடைய தந்தை (ரழி) வாயிலாக அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'வசதியுள்ளவர் (கடனைத்) திருப்பிச் செலுத்துவதில் தாமதம் செய்வது, அவரது மானத்தை (விமர்சிப்பதற்கு அல்லது அதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு) ஆகுமாக்குகிறது, மேலும் அவரைத் தண்டிப்பதையும் ஆகுமாக்குகிறது.' இதை அபுதாவுத்

மற்றும் நஸாய் ஆகியோர் அறிவித்தார்கள். புகாரி அவர்கள் இதை முஅல்லக் (ஹதீஸ் தொகுப்பாளரின் தரப்பிலிருந்து அறிவிப்பாளர் தொடர் அறுந்ததாக) என அறிவித்தார்கள். மேலும் இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என மதிப்பிட்டார்கள்.

866

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { أَصِيبَ رَجُلٌ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي ثَمَارٍ ابْتِاعَهَا، فَكَثُرَ دَيْنُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "تَصَدَّقُوا عَلَيْهِ" فَتَصَدَّقَ النَّاسُ عَلَيْهِ، وَلَمْ يَبْلُغْ ذَلِكَ وَفَاءَ دَيْنِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "خُذُوا مَا وَجَدْتُمْ، وَلَيْسَ لَكُمْ إِلَّا ذَلِكَ" { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அபு ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ஒருவர், தாம் வாங்கியிருந்த பழங்களில் நஷ்டம் அடைந்து, அவரது கடன் பெருகிவிட்டது (அதனால் அவர் நொடித்துப் போனார்). எனவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்களிடம், "அவருக்கு ஸதகா (தர்மம்) கொடுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அதன்படி, மக்கள் அவருக்கு தர்மம் கொடுத்தனர். இருப்பினும், அது அவரது கடனை முழுமையாக அடைப்பதற்குப் போதுமானதாக இருக்கவில்லை. எனவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கடன் கொடுத்தவர்களிடம், "கிடைத்ததை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், அதைத் தவிர உங்களுக்கு வேறு எதுவும் இல்லை" என்று கூறினார்கள். இதை முஸ்லிம் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

867

:

وَعَنْ ابْنِ كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ; { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حَجَرَ عَلَى مُعَاذٍ مَالَهُ، وَبَاعَهُ فِي دَيْنٍ كَانَ عَلَيْهِ { رَوَاهُ الدَّارِ قُطْنِي، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ، وَأَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ مُرْسَلًا، وَرَجَّحَ [1].

கஅப் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்களின் மகன், தன் தந்தையிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், முஆத் (ரழி) அவர்களின் செல்வத்தின் மீது தடை விதித்து, அவர் பட்டிருந்த கடனுக்காக அதனை விற்றார்கள்.

இதை தாரகுத்னீ அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். ஹாகிம் அவர்கள் இதனை

ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என்று தரம் பிரித்துள்ளார்கள். அபூதாவூத் அவர்கள் இதனை முர்ஸல் (தாபியீனுக்குப் பிறகு அறிவிப்பாளர் தொடரில் விடுபட்டது) என அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும், இது முர்ஸல் என்பதே வலுவான கருத்தாகும்.

868

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { عُرِضْتُ عَلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَوْمَ
أَحُدٍ, وَأَنَا ابْنُ أَرْبَعِ عَشْرَةَ سَنَةً, فَلَمْ يُجْزْنِي, وَعُرِضْتُ عَلَيْهِ يَوْمَ الْخُنْدَقِ, وَأَنَا ابْنُ خَمْسِ
عَشْرَةَ سَنَةً, فَأَجَازَنِي } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்போது உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

உஹூத் போர் நாளன்று நான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் அழைத்து வரப்பட்டேன். அப்போது எனக்குப் பதினான்கு வயது. ஆனால், அவர்கள் எனக்கு (போரில் பங்கேற்க) அனுமதி அளிக்கவில்லை. அதன் பிறகு, அல்-கந்தக் (அகழ் யுத்தம்) நாளன்று நான் அவர்களிடம் அழைத்து வரப்பட்டேன். அப்போது எனக்குப் பதினைந்து வயது. அவர்கள் எனக்கு (போரிட) அனுமதி அளித்தார்கள். புஹாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்தார்கள்.

868

:

وَفِي رِوَايَةٍ لِلْبَيْهَقِيِّ: فَلَمْ يُجْزْنِي, وَلَمْ يَرَنِ بَلَّغْتُ. وَصَحَّحَهَا ابْنُ حُزَيْمَةَ [1].

பைஹகீயின் அறிவிப்பில் (பின்வருமாறு) உள்ளது: 'அவர்கள் எனக்கு (போரிட) அனுமதியளிக்கவில்லை, மேலும் நான் (போரிடும் அளவுக்கு) பருவ வயதை அடைந்துவிட்டதாக அவர்கள் கருதவில்லை.' இப்போது குஸைமா அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என்று மதிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

869

:

وَعَنْ عَطِيَّةَ الْقُرْظِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { عُرِضْنَا عَلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
يَوْمَ قَرْيُظَةَ, فَكَانَ مَنْ أَتَبَتْ قُبُلَ, وَمَنْ لَمْ يُنْبِتْ خُلِّي سَبِيلُهُ, فَكُنْتُ فِي مَن لَمْ يُنْبِتْ فَخُلِّي
سَبِيلِي } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ, وَالْحَاكِمُ [1].

அதிய்யா அல்-குரழி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

குரைழா (போர்) நாளில் நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்னால் கொண்டுவரப்பட்டோம். யாருக்கு (மர்ம உறுப்புகளில்) முடி முளைக்கத் தொடங்கியிருந்ததோ அவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்; மேலும் யாருக்கு (முடி) முளைக்கவில்லையோ அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். நான் முடி முளைக்கத் தொடங்காதவர்களில் ஒருவனாக இருந்தேன்; எனவே நான் விடுதலை செய்யப்பட்டேன்.

இதை அல்-கம்ஸா (ஐவர்) பதிவு செய்துள்ளது. இப்பனு ஹிப்பான் அவர்களும் அல்-ஹாகிம் அவர்களும் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

870

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ؛ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ: { لَا يَجُوزُ لِمَرْأَةٍ أَنْ تُعْطِيَ إِلَّا بِإِذْنِ زَوْجِهَا }

அமர் பின் ஷுஜிப் அவர்கள் தனது தந்தை வழியாக தனது பாட்டனார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்ததாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஒரு பெண் தன் கணவரின் அனுமதியின்றி அன்பளிப்பு வழங்குவது ஆகுமானதல்ல" என்று கூறினார்கள்.

870

:

وَفِي لَفْظٍ: { لَا يَجُوزُ لِلْمَرْأَةِ أَنْ تُعْطِيَ فِي مَالِهَا، إِذَا مَلَكَ زَوْجُهَا عَصَمَتَهَا } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَصْحَابُ السُّنَنِ إِلَّا التِّرْمِذِيَّ، وَصَحَّحَهُ الْهَاجِمُ [1].

{ ஒரு பெண்ணுக்கு அவளது செல்வத்தில் எந்த விவகாரமும் கூடாது, அவளது கணவன் அவளது திருமண பந்தத்தை உரிமையாக்கிக் கொண்டால் (அதாவது, அவள் அவளது மனைவியாக இருக்கும்போது, அவளது அனுமதியின்றி அல்லது அவளது உரிமைகளை பாதிக்கும் வகையில்). }

871

:

وَعَنْ قَبِيصَةَ بِنِ مَخَارِقٍ [الْهَلَالِي] - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- { إِنَّ الْمَسْأَلَةَ لَا تَحِلُّ إِلَّا لِأَحَدٍ ثَلَاثَةً: رَجُلٍ تَحْمِلُ حِمْلًا فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيبَهَا ثُمَّ يُمَسِكَ، وَرَجُلٍ أَصَابَتْهُ جَائِحَةٌ إِنْجَتَا حَتَّى مَالَهُ، فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيبَ

قَوَامًا مِنْ عَيْشٍ، وَرَجُلٍ أَصَابَتْهُ فَاقَةٌ حَتَّى يَقُولَ ثَلَاثَةً مِنْ ذَوِي الْحَجَى مِنْ قَوْمِهِ: لَقَدْ أَصَابَتْ
فُلَانًا فَاقَةٌ، فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1] .

கபீஸா பின் முஃகாரிக் அல்-ஹிலாலி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மூன்று நபர்களைத்
தவிர (வேறு எவருக்கும்) யாசகம் கேட்பது ஆகுமானதல்ல:

1. (சச்சரவுகளைத் தீர்க்கும் பொருட்டு) ஒரு பொறுப்பை (அல்லது கடனை)
ஏற்றுக்கொண்டவர்; அதை (அத்தொகையை) அவர் அடையும் வரை
அவருக்கு யாசகம் கேட்பது ஆகுமானதாகும், பிறகு அவர் (யாசிப்பதை)
நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.
 2. ஒருவருக்கு ஏற்பட்ட பேரழிவால் அவரது செல்வம் அழிந்துபோனவர்;
வாழ்க்கைக்குத் தேவையான (அடிப்படை) ஒன்றைப் பெறும் வரை அவருக்கு
யாசகம் கேட்பது ஆகுமானதாகும்.
 3. வறுமையால் பீடிக்கப்பட்ட ஒரு மனிதர்; அவருடைய சமூகத்தைச் சேர்ந்த
அறிவுடைய மூன்று நபர்கள், 'இன்னாரை வறுமை பீடித்துவிட்டது' என்று
கூறும் அளவிற்கு (அவரது நிலைமை இருந்தால்), அவருக்கு யாசகம்
கேட்பது ஆகுமானதாகும்."
- இதை முஸ்லிம் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.

872

:

عَنْ عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ الْمُرْنِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ:
{ الصُّلْحُ جَائِزٌ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ، إِلَّا صُلْحًا حَرَّمَ حَلَالًا وَ [1] أَحَلَّ حَرَامًا، وَالْمُسْلِمُونَ عَلَى
شُرُوطِهِمْ، إِلَّا شَرْطًا حَرَّمَ حَلَالًا وَ [2] أَحَلَّ حَرَامًا { رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ [3]. وَأَنْكَرُوا
عَلَيْهِ; [4]. لِأَنَّ رَاوِيَهُ كَثِيرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ ضَعِيفٌ [5]. وَكَأَنَّهُ اعْتَبَرَهُ
بِكَثْرَةِ طُرُقِهِ [6]. وَقَدْ صَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانٍ مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ [7].

அமர் பின் அவஃப் அல்-முஸனீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "முஸ்லிம்களுக்கு
மத்தியில் சமரசம் செய்வது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது; ஹலாலான (சட்டப்படி
அனுமதிக்கப்பட்ட) ஒன்றை ஹராமாக்கும் (சட்டப்படி தடுக்கப்பட்டதாக்கும்)
அல்லது ஹராமான (சட்டப்படி தடுக்கப்பட்ட) ஒன்றை ஹலாலாக்கும்
(சட்டப்படி அனுமதிக்கப்பட்டதாக்கும்) சமரசத்தைத் தவிர. மேலும்,
முஸ்லிம்கள் (தங்களுக்குள் ஏற்படுத்திக்கொண்ட) நிபந்தனைகளுக்குக்
கட்டுப்பட வேண்டும்; ஹலாலான (சட்டப்படி அனுமதிக்கப்பட்ட) ஒன்றை
ஹராமாக்கும் (சட்டப்படி தடுக்கப்பட்டதாக்கும்) அல்லது ஹராமான (சட்டப்படி
தடுக்கப்பட்ட) ஒன்றை ஹலாலாக்கும் (சட்டப்படி அனுமதிக்கப்பட்டதாக்கும்)
நிபந்தனையைத் தவிர." இதனை அத்-திர்மிதி அவர்கள் அறிவித்து,
ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தினார்கள்.

இருப்பினும், கதீர் பின் அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அவஃப் என்பவரின் அறிவிப்பு பலவீனமானது என்பதால், ஹதீஸ் அறிஞர்கள் அவரை (இந்த ஹதீஸை ஸஹீஹ் என்று தரப்படுத்தியதற்காக) விமர்சித்தனர். அத்-தீர்மிதி அவர்கள் அதன் பல அறிவிப்பாளர் தொடர்களின் காரணமாக இதனை (நம்பகமானதாக) கருதியதாகத் தெரிகிறது. இப்பனு ஹிப்பான் அவர்கள் மேற்கூறப்பட்ட ஹதீஸை அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பிலிருந்து ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என அறிவித்துள்ளார்கள்.

874

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا يَمْنَعُ جَارُ جَارِهِ أَنْ يَغْرَزَ خَشَبَةً فِي جَدَارِهِ. ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - مَا لِي أَرَأَاكُمْ عَنْهَا مُعْرِضِينَ؟ وَاللَّهِ لَأُرْمِينَ بِهَا بَيْنَ أَكْتَافِكُمْ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு அண்டை வீட்டுக்காரர், (மற்றொரு) அண்டை வீட்டுக்காரர் தனது (சொந்தமான) சுவரில் மரத்தூண் ஒன்றை (அல்லது மரப்பலகையை) ஊன்றுவதைத் தடுக்க வேண்டாம்."

பின்னர் அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதை விட்டும் (இந்த நபிமொழியைப் புறக்கணித்து) நீங்கள் முகம் திருப்புவதை நான் ஏன் காண்கிறேன்? அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நிச்சயமாக அதை நான் உங்கள் தோள்களுக்கிடையே எறிவேன் (அதாவது, இந்த நபிமொழியை உங்கள் மீது கட்டாயமாக்குவேன் அல்லது நீங்கள் அதைச் செயல்படுத்தும்படி செய்வேன்)."

875

:

وَعَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يَحِلُّ لِمُرِيٍّ أَنْ يَأْخُذَ عَصَا أَخِيهِ بِغَيْرِ طِبِّ نَفْسٍ مِنْهُ } رَوَاهُ ابْنُ حِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ فِي صَحِيحَيْهِمَا [1].

அபூ ஹுமைத் அஸ்-ஸாஇதீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஒருவர் தன் சகோதரரின் குச்சியை (அல்லது அவரது எந்தவொரு உடைமையையும்), அவரின் மனமுவந்த சம்மதமின்றி எடுப்பது ஹலால் இல்லை.'

இதை இப்பனு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் தங்களது இரண்டு ஸஹீஹ் நூல்களில் பதிவு செய்துள்ளனர்.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ, وَإِذَا اتَّبَعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيَتَّبِعْ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வசதியுள்ளவர் (கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய) காலத்தைத் தாமதப்படுத்துவது அநீதியாகும். உங்களில் ஒருவர் (தமது கடனை வசூலிப்பதற்காக, அசல் கடனாளிக்குப் பதிலாக) ஒரு செல்வந்தரிடம் (அதாவது, கடனைச் செலுத்தக்கூடிய ஒருவரிடம்) ஒப்படைக்கப்பட்டால், அவர் (அந்தப் பரிமாற்றத்தை) ஏற்றுக்கொள்ளட்டும்."

وَفِي رِوَايَةِ أَحْمَدَ: { فَلْيَحْتَلْ } [1].

அஹ்மத் அவர்களின் அறிவிப்பில்: { அவர் (கடன்) மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்ளட்டும். }

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { تَوَفِّي رَجُلٌ مِنَّا, فَغَسَلْنَاهُ, وَحَنَطْنَاهُ, وَكَفَّنَاهُ, ثُمَّ أَتَيْنَاهُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقُلْنَا: تُصَلِّي عَلَيْهِ؟ فَخَطَا خُطْيَ, ثُمَّ قَالَ: "أَعَلَيْهِ دَيْنٌ؟" قُلْنَا: دَيْنَارَانِ, فَانْصَرَفَ, فَتَحَمَّلَهُمَا أَبُو قَتَادَةَ, فَأَتَيْنَاهُ, فَقَالَ أَبُو قَتَادَةَ: الدِّينَارَانِ عَلَيَّ, فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "أُحِقَّ الْغَرِيمُ وَبَرِيئَ مِنْهُمَا الْمَيِّتُ؟" قَالَ: نَعَمْ, فَصَلَّى عَلَيْهِ { رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَأَبُو دَاوُدَ, وَالتِّرْمِذِيُّ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ, وَالْحَاكِمُ } [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

எங்களில் ஒருவர் இறந்துவிட்டார். எனவே, நாங்கள் அவரைக் குளிப்பாட்டி, நறுமணம் பூசி, கஃபனிட்டோம். பிறகு நாங்கள் அவரை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு வந்து, அவருக்காக (ஜனாஸா) தொழுகை நடத்துமாறு கேட்டுக் கொண்டோம். அவர்கள் சில அடிகள் முன்னோக்கிச் சென்று, பின்னர், "அவருக்கு ஏதேனும் கடன் உள்ளதா?" என்று கேட்டார்கள். நாங்கள், "இரண்டு தீனார்கள்" என்று பதிலளித்தோம். அவர்கள்

(தொழுகை நடத்தாமல்) திரும்பிவிட்டார்கள். ஆனால் அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் அந்தக் கடனைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்கள். பிறகு நாங்கள் (மீண்டும்) அவர்களிடம் வந்தபோது, அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள், "அந்த இரண்டு தீனார்களும் என் பொறுப்பில் உள்ளன (நான் செலுத்திவிடுகிறேன்)" என்று கூறினார்கள். அதைக் கேட்ட அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "கடன் கொடுத்தவரின் உரிமை (உம் மீது) நிலைநாட்டப்பட்டு, இறந்தவர் அதிலிருந்து விடுபடுவாரா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "ஆம்" என்று பதிலளித்தார்கள். எனவே, அவர்கள் அவருக்காக (ஜனாஸா) தொழுகை நடத்தினார்கள்.

இதை அஹ்மத், அபூதாவூத் மற்றும் அன்-நஸாய் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இப்போது ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

878

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يُؤْتَى بِالرَّجُلِ الْمَتَوَفَّى عَلَيْهِ الدَّيْنُ، فَيَسْأَلُ: "هَلْ تَرَكَ لِدَيْنِهِ مِنْ قِضَاءٍ؟" فَإِنْ حَدَّثَ أَنَّهُ تَرَكَ وَفَاءً صَلَّى عَلَيْهِ، وَإِلَّا قَالَ: "صَلُّوا عَلَى صَاحِبِكُمْ" فَلَمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْقَبْرَ قَالَ: "أَنَا أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ، فَمَنْ تُوَفِّي، وَعَلَيْهِ دَيْنٌ فَعَلَيْ قِضَائِهِ" { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: கடன்பட்ட நிலையில் இறந்த ஒருவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு வரப்பட்டால், அவர்கள், "இவர் தமது கடனை அடைப்பதற்கு எதையாவது விட்டுச் சென்றிருக்கிறாரா?" என்று கேட்பார்கள். அவர் கடனை அடைக்கப் போதுமானதை விட்டுச் சென்றிருக்கிறார் என்று கூறப்பட்டால், அவருக்காக அவர்கள் (ஜனாஸாத்) தொழுகை நடத்துவார்கள். இல்லையென்றால், அவர்கள், "உங்கள் தோழருக்காக நீங்கள் தொழுதுகொள்ளுங்கள்" என்று கூறிவிடுவார்கள். பின்னர், அல்லாஹ் அவருக்கு (பல நாடுகளின்) வெற்றிகளை வழங்கியபோது, அவர்கள், "நான் இறைநம்பிக்கையாளர்களுக்கு அவர்களைவிட (அவர்களின் காரியங்களில்) முன்னுரிமையுடையவன். எனவே, எவரேனும் கடன்பட்ட நிலையில் இறந்து விட்டால், அதைத் திருப்பிச் செலுத்தும் பொறுப்பு என்னைச் சேர்ந்ததாகும்" என்று கூறினார்கள். இதை புஹாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவிக்கிறார்கள்.

878

:

وَفِي رِوَايَةٍ لِلْبُخَارِيِّ: { فَمَنْ مَاتَ وَلَمْ يُتْرَكْ وَفَاءً } [1].

அல்-புகாரி அவர்களின் அறிவிப்பில் உள்ளது: "யார் மரணித்து, (தனது) கடனை அடைப்பதற்குப் போதுமான (செல்வத்தை) விட்டுச் செல்லவில்லையோ..."

879

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { } كِفَالَةَ فِي حَدِّ { } رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ [1].

அமர் இப்னு ஷுஐப் அவர்கள் தனது தந்தை வழியாக, தனது பாட்டனார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வால் விதிக்கப்பட்ட தண்டனை (ஹத்) விஷயத்தில் எந்தப் பிணைக்கும் (கஃபாலத்) அனுமதியில்லை" என்று கூறினார்கள். இதை அல்-பைஹகீ அவர்கள் தஃஃப் (பலவீனமான) அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்கள்.

880

:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { } قَالَ اللَّهُ: أَنَا ثَلَاثُ الشَّرِيكَيْنِ مَا لَمْ يَخُنْ أَحَدُهُمَا صَاحِبَهُ، فَإِذَا خَانَ خَرَجْتُ مِنْ بَيْنِهِمَا { } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ் கூறினான், ‘இரண்டு கூட்டாளிகளில் ஒருவர் தனது கூட்டாளியை ஏமாற்றாத வரை நான் அவர்களுடன் மூன்றாவது (கூட்டாளியாக, அதாவது அவர்களின் வியாபாரத்தில் பரக்கத் மற்றும் உதவியுடன்) இருக்கிறேன். பின்னர், அவர் (தனது கூட்டாளியை) ஏமாற்றினால், நான் அவர்களை விட்டு வெளியேறிவிடுகிறேன் (அதாவது எனது பரக்கத் மற்றும் உதவி நீங்கிவிடும்).’” இதை அபுதாவூத் (ரஹ்) அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள். மேலும், அல்-ஹாகிம் (ரஹ்) அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

881

:

وَعَنْ السَّائِبِ [بْنِ يَزِيدَ] الْمَخْزُومِيِّ { } أَنَّهُ كَانَ شَرِيكَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَبْلَ الْبُعْثَةِ، فَجَاءَ يَوْمَ الْفَتْحِ، فَقَالَ: "مَرْحَبًا بِأَخِي وَشَرِيكِي { } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَابْنُ مَاجَةَ

[1].

அஸ்-ஸாயிப் இப்னு யஸீத் அல்-மக்ஸூமீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் நபித்துவத்திற்கு முன்னர் (தமது வணிகத்தில்) தமக்கு கூட்டாளியாக இருந்தார்கள். (பின்னர்) மக்கா வெற்றியின் நாளில் (அஸ்-ஸாயிப்) வந்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள், 'என் சகோதரருக்கும் என் கூட்டாளிக்கும் நல்வரவு!' என்று (அவரை வரவேற்று) கூறினார்கள்.

882

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { اشْتَرَيْتُ أَنَا وَعَمَّاؤُ وَسَعْدٌ فِيمَا نُصِيبُ يَوْمَ بَدْرٍ .. } الْحَدِيثُ. رَوَاهُ النَّسَائِيُّ وَغَيْرُهُ [1].

அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “பத்ரு போரன்று எங்களுக்குக் கிடைத்தவற்றில் நானும், அம்மாரும், ஸஃதும் கூட்டாகப் பங்குகொண்டோம் (அதாவது, கிடைத்தவற்றை பங்கிட்டுக்கொள்ள ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டோம்...)” (என்று ஹதீஸ் தொடர்கிறது). இதை நஸாய் அவர்களும் மற்றவர்களும் அறிவித்தார்கள்.

883

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - { قَالَ: أَرَدْتُ الْخُرُوجَ إِلَى خَيْبَرَ، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: "إِذَا أَتَيْتَ وَكَيْلِي بِخَيْبَرَ، فَخُذْ مِنْهُ خُمُسَةَ عَشْرَ وَسُقًا } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَصَحَّحَهُ [1].

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் கைபருக்குச் செல்ல நாடியபோது, நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அவர்கள், “நீர் கைபரில் உள்ள எனது பிரதிநிதியைச் சந்திக்கும் போது, அவரிடமிருந்து பதினைந்து வஸ்க் (பேரிச்சம்பழங்களை) பெற்றுக்கொள்வீராக” என்று கூறினார்கள். அபுதாவூத் இதனை அறிவித்து, ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தினார்கள்.

884

:

وَعَنْ عُرْوَةَ الْبَارِقِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بَعَثَ مَعَهُ بَدِينًا يَشْتَرِي لَهُ أَصْحِيَّةً .. } الْحَدِيثُ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي أَثْنَاءِ حَدِيثٍ، وَقَدْ تَقَدَّمَ [1].

உர்வா அல்-பாரிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமக்காக ஒரு குர்பானி பிராணியை வாங்குவதற்காக ஒரு தீனாரை (அவரிடம் கொடுத்து) அவரை அனுப்பினார்கள். (இது) ஹதீஸின் (ஒரு) பகுதி. இதை புகாரி அவர்கள் (முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட) மற்றொரு ஹதீஸின் நடுவில் அறிவித்துள்ளார்கள்.

885

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عُمَرَ عَلَى الصَّدَقَةِ .. } الْحَدِيثُ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஸதகாவை (அதாவது, கட்டாய தர்மமான ஜகாத்) வசூலிப்பதற்காக உமர் (ரழி) அவர்களை (ஒரு அதிகாரியாக) அனுப்பினார்கள்.' ஹதீஸின் மீதமுள்ள பகுதி (அறிவிப்பாளரால்) குறிப்பிடப்பட்டது. இதை புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளார்கள்.

886

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَحَرَ ثَلَاثًا وَسِتِّينَ, وَأَمَرَ عَلِيًّا أَنْ يَذْبَحَ الْبَاقِي } الْحَدِيثُ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் அறுபத்து மூன்று (ஒட்டகங்களை, நஹர் எனும் முறையில்) அறுத்தார்கள்; மேலும் மீதமுள்ளவற்றை அறுக்குமாறு அலி (ரழி) அவர்களுக்கு ஆணையிட்டார்கள்." (இது ஒரு நீண்ட ஹதீஸின் ஒரு பகுதி என்பதை அறிவிப்பாளர் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.) முஸ்லிம் அறிவித்தார்.

887

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - فِي قِصَّةِ الْعَسِيفِ. قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { وَأَعْدِيَا أُنَيْسٍ عَلَى امْرَأَةِ هَذَا, فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَأَرْجُمُهَا .. } الْحَدِيثُ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]. فِيهِ الَّذِي قَبْلَهُ وَمَا أَشْبَهَهُ

கூலிக்கு அமர்த்தப்பட்ட வேலையாளின் கதை தொடர்பாக அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உனைஸ்! (காலையில்) இம்மனிதரின் மனைவியிடம் செல்லுங்கள்; அவள் ஒப்புக்கொண்டால், அவளைக் கல்லெறிந்து கொல்லுங்கள்." (மீதமுள்ள ஹதீஸ் அறியவும்).

இது (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஹதீஸ் ஆகும். இதில் இதற்கு முந்தைய ஹதீஸில் உள்ளதைப் போன்ற (கூடுதல்) குறிப்புகள் உள்ளன.

888

:

عَنْ أَبِي ذَرٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { قُلِ الْحَقُّ, وَلَوْ كَانَ مُرًّا } صَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ فِي حَدِيثٍ طَوِيلٍ [1].

அபு தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், "கசப்பானதாக இருந்தாலும் (மக்கள் வெறுத்தாலும் அல்லது தனக்கு பாதகமாக இருந்தாலும்) உண்மையையே கூறுவீராக" என்று கூறினார்கள்.
இப்போது ஹிப்பான் அவர்கள் ஒரு நீண்ட ஹதீஸில் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

889

:

عَنْ سَمُرَةَ بِنْتِ جُنْدُبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { عَلَى الْيَدِ مَا أَخَذْتُ حَتَّى تُؤَدِّيَهُ } رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَالْأُرْبَعَةُ, وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

ஒரு கை (ஒரு பொருளை) எடுத்தால், அதைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் வரை, அது எடுத்ததற்குப் பொறுப்பாகும்.

890

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَدِّ الْأَمَانَةَ إِلَى مَنْ أَنْتَ مَنَّكَ, وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ, وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنُهُ, وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ, وَاسْتَكْرَاهُ أَبُو حَاتِمٍ الرَّازِيُّ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களிடம் நம்பி ஒப்படைக்கப்பட்ட அமானிதத்தை (நம்பிக்கைப் பொருளை) அதை ஒப்படைத்தவரிடம் திருப்பிக்

கொடுத்துவிடுங்கள்; உங்களுக்கு மோசடி செய்தவருக்கு நீங்கள் மோசடி செய்யாதீர்கள்."

891

:

وَعَنْ يَعْلَى بْنِ أُمَيَّةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا أَتَيْتَ رُسُلِي فَأَعْطِهِمْ ثَلَاثِينَ دِرْعًا }، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَعَارِيَةٌ مَضْمُونَةٌ أَوْ عَارِيَةٌ مُؤَدَّةٌ؟ قَالَ: بَلْ عَارِيَةٌ مُؤَدَّةٌ { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالتَّيْسَانِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1] .

யஃலா பின் உமையா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (யஃலாவிடம்) கூறினார்கள்:

“என்னுடைய தூதர்கள் உன்னிடம் வரும்போது, அவர்களுக்கு முப்பது கவச உடைகளைக் கொடு.”

நான், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது (சேதம் ஏற்பட்டால் ஈடு செய்ய)

உத்தரவாதத்துடன் கூடிய இரவலா? அல்லது (பயன்படுத்திய பின்) திருப்பித் தரப்பட வேண்டிய இரவலா?” என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவர்கள், “மாறாக, இது (பயன்படுத்திய பின்) திருப்பித் தரப்பட வேண்டிய இரவல்” என்று பதிலளித்தார்கள்.

இதனை அஹ்மத், அபு தாவூத் மற்றும் அந்-நஸாஈ ஆகியோர்

அறிவித்துள்ளார்கள். இப்னு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ்

(ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

892

:

وَعَنْ صَفْوَانَ بْنِ أُمَيَّةَ; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - اسْتَعَارَ مِنْهُ دُرْعًا يَوْمَ حُنَيْنٍ. فَقَالَ: أَغْصَبَ يَا مُحَمَّدٌ؟ قَالَ: بَلْ عَارِيَةٌ مَضْمُونَةٌ { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالتَّيْسَانِيُّ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1] .

ஸஃப்வான் இப்னு உமையா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஹுனைன்

போரின்போது, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடமிருந்து கவச ஆடைகளை

இரவலாகப் பெற்றார்கள். அப்போது அவர், “(அப்போது இன்னும்

இஸ்லாமைத் தழுவாதிருந்த) முஹம்மதே! (இவை) அபகரிப்பா?” என்று

கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், “இல்லை; (இது) உத்தரவாதத்திற்குட்பட்ட

இரவல் (அதாவது, சேதம் அல்லது இழப்பு ஏற்பட்டால் பொறுப்பேற்கப்படும்

இரவல்)” என்று பதிலளித்தார்கள். இதை அபுதாவூத் மற்றும் நஸாயீ

ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள். ஹாக்கிம் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் என

மதிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

وَأُخْرِجَ لَهُ شَاهِدًا ضَعِيفًا عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ [1].

அவர் இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து, அதற்கு (முந்தைய ஹதீஸுக்கு) பலவீனமான ஒரு ஷாஹித் (துணை அறிவிப்பு) ஐயும் அறிவித்தார்.

عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - ; أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ اقْتَطَعَ شَبْرًا مِنْ الْأَرْضِ ظُلْمًا طَوَّقَهُ اللَّهُ إِيَّاهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஸயீத் பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் ஒரு சாண் நிலத்தை அநியாயமாக அபகரித்தால், மறுமை நாளில் ஏழு பூமிகளிலிருந்து (அபகரித்த) அதை அல்லாஹ் அவனுடைய கழுத்தில் (தண்டனையாக) மாலையாக மாட்டுவான்." இதை புஹாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளார்கள்.

وَعَنْ أَنَسٍ ; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ عِنْدَ بَعْضِ نِسَائِهِ، فَأَرْسَلَتْ إِحْدَى أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ [1] مَعَ خَادِمٍ لَهَا بِقُصْعَةٍ فِيهَا طَعَامٌ، فَكَسَرَتِ الْقُصْعَةَ، فَضَمَّهَا، وَجَعَلَ فِيهَا الطَّعَامَ. وَقَالَ: كُلُوا وَدَفَعَ الْقُصْعَةَ الصَّحِيحَةَ لِلرَّسُولِ، وَحَبَسَ الْمَكْسُورَةَ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [2].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது மனைவியரில் ஒருவருடன் இருந்தபோது, மூஃமின்களின் அன்னைமார்களில் ஒருவர் தமது பணியாள் மூலம் உணவு நிரம்பிய ஒரு பாத்திரத்தை அனுப்பி வைத்தார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்கியிருந்த அந்த மனைவி அந்தப் பாத்திரத்தை உடைத்துவிட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள் (உடைந்த) அதை ஒன்று சேர்த்து, அதில் உணவை இட்டு, "சாப்பிடுங்கள்" என்று கூறினார்கள். மேலும், உடையாத பாத்திரத்தை அந்தத் தூதுவரிடம் கொடுத்துவிட்டு, உடைந்ததை (தமது இல்லத்தில் இழப்பீடாக) வைத்துக்கொண்டார்கள்.

وَالْتَرْمِذِيُّ، وَسَمَّى الصَّارِبَةَ عَائِشَةَ، وَزَادَ: فَقَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { طَعَامٌ
بَطْعَامٍ، وَإِنَّا بِنَاءٌ } وَصَحَّحَهُ [1].

அத்-திர்மிதீ அவர்கள், அதை உடைத்தவர் (மற்றொரு மனைவியின் பாத்திரத்தை) ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் (பொறாமையின் காரணமாக) என்று குறிப்பிட்டு, மேலும் சேர்த்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், "உணவுக்கு உணவு, பாத்திரத்திற்கு பாத்திரம்" என்று கூறினார்கள். அத்-திர்மிதீ அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என்று தரப்படுத்தினார்கள்.

وَعَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ
زَرَ عَفِي أَرْضِ قَوْمٍ بَغَيْرِ إِذْنِهِمْ، فَلَيْسَ لَهُ مِنَ الزَّرْعِ شَيْءٌ، وَلَهُ نَفَقَتُهُ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالْأَرْبَعَةُ
إِلَّا النَّسَائِيَّ، وَحَسَّنَهُ التِّرْمِذِيُّ [1].

ராபிஃ பின் கதீஜ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவர் ஒரு கூட்டத்தினரின் நிலத்தில் அவர்களின் அனுமதியின்றி பயிரிடுகிறாரோ, அவருக்கு அப்பயிரில் எந்த உரிமையும் இல்லை. ஆயினும், அவர் அதற்காகச் செலவு செய்த தொகை (விதை, உரம், உழைப்பு போன்றவற்றுக்கான செலவுகள்) அவருக்கு உண்டு."
இதனை அஹ்மத், அபு தாவூத், திர்மிதீ மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள். அத்-திர்மிதீ அவர்கள் இதனை ஹஸன் (நல்லது) என தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

وَيُقَالُ: إِنَّ الْبَخَارِيَّ ضَعْفُهُ [1].

இதை அல்-புகாரி அவர்கள் ஈஈஃப் (பலவீனமானது) எனத் தரப்படுத்தியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

وَعَنْ عُرْوَةَ بْنِ الرُّبَيْعِ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ مِنَ الصَّحَابَةِ: مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ رَجُلَيْنِ اخْتَصَمَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي أَرْضٍ, غَرَسَ أَحَدُهُمَا فِيهَا نَخْلًا, وَالْأَرْضُ لِلْآخَرِ, فَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِالْأَرْضِ لِصَاحِبِهَا, وَأَمَرَ صَاحِبَ النَّخْلِ أَنْ يُخْرِجَ نَخْلَهُ. وَقَالَ: "لَيْسَ لِعَرْقٍ ظَالِمٌ حَقٌّ" { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ, وَإِسْنَادُهُ حَسَنٌ [1]. وَأَخْرَجَهُ عِنْدَ أَصْحَابِ "السُّنَنِ" مِنْ رِوَايَةِ عُرْوَةَ, عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ.

உர்வா இப்னு அஸ்ஸுபைர் (ரஹ்) அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவர் கூறினார்: "நிச்சயமாக இருவர் ஒரு நிலம் தொடர்பாக நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வழக்காடினர். அவ்விருவரில் ஒருவர் அதில் போர்ச்சை மரங்களை நட்பிருந்தார்; ஆனால் அந்த நிலம் மற்றவருக்குச் சொந்தமானது. ஆகவே, நபி (ஸல்) அவர்கள், நிலத்தை அதன் உரிமையாளருக்கே உரியது என்று தீர்ப்பளித்தார்கள். மேலும், போர்ச்சை மரங்களை நட்பிருக்குத் தனது மரங்களை (அங்கிருந்து) அகற்றும்படி கட்டளையிட்டார்கள். மேலும், 'அநியாயமாக (பிறர் நிலத்தில்) நடப்பட்ட வேருக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை' என்று கூறினார்கள்."

இதனை அபூதாவூத் பதிவு செய்துள்ளார்; இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஹஸன் (நல்லது) ஆகும். மேலும் இதன் கடைசிப் பகுதி, 'ஸுனன்' நூல்களில் ஸயீத் இப்னு ஸைத் (ரலி) அவர்கள் வழியாக உர்வா (ரஹ்) அறிவிப்பதாக இடம்பெற்றுள்ளது.

898

:

وَاخْتَلَفَ فِي وَصْلِهِ وَإِسَالِهِ, وَفِي تَعْيِينِ صَحَابِيهِ [1].

மேலும், (இந்த ஹதீஸின்) அறிவிப்பாளர் தொடர் வஸ்லா (தொடர் அறுபடாததா) அல்லது இர்ஸாலா (தொடர் அறுபட்டதா) என்பதிலும், அதன் ஸஹாபியைத் தீர்மானிப்பதிலும் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது.

899

:

وَعَنْ أَبِي بَكْرَةَ: - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: فِي خُطْبَتِهِ يَوْمَ التَّحْرِ بِمَنَى [1] { إِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ [وَأَعْرَاضَكُمْ] عَلَيْكُمْ حَرَامٌ, كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا, فِي بَلَدِكُمْ هَذَا, فِي شَهْرِكُمْ هَذَا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [2].

அபூ பக்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் மினாவில் தியாகத் திருநாளன்று ஆற்றிய தனது குத்பாவில் (மார்க்கப் பேருரையில்) கூறினார்கள்: "உங்களுடைய இரத்தங்களும், உங்களுடைய உடைமைகளும், உங்களுடைய கண்ணியமும் (பிறரால் அநியாயமாக மீறப்படுவது) உங்களுக்கு ஹராமாகும் (புனிதமானதாகும், மீறத் தடைசெய்யப்பட்டதாகும்). உங்களுடைய இந்த நாளின் (தியாகத் திருநாள் அல்லது அரஃபா நாள்), உங்களுடைய இந்த நகரத்தின் (மக்கா), உங்களுடைய இந்த மாதத்தின் (துல்ஹஜ்) புனிதத்தைப் போல (அவை புனிதமானவை)." புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் இதனை அறிவித்துள்ளார்கள்.

900

:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { قَضَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِالشُّفْعَةِ فِي كُلِّ مَالٍ يُقْسَمُ، فَإِذَا وَقَعَتِ الْحُدُودُ وَصُرِفَتْ الطُّرُقُ فَلَا شُفْعَةَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَالْفُظُّ لِلْبُخَارِيِّ [1].

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், பாகம் செய்யப்படாத அனைத்திலும் ஷஃஃப்ஆ (கூட்டாளி ஒருவரின் சொத்துப் பங்கினை வாங்கும் முன்னுரிமை) உண்டு எனத் தீர்ப்பளித்தார்கள். ஆனால், எல்லைகள் வகுக்கப்பட்டு, தனி வழிகள் அமைக்கப்பட்டால் ஷஃஃப்ஆ உரிமை இல்லை." இது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும்; இதன் வாசகம் புஹாரியுடையதாகும்.

900

:

وَفِي رِوَايَةِ مُسْلِمٍ: { الشُّفْعَةُ فِي كُلِّ شَرِكٍ: أَرْضٍ، أَوْ رُبْعٍ، أَوْ حَائِطٍ، لَا يَصْلُحُ أَنْ يَبِيعَ حَتَّى يَعْزِضَ عَلَى شَرِيكِهِ } [1].

முஸ்லிம் அவர்களின் அறிவிப்பில் உள்ளது:

"நிலம், வசிப்பிடம் அல்லது தோட்டம் ஆகிய கூட்டுச் சொத்துக்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 'ஷஃஃப்ஆ' (வாங்கும் முன்னுரிமை) உண்டு. தனது கூட்டாளியிடம் (விற்பனைக்கு) முன்மொழியாதவரை, அதை விற்பது கூடாது."

900

:

وَفِي رِوَايَةِ الطَّحَاوِيِّ: قَضَى النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِالشُّفْعَةِ فِي كُلِّ شَيْءٍ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ [1].

அத்-தஹாவியின் அறிவிப்பில் உள்ளது: "நபி (ஸல்) அவர்கள் எல்லாவற்றிலும் 'ஷஃஃப்ஆ' (முன்னுரிமை வாங்கும் உரிமை) உண்டு என்று தீர்ப்பளித்தார்கள்." இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள்.

901

:

وَعَنْ أَبِي رَافِعٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْجَائِرُ أَحَقُّ بِصَقْبِهِ } أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ، وَفِيهِ قِصَّةٌ [1].

அபு ராஃபிஉ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அண்டை வீட்டார் தமது நெருக்கத்தின் காரணமாகவே (அதை வாங்குவதற்கு) அதிக உரிமையுடையவர்." இதை அல்-புகாரி பதிவு செய்துள்ளார்; மேலும் இது தொடர்பாக ஒரு சம்பவம் உள்ளது.

902

:

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { جَائِرُ الدَّارِ أَحَقُّ بِالْأَمْرِ } رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ، وَلَهُ عِلَّةٌ [1].

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அண்டை வீட்டாரே அந்த வீட்டிற்கு அதிக உரிமையுடையவர் (அதாவது, விற்பனை செய்யப்படும்போது வாங்குவதற்கு முன்னுரிமை உண்டு)." இதை அந்-நஸாஃ அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள். இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என மதிப்பிட்டுள்ளார்கள். மேலும், இதில் ஒரு குறைபாடு உள்ளது.

903

:

وَعَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْجَائِرُ أَحَقُّ بِشُفْعَةِ جَارِهِ، يُنْتَظَرُ بِهَا - وَإِنْ كَانَ غَائِبًا - إِذَا كَانَ طَرِيقُهُمَا وَاحِدًا } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالْأَرْبَعَةُ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ [1]

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரு சொத்துக்களுக்கும் ஒரே பாதையாக இருக்கும் பட்சத்தில், ஓர் அண்டை வீட்டுக்காரர் தனது பக்கத்து வீட்டுக்காரரின் சொத்தை வாங்குவதற்கான முன்னுரிமைக்கு (ஷஃஃப்ஆ) மிகவும் தகுதியானவர் ஆவார்; அவர் (அந்த அண்டை வீட்டுக்காரர்) அங்கு இல்லாவிட்டாலும், அவருக்காகக் காத்திருக்கப்பட வேண்டும்." இதை அஹ்மத் மற்றும் நால்வர் பதிவு செய்துள்ளனர். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள் (ஸிகா).

904

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - ، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { الشُّفْعَةُ كَحَلِّ الْعِقَالِ } رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ وَابْنُ أَبِي زُرَّادٍ: وَلَا شُفْعَةَ لَغَائِبٍ وَإِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஷஃஃப்ஆ (எனும் முன்னுரிமை), (ஒட்டகத்தைக் கட்டும்) கயிற்றின் முடிச்சை அவிழ்ப்பதைப் போன்றதாகும் (அதாவது, இந்த உரிமையை தாமதமின்றி உடனடியாகச் செயல்படுத்த வேண்டும், இல்லையெனில் அது இழக்கப்படும்)." இதை இப்னு மாஜா மற்றும் அல்-பஸ்ஸார் ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும் அல்-பஸ்ஸார், " (குறித்த நேரத்தில்) இல்லாதவருக்கு முன்னுரிமை இல்லை" என்று கூடுதலாக அறிவித்துள்ளார்கள். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் பலவீனமானது.

905

:

عَنْ صُهَيْبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { ثَلَاثٌ فِيهِنَّ الْبَرَكَةُ: الْبَيْعُ إِلَى أَجَلٍ، وَالْمَقَارَضَةُ، وَخُلُطُ الْبُرِّ بِالشَّعِيرِ لِلْبَيْتِ، لِلْبَيْعِ } رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ [1].

சுஹைப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"மூன்று விஷயங்களில் பரக்கத் (அருள்வளம்) உள்ளது: தவணை முறை விற்பனை, அல்-முகாரழா (லாபத்தைப் பங்கிடும் கூட்டு வணிகம்), மற்றும் விற்பனைக்காக அல்லாமல் வீட்டு உபயோகத்திற்காக கோதுமையையும் பார்லியையும் கலப்பது." இப்னு மாஜா அவர்கள் இந்த ஹதீஸை ஒரு தஃஃப் (பலவீனமான) அறிவிப்பாளர் தொடர் மூலம் அறிவித்துள்ளார்கள்.

905

:

وَعَنْ حَكِيمِ بْنِ حَزَامٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّهُ كَانَ يَشْتَرِطُ عَلَى الرَّجُلِ إِذَا أُعْطَاهُ مَالًا مُقَارَضَةً: أَنْ لَا تَجْعَلَ مَالِي فِي كَيْدٍ رَطْبَةٍ، وَلَا تَحْمِلَهُ فِي بَحْرٍ، وَلَا تَنْزِلَ بِهِ فِي بَطْنٍ مَسِيلٍ، فَإِنْ فَعَلْتَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَقَدْ ضَمَنْتَ مَالِي } رَوَاهُ الدَّارِقُطْنِيُّ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ [1].

ஹகீம் பின் ஹிஸாம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அவர்கள், தமது செல்வத்தை 'முகாறழா'வுக்காக (வியாபாரம் செய்வதற்கும், அதன் லாபத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்வதற்கும்) ஒருவரிடம் கொடுக்கும்போது, அவரிடம் இந்த நிபந்தனையை விதிப்பார்கள்: “நீங்கள் எனது செல்வத்தை ஈரமான கல்லீரலில் (அதாவது, உயிருள்ள பிராணிகளில் முதலீடு செய்து) வைக்கக்கூடாது; அதை கடல் மார்க்கமாக கொண்டு செல்லக்கூடாது; மேலும் அதை நீர் ஓடும் பாதையில் தங்க வைக்கக்கூடாது. இவற்றில் எதையாவது நீங்கள் செய்தால், எனது செல்வத்திற்கு நீங்களே பொறுப்பாளியாவீர்.”

இதை அத்-தாரகுத்னீ அறிவித்தார்கள்; மேலும் இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள்.

905

:

وَقَالَ مَالِكٌ فِي الْمَوْطِئِ عَنْ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَعْقُوبَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ: { أَنَّهُ عَمِلَ فِي مَالٍ لِعُثْمَانَ عَلَى أَنَّ الرَّبْحَ بَيْنَهُمَا } وَهُوَ مَوْقُوفٌ صَحِيحٌ [1].

மாலிக் அவர்கள் அல்-முவத்தாவில், அல்-அலா பின் அப்துர்-ரஹ்மான் பின் யஃகூப் அவர்கள் தம் தந்தை வழியாகத் தம் பாட்டனாரிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்: அவர் உஸ்மான் (ரழி) அவர்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு செல்வத்தில் (முதலீடு செய்து அல்லது வார்த்தகம் செய்து) செயல்பட்டார், இலாபம் தங்களுக்கிடையில் (பகிர்ந்து கொள்ளப்படும்) என்ற அடிப்படையில். இந்த ஹதீஸ் மவ்கூஃப் (நபித்தோழரின் கூற்று) மற்றும் ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) ஆகும்.

906

:

عَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - ; { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَامَلَ أَهْلَ خَيْبَرَ بِشَطْرِ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ، أَوْ زَرْعٍ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், கைபர் மக்களுடன் (அவர்களின்

நிலங்களில்) விளையும் கனிகள் அல்லது பயிர்களில் பாதியை (முஸ்லிம் அரசுக்கு) அளிக்கும் நிபந்தனையின் பேரில் ஒப்பந்தம் செய்தார்கள்.

906

:

وَفِي رِوَايَةٍ لَّهُمَا: فَسَأَلُوا أَنْ يُقَرَّرَ لَهُمَا بِهَا عَلَى أَنْ يَكْفُوا عَمَلَهَا وَلَهُمَا نِصْفُ الثَّمَرِ, فَقَالَ لَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { تَقَرَّرْ كُمْ بِهَا عَلَى ذَلِكَ مَا شِئْتَا }, فَقَرَّرُوا بِهَا, حَتَّى أَجَلَهُمَا عُمْرُ { [1] } .

அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் அவர்களின் அறிவிப்பில் உள்ளது: அவர்கள் (கைபரில்) தங்களை தங்க அனுமதிக்குமாறு (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்) கேட்டார்கள். (அதற்கான) நிபந்தனையாக, அவர்கள் (நிலத்தின்) வேலைகளை (விவசாயத்தை) கவனித்துக் கொள்வார்கள் என்றும், விளைச்சலில் பாதி அவர்களுக்குரியது (குறிப்பாக பேரிச்சம்பழங்களில்) என்றும் (கூறினார்கள்). அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “அந்த நிபந்தனையின் பேரில், நாம் விரும்பும் வரை, நீங்கள் அந்த நிலத்தில் தங்குவதற்கு நாம் உங்களை அனுமதிப்போம்” என்று அவர்களுக்குப் பதிலளித்தார்கள். எனவே, உமர் (ரழி) அவர்கள் அவர்களை வெளியேற்றும் வரை அவர்கள் அந்த நிலத்தில் தங்கியிருந்தார்கள்.

906

:

وَلِمُسْلِمٍ: { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - دَفَعَ إِلَى يَهُودِ خَيْبَرَ نَخْلَ خَيْبَرَ وَأَرْضَهَا عَلَى أَنْ يَعْتَمِلُوهَا مِنْ أَمْوَالِهِمْ, وَلَهُ شَطْرُ ثَمَرِهَا } [1] .

முஸ்லிம் அறிவிப்பில் உள்ளது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், கைபரின் யூதர்கள் தங்கள் சொந்தச் செலவில் அதில் விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்றும், அதன் விளைச்சலில் பாதி அவருக்குச் (நபிக்கே) சேரும் என்றும் நிபந்தனையிட்டு (அதாவது, ஒரு விவசாயக் குத்தகை ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில்), கைபரின் பேரிச்சை மரங்களையும் நிலத்தையும் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தார்கள்.

907

:

وَعَنْ حَنْظَلَةَ بْنِ قَيْسٍ قَالَ: { سَأَلْتُ رَافِعَ بْنَ خَدِيجٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ كِرَاءِ الْأَرْضِ بِالذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ? فَقَالَ: لَا بَأْسَ بِهِ, إِنَّمَا كَانَ النَّاسُ يُؤْجِرُونَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَى الْمَازِيَانَاتِ, وَأَقْبَالِ الْجَدَاوِلِ, وَأَشْيَاءَ مِنَ الزَّرْعِ, فَيَهْلِكُ هَذَا وَيَسْلَمُ

هَذَا، وَيَسْلَمُ هَذَا وَيَهْلِكُ هَذَا، وَلَمْ يَكُنْ لِلنَّاسِ كِرَاءٌ إِلَّا هَذَا، فَلِذَلِكَ زَجَرَ عَنْهُ، فَأَمَّا شَيْءٌ
مَعْلُومٌ مَضْمُونٌ فَلَا بَأْسَ بِهِ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1] . وَفِيهِ بَيَانٌ لِمَا أُجْمِلَ فِي الْمَتَّفِقِ عَلَيْهِ مِنْ
إِطْلَاقِ النَّهْيِ عَنْ كِرَاءِ الْأَرْضِ .

ஹன்ழலா பின் கைஸ் அவர்கள் கூறினார்கள்:

நான் ராஃபிஃ பின் கதீஜ் (ரழி) அவர்களிடம் தங்கம் மற்றும் வெள்ளிக்கு நிலத்தை வாடகைக்கு விடுவது பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “அதில் எந்தத் தவறும் இல்லை. ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் மக்கள் வாய்க்கால் ஓரங்களில் உள்ளவை, நீர்நிலைகளின் ஆரம்பப் பகுதிகளில் உள்ளவை மற்றும் விளைச்சலில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி ஆகியவற்றிற்காகவே நிலத்தை வாடகைக்கு விடுபவர்களாக இருந்தனர். (அவ்வாறு செய்யும்போது) இது அழிந்துவிடும்; அது தப்பிவிடும். அல்லது அது தப்பிவிடும்; இது அழிந்துவிடும். இதைத் தவிர வாடகைக்கு விடுவதற்கு மக்களிடம் வேறு வழிமுறைகள் இருக்கவில்லை. இதனால்தான் அவர் (நபிகள் நாயகம்) அதைத் தடுத்தார்கள். ஆனால், அறியப்பட்ட மற்றும் உத்திரவாதமுள்ள ஒன்றிற்காக (வாடகைக்கு) விடுவதில் எந்தத் தவறும் இல்லை” என்று கூறினார்கள்.

இதை முஸ்லிம் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

மேலும், நிலத்தை வாடகைக்கு விடுவது குறித்து (புகாரி மற்றும் முஸ்லிமில் இடம்பெற்ற) ஒன்றுபட்ட ஹதீஸில் பொதுவாக வந்த தடைக்கான விளக்கம் இதில் உள்ளது.

908

:

وَعَنْ ثَابِتِ بْنِ الضَّحَّاكِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَهَى
عَنْ الْمَرْأَةِ [وَأَمَرَ] [1] بِالْمَوْأَجَرَةِ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ أَيْضًا [2] .

தாபித் பின் தஹ்ஹாக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அல்-முஸாரஆவை (நிலத்தை பயிரிடக் கொடுத்து, விளையும் பயிரில் ஒரு குறிப்பிட்ட பங்கை வாடகையாகப் பெறும் ஒப்பந்தம்) தடை செய்தார்கள். மேலும், அல்-முஆஜராவை (நிலத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைக்கு அல்லது அறியப்பட்ட அளவிலான விளைபொருளுக்கு வாடகைக்கு விடுதல்) ஏவினார்கள். இதை முஸ்லிம் (நூலிலும்) அறிவித்தார்கள்.

909

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا -؛ أَنَّهُ قَالَ: { اِحْتَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَأَعْطَى الَّذِي حَجَمَهُ أَجْرَهُ } وَلَوْ كَانَ حَرَامًا لَمْ يُعْطِهِ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரத்தம் குத்தி எடுத்தல் (ஹிஜாமா) சிகிச்சை செய்துகொண்டார்கள், மேலும் அதனைச் செய்தவருக்கு அவரது கூலியையும் கொடுத்தார்கள். அது தடைசெய்யப்பட்டதாக (ஹராமாக) இருந்திருந்தால், அவர்கள் கூலி கொடுத்திருக்க மாட்டார்கள். புகாரி அறிவித்தார்.

910

:

وَعَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { كَسْبُ الْحَجَّامِ حَبِثٌ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ராஃபி இப்பனு கதீஜ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஹஜ்ஜாம் (இரத்தம் குத்தி எடுப்பவர்) உடைய சம்பாத்தியம் தீயதாகும் (அல்லது விரும்பத்தகாததாகும்/தூய்மையற்றதாகும்)." அறிவிப்பவர்: முஸ்லிம்.

911

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: رَجُلٌ أَعْطَى بِي ثُمَّ غَدَرَ، وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا، فَأَكَلَ ثَمَنَهُ، وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا، فَاسْتَوْفَى مِنْهُ، وَلَمْ يُعْطِ أَجْرَهُ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மகத்துவமும் மகிமையும் மிக்க அல்லாஹ் கூறினான், "மூன்று நபர்களுக்கு மறுமை நாளில் நான் எதிராக வழக்காடுவேன்: என் பெயரால் (சத்தியம் செய்து அல்லது ஒப்பந்தம் செய்து) வாக்குறுதி அளித்துவிட்டு பின்னர் துரோகம் செய்த ஒருவன்; ஒரு சுதந்திரமான மனிதனை விற்று, அதன் விலையை உண்ட ஒருவன்; மேலும், ஒரு தொழிலாளியை வேலைக்கு அமர்த்தி, அவனிடமிருந்து முழுமையான சேவையைப் பெற்ற பிறகு, அவனுக்குரிய கூலியை வழங்காத ஒருவன்." இதை முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

912

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ أَحَقَّ مَا أَخَذْتُمْ عَلَيْهِ حَقًّا كِتَابُ اللَّهِ } أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ [1].

இப்து அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் கூலி வாங்குவதற்கு மிகவும் தகுதியானது அல்லாஹ்வின் வேதமே (அதாவது, குர்ஆனைக் கொண்டு ஓதி சிகிச்சை அளிப்பது அல்லது அதைக் கற்பிப்பது போன்ற நற்செயல்களுக்கு)." அறிவிப்பவர்: அல்-புகாரி.

913

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَعْطُوا الْأَجِيرَ أَجْرَهُ قَبْلَ أَنْ يَجِفَّ عَرْقُهُ } رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ [1].

இப்து உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'பணியாளருக்குரிய கூலியை அவரது வியர்வை உலருவதற்கு முன்பே (அதாவது, அவர் தனது வேலையை முடித்தவுடன் அல்லது முடிந்தவரை விரைவாக) கொடுத்து விடுங்கள்.' இதை இப்து மாஜா அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

914

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا، فَلْيَسَلِّمْ لَهُ أَجْرَتَهُ } رَوَاهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ وَفِيهِ انْقِطَاعٌ، وَوَصَلَهُ الْبَيْهَقِيُّ مِنْ طَرِيقِ أَبِي حَنِيفَةَ [1].

அபு ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு தொழிலாளியை வேலைக்கு அமர்த்தியவர், அவருக்குரிய கூலியை ஒப்படைக்க வேண்டும் (அதாவது, முழுமையாகக் கொடுத்துவிட வேண்டும்)." இதை அப்துர்-ரஸ்ஸாக் பதிவு செய்துள்ளார், மேலும் இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் 'இன்கிதா' (தொடர் அறுபட்டது) உள்ளது. அல்-பைஹகீ அவர்கள் இதை அபு ஹனீஃபா அவர்களின் அறிவிப்பின் மூலம் 'மவ்ஹூல்' (தொடர் அறுபட்டது) அறிவிப்பாகப் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

915

:

عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا -؛ أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ
عَمَرَ أَرْضًا لَيْسَتْ لِأَحَدٍ، فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا } قَالَ عُرْوَةُ: وَقَضَى بِهِ عُمَرُ فِي خِلَافَتِهِ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ
[1].

உர்வா அவர்கள் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாருக்கும் உரிமையில்லாத ஒரு நிலத்தை எவர் ஒருவர் சீர்திருத்திப் பண்படுத்துகிறாரோ (அதை வாழக்கூடியதாகவோ, பயிரிடக்கூடியதாகவோ அல்லது பயனுள்ளதாக்கக்கூடியதாகவோ ஆக்குகிறாரோ), அவரே அதற்கு மிகவும் உரிமையுடையவர்." உமர் (ரழி) அவர்கள் தமது கிலாஃபத் காலத்தில் அதன்படியே தீர்ப்பளித்தார்கள் என்று உர்வா அவர்கள் கூறினார்கள். இதை புஹாரி அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

916

:

وَعَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ أَحْيَا
أَرْضًا مَيِّتَةً فَهِيَ لَهُ } رَوَاهُ الثَّلَاثَةُ، وَحَسَنَةُ التِّرْمِذِيُّ.

சயீத் பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் தரிசு நிலத்தை உயிர்ப்பித்தால் (அதாவது, பயிரிட்டு அல்லது கட்டிடம் எழுப்பி பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டுவந்தால்), அது அவருக்கே சொந்தம்."
இதை அஸ்-ஸலாஸா (அபு தாவுத், திர்மிதி, நஸாய் ஆகிய மூவரும்) பதிவு செய்துள்ளனர். திர்மிதி அவர்கள் இதனை ஹஸன் (நல்லது) என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்.

916

:

وَقَالَ: رُوِيَ مُرْسَلًا. وَهُوَ كَمَا قَالَ، وَاخْتُلِفَ فِي صَحَابِيهِ، فَقِيلَ: جَابِرٌ، وَقِيلَ: عَائِشَةُ،
وَقِيلَ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو، وَالرَّاجِحُ الْأَوَّلُ [1].

மேலும் அவர் கூறினார்: இது முர்ஸல் ஆக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது (அதாவது, நபித்தோழரின் பெயர் குறிப்பிடப்படாமல், தாபிஃன் நேரடியாக நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்ததாக உள்ளது). அவர் கூறியவாறே அது உள்ளது. அதன் நபித்தோழர் விடயத்தில் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது; அவர் ஜாபிர் (ரழி) என்றும், ஆயிஷா (ரழி) என்றும், அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரழி) என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இவற்றுள் முதலாவது கருத்தே வலுவானதாகும்.

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ؛ أَنَّ الصَّعْبَ بْنَ جَثَّامَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَخْبَرَهُ أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا حِمَى إِلَّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அஸ்-ஸஅப் பின் ஜஸ்ஸாமா (ரழி) அவர்கள் தமக்கு அறிவித்ததாக நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(தனியார் உரிமை கோரி) பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதி என்பது அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் உரியதைத் தவிர வேறு யாருக்கும் இல்லை." அறிவிப்பவர்: அல்-புகாரி.

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { ضَرَرٌ وَلَا ضِرَارٌ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَابْنُ مَاجَةَ [1].

தீங்கு விளைவித்தல் கூடாது (ஒருவர் தனக்கோ பிறருக்கோ), (அதேபோல்) பதிலுக்குத் தீங்கு விளைவித்தலும் கூடாது (அல்லது அநியாயமாக, வேண்டுமென்றே தீங்கு விளைவித்தலும் கூடாது).

وَلَهُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدٍ مِثْلُهُ، وَهُوَ فِي الْمُوَطَّأِ مُرْسَلٌ [1].

அபு தாவுத் அவர்கள், மேற்கூறப்பட்ட ஹதீஸைப் போன்ற ஒன்றை அபு ஸயீத் (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பிலிருந்து அறிவித்தார்கள். மேலும், இது அல்-முவத்தாவில் முர்ஸல் வடிவத்தில் (தாபியீக்குப் பிறகு சஹாபியின் பெயர் விடுபட்ட நிலையில்) காணப்படுகிறது.

وَعَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ أَحَاطَ حَائِطًا عَلَى أَرْضٍ فَهُوَ لَهُ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ الْجَارُودِ [1].

ஸமுரா பின் ஜுன்துப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் ஒரு (தரிசு)

நிலத்தைச் சுற்றி ஒரு சுவரை எழுப்பினால், அது அவருக்குரியதாகும்." அபூ தாவூத் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டு, இப்பினுல் ஜாருத் அவர்களால் ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தப்பட்டது.

921

⋮

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقِلٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ حَفَرَ
بُئْرًا فَلَهُ أَرْبَعُونَ ذِرَاعًا عَطَا لِمَا شِئْتَهُ } رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ [1].

அப்துல்லாஹ் பின் முஃகப்பல் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "யார் ஒரு கிணற்றைத் தோண்டுகிறாரோ,
அவருக்கு, அவருடைய கால்நடைகள் நீர் அருந்தி ஓய்வெடுப்பதற்கான
நாற்பது முழங்கள் (நிலம்) உண்டு." இதை இப்பினு மாஜா அவர்கள்
பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாக அறிவித்துள்ளார்கள்.

922

⋮

وَعَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ وائِلٍ, عَنْ أَبِيهِ; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَقْطَعَهُ أَرْضًا
بِحَضْرَمَوْتَ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ, وَالتِّرْمِذِيُّ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1].

அல்கமா பின் வாயில் அவர்கள் தனது தந்தை (ரழி) அவர்களிடமிருந்து
அறிவிக்கிறார்கள்:
"நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு ஹத்ரமவ்த்தில் நிலம் (இக்தாஃவாக)
வழங்கினார்கள்." இதை அபூதாவூத் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோர் பதிவு
செய்துள்ளனர். இப்பினு ஹிப்பான் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத்
தரப்படுத்தியுள்ளார்.

923

⋮

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَقْطَعَ الرَّبِيعَ حَضْرَ
فَرَسِهِ, فَأَجْرَى الْقَرْسَ حَتَّى قَامَ, ثُمَّ رَمَى سَوْطَهُ. فَقَالَ: "أَعْطُوهُ حَيْثُ بَلَغَ السَّوْطُ" } رَوَاهُ أَبُو
دَاوُدَ وَفِيهِ ضَعْفٌ [1].

இப்பினு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்களுக்கு அவருடைய
குதிரை ஓடிச் சென்று அடையும் நிலத்தை ஒதுக்கினார்கள். அவர் தனது
குதிரையை ஓடச் செய்தார். அது நின்றபோது அவர் தனது சாட்டையை
வீசினார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "சாட்டை எட்டிய இடம் வரை

அவருக்குக் கொடுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.
இதை அபூதாவூத் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். இதில் பலவீனம் உள்ளது.

924

:

وَعَنْ رَجُلٍ مِنَ الصَّحَابَةِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: النَّاسُ [1] شَرُّ كَأَفِي ثَلَاثٍ: فِي الْكَلِّ، وَالْمَاءِ، وَالنَّارِ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ [2].

நபித்தோழர்களில் ஒருவர் (ரஜி) அறிவிக்கிறார்கள்:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஒரு போர்ப்பயணத்திற்குச் சென்றபோது, அவர்கள், “மக்கள் மூன்று விஷயங்களில் கூட்டாளிகளாக இருக்கின்றனர்: மேய்ச்சல் நிலம் (அல்லது இயற்கையாக வளர்ந்த புல்), தண்ணீர் மற்றும் நெருப்பு (எரிபொருள் அல்லது அதன் பயன்பாடு)” என்று கூறுவதை நான் கேட்டேன். இதை அஹ்மத் மற்றும் அபூ தாவூத் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும் இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள்.

925

:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அபூஹுரைரா (ரஜி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மனிதன் இறந்துவிட்டால், அவனது செயல்கள் அவனிடமிருந்து துண்டிக்கப்பட்டுவிடுகின்றன; மூன்றைத் தவிர: நிலையான தர்மம் (அதன் பலன் தொடர்ந்து கிடைப்பது), அல்லது பயனளிக்கக்கூடிய கல்வி, அல்லது அவனுக்காகப் பிரார்த்திக்கும் நல்லொழுக்கமுள்ள பிள்ளை (அவனை நல்ல முறையில் வளர்த்ததன் பலனாக).”

926

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { أَصَابَ عُمَرُ أَرْضًا بِخَيْرٍ، فَأَتَى النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَسْتَأْذِنُ فِيهَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي أَصَبْتُ أَرْضًا بِخَيْرٍ لَمْ أَصِبْ مَا لَقِطْتُ هُوَ أَنْفُسٌ عِنْدِي مِنْهُ [1]. قَالَ: إِنْ شِئْتَ حَبَسْتَ أَصْلَهَا، وَتَصَدَّقْتَ بِهَا. قَالَ: فَتَصَدَّقَ بِهَا

عُمَرُ, [غَيْرَ] أَنَّهُ لَا يُبَاغِضُ أَصْلَهَا, وَلَا يُورَثُ, وَلَا يُوهَبُ, فَتَصَدَّقَ بِهَا فِي الْفُقَرَاءِ, وَفِي الْأَقْرَبَى, وَفِي الرِّقَابِ, وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ, وَابْنِ السَّبِيلِ, وَالضَّعِيفِ, لَا جُنَاحَ عَلَيَّ مَنْ وَلِيَهَا أَنْ يَأْكُلَ مِنْهَا بِالْمَعْرُوفِ, وَيُطْعِمَ صَدِيقاً { [2] غَيْرَ مُتَمَوِّلٍ مَالاً [3] }. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ, وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ. [4].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

உமர் (ரழி) அவர்கள் கைபரில் ஒரு நிலத்தைப் பெற்றார்கள். அது குறித்து நபி (ஸல்) அவர்களிடம் (ஆலோசனை கேட்டு, கட்டளை பெறுவதற்காக) வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் கைபரில் ஒரு நிலத்தைப் பெற்றுள்ளேன். எனக்குக் கிடைத்துள்ள சொத்துக்களிலேயே அதுதான் மிகவும் உயரியதாகும் (அதை என்ன செய்ய வேண்டும் என எனக்குக் கட்டளையிடுங்கள்)?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் விரும்பினால், அதன் மூலத்தை (விற்கவோ, வாரிசரிமையாக்கவோ, அன்பளிப்புச் செய்யவோ முடியாதவாறு) நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, அதைத் தர்மம் செய்வீராக!" என்று கூறினார்கள்.

எனவே உமர் (ரழி) அவர்கள், "அதன் அசல் (நிலம்) விற்கப்படவோ, வாரிசரிமையாக்கப்படவோ, அன்பளிப்புச் செய்யப்படவோ கூடாது" என்று (நிபந்தனையிட்டு) அதனைத் தர்மம் செய்தார்கள்.

மேலும் அதனை ஏழைகள், உறவினர்கள், அடிமைகளை விடுவித்தல், அல்லாஹ்வின் பாதை, வழிப்போக்கர்கள் மற்றும் விருந்தினர்களுக்காக (தர்மமாக) வழங்கினார்கள். அதனை நிர்வகிப்பவர், செல்வத்தைச் சேர்த்து வைப்பவராக இல்லாத நிலையில், அதிலிருந்து நியாயமான முறையில் உண்பதிலோ, (தன்) நண்பருக்கு உண்ணக் கொடுப்பதிலோ அவர் மீது எந்தக் குற்றமும் இல்லை.

926

⋮

وَفِي رِوَايَةٍ لِلْبُخَارِيِّ: { تَصَدَّقْ بِأَصْلِهِ, لَا يُبَاغِضُ وَلَا يُوهَبُ, وَلَكِنْ يُنْفَقُ ثَمَرُهُ } [1].

அல்-புகாரியின் ஒரு அறிவிப்பில் இவ்வாறு உள்ளது:

"அதன் மூலத்தை (அதாவது அசலை/சொத்தை) நீர் ஸதகாவாக அளிப்பீராக! அது விற்கப்படவோ அல்லது அன்பளிப்பாக வழங்கப்படவோ கூடாது; ஆனால் அதன் விளைச்சல் (அல்லது வருமானம்) செலவிடப்பட வேண்டும்."

927

⋮

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عُمَرَ عَلَى الصَّدَقَةِ... } الْحَدِيثُ، وَفِيهِ:

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உமர் (ரழி) அவர்களை ஸதகா (ஸகாத்) வசூலிக்கும் பொறுப்பில் அனுப்பினார்கள். (இது ஒரு நீண்ட ஹதீஸின் ஒரு பகுதியாகும்), அதில் (பின்வருமாறு) உள்ளது:

927

:

{ وَأَمَّا خَالِدٌ فَقَدْ احْتَبَسَ أَدْرَاعُهُ وَأَعْتَادَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

காலித் (ரழி) அவர்களோ, தம்முடைய கவச அங்கிகளையும் ஆயுதங்களையும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் (அர்ப்பணமாகத்) தடுத்து வைத்துள்ளார்கள்.

928

:

عَنْ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - أَنَّ أَبَاهُ أَتَى بِهِ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: { إِنِّي نَحَلْتُ ابْنِي هَذَا غُلَامًا كَانَ لِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "أَكُلْ وَلَدَكَ نَحَلْتُهُ مِثْلَ هَذَا"؟. فَقَالَ: لا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "فَارْجِعْهُ" } [1].

அன்-நுஃமான் பின் பஷீர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அவருடைய தந்தை அவரை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அழைத்து வந்து, "எனக்குச் சொந்தமான ஓர் அடிமையை என்னுடைய இந்த மகனுக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்துள்ளேன்" என்று கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உங்களுடைய மற்ற பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் இது போன்று (அன்பளிப்பு) கொடுத்துள்ளீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "இல்லை" என்று பதிலளித்தார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியானால், அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

928

:

وَفِي لَفْظٍ : { فَأَنْطَلَقَ أَبِي إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لِيُشْهَدَهُ عَلَى صَدَقَتِي. فَقَالَ : "أَفَعَلْتَ هَذَا بِوَلَدِكَ كُلِّهِمْ" ؟ قَالَ : لَا . قَالَ : "إَتَّقُوا اللَّهَ ، وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ" فَرَجَعَ أَبِي ، فَرَدَّدْتُكَ الصَّدَقَةَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

ஓர் அறிவிப்பில் வந்துள்ளது:

என் தந்தை (ரழி) அவர்கள், என் ஸதக்காவிற்கு (அன்பளிப்பிற்கு) நபி (ஸல்) அவர்களைச் சாட்சியாக ஆக்குவதற்காக அவர்களிடம் சென்றார்கள்.

அப்போது அவர்கள், "உம்முடைய பிள்ளைகள் அனைவருக்கும்

(இதுபோன்று) செய்துள்ளீரா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு என் தந்தை (ரழி) அவர்கள், "இல்லை" என்று பதிலளித்தார்கள். (நபி (ஸல்) அவர்கள்),

"அல்லாஹ்வை அஞ்சி, உங்கள் பிள்ளைகளிடம் சமமாக

நடந்துகொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அதன்பிறகு என் தந்தை (ரழி)

அவர்கள் திரும்பி வந்து, அந்த அன்பளிப்பைத் திரும்பப்

பெற்றுக்கொண்டார்கள். (இமாம் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால்)

ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

928

:

وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ قَالَ : { فَأَشْهَدُ عَلَى هَذَا غَيْرِي " ثُمَّ قَالَ : "أَيَسُرُّكَ أَنْ يَكُونُوا لَكَ فِي الْبِرِّ سَوَاءً" ؟ قَالَ : بَلَى . قَالَ : " فَلَا إِذَا { [1] .

முஸ்லிமின் ஓர் அறிவிப்பில் இவ்வாறு உள்ளது:

(நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள்) கூறினார்கள், "இதற்கு என்னையல்லாத வேறு ஒருவரை சாட்சியாக அழைத்துக்கொள்ளுங்கள்."

பின்னர் அவர்கள், "அவர்கள் (உங்கள் பிள்ளைகள்) உங்களுக்குச் செய்யும்

நற்செயல், உபகாரம் மற்றும் நல்லுறவில் சமமாக இருக்க வேண்டும் என

நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஆம்"

என்று பதிலளித்தார்கள். (நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள்)

கூறினார்கள், "அவ்வாறாயின், (உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு இடையில் பாகுபாடு காட்டி) அவ்வாறு செய்யாதீர்கள்."

929

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْعَائِدُ فِي هَبْئِهِ كَالْكَلْبِ يَقِيءُ ، ثُمَّ يَعُودُ فِي قَيْئِهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள்

கூறினார்கள்: "தான் கொடுத்த அன்பளிப்பைத் திரும்பப் பெறுபவர், வாந்தி

எடுத்துவிட்டு அதைத் திரும்பத் தின்னும் நாயைப் போன்றவர்."

929

:

وَفِي رِوَايَةٍ لِلْبُخَارِيِّ: { لَيْسَ لَنَا مَثَلُ السَّوْءِ، الَّذِي يَعُودُ فِي هَيْبَتِهِ كَالْكَلْبِ يَرْجِعُ فِي قَيْئِهِ } [1].

அல்-புகாரியின் ஓர் அறிவிப்பில் இவ்வாறு உள்ளது:
"தீய உதாரணம் (அல்லது இழிவான செயல்) நமக்குரியதன்று
(முஸ்லிம்களுக்குப் பொருத்தமானதல்ல). அன்பளிப்பைத் திரும்பப் பெறுபவர்,
வாந்தியெடுத்துவிட்டுப் பின்னர் தன் வாந்தியிடமே திரும்பும் நாயைப்
போன்றவர்."

930

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا -، عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ:
{ لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ مُسْلِمٍ أَنْ يُعْطِيَ الْعَطِيَّةَ، ثُمَّ يَرْجِعَ فِيهَا؛ إِلَّا أَلَا إِلَافِي مَا يُعْطِي وَلَدَهُ } رَوَاهُ
أَحْمَدُ، وَاللَّيْثِيُّ، وَصَحَّاحُ التِّرْمِذِيِّ، وَابْنُ جِبَّانٍ، وَالْحَاكِمُ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) மற்றும் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) ஆகியோர்
அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிம் ஆண் அன்பளிப்பைக்
கொடுத்துவிட்டு அதைத் திரும்பப் பெறுவது ஆகுமானதல்ல. ஒரு தந்தை
தன் பிள்ளைக்குக் கொடுப்பதைத் தவிர (அவர் தன் பிள்ளைக்குக்
கொடுத்ததை திரும்பப் பெறலாம்)."
இதை அஹ்மத் மற்றும் நால்வரும் அறிவித்துள்ளார்கள். திர்மிதீ, இப்னு
ஹிப்பான் மற்றும் ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ்
(ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

931

:

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقْبَلُ
الْهَدِيَّةَ، وَيُثِيبُ عَلَيْهَا } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)
அவர்கள் அன்பளிப்பை ஏற்று, அதற்குப் பகரமாக வேறொன்றை
வழங்குவார்கள். இதை புகாரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { وَهَبَ رَجُلٌ لِرَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَاقَةً، فَأَثَابَهُ عَلَيْهَا، فَقَالَ: "رَضِيَتْ"؟ قَالَ: لَا. فَرَادَهُ، فَقَالَ: "رَضِيَتْ"؟ قَالَ: نَعَمْ. { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1]

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஒரு பெண் ஒட்டகத்தை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தார். அதற்குப் பகரமாக அவர்கள் அவருக்கு (சன்மானம்) அளித்து, "நீங்கள் திருப்தியடைந்தீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "இல்லை" என்று பதிலளித்தார். எனவே, அவர்கள் அவருக்கு இன்னும் அதிகமாகக் கொடுத்து, "நீங்கள் திருப்தியடைந்தீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "இல்லை" என்று பதிலளித்தார். மீண்டும் அவர்கள் அவருக்கு இன்னும் அதிகமாகக் கொடுத்து, "நீங்கள் திருப்தியடைந்தீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஆம்" என்று பதிலளித்தார்.

இதை அஹ்மத் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும் இப்பனு ஹிப்பான் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَلْعُمَرَى لِمَنْ وَهَبْتُ لَهُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஆயுட்கால தானம் (என்ற பெயரில் ஒரு சொத்து) யாருக்கு வழங்கப்பட்டதோ, அது அவருக்கே (மட்டுமல்லாது) அவரது வாரிசுகளுக்கும் நிரந்தரமாக உரியதாகும்.” புகாரி, முஸ்லிம்.

وَلِمُسْلِمٍ: { أَمْسِكُوا عَلَيْكُمْ أَمْوَالَكُمْ وَلَا تُفْسِدُوا هَهَا، فَإِنَّهُ مَنْ أَعْمَرَ عُمَرَى فَهِيَ لِلَّذِي أَعْمَرَ هَهَا حَيًّا وَمَيِّتًا، وَلِعَقِبِهِ { [1].

முஸ்லிம் அறிவிப்பில் உள்ளது:

"உங்கள் சொத்துக்களை உங்களுக்காகவே வைத்துக்கொள்ளுங்கள், அவற்றை வீணாக்காதீர்கள். ஏனெனில், யாரேனும் ஆயுள் கால மானியம் (முழு உரிமை மாற்றம்) கொடுத்தால், அது யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டதோ அவருக்கே அவருடைய வாழ்நாளிலும், அவருடைய மரணத்திற்குப் பிறகும், அவருடைய சந்ததியினருக்கும் உரியதாகும்."

933

:

وَفِي لَفْظٍ: { إِنَّمَا الْعُمَرَى الَّتِي أَجَازَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ يَقُولَ: هِيَ لَكَ وَلِعَقِبِكَ، فَأَمَّا إِذَا قَالَ: هِيَ لَكَ مَا عَشْتُ، فَإِنَّهَا تَرْجِعُ إِلَى صَاحِبِهَا } [1].

ஓர் அறிவிப்பில் வந்துள்ளது:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அனுமதித்த 'உம்ரா' (வாழ்நாள் அன்பளிப்பு) என்பது, ஒருவர், 'இது உனக்கும் உனது சந்ததியினருக்கும் (வாரிசுகளுக்கும்) உரியது' என்று கூறுவது மட்டுமேயாகும். ஆனால் அவர், 'நீ வாழும் காலம் வரை இது உனக்குரியது' என்று கூறினால், அது அதன் உரிமையாளரிடமே திரும்பிவிடும்."

933

:

وَلِلْأَبِي دَاوُدَ وَالتَّسَائِي: { لَا تُرْقِبُوا، وَلَا تُعْمَرُوا، فَمَنْ أُرْقِبَ شَيْئًا أَوْ أُعْمِرَ شَيْئًا فَهُوَ لِرَاقِبِهِ } [1].

அபு தாவுத் மற்றும் அந்-நஸாயீயின் அறிவிப்பில் உள்ளது:

"'பிழைத்திருப்பவருக்குச் செல்லும்' (என்ற நிபந்தனையுடன் கூடிய தானங்களை) செய்யாதீர்கள், மேலும் 'ஆயுள் காலத்திற்கு மட்டும்' (என்ற நிபந்தனையுடன் கூடிய தானங்களை) செய்யாதீர்கள். ஏனெனில், எவருக்கேனும் (ஒரு சொத்து) 'பிழைத்திருப்பவருக்குச் செல்லும்' என்றோ அல்லது 'ஆயுள் காலத்திற்கு மட்டும்' என்றோ கொடுக்கப்பட்டால், அது அவருடைய வாரிசுகளுக்குச் சென்றுவிடும் (அதாவது, அந்தச் சொத்து முழுமையாக அவருடையதாகிவிடும்)."

934

:

وَعَنْ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { حَمَلْتُ عَلَى فَرَسٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَأَضَاعَهُ صَاحِبُهُ، فَظَنَنْتُ أَنَّ بَائِعَهُ بِرُخْصٍ، فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ ذَلِكَ. فَقَالَ: لَا

تَبَعَهُ، وَإِنْ أُعْطَاكَ بِدِرْهِمٍ... { الْحَدِيثُ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நான் ஒரு குதிரையை அல்லாஹ்வின் பாதையில் (ஜிஹாதில் பயன்படுத்துவதற்காக) வழங்கினேன். ஆனால் அதை (நான் கொடுத்த) அதன் உரிமையாளர் (சரியாகப்) பராமரிக்காமல் அலட்சியப்படுத்தினார். ஆகவே, அவர் அதை மலிவான விலைக்கு விற்றுவிடுவார் என்று நான் நினைத்தேன். இதுபற்றி நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "அதை அவர் உமக்கு ஒரு திர்ஹத்திற்கு கொடுத்தாலும் நீர் அதை வாங்க வேண்டாம்..." என்று கூறினார்கள். (ஹதீஸ் தொடர்கிறது.)

935

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { تَهَادُّوا تَكَاثُرًا }
{ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمُرُفَرَدِ وَأَبُو يَعْلَى بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(நீங்கள்) ஒருவருக்கொருவர் அன்பளிப்புகளைக் கொடுத்துக் கொள்ளுங்கள், (அதன் மூலம்) நீங்கள் ஒருவரையொருவர் நேசிப்பீர்கள்."

அல்-புகாரி அவர்கள் இதை அல்-அதப் அல்-முஃபரத்-இல் பதிவு செய்துள்ளார்கள்; அபு யஃலா அவர்கள் இதை ஹஸன் (நல்ல) தரத்திலான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்கள்.

936

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { تَهَادُّوا، فَإِنَّ
الْهَدْيَةَ تَسْلُ السَّخِيمَةَ } { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவருக்கொருவர் அன்பளிப்புகளைக் கொடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; ஏனெனில், அன்பளிப்பு (உள்ளத்தில் உள்ள) குரோதத்தை நீக்கிவிடும்."

இதை பஸ்ஸார் அவர்கள் எயீஃப் (பலவீனமான) அறிவிப்பாளர் தொடர் மூலம் அறிவித்தார்கள்.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { يَا نِسَاءَ الْمُسْلِمَاتِ! لَا تَحْقِرَنَّ جَارَةً لْجَارَتِهَا وَلَوْ فِرْسَنَ شَاةٍ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "முஸ்லிம் பெண்களே! எந்த ஒரு அண்டை வீட்டுக்காரியும், தன் அண்டை வீட்டுக்காரி (அளிக்கும் அன்பளிப்பை) ஓர் ஆட்டின் குளம்பாக இருந்தாலும், அதை அற்பமாகக் கருத வேண்டாம் (அதேபோல், அற்பமானதாகக் கருதி எதையும் கொடுக்கத் தயங்கவும் வேண்டாம்)." புஹாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்தார்கள்.

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - , عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ وَهَبَ هَبَةً، فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا، مَا لَمْ يُثَبَّ عَلَيْهَا } رَوَاهُ الْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ، وَالْمَحْفُوظُ مِنْ رِوَايَةِ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ عُمَرَ قَوْلُهُ [1]

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் ஒரு அன்பளிப்பைக் கொடுத்தால், அதற்குப் பகரமாக (ஏதேனும்) அவருக்குக் கொடுக்கப்படாத வரை, அவரே அதற்கு அதிக உரிமை உடையவர் ஆவார் (அதாவது, அதைத் திரும்பப் பெறும் உரிமை அவருக்கு உண்டு)." இதை அல்-ஹாகிம் அவர்கள் அறிவித்து, ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள். எனினும், இது உமர் (ரழி) அவர்களின் கூற்று என இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கும் அறிவிப்பே மிகவும் வலிமையானதாகும்.

عَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { مَرَّ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِتَمْرَةٍ فِي الطَّرِيقِ، فَقَالَ: لَوْلَا أَنِّي أَخَافُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الصَّدَقَةِ لَأَكَلْتُهَا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பாதையில் கிடந்த ஒரு பேரிச்சம்பழத்தைக் கடந்து சென்றார்கள். அப்போது, "இது ஸதகா (தர்மப் பொருள்) ஆக இருக்குமோ என்று நான்

அஞ்சியிருக்காவிட்டால், நான் இதை உண்டிருப்பேன்” என்று கூறினார்கள்.
(நூல்கள்: புகாரி, முஸ்லிம்)

940

:

وَعَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَسَأَلَهُ عَنِ اللَّقْطَةِ؟ فَقَالَ: "إِعْرِفْ عِفَاصَهَا وَكَاءَهَا، ثُمَّ عَرِّفْهَا سَنَةً، فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا وَإِلَّا فَشَأْنُكَ بِهَا".
فِيهِ الَّذِي قَبْلَهُ وَمَا أَشْبَهَهُ
قَالَ: "هِيَ لَكَ، أَوْ لِأَخِيكَ، أَوْ لِلذِّئْبِ".
قَالَ: فَصَالَةُ الْإِبِلِ؟
قَالَ: "مَا لَكَ وَلَهَا؟ مَعَهَا سِقَاؤُهَا وَحِذَاؤُهَا، تَرُدُّ الْمَاءَ، وَتَأْكُلُ الشَّجَرَ، حَتَّى يَلْقَاهَا رَبُّهَا {
مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஹைத் பின் காலித் அல்-ஜுஹனீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, கண்டெடுக்கப்பட்ட பொருளைப் பற்றிக் கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "(அதை எடுத்தால்) அதன் பையையும், அதன் சுருக்குக் கயிற்றையும் (அடையாளம் காண) அறிந்துகொள். பிறகு ஓராண்டு காலம் அதைப் பற்றி அறிவிப்புச் செய். அதன் உரிமையாளர் வந்தால் (அவரிடம் கொடுத்துவிடு); இல்லையென்றால், அது உன் விருப்பத்திற்குரியது (உனக்குச் சொந்தமாகிவிடும்)" என்று கூறினார்கள்.

அம்மனிதர், "வழிதவறிய ஆட்டைப் பற்றி என்ன?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "அது உனக்குரியது, அல்லது உன் சகோதரனுக்குரியது (மற்றொருவருக்குச் சொந்தமாகும்), அல்லது ஓநாய்க்குரியது (ஓநாயால் வேட்டையாடப்படும்)" என்று கூறினார்கள்.

அம்மனிதர், "வழிதவறிய ஓட்டகத்தைப் பற்றி என்ன?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "உனக்கும் அதற்கும் என்ன வேலை? (அதை நீ எடுக்கத் தேவையில்லை.) அதனுடன் அதன் தண்ணீர்ப் பையும் (தண்ணீரைச் சேமிக்கும் திறனும்), அதன் காலணிகளும் (கடினமான குளம்புகளும்) உள்ளன. அதன் உரிமையாளர் அதைச் சந்திக்கும் வரை, அது நீர்நிலைக்குச் சென்று, மரங்களை மேய்ந்து கொள்ளும்" என்று கூறினார்கள்.

941

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ أَوَى ضَالَّةً فَهُوَ ضَالٌّ, مَا لَمْ يُعَرِّفْهَا }
 { رَوَاهُ مُسْلِمٌ } [1].

ஸைத் பின் காலித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
 அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வழிதவறிய
 (கால்நடையை) பகிரங்கப்படுத்தாமல் யார் அதற்குப் புகலிடம் அளிக்கிறாரோ,
 அவரே (மார்க்கச் சட்டத்தை மீறி) தவறிழைத்தவராவார்." முஸ்லிம்
 பதிவுசெய்துள்ளார்.

942

:

وَعَنْ عِيَّاضِ بْنِ حِمَارٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - {
 مَنْ وَجَدَ لُقْطَةً فَلْيُشْهَدْ ذَوِي عَدْلٍ, وَلْيَحْفَظْ عِفَاصَهَا وَكَاءَهَا, ثُمَّ لَا يَكُفُّ, وَلَا يُغَيِّبُ, فَإِنْ
 جَاءَ رَبُّهَا فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا, وَإِلَّا فَهُوَ مَالُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ } { رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَالْأَرْبَعَةُ إِلَّا التِّرْمِذِيُّ,
 وَصَحَّاحُهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ, وَابْنُ الْجَارُودِ, وَابْنُ حِبَّانَ } [1].

இயாத் இப்னு ஹிமார் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
 அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யாராவது
 கண்டெடுக்கப்பட்ட ஒரு பொருளைக் கண்டால், அவர் இரண்டு
 நம்பிக்கையானவர்களை சாட்சிகளாக அழைக்க வேண்டும், அதன் உறை
 மற்றும் கட்டப்பட்ட விதத்தை (அடையாளத்திற்காக) பாதுகாத்துக்கொள்ள
 வேண்டும், மேலும் அதை மறைக்கவோ அல்லது (மக்களின்
 பார்வையிலிருந்து) மூடி வைக்கவோ கூடாது. பிறகு, அதன் உரிமையாளர்
 வந்தால், அதைப் பெறுவதற்கு அவரே மிகவும் தகுதியானவர்.
 இல்லையெனில், அது அல்லாஹ்வின் சொத்து, அதை அல்லாஹ் தான்
 நாடியவருக்குக் கொடுக்கிறான்.” இதனை திர்மிதி தவிர, அஹ்மத் மற்றும்
 அல்-அர்பஆ ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர். இப்னு குஸைமா, இப்னுல்
 ஜாரூத் மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ்
 (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

943

:

وَعَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عُثْمَانَ التَّيْمِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
 نَهَى عَنْ لُقْطَةِ الْحَاجِّ } { رَوَاهُ مُسْلِمٌ } [1].

அப்துர்-ரஹ்மான் பின் உத்மான் அத்-தைமீ (ரழி) அவர்கள்
 அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், ஹாஜி தவறவிட்ட பொருளை

944

:

وَعَنْ الْمُقَدَّامِ بْنِ مَعْدِي كَرِبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَلَّا يَحِلُّ دُونََ النَّبِيِّ مِنَ السَّبَاعِ, وَلَا الْحِمَامُ الْأَهْلِيَّةِ, وَلَا اللَّقْطَةُ مِنْ 57 مَالٍ مُعَاهَدٍ, إِلَّا أَنْ يَسْتَغْنِيَ عَنْهَا } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ [1].

அல்-மிக்தாம் பின் மஃதீகரிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அறிந்து கொள்ளுங்கள்!
கோரைப்பல் கொண்ட கொடிய விலங்கு, வீட்டுக்கழுதை, மற்றும் முஆஹித்
(முஸ்லிம்களுடன் உடன்படிக்கை செய்துள்ள அவிசுவாசி) என்பவரின்
சொத்திலிருந்து தொலைந்து போன ஒரு பொருள் - அதன் உரிமையாளர்
அதைத் தேவையற்றதாகக் கருதினாலே தவிர - ஹலால் இல்லை." நூல்:
அபூதாவூத்.

945

:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَلْحِقُوا
الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا, فَمَا بَقِيَ فَهُوَ لِأَوْلَى رَجُلٍ ذَكَرٍ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "(குர்ஆனில்)
நிர்ணயிக்கப்பட்ட பங்குகளை அதற்குரியவர்களுக்குக் கொடுங்கள்.
மீதமுள்ளவை (இறந்தவரின்) மிக நெருங்கிய ஆண் உறவினருக்குச் சேரும்."

946

:

وَعَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا يَرِثُ
الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ, وَلَا يَرِثُ الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]

உஸாமா பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள்
கூறினார்கள்: "ஒரு முஸ்லிம் காஃபிருக்கு வாரிசாக மாட்டார்; மேலும், ஒரு
காஃபிர் முஸ்லிமுக்கு வாரிசாக மாட்டார்."
(இதை) புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளார்கள்.

947

:

وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - فِي بَنْتٍ, وَبَنْتِ ابْنٍ, وَأُخْتُ - { قَضَى النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "لِلْأَبْنَةِ النِّصْفَ, وَلِلْأَبْنَةِ ابْنِ السُّدُسَ - تَكْمِلَةُ الثَّلَاثِينَ - وَمَا بَقِيَ فَلِلْأُخْتِ { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1]

இப்பனு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: (ஒருவர் மரணித்த நிலையில்) ஒரு மகள், மகனின் மகள் மற்றும் ஒரு சகோதரி (ஆகிய வாரிசுகள்) இருக்கும்போது, நபி (ஸல்) அவர்கள் தீர்ப்பளித்தார்கள்: “மகளுக்குப் பாதியும், மகனின் மகளுக்கு ஆறில் ஒரு பங்கும் (கிடைக்கும்), (இது) மூன்றில் இரண்டு பங்குகளைப் பூர்த்தி செய்கிறது. மேலும், மீதமுள்ளவை சகோதரிக்குச் (சென்று சேரும்).” அறிவிப்பவர்: அல்-புகாரி.

948

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يَتَوَارَثُ أَهْلُ مِلَّتَيْنِ { رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَاللُّبَّاعَةُ إِلَّا التِّرْمِذِيُّ. [1].

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இரு வேறு மதங்களைச் சார்ந்தவர்கள் (இஸ்லாமிய சட்டப்படி) ஒருவருக்கொருவர் வாரிசாக மாட்டார்கள்.” இதை அஹ்மத் மற்றும் நால்வரில் திர்மிதீயைத் தவிர மற்றவர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர்.

948

:

وَأَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ بِلَفْظِ أُسَامَةَ [1].

அல்-ஹாகிம் அவர்கள் இதனை உஸாமா (ரழி) அவர்களின் வாசகத்துடன் அறிவித்தார்கள்.

948

:

وَرَوَى التِّرْمِذِيُّ حَدِيثَ أُسَامَةَ بِهَذَا اللَّفْظِ [1].

அந்-நஸாஈ அவர்கள் உஸாமா (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸை இதே வாசகத்தில் (முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட ஹதீஸின் வாசகத்தில்) அறிவித்தார்கள்.

949

:

وَعَنْ عُمَرَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: { إِنَّ ابْنَ
 ابْنِي مَاتَ، فَمَا لِي مِنْ مِيرَاثِهِ؟ فَقَالَ: "لَكَ السُّدُسُ" فَلَمَّا وَلَّى دَعَا، فَقَالَ: "لَكَ السُّدُسُ"
 آخَرُ " فَلَمَّا وَلَّى دَعَا. فَقَالَ: "إِنَّ السُّدُسَ الْآخَرَ طُعْمَةٌ { رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالْأَرْمَنِيُّ، وَصَحَّحَهُ
 التِّرْمِذِيُّ [1]

இம்ரான் பின் ஹுசைன் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "என் மகனின் மகன் (பேரன்) இறந்துவிட்டார், அவருடைய சொத்தில் (வாரிசரிமையில்) இருந்து எனக்கு என்ன கிடைக்கும்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "உமக்கு ஆறில் ஒரு பங்கு உண்டு" என்று பதிலளித்தார்கள்; பின்னர் அவர் திரும்பிச் சென்றபோது, அவரை அழைத்து, "உமக்கு மேலும் ஆறில் ஒரு பங்கு உண்டு" என்று கூறினார்கள்; அவர் மீண்டும் திரும்பிச் சென்றபோது, அவரை அழைத்து, "மற்றொரு ஆறில் ஒரு பங்கு (உமக்குரிய சட்டப்படியான பங்கிற்கு மேலதிகமாக) ஒரு கொடையாகும் (அதாவது, ஒரு விருப்பமான அன்பளிப்பு அல்லது சலுகை)" என்று கூறினார்கள். இதனை அஹ்மத் மற்றும் அல்-அர்பஆ ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள். திர்மிதி அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

949

:

وَهُوَ مِنْ رِوَايَةِ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ عَنْ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ لَمْ يَسْمَعْ مِنْهُ [1].

இது அல்-ஹஸன் அல்-பஸரீ அவர்கள் 'இம்ரான் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்ததாகும். எனினும், அல்-ஹஸன் அவர்கள் 'இம்ரான் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து (ஹதீஸ்) செவியுறவில்லை என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

950

:

وَعَنْ ابْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - جَعَلَ لِلْجَدَّةِ السُّدُسَ، إِذْ لَمْ
 يَكُنْ دُونَهَا مُ{ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حُزَيْمَةَ، وَابْنُ الْجَارُودِ، وَقَوَاهُ ابْنُ
 عَدِيٍّ [1].

இப்னு புரைதா (ரழி) அவர்கள் தம் தந்தை (ரழி) வாயிலாக அறிவித்தார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், தாய் இல்லாத நிலையில் (அதாவது, பாட்டியை விட நெருங்கிய வாரிசாகத் தாய் இல்லாத நிலையில்) பாட்டிக்கு ஆறில் ஒரு பங்கை நியமித்தார்கள். இதை அபூதாவூத் மற்றும் அந்-நஸாஈ ஆகியோர் அறிவித்தார்கள். இப்னு குஸைமா மற்றும் இப்னுல் ஜாருத்

ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என்றும், இப்னு அதி அவர்கள் இதனை வலுவானது என்றும் தரப்படுத்தினார்கள்.

951

:

وَعَنْ الْمُقَدَّامِ بْنِ مَعْدِي كَرِبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْخَالُ وَارِثٌ مَنْ لَمْ يَوَارِثْ لَهُ } أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَالْأَرْبَعَةُ سِوَى التِّرْمِذِيِّ، وَحَسَنَهُ أَبُو زُرْعَةَ الرَّازِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ [1].

அல்-மிக்தாம் இப்னு மஃதீகரிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வாரிசு இல்லாதவருக்குத் தாய்மாமன் வாரிசு ஆவார்." (இங்கு 'வாரிசு இல்லாதவர்' என்பது குர்ஆனில் குறிப்பிடப்பட்ட அல்லது அக்னாடிக் (தந்தையின் வழி) வாரிசுகள் இல்லாதவரைக் குறிக்கும்.) இதை திர்மிதியைத் தவிர, அஹ்மதும் நால்வரும் அறிவித்துள்ளனர். அபு ஸுர்ஆ அர்-ராஸி அவர்கள் இதனை ஹஸன் (நல்லது) என்றும், இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என்றும் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

952

:

وَعَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ قَالَ: { كَتَبَ مَعِيَ عُمَرُ إِلَى أَبِي عُبَيْدَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ - ; أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: "اللَّهُ وَرَسُولُهُ مَوْلَى مَنْ لَمْ يَمُوتْ لَهُ، وَالْخَالُ وَارِثٌ مَنْ لَمْ يَوَارِثْ لَهُ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالْأَرْبَعَةُ سِوَى أَبِي دَاوُدَ، وَحَسَنَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1].

அபு உமாமா பின் சஹல் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'உமர் (ரழி) அவர்கள் என் வசம் அபு உபைதா (ரழி) அவர்களுக்கு, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக எழுதினார்கள்: "அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் பாதுகாவலர் இல்லாதவருக்கு பாதுகாவலர்கள் ஆவார்கள். வாரிசு இல்லாதவருக்கு தாய்மாமன் வாரிசு ஆவார்." இதனை அஹ்மத் அவர்களும், அபு தாவுத் அவர்களைத் தவிர அல்-அர்பஆவும் பதிவு செய்துள்ளனர். அத்-திர்மிதி அவர்கள் இதனை ஹஸன் (நல்லது) என்றும், இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என்றும் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

953

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِذَا اسْتَهَلَ الْمَوْلُودُ وَرَثَ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு குழந்தை (பிறக்கும்போது உயிர் வாழ்வதற்கான அடையாளமாக) சப்தமிட்டால், அது வாரிசுரிமை பெறும்."

இதனை அபு தாவூத் பதிவு செய்துள்ளார்; இப்னு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

954

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَيْسَ لِلْقَاتِلِ مِنَ الْمِيرَاثِ شَيْءٌ } رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، وَالدَّارَقُطْنِيُّ، وَقَوَاهُ ابْنُ عَبْدِ الْبَرِّ، وَأَعْلَاهُ النَّسَائِيُّ، وَالصَّوَابُ: وَقُفُّهُ عَلَى عُمَرَ [1].

அம்ரு பின் ஷுஜப் தம் தந்தை வழியாக, தம் பாட்டனார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கின்றார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கொலையாளிக்கு வாரிசுரிமையில் எதுவும் இல்லை (அதாவது, வாரிசுரிமை பெறும் தகுதியை இழந்துவிடுவான்)."

இதனை நஸாய் மற்றும் தாரகுத்னீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இப்னு அப்துல் பர் இதனை வலுப்படுத்தியுள்ளார்; நஸாய் இதில் குறைபாடு இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது உமர் (ரழி) அவர்களின் கூற்றாக (மவ்கூஃப்) அமைவதே சரியானதாகும்.

954

:

وَعَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { مَا أَحْرَزَ الْوَالِدُ أَوْ الْوَلَدُ فَهُوَ لِعَصْبَتِهِ مَنْ كَانَ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالنَّسَائِيُّ، وَابْنُ مَاجَةَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ الْمَدِينِيِّ، وَابْنُ عَبْدِ الْبَرِّ [1].

உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன், "ஒரு தந்தை அல்லது ஒரு பிள்ளை அடைந்த (அல்லது சம்பாதித்த) சொத்து, அது அவருடைய அசபாவுக்கு (தந்தைவழி உறவினர்களுக்கு) உரியதாகும், அவர்

யாராக இருந்தாலும் சரி." இதை அபூதாவூத், அந்-நஸாய் மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இப்னுல் மதீனீ மற்றும் இப்னு அப்தில் பர் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

956

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْوَلَاءُ لِحِمَّةٍ كُلِّ حِمَّةٍ النَّسَبِ، لَا يُبَاغُ، وَلَا يُوهَبُ } رَوَاهُ الْحَاكِمُ: مِنْ طَرِيقِ الشَّافِعِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ، عَنْ أَبِي يُونُسَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ، وَأَعْلَاهُ الْبَيْهَقِيُّ [1].

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வலா (எனும் விடுதலை செய்யப்பட்ட அடிமையின் எஜமானருக்கான உரிமை உறவு) என்பது வம்சாவளி உறவைப் போன்றதொரு பிணைப்பாகும்; அதை விற்கவோ அல்லது அன்பளிப்பாக வழங்கவோ கூடாது."

957

:

وَعَنْ أَبِي قَلَابَةَ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَفْرَضُكُمْ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ } أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَالْإِسْبَاحُ سَوَى أَبِي دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ حِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ، وَأَعْلَى بِالْإِسْنَانِ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் வாரிசுரிமைச் சட்டங்களில் (ஃபராயித் - மரபுரிமைப் பங்கீடுகளில்) மிகவும் அறிந்தவர் ஸைத் இப்னு ஸாபித் (ரழி) ஆவார்கள்." இதை அஹ்மத் மற்றும் அபூ தாவூத் தவிர (திர்மதி, நஸாய், இப்னு மாஜா ஆகிய) 'அல்-அர்பஆ' (நான்கு சுனன் நூலாசிரியர்கள்) ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். அத்-திர்மதீ, இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரம் பிரித்துள்ளனர். எனினும் இது 'முர்ஸல்' எனும் குறைபாடுடையதாகக் கருதப்படுகிறது.

958

:

عَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَا حَقُّ أَمْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهْ شَيْءٌ يُرِيدُ أَنْ يُوصِي فِيهِ يَبِيتُ لِيَكْتَنِينَ إِلَّا وَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வலிய்யத் செய்ய விரும்பும் ஒரு முஸ்லிமிடம் ஏதேனும் பொருள் இருக்கும் நிலையில், அவர் தம்முடைய வலிய்யத்தை தம்மிடம் எழுதி வைக்காமல் இரண்டு இரவுகள் கழிப்பது (இரண்டு இரவுகளுக்கு மேல் தாமதிப்பது) ஆகுமானதல்ல." இதை புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோர் அறிவிக்கிறார்கள்.

959

:

وَعَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قُلْتُ: { يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَنَا ذُو مَالٍ، وَلَا يَرِئُنِي إِلَّا ابْنَةُ لِي وَاحِدَةٌ، أَفَأَتَصَدَّقُ بِثُلَاثِي مَالِي؟ } قَالَ: "لَا" قُلْتُ: أَفَأَتَصَدَّقُ بِشَطْرِهِ؟ قَالَ: "لَا" قُلْتُ: أَفَأَتَصَدَّقُ بِثُلَاثِهِ؟ قَالَ: "الْثُلَاثُ، وَالْثُلَاثُ كَثِيرٌ، إِنَّكَ أَنْ تَذَرَّ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] } .

சஅத் இப்பனு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நான் கூறினேன், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களே, என்னிடம் செல்வம் இருக்கிறது, என் ஒரு மகளைத் தவிர எனக்கு வேறு வாரிசு இல்லை. என் சொத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கை நான் ஸதக்காவாகக் கொடுக்கட்டுமா?" அதற்கு அவர்கள், "இல்லை" என்று பதிலளித்தார்கள். நான், "அதில் பாதியை நான் ஸதக்காவாகக் கொடுக்கட்டுமா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "இல்லை" என்று பதிலளித்தார்கள். நான், "அதில் மூன்றில் ஒரு பங்கை நான் ஸதக்காவாகக் கொடுக்கட்டுமா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "மூன்றில் ஒரு பங்கு (கொடுக்கலாம்), மூன்றில் ஒரு பங்கும் அதிகம் தான். உங்கள் வாரிசுகளை மக்களிடம் கையேந்தும் ஏழைகளாக விட்டுச் செல்வதை விட, அவர்களைச் செல்வந்தர்களாக விட்டுச் செல்வது சிறந்தது" என்று பதிலளித்தார்கள். இது (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய) இருவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

960

:

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - { أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ أُمِّي أُفْلِلَتْ نَفْسُهَا وَلَمْ تُوصِ، وَأَخْطُهَا لَوْ تَكَلَّمَتْ تَصَدَّقْتُ، أَفَلَهَا أَجْرٌ إِنْ تَصَدَّقْتُ عَنْهَا؟ } قَالَ: "نَعَمْ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ [1] } .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! என் தாய் திடீரென இறந்துவிட்டார் (அவரது உயிர் திடீரெனப் பறிக்கப்பட்டது), மேலும் அவர் எந்த மரண சாசனமும் செய்யவில்லை. அவர் பேச முடிந்திருந்தால் (மரண சாசனம் செய்திருந்தால்) ஸதகா செய்திருப்பார் என்று நான் நினைக்கிறேன். எனவே, நான் அவர் சார்பாக ஸதகா செய்தால் அவருக்கு நன்மை கிடைக்குமா?" என்று கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஆம்" என்று பதிலளித்தார்கள். (இந்த ஹதீஸ்) புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவராலும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் வாசகம் முஸ்லிம் அவர்களுடையதாகும்.

961

:

وَعَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ : { إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعْطَى كُلَّ دِيْنٍ حَقَّهُ، فَلَا وَصِيَّةَ لَوَارِثٍ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالْإِسْنَادُ [1] الْإِسْنَادُ النَّسَائِيُّ، وَحَسَنُهُ أَحْمَدُ وَالتِّرْمِذِيُّ، وَقَوَاهُ ابْنُ حُزَيْمَةَ، وَابْنُ الْجَارُودِ [2].

அபூ உமாமா அல்-பாஹிலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன், "நிச்சயமாக அல்லாஹ், உரிமையுடைய ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் உரிமையை வழங்கியுள்ளான், எனவே வாரிசுக்கு வலிய்யத் (உயில்) (செல்லாது)." இதை அஹ்மத் அவர்களும், நஸாயியைத் தவிர ஏனைய நான்கு கிரந்த ஆசிரியர்களும் பதிவு செய்துள்ளனர். அஹ்மத் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோர் இதனை ஹஸன் (நல்லது) என்றும், இப்னு குஸைமா மற்றும் இப்னுல் ஜாரூத் ஆகியோர் இதனை கலீ (வலுவானது) என்றும் மதிப்பிட்டுள்ளனர்.

962

:

وَرَوَاهُ الدَّارُقُطْنِيُّ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا -، وَزَادَ فِي آخِرِهِ: { إِلَّا أَنْ يَشَاءَ الْوَرِثَةُ } وَإِسْنَادُهُ حَسَنٌ [1].

அத்-தாரகுத்னீ அவர்கள், இப்னு அப்பாஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா - அவ்விருவரையும் அல்லாஹ் பொருந்திக்கொள்வானாக) அவர்கள் வாயிலாக இதனை அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும் அதன் இறுதியில், "வாரிசுதாரர்கள் விரும்பினால் தவிர" என்று சேர்த்துள்ளார்கள். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஹஸன் (நல்லது) ஆகும்.

963

:

وَعَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: "قَالَ النَّبِيُّ [1] - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ اللَّهَ تَصَدَّقَ عَلَيْكُمْ بِثُلَاثِ أَمْوَالِكُمْ عِنْدَ وَفَاتِكُمْ; زِيَادَةٌ فِي حَسَنَاتِكُمْ } رَوَاهُ الدَّارِ قُطْنِيُّ [2]

முஆத் பின் ஜபல் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் உங்களின் மரணத்தின்போது, உங்களின் நற்செயல்களை அதிகரிப்பதற்காக, உங்களின் செல்வத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கை உங்களுக்கு ஒரு ஸதகாவாக (வஸிய்யத் செய்ய அனுமதியாக) வழங்கினான்."
இதை அத்-தாரகுத்னீ அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

964

:

وَأَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَابْنُ أَبِي حَدِيثٍ أَبِي الدَّرْدَاءِ [1].

அஹ்மத் மற்றும் அல்-பஸ்ஸார் (ஆகிய இமாம்கள்) மேற்கூறப்பட்ட அறிவிப்பை அபு அத்-தர்தா (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து அறிவித்தார்கள்.

965

:

وَإِبْنُ مَاجَةَ: مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ [1].

மேலும், இப்னு மாஜா அவர்கள் (இந்த ஹதீஸை) அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து அறிவித்தார்கள்.

965

:

وَكُلُّهَا ضَعِيفَةٌ، لَكِنْ قَدْ يَقْوَى بَعْضُهَا بِبَعْضٍ. وَاللَّهُ أَعْلَمُ [1].

அவை அனைத்தும் பலவீனமானவை. எனினும், அவற்றில் சில (ஒன்றுசேர்ந்து) மற்றவற்றை வலுப்படுத்தக்கூடும் (இதனால் ஹதீஸின் தரம் உயரும்). மேலும் அல்லாஹ்வே நன்கறிந்தவன்.

966

:

عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ
أُورِعَ وَدِيعَةً، فَلَيْسَ عَلَيْهِ ضَمَانٌ } { أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ، وَاسْنَادُهُ ضَعِيفٌ [1] .

அம்ர் பின் ஷுஜீப் அவர்கள் தனது தந்தை வழியாக, தனது பாட்டனார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரிடம் ஒரு அமானிதம் ஒப்படைக்கப்படுகிறதோ, அவர் மீது (அவரது அலட்சியம் அல்லது அத்துமீறல் இல்லாமல் அது அழிந்தால்) இழப்பீடு இல்லை." இதை இப்னு மாஜா அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள், ஆனால் அதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஈஃஃப் (பலவீனமானது) ஆகும்.

966

:

وَبَابُ قَسْرِ الصَّدَقَاتِ تَقَدَّمَ فِي آخِرِ الزَّكَاةِ.

ஸதகா பங்கீடு பற்றிய அத்தியாயம் ஜகாத் நூலின் இறுதியில் முன்சென்றுவிட்டது.

966

:

وَبَابُ قَسْرِ الْفَيْءِ وَالْغَنِيمَةِ يَأْتِي عَقِبَ الْجِهَادِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

ஃபைஃ (போரின்றி கிடைத்த பொருட்கள்) மற்றும் கனீமத் (போர் வெற்றிப் பொருட்கள்) பங்கிடுவது பற்றிய அத்தியாயம், உயர்ந்தவனான அல்லாஹ் நாடினால், ஜிஹாத் அத்தியாயத்தைத் தொடர்ந்து வரும்.

❗ அறிவிப்பு / Disclaimer

بلوغ المرام

8. كتاب النكاح

புருகுல் மராம்
8. திருமணம்

967

:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ! مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْنَىٰ لِلْبَصْرِ، وَأَخْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ؛ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ } . { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] } .

அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடம் கூறினார்கள்,
"இளைஞர்களே, உங்களில் திருமணத்திற்கான (நிதி மற்றும் உடல் ரீதியான)
சக்தி பெற்றவர் திருமணம் செய்துகொள்ளட்டும். ஏனெனில், அது
(திருமணம்) பார்வையைத் தாழ்த்திவிடும்; கற்பைக் காக்கும். அதற்கு
(திருமணத்திற்கு) சக்தி பெறாதவர் நோன்பு நோற்கட்டும். ஏனெனில், அது
(நோன்பு) அவருக்கு ஒரு கேடயமாகும் (ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்தி,
பாவத்திலிருந்து பாதுகாக்கும்)." இதை புஹாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோர்
அறிவித்துள்ளார்கள்.

968

:

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حَمِدَ اللَّهَ، وَأَثْنَىٰ عَلَيْهِ، وَقَالَ: "لَكِنِّي أَنَا أَصْلِي وَأَنَا مُ، وَأَصُومُ وَأُفْطِرُ، وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَن سُتِّي فَلَيْسَ مِنِّي { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] } .

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து, அவனைப் போற்றிவிட்டு
கூறினார்கள், "ஆயினும் நான் தொழுகின்றேன், உறங்குகின்றேன்; நான்
நோன்பு நோற்கின்றேன், நோன்பை விடுகின்றேன்; மேலும் நான்
பெண்களைத் திருமணம் செய்கின்றேன். எவர் என்னுடைய சுன்னாவை
(வழிமுறையை)ப் புறக்கணிக்கிறாரோ (அல்லது விரும்பாதவரோ), அவர்

என்னைச் சார்ந்தவர் அல்லர்." புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்தார்கள்.

969

:

وَعَنْهُ قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَأْمُرُ بِالْبَاءَةِ, وَيَنْهَى عَنِ التَّبُّلِ نَهْيًا شَدِيدًا, وَيَقُولُ: "تَزَوَّجُوا الْوُدَّ وَالْوُدَّ". إِنِّي مُكَاثِّرٌ بِكُمْ الْأَنْبِيَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ } رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1].

அவரிடமிருந்து (அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள்) அறிவிக்கப்படுகிறது, அவர் கூறினார்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், திருமணம் செய்து கொள்ளுமாறு கட்டளையிடுவார்கள்; மேலும் பிரம்மச்சரியத்தைக் கடுமையாகத் தடை செய்வார்கள். மேலும், "பிரியமான, அதிகமாகப் பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுக்கும் பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், மறுமை நாளில் நபிமார்களுக்கு மத்தியில் உங்கள் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு நான் பெருமை பாராட்டுவேன்" என்று கூறுவார்கள். இதை அஹ்மத் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்; மேலும் இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள் இதை ஆதாரப்பூர்வமானது என்று தரம் பிரித்துள்ளார்கள்.

970

:

وَلَهُ شَاهِدٌ: عِنْدَ أَبِي دَاوُدَ, وَالتَّسَائِي, وَابْنِ حِبَّانَ أَيُّضًا مِنْ حَدِيثِ مَعْقِلِ بْنِ يَسَّارٍ [1].

மேற்கூறப்பட்ட ஹதீஸுக்கு ஆதரவான ஒரு அறிவிப்பை (அதாவது, அதன் பொருளை உறுதிப்படுத்தும் மற்றொரு அறிவிப்பை) அபு தாவூத், அன்-நஸாஃ மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் ஆகியோர் மஃகில் பின் யஸார் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து அறிவித்துள்ளார்கள்.

971

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا, وَلِحَسَبِهَا, وَلِجَمَالِهَا, وَلِدِينِهَا, فَاطْفَرِ بِذَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ مَعَ بَقِيَّةِ السَّبْعَةِ [1].

அபு ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான்கு காரணங்களுக்காக ஒரு பெண் (திருமணத்திற்காக) தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறாள்: அவளது செல்வத்திற்காக, அவளது குடும்பப் பாரம்பரியத்திற்காக (அந்தஸ்து), அவளது அழகிற்காக மற்றும் அவளது மார்க்கப் பற்றிற்காக (தீன்). எனவே, நீ மார்க்கப் பற்றுள்ளவளைத் தேர்ந்தெடுத்து வெற்றி பெற்றுக்கொள்; (இல்லையெனில்) உனது கைகள் மண்ணாகட்டும் (நீ நஷ்டமடைவாய்)." (ஆதாரம்: புகாரி, முஸ்லிம் மற்றும் ஏனைய ஐந்து முக்கிய ஹதீஸ் நூல்கள்)

972

:

وَعَنْهُ; أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ إِذَا رَفَأَ إِنْسَانًا إِذَا تَزَوَّجَ قَالَ: { بَارَكَ اللَّهُ لَكَ, وَبَارَكَ عَلَيْكَ, وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ } رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَالْأَرْبَعَةُ, وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ, وَابْنُ حَزِيمَةَ, وَابْنُ حِبَّانَ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒருவருக்குத் திருமணம் நடந்தபோது (அவரை வாழ்த்தி, நல்லிணக்கத்தையும் பரக்கத்தையும் வேண்டி) வாழ்த்துத் தெரிவிக்கும்போது, "பாரகல்லாஹு லக, வபாரக அலைக்க, வஜமஅ பைனகுமா ஃபீ கைர்" (அல்லாஹ் உமக்கு அருள் புரிவானாக! உம்மீதும் அவன் அருள் புரிவானாக! மேலும் உங்கள் இருவரையும் நன்மையில் ஒன்றிணைப்பானாக!) என்று கூறுவார்கள்.

இதை அஹ்மத் மற்றும் நால்வர் அறிவித்துள்ளனர். திர்மிதீ, இப்னு குஸைமா மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரம் பிரித்துள்ளனர்.

973

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { عَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - التَّشَهُُّدَ فِي الْحَاجَةِ: إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ, نَحْمَدُهُ, وَنُسْتَعِينُهُ, وَنَسْتَغْفِرُهُ, وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا, مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ, وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ, وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ } وَيَقْرَأُ ثَلَاثَ آيَاتٍ. { رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَالْأَرْبَعَةُ, وَحَسَّنَهُ التِّرْمِذِيُّ, وَالْحَاكِمُ [1].

அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தேவை ஏற்படும் போது (ஒதவேண்டிய) தஷஹ்ஹுதை எங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள்:

"இன்னல் ஹம்த லில்லாஹி, நஹ்மதுஹு, வநஸ்தயீனுஹு, வநஸ்தக்ஃபிருஹு, வநஹது பில்லாஹி மின் ஷுரூரி அன்ஃபுஸினா, மன் யஹ்திஹு ல்லாஹு லா முஸ்லிஹு, வாஷ்ஹு அன் ஃபீ ரஸூலிஹு, மன்

யஹ்திஹில்லாஹு ஃபாலா முளில்ல லஹு, வஅஷ்ஹது அல்லா இலாஹ இல்லல்லாஹு, வஅஷ்ஹது அன்ன முஹம்மதன் அப்துஹு வரஹுஹு." (பொருள்: "நிச்சயமாக எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது. அவனையே நாம் புகழ்கிறோம்; அவனிடமே நாம் உதவி தேடுகிறோம்; அவனிடமே மன்னிப்புக் கோருகிறோம். நமது ஆத்மாக்களின் தீங்குகளிலிருந்து அல்லாஹ்விடம் நாம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறோம். அல்லாஹ் யாருக்கு நேர்வழி காட்டுகிறானோ, அவரை வழிகெடுப்பவர் யாருமில்லை. வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்று நான் சாட்சி கூறுகிறேன். மேலும், முஹம்மது அவர்கள் அவனுடைய அடியாரும் தூதருமாவார்கள் என்றும் நான் சாட்சி கூறுகிறேன்.") மேலும் (இந்த தஷஹ்ஹுதை ஒதுபவர்) மூன்று வசனங்களை ஒதுவார். (இவை பொதுவாக சூரா ஆல இம்ரான் 3:102, சூரா அன்-நிஸா 4:1, மற்றும் சூரா அல்-அஹ்ஸாப் 33:70-71 ஆகிய வசனங்களாகும்.) இதை அஹ்மத் மற்றும் அல்-அர்பஆ (நால்வர்) ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர். திர்மிதி மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை 'ஹஸன்' எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

974

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا خَظَبَ أَحَدُكُمْ الْمَرْأَةَ, فَإِنْ اسْتَطَاعَ أَنْ يَنْظُرَ مِنْهَا مَا يَدْعُوهُ إِلَى نِكَاحِهَا, فَلْيَفْعَلْ } رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَابْنُ دَاوُدَ, وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ, وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் ஒரு பெண்ணைப் பெண் கேட்டால், அவளிடமிருந்து, அவரைத் திருமணம் செய்யத் தூண்டக்கூடிய (அம்சங்களைக்) காண அவரால் முடியுமானால், அவர் அவ்வாறு செய்யட்டும்." இதனை அஹ்மத் மற்றும் அபு தாவூத் பதிவு செய்துள்ளனர். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் ஸிகா (நம்பகமானவர்கள்) ஆவர், மேலும் அல்-ஹாகிம் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என அறிவித்துள்ளார்.

975

:

وَلَهُ شَاهِدٌ: عِنْدَ التِّرْمِذِيِّ, وَالتَّسَائِي; عَنِ الْمُغِيرَةِ. [1].

மேற்குறிப்பிட்ட ஹதீஸிற்கு, அல்-முஃகீரா (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அத்-திர்மிதி அவர்களும் அன்-நஸாய் அவர்களும் அறிவித்துள்ள ஒரு ஷாஹித் (அதே கருத்தை உறுதிப்படுத்தும் துணை அறிவிப்பு) உள்ளது.

976

:

وَعِنْدَ ابْنِ مَاجَهٗ, وَابْنِ حِبَّانَ: مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ مَسْلَمَةَ [1].

மேலும், இப்னு மாஜா மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் (ஆகியோரின் தொகுப்புகளில்) முஹம்மத் பின் மஸ்லமா (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து (இது) பதிவாகியுள்ளது.

977

:

وَلِمُسْلِمٍ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ لِرَجُلٍ تَزَوَّجَ امْرَأَةً: أَنْظَرْتُ إِلَيْهَا؟ قَالَ: لَا. قَالَ: إِذْهَبْ فَانْظُرْ إِلَيْهَا } [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஒரு பெண்ணை மணமுடித்திருந்த ஒரு மனிதரிடம் (அதாவது, திருமண ஒப்பந்தம் செய்திருந்த ஒருவரிடம், ஆனால் அவர் அவளை இதற்கு முன் பார்த்திருக்கவில்லை) நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் அவளைப் பார்த்தீரா?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "இல்லை" என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள், "நீர் சென்று அவளைப் பாரும்" என்று கூறினார்கள்.

978

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يَخْطُبُ بَعْضُكُمْ عَلَى خُطْبَةِ أَخِيهِ, حَتَّى يَتْرُكَ الْخَاطِبُ قَبْلَهُ, أَوْ يَأْذَنَ لَهُ الْخَاطِبُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ, وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் எவரும் தன் சகோதரன் பெண் கேட்டிருக்கும் (ஒரு பெண்ணின்) மீது (மீண்டும்) பெண் கேட்க வேண்டாம்; முன்னர் பெண் கேட்டவர் (அந்தப் பெண் கேட்கும் முயற்சியை) விட்டுவிடும் வரை அல்லது (அந்த முதல்) பெண் கேட்டவர் இவருக்கு அனுமதி கொடுக்கும் வரை (இவ்வாறு செய்யக்கூடாது).” புகாரி, முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள். இந்த வாசகம் புகாரி உடையதாகும்.

979

:

وَعَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! جِئْتُ أَهْبُ لَكَ نَفْسِي, فَانْظُرْ إِلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ

- صلى الله عليه وسلم - فَصَعَّدَ النَّظَرَ فِيهَا، وَصَوَّبَهُ، ثُمَّ طَأْطَأَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - رَأْسَهُ، فَلَمَّا رَأَتْ الْمَرْأَةُ أَنَّهُ لَمْ يَقْضِ فِيهَا شَيْئًا [1] جَلَسَتْ، فَقَامَ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ.

فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ بِهَا حَاجَةٌ فَزَوِّجْنِيهَا.

قَالَ: "فَهَلْ عِنْدَكَ مِنْ شَيْءٍ؟".

فَقَالَ: لَا، وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ.

فَقَالَ: "إِذْهَبْ إِلَى أَهْلِكَ، فَانْظُرْ هَلْ تَجِدُ شَيْئًا؟" فَذَهَبَ، ثُمَّ رَجَعَ؟

فَقَالَ: لَا، وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا وَجَدْتُ شَيْئًا.

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - "انْظُرْ وَلَوْ خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ"، فَذَهَبَ، ثُمَّ رَجَعَ.

فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ، يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَا خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ، وَلَكِنْ هَذَا إِزَارِي - قَالَ سَهْلٌ: مَالُهُ رِذَاءٌ - فَلَهَا نِصْفُهُ.

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - "مَا تَصْنَعُ يَا زَارِكَ؟ إِنْ لَبِستُهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهَا مِنْهُ

شَيْءٌ، وَإِنْ لَبِستُهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ شَيْءٌ" فَجَلَسَ الرَّجُلُ، وَحَتَّى إِذَا طَالَ مَجْلِسُهُ قَامَ؛ فَرَأَاهُ

رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - مُوَلِّيًا، فَأَمَرَبَهُ، فَدُعِيَ لَهُ، فَلَمَّا جَاءَ.

قَالَ: "مَا ذَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ؟".

قَالَ: مَعِيَ سُورَةُ كَذَا، وَسُورَةُ كَذَا، عَدَدَهَا.

فَقَالَ: "تَقْرَأُوهِنَّ عَنْ ظَهْرِ قَلْبِكَ؟".

قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: "إِذْهَبْ، فَقَدْ مَلَكَتْكِهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ

[2].

وَفِي رِوَايَةٍ لَهُ: { انْطَلِقْ، فَقَدْ زَوَّجْتُكَهَا، فَعَلِمُهَا مِنَ الْقُرْآنِ } [3].

وَفِي رِوَايَةٍ لِلْبُخَارِيِّ: { أَمَكَّنَّا كَهَا [4] بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ } [5].

ஸஹல் பின் ஸஃத் அஸ்-ஸாஇதீ (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

ஒரு பெண்மணி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் என்னையே தங்களுக்கு (திருமணத்திற்காக) அர்ப்பணிக்க வந்துள்ளேன்" என்றார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அப்பெண்ணை உற்றுநோக்கி, தமது பார்வையை ஏற இறங்கச் செலுத்தினார்கள். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது தலையைத் தாழ்த்திக் கொண்டார்கள். தம் விஷயத்தில் நபி (ஸல்) அவர்கள் எந்த முடிவும் செய்யவில்லை என்பதை அப்பெண் கண்டபோது அமர்ந்துவிட்டார்.

அப்போது நபித்தோழர்களில் ஒருவர் எழுந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! தங்களுக்கு அப்பெண் தேவையில்லையென்றால், அவரை எனக்குத் திருமணம் செய்து வையுங்கள்" என்று கூறினார்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "உம்மிடம் (மஹராகக் கொடுக்க) ஏதேனும் இருக்கிறதா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர், "இல்லை; அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக (எதுவுமில்லை)" என்றார்.

"உம்முடைய வீட்டாரிடம் சென்று, ஏதேனும் கிடைக்கிறதா என்று பார்" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அவர் சென்றுவிட்டுத் திரும்பி வந்து, "இல்லை; அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நான் எதையும் காணவில்லை" என்றார்.

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இரும்பாலான ஒரு மோதிரமேனும் கிடைக்குமா என்று பார்" என்றார்கள். அவர் சென்றுவிட்டுத் திரும்பி வந்து, "இல்லை; அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, இரும்பாலான ஒரு மோதிரம் கூட இல்லை. ஆனால், இதோ இந்த எனது கீழாடை உள்ளது - (இதை அறிவிக்கும்) ஸஹல் (ரலி), 'அவரிடம் மேலாடை இருக்கவில்லை' என்று கூறினார்கள் - அதில் பாதியை அவருக்குக் கொடுத்து விடுகிறேன்" என்றார்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உம்முடைய கீழாடையை வைத்து நீர் என்ன செய்வீர்? இதை நீர் அணிந்தால் அவர் மீது ஆடை ஏதும் இருக்காது; இதை அவர் அணிந்தால் உம் மீது ஆடை ஏதும் இருக்காது" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அம்மனிதர் அமர்ந்து கொண்டார். நீண்ட நேரம் அமர்ந்திருந்த அவர் எழுந்து சென்றார். அவர் (திரும்பிச்) செல்வதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கண்டபோது, அவரை அழைக்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள். அவர் அழைக்கப்பட்டார்.

அவர் வந்ததும், "உம்மிடம் குர்ஆனில் என்ன (மனப்பாடம்) இருக்கிறது?" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர், "என்னிடம் இன்ன அத்தியாயம், இன்ன அத்தியாயம் உள்ளது" என்று அவற்றை எண்ணிக் கூறினார்.

"அவற்றை நீர் மனப்பாடமாக ஓதுவீரா?" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கேட்க, "ஆம்" என்று அவர் பதிலளித்தார்.

அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "செல்; உம்மிடம் உள்ள குர்ஆனுக்காக (அதை மஹராகக் கொண்டு) அவரை உமக்கு மணமுடித்துத் தந்துவிட்டேன்" என்றார்கள்.

இது புகாரி மற்றும் முஸ்லிமில் பதிவான (முத்தஃபகூன் அலைஹி) ஹதீஸாகும். இந்த வாசகம் முஸ்லிமில் உள்ளதாகும்.

முஸ்லிமின் மற்றொரு அறிவிப்பில்: "செல்; நான் அவரை உமக்கு மணமுடித்துத் தந்துவிட்டேன். எனவே, அவருக்கு குர்ஆனிலிருந்து கற்றுக் கொடுப்பீராக!" என்றுள்ளது.

புகாரியின் ஓர் அறிவிப்பில்: "உம்மிடம் உள்ள குர்ஆனுக்காக அவரை உமக்கு நாம் உரிமையாக்கினோம் (மணமுடித்துத் தந்தோம்)" என்றுள்ளது.

980

:

وَلِأَبِي دَاوُدَ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: { مَا تَحْفَظُ . ? }
 قَالَ: سُورَةُ الْبَقَرَةِ, وَالتِّي تَلِيهَا.
 قَالَ: قُمْ. فَعَلَّمَهَا عَشْرِينَ آيَةً { [1] .

அபூதாவூத் அவர்கள் அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: (நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு மனிதரிடம்) "நீங்கள் என்ன மனனம் செய்துள்ளீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஸூரத்துல் பகரா மற்றும் அதற்கு அடுத்ததையும்" என்று பதிலளித்தார்கள். (நபி (ஸல்) அவர்கள்) பின்னர், "எழுந்து அவளுக்கு (அதாவது, அந்தப் பெண்ணுக்கு) இருபது வசனங்களைக் கற்றுக் கொடுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

981

:

وَعَنْ عَامِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ, عَنْ أَبِيهِ; أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: {
 اَعْلَمُوا النَّبَا ح } رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1] .

அப்துல்லாஹ் பின் அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “திருமணத்தை பகிரங்கப்படுத்துங்கள் (அதாவது, அதை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள், மறைவாக நடத்தாதீர்கள்).” இதை அஹ்மத் பதிவு செய்துள்ளார். மேலும் அல்-ஹாக்கிம் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

982

:

وَعَنْ أَبِي بُرْدَةَ بْنِ أَبِي مُوسَى، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- { نِكَاحٌ إِلَّا بِوَلِيِّ } رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالْأَلْبُزْغِيُّ [1] وَصَحَّحَهُ ابْنُ الْمَدِينِيِّ، وَالتِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ حِبَّانَ، وَأَعْلَى بِالرُّسَالِ [2].

அபு புர்தா பின் அபு மூஸா (ரழி) அவர்கள், தம் தந்தை (அபு மூஸா (ரழி)) வாயிலாக அறிவித்தார்கள்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"பாதுகாவலர் (வலியின்) அனுமதியின்றி திருமணம் இல்லை." (அதாவது, ஒரு பெண்ணுக்கு அவளது பாதுகாவலர் இல்லாமல் நிகாஹ் செல்லாது.) இதை அஹ்மத் மற்றும் அல்-அர்ப்பு (அபு தாவூத், திர்மிதி, நஸாய், இப்னு மாஜா) ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள். இப்னுல் மதீனி, அத்-திர்மிதி மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் ஆகியோர் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தினார்கள், ஆனால் இது முர்ஸல் (தாபியீனுக்குப் பிறகு அறிவிப்பாளர் தொடர் விடுபட்டது) என்ற குறைபாடுள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது.

983

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- { أَيُّمَا امْرَأَةٍ نَكَحْتُ بِغَيْرِ إِذْنٍ وَلِيِّهَا، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ، فَإِنْ دَخَلَ بِهَا فَلَهَا الْمَهْرُ بِمَا اسْتَحَلَّ مِنْ فَرْجِهَا، فَإِنْ اشْتَجَرُوا أَوَّالَ السُّلْطَانِ وَلِيِّي مَنْ لَا وَلِيَّ لَهُ } أَخْرَجَهُ الْأَلْبُزْغِيُّ، وَصَحَّحَهُ أَبُو عَوَانَةَ، وَابْنُ حِبَّانَ وَالْحَاكِمُ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்தவொரு பெண்ணாவது தனது பொறுப்பாளரின் அனுமதியின்றி திருமணம் செய்து கொண்டால், அவளுடைய திருமணம் செல்லாது. அவளுடன் (கணவன்) தாம்பத்திய உறவு கொண்டிருந்தால், அவளுடைய மர்மஸ்தானத்தை (தனக்கு) ஆகுமாக்கிய காரணத்தால் அவளுக்கு மஹர் (திருமணக்கொடை) உண்டு. (பொறுப்பாளர்களிடையே)

தகராறு ஏற்பட்டால், பொறுப்பாளர் இல்லாதவர்களுக்கு ஆட்சியாளரே பொறுப்பாளர் ஆவார்." இதை அன்-நஸாயீ தவிர அல்-அர்பஆ பதிவு செய்துள்ளனர். அபூ அவானா, இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என்று தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

984

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا تُنْكَحُ
الْأَيِّمَ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ, وَلَا تُنْكَحُ الْبِكْرَ حَتَّى تُسْتَأْذَنَ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ, وَكَيْفَ إِذْنُهَا? قَالَ: أَنْ
تَسْكُتَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஏற்கனவே திருமணம் ஆன ஒரு பெண்ணை அவளது சம்மதம் பெறாமலும் (அவளது முடிவைக் கேட்காமல்), ஒரு கன்னிப் பெண்ணை அவளது அனுமதி கேட்காமலும் திருமணம் செய்து வைக்கக் கூடாது." அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, அவளது அனுமதி எது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அவள் மௌனமாக இருப்பதுதான்" என்று பதிலளித்தார்கள். புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்தார்கள்.

985

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { النَّبِيُّ أَحَقُّ
بِنَفْسِهَا مِنْ وَلِيِّهَا, وَالْبِكْرُ تُسْتَأْمَرُ, وَإِذْنُهَا سُكُوتُهَا } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஏற்கனவே திருமணம் ஆன பெண், அவளுடைய காப்பாளரை விட (தன் திருமண விஷயத்தில்) தன்னைப் பற்றி அதிக உரிமை படைத்தவள் ஆவாள். கன்னிப் பெண்ணிடம் (திருமணம் குறித்து) அனுமதி கேட்கப்பட வேண்டும். அவளுடைய மௌனமே அவளது சம்மதமாகும்." ஆதாரம்: முஸ்லிம்.

985

:

وَفِي لَفْظٍ: { لَيْسَ لِلْوَلِيِّ مَعَ النَّبِيِّ أَمْرٌ, وَالْيَتِيمَةُ تُسْتَأْمَرُ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ, وَالتَّسَائِي, وَصَحَّحَهُ
إِبْنُ حِبَّانَ [1].

மற்றொரு அறிவிப்பில்: 'திருமணம் முடித்த பெண்ணின் விஷயத்தில் பாதுகாவலருக்கு (அவளது திருமண முடிவில்) எந்தக் கட்டளையும் இல்லை. அநாதைப் பெண்ணிடம் (அவளது திருமணத்திற்காக) ஆலோசனை கேட்கப்பட்டு, அவளது சம்மதம் பெறப்பட வேண்டும்.' இதை அபூதாவூத் மற்றும் அந்-நஸாய் ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்; இப்னு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

986

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا تُزَوِّجُ الْمَرْأَةَ الْمَرْأَةَ، وَلَا تُزَوِّجُ الْمَرْأَةَ نَفْسَهَا } رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ، وَالْإِسْنَانُ، وَرَجَالُ ثِقَاتٍ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரு பெண், மற்றொரு பெண்ணுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கக் கூடாது (அதாவது, அவளுக்கு வலியாகச் செயல்படக் கூடாது); மேலும், ஒரு பெண் தனக்குத் தானே திருமணம் செய்து கொள்ளவும் கூடாது (அதாவது, தனக்குத் தானே வலியாகச் செயல்பட்டு திருமணம் முடிக்கக் கூடாது).” இப்னு மாஜா மற்றும் தாரகுத்னி ஆகியோர் இதனை அறிவித்துள்ளனர். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள் (ஸிகா).

987

:

وَعَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنِ الشِّغَارِ؛ وَالشِّغَارُ: أَنْ يُزَوِّجَ الرَّجُلُ ابْنَتَهُ عَلَى أَنْ يُزَوِّجَهُ الْآخَرُ ابْنَتَهُ، وَلَيْسَ بَيْنَهُمَا صَدَاقٌ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் 'ஷிஹார்' (Shighar) முறைத் திருமணத்தைத் தடை செய்தார்கள். ஷிஹார் என்பது, ஒரு மனிதர் தன் மகளை (மற்றொருவருக்கு) திருமணம் செய்து கொடுப்பதும், அதற்குப் பதிலாக மற்றொருவர் தன் மகளை இவருக்குத் திருமணம் செய்து கொடுப்பதும் (ஆகிய நிபந்தனையின் அடிப்படையில் நடைபெறும் திருமணம்) ஆகும். மேலும், இவ்விரு (மணப்பெண்களுக்கும்) இடையில் மஹர் எதுவும் இருக்காது.

987

:

وَأَتَّفَقَا مِنْ وَجْهِ آخَرَ عَلَى أَنَّ تَفْسِيرَ الشَّعَارِ مِنْ كَلَامٍ نَافِعٍ [1].

மேலும், ஷிகாரின் விளக்கம் நாஃபி அவர்களின் கூற்றுதான் என்பதில் அவர்கள் இருவரும் (இமாம் புகாரி மற்றும் இமாம் முஸ்லிம்) வேறொரு அறிவிப்பு வழியாக உடன்பட்டார்கள்.

988

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - { أَنَّ جَارِيَةً بَكَرًا أَتَتْ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَذَكَرَتْ: أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا وَهِيَ كَارِهَةٌ, فَخَيَّرَهَا النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { رَوَاهُ أَحْمَدُ وَأَبُو دَاوُدَ, وَابْنُ مَاجَةَ, وَأَعْلَى بِاللَّيْلِ [1].

இப்போது அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஒரு கன்னிப் பெண் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, தனது தந்தை தனது விருப்பத்திற்கு மாறாக தனக்குத் திருமணம் செய்து வைத்துவிட்டதாகக் கூறினார். எனவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையை (திருமணத்தை உறுதிப்படுத்தவோ அல்லது ரத்து செய்யவோ) வழங்கினார்கள்.

989

:

وَعَنْ الْحَسَنِ, عَنْ سَمُرَةَ, عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { أَيُّمَا امْرَأَةٍ زَوَّجَهَا وَلَيَّانٍ, فَهِيَ لِلأَوَّلِ مِنْهُمَا } رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَاللَّيْلِيُّ, وَحَسَنُ التِّرْمِذِيُّ [1].

எந்த ஒரு பெண்ணை (அவளுடைய) இரண்டு பொறுப்பாளர்கள் (தனித்தனியாக வெவ்வேறு ஆண்களுக்கு) திருமணம் செய்து வைத்தால், அவள் அவர்களில் முதலில் திருமணம் செய்து வைத்தவருக்கே உரியவள்.

990

:

وَعَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَيُّمَا عَبْدٍ تَزَوَّجَ بِغَيْرِ إِذْنِ مَوْلَاهُ أَوْ أَهْلِهِ, فَهُوَ غَاهِرٌ } رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَأَبُو دَاوُدَ, وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ, وَكَذَلِكَ ابْنُ حِبَّانَ [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "தன் எஜமானர்களின் அல்லது (அவரைப் பொறுப்பேற்ற) அவரது குடும்பத்தாரின் அனுமதியின்றி திருமணம் செய்துகொள்ளும் எந்தவொரு அடிமையும் ஒரு விபச்சாரக்காரன்

ஆவான்."

இதை அஹ்மத், அபு தாவூத் மற்றும் அத்-திர்மிதீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். அத்-திர்மிதீ அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்; இப்னு ஹிப்பான் அவர்களும் அவ்வாறே கூறியுள்ளார்கள்.

991

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا يُجْمَعُ بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَعَمَّتِهَا, وَلَا بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَخَالَتِهَا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர், ஒரு பெண்ணையும் அவளுடைய தந்தையின் சகோதரியையும், அல்லது ஒரு பெண்ணையும் அவளுடைய தாயின் சகோதரியையும் (ஒரே நேரத்தில் திருமணத்தில்) ஒன்று சேர்க்கக் கூடாது."

புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்தார்கள்.

992

:

وَعَنْ عُثْمَانَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يُنْكَحُ الْمُحْرِمُ, وَلَا يُنْكَحُ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. وَفِي رِوَايَةٍ لَهُ: { وَلَا يَخْطُبُ } [1].

உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இஹ்ராம் அணிந்தவர் (தனக்காக) திருமணம் செய்யவோ, (ஒரு பாதுகாவலராக) பிறருக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கவோ கூடாது, மேலும் (அவர் மணமகனாக) திருமணம் செய்து கொள்ளப்படவும் கூடாது." இதை முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள். அவரது மற்றொரு அறிவிப்பில், "அவர் பெண் கேட்கவும் கூடாது" என்று இடம்பெற்றுள்ளது.

992

:

وَزَادَ ابْنُ جَبَّانٍ: { وَلَا يُخْطَبُ عَلَيْهِ } [1].

இப்னு ஹிப்பான் மேலும் சேர்த்தார்கள்: "(ஏற்கனவே பெண் பேசப்பட்டிருக்கும்) அவருக்குப் பெண் பேசப்படவும் கூடாது."

993

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { تَزَوَّجَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَيْمُونَةَ وَهُوَ مُحْرِمٌ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'நபி (ஸல்) அவர்கள் மைமூனா (ரலி) அவர்களைத் திருமணம் செய்தபோது இஹ்ராம் அணிந்த நிலையில் (முஹ்ரிம்) இருந்தார்கள்.' (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.)

994

:

وَلِمُسْلِمٍ: عَنْ مَيْمُونَةَ نَفْسَهَا { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - تَزَوَّجَهَا وَهُوَ حَالًا } [1]

இமாம் முஸ்லிம் அவர்கள் மைமூனா (ரழி) அவர்களிடமிருந்தே அறிவிக்கிறார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் இஹ்ராம் நிலையில் இல்லாதபோது (அதாவது, ஹஜ் அல்லது உம்ராவிற்கான இஹ்ராம் அணியாத நிலையில்) அவர்களைத் திருமணம் செய்தார்கள்."

995

:

وَعَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ أَحَقَّ الشُّرُوطِ أَنْ يُوفَّى بِهِ, مَا اسْتَحْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

உக்பா பின் ஆமிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிபந்தனைகளிலேயே (திருமணத்தின் போது ஏற்படுத்தப்படும் நிபந்தனைகள்) நிறைவேற்றப்படுவதற்கு மிகவும் தகுதியானவை, எவற்றின் மூலம் நீங்கள் தாம்பத்திய உறவை உங்களுக்கு ஹலாலாக்கிக் கொள்கிறீர்களோ, அந்த நிபந்தனைகளே ஆகும்."

இதை புஹாரி, முஸ்லிம் ஆகியோர் அறிவிக்கின்றனர்.

996

:

وَعَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { رَخَّصَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -

— عامٍ أَوْطَاسٍ فِي الْمُتَعَةِ، ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، ثُمَّ نَهَى عَنْهَا { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1] .

சலமா இப்னுல் அக்வா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அவ்தாஸ் (போரின்) ஆண்டில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மூன்று நாட்களுக்கு முத்ஆ (தற்காலிகத் திருமணம்) செய்துகொள்ள அனுமதியளித்தார்கள். பிறகு, அதைத் தடைசெய்தார்கள்.”
ஆதாரம்: முஸ்லிம்.

997

:

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنِ الْمُتَعَةِ
عَامَ حَيْبَرَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கைபர் போரின் (வெற்றி) ஆண்டில் முத்ஆவை (தற்காலிகத் திருமணத்தை) தடை செய்தார்கள்.

998

:

وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
الْمُحَلَّلَ وَالْمُحَلَّلَ لَهُ { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ [1] .

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஒரு பெண்ணை அவளுடைய முதல் கணவருக்கு (மீண்டும்) ஆகுமாக்கும் நபரையும் (அதாவது, ஹலாலா திருமணம் செய்யும் இரண்டாம் கணவர்), யாருக்காக அவள் அவ்வாறு ஆகுமாக்கப்படுகிறாளோ அந்த (முதல்) கணவரையும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சபித்தார்கள். இதை அஹ்மத், நஸாய் மற்றும் திர்மிதீ ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர். திர்மிதீ அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

999

:

وَفِي الْبَابِ: عَنْ عَلِيٍّ أَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ إِلَّا النَّسَائِيَّ [1] .

இத்தலைப்பில் அலி (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக வரும் செய்தியை, அன்-நஸாய்யைத் தவிர அல்-அர்பஆவினர் (அபு தாவூத், திர்மிதி, இப்னு மாஜா ஆகிய மூவரும்) பதிவு செய்துள்ளனர்.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يَنْكُحُ الزَّانِي الْمَجْلُودَ إِلَّا مِثْلَهُ } { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ } [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "விபச்சாரம் செய்து (அதற்காக) சவுக்கடி பெற்ற ஒரு ஆண், அவனைப் போன்ற (விபச்சாரம் செய்து சவுக்கடி பெற்ற அல்லது அதே ஒழுக்க நிலையிலுள்ள) ஒரு பெண்ணைத் தவிர வேறு யாரையும் திருமணம் செய்யக்கூடாது." இதனை அஹ்மத் மற்றும் அபூ தாவூத் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர், மேலும் இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள் (திகா).

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: { طَلَّقَ رَجُلٌ امْرَأَتَهُ ثَلَاثًا، فَتَزَوَّجَهَا رَجُلٌ، ثُمَّ طَلَّقَهَا قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ بِهَا، فَأَرَادَ زَوْجُهَا أَنْ يَتَزَوَّجَهَا، فَسَّيَّلَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: "لَا. حَتَّى يَذُوقَ الْآخِرَ مِنْ عُسَيْلَتِهَا مَا ذَاقَ الْأَوَّلُ" { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ } [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"ஒருவர் தம் மனைவியை மூன்று முறை தலாக் கூறி விவாகரத்து செய்தார். பின்னர் வேறொருவர் அப்பெண்ணை மணந்து, அவருடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வதற்கு முன்பே அவளையும் விவாகரத்து செய்துவிட்டார். பிறகு, அப்பெண்ணின் (முதல்) கணவர் அவளை மீண்டும் மணக்க விரும்பினார். இதுபற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'இல்லை. இரண்டாவது கணவர் அவளது 'உடைசலா'வை (தாம்பத்திய உறவின் இன்பத்தை) முதல் கணவர் ருசித்ததைப் போல ருசிக்கும் வரை (அவளை மணக்க முடியாது)' என்று கூறினார்கள்."

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْعَرَبُ بَعْضُهُمْ أَكْفَاءُ بَعْضٍ، وَالْمَوَالِي بَعْضُهُمْ أَكْفَاءُ بَعْضٍ، إِلَّا حَائِكٌ أَوْ حَجَّامٌ } { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَفِي إِسْنَادِهِ رَوَاهُ لَمْ يُسَمَّ، وَاسْتَكْرَهُ أَبُو حَاتِمٍ } [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அரபிகள் ஒருவருக்கொருவர் சமமானவர்கள் (திருமண விஷயத்தில்), மவாலிகளும் (அரபியல்லாதவர்கள், மற்றும் அடிப்படையில் முன்னாள் அடிமைகள்) ஒருவருக்கொருவர் சமமானவர்கள் (திருமண விஷயத்தில்), ஒரு நெசவாளரையோ அல்லது இரத்தம் குத்தி எடுப்பவரையோ தவிர.” இதை அல்-ஹாகிம் அவர்கள் பதிவுசெய்துள்ளார்கள், ஆனால் அதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் பெயர் குறிப்பிடப்படாத அறிவிப்பாளர் ஒருவர் உள்ளார்; அபு ஹாதிம் அவர்கள் இதை முன்கர் (நிராகரிக்கப்பட்டது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1003

:

وَلَهُ شَاهِدٌ عِنْدَ الْبُزَّارِ: عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ بِسَنَدٍ مُنْقَطِعٍ [1].

இதற்கு அல்-பஸ்ஸார் (இமாம்) அவர்களிடத்தில் (அவரது நூலில்), முஆத் பின் ஜபல் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து முன்கத்திஃ (தொடர்பற்றுந்த) அறிவிப்பாளர் தொடருடன் ஒரு ஷாஹித் (துணை அறிவிப்பு) உள்ளது.

1004

:

وَعَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ؛ أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ لَهَا: {إِنْ كُنَّ أُسَامَةُ} رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

கைஸின் மகள் ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் அவளிடம், “உஸாமாவை திருமணம் செய்துகொள்” என்று கூறினார்கள். (அவர் விவாகரத்து செய்யப்பட்டிருந்த நிலையில், வேறு சில சஹாபாக்களின் திருமண முன்மொழிவுகளை நிராகரித்து, நபி (ஸல்) அவர்கள் உஸாமா இப்பனு ஸைத் (ரழி) அவர்களைத் திருமணம் செய்யுமாறு அறிவுறுத்தினார்கள்.) முஸ்லிம்.

1005

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: {يَا بَنِي بَيَاضَةَ، أَنْكِحُوا آبَاءَهُمْ، وَأَنْكِحُوا إِلَيْهِ "وَكَانَ حَجَّامًا"} رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالْحَاكِمُ بِسَنَدٍ جَيِّدٍ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “பயாதா கோத்திரத்தாரே! அபு ஹிந்துக்கு (உங்கள் பெண்களை) மணமுடித்து வையுங்கள்; மேலும் அவரிடமிருந்து (பெண்களை)

மணமுடித்துக் கொள்ளுங்கள். அவர் இரத்தம் குத்தி எடுப்பவராக இருந்தார்". இதனை அபூதாவூத் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் ஐய்யித் (நல்ல) அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்தார்கள்.

1006

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { حُيِّرْتُ بِرِثَةٍ عَلَى زَوْجِهَا حِينَ عَقَّتْ } . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ فِي حَدِيثٍ طَوِيلٍ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

பரீரா (ரழி) அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டபோது, தனது கணவர் விஷயத்தில் (அவருடன் தொடர்ந்து வாழ்வதா அல்லது பிரிந்து விடுவதா என்பதைத்) தேர்வு செய்யும் உரிமை அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. புகாரி, முஸ்லிம். இது ஒரு நீண்ட ஹதீஸின் ஒரு பகுதியாகும்.

1006

:

وَلِمُسْلِمٍ عَنْهَا: { أَنَّ زَوْجَهَا كَانَ عَبْدًا } [1].

முஸ்லிம், ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கின்றார்கள்: " (பரீராவின்) அவளுடைய கணவர் ஒரு அடிமையாக இருந்தார்."

1006

:

وَفِي رِوَايَةٍ عَنْهَا: { كَانَ حُرًّا } . وَالْأَوَّلُ أَثْبَتُ [1].

அவர்களிடமிருந்து (ரழி) அறிவிக்கப்படும் மற்றொரு அறிவிப்பில்: "அவர் ஒரு சுதந்திரமான மனிதராக இருந்தார்." முதலாவது (அறிவிப்பு) மிகவும் ஆதாரப்பூர்வமானது.

1006

:

وَصَحَّحَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ الْبُخَارِيِّ; أَنَّهُ كَانَ عَبْدًا [1].

அல்-புகாரி அவர்கள், இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து ஆதாரப்பூர்வமாக அறிவித்துள்ளார்கள்: (பரீராவின் கணவர் முகீத்) அவர் ஒரு அடிமையாக இருந்தார்.

وَعَنِ الضَّحَّاكِ بْنِ فَيْرُوزٍ الدَّيْلَمِيِّ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: { قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي أَسْلَمْتُ وَتَحْتِي
أُحْتَانُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - " طَلِّقْ أَيْتَهُمَا شِئْتَ { رَوَاهُ أَحْمَدُ،
وَالْأَرْبَعَةُ إِلَّا النَّسَائِيَّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جَبَّانَ، وَالْأَلْفَاقِيُّ، وَالْبَيْهَقِيُّ، وَأَعْلَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

அத்-தஹ்ஹாக் இப்னு ஃபைரூஸ் அத்-தைலமீ அவர்கள் தமது தந்தை
(ஃபைரூஸ் அத்-தைலமீ ரழி) வாயிலாக அறிவிக்கிறார்கள்:

நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டேன்;
மேலும் நான் இரு சகோதரிகளை (மனைவிகளாக) மணந்துள்ளேன்" என்று
கூறினேன்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அவ்விருவரில் நீ விரும்பிய
ஒருவரை விவாகரத்து செய்துவிடு" என்று கூறினார்கள்.

இதனை அஹ்மத், (அபு தாவூத், திர்மிதி, இப்னு மாஜா ஆகிய) அல்-
அர்பஆ (நூலார்) அன்-நஸாய்யைத் தவிர்த்து பதிவு செய்துள்ளனர். இப்னு
ஹிப்பான், அத்-தாரகுத்னீ மற்றும் அல்-பைஹகீ ஆகியோர் இதனை
ஆதாரப்பூர்வமானது (ஸஹீஹ்) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்; ஆனால் அல்-
புகாரீ அவர்கள் இதனை குறைபாடுடையதாகக் கருதுகிறார்கள்.

وَعَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، { أَنَّ غَيْلَانَ بْنَ سَلَمَةَ أَسْلَمَ وَلَهُ عَشْرُ نِسْوَةٍ، فَأَسْلَمْنَ مَعَهُ، فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ
- صلى الله عليه وسلم - أَنْ يَتَخَيَّرَ مِنْهُنَّ أَرْبَعًا { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالتِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ
جَبَّانَ، وَالْحَاكِمُ، وَأَعْلَاهُ الْبُخَارِيُّ، وَأَبُو زُرْعَةَ، وَأَبُو حَاتِمٍ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: கைலான் இப்னு ஸலமா
(ரழி) அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டபோது அவருக்குப் பத்து
மனைவியர் இருந்தனர்; அவர்களும் அவருடன் இஸ்லாத்தை
ஏற்றுக்கொண்டார்கள். எனவே நடிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், "அவர்களில்
நால்வரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வீராக" என்று அவருக்குக்
கட்டளையிட்டார்கள். இதை அஹ்மத் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோர்
அறிவித்துள்ளார்கள். இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர்
இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனக் கூறியுள்ளார்கள்; ஆனால்
அல்-புகாரி, அபு ஸுர்ஆ மற்றும் அபு ஹாதிம் ஆகியோர் இதில்
குறைபாடு இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { رَدَّ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ابْنَتَهُ زَيْنَبَ عَلَى أَبِي الْعَاصِ بْنِ الرَّبِيعِ, بَعْدَ سِتِّ سِنِينَ بِالنِّكَاحِ الْأَوَّلِ, وَلَمْ يُحْدِثْ نِكَاحًا } رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَالْأَرْبَعَةُ [1] إِلَّا النَّسَائِيَّ, وَصَحَّحَهُ أَحْمَدُ, وَالْحَاكِمُ [2].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது மகள் ஸைனப் (ரழி) அவர்களை, அவருடைய கணவர் அபுல்-ஆஸ் பின் அர்-ரபீஃ (ரழி) அவர்களிடம், ஆறு வருடங்கள் (பிரிந்திருந்த) பிறகு, முந்தைய திருமண ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையிலேயே திரும்ப ஒப்படைத்தார்கள். மேலும், அவர்கள் புதிய திருமண ஒப்பந்தம் எதையும் செய்யவில்லை. இதனை அஹ்மத் மற்றும் (சுனன் நூலாசிரியர்களில்) நஸாயீயைத் தவிர்த்து மற்ற மூவரும் (அபு தாவூத், திர்மிதி, இப்பனு மாகா) அறிவித்துள்ளனர். அஹ்மத் மற்றும் அல்-ஹாக்கிம் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என மதிப்பிட்டுள்ளனர்.

1010

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ, عَنْ أَبِيهِ, عَنْ جَدِّهِ { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَدَّ ابْنَتَهُ زَيْنَبَ عَلَى أَبِي الْعَاصِ بْنِ الرَّبِيعِ جَدِيدٍ } قَالَ التِّرْمِذِيُّ: حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ أَجْوَدُ إِسْنَادًا, وَالْعَمَلُ عَلَى حَدِيثِ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ [1].

அம்ருப்னு ஷுஐப் அவர்கள் தமது தந்தை வழியாக தமது பாட்டனாரிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது மகள் ஸைனப் (ரழி) அவர்களை, (அவர் இஸ்லாத்தை ஏற்று ஹிஜ்ரத் செய்த பிறகு, அவரது கணவர் அபுல்-ஆஸ் (ரழி) இஸ்லாத்தை ஏற்று ஹிஜ்ரத் செய்தபோது, இஸ்லாமியச் சட்டப்படி முந்தைய திருமணம் ரத்து செய்யப்பட்டிருந்ததால்) ஒரு புதிய திருமணத்தின் மூலம் அபுல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்களுக்குத் திரும்பக் கொடுத்தார்கள். திர்மிதி கூறினார்கள், "அறிவிப்பாளர் தொடர்களின் அடிப்படையில் இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸ், அம்ருப்னு ஷுஐப் அவர்களின் ஹதீஸை விட சிறந்தது. இருப்பினும், நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்கப்படுவது அம்ருப்னு ஷுஐப் அவர்களின் ஹதீஸாகும்".

1011

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { أَسْلَمَتْ امْرَأَةٌ, فَتَزَوَّجَتْ, فَجَاءَ زَوْجُهَا, فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي كُنْتُ أَسْلَمْتُ, وَعَلِمْتُ بِإِسْلَامِي, فَأَنْتَ زَعَمْتَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وسلم - مِنْ زَوْجِهَا الْآخِرِ، وَرَدَّهَا إِلَى زَوْجِهَا الْأَوَّلِ { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَابْنُ مَاجَةَ.
وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு பெண் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டாள். பின்னர் (அவளது முதல் கணவர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருந்த நிலையில்) அவள் (மற்றொருவரை) மணந்துகொண்டாள். எனவே அவளுடைய (முதல்) கணவர் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்), நான் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டேன், நான் அவ்வாறு செய்ததை அவள் அறிந்திருந்தாள்" என்று கூறினார். எனவே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அவளை அவளுடைய இரண்டாவது கணவரிடமிருந்து பிரித்து, அவளுடைய முதல் கணவரிடம் ஒப்படைத்தார்கள்.

1012

:

وَعَنْ زَيْدِ بْنِ كَعْبٍ بْنِ عُجْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: { تَزَوَّجَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
الْعَالِيَةَ مِنْ بَنِي غِفَارٍ، فَلَمَّا دَخَلَتْ عَلَيْهِ وَوَضَعَتْ ثِيَابَهَا، رَأَى بِكَشْحِهَا بَيَاضًا فَقَالَ: الْبُيْ
ثِيَابُكَ، وَالْحَقِّي بِأَهْلِكَ، وَأَمَرَ لَهَا بِالصَّدَاقِ { رَوَاهُ الْحَاكِمُ، وَفِي إِسْنَادِهِ جَمِيلٌ بْنُ زَيْدٍ وَهُوَ
مَجْهُولٌ، وَاخْتُلِفَ عَلَيْهِ فِي شَيْخِهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا [1].

ஸைத் இப்னு கஅப் இப்னு உஜ்ரா (ரழி) அவர்கள் தனது தந்தை வாயிலாக அறிவித்தார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பனூ ஃகிஃபார் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த அல்-ஆலியா என்பவரைத் திருமணம் செய்தார்கள். அவள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் நுழைந்து, தனது ஆடைகளைக் களைந்தபோது (இல்லறத்திற்காகத் தயாரானபோது), அவளுடைய இடுப்புப் பகுதியில் வெண்மையைக் (தொழுநோய் அல்லது வெண்புள்ளி போன்ற குறைபாட்டைக்) கண்டார்கள். எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள், “உன் ஆடைகளை அணிந்துகொண்டு, உன் குடும்பத்தாரிடம் சென்று சேர்” என்று கூறினார்கள். மேலும் அவளுக்கான மஹரைக் கொடுக்குமாறு அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள்.'

இதனை அல்-ஹாகிம் பதிவு செய்துள்ளார்கள். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் ஐமீல் இப்னு ஸைத் என்பவர் இடம்பெற்றுள்ளார். அவர் மஜ்ஹூலில் (நிலை அறியப்படாத அறிவிப்பாளர்) ஆவார். அவரது ஷேக் யார் என்பது குறித்தும் பெரும் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது.

1012

:

وَعَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ؛ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { أَيْمَارُ جُلٍ تَزَوَّجَ
 أَمْرَأَةً، فَدَخَلَ بِهَا، فَوَجَدَهَا بَرْصَاءَ، أَوْ مَجْنُونَةً، أَوْ مَجْدُومَةً، فَلَهَا الصَّدَاقُ بِمَسِيحٍ إِيَّاهَا،
 وَهُوَ لَهُ عَلَى مَنْ غَرَّهَ مِنْهَا } أَخْرَجَهُ سَعِيدُ بْنُ مَنْصُورٍ، وَمَالِكٌ، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ، وَرِجَالُ ثِقَاتٍ
 .[1]

ஸஈத் இப்னு அல்-முஸையப் அறிவித்தார்கள்: உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் ஒரு பெண்ணை மணந்துகொண்டு, அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்ட பிறகு, அவள் வெண்குஷ்டம் (அல்லது அதுபோன்ற தோல் நோய்), மனநோய் அல்லது தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டறிந்தால், அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டதற்காக அவளுக்குரிய மஹர் (திருமணக்கொடை) அவளுக்குக் கிடைத்துவிடும். மேலும், அவளை வைத்து அவளை ஏமாற்றியவரிடமிருந்து (அதாவது, அவளது குறைபாட்டை மறைத்த அவளது பொறுப்பாளர் அல்லது அவளே) அந்த மஹர் அவனுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும்."

ஸஈத் இப்னு மன்கூர், மாலிக் மற்றும் இப்னு அபு ஷைபா ஆகியோர் இதனை அறிவித்துள்ளனர். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள் (ஸிகா).

1012

:

وَرَوَى سَعِيدٌ أَيْضًا: عَنْ عَلِيِّ بْنِ خُوْءٍ، وَزَادَ: { وَبِهَا قَرْنٌ، فَزَوَّجَهَا بِالْخِيَارِ، فَإِنْ مَسَّهَا فَلَهَا
 الْمَهْرُ بِمَا اسْتَحَلَّ مِنْ فَرْجِهَا } [1].

ஸயீத் (பின் மன்ஸூர்) அவர்களும், அலி (ரழி) அவர்களிடமிருந்து இது போன்றே அறிவித்து, மேலும் (பின்வருமாறு) அதிகப்படுத்தியுள்ளார்கள்:

"{அவளிடம் 'கர்ன்' (எனும் பிறப்புறுப்பில் உள்ள எலும்பு அல்லது சதை வளர்ச்சி போன்ற குறைபாடு) இருந்தால், அவளது கணவருக்கு (அவளை நீக்கவோ அல்லது வைத்துக்கொள்ளவோ) விருப்பத் தேர்வுரிமை உண்டு. அவர் அவளைத் தீண்டியிருந்தால் (அதாவது, அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டிருந்தால்), அவளது மறைவிடத்தை அவர் ஆகுமாக்கிக் கொண்டதற்காக அவளுக்குரிய மஹர் அவளுக்கு உண்டு.}"

1012

:

وَمِنْ طَرِيقِ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ أَيُّضًا قَالَ: { قَضَى [بِهِ] عُمَرُ فِي الْعَيْنِ, أَنْ يُوجَلَ سَنَةً, وَرِجَالُهُ ثَقَاتٌ [1] } .

ஸயீத் இப்னுல் முஸய்யப் அவர்களின் அறிவிப்பு வழியாகவும் (இது வந்துள்ளது), அவர் கூறினார்: ஆண்மைக்குறைபாடுள்ள (கணவன்) விஷயத்தில் உமர் (ரழி) அவர்கள், அவனுக்கு ஒரு வருட கால அவகாசம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்தார்கள். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள்.

1013

:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَلْعُونٌ مَنْ أَتَى أَمْرًا فِي دُبْرِهَا { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ, وَالتَّسَائِيُّ وَاللَّفْظُ لَهُ, وَرِجَالُهُ ثَقَاتٌ, وَلَكِنْ أُعْلِلَ بِالرِّسَالِ [1] } .

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவன் ஒரு பெண்ணுடன் அவளுடைய ஆசனவாய் வழியாக தாம்பத்திய உறவு கொள்கிறானோ அவன் சபிக்கப்பட்டவன்."

இதை அபுதாவூத் மற்றும் நஸாய் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளார்கள். இந்த ஹதீஸின் வாசகம் நஸாய்யின் அறிவிப்பில் உள்ளதாகும். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள். எனினும், இது முர்சல் (தாபியீனுக்குப் பிறகு ஒரு அறிவிப்பாளர் விடுபட்டிருப்பது) என்ற குறைபாடுள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது.

1014

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ أَتَى رَجُلًا أَوْ امْرَأَةً فِي دُبْرِهَا { رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ, وَالتَّسَائِيُّ, وَابْنُ جِبَّانَ, وَأُعْلِلَ بِالْوُقُوفِ [1] } .

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஆணிடைமோ அல்லது பெண்ணின் பின்புறத்திலோ உடலுறவு கொள்பவனை அல்லாஹ் (கருணையுடன்) பார்க்கமாட்டான்" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

(இதை திர்மதி, நஸாயீ மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர். ஆனால், இது 'மவ்கூஃப்' (நபித்தோழரின் கூற்றாக) என்பதால் குறைபாடுடையதாகக் கருதப்படுகிறது).

1015

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ، وَاسْتَوْصَا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا، فَإِنَّهُنَّ خُلُقْنَ مِنْ ضِلَعٍ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلَعِ أَعْلَاهُ، فَإِنْ ذَهَبَتْ تُقِيمُهُ كَسَرْتَهُ، وَإِنْ تَرَكَتْهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ، فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்புகிறவர் தம் அண்டை வீட்டுக்காரருக்குத் துன்பம் இழைக்க வேண்டாம்; பெண்களிடம் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்ளுங்கள் எனும் (என்) அறிவுரையை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் (அல்லது அவர்களுக்கு நன்மையை நாடுங்கள்). ஏனெனில், அவர்கள் விலா எலும்பிலிருந்து படைக்கப்பட்டார்கள். நிச்சயமாக, விலா எலும்பிலேயே மிகவும் கோணலானது அதன் மேற்பகுதியாகும். நீங்கள் அதை நேராக்க முயன்றால், அதை உடைத்துவிடுவீர்கள். அப்படியே அதை விட்டுவிட்டால், அது கோணலாகவே இருக்கும். ஆகவே, பெண்களிடம் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்ளுங்கள் எனும் (என்) அறிவுரையை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் (அல்லது அவர்களுக்கு நன்மையை நாடுங்கள்)." புஹாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்தார்கள். இந்த வாசகம் புஹாரியுடையதாகும்.

1015

:

وَلِمُسْلِمٍ: { فَإِنْ اسْتَمْتَعَتْ بِهَا اسْتَمْتَعَتْ وَبِهَا عَوَجٌ، وَإِنْ ذَهَبَتْ تُقِيمُهَا كَسَرْتَهَا، وَكَسْرُهَا طَائِفٌ } [1].

முஸ்லிமில் இடம்பெற்றுள்ளது:
"ஆகவே, நீங்கள் அவளைக் கொண்டு (திருமண வாழ்வின்) இன்பம் பெற்றால், அவளிடம் கோணல் இருக்கும் நிலையிலேயே அவளைக் கொண்டு இன்பம் பெறுவீர்கள்; ஆனால், நீங்கள் அவளை (முற்றிலுமாக) நேராக்க முயற்சித்தால், அவளை உடைத்துவிடுவீர்கள். அவளை உடைப்பது என்பது அவளை விவாகரத்து செய்வதாகும்."

1016

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي غَزَاةٍ، فَلَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ، دَهَبْنَا لِنَدْخُلَ. فَقَالَ: "أْمَهْلُوا حَتَّى تَدْخُلُوا الْيَلَاءَ - يَعْنِي: عِشَاءً - لَكُمْي تَمْتَشِطُ الشَّعْثَةَ، وَتَسْتَحِدُّ الْمَغِيبَةَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஒரு போர்ப்பயணத்தில் இருந்தோம். நாங்கள் மதீனாவை அடைந்து (ஊருக்குள்) நுழையச் சென்றபோது, அவர்கள் கூறினார்கள்: "பொறுங்கள்; நீங்கள் இரவில் - அதாவது இஷா நேரத்தில் - நுழையுங்கள். அப்போதுதான், தலைமுடி கலைந்திருப்பவள் தலை வாரிக்கொள்வாள்; கணவன் வெளியூர் சென்றிருப்பவள் (தன்) மறைவிட முடிகளை மழித்துக் கொள்வாள்."

1016

:

وَفِي رِوَايَةٍ لِلْبُخَارِيِّ: { إِذَا أَطَالَ [1] أَحَدُكُمْ الْغَيْبَةَ، فَلَا يَطْرُقُ أَهْلَهُ لَيْلًا } [2].

அல்-புகாரியின் அறிவிப்பில் இவ்வாறு உள்ளது: "உங்களில் ஒருவர் நீண்ட காலம் வீட்டை விட்டுப் பிரிந்திருந்தால், அவர் இரவில் தனது குடும்பத்தாரிடம் (முன்னறிவிப்பின்றி திடீரென) வரக்கூடாது."

1017

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ شَرَّ النَّاسِ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ; الرَّجُلُ يُفْضِي إِلَى إِمْرَأَتِهِ وَتُفْضِي إِلَيْهِ، ثُمَّ يَنْشُرُ سَرَّهَا } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1].

அபு ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மறுமை நாளில் அல்லாஹ்விடம் தகுதியில் மக்களிலேயே மிகவும் மோசமானவர், தன் மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டு, அவளும் அவருடன் (தாம்பத்திய உறவு) கொண்ட பிறகு, அவளுடைய இரகசியங்களை பரப்பும் ஒரு மனிதர் ஆவார்." முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

1018

:

وَعَنْ حَكِيمِ بْنِ مُعَاوِيَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: { قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا حَقُّ زَوْجٍ أَحَدِنَا عَلَيْهِ؟ قَالَ: "تُطْعِمُهَا إِذَا أَكَلَتْ، وَتَكْسُوهَا إِذَا اكْتَسَيْتَ، وَلَا تُضْرِبُ الْوَجْهَ، وَلَا تُقَبِّحُ، وَلَا تَهْجُرُ إِلَّا فِي الْبَيْتِ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالنَّسَائِيُّ، وَابْنُ مَاجَةَ، وَعَلَّقَ الْبُخَارِيُّ بَعْضَهُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ [1].

முஆவியா பின் ஹைதா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நம்மில் ஒருவரின் மனைவிக்கு அவளுடைய கணவன் மீதுள்ள உரிமைகள் யாவை?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நீங்கள் உண்ணும்போது அவளுக்கும் உணவளியுங்கள்; நீங்கள் ஆடை அணியும்போது அவளுக்கும் ஆடையளியுங்கள்; (அவள்) முகத்தில் அடிக்காதீர்கள்; அவளை இழிவாகப் பேசாதீர்கள் (அல்லது அவளது முகத்தை இழிவுபடுத்தும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தாதீர்கள்); மேலும் வீட்டிற்குள் தவிர (அதாவது, அவளைத் திருத்துவதற்காக தற்காலிகமாகப் பிரிந்திருப்பது வீட்டிற்குள்ளேயே இருக்க வேண்டும், வீட்டை விட்டு வெளியேறி அல்ல) அவளைப் பிரிந்து இருக்காதீர்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

இதை அஹ்மத், அபு தாவுத், அன்-நஸாய் மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள். அல்-புகாரீ அவர்கள் இதன் ஒரு பகுதியை 'முஅல்லக்' (அறிவிப்பாளர் தொடர் அறுந்த செய்தி) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

1019

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { كَانَتْ إِلَيْهِمْ تَقُولُ: إِذَا أَتَى الرَّجُلُ أَمْرًا مِنْ دُبْرِهَا فِي قُبُلِهَا، كَانَ الْوَلَدُ أَحْوَلَ. فَتَرَلْتُ: نِسَاؤُكُمْ حَرْتُ لَكُمْ فَأَتُوا حَرَّتْكُمْ أَنِّي شِئْتُ [البقرة: 223] { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ [1].

ஜாபிர் இப்னு அப்தில்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: யூதர்கள், "ஒருவர் தன் மனைவியுடன் பின்புறத்திலிருந்து அவளுடைய பெண்ணுறுப்பின் வழியாகத் தாம்பத்திய உறவு கொண்டால், (பிறக்கும்) குழந்தை மாறுகண் உடையதாக இருக்கும் (என்று நம்பி, அத்தகைய உறவைத் தடை செய்தனர்)." அப்போது, ***"நிஸாஉகும் ஹர்ஸுல் லகும் ஃபஃதூ ஹர்ஸகும் அன்னா ஷிஃதும்"*** (உங்கள் மனைவியர் உங்கள் விளைநிலங்கள் ஆவர்; எனவே, உங்கள் விளைநிலத்திற்கு நீங்கள் விரும்பியவாறு செல்லுங்கள்) [அல் பகரா: 223] என்ற வசனம்

அருளப்பட்டது.

இதனை புகாரியும், முஸ்லிமும் அறிவிக்கிறார்கள். இந்த வாசகம் முஸ்லிம் அவர்களுடையதாகும்.

1020

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ [1] إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْتِيَ أَهْلَهُ قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ. اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا; فَإِنَّهُ إِنْ يُقَدِّرُ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ فِي ذَلِكَ, لَمْ يَضُرَّهُ الشَّيْطَانُ أَبَدًا }. { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [2].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் தம் மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ள நாடினால், 'பிஸ்மில்லாஹ்! அல்லாஹும்ம ஜன்னிப்னா ஷைட்டான் வஜன்னி ஷைட்டான் மா ரஸக்தனா' (பொருள்: அல்லாஹ்வின் பெயரால். யா அல்லாஹ்! ஷைத்தானை எங்களிடமிருந்தும், எங்களுக்கு நீ வழங்கும் (குழந்தைச்) செல்வத்தை விட்டும் விலக்கி வைப்பாயாக!) என்று கூறட்டும். ஏனெனில், அதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஒரு குழந்தை பிறக்க விதிக்கப்பட்டால், ஷைத்தான் அந்தக் குழந்தைக்கு ஒருபோதும் தீங்கிழைக்க முடியாது."

1021

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِذَا دَعَا الرَّجُلُ أَمْرًا إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ أَنْ تَجِيءَ, لَعَنَتْهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ } { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ, وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு கணவன் தன் மனைவியை (தாம்பத்திய உறவுக்காக) தன் படுக்கைக்கு அழைக்கும் போது, அவள் வர மறுத்துவிட்டால், விடியும் வரை வானவர்கள் அவளைச் சபிக்கிறார்கள்." (இதை) புகாரி, முஸ்லிம் இருவரும் அறிவித்தார்கள்; (இதன்) வாசகம் புகாரியுடையது.

1021

:

وَلِمُسْلِمٍ: { كَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ سَاحِطًا عَلَيْهَا حَتَّى يَرْضَى عَنْهَا } [1].

முஸ்லிம் நூலில் உள்ளது:

"வானத்தில் இருப்பவன் (அல்லாஹ்) அவள் மீது கோபம் கொள்கிறான், அவளுடைய கணவன் அவள் மீது திருப்தியடையும் வரை."

1022

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لَعَنَ الْوَاصِلَةَ
وَالْمُسْتَوْصِلَةَ، وَالْوَاشِمَةَ وَالْمُسْتَوْشِمَةَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்போது உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"ஒட்டுமுடி சேர்க்கும் பெண்ணையும் அதைச் சேர்க்கச் சொல்லும் பெண்ணையும்; பச்சை குத்தும் பெண்ணையும் அதைக் குத்திக் கொள்ளும் பெண்ணையும் நபி (ஸல்) அவர்கள் சபித்தார்கள் (அதாவது, அல்லாஹ்வின் அருளிலிருந்து தூரமாக்கினார்கள்)."
இதை புஹாரியும் முஸ்லிமும் அறிவிக்கிறார்கள்.

1023

:

وَعَنْ جَدِّ أُمِّ بَيْتٍ وَهَبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: { حَضَرْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ - فِي أَنَاسٍ، وَهُوَ يَقُولُ: لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَتَيْتُ عَنِ الْغَيْلَةِ، فَنَظَرْتُ فِي الرُّومِ وَفَارِسَ،
فَإِذَا هُمْ يُغِيلُونَ أَوْلَادَهُمْ فَلَا يُضَرُّ ذَلِكَ أَوْلَادَهُمْ شَيْئًا.
ثُمَّ سَأَلُوهُ عَنِ الْعَزْلِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ذَلِكَ الْوَأْدُ الْخَفِيُّ } رَوَاهُ
مُسْلِمٌ [1].

வஹ்பின் மகளான ஜுதாமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நான் சிலருடன் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தபோது, அவர்கள், "நான் 'கீலா'வை (பாலூட்டும் மனைவியுடன் (அவள் கர்ப்பமாகிவிட்டால், தாய்ப்பால் கெட்டு குழந்தைக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் என்ற அச்சத்தில்) தாம்பத்திய உறவு கொள்வதைத் தடை செய்ய நாடினேன். ஆனால், நான் ரோமானியர்களையும் பாரசீகர்களையும் கவனித்தேன்; அவர்கள் 'கீலா'வில் ஈடுபடுவதையும், அதனால் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு எந்தத் தீங்கும் ஏற்படவில்லை என்பதையும் கண்டேன்" என்று கூறினார்கள். பின்னர் அவர்கள் அவரிடம் 'அஸ்ல்' (கருத்தரிப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக, விந்து வெளிப்படுவதற்கு முன்பு ஆண்குறியை வெளியே எடுப்பது) பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "அது இரகசியமான முறையில் உயிரோடு புதைப்பதாகும்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

1024

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ لِي جَارِيَةً, وَأَنَا أَعْزِلُ عَنْهَا, وَأَنَا أَكْرَهُ أَنْ تَحْمِلَ, وَأَنَا أُرِيدُ مَا يُرِيدُ الرَّجَالُ, وَإِنَّ الْيَهُودَ تُحَدِّثُ: أَنَّ الْعَزَلَ الْمَوْدُودَةَ الصُّغْرَى. قَالَ: "كَذَبَتْ يَهُودٌ, لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَخْلُقَهُ مَا اسْتَطَاعَتْ أَنْ تَصْرِفَهُ { رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَأَبُو دَاوُدَ وَاللَّفْظُ لَهُ, وَالتَّسَائِيُّ, وَالطَّحَاوِيُّ, وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ [1].

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒருவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்னிடம் ஓர் அடிமைப் பெண் இருக்கிறாள். நான் அவளுடன் 'அஸ்ல்' (விந்துவை வெளியேற்றுதல்) செய்கிறேன். அவள் கர்ப்பம் தரிப்பதை நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒரு ஆண் விரும்புவதை (பாலுறவு இன்பத்தை) நானும் விரும்புகிறேன். மேலும் யூதர்கள், "அஸ்ல்' செய்வது உயிரோடு புதைத்தலின் சிறிய வடிவமாகும்" என்று கூறுகிறார்கள்" என்றார்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "யூதர்கள் பொய் சொன்னார்கள். அல்லாஹ் அதனைப் படைக்க நாடினால், உன்னால் அதைத் தடுத்திருக்க முடியாது" என்று கூறினார்கள்.

இதை அஹ்மத் மற்றும் அபூதாவூத் ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர்; இந்த வார்த்தைகள் அபூதாவூத் அவர்களுடையதாகும். நஸாயீ மற்றும் தஹாவீ ஆகியோரும் இதை அறிவித்துள்ளனர். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள்.

1025

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كُنَّا نَعْزِلُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَالْقُرْآنُ يَنْزِلُ, وَلَوْ كَانَ شَيْئًا يُهَيِّئُهُ لَنَهَانَا عَنْهُ الْقُرْآنُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் குர்ஆன் அருளப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது நாங்கள் 'அஸ்ல்' (விந்துவை வெளியேற்றுவதற்கு முன் யோனியிலிருந்து அகற்றுதல் - coitus interruptus) செய்து வந்தோம். அது தடைசெய்யப்பட்ட ஒன்றாக இருந்திருந்தால், குர்ஆன் எங்களை அதிலிருந்து தடுத்திருக்கும்."

وَلِمُسْلِمٍ : { فَبَلَغَ ذَلِكَ نَبِيَّ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَلَمْ يَنْهِنَا } [1].

மேலும் முஸ்லிமில் உள்ளது: "(நாங்கள் செய்துகொண்டிருந்த) அது அல்லாஹ்வின் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு எட்டியது; மேலும் அவர்கள் எங்களைத் தடுக்கவில்லை."

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يُطَوِّتُ عَلَى نِسَائِهِ بِغُسْلٍ وَاحِدٍ { أَخْرَجَاهُ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ } [1].

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரே குளியலுடன் தம் மனைவியரிடம் (உறவு கொள்வதற்காக) செல்வார்கள். இதை (புகாரியும் முஸ்லிமும்) இருவரும் பதிவு செய்துள்ளனர். இவ்வாசகம் முஸ்லிம் உடையதாகும்.

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَنَّهُ أَعْتَقَ صَفِيَّةً، وَجَعَلَ عِتْقَهَا صَدَاقَهَا { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ } [1].

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸஃபிய்யா (ரழி) அவர்களை விடுதலை செய்து, அவர்களின் விடுதலையையே அவர்களின் மஹராக (திருமணக் கொடையாக) ஆக்கினார்கள். (இதை) புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் (ஆகிய இருவரும்) ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர்.

وَعَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ; أَنَّهُ قَالَ: { سَأَلْتُ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَمْ كَانَ صَدَاقُ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَتْ: كَانَ صَدَاقُهُ لَأَرْوَاحِهِ ثِنْتِي عَشْرَةَ أُوقِيَّةً وَنَشًّا. قَالَتْ: أَتَدْرِي مَا النَّشُّ؟ قَالَ: قُلْتُ: لَا. قَالَتْ: نَصْفُ أُوقِيَّةٍ. فَبَلَغَكَ

خَمْسُمِائَةٍ دَرَاهِمٍ، فَهَذَا صَدَاقُ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لِأَزْوَاجِهِ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ } [1].

அபூ ஸலமா இப்னு அப்துர்-ரஹ்மான் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவி ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எவ்வளவு மஹர் வழங்கினார்கள்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "அவர்களுடைய மனைவியருக்குரிய மஹர் பன்னிரண்டு ஊகியாக்களும் ஒரு நஷ்ஷும் ஆகும்" என்று பதிலளித்தார்கள். (பிறகு) அவர்கள், "நஷ்ஷ் என்றால் என்னவென்று உமக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள். நான், "இல்லை" என்று பதிலளித்தேன். அதற்கு அவர்கள், "அது அரை ஊகியா ஆகும். எனவே, மொத்தமாக ஐந்நூறு திர்ஹம்கள் ஆகும். இதுவே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தம் மனைவியருக்கு வழங்கிய மஹராகும்" என்று கூறினார்கள். (இதை) முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.

1029

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { لَمَّا تَزَوَّجَ عَلِيٌّ فَاطِمَةَ - عَلَيْهِمَا السَّلَامُ - . قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "أَعْطَاهَا شَيْئًا", قَالَ: مَا عِنْدِي شَيْءٌ. قَالَ: "فَأَيْنَ دُرْعُكَ الْخُطَمِيَّةُ؟" { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ } [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அலி (ரழி) அவர்கள் ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்களை மணந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "அவளுக்கு ஏதேனும் (மஹராக) கொடுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "என்னிடம் எதுவும் இல்லை" என்று பதிலளித்தார்கள். அதற்கு அவர்கள், "உன்னுடைய ஹுத்தமிய்யா கவசம் எங்கே?" என்று கேட்டார்கள். இதை அபூதாலுத் மற்றும் அந்-நஸாஃ ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள். அல்-ஹாகிம் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என மதிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

1030

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَيْمًا إِمْرَأَةً نَكَحْتُ عَلَى صَدَاقٍ، أَوْ حِبَاءٍ، أَوْ عِدَّةٍ، قَبْلَ عِصْمَةِ النَّكَاحِ، فَهُوَ لَهَا، وَمَا كَانَ بَعْدَ عِصْمَةِ النَّكَاحِ، فَهُوَ لِمَنْ أُعْطِيَ، وَأَحَقُّ مَا أُكْرِمَ الرَّجُلُ عَلَيْهِ ابْنَتُهُ، أَوْ أُخْتُه } { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالتِّرْمِذِيُّ إِلَّا التِّرْمِذِيُّ } [1].

அமர் இப்னு ஷஹப், அவரது தந்தை வழியாக, அவரது பாட்டனார் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எந்தப் பெண் திருமண ஒப்பந்தத்திற்கு முன்பு மஹர் (மணக்கொடை), அன்பளிப்பு அல்லது வாக்குறுதியின் பேரில் திருமணம் செய்தாளோ, அது அவளுக்கே உரியதாகும். திருமண ஒப்பந்தத்திற்குப் பிறகு (வழங்கப்படுவது) எதுவோ, அது யாருக்கு வழங்கப்பட்டதோ அவருக்கே உரியது. ஒரு மனிதன் கண்ணியப்படுத்தப்படுவதற்கு மிகவும் தகுதியான விஷயம் அவனது மகள் அல்லது அவனது சகோதரி (அவர்களின் உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதன் மூலம்)."

இதனை அஹ்மத், அபு தாவூத், நஸாய் மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்.

1031

:

وَعَنْ عَلْقَمَةَ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ سَيْلَ عَنْ رَجُلٍ تَزَوَّجَ امْرَأَةً، وَلَمْ يَفْرِضْ لَهَا صَدَاقًا، وَلَمْ يَدْخُلْ بِهَا حَتَّى مَاتَ، فَقَالَ ابْنُ مَسْعُودٍ: لَهَا مِثْلُ صَدَاقِ نِسَائِهَا، لَا وَكُسَ، وَلَا شَطَطَ، وَعَلَيْهَا الْعِدَّةُ، وَلَهَا الْمِيرَاثُ، فَقَامَ مَعْقِلُ بْنُ سِنَانٍ الْأَشْجَعِيُّ فَقَالَ: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي بَرُوعَ بِنْتِ وَاشِقٍ - امْرَأَةً مَيِّتًا - مِثْلَ مَا قَضَيْتَ، فَقَرِحَ بِهَا ابْنُ مَسْعُودٍ { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالْأَرْبَعَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ وَالْجَمَاعَةُ [1] 1032 - وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: "مَنْ أَعْطَى فِي صَدَاقِ امْرَأَةٍ [2] سَوِيْقًا، أَوْ تَمْرًا، فَقَدْ اسْتَحَلَّ { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَأَشَارَ إِلَى تَرْجِيحِ وَقْفِهِ [3].

அல்கமா வழியாக இப்னு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ஒருவர் ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்து, அவருக்கான மஹரை (திருமணக் கொடையை) நிர்ணயிக்காமலும், அவருடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளாமலும் இறந்துவிட்டார். இது குறித்து இப்னு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டபோது, அவர்கள் கூறினார்கள்: "அப்பெண்ணுக்கு, அவருடைய தகுதியொத்த பெண்கள் பெறும் மஹரைப் போன்றே -கூடுதலாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இன்றி (நியாயமான முறையில்)- கிடைக்கும். அவர் 'இத்தா' (கணவன் இறந்ததற்கான காத்திருப்பு காலத்தை) இருக்க வேண்டும்; அவருக்கு வாரிசுரிமையும் உண்டு."

அப்போது மஃகில் பின் ஸினான் அல்-அஷ்ஜஃ (ரழி) எழுந்து, "எங்கள் குலத்தைச் சேர்ந்த வாஷிகின் மகள் பிர்வா விசயத்தில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நீங்கள் அளித்தத் தீர்ப்பைப் போன்றே தீர்ப்பளித்தார்கள்" என்று கூறினார். இதைக் கேட்டு இப்னு மஸ்ஹத் (ரழி)

அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள்.

(நூல்: அஹ்மத், அபூதாவூத், திர்மிதீ, நஸாயீ, இப்னு மாஜா ஆகிய ஐவரும். இமாம் திர்மிதீ மற்றும் ஹதீஸ் அறிஞர்கள் குழுவினர் இதனை 'ஸஹீஹ்' (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்).

ஜாபிர் பின் அப்தில்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

"யார் ஒரு பெண்ணின் மஹராக சத்துமாவையோ அல்லது பேரிச்சம்பழத்தையோ கொடுக்கிறாரோ, அவர் (அப்பெண்ணைத் தனக்கு) ஆகுமாக்கிக் கொண்டார் (அதாவது, திருமணம் செல்லுபடியாகும்)" என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

(நூல்: அபூதாவூத். இது 'மவ்கூஃப்' (நபித்தோழரின் கூற்று) என்பதே வலுவான கருத்து என்று அவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்).

1033

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَامِرٍ بْنِ رَبِيعَةَ، عَنْ أَبِيهِ { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَجَازَ نِكَاحَ
إِمْرَأَةٍ عَلَى نَعْلَيْنِ { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ، وَخُوَلِفَ فِي ذَلِكَ [1].

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஆமிர் இப்னு ரபீஆ (ரழி) அவர்கள் தனது தந்தை (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு பெண்ணுக்கு மஹராக இரு செருப்புகள் வழங்கப்பட்ட திருமணத்தை அங்கீகரித்தார்கள்.

இதை திர்மிதி அவர்கள் அறிவித்து, அதனை ஸஹீஹ்

(ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தினார்கள். ஆனால், (ஹதீஸின்) அந்தத் தரப்படுத்தலில் அவர் மறுக்கப்பட்டுள்ளார்.

1034

:

وَعَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { زَوَّجَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَجُلًا
إِمْرَأَةً بِخَاتَمٍ مِنْ حَدِيدٍ { أَخْرَجَهُ الْهَاشِمِيُّ [1].

சஹல் பின் சஅத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு ஆணுக்கும் ஒரு பெண்ணுக்கும் ஒரு இரும்பு மோதிரத்தை (மஹராகக் கொண்டு) திருமணம் செய்து வைத்தார்கள். இதனை அல்-ஹாகிம் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

1034

:

وَهُوَ طَرَفٌ مِنَ الْحَدِيثِ الطَّوِيلِ الْمُتَقَدِّمِ فِي أَوَائِلِ النَّكَاحِ [1].

இது, திருமண அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில் முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட நீண்ட ஹதீஸின் ஒரு பகுதியாகும்.

1034

:

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { لَا يَكُونُ الْمَهْرُ أَقْلًا مِنْ عَشْرَةِ دَرَاهِمٍ } . أَخْرَجَهُ
الدَّارُ قُطْنِيٌّ مُوْتَوِّفًا , وَفِي سَنَدِهِ مَقَالٌ [1] .

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: மஹர் (திருமணக் கொடை) பத்து திர்ஹம்களுக்குக் குறைவாக இருக்கக்கூடாது. இதை தாரகுத்னி அவர்கள் மவ்கூஃப் ஆக (ஒரு நபித்தோழரின் கூற்று, அதாவது அலி (ரழி) அவர்களின் கூற்று) அறிவித்தார்கள். மேலும், அதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் குறைபாடுடையதாகும்.

1035

:

وَعَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { خَيْرُ الصَّدَاقِ أَيْسَرُهُ }
أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ , وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1] .

உக்பா பின் ஆமிர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சிறந்த மஹர் (மணக்கொடை) மிகவும் எளிமையானதேயாகும்." இதை அபுதாவூத் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள். மேலும் அல்-ஹாகிம் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரம் பிரித்துள்ளார்கள்.

1036

:

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - { أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ تَعَوَّذَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حِينَ أُدْخِلَتْ عَلَيْهِ - تَعْنِي: لَمَّا تَزَوَّجَهَا - فَقَالَ: لَقَدْ عُذْتُ بِمَعَاذِ , فَطَلَّقَهَا ,
وَأَمَرَ أُسَامَةَ فَمَتَّعَهَا بِثَلَاثَةِ أَثْوَابٍ } أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ , وَفِي إِسْنَادِهِ رَاوِي مُتْرُوكٌ [1] .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அம்ரா பின்த் அல்-ஜவ்ன், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் அழைத்து வரப்பட்டபோது - அதாவது, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரைத் திருமணம் செய்திருந்த நிலையில் - அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து (அல்லாஹ்விடம்) பாதுகாப்புக் கோரினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "பாதுகாப்புத் தேடுவதற்குத் தகுதியானவனிடமே நீ

பாதுகாப்புத் தேடியுள்ளாய்" என்று கூறினார்கள். பிறகு அவரை விவாகரத்து செய்து, உஸாமா (ரழி) அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். உஸாமா (ரழி) அவர்கள், அவருக்கு மூன்று ஆடைகளை (விவாகரத்துக்கான அன்பளிப்பாக) வழங்கினார்கள்.

இதை இப்பனு மாஜா பதிவு செய்துள்ளார். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் (ஹதீஸ் அறிஞர்களால்) நிராகரிக்கப்பட்ட அறிவிப்பாளர் ஒருவர் உள்ளார்.

1037

:

وَأَصْلُ الْقِصَّةِ فِي الصَّحِيحِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي أُسَيْدٍ السَّاعِدِيِّ [1].

மேற்கூறிய சம்பவத்தின் அடிப்படை, ஸஹீஹ் (அல்-புகாரி) நூலில் அபூ உஸைத் அஸ்-ஸாஇதீ (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸில் உள்ளது.

1038

:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَأَى عَلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ أَثَرُ صُفْرَةٍ، قَالَ: "مَا هَذَا؟"، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً عَلَى وَزْنِ نَوَاةٍ مِنْ ذَهَبٍ. فَقَالَ: "فَبَارِكْ اللَّهُ لَكَ، أَوْلِمَ وَلَوْ بِشَاةٍ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ [1].

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள், அப்துர்-ரஹ்மான் பின் அவஃப் (ரழி) அவர்களின் மீது மஞ்சள் நிறத்தின் அடையாளத்தைக் (திருமணத்தின் காரணமாகப் பூசப்பட்டிருந்த நறுமணத்தின் அடையாளத்தைக்) கண்டு, "இது என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, நான் ஒரு பெண்ணை (அவளுக்கு) ஒரு போர்ச்சம் பழத்தின் கொட்டைக்குச் சமமான எடை தங்கம் மஹராகக் கொடுத்துத் திருமணம் செய்து கொண்டேன்" என்று பதிலளித்தார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ் உங்களுக்கு பரக்கத் (அருள்வளம்) செய்வானாக! ஓர் ஆட்டைக் கொண்டாவது வலீமா (திருமண விருந்து) கொடுங்கள்" என்று கூறினார்கள். இதை புகாரியும் முஸ்லிமும் அறிவித்துள்ளார்கள். இந்த வாசகம் முஸ்லிமுடையதாகும்.

1039

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْوَلِيمَةِ فَلْيَأْتِهَا { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் திருமண விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டால், அவர் அதில் கலந்துகொள்ள வேண்டும் (இது கட்டாயக் கடமையாகவோ அல்லது வலியுறுத்தப்பட்ட சுன்னாவாகவோ கருதப்படுகிறது)." இதை புஹாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்.

1039

:

وَلِمُسْلِمٍ: { إِذَا دَعَا أَحَدُكُمْ أَخَاهُ، فَلْيَجِبْ؛ عُرْسًا كَانَ أَوْ نَحْوَهُ } [1].

முஸ்லிமில் உள்ளது: "உங்களில் ஒருவர் தமது சகோதரரை அழைத்தால், அது திருமண விருந்தாக இருந்தாலும் அல்லது அது போன்றதாக இருந்தாலும் சரி, அவர் பதிலளிக்க வேண்டும் (அதாவது அந்த அழைப்பை ஏற்று கலந்துகொள்ள வேண்டும்)."

1040

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { شُرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ: يُمْنَعُهَا مَنْ يَأْتِيهَا، وَيُدْعَى إِلَيْهَا مَنْ يَأْبَاهَا، وَمَنْ لَمْ يُجِبِ الدَّعْوَةَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உணவுகளில் மிக மோசமானது வலீமா (திருமண) விருந்து உணவாகும்; (ஏனெனில், அதில்) அதற்கு வருபவர்கள் தடுக்கப்படுகிறார்கள்; அதை மறுப்பவர்கள் அழைக்கப்படுகிறார்கள். யார் அழைப்பை ஏற்கவில்லையோ, அவர் அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்துவிட்டார்."

1041

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجِبْ؛ فَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيَصِلْ، وَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيُطْعَمْ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ أَيْضًا [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் (உணவிற்காக) அழைக்கப்பட்டால், அவர் (அந்த அழைப்பை) ஏற்கட்டும். அவர் நோன்பாளியாக இருந்தால், அவர் (அழைத்தவருக்காக) பிரார்த்திக்கட்டும்.

அவர் நோன்பு நோற்காதவராக இருந்தால், அவர் (உணவை) உண்ணட்டும்." இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்கள்.

1042

:

وَلَهُ مِنْ حَدِيثِ جَابِرٍ نَحْوُهُ. وَقَالَ: { فَإِنْ شَاءَ طَعِمَ وَإِنْ شَاءَ تَرَكَ } [1].

முஸ்லிம் (இமாம்) ஜாபிர் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து இதைப் போன்றே அறிவிக்கிறார்கள். அதில் (பின்வருமாறு) கூறப்பட்டுள்ளது: 'அவர் விரும்பினால் உண்ணலாம், அவர் விரும்பினால் (அதை) விட்டுவிடலாம்.'

1043

:

وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { طَعَامُ الْوَلِيمَةِ أَوْلَى يَوْمٍ حَقٌّ، وَطَعَامُ يَوْمِ الثَّانِي سُنَّةٌ، وَطَعَامُ يَوْمِ الثَّلَاثِ سُمْعَةٌ، وَمَنْ سَمِعَ سَمِعَ اللَّهُ بِهِ } رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَاسْتَعْرَبَهُ، وَرِجَالُهُ رِجَالُ الصَّحِيحِ [1].

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “முதல் நாளை வலீமா விருந்து (ஹக்) உரிமையாகும்; இரண்டாம் நாளை விருந்து சுன்னாவாகும்; மூன்றாவது நாளை விருந்து பகட்டாகும். எவர் பகட்டுக்காக (ஒன்றைச்) செய்கிறாரோ, அவரை அல்லாஹ் அம்பலப்படுத்துவான்.”

இதனை திர்மீதி அவர்கள் அறிவித்து, இதனை ‘ஃகரீப்’ எனக் கருதுகிறார்கள். மேலும், இதன் அறிவிப்பாளர்கள் ‘ஸஹீஹ்’ தரத்தில் உள்ளவர்கள் ஆவர்.

1044

:

وَلَهُ شَاهِدٌ: عَنْ أَنَسٍ عَنِ ابْنِ مَاجَةَ [1].

இதற்கு (முந்தைய ஹதீஸுக்கு), அனஸ் (ரழி) அவர்கள் வழியாக இப்னு மாஜா அவர்கள் பதிவுசெய்த ஓர் ஆதரவு அறிவிப்பு உள்ளது.

1045

:

وَعَنْ صَفِيَّةَ بِنْتِ شَيْبَةَ قَالَتْ: { أَوْلَمَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَى بَعْضِ نِسَائِهِ بِمُدَّيْنٍ مِنْ شَعِيرٍ } أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ [1].

ஷைபாவின் மகளான ஸஃபிய்யா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் தம் மனைவியரில் ஒருவருக்காக (அவருடனான திருமணத்தின் போது) இரண்டு 'முத்' வாற்கோதுமையைக் கொண்டு திருமண விருந்து ஏற்பாடு செய்தார்கள். இதை புஹாரி அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

1046

:

وَعَنْ أَنَسٍ قَالَ: { أَقَامَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بَيْنَ خَيْبَرَ وَالْمَدِينَةِ ثَلَاثَ لَيَالٍ, يُبْنَى عَلَيْهِ بِصَفِيَّةَ, فَدَعَوْتُ الْمُسْلِمِينَ إِلَى وَلِيمَتِهِ, فَمَا كَانَ فِيهَا مِنْ خُبْزٍ وَلَا لَحْمٍ, وَمَا كَانَ فِيهَا إِلَّا أَنْ أَمَرَ بِالْأَنْطَاعِ, فَبُسِطَتْ, فَأُلْقِيَ عَلَيْهَا التَّمْرُ, وَالْأَقِطُ, وَالسَّمْنُ. } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ, وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸஃபிய்யா (ரழி) அவர்களுடன் வீடு கூடியபோது (திருமணம் நிறைவேறி இல்லறம் தொடங்கியபோது), கைபருக்கும் மதீனாவிற்கும் இடையில் மூன்று இரவுகள் தங்கினார்கள். நான் அவர்களுடைய வலீமா விருந்துக்கு முஸ்லிம்களை அழைத்தேன். அதில் ரொட்டியோ இறைச்சியோ இருக்கவில்லை. அவர்கள் தோல் விரிப்புகளைக் (கொண்டு வரக்) கட்டளையிட, அவை விரிக்கப்பட்டன. பின்பு அவற்றின் மீது பேரிச்சம்பழம், பாலாடைக்கட்டி மற்றும் நெய் ஆகியவை இடப்பட்டன." இந்த ஹதீஸ் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளது. இங்குள்ள வாசகம் புகாரியினுடையதாகும்.

1047

:

وَعَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِذَا اجْتَمَعَ دَاعِيَانِ, فَأَجِبْ أَقْرَبَهُمَا أَبَا, فَإِنْ سَبَقَ أَحَدُهُمَا فَأَجِبِ الَّذِي سَبَقَ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ, وَسَدَّدُ ضَعِيفٌ [1].

நபியின் தோழர் ஒருவர் கூறியதாவது: "இருவர் (ஒரே நேரத்தில்) அழைத்தால், யாருடைய வாசல் உங்களுக்கு மிக அருகில் உள்ளதோ, அவருடைய அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். எனினும், அவர்களில் ஒருவர் (அழைப்பதில்) முந்திவிட்டால், முந்தியவரின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்."

இதை அபூதாவூத் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்; இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் பலவீனமானது.

1048

:

وَعَنْ أَبِي جَحِيْفَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا آكُلُ مُتَّكِنًا } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

அபூ ஜுஹைஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் சாய்ந்துகொண்டு உண்பதில்லை.”
நூல்: புகாரி

1049

:

وَعَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { يَا غُلَامُ! سَمِ اللَّهَ, وَكُلْ بِيَمِينِكَ, وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

உமர் இப்னு அபீ ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சிறுவனே! அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கூறு (பிஸ்மில்லாஹ் கூறி); உனது வலது கரத்தால் சாப்பிடு; மேலும் உனக்கு அருகிலிருப்பதிலிருந்து சாப்பிடு." (புகாரி, முஸ்லிம்)

1050

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أُتِيَ بِقُصْعَةٍ مِنْ ثَرِيدٍ, فَقَالَ: "كُلُوا مِنْ جَوَانِبِهَا, وَلَا تَأْكُلُوا مِنْ وَسْطِهَا, فَإِنَّ الْبَرَكَةَ تَنْزِلُ فِي وَسْطِهَا } رَوَاهُ الْأُرْبَعَةُ, وَهَذَا الْفَرْقُ النَّسَائِيُّ, وَسَنَدُهُ صَحِيحٌ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்களிடம் தரீத் இருந்த ஒரு தட்டு கொண்டுவரப்பட்டது, அப்போது அவர்கள், “அதன் ஓரத்திலிருந்து உண்ணுங்கள், அதன் நடுவிலிருந்து உண்ணாதீர்கள், ஏனெனில் பரக்கத் (அருள்வளம்) அதன் நடுவில்தான் இறங்குகிறது” என்று கூறினார்கள். இதை அல்-அர்பஆ பதிவு செய்துள்ளனர். இது அந்-நஸாய்யின் வார்த்தைகளாகும். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) ஆகும்.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { مَا عَابَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
طَعَامًا قَطُّ , كَانَ إِذَا اشْتَهَى شَيْئًا أَكَلَهُ , وَإِنْ كَرِهَهُ تَرَكَهُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எந்த உணவையும் ஒருபோதும் குறை கூறியதில்லை (உணவு தயாரித்தவரையோ அல்லது பரிமாறியவரையோ சங்கடப்படுத்தாமல், அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையாகக் கருதி). அவர்களுக்குப் பிடித்திருந்தால் அதை உண்பார்கள், பிடிக்கவில்லையென்றால் அதை விட்டுவிடுவார்கள். (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது).

وَعَنْ جَابِرٍ , عَنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا تَأْكُلُوا بِالشِّمَالِ ; فَإِنَّ
الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِالشِّمَالِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1] .

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் இடது கையால் உண்ணாதீர்கள்; ஏனெனில் ஷைத்தான் இடது கையால் உண்கிறான் (எனவே, நல்ல காரியங்களுக்கு வலது கையைப் பயன்படுத்துவது விரும்பத்தக்கது)." இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்.

وَعَنْ أَبِي قَتَادَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ
, فَلَا يَتَنَفَّسْ فِي الْإِنَاءِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவர் பருகும்போது, பாத்திரத்தினுள் மூச்சு விட வேண்டாம் (அதாவது, பாத்திரத்தில் வாய் வைத்து பருகும்போது மூச்சை வெளியே விட வேண்டாம்)." இதை புஹாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்தார்கள்.

وَلِأَبِي دَاوُدَ : عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ نَحْوُهُ , وَزَادَ : { أَوْ يَنْفُخُ فِيهِ } وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ [1] .

அபுதாவுத் அவர்கள் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து (ஒரு பாத்திரத்தின் வாயிலிருந்து நேரடியாகக் குடிப்பதைத் தடை செய்த முந்தைய ஹதீஸுக்கு) இதே போன்ற ஒன்றை அறிவித்துள்ளனர். அதில், "அல்லது அதில் ஊதுவது" என்று கூடுதலாக இடம்பெற்றுள்ளது. இதனைத் திர்மிதீ ஆதாரப்பூர்வமானது (ஸஹீஹ்) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

1055

:

عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقْسِمُ , فَيَعْدِلُ , وَيَقُولُ: "اللَّهُمَّ هَذَا اقْسَمِي فِيمَا أَمْلِكُ , فَلَا تَلْمَنِي فِيمَا تَمْلِكُ وَلَا أَمْلِكُ } رَوَاهُ الْأُرْبَعَةُ , وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ وَالْحَاكِمُ , وَلَكِنْ رَجَّحَ التِّرْمِذِيُّ إِرْسَالَهُ [1] .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தம் மனைவியரிடையே) பங்கிடும்போது நீதியுடன் நடப்பார்கள். மேலும், ***"அல்லாஹும்ம ஹாதா கஸ்மீ ஃபீமா அம்லிக்கு, ஃபாலா தலூம்னீ ஃபீமா தம்லிக்கு வலா அம்லிக்கு"*** என்று கூறுவார்கள். (பொருள்: "அல்லாஹ்வே! என் சக்திக்கு உட்பட்டவற்றில் இதுவே எனது பங்கீடாகும். எனவே, உன் அதிகாரத்தில் உள்ள, என் அதிகாரத்தில் இல்லாத (உள்ளத்தின் ஈடுபாடு போன்ற)வற்றில் என்னைக் குற்றம் பிடிக்காதே.") இதை அல்-அர்பஆ (நால்வர்) பதிவு செய்துள்ளனர். இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர். ஆயினும், இது முர்ஸல் என்பதே வலுவான கருத்து என அத்-திர்மிதீ அவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

1056

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ كَانَتْ لَهُ أَمْرَاتَانِ , فَمَالَ إِلَى أَحَدَاهُمَا , جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشَقُّهُمَا لَيْلٌ } رَوَاهُ أَحْمَدُ , وَالْأُرْبَعَةُ , وَصَحَّحَهُ [1] .

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவருக்கு இரண்டு மனைவிகள் இருந்து, அவர் அவர்களில் ஒருத்தியின் பக்கம் (அநீதியாக) சாய்ந்து நடந்தால், மறுமை நாளில் அவர் தனது உடலின் ஒரு பக்கம் சாய்ந்த நிலையில் (அதாவது, ஒரு பக்கமாகச் சாய்ந்த உடல் உறுப்புடன் அல்லது சமநிலையற்ற நிலையில்) வருவார்." இதனை அஹ்மத் மற்றும் அல்-அர்பஆ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்; இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) ஆகும்.

وَعَنْ أَنَسٍ قَالَ: { مِنْ السُّنَّةِ إِذَا تَزَوَّجَ الرَّجُلُ الْبُكَرَ عَلَى النَّبِيِّ أَقَامَ عِنْدَهَا سَبْعًا, ثُمَّ قَسَمَ, وَإِذَا تَزَوَّجَ النَّبِيُّ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا, ثُمَّ قَسَمَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ, وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒருவர் ஒரு கன்னிகையை மணக்கும்போது, அவருக்கு ஏற்கனவே ஒரு விதவை அல்லது விவாகரத்து பெற்ற மனைவி இருந்தால், அவர் அந்த கன்னிகையுடன் ஏழு இரவுகளைச் செலவிட்டு, அதன் பிறகு தனது மனைவியர்களுக்கு இடையில் (சமமாக) நேரத்தைப் பங்கிடுவதும், அவர் ஏற்கனவே திருமணம் முடித்த ஒரு பெண்ணை (புதிதாக) மணந்தால், அவருடன் மூன்று இரவுகளைச் செலவிட்டு, அதன் பிறகு தனது மனைவியர்களுக்கு இடையில் (சமமாக) நேரத்தைப் பங்கிடுவதும் சுன்னாவாகும். இருவராலும் அறிவிக்கப்பட்டது: இந்த வாசகம் புஹாரியினுடையது.

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لَمَّا تَزَوَّجَهَا أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا, وَقَالَ: "إِنَّهُ لَيْسَ بِي عَلَى أَهْلِي هَوَانٌ, إِنْ شِئْتَ سَبَعْتُ لَكَ, وَإِنْ سَبَعْتُ لِنِسَائِي } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களை மணமுடித்தபோது, அவர்களுடன் மூன்று (இரவுகள்) தங்கினார்கள். பின்னர் கூறினார்கள்: "உம்மைப் பொறுத்தவரை, உமது குடும்பத்தாருக்கு எந்த இழிவும் (அல்லது மதிப்புக் குறைவும்) இல்லை (இந்த மூன்று நாட்கள் தங்குவதால், இது விதவைக்கான சுன்னாவாகும்). நீர் விரும்பினால், நான் உம்முடன் ஏழு (இரவுகள்) தங்குவேன். நான் உம்முடன் ஏழு (இரவுகள்) தங்கினால், என்னுடைய (மற்ற) மனைவிகளுடனும் (அவர்களின் முறை வரும்போது) ஏழு (இரவுகள்) தங்குவேன்."

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - { أَنَّ سَوْدَةَ بِنْتَ زَمْعَةَ وَهَبَتْ يَوْمَهَا لِعَائِشَةَ, وَكَانَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقْسِمُ لِعَائِشَةَ يَوْمَهَا وَيَوْمَ سَوْدَةَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: ஸவ்தா பின்த் ஸம்ஆ (ரழி) அவர்கள், தமக்குரிய நாளை ஆயிஷா (ரழி)

அவர்களுக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினார்கள். (அதன் காரணமாக) நபி (ஸல்) அவர்கள், ஆயிஷா (ரழி) அவர்களுக்கு (அவர்களுடன் தங்குவதற்காக) அவர்களின் நாளையும் ஸவ்தா (ரழி) அவர்களின் நாளையும் சேர்த்துப் பங்கிட்டு வந்தார்கள். இதை புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் பதிவிட்டுள்ளனர்.

1060

:

وَعَنْ عُرْوَةَ قَالَ: { قَالَتْ عَائِشَةُ: يَا ابْنَ أُخْتِي! كَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- لَا يُفَضِّلُ بَعْضَنَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْقَسَمِ مِنْ مَكْنَهٍ عِنْدَنَا, وَكَانَ قَلَّ يَوْمٌ إِلَّا وَهُوَ يَطُوفُ عَلَيْنَا جَمِيعًا, فَيَدُّنُونِي مِنْ كُلِّ امْرَأَةٍ مِنْ غَيْرِ مَسِيْسٍ, حَتَّى يَبْلُغَ النَّبِيُّ هُوَ يَوْمُهَا, فَيَبِيتُ عِنْدَهَا } رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَأَبُو دَاوُدَ وَاللَّفْظُ لَهُ, وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

என் சகோதரியின் மகனே! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுடன் தங்கும் நேரத்தைப் பிரித்துக் கொடுப்பதில் எங்களில் சிலரை மற்றவர்களை விட முன்னுரிமை அளிக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் எங்கள் அனைவரிடமும் சுற்றி வராமல் இருக்கும் நாட்கள் மிகக் குறைவு. (அவ்வாறு சுற்றி வரும்போது) ஒவ்வொரு மனைவியிடமும் தாம்பத்திய உறவு கொள்ளாமல் நெருங்கி, யாருடைய முறை நாளோ அவரை அடையும் வரை (அனைவரிடமும் சென்று) பின்னர் அவருடன் இரவைக் கழிப்பார்கள்.

1061

:

وَلِمُسْلِمٍ: عَنْ عَائِشَةَ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا- قَالَتْ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- إِذَا صَلَّى الْعَصْرَ دَارَ عَلَى نِسَائِهِ, ثُمَّ يَدُّنُونَهُنَّ } الْحَدِيثَ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அஸர் தொழுகையை நிறைவேற்றியதும், தமது மனைவியரைச் சுற்றி வருவார்கள் (அதாவது, ஒவ்வொரு மனைவியின் இல்லத்திற்கும் சென்று விசாரிப்பார்கள்); பின்னர் அவர்களை நெருங்குவார்கள் (அதாவது, அன்றிரவு யாருடைய முறை இருந்ததோ அவருடன் இரவைக் கழிப்பார்கள்)."

1062

:

وَعَنْ عَائِشَةَ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا- { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- كَانَ يَسْأَلُ فِي مَرَضِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ: أَيْنَ أَنَا غَدًا? , يُرِيدُ: يَوْمَ عَائِشَةَ, فَأَذِنَ لَهُ أَنْ يَكُونَ حَيْثُ شَاءَ,

فَكَانَ فِي بَيْتِ عَائِشَةَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணமடைந்த அந்த நோயின்போது,
"நான் நாளை எங்கே இருப்பேன்?" என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.
(அவர்கள் ஒவ்வொரு மனைவியருடனும் தங்கும்) ஆயிஷா (ரழி)
அவர்களின் முறை வரும் நாளையே அவர்கள் நாடினார்கள். எனவே, அவர்
விரும்பிய இடத்தில் இருப்பதற்கு அவருடைய மனைவியர் அவருக்கு
அனுமதியளித்தனர். ஆகவே, அவர் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் வீட்டில்
இருந்தார்.

1063

:

وَعَنْهَا قَالَتْ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا ارَادَ سَفَرًا أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ ,
فَأَيَّتَهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا , خَرَجَ بِهَا { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)
அவர்கள் ஒரு பயணத்தை மேற்கொள்ள நாடினால், தங்களின்
மனைவியரிடையே சீட்டுக் குலுக்கிப் போடுவார்கள். பின்னர், யாருடைய
சீட்டு வருகிறதோ அவரைத் தங்களுடன் அழைத்துச் செல்வார்கள். புகாரி,
முஸ்லிம் ஆகிய இருவராலும் அறிவிக்கப்பட்டது.

1064

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَمْعَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - {
يَجْلِدُ أَحَدُكُمْ إِمْرَأَتَهُ جَلْدَ الْعَبْدِ { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1] .

உங்களில் எவரும் தமது மனைவியை ஓர் அடிமையை அடிப்பதைப்
போன்று (கடுமையாகவும், இழிவாகவும்) அடிக்கக் கூடாது.

1065

:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - { أَنَّ إِمْرَأَةً ثَابِتِ بْنِ قَيْسٍ أَتَتْ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ - فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ مَا أَعِيبَ عَلَيْهِ فِي خُلُقٍ وَلَا دِينٍ , وَلَكِنِّي أَكْرَهُ
الْكُفْرَ فِي الْإِسْلَامِ , قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - " أَتُرِيدِينَ عَلَيْهِ حَدِيثَهُ؟ " ,

قَالَتْ: نَعَمْ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- "إِقْبِلِ الْحَدِيثَ، وَطَلِّقْهَا تَطْلِيقَةً" رواه البخاري.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஸாபித் பின் கைஸ் (ரழி) அவர்களின் மனைவி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே, நான் ஸாபித் பின் கைஸ் (ரழி) அவர்களின் குணத்திலோ அல்லது மார்க்கத்திலோ எந்தக் குறையையும் காணவில்லை, ஆனால் நான் இஸ்லாத்தில் (கணவனுக்கு நன்றி கெட்டவளாகவோ அல்லது அவனுக்குக் கீழ்ப்படியாதவளாகவோ ஆகிவிடும்) குஃப்ரை வெறுக்கிறேன் (அஞ்சுகிறேன்)" என்றார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் (மனைவியிடம்), "அவருடைய தோட்டத்தை அவரிடமே திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவாயா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஆம்" என்று பதிலளித்தார். எனவே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (ஸாபித்திடம்), "தோட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அவளை ஒரேயொரு தலாக் கூறி விவாகரத்து செய்துவிடு" என்று கூறினார்கள். இதை புகாரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

1065

:

وفي رواية له: { وَأَمَرُهَا بِطَلِّقَهَا } [1].

அவரது மற்றொரு அறிவிப்பில், (நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள்) அவருக்கு (அதாவது, இப்பனு உமருக்கு) அவளை (அவரது மனைவியை) விவாகரத்து செய்யுமாறு கட்டளையிட்டார்கள் என்றுள்ளது.

1066

:

وَلِأَبِي دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيِّ وَحَسَنَهُ: { أَنَّ أَمْرًا ثَابِتَ بْنِ قَيْسٍ اخْتَلَعَتْ مِنْهُ، فَجَعَلَ النَّبِيُّ -صلى الله عليه وسلم- عِدَّتَهَا خِيضَةً } [1].

அபு தாவூத் மற்றும் அத்-திர்மிதீ ஆகியோர் இந்த ஹதீஸை அறிவித்துள்ளார்கள், மேலும் பின்னவர் இதனை ஹஸன் (நல்லது) என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்:

"ஸாபித் பின் கைஸ் (ரழி) அவர்களின் மனைவி, (கணவருக்கு ஈடாக ஏதேனும் கொடுத்து) அவரிடமிருந்து விவாகரத்து பெற்றார்கள். மேலும், நபி (ஸல்) அவர்கள் அவளுடைய 'இத்தா'வை (மறுமணம் செய்வதற்கு முன் காத்திருக்கும் காலம்) ஒரு மாதவிடாய் காலம் என ஆக்கினார்கள்."

1067

:

وَفِي رِوَايَةِ عُمَرَو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ عِنْدَ ابْنِ مَاجَةَ: { أَنَّ ثَابِتَ بْنَ قَيْسٍ كَانَ دَمِيمًا [1] وَأَنَّ امْرَأَتَهُ قَالَتْ: لَوْلَا مَخَافَةُ اللَّهِ إِذَا دَخَلَ عَلَيَّ لَبَسْتُ فِي وَجْهِهِ } [2].

இப்பனு மாஜாவில் அம்ர் பின் ஷுஐப் அவர்கள், தனது தந்தை வழியாக, தனது பாட்டனாரிடமிருந்து அறிவிப்பதாவது: 'ஃதாபித் பின் கைஸ் (ரழி) அவர்கள் (உடல் தோற்றத்தில்) அழகற்றவராக இருந்தார்கள். அவருடைய மனைவி, 'அல்லாஹ்வின் மீதான பயம் மட்டும் இல்லாதிருந்தால், அவர் என் முன்னே வந்தபோது அவருடைய முகத்தில் நான் உமிழ்ந்திருப்பேன்' என்று கூறினார்கள்.'

1068

:

وَالْحَمْدَ: مِنْ حَدِيثِ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ: { وَكَانَ ذَلِكَ أَوَّلَ خُلْعٍ فِي الْإِسْلَامِ } [1].

இஸ்லாத்தில் நடந்த முதல் குல்உ (மனைவி கணவனிடமிருந்து விவாகரத்து கோருதல்) இதுவே" என்று ஸஹல் பின் அபு ஹத்மா (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து அஹ்மத் (இப்பனு ஹன்பல்) அறிவித்துள்ளார்கள்.

1069

:

عَنِ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَبْغَضُ الْحَالِ عِنْدَ اللَّهِ الطَّلَاقُ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَابْنُ مَاجَةَ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ، وَرَجَّحَ أَبُو حَاتِمٍ إِسْنَاهُ [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அனுமதிக்கப்பட்டவற்றில் அல்லாஹ்விடம் மிகவும் வெறுப்பானது தலாக் (விவாகரத்து) ஆகும்." இதனை அபுதாவூத் மற்றும் இப்பனு மாஜா ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இமாம் ஹாகிம் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தினார்கள், ஆனால் அபு ஹாதிம் அவர்கள் இது முர்ஸல் (தாபியீனுக்குப் பிறகு அறிவிப்பாளர் தொடர் விடுபட்டது) என்பதே வலுவான கருத்து எனக் கருதினார்கள்.

1070

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا { أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ - وَهِيَ حَائِضٌ - فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَسَأَلَ عُمَرُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ: "

مُرَّةً فَلْيَرِاجِعْهَا, ثُمَّ لِيُمْسِكْهَا حَتَّى تَطْهَرَ, ثُمَّ تَحِيضَ, ثُمَّ تَطْهَرَ, ثُمَّ إِنْ شَاءَ أُمْسِكَ بَعْدُ,
وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ بَعْدَ أَنْ يَمَسَّ, فَبَلَكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ تُطْلَقَ لَهَا النَّسَاءُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

இப்னு உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில், அவர் (இப்னு உமர்)
தமது மனைவி மாதவிடாய் நிலையில் இருந்தபோது அவரை விவாகரத்து
செய்தார். எனவே, உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் இதுபற்றி
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள்
கூறினார்கள்: "அவளைத் திரும்ப அழைத்துக்கொள்ளுமாறு அவருக்குக்
கட்டளையிடுங்கள். அவள் (மாதவிடாயிலிருந்து) தூய்மையடைந்து, மற்றொரு
மாதவிடாய் ஏற்பட்டு, பின்னர் அதிலிருந்தும் தூய்மையடையும் வரை
அவளை (மனைவியாக) வைத்திருக்கட்டும். அதன் பிறகு அவர்
விரும்பினால் அவளை (மனைவியாக) வைத்துக்கொள்ளலாம்; அல்லது அவர்
விரும்பினால் அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வதற்கு முன்பு அவளை
விவாகரத்து செய்யலாம். (ஏனெனில்) பெண்களை விவாகரத்து செய்யுமாறு
அல்லாஹ் கட்டளையிட்ட 'இத்தா' (காலம்) இதுதான்." (நூல்: புகாரி, முஸ்லிம்)

1070

:

وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: { مُرَّةً فَلْيَرِاجِعْهَا, ثُمَّ لِيَطْلُقْهَا طَاهِرًا أَوْ حَامِلًا } [1] .

அவளைத் திரும்ப அழைத்துக்கொள்ளுமாறு அவருக்குக் கட்டளையிடுங்கள்,
பின்னர் அவள் தூய்மையான நிலையில் (மாதவிடாயிலிருந்து தூய்மையாகி,
அந்தத் தூய்மைக் காலத்தில் உடலுறவு கொள்ளாத நிலையில்), அல்லது
கர்ப்பமாக இருக்கும்போதோ அவளுக்கு விவாகரத்துச் செய்யட்டும்.

1070

:

وَفِي رِوَايَةٍ أُخْرَى لِلْبُخَارِيِّ: { وَحُسِبَتْ عَلَيْهِ تَطْلِيقَةٌ } [1] .

புகாரியின் மற்றொரு அறிவிப்பில் இவ்வாறு வந்துள்ளது: "அது ஒரு
தலாக்காகக் கணக்கிடப்பட்டது."

1070

:

وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: قَالَ ابْنُ عُمَرَ: { أَمَّا أَنْتَ طَلَقْتَهَا وَاحِدَةً أَوْ اثْنَتَيْنِ; فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ -
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَمَرَنِي أَنْ أُرَاجِعَهَا, ثُمَّ أُمْهِلَهَا حَتَّى تَحِيضَ حَيْضَةً أُخْرَى, وَأَمَّا أَنْتَ
طَلَقْتَهَا ثَلَاثًا, فَقَدْ عَصَيْتَ رَبَّكَ فِيمَا أَمَرَكَ مِنْ طَلَاقٍ إِمْرَاتِكَ } [1] .

முஸ்லிமின் ஓர் அறிவிப்பில் பின்வருமாறு உள்ளது:

இப்து உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீ அவளை ஒரு தலாக் அல்லது இரண்டு தலாக் கூறியிருந்தால் (அதாவது, திரும்பப் பெறக்கூடிய தலாக்), ஏனெனில், அவளைத் திரும்ப அழைத்துக்கொள்ளுமாறும், பின்னர் அவளுக்கு மற்றொரு மாதவிடாய் ஏற்படும் வரை அவகாசம் அளிக்குமாறும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். ஆனால், நீ அவளை மூன்று தலாக் கூறியிருந்தால், உன் மனைவியை விவாகரத்துச் செய்வது தொடர்பாக உன் இறைவன் உனக்குக் கட்டளையிட்ட விஷயத்தில் நீ அவனுக்கு மாறுசெய்துவிட்டாய்."

1070

:

وَفِي رِوَايَةٍ أُخْرَى: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: { فَرَدَّهَا عَلَيَّ, وَلَمْ يَرَهَا شَيْئًا, وَقَالَ: "إِذَا طَهَرْتُ فَلَيْطَلِقُنَّ أَوْ لِيُمْسِكُنَّ" } [1].

மற்றொரு அறிவிப்பில் அப்துல்லாஹ் இப்து உமர் (ரழி) கூறினார்கள்: “(நபி (ஸல்) அவர்கள்) அவளை என்னிடம் திருப்பி அனுப்பினார்கள், மேலும் (அவர் அளித்த விவாகரத்தை) ஒரு பொருட்டாகக் கருதவில்லை. மேலும் (நபி (ஸல்) அவர்கள்) கூறினார்கள்: “அவள் தூய்மையடைந்ததும், (நீ விரும்பினால்) அவளை விவாகரத்துச் செய், அல்லது அவளை வைத்துக்கொள்.”

1071

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { كَانَ الطَّلَاقُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَأَبْيَ بَكْرٍ, وَسَتَتَيْنِ مِنْ خِلَافَةِ عُمَرَ, طَلَاقُ الثَّلَاثِ وَاحِدَةٌ, فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: إِنَّ النَّاسَ قَدْ اسْتَعْجَلُوا فِي أَمْرِ كَانَتْ لَهُمْ فِيهِ أُنَافَةٌ, فَلَوْ أَمَضَيْنَا عَلَيْهِمْ؟ فَأَمَضَاهُ عَلَيْهِمْ } . رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

இப்து அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்திலும், அபூபகர் (ரழி) அவர்களின் காலத்திலும், உமர் (ரழி) அவர்களின் கிலாஃபத்தின் முதல் இரண்டு ஆண்டுகளிலும், மூன்று தலாக் (ஒரே நேரத்தில்) கூறுவது ஒரு தலாக்காகவே கருதப்பட்டது. எனவே உமர் இப்துல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்கள் நிதானத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒரு விஷயத்தில் அவசரப்படுகிறார்கள். நாம் அதை அவர்கள் மீது (சட்டமாக)

செயல்படுத்தினால் என்ன?" எனவே, அவர் அதை அவர்கள் மீது செயல்படுத்தினார்கள். முஸ்லிமில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1072

:

وَعَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَبِيدٍ قَالَ: { أَخْبَرَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ رَجُلٍ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ ثَلَاثَ تَطْلِيقَاتٍ جَمِيعًا، فَقَامَ غَضْبَانٌ ثُمَّ قَالَ: أَيْلَعَبُ بِكِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى، وَأَنَا بَيْنَ أَظْهُرِكُمْ. حَتَّى قَامَ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَلَا أَقْتُلُهُ؟ } رَوَاهُ النَّسَائِيُّ وَرَوَاهُ مُوْتَقُونُ [1].

மஹ்மூத் இப்னு லபீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு மனிதர் தன் மனைவியை ஒரே நேரத்தில் மூன்று தலாக்குகளையும் கூறி விவாகரத்து செய்துவிட்டதைப் பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டபோது, அவர்கள் கோபத்துடன் எழுந்து நின்று, "நான் உங்களுக்கு மத்தியில் இருக்கும்போதே அல்லாஹ்வின் வேதம் (அதன் சட்டங்கள்) விளையாட்டாக்கப்படுகிறதா?" என்று கேட்டார்கள். பின்னர் ஒரு மனிதர் எழுந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே, நான் அவரைக் கொன்றுவிட்டுமா?" என்று கேட்டார். இதை அந்-நஸாஈ பதிவு செய்துள்ளார்; இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பிக்கைக்குரியவர்கள்.

1073

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { طَلَّقَ أَبُو رُكَانَةَ امْرَأَةً. فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "رَاجِعْ امْرَأَتَكَ", فَقَالَ: إِنِّي طَلَّقْتُهَا ثَلَاثًا. قَالَ: "قَدْ عَلِمْتُ", رَاجِعُهَا } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அபூ ருக்கானா அவர்கள் உம்மு ருக்கானா அவர்களை விவாகரத்துச் செய்தார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "உங்கள் மனைவியை மீண்டும் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "நான் அவளை மும்முறை தலாக் கூறிவிட்டேன்" என்று பதிலளித்தார். அதற்கு அவர்கள், "நான் அறிவேன் (அது ஒரே தலாக்காகவே கணக்கிடப்படும்), அவளை மீண்டும் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அபூதாலூதில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.

1073

:

وَفِي لَفْظٍ لِأَحْمَدَ: { طَلَّقَ أَبُوهُ كَانَتْ أَمْرًا فِي مَجْلِسٍ وَاحِدٍ ثَلَاثًا, فَحَزَنَ عَلَيْهَا, فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "فَإِنَّهَا وَاحِدَةٌ" } وَفِي سَنَدِهَا ابْنُ إِسْحَاقَ, وَفِيهِ مَقَالٌ [1].

அஹ்மதின் ஒரு அறிவிப்பில் இவ்வாறு உள்ளது:
அபூ ருகானா (ரழி) அவர்கள் தமது மனைவியை ஒரே அமர்வில் மூன்று முறை தலாக் கூறிவிட்டார்கள். பிறகு, அதற்காக அவர்கள் கவலைப்பட்டார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், “நிச்சயமாக அது ஒரு தலாக் ஆகும்” என்று கூறினார்கள். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் இப்னு இஸ்ஹாக் இடம்பெற்றுள்ளார்; மேலும் அவரது நம்பகத்தன்மை கேள்விக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

1074

:

وَقَدْ رَوَى أَبُو دَاوُدَ مِنْ وَجْهِ آخَرَ أَحْسَنَ مِنْهُ: { أَنَّ كَانَتْ طَلَّقَ أَمْرًا سُهَيْمَةَ الْبَيْتَةِ, فَقَالَ: "وَاللَّهِ مَا أَرَدْتُ بِهَا إِلَّا وَاحِدَةً, فَرَدَّهَا إِلَيَّ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ" } - [1].

மேற்கூறப்பட்டதை விடச் சிறந்த ஒரு ஹதீஸை அபூ தாவூத் அவர்கள் மற்றொரு அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாக அறிவித்துள்ளார்கள். அதில் உள்ளதாவது:

ருகானா (ரழி) அவர்கள் தனது மனைவி சுஹைமாவை 'அல்-பத்தா' (மீளமுடியாத) விவாகரத்துச் செய்துவிட்டு, “அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, நான் ஒரேயொரு தலாக்கை மட்டுமே நாடினேன்” என்று கூறினார்கள். எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் அப்பெண்ணை அவரிடம் திருப்பி அனுப்பினார்கள் (அவரது சத்தியத்தின் அடிப்படையில் அதை ஒரு மீளக்கூடிய விவாகரத்தாகக் கருதி).

1075

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { ثَلَاثٌ جُذُهْنٌ جُدٌّ, وَهُزْلُهُنَّ جُدٌّ: الْبِكَاحُ, وَالطَّلَاقُ, وَالرَّجْعَةُ } رَوَاهُ الْإِسْبَغِيُّ, وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மூன்று விஷயங்கள் உள்ளன; அவற்றை ஒருவர் தீவிரமாகச் செய்தாலும் சரி, விளையாட்டாகச் செய்தாலும் சரி, அவை (சட்டப்படி) தீவிரமானவையாகவே கருதப்படும்: திருமணம், விவாகரத்து

மற்றும் (மீளக்கூடிய தலாக்விட்ட மனைவியை இத்தா காலத்திற்குள்) மீண்டும் சேர்த்துக்கொள்ளுதல்.” இதை நால்வரில் அந்-நஸாஈயைத் தவிர மற்றவர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். அல்-ஹாகிம் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1076

:

وَفِي رِوَايَةٍ لِابْنِ عَدِيٍّ مِنْ وَجْهٍِ آخَرَ ضَعِيفٌ: {الطَّلَاقُ، وَالْعَتَاقُ، وَالنِّكَاحُ} [1].

இப்பனு அதீயின் மற்றொரு பலவீனமான அறிவிப்பில், "{ விவாகரத்து, அடிமை விடுவிப்பு மற்றும் திருமணம் (ஆகியவை, அவற்றின் விளைவுகள் உறுதியானவை) }" என்றுள்ளது.

1077

:

وَالْحَارِثُ بْنُ أَبِي أُسَامَةَ: مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَفَعَهُ: {لَا يَجُوزُ اللَّعِبُ فِي ثَلَاثٍ: الطَّلَاقُ، وَالنِّكَاحُ، وَالْعَتَاقُ، فَمَنْ قَالَهُنَّ فَقَدْ وَجَبْنَ} وَسَنَدُهُ ضَعِيفٌ [1].

அல்-ஹாரிஸ் இப்பனு அபீ உஸாமா அவர்கள், உபாதா இப்பனு அஸ்-ஸாமித் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து அறிவிக்கிறார்கள் - அதை நபி (ஸல்) அவர்கள் வரை கொண்டு சேர்க்கிறார்கள்:

"மூன்று விஷயங்களில் (சாதாரணமாக) விளையாடுவது (அல்லது கேலி செய்வது) அனுமதிக்கப்படவில்லை: விவாகரத்து, திருமணம் மற்றும் அடிமை விடுதலை. எனவே, எவர் அவற்றை (இந்த வார்த்தைகளை) உச்சரிக்கிறாரோ, அவை (உண்மையாகவே) உறுதியாகிவிடும் (மற்றும் செல்லுபடியாகும்)."

இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் எயீஃப் (பலவீனமானது) ஆகும்.

1078

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: {إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ عَنْ أُمَّتِي مَا حَدَّثَتْ بِهِ أَنْفُسَهَا، مَا لَمْ تَعْمَلْ أَوْ تَكَلَّمْ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ் என் உம்மத்தினருக்கு, அவர்கள் தங்கள் உள்ளங்களில் எண்ணுபவற்றை, அதன்படி அவர்கள் செயல்படாத வரையிலும் அல்லது அதைப் பற்றிப்

பேசாத வரையிலும் (அவற்றை ஒரு) குற்றமாகப் பிடிக்கமாட்டான் (அல்லது மன்னித்துவிட்டான்)."

1079

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - , عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ : { إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى وَضَعَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ , وَالنِّسْيَانَ , وَمَا اسْتُكْرِهُوا عَلَيْهِ } رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ , وَالْحَاكِمُ , وَقَالَ أَبُو حَاتِمٍ : لَا يَبُثُّ [1] .

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது, நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக, மிக உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ், என் உம்மத்தினரின் (செயல்களில் ஏற்படும்) தவறுகளையும், மறதியையும், அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுச் செய்பவற்றையும் (அவர்களுக்குரிய) பொறுப்பிலிருந்து நீக்கிவிட்டான்." இதை இப்பனு மாஜா மற்றும் அல்-ஹாக்கிம் (ரஹ்) ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். அபு ஹாதிம் (ரஹ்) அவர்கள், இது ஒரு உறுதியான (ஆதாரப்பூர்வமான) ஹதீஸ் அல்ல என்று கூறினார்கள்.

1080

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ : { إِذَا حَرَّمَ امْرَأَتُهُ لَيْسَ بِشَيْءٍ } . وَقَالَ : ﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ﴾ [1] الْأَحْزَابُ : 21 . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [2] .

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"ஒருவர் தன் மனைவியைத் தனக்கு ஹராமாக்கிக் கொண்டால், அது (விவாகரத்தாகவோ அல்லது நிரந்தரத் தடையாகவோ) ஒன்றுமில்லை." அவர் கூறினார்கள், "நிச்சயமாக உங்களுக்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் ஓர் அழகிய முன்மாதிரி இருக்கிறது." இதை புஹாரி அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

1080

:

وَلِمُسْلِمٍ : { إِذَا حَرَّمَ الرَّجُلُ عَلَى امْرَأَتِهِ , فَهِيَ يَمِينٌ يُكْفَرُهَا } [1] .

முஸ்லிமில் உள்ளது: "ஒருவர் தன் மனைவியைத் தனக்கு ஹராம் ஆக்கிக்கொண்டால் (அதாவது, அவளுடன் உறவு கொள்வதையோ அல்லது அவளை மனைவியாக நடத்துவதையோ தனக்குத் தடை செய்துகொண்டால்), அது பரிகாரம் செய்யப்பட வேண்டிய ஒரு சத்தியமாகும்."

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - { أَنَّ ابْنَةَ الْجَوْنِ لَمَّا أُدْخِلَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَدَنَا مِنْهَا. قَالَتْ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ, قَالَ: "لَقَدْ عُدْتُ بِعَظِيمٍ, الْحَقِّي بِأَهْلِكَ { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்-ஜவ்னின் மகள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் (மணப்பெண்ணாக) அழைத்து வரப்பட்டு, அவர்கள் அவளை நெருங்கியபோது அவள், “அவ்வுது பில்லாஹி மின்க்க” (உங்களிடமிருந்து அல்லாஹ்விடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்) என்று கூறினாள். அதற்கு அவர்கள், “மகத்தானவனிடம் நீ பாதுகாப்புத் தேடிவிட்டாய்; (ஆகவே, உனக்கும் எனக்கும் இடையில் இனி உறவில்லை.) உனது குடும்பத்தாரிடம் சென்று சேர்” என்று கூறினார்கள்.

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا طَلَّاقَ إِلَّا بَعْدَ نِكَاحٍ, وَلَا عَتَقَ إِلَّا بَعْدَ مِلْكٍ { رَوَاهُ أَبُو يَعْلَى, وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ, وَهُوَ مَعْلُومٌ [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “திருமணத்திற்குப் பின்னரேயன்றி விவாகரத்து இல்லை; (அடிமையை) உரிமையாக்கிக் கொண்டதற்குப் பின்னரேயன்றி விடுதலையும் இல்லை.”
இதை அபு யஃலா பதிவு செய்துள்ளார். மேலும் அல்-ஹாகிம் இதை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்; எனினும் இது மஃலூல் (மறைவான குறைபாடுடையது) ஆகும்.

وَأَخْرَجَ ابْنُ مَاجَةَ: عَنْ الْمُسَوَّرِ بْنِ مَخْرَمَةَ مِثْلَهُ, وَإِسْنَادُهُ حَسَنٌ, لَكِنَّهُ مَعْلُومٌ أَيْضًا [1].

இப்னு மாஜா அவர்கள், அல்-மிஸ்வர் பின் மக்ரமா (ரழி) அவர்கள் வழியாக இதேபோன்ற ஒன்றை அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும் அதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஹஸன் (நல்லது) ஆகும்; எனினும் அதுவும் மஃலூல் (மறைவான குறைபாடு) உடையதாகவும் உள்ளது.

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { ١ }
 نَذَرُ لِبَنِ آدَمَ فِيمَا لَا يَمْلِكُ، وَلَا عَتَقَ لَهُ فِيمَا لَا يَمْلِكُ، وَلَا طَلَّاقَ
 لَهُ فِيمَا لَا يَمْلِكُ { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ، وَنَقَلَ عَنْ الْبُخَارِيِّ أَنَّ أَصْحَابَهُ مَا وَرَدَ
 فِيهِ [1].

அமர் இப்னு ஷுஐப் (ரழி) அவர்கள் தனது தந்தை வழியாக தனது பாட்டனாரிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஆதமின் மகன் எவனும் தனக்கு உரிமையில்லாத ஒன்றில் நேர்ச்சை செய்யலாகாது (ஏனெனில் அது நிறைவேற்ற முடியாததாகும்); தனக்கு உரிமையில்லாததை (அடிமையை) விடுதலை செய்யலாகாது; தனக்கு உரிமையில்லாதவனை (மனைவியை) விவாகரத்துச் செய்யலாகாது.”

இதனை அபூதாவூத் மற்றும் திர்மிதீ ஆகியோர் அறிவித்தார்கள். பின்னவர் (திர்மிதீ) இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தினார்கள். மேலும், இவ்விஷயத்தில் இதுவே மிகவும் ஆதாரப்பூர்வமான ஹதீஸ் என்ற அல்-புகாரி அவர்களின் கூற்றையும் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

1085

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { رَفَعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ:
 عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الصَّغِيرِ حَتَّى يَكْبُرَ، وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ، أَوْ يَفِيْقَ } رَوَاهُ
 أَحْمَدُ، وَاللُّبَّاعَةُ إِلَّا التِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ. [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மூன்று நபர்களை விட்டும் எழுதுகோல் (அவர்களின் செயல்களைப் பதிவு செய்வதிலிருந்து) உயர்த்தப்பட்டுவிட்டது: தூங்குபவர் அவர் விழிக்கும் வரை, சிறுவர் அவர் பருவ வயதை அடையும் வரை (அல்லது வயது வந்தவராக ஆகும் வரை), மற்றும் புத்தி சுவாதீனமற்றவர் அவர் புத்தி தெளிவடையும் வரை (அல்லது சுயநினைவு பெறும் வரை)."

இதை திர்மிதியைத் தவிர, அஹ்மத் மற்றும் அல்-அர்பஆ (அபூ தாவூத், நஸாய், இப்னு மாஜா) ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். அல்-ஹாகிம் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

1086

:

عَنْ عُمَرَ ابْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; { أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الرَّجُلِ يُطَلِّقُ، ثُمَّ يُرَاجِعُ، وَلَا يُشْهَدُ؟ فَقَالَ: أَشْهَدُ عَلَى طَلْقِهَا، وَعَلَى رَجْعِهَا } . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ هَكَذَا مَوْثُوقًا، وَسَنَدُهُ صَحِيحٌ. [1].

இம்ரான் பின் ஹுஸைன் (ரழி) அவர்களிடம், ஒருவர் தன் மனைவியை விவாகரத்து செய்துவிட்டு, பின்னர் அவளைத் திரும்பச் சேர்த்துக்கொள்கிறார், ஆனால் (இந்த இரண்டு செயல்களுக்கும்) சாட்சிகளை ஏற்படுத்தவில்லை (என்றால் அதன் சட்டம் என்ன) என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அவளை விவாகரத்து செய்வதற்கும், அவளைத் திரும்பச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கும் சாட்சிகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

அபூதாவூத் இதனை மவ்ஃஃப் ஆக (நபித்தோழரின் கூற்றாக) அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும் இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) ஆகும்.

1087

:

وَعَنِ ابْنِ عُمرَ، { أَنَّهُ لَمَّا طَلَّقَ امْرَأَتَهُ، قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لِعُمَرَ: "مُرَّهٌ فَلْيُرَاجِعْهَا. { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அவர் தனது மனைவியை (மாதவிடாய் காலத்தில்) விவாகரத்து செய்தபோது, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் உமர் (ரழி) அவர்களிடம், "அவளைத் திரும்ப அழைத்துக்கொள்ளுமாறு அவருக்கு (இப்னு உமருக்கு) கட்டளையிடுங்கள் (பின்னர், அவள் தூய்மையடைந்ததும், அவளுடன் உடலுறவு கொள்ளாமல், விரும்பினால் விவாகரத்து செய்யப்படும்)" என்று கூறினார்கள். இதை புஹாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்.

1088

:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { أَلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مِنْ نِسَائِهِ وَحَرَمٍ، فَجَعَلَ الْحَرَامَ حَلَالًا، وَجَعَلَ لِلْيَمِينِ كَفَّارَةً. { رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَرَوَاهُ ثِقَاتٌ. [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது மனைவியரிடமிருந்து (ஒரு மாத காலம்) விலகியிருப்பதாகச் சத்தியம் செய்தார்கள்; மேலும் (தமக்கு ஹலாலான ஒரு பொருளை)

ஹராமாக்கிக் கொண்டார்கள். ஆகவே, ஹராமாக்கியதை ஹலாலாக ஆக்கிக் கொண்டார்கள்; மேலும் அந்தச் சத்தியத்திற்குப் பரிகாரம் செய்தார்கள்.

1089

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { إِذَا مَضَتْ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ وَقَفَ الْمُؤَلِّي [1] حَتَّى يُطْلَقَ, وَلَا يَقْعَ عَلَيْهِ الطَّلَاقُ حَتَّى يُطْلَقَ } . أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ [2] .

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான்கு மாதங்கள் கடந்துவிட்டால், (மனைவியுடன் உறவு கொள்வதில்லை என்று) சத்தியம் செய்தவர் (அவளை) விவாகரத்துச் செய்யும் வரை நிறுத்தப்படுவார். அவர் விவாகரத்துச் செய்யும் வரை விவாகரத்து (தானாக) ஏற்படாது.'

1090

:

وَعَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَافٍ قَالَ: { أَدْرَكَتْ بُضْعَةَ عَشْرٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كُلُّهُمْ يَقْفُونَ الْمُؤَلِّي } . رَوَاهُ الشَّافِعِيُّ [1] .

சுலைமான் பின் யஸார் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் பத்துக்கும் மேற்பட்டவர்களைச் சந்தித்தேன். அவர்கள் அனைவரும், (மனைவியுடன் கூடுவதில்லை என) சத்தியம் செய்தவனை (நான்கு மாத காலக்கெடு முடிந்ததும், மனைவியுடன் கூடும்படி அல்லது (அவளை) விவாகரத்து செய்யும்படி (ஒரு முடிவெடுக்க) வலியுறுத்தக்கூடியவர்களாக இருந்தனர்." இதை அஷ்-ஷாஃபி அறிவித்தார்கள்.

1091

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { كَانَ إِيلَاءُ الْجَاهِلِيَّةِ السَّنَةِ وَالسَّنَتَيْنِ, فَوَقَّتَ اللَّهُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ, فَإِنْ كَانَ أَقَلَّ مِنْ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ, فَلَيْسَ بِإِيلَاءٍ } أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ [1] .

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: ஜாஹிலிய்யா காலத்தில் (கணவன் தன் மனைவியுடன் உடலுறவு கொள்ளமாட்டேன் என்று) இஃலா (சத்தியம் செய்வது) ஓர் ஆண்டு அல்லது இரண்டு ஆண்டுகளாக இருந்தது. பின்னர், அல்லாஹ் (அதற்கு) நான்கு மாத காலத்தை நிர்ணயித்தான். எனவே, (ஒரு கணவன் தன் மனைவியுடன் உடலுறவு கொள்ளமாட்டேன் என்று) நான்கு மாதங்களுக்கும் குறைவாக சத்தியம் செய்தால், அது இஃலா ஆகாது. இதை பைஹகீ அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا; { أَنَّ رَجُلًا ظَاهَرَ مِنْ أَمْرِائِهِ، ثُمَّ وَقَعَ عَلَيْهَا، فَأَتَى النَّبِيَّ - صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: إِنِّي وَقَعْتُ عَلَيْهَا قَبْلَ أَنْ أَكْفِّرَ، قَالَ: فَلَا تَقْرُبْهَا حَتَّى تَفْعَلَ مَا أَمَرَكَ
اللَّهُ. { رَوَاهُ الْأَرْبَعَةُ وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَرَجَّحَ النَّسَائِيُّ إِسْنَادَهُ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஒரு மனிதர் தன் மனைவியுடன் 'ளிஹார்' (தன் மனைவியை தன் தாயின் முதுகுக்கு ஒப்பிட்டு, அவளை தனக்கு ஹராமாக்கும் செயல்) செய்தார். பிறகு, அவர் அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டார். எனவே, அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "நான் பரிகாரம் செய்வதற்கு முன்பே அவளுடன் தாம்பத்திய உறவு கொண்டுவிட்டேன்" என்று கூறினார்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ் உமக்குக் கட்டளையிட்டதை நீர் செய்யும் வரை அவளை நெருங்காதீர்" என்று கூறினார்கள்.

இதனை நால்வர் (அபூ தாவூத், திர்மிதீ, நஸாயீ, இப்பனு மாஜா) பதிவு செய்துள்ளனர். இமாம் திர்மிதீ இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என மதிப்பிட்டுள்ளார்கள். எனினும், இது முர்ஸல் (நபித்தோழரின் பெயர் விடுபட்ட அறிவிப்பு) என்பதே வலுவான கருத்து என்று இமாம் நஸாயீ கருதுகிறார்கள்.

وَرَوَاهُ الْبَزْأِيُّ: مِنْ وَجْهِ آخَرَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ وَزَادَ فِيهِ: { كَفَّرَ وَلَا تَعُدْ } [1].

அல்-பஸ்ஸார் மற்றொரு அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாக, இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து (முந்தைய ஹதீஸை) அறிவித்துள்ளார். அதில், " (உன் சத்தியத்தை முறித்ததற்கு) பரிகாரம் செய்; (மீண்டும் சத்தியத்தை முறிக்கும் செயலை) மீண்டும் செய்யாதே" என்று கூடுதலாக இடம்பெற்றுள்ளது.

وَعَنْ سَلَمَةَ بْنِ صَخْرٍ قَالَ: { دَخَلَ رَمَضَانُ، فَخِفْتُ أَنْ أُصِيبَ أَمْرَأَتِي، فَظَاهَرْتُ مِنْهَا،
فَانْكَشَفَ لِي مِنْهَا شَيْءٌ لَيْلَةً، فَوَقَعْتُ عَلَيْهَا، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -

"حَرِّ رَقَبَةً قُلْتُ: مَا أَمْلِكُ إِلَّا رَقَبَتِي. قَالَ: "فَصُمْ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ", قُلْتُ: وَهَلْ أَصَبْتُ
الَّذِي أَصَبْتُ إِلَّا مِنَ الصَّيَامِ؟ قَالَ: "أَطْعِمُ عِرْقًا مِنْ تَمَرٍ بَيْنَ سِتِّينَ مِسْكِينًا". { أَخْرَجَهُ
أَحْمَدُ، وَالْأَرْبَعَةُ إِلَّا النَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حُزَيْمَةَ، وَابْنُ الْجَارُودِ [1].

ஸலமா பின் ஸகர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"ரமளான் மாதம் வந்தபோது, நான் என் மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவு
கொண்டுவிடுவேனோ என்று அஞ்சினேன். எனவே, நான் அவளுடன்
'ழிஹார்' (அவள் என் தாயைப் போன்றவள் என்று கூறி விலகி இருத்தல்)
செய்துவிட்டேன். பின்னர் ஓர் இரவில் அவளிடமிருந்து (அவளின் அழகு
அல்லது உடல்) எனக்குத் தென்பட்டது (என் ஆசையைத் தூண்டியது);
ஆகவே அவளுடன் நான் தாம்பத்திய உறவு கொண்டுவிட்டேன்.

அதன்பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், 'ஓர்
அடிமையை விடுதலை செய்வீராக' என்றார்கள். அதற்கு நான், 'என்னுடைய
கழுத்தைத் தவிர (சொந்தமாக) என்னிடம் ஏதுமில்லை' என்று கூறினேன்.

அவர்கள், 'அப்படியானால், தொடர்ச்சியாக இரண்டு மாதங்கள் நோன்பு
நோற்பீராக' என்றார்கள். அதற்கு நான், 'நோன்பின் காரணமாகத்தானே நான்
இந்த நிலைக்கு ஆளானேன்!?' என்று கேட்டேன்.

அவர்கள், 'அறுபது ஏழைகளுக்கு ஒரு 'அரக்' (கூடை) அளவு
பேரிச்சம்பழங்களை உணவாக அளிப்பீராக' என்றார்கள்."

இதனை அஹ்மத் மற்றும் (அந்-நஸாஈயைத் தவிர) அல்-அர்பாஆ ஆகியோர்
பதிவு செய்துள்ளனர். இப்னு குஸைமா மற்றும் இப்னுல் ஜாருத் ஆகியோர்
இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

1094

:

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { سَأَلَ فُلَانٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَرَأَيْتَ أَنْ لَوْ وَجَدَ
أَحَدُنَا امْرَأَتَهُ عَلَى فَاحِشَةٍ، كَيْفَ يَصْنَعُ؟ } إِنَّ تَكَلَّمَ تَكَلَّمَ بِأَمْرِ عَظِيمٍ، وَإِنْ سَكَتَ سَكَتَ عَلَى
مِثْلِ ذَلِكَ! فَلَمْ يُجِبْهُ، فَلَمَّا كَانَ بَعْدَ ذَلِكَ أَتَاهُ، فَقَالَ: إِنَّ الَّذِي سَأَلْتُكَ عَنْهُ قَدْ ابْتُلِيَ بِهِ،
فَأَنْزَلَ اللَّهُ الْآيَاتِ فِي سُورَةِ التَّوْبَةِ، فَتَلَاهُنَّ عَلَيْهِ وَوَعَّظَهُ وَذَكَرَهُ، وَأَخْبَرَهُ أَنَّ عَذَابَ الدُّنْيَا
أَهْوَنُ مِنْ عَذَابِ الْآخِرَةِ. قَالَ: لَا، وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا كَذَبْتُ عَلَيْهَا، ثُمَّ دَعَاهَا النَّبِيُّ -
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَوَعَّظَهَا كَذَلِكَ، قَالَتْ: لَا، وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنَّهُ لَكَاذِبٌ، فَبَدَأَ

بِالرَّجُلِ، فَشَهِدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ، ثُمَّ تَنَّى بِالْمَرْأَةِ، ثُمَّ فَرَّقَ بَيْنَهُمَا. {
رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
இன்னார் ஒருவர் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்), எங்களில் ஒருவர் தம் மனைவியை ஒரு பெரும் பாவத்தைச் (விபச்சாரத்தைச்) செய்வதைக் கண்டால், அவர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தாங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்? அவர் (அதைப் பற்றிப்) பேசினால், ஒரு மாபெரும் விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசியவர் ஆவார்; அவர் மௌனமாக இருந்தால், அதுபோன்ற ஒரு மாபெரும் விஷயத்தில் மௌனம் காத்தவர் ஆவார்" என்று கேட்டார். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு எந்தப் பதிலும் அளிக்கவில்லை. அதன் பிறகு அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "நான் உங்களிடம் எந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிக் கேட்டேனோ, அதே பிரச்சினை எனக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது" என்றார். அப்போது அல்லாஹ், அந்-நூர் (ஒளி) அத்தியாயத்தின் வசனங்களை அருளினான். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் அந்த வசனங்களை அவருக்கு ஓதிக் காட்டி, உபதேசம் செய்து, நினைவூட்டி, இவ்வுலகின் தண்டனை மறுமையின் தண்டனையை விட இலேசானது என்று அவருக்கு அறிவித்தார்கள். அதற்கு அவர், "இல்லை, உங்களை சத்தியத்துடன் அனுப்பியவன் மீது ஆணையாக, நான் அவள் மீது பொய் சொல்லவில்லை" என்றார். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் அந்தப் பெண்ணை அழைத்து, அவளுக்கு அவ்வாறே உபதேசம் செய்தார்கள். அதற்கு அவள், "இல்லை, உங்களை சத்தியத்துடன் அனுப்பியவன் மீது ஆணையாக, அவர் ஒரு பொய்யர்" என்றாள். நபி (ஸல்) அவர்கள் முதலில் அந்த ஆணிடமிருந்து (சாட்சியம் பெற) ஆரம்பித்தார்கள்; அவர் (அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமிட்டு) நான்கு முறை சாட்சியம் அளித்தார். பிறகு அந்தப் பெண்ணிடமும் அவ்வாறே (சாட்சியம் பெற) செய்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் இருவரையும் பிரித்து வைத்தார்கள். முஸ்லிம்.

1095

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ أَيُّضًا { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ لِلْمُتَلَاعِنَيْنِ: "حَسَابُكُمْمَا عَلَى اللَّهِ تَعَالَى، أَحَدُكُمْ كَاذِبٌ، لَا سَبِيلَ لَكَ عَلَيْهَا" قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا لِي؟ قَالَ: "إِنْ كُنْتَ صَدَقْتَ عَلَيْهَا، فَهُوَ بِمَا اسْتَحْلَلْتَ مِنْ فَرْجِهَا، وَإِنْ كُنْتَ كَذَبْتَ عَلَيْهَا، فَذَاكَ أَبْعَدُ لَكَ مِنْهَا" { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒருவர் மீது ஒருவர் சாபப் பிரமாணம் (லிஆன்) செய்துகொண்டிருந்த இருவரிடம், "உங்கள் இருவரின் விசாரணை அல்லாஹ்விடம் உள்ளது. உங்களில் ஒருவர் பொய்யர். இனி உமக்கு அவள் மீது எந்த வழியும் (உரிமையும்) இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

(அம்மனிதர்) கேட்டார்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனது செல்வம் (மஹர்) என்னாவது?"

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நீர் அவள் விஷயத்தில் உண்மை சொல்லியிருந்தால், அது நீர் அவளுடன் கொண்ட தாம்பத்திய உறவுக்கு (அனுமதிக்கப்பட்டதற்கு) ஈடாகிவிட்டது. நீர் அவள் மீது பொய் சொல்லியிருந்தால், (அந்த மஹரை) அவளிடமிருந்து திரும்பப் பெறுவது உமக்கு வெகு தொலைவில் உள்ளதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

1096

:

وَعَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { أَبْصِرْ وَهَا، فَإِنْ جَاءَتْ بِهَ أَبْيَضَ سَبْطًا
فَهُوَ لَزُوجِهَا، وَإِنْ جَاءَتْ بِهَ أَكْحَلَ جَعْدًا، فَهُوَ الَّذِي رَمَاهَا بِهِ }
مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அவளைக் கவனியுங்கள்! (அவள் பெற்றெடுக்கும் குழந்தையின் தன்மையை உற்று நோக்குங்கள்.) அவள் வெண்மையான நிறத்துடனும், படிந்த முடியுடனும் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தால், அது அவளுடைய கணவருக்கே உரியது. ஆனால், கண்களில் சுர்மா (குஹல்) இடப்பட்டது போன்ற தோற்றத்துடனும், சுருண்ட முடியுடனும் அவள் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தால், எவன் மீது (அவளுடைய கணவர்) குற்றம் சாட்டினாரோ, அவனுக்கே அது உரியது.”

1097

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَمَرَ رَجُلًا أَنْ
يَضَعَ يَدَهُ عِنْدَ الْخَامِسَةِ عَلَى فِئِهِ، وَقَالَ: إِنَّهَا مُوجِبَةٌ { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّيْسَانِيُّ، وَرِجَالُ ثِقَاتٍ }
[1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒரு மனிதர் ஐந்தாவது (சத்தியத்தை) எட்டும்போது அவரது வாயின் மீது கையை வைக்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள். மேலும், "நிச்சயமாக அது (தண்டனையை) அவசியமாக்கிவிடும்" என்று கூறினார்கள்.
இதை அபு தாலுத் மற்றும் அன்-நஸாய் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள்.

وَعَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ - فِي قِصَّةِ الْمُتَلَاعِنِينَ - قَالَ: { فَلَمَّا فَرَغَا مِنْ تَلَاغُهُمَا قَالَ: كَذَبْتُ عَلَيْهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ أُمْسَكُهَا، فَطَلَّقَهَا ثَلَاثًا قَبْلَ أَنْ يَأْمُرَهُ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

ஒருவர் மீது மற்றவர் சாபப்பிரமாணம் செய்துகொண்ட (கணவன் மனைவி) இருவரின் சம்பவம் குறித்து சஹல் பின் சஅத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அவர்கள் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் சாபமிட்டு முடித்தபோது, அந்த மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களே, நான் அவளை (மனைவியாக) வைத்துக்கொண்டால், (அவள் மீது நான் கூறிய குற்றச்சாட்டில்) நான் பொய் கூறியவனாகிவிடுவேன்" என்று கூறினார். பின்னர், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவருக்குக் கட்டளையிடுவதற்கு முன்பே, அவர் அவளுக்கு மூன்று முறை விவாகரத்து செய்தார். (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.)

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا { أَنَّ رَجُلًا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: إِنَّ أَمْرًا آتَى لَا تَرُدُّيدَ لِمِيسٍ. قَالَ: "عَرَّبْهَا". قَالَ: أَخَافُ أَنْ تَتَّبِعَهَا نَفْسِي. قَالَ: "فَاسْتَمْعِ بِهَا". { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ، وَرَجَالُهُ ثِقَاتٌ.

இப்போது அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, “என் மனைவி, (அவளைத்) தொட வருபவரின் கையைத் தடுப்பதில்லை (அதாவது, அவள் ஒழுக்கமற்றவளாக இருக்கிறாள்)” என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “அவளைப் பிரிந்துவிடுங்கள் (விவாகரத்து செய்யுங்கள்)” என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், “என் மனம் அவளை நாடிவிடுமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன்” என்று பதிலளித்தார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “அப்படியென்றால், அவளை அனுபவித்துக்கொள்ளுங்கள் (அவளைத் தொடர்ந்து மனைவியாக வைத்துக்கொண்டு அவளுடன் வாழும் இன்பத்தை அனுபவியுங்கள்)” என்று கூறினார்கள். இதை அபூதாலுத் மற்றும் அல்-பஸ்ஸார் பதிவுசெய்துள்ளனர், மேலும் இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள்.

وَأُخْرِجَهُ النَّسَائِيُّ مِنْ وَجْهِ آخَرَ: عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ بَلْفِظٍ { قَالَ: طَلَّقَهَا. قَالَ: لَا أَصْبِرُ عَنْهَا.
قَالَ: "فَأَمْسِكُهَا" [1]

அந்-நஸாஈ அவர்கள் மற்றொரு அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாக, இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து இந்த வார்த்தைகளுடன் இதை அறிவித்தார்கள்:

அவர்கள், "அவளை விவாகரத்து செய்துவிடு" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "அவளைப் பிரிந்து என்னால் பொறுமையாக இருக்க முடியாது (அவள் மீதுள்ள அன்பின் காரணமாக அவளைத் துறக்க என்னால் இயலாது)" என்று பதிலளித்தார். அவர்கள், "அப்படியானால் அவளை (உன்னுடன்) வைத்துக்கொள்" என்று கூறினார்கள்.

1100

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ -
حِينَ نَزَلَتْ آيَةُ الْمُتَلَاعِنِينَ -: "أَيُّمَا امْرَأَةٍ أَدْخَلْتُ عَلَى قَوْمٍ مِنْ لَيْسَ مِنْهُمْ, فَلَيْسَتْ مِنَ اللَّهِ
فِي شَيْءٍ, وَلَنْ يُدْخِلَهَا اللَّهُ جَنَّاتِهِ, وَأَيُّمَا رَجُلٍ جَحَدَ وَلَدَهُ - وَهُوَ يُنْظَرُ إِلَيْهِ - احْتَجَبَ اللَّهُ عَنْهُ,
وَفَضَحَهُ اللَّهُ عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ, وَالنَّسَائِيُّ, وَابْنُ
مَاجَةَ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ [1]

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

சாபப் பிரமாணம் (லிகான்) பற்றிய வசனம் இறங்கியபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறத் தாம் கேட்டதாகக் கூறினார்கள்: "தன் குடும்பத்தைச் சேராத ஒருவரை (குழந்தையை) அக்குடும்பத்தில் இணைக்கும் எந்தப் பெண்ணுக்கும் அல்லாஹ்விடம் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை. மேலும், அல்லாஹ் அவளைத் தனது சொர்க்கத்தில் நுழையச் செய்யமாட்டான். அவ்வாறே, தன் குழந்தையைப் பார்த்துக் கொண்டே (அது தன் குழந்தைதான் என்று தெரிந்திருந்தும்) அதை மறுக்கும் எந்தவொரு மனிதனிடமிருந்தும் அல்லாஹ் தன்னைத் திரையிட்டுக் கொள்வான்; மேலும் முன்னோர்கள் மற்றும் பின்னோர்கள் (படைப்புகள்) முன்னிலையில் அவளை இழிவுபடுத்துவான்."

இதை அபு தாவூத், அந்-நஸாயீ மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோர் பதிவுசெய்துள்ளனர்; மேலும் இப்னு ஹிப்பான் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

وَعَنْ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { مَنْ أَقْرَبَ بَوْلًا طَرَفَةَ عَيْنٍ, فَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَنْفِيَهُ } . أَخْرَجَهُ
الْبَيْهَقِيُّ, وَهُوَ حَسَنٌ مُوْتَوًى [1].

உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"ஒருவர் ஒரு குழந்தையை (தனது குழந்தை என்று) கண் சிமிட்டும் நேரத்திற்கேனும் ஒப்புக்கொண்டால், அதை மறுப்பதற்கு அவருக்கு உரிமை இல்லை." இதை அல்-பைஹகீ அறிவித்துள்ளார்கள். இந்த ஹதீஸ் ஹஸன் (நல்லது) மற்றும் மவுகூஃப் (ஒரு நபித்தோழரின் கூற்று) ஆகும்.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ امْرَأَتِي وَلَدَتْ غُلَامًا
أَسْوَدَ? قَالَ: "هَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ"? قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: "فَمَا أَلْوَانُهَا"? قَالَ: حُمْرٌ. قَالَ: "هَلْ فِيهَا
مِنْ أَوْرَقٍ"? قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: "فَأَتَى ذَلِكَ"? قَالَ: لَعَلَّهُ نَزَعَهُ عِرْقٌ. قَالَ: "فَلَعَلَّ ابْنَكَ هَذَا
نَزَعَهُ عِرْقٌ". { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

அபுஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஒருவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்), என் மனைவி ஒரு கறுப்பு நிற மகனைப் பெற்றெடுத்துள்ளாள்" என்று கூறினார். நபியவர்கள் (ஸல்), "உன்னிடம் ஒட்டகங்கள் இருக்கின்றனவா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஆம்" என்று பதிலளித்தார். நபியவர்கள் (ஸல்), "அவற்றின் நிறம் என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "அவை சிவப்பு நிறமானவை" என்று பதிலளித்தார். நபியவர்கள் (ஸல்), "அவற்றில் சாம்பல் நிறத்தில் (அல்லது சாம்பல் கலந்த கருமை நிறத்தில்) ஏதேனும் உள்ளதா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஆம்" என்று பதிலளித்தார். நபியவர்கள் (ஸல்), "அது எப்படி வந்தது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "அது ஒருவேளை அதன் பரம்பரை வழியாக வந்திருக்கலாம்" என்று பதிலளித்தார். நபியவர்கள் (ஸல்), "ஒருவேளை உன்னுடைய இந்த மகனும் அவனுடைய பரம்பரை வழியாக (அந்த நிறத்தை) அடைந்திருக்கலாம்" என்று கூறினார்கள். இது புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இருவராலும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: { وَهُوَ يُعَرِّضُ بِأَنْ يُفِيَهُ } , وَقَالَ فِي آخِرِهِ: { وَلَمْ يُرَخِّصْ لَهُ فِي الْإِنْتِفَاءِ مِنْهُ } [1].

முஸ்லிமின் மற்றோர் அறிவிப்பில், 'அவர் (அக்குழந்தையின் தந்தையாக இருப்பதை) மறுக்கச் சாடை காட்டினார்' என்றுள்ளது. அதன் இறுதியில், 'அவர் (நபி (ஸல்) அவர்கள்) அதை (அக்குழந்தையின் தந்தையாக இருப்பதை) மறுக்க அவருக்கு அனுமதியளிக்கவில்லை' என்றுள்ளது.

1103

:

عَنْ الْمُسَوَّرِ بْنِ مَحْرَمَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ سُبَيْعَةَ الْأُسْلَمِيَّةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - نَفَسَتْ بَعْدَ وَفَاةِ زَوْجِهَا بِلَيْالٍ , فَجَاءَتْ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَاسْتَأْذَنَتْ أَنْ تَتَّكِحَ , فَأُذِنَ لَهَا , فَتَكَحَّتْ . } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1]

மிஸ்வர் பின் மக்ரமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஸுபைஆ அல்-அஸ்லமியா (ரழி) அவர்கள், தம் கணவர் இறந்த சில இரவுகளுக்குப் பிறகு ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தார்கள் (இதன் மூலம் அவர்களின் இத்தா காலம் முடிவடைந்தது). பிறகு அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, திருமணம் செய்ய அனுமதி கேட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அனுமதி வழங்கினார்கள், அவர்களும் திருமணம் செய்துகொண்டார்கள். இதை புகாரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

1103

:

وَأَصْلُهُ فِي الصَّحِيحَيْنِ [1].

இதன் ஆதாரம் இரு ஸஹீஹ்களில் உள்ளது (அதாவது, இதன் மூலக்கருத்து அல்லது அடிப்படைச் செய்தி புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு ஸஹீஹ் நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளது).

1103

:

وَفِي لَفْظٍ: { أَنَّهَا وَضَعَتْ بَعْدَ وَفَاةِ زَوْجِهَا بِأَرْبَعِينَ لَيْلَةً } [1].

ஓர் அறிவிப்பில்: "அவள் தன் கணவர் இறந்த நாற்பது இரவுகளுக்குப் பிறகு (தன் குழந்தையைப்) பெற்றெடுத்தாள் (இதன் மூலம் அவளது இத்தா காலம்

1103

:

وَفِي لَفْظٍ لِّمُسْلِمٍ, قَالَ الزُّهْرِيُّ: { وَلَا أَرَىٰ بَأْسًا أَنْ تَزَوَّجَ وَهِيَ فِي دِمَائِهَا, غَيْرَ أَنَّهَا لَا يَقْرُبُهَا زَوْجُهَا حَتَّىٰ تَطْهَرَ [1] } .

முஸ்லிமின் ஓர் அறிவிப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது: அஸ்-ஸுஹ்ரீ அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒரு பெண், பிரசவ இரத்தப்போக்கு (அல்லது மாதவிடாய்) இருக்கும்போதே திருமணம் செய்துகொள்வதில் தவறில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால், அவள் தூய்மையாகும் வரை அவளுடைய கணவர் அவளை (பாலுறவுக்காக) நெருங்கக் கூடாது."

1104

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { أُمِرْتُ بِرِيْرَةٍ أَنْ تَعْتَدَّ ثَلَاثَ حِيضٍ [1] } . رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ, وَرَوَاهُ ثِقَاتٌ, لَكِنَّهُ مَعْلُومٌ [2] .

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: பரீரா (ரழி) அவர்கள் மூன்று மாதவிடாய்க் காலங்கள் (முழுமையாக முடியும் வரை) இத்தா இருக்கும்படி கட்டளையிடப்பட்டார்கள். இதனை இப்னு மாஜா அறிவித்துள்ளார். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள், ஆனால் இது மஃலூல் (மறைவான குறைபாடு உடையது) ஆகும்.

1105

:

وَعَنْ الشَّعْبِيِّ, عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ, { عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي الْمُطَلِّقَةِ ثَلَاثًا - : لَيْسَ لَهَا سَكْنَى وَلَا نَفَقَةٌ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1] .

அல்-ஷஅபி அவர்கள், கைஸின் மகள் ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்கள் வழியாக அறிவிக்கிறார்கள்: மூன்று தலாக்கினால் (முத்தலாக் கூறி) விவாகரத்துச் செய்யப்பட்ட ஒரு பெண்ணைப் பற்றி நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவளுக்கு தங்குமிடமும் இல்லை, ஜீவனாம்சமும் இல்லை." இதை முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

1106

:

وَعَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا تَحِدَّ أَمْرًا عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ إِلَّا عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا, وَلَا تَلْبَسْ ثَوْبًا مَصْبُوغًا, إِلَّا ثَوْبَ عَصَبٍ, وَلَا تَكْتَحِلْ, وَلَا تَمَسَّ طَيْبًا, إِلَّا إِذَا ظَهَرَتْ بُذَّةٌ مِنْ قُسْطٍ أَوْ أَظْفَارٍ. } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ, وَهَذَا الْقُطْمُ مُسْلِمٌ [1]

உம்மு அதிய்யா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு பெண், இறந்தவருக்காக மூன்று நாட்களுக்கு மேல் (அலங்காரங்களைத் தவிர்த்து) துக்கம் அனுஷ்டிக்கக் கூடாது; ஆனால் அவளுடைய கணவரைத் தவிர. அவருக்காக அவள் நான்கு மாதங்களும் பத்து நாட்களும் (துக்கம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்). மேலும், அவள் சாயமிடப்பட்ட ஆடையை அணியக்கூடாது, 'அஸ்ப்' (எனும் எமன் நாட்டு வரிகளையுடைய, அலங்காரமற்ற) ஆடையைத் தவிர. அவள் சுர்மா இடக்கூடாது; நறுமணம் பூசக்கூடாது; அவள் மாதவிடாயிலிருந்து தூய்மையான பிறகு (தூர்நாற்றத்தைப் போக்க) சிறிதளவு குஸ்த் அல்லது அத்ஃபாரைத் தவிர (வேறு நறுமணப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தக்கூடாது)."

1106

:

وَلِأَبِي دَاوُدَ, وَالتَّسَائِيَّيْنِ مِنَ الزِّيَادَةِ: { وَلَا تَخْتَضِبُ } [1]

அபு தாவூத் மற்றும் அந்-நஸாஃ அவர்களின் அறிவிப்பில் கூடுதலாக வந்துள்ளது: "மேலும் (மருதாணி போன்ற அலங்காரப் பொருட்களைக் கொண்டு) சாயம் பூசவும் கூடாது."

1106

:

وَلِلتَّسَائِيَّيْنِ: وَلَا تَمْتَشِطُ [1]

அந்-நஸாஃ மேலும் சேர்த்தார்கள்: "மேலும் (இஹ்ராம் அல்லது இத்தா நிலையில் உள்ள ஒரு பெண்) தலைமுடியை வாரவும் கூடாது."

1107

:

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { جَعَلْتُ عَلَى عَيْنِي صَبْرًا, بَعْدَ أَنْ تُوفِّيَ أَبُو سَلَمَةَ, فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "إِنَّهُ يَشِبُّ الْوَجْهَ, فَلَا تَجْعَلِيهِ إِلَّا بِاللَّيْلِ, وَأَنْزِعِيهِ

بِاللَّهَارِ، وَلَا تَمْتَشْطِي بِالطَّيْبِ، وَلَا بِالْحَنَاءِ، فَإِنَّهُ خِضَابٌ". قُلْتُ: بِأَيِّ شَيْءٍ أُمْتَشِطُ؟ قَالَ:
"بِالسِّدْرِ". { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ، وَإِسْنَادُهُ حَسَنٌ [1] }.

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அபு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் இறந்த பிறகு, நான் என் கண்களில் ஸபிர் (கசப்பு கற்றாழை அல்லது ஒரு வகை மருந்து) இட்டேன். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அது முகத்திற்குப் புத்துணர்ச்சி அளிக்கும் (மற்றும் இளமையாக்கும் தோற்றத்தைத் தரும்), எனவே அதை இரவில் மட்டுமே இடுங்கள், பகல் நேரத்தில் அதை அகற்றிவிடுங்கள். மேலும் நறுமணம் அல்லது மருதாணியுடன் (உங்கள் முடியை) வாராதீர்கள், ஏனெனில் (மருதாணி) ஒரு சாயம்." நான், "(என் முடியை) வாருவதற்கு நான் எதைப் பயன்படுத்த வேண்டும்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "நீங்கள் இலந்தை இலைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும்" என்று பதிலளித்தார்கள். அபு தாவூத் மற்றும் அந்-நஸாய்யால் அறிவிக்கப்பட்டது: அதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஹஸன் (நல்லது) ஆகும்.

1108

:

وَعَنْهَا; { أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي ابْتَيْتُ مَاتَ عَنْهَا زَوْجُهَا، وَقَدْ اشْتَكَتْ عَيْنَهَا، أَفَنُكِّحُهَا؟ قَالَ: لَا. { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] }.

அறிவிப்பவர்: உம்மு ஸலமா (ரழி): ஒரு பெண்மணி, "அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்), என் மகளுடைய கணவர் இறந்துவிட்டார் (அவள் இத்தா காலகட்டத்தில் இருக்கிறாள்), அவளுடைய கண்ணில் உபாதை ஏற்பட்டுள்ளது, எனவே நாங்கள் அவளுக்கு குஹல் (அஞ்சனம்) இடலாமா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "இல்லை" என்று பதிலளித்தார்கள். புகாரி, முஸ்லிம்.

1109

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { طَلَّقْتُ خَالَتِي، فَأَرَادَتْ أَنْ تَجِدَ نَحْلَهَا فَزَجَرَهَا رَجُلٌ أَنْ تَخْرُجَ، فَأَتَتْ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: بَلْ جَدِّي نَحْلِكِ، فَإِنَّكَ عَسَى أَنْ تَصَدَّقِي، أَوْ تَفْعَلِي مَعْرُوفًا { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1] 1110 - وَعَنْ فُرَيْعَةَ بِنْتِ مَالِكٍ; { أَنَّ زَوْجَهَا خَرَجَ فِي طَلَبِ أَعْبُدٍ [2] لَهُ فَقَتَلُوهُ. قَالَتْ: فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ أَرْجِعَ إِلَى أَهْلِي; فَإِنَّ زَوْجِي لَمْ يَتْرُكْ لِي مَسْكَنًا يَمْلِكُهُ وَلَا نَفَقَةً، فَقَالَ: "نَعَمْ". فَلَمَّا كُنْتُ فِي

الْحُجْرَةَ نَادَانِي، فَقَالَ: "أَمْكُثِي فِي بَيْتِكَ حَتَّى يَلْغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ". قَالَتْ: فَأَعْتَدْتُ فِيهِ
أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا، قَالَتْ: فَقَضَى بِهِ بَعْدَ ذَلِكَ عُمَانٌ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَالْأَرْبَعَةُ، وَصَحَّحَهُ
التِّرْمِذِيُّ، وَالدُّهْلِيُّ، وَابْنُ حِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ وَغَيْرُهُمْ } [3].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'எனது தாயின் சகோதரி விவாகரத்து செய்யப்பட்டிருந்தார். அவர் தனது பேரிச்சை மரங்களிலிருந்து பழங்களைப் பறிக்க விரும்பினார். ஆனால் ஒரு மனிதர் அவர் (இத்தா காலத்தில் வீட்டை விட்டு) வெளியேறுவதைத் தடுத்தார். எனவே, அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'தாராளமாக, உனது பேரிச்சை மரங்களிலிருந்து பழங்களைப் பறித்துக்கொள். ஏனெனில், நீ தர்மம் செய்யலாம் அல்லது ஒரு நற்செயலைச் செய்யலாம்' என்று கூறினார்கள்.'

ஃபுரைஆ பின்த் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'என் கணவர் தனக்குரிய சில அடிமைகளைத் தேடிச் சென்றார்; அவர்கள் அவரைக் கொன்றுவிட்டனர். எனது கணவர் தனக்குச் சொந்தமான தங்குமிடத்தையோ, ஜீவனாம்சத்தையோ எனக்கு விட்டுச் செல்லாததால், நான் என் குடும்பத்தாரிடம் திரும்பிச் செல்ல நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அனுமதி கேட்டேன். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் 'ஆம்' என்றார்கள். நான் (அந்த) அறையில் இருந்தபோது, அவர்கள் என்னை அழைத்து, 'விதிக்கப்பட்ட காலம் (இத்தா) முடியும் வரை உனது வீட்டிலேயே தங்கியிரு' என்று கூறினார்கள். எனவே நான் அதில் நான்கு மாதங்கள் மற்றும் பத்து நாட்கள் (இத்தாவைக்) கடைப்பிடித்தேன்.' மேலும் அவர் கூறினார்: 'அதற்குப் பிறகு உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் அதற்கேற்ப தீர்ப்பளித்தார்கள்.'

1111

:

وَعَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ قَالَتْ: { يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ زَوْجِي طَلَّقَنِي ثَلَاثًا، وَأَخَافُ أَنْ يُفْتَحَمَ عَلَيَّ، قَالَ: فَأَمَرَهَا، فَتَحَوَّلَتْ. } { رَوَاهُ مُسْلِمٌ } [1].

ஃபாத்திமா பின்த் கைஸ் (ரழி) அறிவித்தார்கள்: (அவர்கள் கூறினார்கள்:) "அல்லாஹ்வின் தூதரே! என் கணவர் என்னை மூன்று தலாக் கூறி விவாகரத்து செய்துவிட்டார். மேலும், என் மீது (யாராவது) அத்துமீறி நுழைந்துவிடுவார்களோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன்." (இவ்வாறு அவர் கூறியதும்,) அவர் (நபி ஸல்) அவளுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள், அவள் (வேறு வீட்டிற்கு) மாறிச் சென்றாள். (இதை) முஸ்லிம் (நூல்) அறிவித்துள்ளது.

1112

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ قَالَ: { لَا تُلْبِسُوا عَلَيْنَا سِنَّةَ نَبِيِّنَا، عِدَّةُ أُمَّ الْوَلَدِ إِذَا تَوَفَّي عَنْهَا سِدُّهَا أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا } . رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَابْنُ مَاجَةَ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ، وَأَعْلَلَهُ الدَّارَقُطْنِيُّ بِإِلَّا نَقِطَاعِ [1] .

அம்ரு இப்னுல் ஆஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'எங்கள் நபியின் சுன்னாவை எங்களுக்குக் குழப்பாதீர்கள் (அல்லது குழப்பமடையச் செய்யாதீர்கள்); (ஏனெனில்) எஜமான் இறந்துவிட்ட, (அவருக்குக்) குழந்தை பெற்ற அடிமைப் பெண்ணின் (உம்முல் வலத்) இத்தாக் காலம் நான்கு மாதங்களும் பத்து நாட்களுமாகும்.'

1113

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { إِنَّمَا الْأَقْرَاءُ; الْأَطْهَارُ } . أَخْرَجَهُ مَالِكٌ فِي قِصَّةِ بَسْنَدٍ صَحِيحٍ [1] .

ஆயிஷா (ரழியல்லாஹு அன்ஹா) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக 'அல்-அக்ராஃ' என்பது தூய்மையான காலங்களாகும்." இதை மாலிக் (ரஹ்மத்துல்லாஹி அலைஹி) அவர்கள் ஒரு நிகழ்வில் ஆதாரப்பூர்வமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

1114

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { طَلَأُ الْأَمَةِ تَطْلِقَتَانِ، وَعِدَّتُهَا حَيْضَتَانِ } رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ [1] .

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அடிமைப் பெண்ணின் தலாக் இரண்டு தலாக்குகளாகும் (அதாவது, அவளுக்கு இரண்டு தலாக் மட்டுமே வழங்க முடியும்); அவளுடைய இத்தா (காத்திருப்பு காலம்) இரண்டு மாதவிடாய்களாகும் (இது சுதந்திரப் பெண்ணின் இத்தாவின் பாதியாகும்). ஆதாரம்: அத்-தாரகுத்னீ.

1114

:

وَأَخْرَجَهُ مَرْفُوعًا وَضَعْفَهُ [1] .

அவர் அதை மர்பூஃ (நபி (ஸல்) அவர்களின் கூற்று) என்று அறிவித்து,

அதை தஃயீஃப் (பலவீனமானது) என வகைப்படுத்தினார்கள்.

1115

:

وَأُخْرِجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ مَاجَةَ: مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ، وَخَالِقُوهُ،
فَاتَّفَقُوا عَلَى ضَعْفِهِ [1].

அபூ தாவுத், அத்-திர்மிதீ மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோர் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பின் வாயிலாக அறிவித்த மேற்கூறிய ஹதீஸை, அல்-ஹாகிம் அவர்கள் ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்திய போதிலும், (பெரும்பாலான ஹதீஸ்) அறிஞர்கள் அவருடன் முரண்பட்டு, அது ளஃஃப் (பலவீனமானது) என்பதையே ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

1116

:

وَعَنْ رُوَيْفِعِ بْنِ ثَابِتٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا يَحِلُّ
لِأَمْرِئٍ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يَسْقِيَ مَاءً زَرَعَهُ غَيْرِهِ. } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ،
وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ، وَحَسَنَهُ الْبَرَّاؤُ [1].

ருவைஃபி' இப்னு ஸாபித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் நம்பிக்கை கொண்ட ஒரு மனிதருக்கு, தனது நீரை (விந்தணுவை) பிறிதொருவரின் பயிரில் (அதாவது, சட்டப்பூர்வமாக தனக்கு உரிமையற்ற ஒரு பெண்ணின் கர்ப்பப்பையில்) பாய்ச்சுவது ஆகுமானதல்ல." இதை அபூதாவுத் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோர் பதிவுசெய்துள்ளனர். இப்னு ஹிப்பான் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என்றும், அல்-பஸ்ஸார் இதை ஹஸன் (நல்லது) என்றும் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

1117

:

وَعَنْ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - - { فِي أَمْرِ أَوَّلِ الْمَقْفُورِ - تَرَبَّصْ أَرْبَعِ سِنِينَ، ثُمَّ تَعَدَّ أَرْبَعَةَ
أَشْهُرٍ وَعَشْرًا. } أَخْرَجَهُ مَالِكٌ، وَالشَّافِعِيُّ [1].

காணாமல் போன கணவனின் மனைவியைப் பற்றி உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அவள் நான்கு ஆண்டுகள் (கணவன் திரும்புவதற்காக அல்லது அவனது நிலை அறியும் வரை) காத்திருக்க வேண்டும். பின்னர், நான்கு மாதங்களும் பத்து நாட்களும் 'இத்தா'வைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் (அதன் பிறகு அவள் மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம்).

وَعَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يَبِيتَنَّ رَجُلٌ عِنْدَ امْرَأَةٍ إِلَّا أَنْ يَكُونَ نَازِكًا، أَوْ ذَا مَحْرَمٍ } . أَخْرَجَهُ الدَّارِقُطْنِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ [1] .

அல்-முகீரா பின் ஷுஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "காணாமல் போனவரின் மனைவி, (அவன் இறந்துவிட்டான் அல்லது உயிருடன் இருக்கிறான் என்ற) தெளிவான ஆதாரம் அவளுக்குக் கிடைக்கும் வரை அவனது மனைவியாகவே நீடிப்பாள்." அத்-தாரகுத்னி இதனை தஃஃப் (பலவீனமான) அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்.

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يَبِيتَنَّ رَجُلٌ عِنْدَ امْرَأَةٍ إِلَّا أَنْ يَكُونَ نَازِكًا، أَوْ ذَا مَحْرَمٍ } . أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1] .

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு ஆண், ஒரு பெண்ணின் கணவனாகவோ அல்லது மஹ்ரமாகவோ இருந்தாலன்றி, அவளுடைய வீட்டில் இரவு தங்கக் கூடாது."

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ } . أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ [1] .

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு ஆண் ஒரு பெண்ணுடன் (அதாவது, அந்நியப் பெண்ணுடன்) தனித்திருக்க வேண்டாம், ஒரு மஹ்ரமுடன் தவிர." இதை புகாரி அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ فِي سَبَايَا أُوطَاسٍ: { لَأُوطِئَ حَامِلٌ حَتَّى تَضَعَ، وَلَا غَيْرُ ذَاتِ حَمْلٍ حَتَّى تَحِيضَ حَيْضَةً } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ الْخَاكِمُ [1].

அபூ ஸயீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அவ்தாஸ் (போரில் கிடைத்த) பெண் போர்க்கைதிகள் (அடிமைப் பெண்கள்) தொடர்பாக நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கர்ப்பிணியான (அடிமைப்) பெண்ணுடன் அவள் பிரசவிக்கும் வரை (தாம்பத்திய உறவு கொள்ளக்கூடாது), மேலும் கர்ப்பிணியாக இல்லாதவளுடன் அவளுக்கு ஒரு மாதவிடாய் காலம் வரும் வரை (தாம்பத்திய உறவு கொள்ளக்கூடாது)." இதை அபூ தாவூத் அவர்கள் அறிவித்தார்கள், மற்றும் அல்-ஹாகிம் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தினார்கள்.

1122

:

وَلَهُ شَاهِدٌ: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ فِي الدَّارِ قُطْنِي [1].

அதற்கு (முந்தைய ஹதீஸுக்கு) இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக (அறிவிக்கப்பட்ட) ஒரு ஷாஹித் (துணை அறிவிப்பு) அத்-தாரகுத்னீயின் நூலில் உள்ளது.

1123

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { أَوْلَدُ الْفِرَاشِ، وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ. } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ مِنْ حَدِيثِهِ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "குழந்தை, படுக்கைக்குரியவருக்கே (அதாவது, கணவனுக்கே) உரியது. விபச்சாரம் செய்தவருக்குக் கல் (அதாவது, எந்த உரிமையுமின்றி ஏமாற்றமே) தான்."

1124

:

وَمِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ فِي قِصَّةٍ [1].

மேலும், ஒரு சம்பவம் தொடர்பாக ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்தும் (இது இடம்பெற்றுள்ளது).

1125

:

وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ النَّسَائِيِّ [1].

மேலும் இப்னு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அந்-நஸாயீயில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

1126

:

وَعَنْ عُثْمَانَ. عِنْدَ أَبِي دَاوُدَ [1].

மேலும் உஸ்மான் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து (ஒரு ஹதீஸ்) அபுதாவுதில் பதிவாகியுள்ளது.

1127

:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا تُحَرِّمُ الْمَصَّةَ وَالْمَضَّيْنِ. { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முறை அல்லது இரு முறை (மார்பிலிருந்து) பால் உறிஞ்சுவது (பாலுறவுத் தடைக்குரிய உறவை) ஹராம் ஆக்காது." இதை முஸ்லிம் பதிவு செய்துள்ளார்.

1128

:

وَعَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَنْظِرْنَ مِنْ إِخْوَانِكُنَّ، فَإِنَّمَا الرِّضَاعَةُ مِنَ الْمَجَاعَةِ. { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(பெண்களே!) உங்கள் சகோதரர்கள் யார் என்பதை (கவனமாக) உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், பாலூட்டுதல் என்பது பசியின் காரணமாகவே (உறவை) ஏற்படுத்துகிறது (அதாவது, குழந்தை பசியாறும் அளவுக்குப் பால் அருந்தி, அதன் உடல் வளர்ச்சிக்கு அதுவே முக்கிய உணவாக அமையும் போது மட்டுமே பால் உறவு சட்டப்பூர்வமாக அமையும்)." இந்த ஹதீஸ் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

وَعَنْهَا قَالَتْ: { جَاءَتْ سَهْلَةَ بِنْتُ سَهْلٍ. فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ سَالِمًا مَوْلَى أَبِي حَذِيفَةَ
مَعَنَافِي بَيْتِنَا، وَقَدْ بَلَغَ مَا يَبْلُغُ الرَّجَالُ. قَالَ: أَرْضِعِيهِ. تَحْرُمِي عَلَيْهِ. } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஸுஹைல் (ரழி) அவர்களின் மகள் ஸஹ்லா (ரழி) அவர்கள் வந்து,
"அல்லாஹ்வின் தூதரே! அபூ ஹுதைஃபாவின் மவ்லா (விடுவிக்கப்பட்ட
அடிமை மற்றும் வளர்ப்பு மகன்) ஸாலிம் எங்களுடன் எங்கள் வீட்டில்
வசிக்கிறார். மேலும், ஆண்கள் அடையும் (பருவ) நிலையை அவர்
அடைந்துவிட்டார்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள்,
"அவருக்குப் பாலூட்டுங்கள். அதன் மூலம் நீங்கள் அவருக்கு (திருமண
உறவுக்கு) ஹராமாகி விடுவீர்கள்" என்று கூறினார்கள். (இதை) முஸ்லிம்
அறிவித்தார்.

وَعَنْهَا: { أَنَّ أَفْلَحَ - أَخَا أَبِي الْقُعَيْسِ - جَاءَ يَسْتَأْذِنُ عَلَيْهَا بَعْدَ الْحِجَابِ. قَالَتْ: فَأَبَيْتُ أَنْ
أَذْنَ لَهُ، فَلَمَّا جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَخْبَرْتُهُ بِالَّذِي صَنَعْتُ، فَأَمَرَنِي أَنْ أَذْنَ
لَهُ عَلَيَّ. وَقَالَ: إِنَّهُ عَمَلٌ. } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அபுல் குஹஸின் சகோதரரான அஃப்லஹ், ஹிஜாப் சட்டம் வந்த பிறகு
என்னிடம் வர அனுமதி கேட்டார். நான் அவருக்கு அனுமதி கொடுக்க
மறுத்துவிட்டேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வந்தபோது, நான்
செய்ததைப் பற்றி அவர்களிடம் தெரிவித்தேன். அப்போது அவர்கள்,
என்னைச் சந்திக்க அவருக்கு அனுமதி கொடுக்குமாறு எனக்குக்
கட்டளையிட்டார்கள். மேலும், 'நிச்சயமாக அவர் உன்னுடைய தந்தை வழி
மாமா ஆவார் (அதாவது, பால் குடி உறவு முறைப்படி உனக்கு
மாமாவாகிறார்)' என்றும் கூறினார்கள்.

وَعَنْهَا قَالَتْ: { كَانَ فِيمَا أُنْزِلُ فِي الْقُرْآنِ: عَشْرُ رَضَعَاتٍ مَعْلُومَاتٍ يُحَرِّمْنَ، ثُمَّ لُسْخَنَ
بِخَمْسٍ مَعْلُومَاتٍ، فَتَوَفَّي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَهِيَ [1] فِيمَا يُقْرَأُ مِنَ
الْقُرْآنِ. } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [2].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: குர்ஆனில் அருளப்பட்டவற்றில், 'தெரிந்த பத்து தாய்ப்பால் குடித்தல்கள் (திருமண உறவை) தடைசெய்யும்' என்பதும் இருந்தது. பின்னர், அவை 'தெரிந்த ஐந்து (தாய்ப்பால் குடித்தல்கள்)' என்பதால் மாற்றப்பட்டன. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வஃபாத்தானபோது, (ஐந்து தாய்ப்பால் குடித்தல்கள் பற்றிய) அந்த வசனம் குர்ஆனில் ஓதப்பட்டு வந்தவற்றில் இருந்தது.

1132

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أُرِيدَ عَلَى ابْنَةِ حَمْزَةَ .
فَقَالَ: "إِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِي; إِنَّهَا ابْنَةُ أُخِي مِنْ الرِّضَاعَةِ { [1] وَيَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعَةِ [2] مَا
يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [3]

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் ஹம்ஸா (ரழி) அவர்களின் மகளைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும்படி (சிலரால்) கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள், "நிச்சயமாக அவள் எனக்கு ஹராம் (திருமணம் செய்ய விலக்கப்பட்டவள்); ஏனெனில் அவள் எனது பால்குடி சகோதரரின் மகள் ஆவாள் (ஆகவே எனக்கு மருமகள் உறவு); மேலும் இரத்த உறவின் காரணத்தால் ஹராம் ஆக்கப்பட்டவை எல்லாம் பால்குடி உறவின் காரணத்தாலும் ஹராம் ஆகும்." (இந்த ஹதீஸ் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1133

:

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يُحْرِمُ مِنَ
الرِّضَاعَةِ إِلَّا مَا فَتَقَ الْأُمَمَاءُ, وَكَانَ قَبْلَ الْفِطَامِ . { رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ, وَصَحَّحَهُ هُوَ وَالْحَاكِمُ [1]

பாலூட்டலின் மூலம் (திருமணம்) தடைசெய்யப்படுவது, குடல்களைச் சென்றடைந்து (உடலுக்கு ஊட்டமளித்து, பசியைப் போக்கக்கூடிய)தாகவும், பால்குடி மறக்கடிக்கப்படும் (இரண்டு வருட) காலத்திற்கு முன்பாக (அருந்தப்பட்ட)தாகவும் இருப்பதைத்தவிர வேறில்லை.

1134

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { لَا رَضَاعَ إِلَّا فِي الْحَوْلَيْنِ } رَوَاهُ الدَّارِ قُطْنِيُّ وَابْنُ عَدِيٍّ مَرْفُوعًا وَمَوْقُوفًا, وَرَجَّحَا الْمَوْقُوفَ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: பால் குடிப்பதால் ஏற்படும் உறவு (மஹ்ரம் உறவு) முதல் இரண்டு ஆண்டுகளில் மாத்திரமே (ஏற்படும்). இதனை தாரகுத்தனியும், இப்பனு அதீயும் மர்ஃபூஃ (நபி (ஸல்) அவர்களின் கூற்றாக) என்றும், மவ்கூஃப் (நபித்தோழரின் கூற்றாக) என்றும் அறிவிக்கின்றனர். இருப்பினும், இது மவ்கூஃப் (அதாவது இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களின் கூற்று) என்பதே வலுவான கருத்து என அவர்கள் இருவரும் கருதினார்கள்.

1135

:

وَعَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا رَضَاعَ إِلَّا مَا أَنْشَرَ الْعَظْمَ, وَأَنْبَتَ اللَّحْمَ. } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ [1].

இப்பனு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எலும்புகளை வலுப்படுத்தி, சதையை வளர்க்கக்கூடியதே (சட்டரீதியான உறவை ஏற்படுத்தும்) பால்குடியாகும்." இதை அபூதாவூத் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

1136

:

وَعَنْ عُقْبَةَ بْنِ الْحَارِثِ; { أَنَّهُ تَزَوَّجَ أُمَّ يَحْيَى بِنْتُ أَبِي إِهَابٍ, فَجَاءَتْ إِمْرَأَةً. فَقَالَتْ: قَدْ أَرْضَعْتُكُمْ, فَسَأَلَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: كَيْفَ وَقَدْ قِيلَ? فَقَارَقَهَا عُقْبَةُ. وَنَكَحَتْ زَوْجًا غَيْرَهُ. } أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ [1].

உக்பா இப்பனு அல்-ஹாரிஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அவர்கள் அபூ இஹாபின் மகளான உம்மு யஹ்யாவை மணந்தார்கள். அப்போது ஒரு பெண் வந்து, "உங்கள் இருவருக்கும் நான் பாலூட்டியுள்ளேன்" என்று கூறினார். எனவே, அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், " (நீங்கள் பால்குடிச் சகோதரர் என்று) கூறப்பட்டுவிட்ட பிறகு எப்படி (இந்த திருமண உறவை வைத்திருக்க முடியும்)?" என்று பதிலளித்தார்கள். எனவே, உக்பா (ரழி) அவர்கள் அவளைப் பிரிந்துவிட்டார்கள், மேலும் அவள் வேறொரு கணவரை மணந்து கொண்டாள். இதை அல்-புகாரி பதிவு செய்துள்ளார்.

وَعَنْ زِيَادِ السَّهْمِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ تُسْتَرْضَعَ الْحَمَقَى. } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَهُوَ مُرْسَلٌ, وَلَيْسَتْ لَزِيَادٍ صُحْبَةً [1].

ஸியாத் அஸ்-ஸஹ்மி அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அறிவற்ற பெண்ணை (ஒரு குழந்தைக்கு) பாலூட்டச் செய்வதைத் தடுத்தார்கள்.

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { دَخَلَتْ هَذُ بِنْتُ عُبَيْةَ - امْرَأَةَ أَبِي سُفْيَانَ - عَلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - . فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ أَبَا سُفْيَانَ رَجُلٌ شَحِيحٌ لَا يُعْطِينِي مِنَ النَّفَقَةِ مَا يَكْفِينِي وَيَكْفِي بَنِيَّ, إِلَّا مَا أَخَذْتُ مِنْ مَالِهِ بِغَيْرِ عِلْمِهِ, فَهَلْ عَلَيَّ فِي ذَلِكَ مِنْ جُنَاحٍ? فَقَالَ: خُذِي مِنْ مَالِهِ بِالْمَعْرُوفِ مَا يَكْفِيكَ, وَيَكْفِي بَنِيكَ. } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அபூ சுஃப்யானின் மனைவியான உத்பாவின் மகள் ஹிந்த் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அபூ சுஃப்யான் ஒரு கஞ்ச மனிதர் (ஷஹீஹ்). எனக்கும் என் பிள்ளைகளுக்கும் போதுமான பராமரிப்புச் செலவை (நஃபகாவை) அவர் தருவதில்லை, நான் அவருக்குத் தெரியாமல் அவருடைய செல்வத்திலிருந்து எடுத்துக்கொண்டால் அன்றி. இதில் என் மீது ஏதேனும் குற்றமுண்டா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவருடைய செல்வத்திலிருந்து உனக்கும் உன்னுடைய பிள்ளைகளுக்கும் போதுமானதை நியாயமான முறையில் (மா'ரூஃப்) எடுத்துக்கொள்" என்று கூறினார்கள்.

وَعَنْ طَارِقِ الْمُخَارِبِيِّ قَالَ: { قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ, فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَائِمٌ يَخْطُبُ وَيَقُولُ: يَدُ الْمُعْطَى الْعُلْيَا, وَابْدَأْ بِمَنْ تَعُولُ: أُمُّكَ وَأَبَاكَ, وَأُخْتُكَ وَأَخَاكَ, ثُمَّ أَدْنَاكَ أَدْنَاكَ. } رَوَاهُ النَّسَائِيُّ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ, وَالِدُ الرَّقْطَنِيِّ [1].

தாரிக் அல்-முஹாரிபி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"நாங்கள் மதீனாவிற்கு வந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நின்று உரையாற்றிக்கொண்டு இவ்வாறு கூறினார்கள்: 'கொடுப்பவரின் கை உயர்ந்தது (மேலானது/சிறந்தது). முதலில் உங்கள் பராமரிப்பில் உள்ளவர்களிடமிருந்து (தர்மம் செய்யத்) துவங்குங்கள்: உங்கள் தாய் மற்றும் தந்தை, உங்கள் சகோதரி மற்றும் சகோதரர், பிறகு உங்களுக்கு நெருக்கமானவர், பிறகு உங்களுக்கு நெருக்கமானவர்.'" அந்-நஸாஃ இதனைப் பதிவுசெய்துள்ளார்கள். இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அத்-தாரகுத்னீ ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரம் பிரித்துள்ளனர்.

1140

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1] .
لِلْمَمْلُوكِ طَعَامُهُ وَكِسْوَتُهُ، وَلَا يُكَلَّفُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا يُطِيقُ .

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு அடிமைக்கு அவரது உணவும் உடையும் (அவரது உரிமையாளரால்) வழங்கப்பட வேண்டும். மேலும், அவரால் இயன்ற வேலையைத் தவிர வேறு எந்த வேலையும் அவர் மீது சுமத்தப்படக் கூடாது." முஸ்லிம் பதிவுசெய்துள்ளார்.

1141

:

وَعَنْ حَكِيمِ بْنِ مُعَاوِيَةَ الْقُشَيْرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: { قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا حَقُّ زَوْجَةٍ أَحَدِنَا عَلَيْهِ؟ قَالَ: أَنْ تُطْعِمَهَا إِذَا طَعِمْتَ، وَتَكْسُوَهَا إِذَا اكْتَسَيْتَ، وَلَا تَضْرِبَ الْوَجْهَ، وَلَا تُقَبِّحُ... } . الْحَدِيثُ. وَتَقَدَّمَ فِي عَشْرَةِ نِسَاءٍ. [1] .

ஹகீம் பின் முஆவியா அல்-குஷைரீ அவர்கள் தனது தந்தை (முஆவியா பின் ஹைதா அல்-குஷைரீ ரழி) அவர்கள் வாயிலாக அறிவித்தார்கள்: நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்)! எங்களில் ஒருவரின் மனைவிக்கு, அவளுடைய கணவன் மீதுள்ள உரிமை என்ன?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "நீங்கள் உண்ணும் போது அவளுக்கும் உணவு கொடுக்க வேண்டும், நீங்கள் ஆடை அணியும் போது அவளுக்கும் ஆடை அணிவிக்க வேண்டும், அவளுடைய முகத்தில் அடிக்கக் கூடாது, அவளை இழிவாகப் பேசவோ (அவளது தோற்றத்தை இழிவுபடுத்தவோ, அவமானப்படுத்தவோ) கூடாது" என்று பதிலளித்தார்கள்.

1142

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي حَدِيثٍ
الْحَجَّ بِطَوْلِهِ - قَالَ فِي ذِكْرِ النِّسَاءِ: { وَلَهُنَّ عَلَيْكُمْ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ. } { أَخْرَجَهُ
مُسْلِمٌ [1] .

ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் - நீண்ட ஹஜ்ஜின் ஹதீஸில் - பெண்கள் குறித்துக்
கூறினார்கள்: "அவர்களுக்கு (பெண்களுக்கு) நியாயமான முறையில் உணவும்
உடையும் வழங்குவது உங்கள் மீதுள்ள கடமையாகும் (அது அவர்களின்
உரிமையாகும்)." முஸ்லிம் இதை அறிவித்தார்கள்.

1143

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - {
كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُضَيِّعَ مَنْ يَقُوتُ. } { رَوَاهُ النَّسَائِيُّ. [1] .

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதன்
பாவிப்பதற்குப் போதுமானது, தான் பராமரிக்க வேண்டியவர்களை
(அதாவது, தன் குடும்பத்தினர் மற்றும் தனக்குக் கீழ் உள்ளவர்களை)ப்
புறக்கணிப்பதே ஆகும்."
இதை நஸாய் அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்.

1143

:

وَهُوَ عِنْدَ مُسْلِمٍ بِلَفْظٍ: أَنْ يَحْسِبَ عَمَّنْ يَمْلِكُ قُوَّتَهُ [1] .

முஸ்லிமில் இந்த வாசகம் இடம்பெற்றுள்ளது: (ஒருவன்) எவருடைய
உணவை (அளிக்கும் பொறுப்பு) அவன் மீது இருக்கிறதோ, அவருக்கு
(அவ்வுணவைத்) தடுத்துக் கொள்வதாகும்.

1144

:

وَعَنْ جَابِرٍ - يَرْفَعُهُ، فِي الْحَامِلِ الْمَتَوَفَّى عَنْهَا - قَالَ: { لَا نَفَقَةَ لَهَا } { أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ،
وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ، لَكِنْ قَالَ: الْمَحْفُوظُ وَقْفُهُ [1] .

கணவர் மரணித்த ஒரு கர்ப்பிணிப் பெண்ணைப் பற்றி ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள்
நபி (ஸல்) அவர்களின் கூற்றாக அறிவித்தார்கள்: "அவளுக்கு ஜீவனாம்சம்

இல்லை." இதை பைஹகீ பதிவு செய்துள்ளார். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள், ஆனால் அவர் (பைஹகீ) கூறினார்: "பாதுகாக்கப்பட்ட (சரியான) அறிவிப்பு மவ்ஹூப் (நபித்தோழரின் கூற்று) ஆகும்."

1145

:

وَتَبَتَ نَفْيُ النَّفَقَةِ فِي حَدِيثِ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ كَمَا تَقَدَّمَ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

கைஸ் அவர்களின் மகளான ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்களின், முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட ஹதீஸில், (இறுதித் தலாக் சொல்லப்பட்ட ஒரு பெண்ணுக்கு) ஜீவனாம்சம் இல்லை என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.

1146

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَلَيْدٍ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنْ أَلَيْدِ السُّفْلَى, وَيَبْدَأُ أَحَدُكُمْ بِمَنْ يَعْولُ. تَقُولُ الْمَرْأَةُ: أَطْعَمَنِي, أَوْ طَلَّقَنِي. }
رَوَاهُ الدَّارِ قُطْنِي, وَإِسْنَادُهُ حَسَنٌ [1]

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உயர்ந்த கை தாழ்ந்த கையை விடச் சிறந்தது. உங்களில் ஒருவர் தாம் பொறுப்பேற்றுள்ளவர்களுக்கு (செலவு செய்வதிலிருந்து) ஆரம்பிக்கட்டும். (ஏனெனில்) மனைவி, 'எனக்கு உணவளியுங்கள் அல்லது என்னை விவாகரத்துச் செய்யுங்கள்' என்று கூறுவாள்."
இதை அத்-தாரகுத்னி அவர்கள் பதிவு செய்தார்கள், மேலும் இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஹஸன் (நல்லது) ஆகும்.

1147

:

وَعَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ - فِي الرَّجُلِ لَا يَجِدُ مَا يُفْقُ عَلَى أَهْلِهِ - قَالَ: { يُفَرِّقُ بَيْنَهُمَا } .
أَخْرَجَهُ سَعِيدُ بْنُ مَنْصُورٍ: عَنْ سُفْيَانَ, عَنْ أَبِي الزِّنَادِ, عَنْهُ. قَالَ: { فَقُلْتُ لِسَعِيدِ بْنِ
الْمُسَيَّبِ: سُنَّةٌ؟ فَقَالَ: سُنَّةٌ } . وَهَذَا مَرْسَلٌ قَوِيٌّ [1].

தனது மனைவிக்குச் செலவழிக்க எதுவும் இல்லாத ஒரு மனிதரைப் பற்றி ஸயீத் பின் அல்-முஸய்யப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'கணவன்-மனைவி இருவரும் பிரிக்கப்பட வேண்டும்.'

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "இறைத்தூதரே! என்னிடம் ஒரு தீனார் உள்ளது" என்றார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அதை உனக்காகச் செலவிடு" என்றார்கள். அவர், "என்னிடம் வேறொன்று உள்ளது" என்றார். அதற்கு அவர்கள், "அதை உன் பிள்ளைக்காகச் செலவிடு" என்றார்கள். அவர், "என்னிடம் வேறொன்று உள்ளது" என்றார். அதற்கு அவர்கள், "அதை உன் பணியாளருக்காகச் செலவிடு" என்றார்கள். அவர், "என்னிடம் வேறொன்று உள்ளது" என்றார். அதற்கு அவர்கள், "(அதை எங்கு செலவிடுவது என்பது பற்றி) நீயே நன்கு அறிந்தவன்" என்றார்கள்.

இதை ஷாஃபிஃ மற்றும் அபூதாவூத் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இதன் வாசகம் ஷாஃபிஃ அவர்களுக்குரியதாகும். அன்-நஸாஃ மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர், பிள்ளைக்கு முன்பாக மனைவியைக் குறிப்பிட்டு இதனைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

1150

:

وَعَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: { قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَنْ أَبْرُ؟ قَالَ: "أُمَّكَ".
قُلْتُ: تُمْ مِنْ؟ قَالَ: "أُمَّكَ". قُلْتُ: تُمْ مِنْ؟ قَالَ: "أَبَاكَ، تُمْ
الْأَقْرَبَ فَالْأَقْرَبَ". { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنَهُ [1].

பஹ்ஸ் இப்னு ஹகீம் அவர்கள் தனது தந்தை வழியாக தனது பாட்டனார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்:
நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்), நான் யாரிடம் நன்முறையில் நடந்துகொள்ள வேண்டும்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "உன் தாயாருக்கு" என்று பதிலளித்தார்கள். நான், "பின்னர் யாருக்கு?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "உன் தாயாருக்கு" என்று பதிலளித்தார்கள். நான், "பின்னர் யாருக்கு?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "உன் தந்தைக்கு, பின்னர் நெருக்கமானவர்களுக்கு, பின்னர் நெருக்கமானவர்களுக்கு" என்று பதிலளித்தார்கள். அபூ தாவூத் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோர் இதனை அறிவித்துள்ளனர்; பிந்தையவர் இதனை ஹஸன் (நல்லது) என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்.

1151

:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ: { يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ ابْنِي هَذَا كَانَ بَطْنِي لَهُ وَعَاءٌ، وَتَدْيِي لَهُ سِقَاءٌ، وَحَجْرِي لَهُ جَوَاءٌ، وَإِنَّ أَبَاهُ طَلَّقَنِي، وَأَرَادَ أَنْ يَنْتَزِعَهُ مِنِّي. فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْتِ أَحَقُّ بِهِ، مَا لَمْ تَنْكِحِي. { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ الْهَاجِمُ [1].

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஒரு பெண், "அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்), என்னுடைய இந்த மகன்: என் வயிறு அவனுக்கு ஒரு கொள்கலனாக (கர்ப்பப்பையாக) இருந்தது, என் மார்பகங்கள் அவனுக்குப் பாலூட்டும் மூலமாக இருந்தன, என் மடி அவனுக்குத் தங்குமிடமாக இருந்தது. ஆயினும், அவனது தந்தை என்னை விவாகரத்து செய்துவிட்டார், மேலும் அவனை என்னிடமிருந்து பிரித்துச் செல்ல விரும்புகிறார்" என்று கூறினார். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நீர் மறுமணம் செய்யாத வரை, அவனுக்கு நீரே அதிக உரிமையுடையவர்" என்று அப்பெண்ணிடம் பதிலளித்தார்கள். இதனை அஹ்மத் மற்றும் அபு தாவூத் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். அல்-ஹாகிம் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

1152

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ: { يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ زَوْجِي يُرِيدُ أَنْ يَذْهَبَ بِابْنِي، وَقَدْ نَفَعَنِي، وَسَقَانِي مِنْ بَيْتِ أَبِي عَنَبَةَ [1] فَجَاءَ زَوْجُهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَا غُلَامُ! هَذَا أَبُوكَ وَهَذِهِ [2] أُمُّكَ، فَخُذْ بِيَدِ ابْنَيْهِمَا شِئْتَ فَأَخَذَ بِيَدِ أُمِّهِ، فَانْطَلَقَتْ بِهِ. { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَاللُّبَّاعَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ [3]

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஒரு பெண் கூறினார், "அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்), என் கணவர் என் மகனை (என்னிடம் இருந்து) அழைத்துச் செல்ல விரும்புகிறார், அவனோ எனக்குப் பயனளித்திருக்கிறான், மேலும் அபூ இனபாவின் கிணற்றிலிருந்து எனக்குக் குடிநீர் கொண்டு வந்து தந்திருக்கிறான் (என் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துள்ளான்)." பிறகு, அப்பெண்ணின் கணவர் வந்தார். மேலும் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இளைஞனே, இவர் உன் தந்தை, இவர் உன் தாய். ஆகவே, அவர்களில் நீ விரும்பியவரின் கையைப் பிடித்துக்கொள் (அவருடன் செல்)." அவன் தன் தாயின் கையைப் பிடித்தான், மேலும் அவள் அவனுடன் (தன் வீட்டிற்கு) சென்றுவிட்டாள். இதை அஹ்மத் மற்றும் அல்-அர்பஆ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். அத்-திர்மிதீ இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரம் பிரித்துள்ளார்.

1153

:

وَعَنْ رَافِعِ بْنِ سِنَانٍ؛ { أَنَّهُ أَسْلَمَ، وَأَبَتْ أُمُّهُ أَنْ تُسْلِمَ. فَأَقْعَدَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
- أَلُمَّ نَاحِيَةً، وَالْأَبُ نَاحِيَةً، وَأَقْعَدَ الصَّبِيَّ بَيْنَهُمَا. فَمَالَ إِلَى أُمِّهِ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ اهْدِهِ. فَمَالَ
إِلَى أَبِيهِ، فَأَخَذَهُ. { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائُفِيُّ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

ராஃபிஃ இப்னு சினான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால் அவர்களின் மனைவி இஸ்லாத்தை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தாயை ஒரு பக்கத்திலும், தந்தையை மறுபக்கத்திலும் அமரச்செய்து, சிறுவனை அவ்விருவருக்கும் இடையில் அமரச்செய்தார்கள் (யார் பொறுப்பில் செல்வான் என்பதை அறிய). அப்போது அவன் (சிறுவன்) தன் தாயின் பக்கம் சாய்ந்தான். உடனே நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், ***"அல்லாஹும்ம இஹ்திஹி"*** (யா அல்லாஹ்! இவனுக்கு நேர்வழி காட்டுவாயாக) என்று கூறினார்கள். பின்னர் அவன் தன் தந்தையின் பக்கம் சாய்ந்தான். அதனால் தந்தை அவனை அழைத்துச் சென்றார் (அல்லது தன் பொறுப்பில் எடுத்துக்கொண்டார்). இதை அபூதாவூத் மற்றும் அந்-நஸாய் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். அல்-ஹாக்கிம் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1154

:

وَعَنْ الْأَبْرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا؛ { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَضَى فِي ابْنَةِ
حَمْزَةَ لِحَالَتِهَا، وَقَالَ: الْحَالَةُ بِمَنْزِلَةِ الْأُمِّ. { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ [1].

அல்-பரா பின் ஆசிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள், ஹம்ஸா (ரழி) அவர்களின் மகளின் விடயமாக

(அவளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பு குறித்து), அவளுடைய தாயின் சகோதரிக்குச் சாதகமாக தீர்ப்பளித்தார்கள். மேலும், "தாயின் சகோதரி, தாயின் அந்தஸ்தில் இருக்கிறார்" என்று கூறினார்கள். இதனை அல்-புகாரி அறிவித்துள்ளார்.

1155

:

وَأُخْرِجَهُ أَحْمَدُ: مِنْ حَدِيثِ عَلِيٍّ فَقَالَ: { وَالْجَارِيَةُ عِنْدَ خَالَتِهَا, فَإِنَّ الْخَالََةَ وَالِدَةٌ } [1]

அஹ்மத் அவர்கள் அலி (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து அறிவித்தார்கள், அவர்கள் கூறினார்கள்: "சிறுமி அவளுடைய தாய்ச் சகோதரியிடம் இருக்கிறாள் (அவளிடம் இருக்க வேண்டும் என்பதே தீர்ப்பு), ஏனெனில் தாய்ச் சகோதரி ஒரு தாய் ஆவாள்."

1156

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ خَادِمُهُ بِطَعَامِهِ, فَإِنْ لَمْ يُجْلِسْهُ مَعَهُ, فَلْيَنَالْهُ لُقْمَةً أَوْ لُقْمَتَيْنِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ, وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒருவருக்கு அவருடைய பணியாளர் அவருடைய உணவைக் கொண்டு வந்தால், அவர் அப்பணியாளரைத் தம்முடன் அமரவைத்து உண்ணச் செய்யாவிட்டாலும், அதிலிருந்து ஒரு கவளம் அல்லது இரண்டு கவளங்களாவது அவருக்குக் கொடுக்கட்டும் (ஏனெனில், அவர் அந்த உணவை சமைப்பதில் அல்லது கொண்டு வருவதில் சிரமப்பட்டிருக்கலாம், அதன் வாசனையை நுகர்ந்திருக்கலாம்)." இதனை புஹாரி, முஸ்லிம் ஆகியோர் அறிவிக்கிறார்கள். இந்த வாசகம் புஹாரியுடையதாகும்.

1157

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { عَذِّبْتُ إِمْرَأَةً فِي هَرَّةٍ سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ, فَدَخَلَتِ النَّارَ فِيهَا, لَأْهِيَ أَطْعَمْتُهَا وَسَقَيْتُهَا إِذْ هِيَ حَبَسْتُهَا, وَلَأْهِيَ تَرَكَتُهَا, تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு பூனையின் காரணமாக ஒரு பெண்

வேதனை செய்யப்பட்டாள்; அவள் அதை இறக்கும் வரை அடைத்து வைத்திருந்தாள். அதனால், அவள் (அந்தச் செயலின்) காரணமாக நரக நெருப்பில் நுழைந்தாள். அவள் அதை அடைத்து வைத்திருந்தபோது, அதற்கு உணவளிக்கவுமில்லை, தண்ணீர் கொடுக்கவுமில்லை; (வெளியே சென்று) பூமியில் உள்ள புழு பூச்சிகளைத் தின்று கொள்ளும்படி அவள் அதை விட்டுவிடவுமில்லை.” இருவரும் அறிவித்தார்கள்.

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

بلوغ المرام 9. كتاب الجنائيات

புளுகுல் மராம்

9. குற்றங்கள் (கிஸாஸ் அல்லது பழிவாங்குதல்)

1169

⋮

عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ; يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ, وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ, إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ: الثَّيِّبُ الزَّانِي, وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ, وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ; أَلْمَفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்பனு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை என்றும், நான் அவனுடைய தூதர் என்றும் சாட்சியம் கூறும் ஒரு முஸ்லிமின் இரத்தம் (சிந்துவது) மூன்று காரணங்களைத் தவிர (வேறு எதற்கும்) அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல: (அவை) திருமணமான பின் விபச்சாரம் செய்தவர், உயிருக்கு உயிர் (எனும் அடிப்படையில் கொலை செய்தவர்), மற்றும் தமது மார்க்கத்தைக் கைவிட்டு ஜமாஅத்தை (முஸ்லிம் சமூகத்தை) விட்டுப் பிரிந்து சென்றவர் (அதாவது, இஸ்லாமிய சமூகத்திலிருந்து பிரிந்து, அதன் சட்டங்களுக்கு எதிராகச் செயல்படுபவர்).”

1170

⋮

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, عَنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا يَحِلُّ قَتْلُ مُسْلِمٍ إِلَّا فِي إِحْدَى ثَلَاثٍ خِصَالٍ: زَانٍ مُحْصَنٌ فَيُرْجَمُ, وَرَجُلٌ يَقْتُلُ مُسْلِمًا مُتَعَمِّدًا فَيُقْتَلُ, وَرَجُلٌ يَخْرُجُ مِنَ الْإِسْلَامِ فَيُحَارِبُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ, فَيُقْتَلُ, أَوْ يُصَلَّبَ, أَوْ يُنْفَى مِنَ الْأَرْضِ. } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ, وَالتَّسَائِيُّ, وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“மூன்று காரணங்களில் ஒன்றைத்தவிர ஒரு முஸ்லிமைக் கொல்வது ஆகுமானதல்ல: திருமணமான நிலையில் விபச்சாரம் செய்தவர் (முஹ்ஸன்), இவர் கல்லெறிந்து கொல்லப்படுவார்; வேண்டுமென்றே ஒரு முஸ்லிமைக் கொலை செய்தவர், (பழிக்குப் பழியாக) இவர் கொல்லப்படுவார்; இஸ்லாத்தை விட்டு வெளியேறி அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் எதிராகப் போரிடுபவர் (முஹாரிப்), இவர் கொல்லப்படுவார், அல்லது சிலுவையில் அறையப்படுவார், அல்லது நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்.”
இதை அபூ தாவூத் மற்றும் அந்-நஸாய் பதிவு செய்துள்ளனர். அல்-ஹாகிம் இதை ஸஹீஹ் என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்.

1171

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدِّمَاءِ . } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்,
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“மறுமை நாளில் மனிதர்களுக்கிடையே முதன்முதலில் தீர்ப்பளிக்கப்படுவது, இரத்தம் (கொலை) பற்றியதாகும்.”

1172

:

وَعَنْ سَمُرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ قَتَلَ عَبْدًا قَتَلْنَاكَ، وَمَنْ جَدَّ عَبْدًا جَدَّعْنَاكَ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالْأَرْبَعَةُ، وَحَسَنُهُ التِّرْمِذِيُّ، وَهُوَ مِنْ رِوَايَةِ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ عَنْ سَمُرَةَ، وَقَدْ اخْتَلَفَ فِي سَمَاعِهِ مِنْهُ [1]. وَفِي رِوَايَةِ أَبِي دَاوُدَ، وَالنَّسَائِيِّ: { وَمَنْ خَصَى عَبْدًا خَصَصْنَاكَ } . وَصَحَّحَ الْحَاكِمُ هَذِهِ الزِّيَادَةَ [2].

ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“எவர் தனது அடிமையைக் கொல்கிறாரோ அவரை நாம் கொல்வோம்; மேலும் எவர் தனது அடிமையின் உறுப்பைச் சிதைக்கிறாரோ (மூக்கு, காது போன்றவற்றை வெட்டி உருக்குலைக்கிறாரோ), நாம் அவரது உறுப்பைச் சிதைப்போம்.”

இதனை அஹ்மத் மற்றும் நால்வர் (அபூதாவூத், திர்மிதி, நஸாய், இப்னு மாஜா) அறிவிக்கிறார்கள். இமாம் திர்மிதி அவர்கள் இதனை ஹஸன் என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள். இது ஸமுராவிடமிருந்து அல்-ஹஸன் அல்-பஹீ அறிவிக்கும் வழியாக வந்துள்ளது; அவர் இவரிடமிருந்து செவியுற்றாரா

என்பதில் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது.

அபூதாவூத் மற்றும் அந்நஸாய் ஆகியோரின் ஓர் அறிவிப்பில், “மேலும் எவர் தனது அடிமையைக் காயடிக்கிறாரோ, நாம் அவரைக் காயடிப்போம்” என்று இடம்பெற்றுள்ளது. அல்-ஹாகிம் அவர்கள் இந்தக் கூடுதல் அறிவிப்பை ஸஹீஹ் என தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1173

:

وَعَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { لَا يُقَادُّ الْوَالِدُ بِالْوَلَدِ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالتِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ مَاجَةَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ الْجَارُودِ وَابْنُ هَيْثَمٍ، وَقَالَ التِّرْمِذِيُّ: إِنَّهُ مُضْطَرَبٌ [1].

உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “ஒரு தந்தை தனது பிள்ளைக்காக (பழிக்குப் பழியாக) கொல்லப்பட மாட்டார்” என்று கூற நான் கேட்டேன்.’

இதனை அஹ்மத், அத்-திர்மிதி மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள்.

இப்னுல் ஜாருத் மற்றும் அல்-பைஹகீ ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள். மேலும் அத்-திர்மிதி, “இது முள்தரிப் (குழப்பமானது)” என்று கூறியுள்ளார்கள்.

1174

:

وَعَنْ أَبِي جَحِيْفَةَ قَالَ: { قُلْتُ لِعَلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ مِنَ الْوَحْيِ غَيْرَ الْقُرْآنِ؟ قَالَ: لَا وَالَّذِي فَلَقَ الْحَبَّةَ وَبَرَأَ النَّسَمَةَ، إِلَّا فَهْمٌ يُعْطِيهِ اللَّهُ رَجُلًا فِي الْقُرْآنِ، وَمَا فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ. قُلْتُ: وَمَا فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ؟ قَالَ: "الْعَقْلُ، وَفِكَائُ الْأَسِيرِ، وَلَا يُقْتَلُ مُسْلِمٌ بِكَافِرٍ } . رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1]

அபூ ஜுஹைஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் அலீ (ரழி) அவர்களிடம், “குர்ஆனில் உள்ளதைத் தவிர வேறு ஏதேனும் வஹீ (இறைச்செய்தி) உங்களிடம் உள்ளதா?” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “இல்லை. விதையைப் பிளப்பவன் மீதும், ஆன்மாவைப் படைத்தவன் மீதும் சத்தியமாக! அல்லாஹ் ஒரு மனிதனுக்கு வழங்கும் குர்ஆனைப் புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றலையும், இந்த ஏட்டில் உள்ளதையும் தவிர (எங்களிடம் வேறு எதுவும் இல்லை)” என்று கூறினார்கள். நான்,

“இந்த ஏட்டில் என்ன இருக்கிறது?” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “(அறியாமல் நிகழும் கொலைக்கான) திய்யத் (நஷ்டாடு), கைதிகளை விடுவித்தல், மேலும் ஒரு நிராகரிப்பாளருக்காக ஒரு முஸ்லிம் கொல்லப்படக் கூடாது (ஆகியவை இதில் உள்ளன)” என்று கூறினார்கள்.

1175

:

وَأُخْرِجَهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالنَّسَائِيُّ: مِنْ وَجْهِ آخَرَ عَنْ عَلِيٍّ وَقَالَ فِيهِ: { الْمُؤْمِنُونَ تَتَكَافَأُ دِمَاؤُهُمْ، وَيَسْعَى بِنِجْمَتِهِمْ أَذْنَاهُمْ، وَهُمْ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ، وَلَا يُقْتَلُ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ، وَلَا ذُو عَهْدٍ فِي عَهْدِهِ } . وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

அஹ்மத், அபுதாவூத் மற்றும் அந்-நஸாயீ ஆகியோர் அலீ (ரழி) அவர்கள் வழியாக மற்றுமோர் அறிவிப்பாளர் தொடரில் இதனைப் பதிவு செய்துள்ளனர். அதில் அவர்கள் கூறினார்கள்: “முஃமின்களின் இரத்தம் (மதிப்பில்) சமமானதாகும்; அவர்களில் சாதாரண நிலையில் உள்ளவர் வழங்கும் பாதுகாப்பும் (அனைவராலும்) பேணப்பட வேண்டியதாகும்; அவர்கள் தல்லாதவர்களுக்கு (எதிரிகளுக்கு) எதிராக ஒரே கையாக (ஒன்றுபட்டு) இருப்பார்கள். ஒரு காஃபிருக்காக (பழிக்குப் பழியாக) எந்த முஃமினும் கொல்லப்பட கூடாது; உடன்படிக்கை செய்துள்ள ஒருவர், அவரது உடன்படிக்கை காலத்தில் (இருக்கும்போது கொல்லப்பட கூடாது).” அல்-ஹாகிம் இதனை ‘ஸஹீஹ்’ எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

1176

:

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ جَارِيَةً وَجَدَ رَأْسَهَا قَدْ رُضَّ بَيْنَ حَجَرَيْنِ، فَسَأَلُوهَا: مَنْ صَنَعَ بِكَ هَذَا؟ قُلْنَا: قُلْنَا: حَتَّى ذَكَرُوا يَهُودِيًّا. فَأَوْمَأَتْ بِرَأْسِهَا، فَأَخَذَ الْيَهُودِيُّ، فَأَقَرَّ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ يُرَضَّ رَأْسُهُ بَيْنَ حَجَرَيْنِ. } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ. [1].

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: இரண்டு கற்களுக்கு இடையில் தலை நசுக்கப்பட்ட நிலையில் ஒரு சிறுமி (அல்லது பணிப்பெண்) கண்டெடுக்கப்பட்டாள். அவர்கள் அவளிடம், ‘உனக்கு இதைச் செய்தது யார்? இன்னாரா, அல்லது இன்னாரா?’ என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு யூதரின் பெயரைக் குறிப்பிடும் வரை (பல) பெயர்களைக் குறிப்பிட்டார்கள், அப்போது அவள் தலையைசைத்தாள். அந்த யூதர் பிடிக்கப்பட்டு, (தன்) குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டான். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவனது தலையை இரண்டு கற்களுக்கு இடையில் வைத்து நசுக்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள்.

புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளனர். இந்த வாசகம் முஸ்லிமுடையதாகும்.

1177

:

وَعَنْ عُمَرَ بْنِ حُصَيْنٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ غُلَامًا لِلنَّاسِ فَقَرَاءَ قَطَعَ أُذُنَ غُلَامٍ لِلنَّاسِ أَغْنِيَاءَ، فَأَتَوْا النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَلَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ شَيْئًا. } { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالثَّالثَةُ، بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ [1]. }

இம்ரான் பின் ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: சில ஏழை மக்களுக்குச் சொந்தமான ஓர் அடிமை (அல்லது சிறுவன்), சில பணக்காரர்களுக்குச் சொந்தமான மற்றொரு அடிமையின் (அல்லது சிறுவனின்) காதை வெட்டிவிட்டான். அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுக்காக நபி (ஸல்) அவர்கள் எந்த நஷ்டஈட்டையும் (அல்லது பழிக்குப்பழி தீர்ப்பையும்) நியமிக்கவில்லை.

1178

:

وَعَنْ عُمَرَ بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ؛ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَجُلًا طَعَنَ رَجُلًا بِقَرْنٍ فِي رُكْبَتِهِ، فَجَاءَ إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: أَقْدُنِي. فَقَالَ: "حَتَّى تَبْرَأَ". ثُمَّ جَاءَ إِلَيْهِ. فَقَالَ: أَقْدُنِي، فَأَقَادَهُ، ثُمَّ جَاءَ إِلَيْهِ. فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! عَرَجْتُ، فَقَالَ: "قَدْ نَهَيْتَكَ فَعَصَيْتَنِي، فَأَبْعَدَكَ اللَّهُ، وَبَطَلَ عَرَجُكَ". ثُمَّ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "أَنْ يُقْتَصَّ مِنْ جُرْحٍ حَتَّى يَبْرَأَ صَاحِبُهُ" { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالدَّارِقُطْنِيُّ، وَأَعْلَى بِاللُّرْسَالِ [1]. }

அம்ரு பின் ஷுஐப் அவர்கள், தம் தந்தை வழியாக, தம் பாட்டனார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு மனிதர் மற்றொரு மனிதரை அவருடைய முழங்காலில் ஒரு கொம்பினால் குத்தினார். அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "எனக்காகப் பழிவாங்குங்கள்" என்றார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "(உமது காயம்) குணமாகும் வரை (பொறுத்திருப்பீராக)" என்றார்கள். பிறகு அவர் (மீண்டும்) அவரிடம் வந்து, "எனக்காகப் பழிவாங்குங்கள்" என்றார். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்குப் பழிவாங்க அனுமதியளித்தார்கள். பின்னர் அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் முடமாகிவிட்டேன்" என்றார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நான் உமக்குத் தடையிட்டேன்; நீர் எனக்கு மாறுசெய்தீர். அல்லாஹ் உம்மைத் (தன் அருளிலிருந்து) தூரமாக்குவானாக! உமது முடத்திற்கான (நஷ்டஈடு கோரும்) உரிமை

செல்லாததாகிவிட்டது" என்று கூறினார்கள். பின்னர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "காயம்பட்டவர் (முழுமையாகக்) குணமாகும் வரை, அக்காயத்திற்காகப் பழிவாங்கப்படக் கூடாது" என்று தடை விதித்தார்கள்.

இதனை அஹ்மத் மற்றும் தாரகுத்னீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இது 'இர்ஸால்' (அறிவிப்பாளர் தொடர் முறிவு) எனும் குறைபாடுடையது.

1179

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { اِفْتَتَلَتْ اِمْرَأَتَانِ مِنْ هَذَا يَلٍ, فَرَمَتْ اِحْدَاهُمَا
الْاُخْرَى بِحَجَرٍ, فَقَتَلَتْهَا وَمَا فِي بَطْنِهَا, فَاخْتَصَمُوا اِلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
فَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - اَنْ دِيَةَ جَنِينِهَا: عُزَّةٌ; عَبْدٌ أَوْ وَلِيدَةٌ, وَقَضَى بِدِيَةِ
الْمَرْأَةِ عَلَى عَاقِلَتِهَا. وَوَرَّثَهَا وَلَدَهَا وَمَنْ مَعَهُمْ. فَقَالَ حَمَلُ بِنِ النَّابِغَةِ الْهَذَلِيُّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ!
كَيْفَ يَغْرُمُ مَنْ لَا شَرِبَ, وَلَا أَكَلَ, وَلَا نَطَقَ, وَلَا اسْتَهْلَ, فَمِثْلُ ذَلِكَ يُطَلُّ, فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ -
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - اِنَّمَا هَذَا مِنْ اِخْوَانِ الْكُفَّانِ; مِنْ أَجْلِ سَجْعِهِ الَّذِي سَجَعَ. { مُتَّفَقٌ
عَلَيْهِ [1].

அபு ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“ஹுதைல் குலத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு பெண்கள் சண்டையிட்டுக் கொண்டனர். அவர்களில் ஒருவர் மற்றவர் மீது கல்லை எறிந்தார். அதனால் அப்பெண்ணும் அவர் வயிற்றிலிருந்த சிசுவும் இறந்துவிட்டனர். அவர்கள் (இப்பிரச்சினை குறித்து) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் முறையிட்டனர்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அச்சிசுவின் திய்யா (நஷ்ட ஈடு) என்பது (மதிப்பு மிக்க) ஓர் ஆண் அல்லது பெண் அடிமை (குர்ரா) என்று தீர்ப்பளித்தார்கள். மேலும், (கொல்லப்பட்ட) அப்பெண்ணுக்கான திய்யாவை (கொலையாளியின்) தந்தை வழி உறவினர்கள் (ஆக்கிலாக்கள்) ஏற்க வேண்டும் என்றும், அப்பெண்ணின் சொத்துக்களை (மற்றும் அவருக்கான திய்யா தொகையை) அவரின் மக்களுக்கும் அவருடன் இருப்பவர்களுக்கும் (கணவர் போன்றோருக்கும்) வாரிசரிமையாக வழங்கினார் என்றும் தீர்ப்பளித்தார்கள்.

அப்போது ஹமல் பின் அந்-நாபிகா அல்-ஹுதைலி என்பவர், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! குடிக்காத, உண்ணாத, பேசாத, (பிறக்கும்போது) கத்தி அழாத ஒரு உயிருக்காகவா அபராதம் செலுத்த வேண்டும்? இத்தகையவை (நஷ்ட ஈடின்றிக்) கைவிடப்பட வேண்டியவை’ என்று கூறினார்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ‘நிச்சயமாக இவர்

சோதிடர்களின் சகோதரர்களில் ஒருவர்' என்று கூறிவிட்டு, 'இவர் பேசிய எதுகை மோனைப் பேச்சின் காரணமாகவே (இவ்வாறு கூறுகிறார்)' என்றார்கள்."

1180

:

وَأُخْرِجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائِيُّ: مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ؛ أَنَّ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - سَأَلَ مَنْ شَهِدَ قَضَاءَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي الْجَنِينِ؟ قَالَ: فَقَامَ حَمْلُ ابْنِ النَّابِغَةِ، فَقَالَ: كُنْتُ بَيْنَ امْرَأَتَيْنِ، فَضَرَبْتُ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى... فَذَكَرْتُ مُخْتَصِرًا. وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ. [1]

அபூ தாவுத் மற்றும் அந்-நஸாய் ஆகியோர் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் வாயிலாகப் பதிவு செய்துள்ளனர்:

உமர் (ரழி) அவர்கள், "சிசுவின் விஷயத்தில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தீர்ப்பை அறிந்தவர் யார்?" என்று கேட்டார்கள். அப்போது ஹமல் பின் அந்-நாபிகா எழுந்து, "நான் இரண்டு பெண்களுக்கிடையே இருந்தேன். அவர்களில் ஒருத்தி மற்றவளை அடித்தாள்..." என்று கூறி, (முழுச் செய்தியையும்) சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டார்.

இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1181

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ الرُّبَيْعَ بِنْتَ النَّضْرِ - عَمَّتُهُ - كَسَرَتْ ثَنِيَّةَ جَارِيَةٍ، فَطَلَبُوا إِلَيْهَا الْعَفْوَ، فَأَبَوْا، فَعَرَّضُوا الْأَرْضَ، فَأَبَوْا، فَأَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَأَبَوْا إِلَّا الْقِصَاصَ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِالْقِصَاصِ، فَقَالَ أَنَسُ بْنُ النَّضْرِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَتُكْسَرُ ثَنِيَّةُ الرُّبَيْعِ؟ لا، وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ، لَا تُكْسَرُ ثَنِيَّتُهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "يَا أَنَسُ! كِتَابُ اللَّهِ: الْقِصَاصُ". فَرَضِي الْقَوْمُ، فَعَفُوا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: "إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ مَنْ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَبَرَّه". { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அர்-ருபையிஃ பின்த் அன்-நஸ்ர் (ரழி) - இவர் (அனஸின்) அத்தை - ஒரு

சிறுமியின் முன் பல்லை உடைத்துவிட்டார்கள். அவர்கள் (ருபையிஃயின் தரப்பார்) அந்தச் சிறுமியின் குடும்பத்தினரிடம் மன்னிக்கும்படி கேட்டனர்; ஆனால் அவர்கள் மறுத்துவிட்டனர். பின்னர் (இழப்பீடாக) அர்ஷ் தருவதாகக் கூறினர்; அதையும் அவர்கள் மறுத்துவிட்டனர். அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து கிஸாஸ் (பழிக்குப்பழி) தவிர வேறில்லை என்று நின்றனர். ஆகவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கிஸாஸ் (பழிக்குப்பழி) எடுக்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள்.

அப்போது அனஸ் பின் அன்-நஸ்ர் (ரழி) அவர்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதரே! அர்-ருபையிஃயின் முன் பல் உடைக்கப்படுமா? இல்லை, உங்களை சத்தியத்துடன் அனுப்பியவன் மீது ஆணையாக, அவளுடைய முன் பல் உடைக்கப்படாது” என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள்: “அனஸ்! அல்லாஹ்வின் வேதம் (விதிப்பது) கிஸாஸ் ஆகும்” என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அந்த மக்கள் (சிறுமியின் குடும்பத்தார்) திருப்தியடைந்து, மன்னித்தார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் அடியார்களில் சிலர் உள்ளனர்; அவர்கள் அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையிட்டு (எதையேனும்) கூறினால், அல்லாஹ் அதை நிறைவேற்றி வைப்பான்.”

1182

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ قُتِلَ فِي عَمِيٍّ أَوْ رَمِيًّا بِحَجَرٍ، أَوْ سَوْطٍ، أَوْ عَصَا، فَعَلَيْهِ عَقْلُ الْخَطَا، وَمَنْ قُتِلَ عَمْدًا فَهُوَ قَوْدٌ، وَمَنْ حَالَ دُونَهُ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالنَّسَائِيُّ، وَابْنُ مَاجَةَ، بِإِسْنَادٍ قَوِيٍّ [1].

இப்போது அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் (இரு தரப்பினரிடையே ஏற்படும் குழப்பமான) கலவரத்திலோ அல்லது (யார் எறிந்தார்கள் என்று தெரியாத) எறியப்பட்ட பொருளாலோ, ஒரு கல்லால், சாட்டையால் அல்லது தடியால் கொல்லப்பட்டால், (அதற்கானத் தீர்ப்பு) தவறுதலாகக் கொல்லப்பட்டதற்கான திய்யத் (ஈட்டுத் தொகை) ஆகும். யார் வேண்டுமென்றே கொல்லப்பட்டாரோ, அவருக்குப் பழிக்குப்பழி (கவத்) உண்டு. யார் இதற்குத் தடையாக இருக்கிறாரோ, அவர் மீது அல்லாஹ்வின் சாபம் உண்டாகட்டும்.”

இதை அபூ தாவூத், அந்-நஸாய் மற்றும் இப்போது மாஜா ஆகியோர் பலமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்கள்.

1183

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِذَا أُمْسَكَ الرَّجُلُ الرَّجُلَ، وَقَتْلَهُ الْآخَرَ، يُقْتَلُ الَّذِي قَتَلَ، وَيُحْبَسُ الَّذِي أُمْسَكَ } رَوَاهُ الدَّارِ قُطْنِيُّ مَوْضُوعًا وَمُرْسَلًا، وَصَحَّحَهُ ابْنُ الْقَطَّانِ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ، إِلَّا أَنَّ الْبَيْهَقِيَّ رَجَّحَ الْمُرْسَلَ [1].

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

“ஒரு மனிதர் மற்றொரு மனிதரைப் பிடித்து வைத்துக்கொள்ள, வேறொருவர் அவரைக் கொன்றுவிட்டால், கொலை செய்தவர் (பழிக்குப்பழி வாங்கப்பட்டு) கொல்லப்பட வேண்டும்; பிடித்து வைத்தவர் சிறையிலடைக்கப்பட வேண்டும்.”

இதனை தாரகுத்னி அவர்கள் ‘மவ்ஸூல்’ ஆகவும் ‘முர்ஸல்’ ஆகவும் பதிவு செய்துள்ளார்கள். இப்னுல் கத்தான் இதனை ‘ஸஹீஹ்’ என்றும், இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பிக்கையானவர்கள் என்றும் கூறியுள்ளார்கள். எனினும், பைஹகீ அவர்கள் ‘முர்ஸல்’ அறிவிப்பையே முதன்மைப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1184

:

وَعَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْبَيْلَمَانِيِّ; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَتَلَ مُسْلِمًا بِمَعَاهِدٍ. وَقَالَ: "أَنَا أَوْلَى مَنْ وَفَى بِذِمَّتِهِ". أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ هَكَذَا مُرْسَلًا. وَوَصَلَهُ الدَّارِ قُطْنِيُّ، بِذِكْرِ ابْنِ عُمَرَ فِيهِ، وَإِسْنَادُ الْمَوْضُوعِ وَاهٍ [1].

அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அல்-பைலமானி அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (தங்களுடன்) உடன்படிக்கை செய்திருந்த ஒருவரைக் (முஆஹித்) கொலை செய்ததற்காக, ஒரு முஸ்லிமைக் கொலை செய்தார்கள். மேலும், "பாதுகாப்பு உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுவோரில் நானே மிகவும் தகுதியானவன்" என்றும் கூறினார்கள்.

இதை அப்துர் ரஸ்ஸாக் அவர்கள் இவ்வாறு ‘முர்ஸல்’ ஆகப் பதிவு செய்துள்ளார்கள். தாரகுத்னி அவர்கள் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களைக் குறிப்பிட்டு இதனை ‘மவ்ஸூல்’ ஆகப் பதிவு செய்துள்ளார்கள். ஆயினும், இணைக்கப்பட்ட அந்த அறிவிப்பாளர் தொடர் பலவீனமானதாகும்.

1185

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { قُتِلَ غُلَامٌ غِيلَةً، فَقَالَ عُمَرُ: لَوْ اشْتَرَكْتُ فِيهِ أَهْلُ صَنْعَاءَ لَقَتَلْتُهُمْ بِهِ } أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ [1]

இப்பனு உமர் (ரழி) அறிவித்தார்கள்: ‘ஒரு சிறுவன் வஞ்சகமாகக் கொலை செய்யப்பட்டான். அதன்பேரில் உமர் (ரழி) கூறினார்கள்: ‘யேமனில் உள்ள ஸன்ஆவின் மக்கள் அனைவரும் அவனைக் கொல்வதில் பங்கு கொண்டிருந்தாலும், நான் அவர்கள் அனைவரையும் (அவனுக்குப் பழிக்குப்பழி வாங்கும் விதமாக) கொன்றிருப்பேன்.’ இதை அல்-புகாரி அறிவித்தார்கள்.

1186

:

وَعَنْ أَبِي [1] شَرِيحِ الْخَزَاعِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { فَمَنْ قُتِلَ لَهُ قَتِيلٌ بَعْدَ مَقَالَتِي هَذِهِ، فَأَهْلُهُ بَيْنَ خَيْرَتَيْنِ: إِمَّا أَنْ يَأْخُذُوا بِالْعُقْلِ. أَوْ يَقْتُلُوا } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائُفِيُّ [2].

அபூ ஷுரைஹ் அல்-குஸாஈ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எனது இந்த உரைக்குப் பிறகு எவருக்கேனும் (அவரது குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர்) கொல்லப்பட்டால், அவரது குடும்பத்தினருக்கு இரண்டு தெரிவுகள் உள்ளன: ஒன்று அவர்கள் நஷ்டஈட்டை (திய்யத்) பெற்றுக்கொள்வது அல்லது (கொலையாளியைப் பழிக்குப் பழியாகக்) கொல்வது.” இதை அபூ தாவூத் மற்றும் அந்-நஸாஈ ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர்.

1187

:

وَأَصْلُهُ فِي الصَّحِيحَيْنِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ بِمَعْنَاهُ [1]

இதன் மூலமானது அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பாக இதே கருத்தில் (அல்லது ஒத்த கருத்தில்) அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிமில் இடம்பெற்றுள்ளது.

1188

:

عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَتَبَ إِلَى أَهْلِ الْيَمَنِ... فَذَكَرَ الْحَدِيثَ، وَفِيهِ: { أَنَّ مَنْ إغْتَبَطَ مُؤَمَّنًا قَتَلًا عَنْ بَيْتَةٍ، فَإِنَّهُ قَوْدٌ، إِلَّا أَنْ يَرْضَى أَوْلِيَاءُ الْمَقْتُولِ، وَإِنْ فِي النَّفْسِ الدِّيَّةَ مِائَةً مِنَ الْإِبِلِ، وَفِي الْأَنْفِ إِذَا أُوعِبَ جَدْعُهُ الدِّيَّةُ، وَفِي اللِّسَانِ الدِّيَّةُ، وَفِي الشَّفَتَيْنِ الدِّيَّةُ، وَفِي الذِّكْرِ

الدِّيَّةُ، وَفِي الْبَيْضَتَيْنِ الدِّيَّةُ، وَفِي الصُّلْبِ الدِّيَّةُ، وَفِي الْعَيْنَيْنِ الدِّيَّةُ، وَفِي الرَّجْلِ الْوَاحِدَةِ
نِصْفُ الدِّيَّةِ، وَفِي الْمَأْمُومَةِ ثُلُثُ الدِّيَّةِ، وَفِي الْجَائِفَةِ ثُلُثُ الدِّيَّةِ، وَفِي الْمُنْقَلَةِ خُمْسُ عَشْرَةِ
مِنَ اللَّيْلِ، وَفِي كُلِّ إصْبَعٍ مِنْ أَصَابِعِ الْيَدِ وَالرَّجْلِ عَشْرٌ مِنَ اللَّيْلِ، وَفِي السِّنِّ خُمْسٌ مِنَ
اللَّيْلِ [1] وَفِي الْمَوْضِعَةِ خُمْسٌ مِنَ اللَّيْلِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ يُقْتَلُ بِالْمَرْأَةِ، وَعَلَى أَهْلِ الذَّهَبِ
أَلْفَ دِينَارٍ { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ فِي الْمَرَّاسِيلِ وَالنِّسَائِيُّ، وَابْنُ حَزِيمَةَ، وَابْنُ الْجَارُودِ، وَابْنُ
حِبَّانَ، وَأَحْمَدُ، وَاخْتَلَفُوا فِي صِحَّتِهِ [2]

அபுபக்ர் இப்னு முஹம்மத் இப்னு அமர் இப்னு ஹஸ்ம் அவர்கள், தம் தந்தை வழியாக, தம் பாட்டனார் (அமர் இப்னு ஹஸ்ம் - ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் யமன் வாசிகளுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். அக்கடிதத்தில் இருந்த ஹதீஸில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது:

"யாரேனும் ஒரு முஃமினை (இறைநம்பிக்கையாளரை) அநியாயமாகக் கொலை செய்து, (அக்கொலை) ஆதாரத்துடன் நிரூபிக்கப்பட்டால், கொல்லப்பட்டவரின் பொறுப்பாளர்கள் (திய்யா பெற) சம்மதித்தாலே தவிர, அதற்குப் பகரமாக (அக்கொலையாளி) கொல்லப்படுவது அவசியமாகும். ஓர் உயிருக்கான திய்யா (ரத்தப் பணம்) நூறு ஒட்டகங்கள் ஆகும். மூக்கு முழுமையாகத் துண்டிக்கப்பட்டால் அதற்கு (முழு) திய்யா உண்டு. நாக்கிற்கு (முழு) திய்யா உண்டு.

இரு உதடுகளுக்கும் (முழு) திய்யா உண்டு.

ஆணுறுப்பிற்கு (முழு) திய்யா உண்டு.

இரு விதைப்பைகளுக்கும் (முழு) திய்யா உண்டு.

முதுகுத் தண்டிற்கு (முழு) திய்யா உண்டு.

இரு கண்களுக்கும் (முழு) திய்யா உண்டு.

ஒரு காலிற்கு திய்யாவில் பாதியாகும்.

முளையின் உறை வரை செல்லும் காயத்திற்கு (அல்-மாழுமா) திய்யாவில் மூன்றில் ஒரு பங்கு உண்டு.

உடலின் உட்புறத்தைச் சென்றடையும் காயத்திற்கு (அல்-ஜாயிஃபா)

திய்யாவில் மூன்றில் ஒரு பங்கு உண்டு.

எலும்பை முறித்துப் பெயர்க்கும் காயத்திற்கு (அல்-முனக்கிலா) பதினைந்து ஒட்டகங்கள்.

கை மற்றும் கால் விரல்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் பத்து ஒட்டகங்கள்.

பல்லிற்கு ஐந்து ஒட்டகங்கள்.

எலும்பு தெரியும் காயத்திற்கு (அல்-முழிஹா) ஐந்து ஒட்டகங்கள்.

பெண்ணைக் கொன்றதற்காக ஆண் கொல்லப்படுவான்.

தங்கம் வைத்திருப்பவர்கள் மீது (திய்யாவாக) ஆயிரம் தீனார்கள் கடமையாகும்."

இதை அபுதாவூத் 'அல்-மராஸீல்' நூலிலும், நஸாயீ, இப்னு குஸைமா, இப்னுல் ஜாருத், இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அஹ்மத் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இதன் நம்பகத்தன்மை குறித்து இவர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு உள்ளது.

1189

:

وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { دِيَّةُ الْخَطَا
أَحْمَاسًا: عَشْرُونَ حِقَّةً، وَعَشْرُونَ جَذَعَةً، وَعَشْرُونَ بَنَاتٍ مَخَاضٍ، وَعَشْرُونَ بَنَاتٍ لَبُونٍ،
وَعَشْرُونَ بَنِي لَبُونٍ } أَخْرَجَهُ الدَّارَقُطْنِيُّ. وَأَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ، بِلَفْظٍ: { وَعَشْرُونَ بَنِي مَخَاضٍ
{، بَدَلًا: { بَنِي لَبُونٍ } . وَإِسْنَادُ الْأَوَّلِ أَقْوَى. وَأَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ مِنْ وَجْهِ آخَرٍ مَوْقُوفًا،
وَهُوَ أَصَحُّ مِنَ الْمَرْفُوعِ [1].

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“தவறுதலான கொலைக்கான தியா (நஷ்டஈடு) ஐந்து வகைகளாகும்: 20 ‘ஹிக்கா’ (நான்காம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கும் பெண் ஓட்டகங்கள்), 20 ‘ஜத்ஆ’ (ஐந்தாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கும் பெண் ஓட்டகங்கள்), 20 ‘பின்த் மகாழ்’ (இரண்டாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கும் பெண் ஓட்டகங்கள்), 20 ‘பின்த் லபூன்’ (மூன்றாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கும் பெண் ஓட்டகங்கள்) மற்றும் 20 ‘பனீ லபூன்’ (மூன்றாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கும் ஆண் ஓட்டகங்கள்).”

இதனை அத்-தாரகுத்னீ அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள். நான்கு இமாம்கள் (அல்-அர்பஆ) இதனை “பனீ லபூன்” என்பதற்குப் பதிலாக “20 பனீ மகாழ்” (இரண்டாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கும் ஆண் ஓட்டகங்கள்) என்ற வாசகத்தில் பதிவு செய்துள்ளார்கள். (இவ்விரண்டில்) முதல் அறிவிப்பின் அறிவிப்பாளர் தொடரே மிகவும் வலுவானதாகும்.

மேலும், இப்னு அபீ ஷைபா அவர்கள் இதனை வேறொரு வழியாக ‘மவ்கூஃப்’ ஆக (நபித்தோழர் கூற்றாக) பதிவு செய்துள்ளார்கள். ‘மர்ஃபூஃ’ ஆக (நபிமொழியாக) அறிவிக்கப்படுவதை விட இதுவே மிகச் சரியானது.

1190

:

وَأَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ: مِنْ طَرِيقِ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ رَفَعَةَ: { الدِّيَّةُ
ثَلَاثُونَ حِقَّةً، وَثَلَاثُونَ جَذَعَةً، وَأَرْبَعُونَ خَلْفَةً. فِي بُطُونِهَا أَوْلَادُهَا } [1].

அபூதாலுத் மற்றும் அத்-தீர்மிதீ ஆகியோர், அம்ரு இப்னு ஷாஐப் அவர்கள் தமது தந்தை வழியாக தமது பாட்டனார் (அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ரு இப்னுல் ஆஸ் ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவித்ததாகப் பதிவுசெய்துள்ளனர்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “திய்யத் என்பது முப்பது ‘ஹிக்கா’ (நான்காம் ஆண்டில் உள்ள பெண் ஒட்டகங்கள்), முப்பது ‘ஜத்ஆ’ (ஐந்தாம் ஆண்டில் உள்ள பெண் ஒட்டகங்கள்) மற்றும் நாற்பது ‘கலிஃபா’ (கருவுற்ற பெண் ஒட்டகங்கள்) ஆகும். அவற்றின் வயிறுகளில் அவற்றின் குட்டிகள் இருக்கும்.”

1191

:

وَعَنْ ابْنِ عَمْرٍو [1] رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِنَّ أَعْتَى النَّاسِ عَلَى اللَّهِ ثَلَاثَةٌ: مَنْ قَتَلَ فِي حَرَمِ اللَّهِ، أَوْ قَتَلَ غَيْرَ قَاتِلِهِ، أَوْ قَتَلَ لِدُخْلِ الْجَاهِلِيَّةِ } أَخْرَجَهُ ابْنُ حِبَّانٍ فِي حَدِيثٍ [2] صَحَّحَهُ [3].

இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“மனிதர்களிலேயே அல்லாஹ்விடம் மிகவும் வரம்பு மீறியவர்கள் மூவர்: அல்லாஹ்வின் ஹரம் (புனித எல்லை) பகுதியில் கொலை செய்பவர், தன்னைக் கொன்றவரல்லாத வேறொருவரைக் கொலை செய்பவர் (அதாவது, பழிவாங்கும் நோக்கில் குற்றமற்ற ஒருவரைக் கொலை செய்பவர்), அல்லது ஜாஹிலிய்யா (அறியாமைக்) காலப் பழிவாங்கலுக்காகக் கொலை செய்பவர்.”

இதை இப்னு ஹிப்பான் அறிவித்து, இதனைச் சரியானது (ஸஹீஹ்) எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1192

:

وَأَصْلُهُ فِي الْبُخَارِيِّ: مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ [1].

மேலும், (முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட ஹதீஸின்) இதன் மூலம் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பில் அல்-புகாரியில் உள்ளது.

1193

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { أَلَا إِنَّ دِيَةَ الْخَطِّائِ شَبْهُ الْعَمْدِ - مَا كَانَ بِالسَّوْطِ وَالْعَصَا - مَائَةً مِنَ اللَّيْلِ، مِنْهَا أَرْبَعُونَ

فِي بُطُونِهَا أَوْلَادُهَا { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائِيُّ، وَابْنُ مَاجَةَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1]

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ரு இப்னுல் ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அறிந்துகொள்ளுங்கள்! சாட்டையாலோ அல்லது தடியாலோ (அடிப்பதன் மூலம்) நிகழும், (கொலை செய்யும் நோக்கம் இல்லாமல், ஆனால் தாக்கும் நோக்குடன் நிகழும்) அரை-வேண்டுமென்றே செய்த கொலைக்கான (ஷிப்ஹுல் அம்த்) தியத் நூறு ஒட்டகங்களாகும். அவற்றில் நாற்பது, தம் வயிறுகளில் குட்டிகளைச் சுமக்கும் கர்ப்பிணிப் பெண் ஒட்டகங்களாகும்.”

இதை அபூதாவூத், அந்நஸாய் மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர். இப்னு ஹிப்பான் இதை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

1194

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { هَذِهِ وَهَذِهِ سَوَاءٌ - يَعْنِي: الْخُنْصَرُ وَالْإِبْهَامَ } { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1] } وَلِأَبِي دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيِّ: { دِيَةُ الْأَصَابِعِ سَوَاءٌ، وَالْأَسْنَانُ سَوَاءٌ: الثَّنِيَّةُ وَالْخَمْرُسُ سَوَاءٌ } [2]. وَلِابْنِ حِبَّانَ: { دِيَةُ أَصَابِعِ الْيَدَيْنِ وَالرِّجْلَيْنِ سَوَاءٌ، عَشْرَةُ مِنْ الْإِبِلِ لِكُلِّ إصْبَعٍ } [3].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘இதுவும் அதுவும் சமமானவை (அதாவது, அவற்றின் திய்யத்) - சுண்டுவிரலும் பெருவிரலும்.’ இதனை அல்-புகாரி பதிவு செய்துள்ளார். அபூ தாவூத் மற்றும் அத்-தீர்மீதி அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “விரல்களின் திய்யத் சமமானதாகும்; மேலும் பற்கள் சமமானதாகும்; முன்பல்லும் கடைவாய்ப் பல்லும் சமமானதாகும்.” இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “கைகள் மற்றும் கால்களின் விரல்களுக்கான திய்யத் சமமானதாகும்; ஒவ்வொரு விரலுக்கும் பத்து ஒட்டகங்கள்.”

1195

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ رَفَعَةَ قَالَ: { مَنْ تَطَبَّبَ - وَلَمْ يَكُنْ بِالطَّبِّ مَعْرُوفًا - فَأَصَابَ نَفْسًا فَمَا دُونَهَا، فَهُوَ ضَامِنٌ } { أَخْرَجَهُ الدَّارِقُطْنِيُّ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ، وَهُوَ عِنْدَ أَبِي دَاوُدَ، وَالتَّسَائِيِّ وَغَيْرِهِمَا؛ إِلَّا أَنَّ مَنْ أُرْسِلَهُ أَقْوَى مِمَّنْ وَصَلَهُ. [1]

அம்ர் பின் ஷுஜப் அவர்கள், தமது தந்தை வழியாக, தமது பாட்டனார் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“யாரேனும் மருத்துவராக அறியப்படாத நிலையில் (அங்கீகரிக்கப்படாதவராக அல்லது திறமையற்றவராக) மருத்துவம் செய்து, (அதனால்) ஓர் உயிருக்கோ அல்லது அதற்குக் குறைந்த ஒன்றிற்கோ சேதம் விளைவித்தால், அவரே (அதற்குப்) பொறுப்பாவார்.”

இதை அத்-தாரகுத்னீ பதிவிட்டுள்ளார். அல்-ஹாகிம் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள். அபூதாவூத், அன்-நஸாஈ மற்றும் பிற நூல்களிலும் இது இடம்பெற்றுள்ளது. எனினும், (இச்செய்தியை) தொடர் அறிவிப்பாக (மவ்ஸூல்) அறிவித்தவரை விட, முர்ஸலாக அறிவித்தவரே வலிமையானவர்.

1196

:

وَعَنْهُ؛ أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { فِي الْمَوَاضِحِ خَمْسٌ، خَمْسٌ مِنَ اللَّيْلِ }
رَوَاهُ أَحْمَدُ. وَالْأَرْبَعَةُ. وَزَادَ أَحْمَدُ: { وَالْأَصَابِعُ سَوَاءٌ، كُلُّهُنَّ عَشْرٌ، عَشْرٌ مِنَ اللَّيْلِ }
وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ، وَابْنُ الْجَارِودِ. [1].

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“எலும்பை வெளிக்காட்டும் காயத்திற்கு ஐந்து ஒட்டகங்கள் (ஈட்டுத் தொகையாக) வழங்கப்படும்.”

இதனை அஹ்மத் அவர்களும் நான்கு இமாம்களும் அறிவித்துள்ளார்கள்.

அஹ்மத் அவர்கள் பின்வருமாறு அதிகப்படுத்தியுள்ளார்கள்: “மேலும், (மனிதனின்) கைவிரல்களும் கால்விரல்களும் (ஈட்டுத்தொகையின் அடிப்படையில்) சமமானவை; அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் பத்து ஒட்டகங்கள் (ஈட்டுத் தொகையாக வழங்கப்படும்).”

இப்பினு குஸைமா அவர்களும் இப்பினுல் ஜாருத் அவர்களும் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

1197

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { عَقْلُ أَهْلِ الذِّمَّةِ نَصْفُ عَقْلِ الْمُسْلِمِينَ } رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالْأَرْبَعَةُ [1]. وَلَقَدْ أَبَى دَاوُدَ: { دِيَّةُ الْمَعَاهِدِ نَصْفُ دِيَّةِ الْخَرِّ }

[2] وَلِلنِّسَاءِ: { عَقْلُ الْمَرْأَةِ مِثْلُ عَقْلِ الرَّجُلِ, حَتَّى يَبْلُغَ الثَّلَاثَ مِنْ دِيَّتِهَا } وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ. [3]

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “திம்மீயின் (பாதுகாப்புப் பெற்றவர்) தியா, ஒரு முஸ்லிமின் தியாவில் பாதியாகும்.”
இதை அஹ்மத் மற்றும் நான்கு இமாம்கள் பதிவு செய்துள்ளனர்.
அபூதாலுத் அறிவிப்பில், “முஆஹித் (உடன்படிக்கை செய்தவர்) ஒருவரின் தியா, சுதந்திரமான ஒருவரின் தியாவில் பாதியாகும்” என்றுள்ளது.
நஸாய் அறிவிப்பில், “ஒரு பெண்ணின் தியா, (ஏற்பட்ட காயத்திற்கான இழப்பீடு) முழு தியாவின் மூன்றில் ஒரு பங்கை (அதாவது, ஒரு முழு மனிதனின் இரத்தப் பணத்தின் மூன்றில் ஒரு பங்கை) அடையும் வரை ஆணின் தியாவைப் போன்றது.” என்றுள்ளது.
இப்பினு குஸைமா இதனை ‘ஸஹீஹ்’ என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்.

1198

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { عَقْلُ شَبِّهِ الْعَمْدِ مُغْلَظٌ مِثْلُ عَقْلِ الْعَمْدِ, وَلَا يَقْتُلُ صَاحِبُهُ, وَذَلِكَ أَنْ يَنْزُرَ الشَّيْطَانُ, فَتَكُونُ دِمَاءُ بَيْنَ النَّاسِ فِي غَيْرِ ضَغِينَةٍ, وَلَا حُمْلٍ سِلَاحٍ } أَخْرَجَهُ الدَّارَقُطْنِيُّ وَضَعَّفَهُ [1]

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அரைவேண்டுமென்றே செய்யும் கொலைக்கான (திய்யத்) இரத்தப் பணம், வேண்டுமென்றே செய்யும் கொலைக்கான இரத்தப் பணத்தைப் போன்று கடுமையாக்கப்பட்டதாகும். மேலும் அதன் குற்றவாளி கொல்லப்பட மாட்டார் (அதாவது பழிக்குப் பழி வாங்கப்பட மாட்டார்). ஷைத்தான் (மக்களுக்கிடையே) குறுக்கிட்டு (அல்லது தூண்டிவிட்டு), மக்களிடையே முன்விரோதம் இல்லாமலும், ஆயுதம் ஏந்தாமலும் இரத்தம் சிந்தும் நிலை ஏற்படும்போது இது (சம்பவம்) நிகழ்கிறது.”

இதனை அதாரகுத்னி அவர்கள் பதிவிட்டு, பலவீனமானது எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1199

:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { قَتَلَ رَجُلٌ رَجُلًا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - [1] فَجَعَلَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - دِيَّتَهُ اثْنَيْ عَشَرَ أَلْفًا { رَوَاهُ الْأَرْبَعَةُ، وَرَجَّحَ النَّسَائِيُّ وَأَبُو حَاتِمٍ إِنْ سَأَلَهُ. [2].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ஒரு மனிதர் மற்றொரு மனிதரைக் கொன்றுவிட்டார். எனவே நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரின் திய்யத்தை பன்னிராயிரம் என்று நிர்ணயித்தார்கள்." இதனை நால்வர் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும் நஸய் மற்றும் அபு ஹாதிம் ஆகியோர் இது 'முர்ஸல்' (அறிவிப்பாளர் தொடர் அறுபட்டது) என்று பலப்படுத்தியுள்ளனர்.

1200

:

وَعَنْ أَبِي رُمْثَةَ قَالَ: { أَتَيْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَمَعِيَ ابْنِي [1]. فَقَالَ: "مَنْ هَذَا؟" قُلْتُ: ابْنِي. أَشْهَدُ بِهِ. قَالَ: "أَمَّا إِنَّهُ لَا يَجْنِي عَلَيْكَ، وَلَا تَجْنِي عَلَيْهِ { رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ، وَابْنُ الْجَارُودِ [2].

அபு ரிம்தாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் என் மகனுடன் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தேன். அவர்கள், 'இவர் யார்?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'இவன் என் மகன் என்று நான் சாட்சியம் கூறுகிறேன்,' என்று கூறினேன். அவர்கள், 'அறிந்து கொள்! இவர் செய்யும் குற்றத்திற்கு நீர் பொறுப்பல்ல; நீர் செய்யும் குற்றத்திற்கு இவர் பொறுப்பல்ல' என்று கூறினார்கள்."

1201

:

عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ، عَنْ رِجَالٍ مِنْ كِبَرَاءِ قَوْمِهِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ وَمُحِبِّصَةَ بْنَ مَسْعُودٍ خَرَجَا إِلَى خَيْبَرَ مِنْ جَهْدٍ أَصَابَهُمَا، فَأَتِيَا مُحِبِّصَةَ فَأُخْبِرَ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ قَدْ قُتِلَ، وَطُرِحَ فِي عَيْنٍ، فَأَتَى يَهُودَ، فَقَالَ: أَنْتُمْ وَاللَّهِ قَتَلْتُمُوهُ. قَالُوا: وَاللَّهِ مَا قَتَلْنَا، فَأَقْبَلَ هُوَ وَأَخُوهُ حُوَيْصَةَ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَهْلٍ، فَذَهَبَ مُحِبِّصَةُ لِيَتَكَلَّمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { "كَبِيرٌ كَبِيرٌ" يُرِيدُ: أَلَسَنَ، فَتَكَلَّمَ حُوَيْصَةُ، ثُمَّ تَكَلَّمَ مُحِبِّصَةُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "إِمَّا أَنْ يَدُ وَاصِحَاكُمْ، وَإِمَّا أَنْ يَأْذَنُوا بِحَرْبٍ". فَكَتَبَ إِلَيْهِمْ فِي

ذَلِكَ [كِتَابًا]. فَكُتِبُوا: إِنَّا وَاللَّهِ مَا قَتَلْنَاكَ، فَقَالَ لِحُوَيْصَةٍ، وَمُحَيِّصَةٍ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَهْلٍ:
 "أَتَحْلِفُونَ، وَتَسْتَحِقُّونَ دَمَ صَاحِبِكُمْ؟" قَالُوا: لَا. قَالَ: "فَتَحْلِفُ لَكُمْ يَهُودُ؟" قَالُوا: لَا. لِيُسُوا
 مُسْلِمِينَ فَوَدَّاهُ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - مِنْ عِنْدِهِ، فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ مَائَةَ نَاقَةٍ. قَالَ
 سَهْلٌ: فَلَقَدْ كَضَبْتُ مِنْهَا نَاقَةً حَمْرَاءَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

ஸஹல் பின் அபீ ஹஸ்மா (ரழி) அவர்கள், தனது சமூகத்தைச் சேர்ந்த சில பெரியவர்களிடமிருந்து அறிவித்தார்கள்:

அப்துல்லாஹ் பின் ஸஹல் மற்றும் முஹ்ய்யிஸா பின் மஸ்ஹத் ஆகியோர் தங்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த ஒரு கஷ்டத்தின் (வறுமையின்) காரணமாக கைபருக்குச் சென்றார்கள். அங்கு முஹ்ய்யிஸாவிடம் (ஒருவர்) வந்து, அப்துல்லாஹ் பின் ஸஹல் கொல்லப்பட்டு ஒரு ஊற்றில் வீசப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிவித்தார். உடனே அவர் யூதர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நீங்கள் தான் அவரைக் கொன்றீர்கள்" என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நாங்கள் அவரைக் கொல்லவில்லை" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அவரும், அவருடைய சகோதரர் ஹுவய்யிஸாவும், அப்துர் ரஹ்மான் பின் ஸஹலும் (நபி அவர்களிடம்) வந்தார்கள். முஹ்ய்யிஸா பேசச் சென்றார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "பெரியவர், பெரியவர்" (வயதில் பெரியவரே பேசட்டும்) என்றார்கள். அதாவது வயதை (முன்னிலைப்படுத்த) நாடினார்கள். ஆகவே ஹுவய்யிஸா பேசினார்; பிறகு முஹ்ய்யிஸா பேசினார்.

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "ஒன்று அவர்கள் உங்கள் தோழருக்கான ஈட்டுத் தொகையை (திய்யத்) வழங்க வேண்டும்; அல்லது அவர்கள் போரை அறிவிக்க வேண்டும்" என்று கூறினார்கள். இது குறித்து அவர்களுக்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கடிதம் எழுதினார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நாங்கள் அவரைக் கொல்லவில்லை" என்று (பதில்) எழுதினார்கள்.

அப்போது ஹுவய்யிஸா, முஹ்ய்யிஸா மற்றும் அப்துர் ரஹ்மான் பின் ஸஹல் ஆகியோரிடம் நபி (ஸல்) அவர்கள், "(அவர்கள்தான் கொன்றார்கள் என்று) நீங்கள் சத்தியம் செய்து, உங்கள் தோழருக்கான இரத்தப் பழிக்குரிய உரிமையை (திய்யத்தை) பெற்றுக்கொள்கிறீர்களா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் "இல்லை" என்றார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியானால் யூதர்கள் உங்களிடம் (தாங்கள் நிரபராதிகள் என) சத்தியம் செய்யட்டுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அவர்கள் முஸ்லிம்கள் அல்லர்" என்று கூறினார்கள். ஆகவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தம்மிடமிருந்தே அவருக்கான திய்யத்தை (நஷ்ட ஈட்டை) வழங்கினார்கள். அவர்களுக்கு 100 ஒட்டகங்களை அனுப்பினார்கள்.

ஸஹ்ல் கூறினார்: "அவற்றில் ஒரு சிவப்பு ஒட்டகம் என்னை உதைத்தது."

1202

:

وَعَنْ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ; { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَقَرَّ الْقَسَامَةَ عَلَى مَا كَانَتْ عَلَيْهِ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَقَضَى بِهَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بَيْنَ نَاسٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فِي قَبِيلِ إِدْعَوْهُ عَلَى الْيَهُودِ { رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1]

அன்சாரிகளைச் சேர்ந்த ஒருவர் அறிவித்ததாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஜாஹிலிய்யா (இஸ்லாத்திற்கு முந்தைய) காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்த கஸாமா (கூட்டுச் சத்தியப் பிரமாணம் மூலம் தீர்வு காணும் முறை) முறையை அங்கீகரித்தார்கள். மேலும், யூதர்கள்தான் கொன்றதாக அன்சாரிகள் வாதிட்ட, கொல்லப்பட்ட ஒரு மனிதர் சம்பந்தமாக அவர்களிடையே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதன் மூலம் தீர்ப்பளித்தார்கள். இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

1203

:

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السِّلَاحَ، فَلَيْسَ مِنَّا { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எங்கள் மீது ஆயுதம் ஏந்துபவர் நம்மைச் சார்ந்தவர் அல்லர்.”

1204

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ خَرَجَ عَنْ الطَّاعَةِ، وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ، وَمَاتَ، فَمِيتَةٌ جَاهِلِيَّةٌ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1]

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் (ஆட்சியாளரின்) கட்டுப்பாட்டிலிருந்து வெளியேறி, (முஸ்லிம்) சமூகத்தைப் பிரிந்து மரணிக்கிறாரோ, அவரது மரணம் ஜாஹிலிய்யா காலத்து மரணமாகும்.” இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

1205

:

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { تَقْتُلُ عَمَّارًا
الْفَيْئَةُ الْبَاغِيَّةُ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“வரம்பு மீறும் கூட்டத்தார் அம்மாரை (அம்மார் பின் யாஸிர் (ரழி) அவர்களை) கொல்வார்கள்.” இதனை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

1206

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { هَلْ تَدْرِي
يَا ابْنَ أُمِّ عَبْدٍ, كَيْفَ حَكُمُ اللَّهُ فِيَمَنْ بَغَى مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ? }, قَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: لَا
يُجْهَرُ عَلَى جَرِيحِهَا, وَلَا يُقْتَلُ أَسِيرُهَا, وَلَا يُطْلَبُ هَارِبُهَا, وَلَا يُقْسَمُ فَيْئُهَا } رَوَاهُ الْبُزَّارُ
الْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ فَوْهَمٌ; فَإِنَّ فِي إِسْنَادِهِ كَوَثْرُ بَنٍ حَكِيمٍ, وَهُوَ مُتْرُوكٌ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “இப்னு உம்மி அப்த் அவர்களே!
(அதாவது, அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்வூத் அவர்களே!) இந்த உம்மத்தில்
வரம்பு மீறி (கிளர்ச்சி) செய்பவர்களைப் பற்றி அல்லாஹ்வின் தீர்ப்பு
என்னவென்று உமக்குத் தெரியுமா?’ என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்,
‘அல்லாஹ்வும் அவனது தூதர் (ஸல்) அவர்களுமே நன்கறிவார்கள்’ என்று
கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “அவர்களில் காயமடைந்தவர்
தீர்த்துக்கட்டப்பட மாட்டார்; அவர்களின் கைதி கொல்லப்பட மாட்டார்; தப்பி
ஓடுபவர் பின்தொடரப்பட மாட்டார்; மேலும் அவர்களின் ஃபய்வு (போரின்றி
பெறப்பட்ட செல்வம்) பங்கிடப்பட மாட்டாது” என்று கூறினார்கள்.

இதை அல்-பஸ்ஸார் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்.
அல்-ஹாகிம் இதை 'ஸஹீஹ்' என்று தரப்படுத்தினார்கள்; எனினும் அவர்கள்
தவறாகக் கருதிவிட்டார்கள். ஏனெனில் இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில்
கவ்தர் பின் ஹகீம் என்பவர் உள்ளார்; அவர் (ஹதீஸ் கலையில்)
கைவிடப்பட்டவர் (மத்ருக்) ஆவார்.

1207

:

وَصَحَّحَ عَنْ عَلِيٍّ مِنْ طُرُقٍ نَحْوُهُ مَوْفُوفًا. أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ, وَالْحَاكِمُ [1].

மேலும், அலி (ரலி) அவர்களிடமிருந்து, இதே போன்ற செய்தி பல்வேறான
அறிவிப்புத் தொடர்கள் வழியாக, 'மவ்கூஃப்' (ஒரு நபித்தோழரின் கூற்று

அல்லது செயல்) ஆக ஆதாரப்பூர்வமாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனை இப்போது அபிஷேகம் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்.

1208

:

وَعَنْ عَرْفَجَةَ بْنِ شَرِيحٍ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { مَنْ أَتَاكُمْ وَأَمَرَكُمْ جَمِيعٌ، يُرِيدُ أَنْ يُفَرِّقَ جَمَاعَتَكُمْ، فَاتُّلَوْهُ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

அர்ஃபஜா இப்போது ஷாரைஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன், “உங்கள் தலைமை (ஓர் ஆட்சியின் கீழ்) ஒன்றுபட்டு இருக்கும்போது உங்களிடம் வந்து, உங்கள் சமூகத்தைப் பிளவுபடுத்த விரும்புகிறவனைக் கொல்லுங்கள்.”’ இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

1209

:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا [1] قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مِنْ قَتَلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالنَّسَائِيُّ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ [2].

தனது சொத்தைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியில் கொல்லப்பட்டவர் ஷஹீத் ஆவார்.

1210

:

وَعَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { قَاتِلْ يُعْلَى بْنُ أُمَيَّةَ رَجُلًا، فَغَضَّ أَحَدُهُمَا صَاحِبَهُ، فَتَزَعَّ ثَنِيَّتُهُ، فَاخْتَصَمَا إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: أَيُّغَضُّ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ كَمَا يَغَضُّ الْفَحْلُ؟ لَدِيَّةٌ لَهُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ. [1].

இம்ரான் பின் ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யஃலா பின் உமையா ஒரு மனிதருடன் சண்டையிட்டார். அவர்களில் ஒருவர் தனது தோழரைக் கடித்தார். அவர் (கடிப்பட்டவர்) அவனது (கடித்தவனது) முன் பல்லைப் பிடுங்கிவிட்டார். அவர்கள் இருவரும் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வழக்கைக் கொண்டு சென்றனர். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘உங்களில் ஒருவர் ஆண் ஓட்டகம் கடிப்பது போல் தன் சகோதரரைக் கடிக்கிறாரா? அவருக்கு (அந்தப் பல்லுக்காக) எவ்வித நஷ்டமும் (தியா) இல்லை’ என்று கூறினார்கள்.” இது புகாரி மற்றும் முஸ்லிமில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த வாசகம் முஸ்லிமில் உள்ளதாகும்.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ أَبُو الْقَاسِمِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَوْ أَنَّ
أَمْرًا أُطْلِعَ عَلَيْكَ بِغَيْرِ إِذْنٍ، فَحَدَّثْتَهُ بِخَصَاةٍ، فَقُتِلَ عَيْنُهُ، لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ جُنَاحٌ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ
[1]. وَفِي لَفْظٍ لِأَحْمَدَ، وَالنَّسَائِيَّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ: { فَلَا دِيَّةَ لَهُ وَلَا قِصَاصَ } [2].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அபுல் காஸிம் (நபி (ஸல்) அவர்கள்) கூறினார்கள்:

“உங்கள் அனுமதியின்றி யாரேனும் (உங்கள் தனிப்பட்ட இடத்திற்குள்) எட்டிப் பார்த்தால், நீங்கள் அவர் மீது ஒரு சிறுகல்லை எறிந்து, (அதனால்) அவரது கண்ணை நீங்கள் குருடாக்கினால், உங்கள் மீது எந்தக் குற்றமும் இல்லை (மற்றும் சட்டரீதியான பொறுப்பும் இல்லை).”

முத்தஃபகுன் அலைஹி. அஹ்மத் மற்றும் அந்-நஸாய் ஆகியோரின் மற்றொரு அறிவிப்பில், “அவருக்கு தியாவோ கிஸாஸோ இல்லை” என்று உள்ளது. இதனை இப்னு ஹிப்பான் ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

وَعَنْ الْأَبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { قَضَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنَّ
حِفْظَ الْحَوَائِطِ بِالنَّهَارِ عَلَى أَهْلِهَا، وَأَنْ حِفْظَ الْمَاشِيَةِ بِاللَّيْلِ عَلَى أَهْلِهَا، وَأَنَّ عَلَى أَهْلِ
الْمَاشِيَةِ مَا أَصَابَتْ مَا شِئْتُمْ بِاللَّيْلِ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالْأَبَرَاءُ إِلَّا التِّرْمِذِيُّ، [1]. وَصَحَّحَهُ
ابْنُ حِبَّانَ وَفِي إِسْنَادِهِ اخْتِلَافٌ. [2].

அல்-பரா இப்னு ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

“பகலில் தோட்டங்களையும் (மற்றும் பயிர் நிலங்களையும்) பாதுகாப்பது அதன் உரிமையாளர்களின் பொறுப்பாகும் என்றும், இரவில் கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பது அவற்றின் உரிமையாளர்களின் பொறுப்பாகும் என்றும், இரவில் கால்நடைகள் ஏற்படுத்தும் சேதத்திற்கு அவற்றின் உரிமையாளர்களே பொறுப்பாவார்கள் என்றும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தீர்ப்பளித்தார்கள்.”

وَعَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - فِي رَجُلٍ أَسْلَمَ ثُمَّ تَهَوَّدَ - { لَا أَجْلِسُ حَتَّى يُقْتَلَ , قَضَاءُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ , فَأَمْرٌ بِهِ , فَقُتِلَ . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ } . [1] . وَفِي رِوَايَةِ لِأَبِي دَاوُدَ : { وَكَانَ قَدْ أُسْتُيِبَ قَبْلَ ذَلِكَ } . [2] .

முஆத் பின் ஜபல் (ரழி) அவர்கள், இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பின்னர் யூதராக மாறிய ஒரு மனிதரைப் பற்றிக் (கேள்விப்பட்டபோது) கூறினார்கள்: " (இவன்) கொல்லப்படும் வரை நான் (இங்கு) அமர மாட்டேன். (இது) அல்லாஹ் மற்றும் அவனது தூதரின் தீர்ப்பாகும்." (அதன் பின்னர்) அவனைக் கொல்லக் கட்டளையிடப்பட்டு, அவன் கொல்லப்பட்டான். (இச்செய்தி புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது).

அபூதாலூதின் மற்றோர் அறிவிப்பில், "அதற்கு முன்னர் அவனிடம் பாவமன்னிப்புக் கோரப்பட்டிருந்தது" என்றுள்ளது.

1214

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَاقْتُلُوهُ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "யார் தனது மார்க்கத்தை மாற்றுகிறாரோ (அதாவது இஸ்லாத்தை விட்டு வெளியேறுகிறாரோ), அவரைக் கொல்லுங்கள்" என்று கூறினார்கள். இதை அல்-புகாரி அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்.

1215

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ; { أَنَّ أَعْمَى كَانَ لَهُ أُمٌّ وَلَدَتْ ثَمُومَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَتَقَعَ فِيهِ , فَيُهَاهَا , فَلَمَّا كَانَ ذَاتَ لَيْلَةٍ أَخَذَ الْمَعُولَ , فَجَعَلَهُ فِي بَطْنِهَا , وَاتَّكَأَ عَلَيْهَا . [1] فَقَتَلَهَا فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ : " أَلَا إِشْهَدُوا أَنَّ دَمَهَا هَدْرٌ " . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَرَوَاهُ ثِقَاتٌ . [2] .

இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "கண்பார்வையற்ற ஒருவருக்கு, (தனக்குக்) குழந்தை பெற்ற ஓர் அடிமைப் பெண் (உம்மு வலத்) இருந்தாள். அவள் நபி (ஸல்) அவர்களைத் திட்டுபவளாகவும், அவர்களைப் பற்றிக் குறை கூறுபவளாகவும் இருந்தாள். அவர் அவளைத் தடுப்பார்; ஆனால் அவள் விலகிக்கொள்ள மாட்டாள். ஓர்

இரவில் அவர் ஒரு கோடரியை எடுத்து, அதை அவள் வயிற்றில் வைத்து, அதன் மீது சாய்ந்து அவளைக் கொன்றுவிட்டார். இச்செய்தி நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு எட்டியது. அப்போது அவர்கள், ‘அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக அவளது இரத்தம் வீணானதாகும் என்பதற்கு நீங்கள் சாட்சியாக இருங்கள்’ என்று கூறினார்கள்.” இதனை அபூதாவூத் பதிவு செய்துள்ளார். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள்.

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

بلوغ المرام
10. كتاب الحدود
 புளுகுல் மராம்
 10. தண்டனைகள்

1205

:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا { أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَعْرَابِ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - . [1] فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَنْشُدَكَ بِاللَّهِ إِلَّا قَضَيْتَ لِي بِكِتَابِ اللَّهِ، فَقَالَ الْآخَرُ - وَهُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ - نَعَمْ. فَأَقْضِ بَيْنَنَا بِكِتَابِ اللَّهِ، وَأُذِّنْ لِي، فَقَالَ: "قُلْ". قَالَ: إِنَّ ابْنِي كَانَ عَسِيفًا عَلَى هَذَا فَرَزَنِي بِأَمْرٍ أَتَيْتِهِ، وَإِنِّي أَخْبَرْتُ أَنْ عَلَى ابْنِي الرَّجْمَ، فَافْتَدَيْتُ مِنْهُ بِمِائَةِ شَاةٍ وَوَلِيدَةٍ، فَسَأَلْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ، فَأَخْبَرُونِي: أَنْمَا عَلَى ابْنِي جَلْدُ مِائَةٍ وَتَغْرِيْبُ عَامٍ، وَأَنَّ عَلَى امْرَأَةِ هَذَا الرَّجْمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَأَقْضِيَنَّ بَيْنَكُمَا بِكِتَابِ اللَّهِ، الْوَلِيدَةُ وَالْغَنَمُ رَدُّ عَلَيْكَ، وَعَلَى ابْنِكَ جَلْدُ مِائَةٍ وَتَغْرِيْبُ عَامٍ، وَاعْدُ يَا ابْنُ نَيْسٍ إِلَى امْرَأَةِ هَذَا، فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَأَرْجُمُهَا" { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، هَذَا وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ [2] .

அபுஹுரைரா (ரலி) மற்றும் ஸைத் பின் காலித் அல்ஜுஹனீ (ரலி)
 ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்:

கிராமப்புற அரபிகளில் ஒருவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, “அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ்வை முன்வைத்து உங்களிடம் கேட்கிறேன்; அல்லாஹ்வின் சட்டத்தைக் கொண்டே எனக்காக நீங்கள் தீர்ப்பளிக்க வேண்டும்” என்றார். அவரை விட மார்க்க அறிவு பெற்றவரான அவரது எதிராளி, “ஆம், எங்களுக்கிடையில் அல்லாஹ்வின் சட்டப்படியே தீர்ப்பளியுங்கள்; (பேசுவதற்கு) எனக்கு அனுமதி அளியுங்கள்” என்றார். நபி (ஸல்) அவர்கள், “பேசுங்கள்” என்றார்கள்.

அவர் கூறினார்: “என் மகன் இவரிடம் கூலியாளாக வேலை செய்து வந்தான். அவன் இவருடைய மனைவியுடன் விபச்சாரம் செய்துவிட்டான். என் மகனுக்குக் கல்லெறி தண்டனை (ரஜ்ம்) உண்டு என்று எனக்குத்

தெரிவிக்கப்பட்டது. எனவே நான் நூறு ஆடுகளையும் ஓர் அடிமைப் பெண்ணையும் ஈடாகக் கொடுத்து அவனை மீட்டேன் (அவன் மீது விதிக்கப்பட்டதாக நான் கருதிய தண்டனையிலிருந்து). பிறகு நான் மார்க்க அறிஞர்களிடம் கேட்டபோது, அவர்கள் என் மகனுக்கு நூறு கசையடிகளும் ஒரு வருட நாடு கடத்தலும் தண்டனை என்றும், இவருடைய மனைவிக்குத்தான் கல்லெறி தண்டனை என்றும் என்னிடம் கூறினார்கள்.”

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “என் உயிர் எவன் கையில் உள்ளதோ அவன் மீது ஆணையாக! நான் உங்களுக்கிடையில் அல்லாஹ்வின் சட்டப்படியே நிச்சயமாகத் தீர்ப்பளிப்பேன். அந்த அடிமைப் பெண்ணும் ஆடுகளும் உனக்கே திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். உன் மகனுக்கு நூறு கசையடிகளும் ஒரு வருட நாடு கடத்தலும் தண்டனையாகும். உனைஸே! இந்த மனிதரின் மனைவியிடம் செல்லுங்கள்; அவள் (குற்றத்தை) ஒப்புக்கொண்டால், அவளைக் கல்லெறிந்து கொல்லுங்கள்” என்று கூறினார்கள்.

1206

:

وَعَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { خُذُوا عَنِّي، خُذُوا عَنِّي، فَقَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا، الْبِكْرُ بِالْبِكْرِ جَلْدُ مِائَةٍ، وَنَفْيُ سَنَةٍ، وَالثَّيِّبُ بِالثَّيِّبِ جَلْدُ مِائَةٍ، وَالرَّجْمُ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1].

உபாதா பின் அஸ்-ஸாமித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"என்னிடம் இருந்து (சட்டத்தைப்) பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்! என்னிடம் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்! அல்லாஹ் அவர்களுக்கு (விபச்சாரக் குற்றவாளிகளுக்கு) ஒரு வழியை (தண்டனையை) ஏற்படுத்தியுள்ளான். திருமணமாகாதவர் திருமணமாகாதவருடன் (விபச்சாரம் புரிந்தால்), நூறு கசையடிகளும் ஓராண்டு நாடு கடத்தலும் (தண்டனையாகும்). திருமணம் முடித்தவர் திருமணம் முடித்தவருடன் (விபச்சாரம் புரிந்தால்), நூறு கசையடிகளும் கல்லால் எறிந்து கொல்லுதலும் (தண்டனையாகும்)."

(நூல்: முஸ்லிம்)

1207

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { أَتَى رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ - فَنَادَاهُ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي زَنَيْتُ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ،

فَتَنَحَّى تِلْقَاءَ وَجْهِهِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي زَنَيْتُ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، حَتَّى تَنَى ذَلِكَ عَلَيْهِ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ، فَلَمَّا شَهِدَ عَلَى [1] نَفْسِهِ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ. دَعَا رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فَقَالَ "أَبْكَ جُنُونٌ؟" قَالَ: لَا. قَالَ: "فَهَلْ [2] أَحْصَيْتُ؟". قَالَ: نَعَمْ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- "إِذْ هَبُوا بِهِ فَأَرْجُمُوهُ" { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [3].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு முஸ்லிம் மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்கள் பள்ளிவாசலில் இருந்தபோது அவர்களிடம் வந்து, (அவர்களை) அழைத்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் விபச்சாரம் செய்துவிட்டேன்" என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடமிருந்து தங்கள் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டார்கள். எனவே அந்த மனிதர் (நபி (ஸல்) அவர்களின்) முகத்திற்கு நேராக (மீண்டும் வர) நகர்ந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் விபச்சாரம் செய்துவிட்டேன்" என்று கூறினார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மீண்டும் அவரிடமிருந்து தங்கள் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டார்கள். இவ்வாறு அவர் நான்கு முறை (தமது குற்றத்தை) திரும்பத் திரும்பக் கூறினார். அவர் தமது குற்றத்தை நான்கு முறை ஒப்புதல் வாக்குமூலமாக அளித்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரை அழைத்து, "உனக்குப் பைத்தியமா?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "இல்லை" என்று கூறினார். (மீண்டும் நபி (ஸல்) அவர்கள்) "நீர் திருமணமானவரா?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "ஆம்" என்று பதிலளித்தார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இவரைக் கொண்டு சென்று இவரைக் கல்லெறிந்து (மரண தண்டனை நிறைவேற்றுங்கள்)" என்று கூறினார்கள். (இந்த ஹதீஸ்) புஹாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால் அறிவிக்கப்பட்டது.

1208

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { لَمَّا أَتَى مَا عَزُبُنْ مَالِكٌ إِلَى النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ لَهُ: لَعَلَّكَ تَبَلَّتِ، أَوْ غَمَزْتَ، أَوْ نَظَرْتَ؟ قَالَ: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ. { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1]

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'மாஇஸ் இப்னு மாலிக் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தபோது (விபச்சாரக் குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்வதற்காக), அவர்கள் அவரிடம், "ஒருவேளை நீர் (அப்பெண்ணை) முத்தமிட்டிருக்கலாம், அல்லது தீண்டியிருக்கலாம், அல்லது பார்த்திருக்கலாம்?" எனக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'இல்லை, அல்லாஹ்வின் தூதரே' என்றார்.' இதை அல்-புகாரி அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

وَعَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّهُ خَطَبَ فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ بَعَثَ مُحَمَّدًا بِالْحَقِّ, وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ, فَكَانَ فِيهِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْهِ آيَةَ الرَّجْمِ. قَرَأْنَاهَا وَوَعَيْنَاهَا وَعَقَلْنَاهَا, فَرَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَرَجَمْنَا بَعْدَهُ, فَأَخْشَى أَنْ طَالَ بِالنَّاسِ زَمَانٌ أَنْ يَقُولَ قَائِلٌ: مَا نَجِدُ الرَّجْمَ فِي كِتَابِ اللَّهِ, فَيُخْلُوا [1] بِتَرْكِ فَرِيضَةِ أَنْزَلَهَا اللَّهُ, وَإِنَّ الرَّجْمَ حَقٌّ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَلَى مَنْ زَنَى, إِذَا أُحْصِنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ, إِذَا قَامَتِ الْبَيْتَةُ, أَوْ كَانَ الْحَبْلُ, أَوْ الْإِعْتِرَافُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [2].

உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரஹி) அவர்கள் மக்களுக்கு உரை நிகழ்த்தி கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக அல்லாஹ் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களை சத்தியத்துடன் அனுப்பினான், மேலும் அவருக்கு வேதத்தையும் இறக்கினான். அல்லாஹ் இறக்கியவற்றில் கல்லெறிதல் பற்றிய வசனமும் அடங்கியிருந்தது. நாங்கள் அதை ஒதி, மனனம் செய்து, விளங்கிக்கொண்டோம். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (திருமணமான நிலையில் விபச்சாரம் செய்தவர்களுக்கு) கல்லெறிந்தார்கள், அவர்களுக்குப் பிறகும் நாங்கள் கல்லெறிந்தோம். ஆனால், நீண்ட காலம் சென்ற பிறகு, 'அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் கல்லெறிதல் பற்றிய வசனங்களை நாங்கள் காணவில்லை' என்று யாராவது கூறக்கூடும் என்றும், அதன் மூலம் அல்லாஹ் இறக்கிய ஒரு கடமையைக் கைவிட்டு அவர்கள் வழிதவறிச் சென்றுவிடுவார்களோ என்றும் நான் அஞ்சுகிறேன். நிச்சயமாக, கல்லெறிதல் என்பது அல்லாஹ்வின் வேதத்தில் உள்ள ஒரு கடமையாகும். அது, திருமணம் முடித்த நிலையில் விபச்சாரம் செய்யும் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் மீது, அவர்களின் குற்றம் தெளிவான ஆதாரம் மூலம் நிரூபிக்கப்படும்போது, அல்லது கார்ப்பம் ஏற்பட்டால், அல்லது (குற்றம் செய்தவரின்) ஒப்புதல் வாக்குமூலம் இருந்தால் (நிறைவேற்றப்பட வேண்டியதாகும்).'

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { "إِذَا زَنَتْ أَمَةٌ أَحَدَكُمْ, فَتَبَيَّنْ زَنَاهَا, فَلْيَجْلِدْهَا الْخَدَّ, وَلَا يُتْرَبْ عَلَيْهَا, ثُمَّ إِنْ زَنَتْ فَلْيَجْلِدْهَا الْخَدَّ, وَلَا يُتْرَبْ عَلَيْهَا, ثُمَّ إِنْ زَنَتْ الثَّلَاثَةَ, فَتَبَيَّنْ زَنَاهَا, فَلْيُعْهَ وَلَوْ بِحَبْلٍ مِنْ شَعْرِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ وَهَذَا الْقُطْمُ مُسْلِمٍ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: "உங்களில் ஒருவரின் அடிமைப் பெண் விபச்சாரம் செய்து, அவளது விபச்சாரம் உறுதியானால், அவர் அவளுக்கு (மார்க்கம் வரையறுத்துள்ள) கசையடியைக் கொடுக்கட்டும்; ஆனால் அவளைப் பழித்துப் பேசுவோ (அல்லது தண்டனைக்குப் பிறகு அவளது பாவத்தை நினைவுபடுத்தி இகழ்வோ) வேண்டாம். பிறகு (மீண்டும்) அவள் விபச்சாரம் செய்தால் அவர் அவளுக்கு கசையடியைக் கொடுக்கட்டும்; ஆனால் அவளைப் பழித்துப் பேசுவோ (அல்லது தண்டனைக்குப் பிறகு அவளது பாவத்தை நினைவுபடுத்தி இகழ்வோ) வேண்டாம். பிறகு மூன்றாவது முறையாகவும் அவள் விபச்சாரம் செய்து, அவளது விபச்சாரம் உறுதியானால், ஒரு முடிக் கயிற்றுக்காகவேனும் (மிகக் குறைந்த விலைக்கு) அவளை அவர் விற்றுவிட்டட்டும்." (நூல்: புகாரீ, முஸ்லிம். இது முஸ்லிமின் வாசகமாகும்).

1211

:

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَقِيمُوا الْحُدُودَ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ [1].
وَهُوَ فِي مُسْلِمٍ مَوْثُوثٌ [2].

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"உங்கள் உடைமையில் உள்ளவர்களுக்கு (அதாவது, உங்கள் அடிமைகளுக்கு) இஸ்லாமியத் தண்டனைகளை (ஹுதூத்) நிறைவேற்றுங்கள்." இதை அபூதாலுத் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். மேலும் இது முஸ்லிம் நூலில் நபித்தோழரின் கூற்றாக (மவ்கூஃப்) அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

1212

:

وَعَنْ عُمَرَ ابْنِ حَصِينٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ أَمْرًا مِنْ جُهَيْنَةَ أَتَتْ نَبِيَّ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - - وَهِيَ حُبْلَى مِنَ الرِّزَا - فَقَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! أَصَبْتُ حَدًّا, فَأَقِمْهُ عَلَيَّ, فَدَعَانِي نَبِيُّ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَلِيَّهَا. فَقَالَ: "أَحْسِنُ إِلَيْهَا فَإِذَا وَضَعْتَ فَأَتْنِي بِهَا" فَفَعَلَ. فَأَمَرَ بِهَا فَشَكَّتَ عَلَيْهَا ثِيَابُهَا, ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَرَجَمَتْ, ثُمَّ صَلَّى عَلَيْهَا, فَقَالَ عُمَرُ: أَتَصَلِّي عَلَيْهَا يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَقَدْ زَنَتْ? فَقَالَ: "لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ قُسِّمَتْ بَيْنَ سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ لَوَسِعَتْهُمْ, وَهَلْ وَجَدْتَ أَفْضَلَ مِنْ أَنْ جَادَتْ بِنَفْسِهَا لِلَّهِ?" { رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

இம்ரான் பின் ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

ஜுஹனா குலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண், விபச்சாரத்தின் மூலம் கர்ப்பமுற்றிருந்த நிலையில் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! (இஸ்லாமியத்) தண்டனைக்குரிய ஒரு குற்றத்தை நான் செய்துவிட்டேன். எனவே என்மீது அத்தண்டனையை நிறைவேற்றுங்கள்" என்று கூறினார்.

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அப்பெண்ணின் பாதுகாவலரை அழைத்து, "இவரிடம் நன்முறையில் நடந்து கொள்ளுங்கள். இவர் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்ததும், இவரை என்னிடம் அழைத்து வாருங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

அவரும் அவ்வாறே செய்தார். (குழந்தை பிறந்த பிறகு,) நபி (ஸல்) அவர்கள் அப்பெண் குறித்து (தண்டனையை நிறைவேற்றக்) கட்டளையிட்டார்கள். அப்பெண்ணின் ஆடைகள் அவர்மீது இறுக்கிக் கட்டப்பட்டன (அவர் நிர்வாணமாகாமல் இருக்க). பின்னர் நபி (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிடவே, அவர் கல்லெறிந்து கொல்லப்பட்டார். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்காக (ஜனாஸா)த் தொழுதார்கள்.

அப்போது உமர் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! விபச்சாரம் புரிந்த இப்பெண்ணுக்காகவா நீங்கள் தொழுகை நடத்துகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "மதீனாவாசிகளில் எழுபது பேருக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டாலும் அவர்களுக்குப் போதுமானதாக அமையுமளவிற்கு அப்பெண் (உளப்பூர்வமாகப்) பாவமன்னிப்பு (தவ்பா) கோரினார். அல்லாஹ்வுக்காகத் தம் உயிரையே தியாகம் செய்ததை விடச் சிறந்த செயல் எதையேனும் நீர் கண்டீரா?" என்று கேட்டார்கள்.

(நூல்: முஸ்லிம்)

1213

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { رَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
رَجُلًا مِنْ أَسْلَمَ، وَرَجُلًا مِنْ الْيَهُودِ، وَامْرَأَةً } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அஸ்லம் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கும், ஒரு யூத ஆணுக்கும், ஒரு பெண்ணுக்கும் (விபச்சாரக் குற்றத்திற்காக) கல்லெறிந்து மரணதண்டனை நிறைவேற்றினார்கள். இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கின்றார்கள்.

1214

:

وَقَصَّةُ رَجْمِ الْيَهُودِيِّينَ فِي الصَّحِيحَيْنِ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்த இரு யூதர்கள் கல்லெறியப்பட்ட சம்பவம், அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளது.

1215

:

وَعَنْ سَعِيدِ بْنِ سَعْدِ بْنِ عِبَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { كَانَ بَيْنَ أَبْيَاتِنَا وَيَجْلُ ضَعِيفٌ, فَخَبَثَ بِأَمَةٍ مِنْ إِمَائِهِمْ, فَذَكَرَ ذَلِكَ سَعْدُ لِرَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: "إِضْرِبُوهُ حَدَّه". فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّهُ أَضْعَفُ مِنْ ذَلِكَ, فَقَالَ: "خُذُوا عِشْكَالًا فِيهِ مِائَةُ شِمْرًا خ, ثُمَّ إِضْرِبُوهُ بِهِ ضَرْبَةً وَاحِدَةً". فَفَعَلُوا { رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَالنَّسَائِيُّ, وَابْنُ مَاجَةَ, وَإِسْنَادُهُ حَسَنٌ. لَكِنْ اخْتَلَفَ فِي وَصْلِهِ وَإِسَالِهِ [1].

ஸயீத் பின் ஸஅத் பின் உபாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "எங்கள் இல்லங்களுக்கு மத்தியில் (உடல் ரீதியாக) பலவீனமான ஒரு சிறிய மனிதர் இருந்தார். அவர், அவர்களது அடிமைப் பெண்களில் ஒருத்தியுடன் (விபச்சாரக்) குற்றம் செய்தார். ஸஅத் (ரழி) அவர்கள் இதைப் பற்றி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அவருக்குரிய (விபச்சாரத்திற்கான) ஹத் தண்டனையை அடியுங்கள்' என்றார்கள்.

அதற்கு அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! (சாதாரண தண்டனையைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு) அவர் மிகவும் பலவீனமாக இருக்கிறார்' என்றார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'நூறு சிறு குச்சிகளைக் கொண்ட ஒரு பேரீச்சங் குலையை எடுத்து, அதைக் கொண்டு அவரை ஒரேயொரு முறை அடியுங்கள்' என்று கூறினார்கள். அவ்வாறே அவர்கள் செய்தார்கள்."

1216

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ وَجَدُ ثَمُوهُ يَعْمَلُ عَمَلَ قَوْمٍ لَوْطٍ, فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ, وَمَنْ وَجَدُ ثَمُوهُ وَقَعَ عَلَى بَهِيمَةٍ, فَاقْتُلُوهُ وَاقْتُلُوا الْبَهِيمَةَ { " رَوَاهُ أَحْمَدُ وَاللُّبَيْدَةُ, [1] وَرِجَالُهُ مُوثِقُونَ, إِلَّا أَنَّ فِيهِ اخْتِلَافًا [2].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"லூத் (அலை) அவர்களின் சமூகத்தார் செய்த (ஓரினச்சேர்க்கைச்) செயலைச் செய்பவரை நீங்கள் கண்டால், அதைச் செய்பவரையும், யாருக்குச் செய்யப்படுகிறதோ அவரையும் கொன்றுவிடுங்கள். எவரேனும் மிருகத்துடன் உறவு கொண்டிருப்பதை நீங்கள் கண்டால், அவரையும் அந்த மிருகத்தையும் கொன்றுவிடுங்கள்."

இதை அஹ்மத் மற்றும் நால்வர் பதிவு செய்துள்ளனர். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள்; எனினும் இதில் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது.

1217

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ضَرَبَ وَغَرَّبَ وَأَنَّ أَبَا بَكْرٍ ضَرَبَ وَغَرَّبَ. { رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ، إِلَّا أَنَّهُ اخْتُلِفَ فِي رَفْعِهِ، وَوَقْفِهِ [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் கசையடி மற்றும் நாடு கடத்தல் (திருமணம் ஆகாதவர் விபச்சாரம் செய்தால்) தண்டனையைச் செயல்படுத்தினார்கள். அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களும் கசையடி மற்றும் நாடு கடத்தல் (திருமணம் ஆகாதவர் விபச்சாரம் செய்தால்) தண்டனையைச் செயல்படுத்தினார்கள்."

இதை அத்-திர்மிதீ பதிவு செய்துள்ளார். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள். எனினும், இது 'மர்ஃபூ' (நபிமொழியாக உள்ளதா) அல்லது 'மவுக்ஃப்' (நபித்தோழர் கூற்றாக உள்ளதா) என்பதில் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது.

1218

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الْمُخَنَّثِينَ مِنْ الرِّجَالِ، وَالْمُتَرَجِّلَاتِ مِنَ النِّسَاءِ، وَقَالَ: { أَخْرِجُوهُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள், பெண்களைப் போன்று (தங்களை அலங்கரித்து, பேசி, நடந்து) கொள்ளும் ஆண்களையும், ஆண்களைப் போன்று (தங்களை அலங்கரித்து, பேசி, நடந்து) கொள்ளும் பெண்களையும் சபித்து, 'அவர்களை உங்கள் வீடுகளிலிருந்து வெளியேற்றுங்கள்' என்று கூறினார்கள்." இதை அல்-புகாரி பதிவு செய்துள்ளார்.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِدْفَعُوا
الْحُدُودَ، مَا وَجَدْتُمْ لَهَا مَدْفَعًا } أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَهَ، وَإِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ [1]

ஹுதூத் (அல்லாஹ்வால் விதிக்கப்பட்ட தண்டனைகள்) தண்டனைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு உங்களுக்கு ஏதேனும் வழி (சந்தேகம் அல்லது தெளிவின்மை) கிடைத்தால், அவற்றைத் தடுத்துவிடுங்கள்.

وَأَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَالْحَاكِمُ: مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا بَلْفِظٍ { ادْرَأُوا الْحُدُودَ عَنْ
الْمُسْلِمِينَ مَا اسْتَطَعْتُمْ } "وَهُوَ ضَعِيفٌ أَيْضًا [1].

அத்-திர்மிதீ மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் வழியாக, "உங்களால் முடிந்தவரை முஸ்லிம்கள் மீதான ஹுதூத் (இஸ்லாமிய சட்டப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்ட குற்றங்களுக்கான தண்டனைகள்) களைத் தடுத்து விடுங்கள்" எனும் வாசகத்துடன் இதனைப் பதிவு செய்துள்ளனர். இதுவும் ஒரு பலவீனமான ஹதீஸ் ஆகும்.

وَرَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ: عَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - (مِنْ) قَوْلِهِ بَلْفِظٍ: { ادْرَأُوا الْحُدُودَ بِالشُّبُهَاتِ } [1]

அல்-பைஹகீ அவர்கள் அலீ (ரழி) அவர்களின் கூற்றாக (அதாவது, நபியவர்களின் ஹதீஸாக அல்லாமல்) அறிவித்தார்கள்: '(குற்றங்களுக்குரிய) தண்டனைகளைச் சந்தேகங்களைக் கொண்டு தடுத்துவிடுங்கள்.'

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { اجْتَنِبُوا هَذِهِ الْقَادُورَاتِ الَّتِي
نَهَى اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا، فَمَنْ أَلَمَّ بِهَا فَلْيَسْتَرْ بِسِتْرِ اللَّهِ تَعَالَى، وَلْيُتْبِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى، فَإِنَّهُ مَنْ يَبْدِ

لَنَا صُفْحَتُهُ نُقِمَ عَلَيْهِ كِتَابُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ { رَوَاهُ الْحَاكِمُ، وَهُوَ فِي الْمُوطَّأِ مِنْ مَرَّاسِيلِ زَيْدِ
بْنِ أَسْلَمَ [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ் தடுத்துள்ள இந்த அருவருப்பான (பெரும் பாவமான) செயல்களைத் தவிர்த்து கொள்ளுங்கள். இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றைச் செய்பவர், அல்லாஹ்வின் திரையைக் கொண்டு (தன் பாவத்தை வெளிப்படுத்தாமல்) தன்னை மறைத்துக்கொள்ளட்டும்; மேலும் அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புக் கோரி மீளட்டும். ஏனெனில், எவரேனும் தம் (குற்றத்தின்) பக்கத்தை (தன் பாவத்தை) எங்களிடம் வெளிப்படுத்தினால், அவர் மீது அல்லாஹ்வின் வேதத்தின் சட்டத்)தை நாம் நிறைவேற்றுவோம்.”

1223

:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { لَمَّا نَزَلَ عَذْرَاءِي، قَامَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَى الْمُنْبَرِ، فَذَكَرَ ذَلِكَ وَتَلَا الْقُرْآنَ، فَلَمَّا نَزَلَ أَمَرَ بِرَجُلَيْنِ وَإِمْرَأَةٍ فُضِرَ بُوَا الْحَدَّ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ وَالْأَلْبُرْجِيُّ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

“என் குற்றமற்ற நிலை (குறித்த இறைச்செய்தி) அருளப்பட்டபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மிம்பரில் ஏறி, அவ்விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டு, குர்ஆன் (வசனங்களை) ஓதினார்கள். பிறகு (மிம்பரிலிருந்து) இறங்கியபோது, இரண்டு ஆண்களுக்கும் ஒரு பெண்ணுக்கும் (தண்டனை வழங்குமாறு) கட்டளையிட்டார்கள்; அவ்வாறே அவர்களுக்கு ‘ஹத்’ (சவுக்கடித்) தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டது.”
இதை அஹ்மத் மற்றும் நான்கு இமாம்களும் பதிவு செய்துள்ளனர்.

1224

:

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { أَوَّلَ لَعَانٍ كَانَ فِي الْإِسْلَامِ أَنَّ شَرِيكَ بْنَ سَمْعَاءٍ قَذَفَهُ هَلَالُ بْنُ أُمَيَّةَ بِأَمْرٍ أَتَاهُ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الْبَيْتَةُ وَالْأَفْحَدُ فِي ظَهْرِكَ { الْحَدِيثُ أَخْرَجَهُ أَبُو يَعْلَى، وَرَجَالُهُ ثِقَاتٌ [1].

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "இஸ்லாத்தில் நிகழ்ந்த முதல் 'லிஆன்' என்பது, ஹிலால் பின் உமைய்யா அவர்கள் தனது மனைவி (விபச்சாரம் செய்ததாக), ஷரீக் பின் ஸம்ஹா என்பவருடன் (அவர்

ஈடுபட்டதாகக் குற்றம் சாட்டியதாகும். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், ‘(உனது குற்றச்சாட்டுக்கு) ஆதாரத்தைக் கொண்டு வா! இல்லையேல் உனது முதுகில் தண்டனை வழங்கப்படும்’ என்று கூறினார்கள்.” இதனை அபூ யஃலா அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள்.

1225

:

وَهُوَ فِي الْبُخَارِيِّ نَحْوُهُ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ [1].

இது அல்-புகாரியில், இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் வழியாக, இதேபோன்ற ஒரு ஹதீஸாக (பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது).

1226

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَامِرٍ بْنِ رَبِيعَةَ قَالَ: { لَقَدْ أَدْرَكَتْ أَبَا بَكْرٍ، وَعُمَرَ، وَعُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ، فَلَمْ أَرَهُمْ يُضْرِبُونَ الْمَمْلُوكَ فِي الْقَذْفِ إِلَّا أَرْبَعِينَ } رَوَاهُ مَالِكٌ، وَالتَّوْرِيُّ فِي جَامِعِهِ [1].

அப்துல்லாஹ் பின் ஆமிர் பின் ரபீஆ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'நான் அபூபக்கர், உமர், உஸ்மான் (ரழி) ஆகியோரின் காலத்தையும், அவர்களுக்குப் பின் வந்தவர்களையும் அடைந்தேன் (அதாவது, அவர்களின் ஆட்சிக்காலங்களில் வாழ்ந்தேன்). கத்ஃப் (விபச்சார அவதூறு) குற்றத்திற்காக ஓர் அடிமைக்கு நாற்பது கசையடிகள் அடிப்பதையன்றி (வேறு தண்டனை வழங்குவதை) நான் கண்டதில்லை.' இதனை மாலிக் அவர்களும், அத்-தவரீ அவர்கள் தமது 'அல்-ஜாமி' என்ற நூலிலும் அறிவித்துள்ளார்கள்.

1227

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مِنْ قَذْفِ مَمْلُوكٍ عَلَيْهِ الْحَدُّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ كَمَا قَالَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

யார் தனது அடிமையின் மீது விபச்சாரக் குற்றம் சுமத்துகிறாரோ, அவர் (அவ்வாறு) சொன்னது உண்மையாக இருந்தாலன்றி, மறுமை நாளில் அவருக்குரிய நிர்ணயிக்கப்பட்ட தண்டனை (ஹத்) நிறைவேற்றப்படும்.

1228

:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : { لَا تُقَطَّعُ يَدُ سَارِقٍ إِلَّا فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ [1]. وَلَفْظُ الْبُخَارِيِّ: تُقَطَّعُ الْيَدُ فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا [2]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “கால் தீனார் அல்லது அதற்கும் அதிகமான (மதிப்புள்ள பொருளுக்காகவே) தவிர, திருடனின் கை துண்டிக்கப்படாது.” இது (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஹதீஸ் ஆகும். இந்த வாசகம் முஸ்லிமுடையதாகும். அல்-புகாரியின் அறிவிப்பில், 'கால் தீனார் அல்லது அதற்கும் அதிகமான (மதிப்புள்ள பொருளுக்காக) திருடனின் கை துண்டிக்கப்பட வேண்டும்' என்று உள்ளது.

1228

:

وَفِي رِوَايَةٍ لِّأَحْمَدَ اقْطَعُوا فِي رُبْعِ دِينَارٍ، وَلَا تَقْطَعُوا فِيمَا هُوَ أَذْنَى مِنْ ذَلِكَ [1]

அஹ்மத் அவர்களின் அறிவிப்பில், "கால் தீனாருக்காக (திருடியவரின் கையை) வெட்டுங்கள்; அதைவிடக் குறைவானதற்காக வெட்டாதீர்கள்."

1229

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا : { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَطَعَ فِي مَجَنٍّ، ثُمَّ هُئِلَ ثَلَاثَةُ دَرَاهِمٍ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், மூன்று திர்ஹங்கள் மதிப்புள்ள ஒரு கேடயத்தைத் திருடியதற்காக (ஒரு திருடனின் கையை) துண்டித்தார்கள். இது புஹாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாகும்.

1230

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَعَنَ اللَّهُ السَّارِقَ؛ يَسْرِقُ الْبَيْضَةَ، فَتُقَطَّعُ يَدُهُ، وَيَسْرِقُ الْحَبْلَ، فَتُقَطَّعُ يَدُهُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ أَيْضًا. [1]

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ் திருடனைச் சபிப்பானாக! அவன் ஒரு முட்டையைத் திருடுகிறான் (அதாவது, சிறிய திருட்டுகளுடன் ஆரம்பித்து, படிப்படியாகப் பெரிய திருட்டுகளுக்குச் சென்று), அவனது கை வெட்டப்படும் நிலைக்குச் செல்கிறான். அவன் ஒரு கயிற்றைத் திருடுகிறான் (அதாவது, சிறிய திருட்டுகளுடன் ஆரம்பித்து, படிப்படியாகப் பெரிய திருட்டுகளுக்குச் சென்று), அவனது கை வெட்டப்படும் நிலைக்குச் செல்கிறான்."

1231

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا؛ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { أَتَشْفَعُ فِي حَدِّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ؟ } [1] ثُمَّ قَامَ فَاخْتَطَبَ، فَقَالَ: أَيُّهَا [2] النَّاسُ! إِنَّمَا هَلَكَ [3] الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكُوهُ، وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ... { الْحَدِيثُ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ. [4] وَلَهُ مِنْ وَجْهِ آخَرَ: عَنْ عَائِشَةَ: كَانَتْ امْرَأَةً تَسْتَعِيرُ الْمَتَاعَ، وَتَجْحَدُهُ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِقَطْعِ يَدِهَا. [5]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (உஸாமா பின் ஸைத் (ரழி) அவர்களிடம்), "அல்லாஹ்வின் வரம்புகளில் ஒன்றில் நீர் பரிந்துரை செய்கிறீரா?" என்று கேட்டார்கள். பின்னர், அவர்கள் எழுந்து நின்று மக்களுக்கு உரையாற்றினார்கள்: "மக்களே! உங்களுக்கு முன் இருந்த சமுதாயங்கள் அழிந்ததற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அவர்களில் ஒரு கண்ணியமானவர் திருடினால் அவரை (தண்டிக்காமல்) விட்டுவிடுவார்கள். அவர்களில் ஒரு பலவீனமானவர் திருடினால், அவருக்கு சட்டப்பூர்வமான தண்டனையை நிறைவேற்றுவார்கள்." (இந்த ஹதீஸ் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது, இங்குள்ள வாசகம் முஸ்லிமுடையதாகும்.)

முஸ்லிமில் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்த மற்றொரு அறிவிப்பில்: ஒரு பெண் பொருட்களை இரவல் வாங்கிவிட்டு, அதை (தனக்குச் சொந்தமில்லை என்று) மறுத்து வந்தாள். எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவளது கையை வெட்டுமாறு உத்தரவிட்டார்கள்.

1232

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - ، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَيْسَ عَلَى خَائِنٍ وَلَا مُتَّهِبٍ، وَلَا مُخْتَلِسٍ، قَطْعٌ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالْأَرْبَعَةُ، [1] وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ حِبَّانَ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நம்பிக்கை துரோகம் செய்பவர் மீதும், (பலவந்தமாகப்) பறிப்பவர் மீதும், (நெச்சியமாக) அபகரிப்பவர் மீதும் (கையைத்) துண்டிக்கும் தண்டனை இல்லை."

இதை அஹ்மத் மற்றும் நான்கு இமாம்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். அத்-திர்மிதி மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் ஆகியோர் இதை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

1233

⋮

وَعَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - ، قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: [1] { لَا قَطْعَ فِي ثَمَرٍ وَلَا كَثْرٍ } رَوَاهُ الْأَمْدُ كُورُون، وَصَحَّحَهُ أَيُّضًا التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ جِبَّانَ [2].

ராஃபிஃ பின் கதீஜ் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"பழத்திலோ அல்லது பேர்ச்சை மரத்தின் குருத்திலோ (திருடியதற்காகக்) கை துண்டிக்கப்படாது" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்.

இதனை (முன்னர்) குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் அறிவித்துள்ளனர். மேலும் திர்மிதீ மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

1234

⋮

وَعَنْ أَبِي أُمَيَّةَ الْخَزْرُمِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { أَتَيْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِلِصٍّ قَدْ اعْتَرَفَ اعْتِرَافًا، وَلَمْ يُوجَدْ مَعَهُ مَتَاعٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "مَا إِخَالَكَ سَرَقْتَ". قَالَ: بَلَى، فَأَعَادَ عَلَيْهِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، فَأَمَرَهُ بِفَقْطَعٍ. وَجِيءَ بِهِ، فَقَالَ: "اسْتَغْفِرِ اللَّهَ وَتُبْ إِلَيْهِ"، فَقَالَ: اسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، فَقَالَ: "اللَّهُمَّ تُبْ عَلَيْهِ ثَلَاثًا" { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَاللَّفْظُ لَهُ، وَأَحْمَدُ، وَالنَّسَائِيُّ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ [1].

அபூ உமைய்யா அல்-மக்ஸூமீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
 (தான் திருடியதாக) ஒப்புதல் வாக்குமூலம் அளித்த ஒரு திருடன் நபி (ஸல்)
 அவர்களிடம் கொண்டுவரப்பட்டான். ஆனால் அவனிடம் (திருடப்பட்ட)
 பொருட்கள் எதுவும் காணப்படவில்லை. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)
 அவர்கள் (அவனிடம்), "நீ திருடியிருப்பாய் என்று நான் நினைக்கவில்லை!"
 என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவன், "ஆம் (நான் திருடினேன்)" என்று
 கூறினான். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவனிடம் இரண்டு அல்லது மூன்று முறை
 அவ்வாறே (கேள்வியை) மீண்டும் கேட்டார்கள். (அவன் தனது
 வாக்குமூலத்தில் உறுதியாக இருந்ததால்) அவனைப் பற்றிக்
 கட்டளையிட்டார்கள்; அவனது கை துண்டிக்கப்பட்டது. பின்னர் அவன் (நபி
 (ஸல்) அவர்களிடம்) கொண்டுவரப்பட்டான். அவர்கள் (அவனிடம்),
 "அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புக் கோரி, அவனிடம் மீள்வாயாக
 (இஸ்தஃபிருல்லாஹ் வதூபு இலைஹி)" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவன்,
 "நான் அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புக் கோரி, அவனிடம் மீளுகிறேன்
 (அஸ்தஃபிருல்லாஹ் வஅதூபு இலைஹி)" என்று கூறினான். பின்னர் (நபி
 (ஸல்) அவர்கள்) மூன்று முறை, "யா அல்லாஹ்! இவனது தவ்பாவை
 ஏற்பாயாக (அல்லாஹும்ம துப் அலைஹி)" என்று கூறினார்கள்.
 இதனை அபூ தாவூத், அஹ்மத் மற்றும் அந்-நஸாஃ ஆகியோர் பதிவு
 செய்துள்ளனர். இதன் வாசகம் அபூ தாவூதுடையதாகும். இதன்
 அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள்.

1235

:

وَأُخْرِجَهُ الْحَاكِمُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ، فَسَأَلَهُ بِمَعْنَاهُ، وَقَالَ فِيهِ: { اذْهَبُوا بِهِ، فَاقْطَعُوا
 ثُمَّ احْسِمُوهُ } . وَأُخْرِجَهُ الْبَرْزَاءُ أَيْضًا، وَقَالَ: لَا بَأْسَ بِإِسْنَادِهِ [1].

அல்-ஹாகிம் அவர்கள் அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் வழியாக இதே
 போன்ற கருத்துடன் இதனைப் பதிவு செய்துள்ளார்கள். அதில், "அவனை
 அழைத்துச் சென்று, (அவனது கையை) துண்டித்து, அவனுக்குச் சூடு
 வையுங்கள்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அல்-பஸ்ஸார் அவர்களும் இதனைப்
 பதிவு செய்து, "இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் எவ்விதக் குறையுமில்லை"
 என்று கூறியுள்ளார்கள்.

1236

:

وَعَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا يَغْرَمُ السَّارِقُ إِذَا أُقِيمَ عَلَيْهِ الْحَدُّ } رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، وَبَيَّنَّ أَنَّهُ مُنْقَطِعٌ. وَقَالَ أَبُو حَاتِمٍ: هُوَ
 مُنْكَرٌ [1].

அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு திருடனுக்கு அவனுக்கான சட்டபூர்வமான தண்டனை (ஹத்) நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டால், அவனுக்கு (திருடப்பட்ட பொருளுக்கான) நஷ்ட ஈடு விதிக்கப்படாது." இதனை நஸாய் பதிவு செய்துள்ளார். மேலும், "இது (அறிவிப்பாளர்) தொடர் அறுந்தது (முன்கதிஃ)" என்று அவர் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். மேலும் அபூ ஹாத்திம், "இது 'முன்கர்' ஆகும்" என்று கூறினார்.

1237

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ التَّمْرِ الْمُعْلَقِ؟ فَقَالَ: "مَنْ أَصَابَ فِيهِ مِنْ ذِي حَاجَةٍ، غَيْرَ مُتَّخِذٍ حُبَّةً، فَلَا شَيْءَ عَلَيْهِ، وَمَنْ خَرَجَ بِشَيْءٍ مِنْهُ، فَعَلَيْهِ الْغَرَامَةُ وَالْعُقُوبَةُ، وَمَنْ خَرَجَ بِشَيْءٍ مِنْهُ بَعْدَ أَنْ يُؤْوِيَهُ الْجَرِينُ، فَبَلَغَ ثَمَنَ الْمَجْنَنِ فَعَلَيْهِ الْقَطْعُ { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالنَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1]

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ரோ பின் அவ்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், பேரிச்சை மரத்தில் தொங்கும் பேரிச்சம் பழங்களைப் பற்றி கேட்கப்பட்டது, அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள், “தேவையுடைய ஒருவர் (பசியின் காரணமாக) தனது வாயால் (நேரடியாக) சில பேரிச்சம் பழங்களைச் சாப்பிட்டால், ஆனால் தனது ஆடைக்குள் (சேகரித்து) எடுத்துச் செல்லாமல் இருந்தால், அவர் மீது குற்றம் இல்லை. ஆனால், எவரேனும் அதிலிருந்து (மரத்திலிருந்து) எடுத்துச் சென்றால், அவருக்கு அபராதமும் தண்டனையும் விதிக்கப்படும். மேலும், அது (பழங்கள்) உலர்த்தப்படும் இடத்திற்கு (அல்லது களஞ்சியத்திற்கு) கொண்டு செல்லப்பட்டு வைக்கப்பட்ட பிறகு அதிலிருந்து எவரேனும் எடுத்துச் சென்றால் (திருடினால்), அதன் மதிப்பு ஒரு கேடயத்தின் விலையை அடைந்தால், அவரது கை துண்டிக்கப்பட வேண்டும்.” இதை அபூ தாவூத் மற்றும் அந்-நஸாய் பதிவு செய்துள்ளனர். அல்-ஹாகிம் இதை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

1238

:

وَعَنْ صَفْوَانَ بْنِ أُمَيَّةٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ لَهُ لَمَّا أَمَرَ بِقَطْعِ الَّذِي سَرَقَ رِدَاءَهُ، فَشَفَعَ فِيهِ: { هَلَّا كَانَ ذَلِكَ قَبْلَ أَنْ تَأْتِيَنِي بِهِ؟ } أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَالْأَرْبَعَةُ [1]. وَصَحَّحَهُ ابْنُ الْجَارُودِ، وَالْحَاكِمُ [2].

ஸஃப்வான் பின் உமைய்யா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: தம்முடைய போர்வையைத் திருடியவனின் (கையைத்) துண்டிக்குமாறு நபி (ஸல்)

அவர்கள் கட்டளையிட்டபோது, அவனுக்காக ஸஃப்வான் (ரழி) பரிந்துரைத்தார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், "அவனை என்னிடம் கொண்டு வருவதற்கு முன்பு (அவனுக்காகப் பரிந்துரைத்திருக்கவோ அல்லது மன்னிப்பு வழங்கியிருக்கவோ) ஏன் செய்திருக்கக் கூடாது?" என்று கூறினார்கள். இதனை அஹ்மத் மற்றும் நான்கு இமாம்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். இப்னுல் ஜாருத் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1239

:

وَعَنْ جَابِرٍ قَالَ: جِيءَ بِسَارِقٍ إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: { "اَقْتُلُوهُ" }. فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّمَا سَرَقَ. قَالَ: "اِقْطَعُوهُ" فَقَطَّعَ, ثُمَّ جِيءَ بِهِ الثَّانِيَةَ, فَقَالَ "اَقْتُلُوهُ" فَذَكَرَ مِثْلَهُ, ثُمَّ جِيءَ بِهِ الرَّابِعَةَ كَذَلِكَ, ثُمَّ جِيءَ بِهِ الْخَامِسَةَ فَقَالَ: "اَقْتُلُوهُ" { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ, وَالنَّسَائِيُّ, وَاسْتَكْرَهُ [1] }.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"திருடன் ஒருவன் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டுவரப்பட்டான். அவர்கள், 'அவனைக் கொல்லுங்கள்' என்றார்கள். அதற்கு அவர்கள் (மக்கள்), 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! இவன் திருடத்தானே செய்தான்?' என்றனர். அவர்கள், 'அவனைக் கையைத் துண்டியுங்கள்' என்றார்கள். அவ்வாறே துண்டிக்கப்பட்டது. பிறகு இரண்டாவது முறையாக அவன் கொண்டுவரப்பட்டான். அப்போதும் அவர்கள் 'அவனைக் கொல்லுங்கள்' என்றார்கள். முன்போலவே (நிகழ்வு) குறிப்பிடப்பட்டது. பிறகு நான்காவது முறையாகவும் அவ்வாறே கொண்டுவரப்பட்டான். பிறகு ஐந்தாவது முறையாக அவன் கொண்டுவரப்பட்டான். அப்போது அவர்கள், 'அவனைக் கொல்லுங்கள்' என்றார்கள்."

இதனை அபூதாவூத் மற்றும் நஸயீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். (இமாம் நஸயீ) இதனை 'முன்கர்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1240

:

وَأَخْرَجَ مِنْ حَدِيثِ الْخَارِثِ بْنِ حَاطِبٍ نَحْوَهُ [1]. وَذَكَرَ الشَّافِعِيُّ أَنَّ الْقَتْلَ فِي الْخَامِسَةِ مَسْخُوحٌ.

அல்-ஹாரிஸ் பின் ஹாதிப் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்தும் இதே போன்ற செய்தியை (அந்-நஸாயீ) பதிவு செய்துள்ளார்கள். ஐந்தாவது முறை (திருடினால்) கொல்லப்படுவது சட்டநீக்கம் செய்யப்பட்டுவிட்டது என அஷ்-ஷாஃபியீ அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

1241

:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَتَى بِرَجُلٍ قَدْ شَرِبَ الْخَمْرَ، فَجَلَدَهُ بِجَرِيدَتَيْنِ نَحْوِ أَرْبَعِينَ. قَالَ: وَفَعَلَهُ أَبُو بَكْرٍ، فَلَمَّا كَانَ عُمَرُ اسْتَشَارَ النَّاسَ، فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ: أَخَفَّ الْحُدُودِ ثَمَانُونَ، فَأَمَرَ بِهِ عُمَرُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

“நபி (ஸல்) அவர்களிடம் மது அருந்திய ஒருவர் கொண்டு வரப்பட்டார். அவரை நபி (ஸல்) அவர்கள் இரண்டு பேரீச்ச மட்டைகளைக் கொண்டு ஏறத்தாழ நாற்பது கசையடிகள் (தண்டனையாக) வழங்கினார்கள்.” மேலும் அவர் (அனஸ்) கூறினார்: “அபூபக்கர் (ரழி) அவர்களும் அவ்வாறே செய்தார்கள். உமர் (ரழி) அவர்களின் காலம் வந்தபோது, அவர் மக்களிடம் ஆலோசனை செய்தார். அப்போது அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரழி) அவர்கள், ‘(இஸ்லாமியச் சட்டத்தில்) தண்டனை வரம்புகளுள் (ஹுத்) மிக இலகுவானது என்பது (கசையடிகள்) ஆகும்’ என்று கூறினார்கள். எனவே, உமர் (ரழி) அவர்கள் அதற்கேற்ப (என்பது கசையடிகள் வழங்க) கட்டளையிட்டார்கள்.”

1242

:

وَلِمُسْلِمٍ: عَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - - فِي قِصَّةِ الْوَلِيدِ بْنِ عَقَبَةَ - { جَلَدَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَرْبَعِينَ، وَأَبُو بَكْرٍ أَرْبَعِينَ، وَعُمَرُ ثَمَانِينَ، وَكُلُّ سُنَّةٍ، وَهَذَا أَحَبُّ }

அல்-வலீத் பின் உக்பாவின் சம்பவம் குறித்து அலி (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: 'நபி (ஸல்) அவர்கள் நாற்பது கசையடிகளும், அபூபக்கர் (ரழி) அவர்கள் நாற்பது கசையடிகளும், உமர் (ரழி) அவர்கள் என்பது கசையடிகளும் (மது அருந்தியதற்காக) அடித்தார்கள். இவை அனைத்தும் சுன்னாவாகும். மேலும் இது (என்பது கசையடிகள்) எனக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும்.'

1242

:

إِلَيَّ. وَفِي هَذَا الْحَدِيثِ: { أَنَّ رَجُلًا شَهِدَ عَلَيْهِ أَنَّهُ رَاكِبٌ يَتَقَيَّاءُ الْخَمْرَ, فَقَالَ عُثْمَانُ: إِنَّهُ لَمْ يَتَقَيَّاءُهَا حَتَّى شَرِبَهَا } [1].

இந்த ஹதீஸிலும் (கூறப்பட்டுள்ளது): ஒருவர் மதுவை வாந்தி எடுப்பதை தான் கண்டதாக ஒரு மனிதர் அவருக்கு எதிராக சாட்சியமளித்தார். உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அவர் அதைக் குடித்திருந்தாலன்றி, அதை வாந்தி எடுத்திருக்க மாட்டார்.' (ஆகவே, மது அருந்தியதற்கான ஆதாரம் இதுவே ஆகும்.)

1243

:

وَعَنْ مُعَاوِيَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنَّهُ قَالَ فِي شَرِبِ الْخَمْرِ: { إِذَا شَرِبَ فَاجْلِدُوهُ، ثُمَّ إِذَا شَرِبَ [الثَّانِيَةَ] فَاجْلِدُوهُ، ثُمَّ إِذَا شَرِبَ الثَّلَاثَةَ فَاجْلِدُوهُ، ثُمَّ إِذَا شَرِبَ الرَّابِعَةَ فَاصْرُبُوا عُنُقَهُ } أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ وَهَذَا الْقُطُوبُ، وَالرَّبِيعَةُ [1].

முஆவியா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: மது அருந்துபவர் குறித்து அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், 'அவர் (முதல் முறையாக) குடித்தால் அவருக்குக் கசையடி கொடுங்கள், பிறகு அவர் இரண்டாவது முறையாகக் குடித்தால் அவருக்குக் கசையடி கொடுங்கள், பிறகு அவர் மூன்றாவது முறையாகக் குடித்தால் அவருக்குக் கசையடி கொடுங்கள், பிறகு அவர் நான்காவது முறையாகக் குடித்தால் அவரைக் கொன்றுவிடுங்கள்.' இதை அஹ்மத் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள், மேலும் இந்த வாசகம் அவருடையது. இது நான்கு இமாம்களாலும் (அபூதாவூத், திர்மிதி, நஸாய், இப்னு மாஜா ஆகிய சுனன் கிரந்த ஆசிரியர்கள்) பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1243

:

وَذَكَرَ التِّرْمِذِيُّ مَا يَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ مَنْسُوخٌ، وَأَخْرَجَ ذَلِكَ أَبُو دَاوُدَ صَرِيحًا عَنْ الزُّهْرِيِّ [1].

அத்-திர்மிதி அவர்கள், (முன்னர் கூறப்பட்ட ஒரு சட்டம் அல்லது ஹதீஸ்) மாற்றப்பட்டது (மன்ஸூக்) என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். மேலும், அபூ தாவூத் அவர்கள் அஸ்-ஸுஹ்ரீ அவர்களிடமிருந்து அதை (அந்த மாற்றப்பட்ட நிலையை) வெளிப்படையாகப் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

1244

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا ضَرَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَنَّ الْوَجْهَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்:

"உங்களில் ஒருவர் (யாரையேனும்) அடிக்கும்போது முகத்தைத் தவிர்க்கட்டும்."

(இதை புகாரியும் முஸ்லிமும் ஒருமித்து அறிவித்துள்ளனர்).

1245

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا تُقَامُ الْحُدُودُ فِي الْمَسَاجِدِ } رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَالْحَاكِمُ [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்:

"விதிக்கப்பட்ட தண்டனைகள் பள்ளிவாசல்களில் நிறைவேற்றப்படக் கூடாது."

இதை அத்திர்மிதி மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர்.

1246

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { لَقَدْ أُنْزِلَ اللَّهُ تَحْرِيمَ الْخَمْرِ، وَمَا بِالْمَدِينَةِ شَرَابٌ يَشْرَبُ إِلَّا مِنْ تَمَرٍ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ் மதுவை (போதைப்பொருளை) தடை செய்து (சட்டத்தை) அருளியபோது, மதீனாவில் போர்ச்சம்பழத்திலிருந்து (தயாரிக்கப்பட்ட) பானத்தைத் தவிர அருந்தப்படும் பானம் வேறெதுவும் இருக்கவில்லை."

(இதை) முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

1247

:

وَعَنْ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { نَزَلَ تَحْرِيمُ الْخَمْرِ، وَهِيَ مِنْ خَمْسَةِ: مِنَ الْعَنْبِ،

وَالْتَّمَرِ، وَالْعَسَلِ، وَالْحِنْطَةِ، وَالشَّعِيرِ. وَالْخَمْرُ: مَا خَامَرَ الْعَقْلَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கம்ர் (மது) மீதான தடை அருளப்பட்டபோது, அது திராட்சை, பேர்ச்சம்பழம், தேன், கோதுமை மற்றும் பார்லி ஆகிய ஐந்து பொருட்களிலிருந்து (தயாரிக்கப்பட்டு) வந்தது. கம்ர் என்பது அறிவை மறைக்கக்கூடியதாகும்."

1248

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ، وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1] .

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் என இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
"ஒவ்வொரு போதை தரும் பொருளும் கம்ரு ஆகும் (மதுவின் சட்டத்திற்கு உட்பட்டது), மேலும் ஒவ்வொரு போதை தரும் பொருளும் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது (இஸ்லாத்தில் ஹராம்)." இதனை முஸ்லிம் அறிவிக்கின்றார்.

1249

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ، فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ } أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَاللُّبَيْعَةُ [1] . وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ [2] .

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எதன் அதிக அளவு போதையை உண்டாக்குமோ, அதன் குறைந்த அளவும் ஹராமாகும்."
இதை அஹ்மத் மற்றும் நால்வர் பதிவு செய்துள்ளனர். இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1250

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُبَذِّلُ الزَّبِيبَ فِي السَّقَاءِ، فَيَشْرَبُهُ يَوْمَهُ، وَالْغَدَ، وَبَعْدَ الْغَدِ، فَإِذَا كَانَ مَسَاءُ الثَّلَاثَةِ شَرِبَهُ وَسَقَاهُ، فَإِنْ فَضَلَ شَيْءٌ أَهْرَاقَهُ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1] .

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்காக உலர் திராட்சைகள் ஒரு தோல் பையில் (தண்ணீரில்) ஊறவைக்கப்படும். அதை அவர்கள் அன்றைய தினமும், மறுநாளும், அதற்கு அடுத்த நாளும் குடிப்பார்கள். மூன்றாம் நாள் மாலை வேளையில், அவர்கள் அதைக் குடித்துவிட்டு (தங்களுக்குப் போக) மற்றவர்களுக்கும் கொடுப்பார்கள். அதில் ஏதேனும் மீதம் இருந்தால், அதை அவர்கள் புளித்து, போதையாக மாறிவிடாமல் இருக்க) கீழே ஊற்றிவிடுவார்கள்." இதை முஸ்லிம் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.

1251

:

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِنَّ اللَّهَ لَيَجْعَلُ شِفَاءَكُمْ فِي مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ } أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جَبَّانَ [1].

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியதாக அறிவித்தார்கள்:
"அல்லாஹ் உங்களுக்குத் தடைசெய்துள்ளவற்றில் (நோய்களுக்கான) உங்கள் குணத்தை (அல்லது நிவாரணத்தை) வைக்கவில்லை."
இதனை அல்-பய்ஹகீ அவர்கள் பதிவுசெய்து, இப்பனு ஹிப்பான் அவர்கள் ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1252

:

وَعَنْ وَائِلِ الْحَضَرَمِيِّ; أَنَّ طَارِقَ بْنَ سُويْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا { سَأَلَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ الْخَمْرِ يَصْنَعُهَا لِلدَّوَاءِ؟ فَقَالَ: إِنَّهَا لَيَسْتَبْدِءُ، وَلَكِنَّهَا دَاءٌ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. وَأَبُو دَاوُدَ وَغَيْرُهُمْ [1].

வாயில் அல்-ஹன்ரமீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது: தாரிக் இப்பனு சுவைத் (ரழி) அவர்கள், (தாம்) மருந்திற்காகத் தயாரிக்கும் கம்ரு (மது) பற்றி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக அது மருந்தல்ல; மாறாக அது ஒரு நோயாகும்" என்று கூறினார்கள். இதை முஸ்லிம், அபு தாவூத் மற்றும் பவர் அறிவித்துள்ளனர்.

1253

:

عَنْ أَبِي بُرْدَةَ الْأَنْصَارِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { لَا يُجْلَدُ فَوْقَ عَشْرَةِ أَسْوَاطٍ، إِلَّا فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபு புர்தா அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் ஹுதுத் (சட்டத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தண்டனைகள்) இல் ஒன்றைத் தவிர, (மற்ற குற்றங்களுக்கான ஒழுங்கு நடவடிக்கையாக) பத்துக்கும் மேற்பட்ட கசையடிகள் (யாருக்கும்) கொடுக்கப்படலாகாது' என்று கூறக் கேட்டதாக அறிவித்தார்கள்.

1254

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { أَقِيلُوا ذَوِي الْهَيْئَاتِ عَثَرَاتِهِمْ إِلَّا الْخُدُودَ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّسَائِيُّ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"கண்ணியமானவர்களின் (சிறு) தவறுகளை மன்னித்து விடுங்கள்; ஹுதுத் (அல்லாஹ்வால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தண்டனைகள்) தவிர." இதை அபுதாவூத் மற்றும் நஸாயீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்.

1255

:

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { مَا كُنْتُ لِأَقِيمَ عَلَى أَحَدٍ حَدًّا، فَيَمُوتُ، فَأَجِدُ فِي نَفْسِي، إِلَّا شَارِبَ الْخَمْرِ؛ فَإِنَّهُ لَوَمَاتٌ وَذِيئَةٌ } أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ [1].

அலி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் எவர் மீதாவது ஹத் (சட்டப்பூர்வ தண்டனை) நிறைவேற்றியதன் காரணமாக அவர் மரணமடைந்தால், அதற்காக என் மனதில் (எந்தவிதமான) வருத்தத்தையும் (அல்லது குற்ற உணர்வையும்) நான் காணமாட்டேன்; மது அருந்தியவரைத் தவிர. ஏனெனில், அவர் (தண்டனையின் காரணமாக) மரணமடைந்தால் அவருக்காக நான் திய்யா (நஷ்ட ஈடு) கொடுப்பேன்."

1256

:

وَعَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مِنْ قَتَلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ } رَوَاهُ الْأَرْبَعَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ [1]

ஸயீத் பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவர் ஒருவர் தனது சொத்தைப் பாதுகாக்கும் போது கொல்லப்படுகிறாரோ, அவர் ஒரு தியாகி ஆவார்." இதனை நான்கு

இமாம்களும் அறிவித்துள்ளனர், மேலும் திர்மிதி இதனை ஸஹீஹ் என்று தரம் பிரித்துள்ளார்.

1257

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَبَّابٍ [قَالَ]: سَمِعْتُ أَبِي - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { تَكُونُ فِتْنٌ, فَكُنْ فِيهَا عَبْدَ اللَّهِ الْمَقْتُولَ, وَلَا تَكُنْ الْقَاتِلَ }
أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي خَيْثَمَةَ. وَالِدَاءُ قُطْنِي [1].

அப்துல்லாஹ் பின் கப்பாப் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "என் தந்தை (ரழி)
அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள்,
"குழப்பங்கள் ஏற்படும். அப்போது அதில் நீர் கொல்லப்பட்ட அல்லாஹ்வின்
அடியாராக இரும் (அதாவது, அநீதியாகக் கொல்லப்பட்டாலும்
பொறுமையுடன் இருங்கள், ஆனால் கொலை செய்பவராக இருக்காதீர்)"
என்று கூறினார்கள்." இதனை இப்னு அபீ கைஸமா மற்றும் தாரகுத்னீ
ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்.

1258

:

وَأَخْرَجَ أَحْمَدُ نَحْوَهُ: عَنْ خَالِدِ بْنِ عَرْفُطَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - [1].

மேலும், காலித் இப்னு உர்ஃபுதா (ரழி) அவர்கள் வழியாக இதே போன்ற
ஒரு ஹதீஸை அஹ்மத் (இப்னு ஹன்பல்) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

بلوغ المرام
11. كتاب الجهاد
 புளுகுல் மராம்
 11. ஜிஹாத்

1271

⋮

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغُزْ، وَلَمْ يُحِدِّثْ نَفْسَهُ بِهِ، مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எவர் அல்லாஹ்வின் பாதையில் போர் புரியாமலும் (ஜிஹாத் செய்யாமலும்), (அவ்வாறு செய்ய) தன் மனதில் எண்ணாமலும் மரணிக்கிறாரோ, அவர் நயவஞ்சகத்தின் ஒரு கிளையின் மீது மரணிக்கிறார்.”

1272

⋮

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { جَاهِدُوا الْمُشْرِكِينَ بِأَمْوَالِكُمْ، وَأَنْفُسِكُمْ، وَأَلْسِنَتِكُمْ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالتَّيْمِيُّ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் என அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “உங்கள் செல்வங்கள், உங்கள் உயிர்கள் மற்றும் உங்கள் நாவுகளால் இணைவைப்பாளர்களுடன் போராடுங்கள் (அதாவது, சத்தியத்தை நிலைநாட்டவும், தீமையை எதிர்க்கவும் முயற்சி செய்யுங்கள்).”

1273

⋮

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! عَلَى النِّسَاءِ جِهَادٌ؟ قَالَ: نَعَمْ. جِهَادٌ لَا قِتَالَ فِيهِ، الْحُجُّ وَالْعُمْرَةُ } . رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ [1]. وَأَصْلُهُ فِي الْبُخَارِيِّ [2].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! பெண்கள் மீது ஜிஹாத் (கடமை) உள்ளதா?’ என்று கேட்டேன். அதற்கு

அவர்கள், ‘ஆம், போரில்லாத ஜிஹாத் (உண்டு); அது ஹஜ் மற்றும் உம்ரா ஆகும்’ என்று கூறினார்கள்.” இதை இப்னு மாஜா அறிவித்துள்ளார். இதன் மூலம் அபுக்காரியில் உள்ளது.

1274

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَسْتَأْذِنُهُ فِي الْجِهَادِ. فَقَالَ: " [أ] حَيٌّ وَالِدَاكَ؟", قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: "فَفِيهِمَا فَجَاهِدْ" . مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, ஜிஹாதில் கலந்துகொள்வதற்காக அனுமதி கோரினார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "உன் பெற்றோர் உயிருடன் இருக்கிறார்களா?" என்று கேட்டார்கள். அவர் "ஆம்" என்று பதிலளித்தார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அப்படியாயின், அவ்விருவரிடமே (அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்வதில்) நீர் ஜிஹாத் செய்வீராக!" என்று கூறினார்கள்.

1275

:

وَلِأَحْمَدَ, وَأَبِي دَاوُدَ: مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدٍ نَحْوَهُ, وَزَادَ: { إِرْجِعْ فَاسْتَأْذِنُهُمَا, فَإِنْ أَذِنَا لَكَ; وَإِلَّا فَبِرَّهُمَا } [1] .

அஹ்மத் மற்றும் அபு தாவூத் ஆகியோரும் அபு ஸயீத் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து இதே போன்ற ஒரு ஹதீஸை அறிவித்துள்ளார்கள், மேலும் அவர்கள் கூடுதலாகப் பின்வருமாறு சேர்த்துள்ளார்கள்: “திரும்பிச் சென்று, அவர்களிடம் அனுமதி கேளுங்கள். அவர்கள் உங்களுக்கு அனுமதித்தால் (ஜிஹாதுக்குச் செல்லுங்கள்). இல்லையெனில், அவர்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள் (அவர்களைக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்).”

1276

:

وَعَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَنَا بَرِيءٌ مِنْ كُلِّ مُسْلِمٍ يُقِيمُ بَيْنَ الْمُشْرِكِينَ } رَوَاهُ الثَّلَاثَةُ وَإِسْنَادُهُ [صَحِيحٌ], وَرَجَّحَ الْبُخَارِيُّ إِسْنَادَهُ [1] .

ஜரீர் அல்-பஜலீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“இணைவைப்பவர்களுக்கு மத்தியில் வசிக்கும் ஒவ்வொரு முஸ்லிமை
விட்டும் நான் விலகிக் கொண்டவன் ஆவேன்.”

1277

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا هَجْرَةَ
بَعْدَ الْقِتْحِ، وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்து அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)
அவர்கள் கூறினார்கள்: “மக்கா வெற்றிக்குப் பிறகு (மக்காவிலிருந்து
மதீனாவிற்குச் செல்லும் குறிப்பிட்ட) ஹிஜ்ரத் கிடையாது; ஆயினும்
ஜிஹாதும், (அல்லாஹ்வின் திருப்தியை நாடும் தூய்மையான) எண்ணமுமே
உள்ளன.”

1278

:

وَعَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - {
مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا، فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபு முஸா அல்-அஷஅரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின்
தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“எவர் அல்லாஹ்வின் வார்த்தை (மார்க்கம், செய்தி அல்லது சட்டம்)
மேலோங்க வேண்டும் என்பதற்காகப் போரிடுகிறாரோ, அவரே
அல்லாஹ்வின் பாதையில் (போராடியவர்) ஆவார்.”
(புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1279

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّعْدِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
{ لَا تَقْطَعُ الْهَجْرَةَ مَا قُوتِلَ الْعَدُوُّ } رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1].

அப்துல்லாஹ் பின் அஸ்-ஸஃதீ (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)
அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: “எதிரியுடன் போர் நீடிக்கும் வரை,
(இஸ்லாத்திற்காக மேற்கொள்ளப்படும்) ஹிஜ்ரத் முடிவடையாது.” இதை அந்-
நஸாஈ அறிவித்தார்கள், மற்றும் இப்து ஹிப்பான் இதை ஸஹீஹ் எனத்
தரப்படுத்தினார்கள்.

وَعَنْ نَافِعٍ قَالَ: [1] { أَغَارَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَى بَنِي الْمُصْطَلِقِ، وَهُمْ غَارُونَ، فَقَتَلَ مَقَاتِلَهُمْ، وَسَبَى ذُرَارِيَّهُمْ. حَدَّثَنِي بِذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [2].

நாஃபிஃ அறிவித்தார்கள்: "அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் எனக்கு இவ்வாறு கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பனூ அல்-முஸ்தலிக் கோத்திரத்தார் மீது, அவர்கள் கவனக்குறைவாக (தாக்குதலை எதிர்பார்க்காத நிலையில்) இருந்தபோது திடீர் தாக்குதல் நடத்தினார்கள். அவர்களின் போர்வீரர்களைக் கொன்றார்கள்; மேலும் அவர்களின் பெண்களையும் குழந்தைகளையும் கைதிகளாகப் பிடித்தார்கள்.'" இது (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட செய்தியாகும்.

وَعَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا أَمَرَ أَمِيرًا عَلَى جَيْشٍ أَوْ صَاهٍ يَتَّقُوا اللَّهَ، وَيَمْنُ مَعَهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ خَيْرًا، ثُمَّ قَالَ: أُغْرُوا بِسْمِ اللَّهِ، فِي سَبِيلِ اللَّهِ، قَاتِلُوا مِنْ كَفَرٍ بِاللَّهِ، أُغْرُوا، وَلَا تَغْلُوا، وَلَا تَعْدُوا، وَلَا تَمُتُوا، وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيدًا، وَإِذَا لَقِيتَ عَدُوَّكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَادْعُهُمْ إِلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ، فَأَيُّهُنَّ أَجَابُوكَ إِلَيْهَا، فَاقْبَلْ مِنْهُمْ، وَكَفَّ عَنْهُمْ: ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ فَإِنْ أَجَابُوكَ فَاقْبَلْ مِنْهُمْ. ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى التَّحَوُّلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ، فَإِنْ أَبَوْا فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ يَكُونُونَ كَأَعْرَابِ الْمُسْلِمِينَ، وَلَا يَكُونُ لَهُمْ [1]. فِي الْغَنِيمَةِ وَالْفَيْءِ شَيْءٌ إِلَّا أَنْ يُجَاهِدُوا مَعَ الْمُسْلِمِينَ. فَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَاسْأَلْهُمْ الْجَزْيَةَ، فَإِنْ هُمْ أَجَابُوكَ فَاقْبَلْ مِنْهُمْ، فَإِنْ أَبَوْا فَاسْتَعِنَ بِاللَّهِ وَقَاتِلْهُمْ. وَإِذَا حَاصَرْتَ أَهْلَ حِصْنٍ فَأَرَادُوكَ أَنْ تَجْعَلَ لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ وَذِمَّةَ نَبِيِّهِ، فَلَا تَفْعَلْ، وَلَكِنْ اجْعَلْ لَهُمْ ذِمَّتَكَ; فَإِنَّكُمْ إِنْ تُخْفِرُوا ذِمَّتَكُمْ [2]. أَهْوَنُ مِنْ أَنْ تُخْفِرُوا ذِمَّةَ اللَّهِ، وَإِذَا أَرَادُوكَ أَنْ تُنْزِلَهُمْ عَلَى حُكْمِ اللَّهِ، فَلَا تَفْعَلْ، بَلْ عَلَى حُكْمِكَ; فَإِنَّكَ لَا تَدْرِي أَتَصِيبُ فِيهِمْ حُكْمَ اللَّهِ أَمْ لَا { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [3].

புரையா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு படையணிக்குத் தளபதியை நியமிக்கும்போதெல்லாம், அவருக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் இறையச்சத்தை (தக்வாவை) கடைப்பிடிக்குமாறும், அவருடன் இருக்கும் முஸ்லிம்களிடம் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளுமாறும் உபதேசிப்பார்கள். பிறகு கூறுவார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் பெயரால், அல்லாஹ்வின் பாதையில் போரிடுங்கள். அல்லாஹ்வை நிராகரிப்போருடன் போரிடுங்கள். போரிடுங்கள்; (போர்ச் செல்வத்தில்) மோசடி செய்யாதீர்கள்; ஒப்பந்த மீறல் செய்யாதீர்கள்; (எதிரிகளின் உடல்களைச்) சிதைக்காதீர்கள்; குழந்தைகளைக் கொல்லாதீர்கள்.

இணைவைப்பாளர்களான (முஷ்ரிக்குகள்) உங்கள் எதிரிகளை நீங்கள் சந்தித்தால், அவர்களை மூன்று விஷயங்களின் பால் அழையுங்கள். அவற்றில் எதற்கு அவர்கள் இணங்கினாலும், அதை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களைப் போரிடுவதிலிருந்து விட்டுவிடுங்கள்:

அவர்களை இஸ்லாத்திற்கு அழையுங்கள்; அவர்கள் இணங்கினால் அதை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களை விட்டுவிடுங்கள். பிறகு, அவர்களுடைய ஊரிலிருந்து முஹாஜிர்களின் ஊருக்கு (மதீனாவிற்கு) இடம்பெயருமாறு அவர்களை அழையுங்கள். அவர்கள் (இடம்பெயர) மறுத்தால், அவர்கள் கிராமப்புற முஸ்லிம்களைப் (அஃராபிகள்) போன்றவர்கள் என்றும், முஸ்லிம்களுடன் இணைந்து ஜிஹாத் செய்தாலன்றி, 'கனீமத்' (போர்ச் செல்வம்) மற்றும் 'ஃபை' ஆகியவற்றில் அவர்களுக்குப் பங்கில்லை என்றும் அவர்களுக்குத் தெரிவியுங்கள்.

அவர்கள் (இஸ்லாத்தை ஏற்க) மறுத்தால், அவர்களிடம் ஜிஸ்யாவைக் கேளுங்கள்; அவர்கள் இணங்கினால், அதை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களை விட்டுவிடுங்கள். அவர்கள் (இதையும்) மறுத்தால், அல்லாஹ்வின் உதவியை நாடி அவர்களுடன் போரிடுங்கள்.

ஒரு கோட்டை வாசிகளை நீங்கள் முற்றுகையிடும்போது, அவர்கள் அல்லாஹ்வுடைய மற்றும் அவனது தூதருடைய பொறுப்பை (பாதுகாப்பு உத்தரவாதத்தை) உங்களிடம் கேட்டால், அதை அவர்களுக்கு வழங்காதீர்கள். மாறாக, உங்கள் பொறுப்பை (மட்டும்) அவர்களுக்கு வழங்குங்கள். ஏனெனில், நீங்கள் உங்கள் பொறுப்புகளை (உங்கள் படையின் பொறுப்புகளையும்) முறிப்பது, அல்லாஹ் மற்றும் அவனது தூதரின் பொறுப்பை முறிப்பதை விட லேசானதாகும்.

மேலும், அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் (சரணடைய) இறங்க விரும்பினால், அவ்வாறு செய்யாதீர்கள். மாறாக, உங்கள் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் அவர்களை இறக்குங்கள். ஏனெனில், அவர்கள் விஷயத்தில் அல்லாஹ்வின் தீர்ப்பை நீங்கள் சரியாகக் கணிப்பீர்களா இல்லையா என்பது உங்களுக்குத் தெரியாது."

وَعَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ إِذَا أَرَادَ غَزْوَةً وَرَأَى بَغِيرَهَا { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

கஅப் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு போருக்குப் புறப்பட நாளும் போதெல்லாம், அதை (உண்மையான இலக்கை) வேறு ஒன்றைக் கொண்டு மறைப்பார்கள் (அதாவது, தான் வேறு ஒரு திசையில் செல்வது போன்று காண்பித்து, உண்மையான இலக்கை மறைப்பார்கள்).

وَعَنْ مَعْقِلٍ; أَنَّ التُّعْمَانَ بْنَ مُقَرِّنٍ قَالَ: { شَهِدْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا لَمْ يُقَاتِلْ أَوَّلَ النَّهَارِ أَخَّرَ الْقِتَالَ حَتَّى تَزُولَ الشَّمْسُ, وَتَهْبَبَ الرِّيَّاحُ, وَيُنْزِلَ النَّصْرُ { رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالثَّلَاثَةُ, وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1] . وَأَصْلُهُ فِي الْبُخَارِيِّ [2] .

அந்நுஃமான் பின் முகர்ரின் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் (பல போர்களில்) கலந்துகொண்டேன். அவர்கள் பகலின் ஆரம்பத்தில் (போரை) தொடங்கவில்லை என்றால், சூரியன் (நண்பகல் உச்சியிலிருந்து) சாயும் வரை போரைத் தாமதப்படுத்துவார்கள். (அப்போது) காற்றுகள் வீசும்; வெற்றியும் இறங்கும்.”

وَعَنْ الصَّعْبِ بْنِ جَثَامَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { سَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ الدَّارِ مِنَ الْمُشْرِكِينَ. [1] . يُبَيِّنُونَ, فَيُصِيبُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ وَذُرَارِيهِمْ, فَقَالَ: هُمْ مِنْهُمْ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [2] .

ஸஅப் பின் ஜஸ்ஸாமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: இணைவைப்பாளர்களின் வசிப்பிடங்கள் (மீது இரவில் தாக்குதல் நடத்தப்படும்போது, முஸ்லிம்கள்) இரவில் தாக்குதல் நடத்தி, அவர்களது பெண்களையும், சந்ததியினரையும் (தற்செயலாக) தாக்கிவிடுவது குறித்து அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'அவர்களும் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களே' என்று கூறினார்கள்.

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ لِرَجُلٍ تَبِعَهُ يَوْمَ بَدْرٍ: ارجِعْ. فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: பத்ருப் போர் அன்று (போரில் பங்கேற்பதற்காக) தங்களைப் பின்தொடர்ந்து வந்த ஒரு மனிதரிடம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “நீர் திரும்பிச் செல்லும். நான் ஒரு முஷ்ரிக்கிடம் (இணைவைப்பாளரிடம்) உதவி தேடமாட்டேன்” என்று கூறினார்கள். இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَأَى امْرَأَةً مَقْتُولَةً فِي بَعْضِ مَغَازِيهِ, فَأَنْكَرَ قَتْلَ النِّسَاءِ وَالصِّبْيَانِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் போர்களில் ஒன்றில் கொல்லப்பட்ட ஒரு பெண்ணைக் கண்டார்கள். எனவே, அவர்கள் பெண்களையும் குழந்தைகளையும் கொல்வதைக் கண்டித்தார்கள் (மற்றும் அதைத் தடை செய்தார்கள்). இதை புஹாரியும் முஸ்லிமும் அறிவித்துள்ளனர்.

وَعَنْ سَمُرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَقْتُلُوا شُيُوخَ الْمُشْرِكِينَ, وَاسْتَبْقُوا شُرَحَّهُمْ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ, وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ [1].

ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“இணைவைப்பாளர்களில் முதியவர்களைக் (போரில் ஈடுபடும் தலைவர்கள் அல்லது போர்வீரர்கள்) கொல்லுங்கள்; அவர்களில் சிறார்களை (போரில் ஈடுபடாதவர்களை உயிருடன்) விட்டுவிடுங்கள்.”

இதை அபுதாவூத் அறிவித்துள்ளார்; மேலும் அத்திர்மிதி இதை ‘ஸஹீஹ்’ எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّهُمْ تَبَارَكُوا يَوْمَ بَدْرٍ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1]. وَأَخْرَجَهُ أَبُو
دَاوُدَ مُطَوَّلًا [2].

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: பத்ருடைய நாளில் அவர்கள் (முஸ்லிம்களும் இணைவைப்பாளர்களும்) தனிநபர் சண்டையில் ஈடுபட்டனர். இதனை அல்-புகாரி அறிவித்துள்ளார். மேலும், அபு தாவூத் இதனை ஒரு நீண்ட ஹதீஸின் பகுதியாக அறிவித்துள்ளார்.

1289

:

وَعَنْ أَبِي أَيُّوبَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: إِنَّمَا أُنْزِلَتْ هَذِهِ آيَةٌ فِيْنَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ، يَغْنِي: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ [1] قَالَ رَدَّا عَلَى مَنْ أَنْكَرَ عَلَى مَنْ حَمَلَ عَلَى صَفِ الرُّومِ حَتَّى دَخَلَ فِيهِمْ. رَوَاهُ الثَّلَاثَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ حِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ [2].

அபு அய்யூப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “நிச்சயமாக இவ்வசனம் அன்ஸாரிகளாகிய எங்கள் கூட்டத்தார் விஷயத்தில்தான் அருளப்பட்டது.” அதாவது: **“வலா துல்கூ பிஅய்தீக்கும் இலத் தஹ்லுகா”** (“உங்களை நீங்களே அழிவில் தள்ளிக் கொள்ளாதீர்கள்” - 2:195). (இது, ஆரம்பத்தில் இஸ்லாத்திற்காகத் தங்களின் செல்வங்களைச் செலவழித்து, பின்னர் (வெற்றிகளுக்குப் பிறகு) விவசாயம் மற்றும் சொத்துக்களில் கவனம் செலுத்தி, ஜிஹாதைக் கைவிட்டுவிட நினைத்த அன்ஸாரிகளைப் பற்றியது. ஜிஹாதைக் கைவிடுவதுதான் அழிவு என்று இவ்வசனம் எச்சரித்தது.)

(அவர்) ரோமர்களின் அணிவகுப்பின் மீது பாய்ந்து, அவர்களுக்கு மத்தியில் நுழைந்த ஒருவரைக் கண்டித்தவருக்குப் பதிலளிக்கும் விதமாகவே இதனைக் கூறினார். (அதாவது, எதிரிகளின் அணிவகுப்பில் தனியாகப் பாய்வது அழிவில் தள்ளுவதல்ல, மாறாக அது வீரத்தின் அடையாளம் என்று விளக்கினார்.)

இதனை மூன்று இமாம்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும், திர்மிதி, இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

1290

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { حَرَّقَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَخْلَ بَنِي النَّضِيرِ، وَقَطَعَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பனா அந்-நஸீரின் பேரீச்சை மரங்களை எரித்தார்கள், மேலும் (அவற்றில் சிலவற்றை) வெட்டினார்கள். இதனை புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளனர்.

1291

⋮

وَعَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { تَغْلُوا؛ فَإِنَّ الْغُلُولَ نَارٌ وَعَارٌ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالتَّيْسَانِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانٍ [1].

உபாதா பின் அஸ்-ஸாமித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“மோசடி (ஃகுலூல்) செய்யாதீர்கள்! (அதாவது, போர்ச் செல்வங்களில் இருந்து திருடுவது அல்லது பதுக்குவது போன்ற செயல்களைச் செய்யாதீர்கள்.) ஏனெனில், நிச்சயமாக மோசடி (ஃகுலூல்) செய்வது, அதைச் செய்தவர்களுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் நெருப்பாகவும் இகழ்ச்சியாகவும் இருக்கும்.”

இதை அஹ்மத் மற்றும் அந்-நஸாஃ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும், இப்பனு ஹிப்பான் இதனை ‘ஸஹீஹ்’ எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

1292

⋮

وَعَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَضَى بِالسَّلْبِ لِلْقَاتِلِ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ [1]. وَأَصْلُهُ عِنْدَ مُسْلِمٍ [2].

அவஃப் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

“நபி (ஸல்) அவர்கள், (போரில்) கொல்லப்பட்டவனின் உடைமைகள் (அதாவது, அவனது ஆயுதங்கள், கவசம், ஆடை மற்றும் அவனது வாகனம் போன்ற தனிப்பட்ட பொருட்கள்) அவனைக் கொன்றவருக்கே உரியது என்று தீர்ப்பளித்தார்கள்.”

இதை அபு தாலுத் அறிவித்துள்ளார். இதன் அடிப்படை முஸ்லிமில் உள்ளது.

1293

⋮

وَعَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - فِي - قِصَّةِ قَتْلِ أَبِي جَهْلٍ - قَالَ: { فَأَبْتَدَأَهُ
بِسَيْفَيْهِمَا حَتَّى قَتَلَاهُ، ثُمَّ انْصَرَفَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَأَخْبَرَاهُ، فَقَالَ:
"أَيُّكُمَا قَتَلَهُ؟ هَلْ مَسَحْتُمَا سَيْفَيْكُمَا؟" قَالَا: لَا. قَالَ: فَنَظَرُ فِيهِمَا، فَقَالَ: "كِلَاكُمَا قَتَلَهُ،
سَلَبُهُ لِمُعَاذِ بْنِ عَمْرٍو وَبَنِ الْجُمُوحِ" { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ ஜஹ்ல் கொல்லப்பட்ட சம்பவம் குறித்து அப்துர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “(பத்ருப் போரில்) அவர்கள் இருவரும் தங்களின் வாட்களுடன் அவனிடம் விரைந்து சென்று அவனைக் கொன்றார்கள். பின்னர், அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று (அபூ ஜஹ்லைக் கொன்ற செய்தியை) அவர்களுக்குத் தெரிவித்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘உங்களில் யார் அவனைக் கொன்றது? உங்கள் வாட்களைத் துடைத்து விட்டீர்களா?’ என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் ‘இல்லை’ என்றனர். அவ்வாட்களை நபி (ஸல்) அவர்கள் பார்த்துவிட்டு, ‘நீங்கள் இருவரும் அவனைக் கொன்றீர்கள். (ஆயினும்,) அவனது உடைமைகள் முஆத் பின் அம்ரு பின் அல்-ஜமுஹ் (ரழி) அவர்களுக்கே உரியன’ என்று கூறினார்கள்.”

1294

:

وَعَنْ مَكْحُولٍ; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَصَبَ الْمُنْجَنِقَ عَلَى أَهْلِ الطَّائِفِ {
أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ فِي الْمَرَّاسِيلِ وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ. [1].

மக்ஹூல் (ரஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் தாயிஃப் வாசிகள் மீது ‘மஞ்சனிக்’ (கல்லெறியும் கருவி) ஒன்றை நிறுவினார்கள்.” இதனை அபூதாலுத் (ரஹ்) அவர்கள் ‘அல்மராஸீல்’ எனும் நூலில் பதிவு செய்துள்ளார்கள். மேலும் இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள்.

1295

:

وَوَصَلَهُ الْعُقَيْلِيُّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ عَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - [1].

அல்-உகைலி அவர்கள், அலி (ரழி) அவர்களிடமிருந்து (வரும்) ஒரு பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் (முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட அறிவிப்பை) நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இணைத்தார்கள்.

1296

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - دَخَلَ مَكَّةَ وَعَلَى رَأْسِهِ الْمَغْفَرُ، فَلَمَّا نَزَعَهُ جَاءَهُ رَجُلٌ، فَقَالَ: ابْنُ خَطْلٍ مُتَعَلِّقٌ بِأَسْتَارِ الْكَعْبَةِ، فَقَالَ: أَقْتُلُوهُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தலையில் இரும்புத் தொப்பி (போர்த் தலைக்கவசம்) அணிந்தவர்களாக மக்காவினுள் நுழைந்தார்கள். அதை அவர்கள் கழற்றியபோது, ஒரு மனிதர் அவர்களிடம் வந்து, 'இப்து கத்தல் கஃபாவின் திரைகளைப் பிடித்துத் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறான்' என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவனைக் கொல்லுங்கள்" என்று கூறினார்கள். (புகாரி, முஸ்லிம்)

1297

:

وَعَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ; { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَتَلَ يَوْمَ بَدْرٍ ثَلَاثَةً صَبْرًا { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ فِي الْمَرَّاسِيلِ وَرِجَالُهُ ثَقَاتٌ [1].

ஸயீத் இப்து ஜுபைர் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: “பத்ர் நாளன்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், மூன்று பேரை (கைதிகளாகப் பிடித்து, தற்காத்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில்) கொன்றார்கள்.” இதை அபூதாவூத் ‘அல்-மராஸீல்’ எனும் நூலில் பதிவு செய்துள்ளார்கள். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பிக்கையானவர்கள்.

1298

:

وَعَنْ عُمَرَ ابْنِ حُصَيْنٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَتَلَ رَجُلَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ بِرَجُلٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ [1]. وَأَصْلُهُ عِنْدَ مُسْلِمٍ [2].

இம்ரான் பின் ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரண்டு முஸ்லிம் ஆண்களை, ஓர் இணைவைப்பாளருக்குப் பகரமாக (அவரை எதிரிகளுக்குக் கொடுத்து) மீட்டார்கள்.” இதை இமாம் திர்மிதீ (ரஹ்) அவர்கள் பதிவு செய்து, இதனை ‘ஸஹீஹ்’ எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள். இதன் மூலம் முஸ்லிமில் உள்ளது.

1299

:

وَعَنْ صَخْرِ بْنِ الْعَيْلَةِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِنَّ الْقَوْمَ إِذَا أَسْلَمُوا؛ أَحْرَزُوا دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَرَجَّاهُ مُوَقَّفُونَ [1].

மக்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், அவர்கள் தங்கள் இரத்தத்தையும் (உயிரையும்) உடைமைகளையும் பாதுகாத்துக் கொள்வார்கள்.

1300

:

وَعَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ فِي أُسَارَى بَدْرٍ: { لَوْ كَانَ الْمُطْعَمُ بْنُ عَدِيٍّ حَيًّا، ثُمَّ كَلَّمَنِي فِي هَؤُلَاءِ النَّتَنِ لَتَرَكْتُهُمْ لَهُ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

ஜுபைர் இப்னு முத்இம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; பத்ருப் போர்க் கைதிகள் குறித்து நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்-முத்இம் இப்னு அதீ உயிருடன் இருந்து, இந்த அசுத்தமானவர்களைப் (அல்லது அருவருப்பானவர்களைப்) பற்றி என்னிடம் பேசியிருந்தால், அவருக்காக இவர்களை நான் விடுவித்திருப்பேன் (அதாவது, தண்டனையிலிருந்து விடுவித்திருப்பேன்).” இதை அல்-புகாரி பதிவு செய்துள்ளார்.

1301

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { أَصَبْنَا سَبَا يَوْمَ أُوطَاسٍ لَهُنَّ أَزْوَاجٌ، فَتَحَرَّجُوا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ [1] } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [2].

அபு சயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "அவ்தாஸ் (போர்) நாளில், கணவர்கள் இருந்த பெண்களை நாங்கள் போர்க்கைதிகளாகப் பிடித்தோம். அவர்களுக்குக் கணவர்கள் இருந்ததால், (அவர்களுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வது குறித்து) அவர்கள் (சட்டரீதியான) சங்கடத்தை உணர்ந்தார்கள். எனவே, உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ், 'வல்முஹ்சனாத்து மினன் நிஸாயி இல்லா மா மலக்கத் அய்மானுக்கும்' (உங்களுக்கு உரிமையானவர்களைத் தவிர, ஏற்கனவே மணமுடித்த பெண்களும் உங்களுக்குத் தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்) என்ற (4:24) வசனத்தை அருளினான்."

1302

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - سَرِيَّةً وَأَنَا فِيهِمْ، قَبْلَ نَجْدٍ، فَنَعِمُوا إِبِلًا كَثِيرَةً، فَكَانَتْ سَهْمًا لَهُمْ اثْنِي عَشَرَ بَعِيرًا، وَنَقَلُوا أَبْعِيرًا { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நஜத் பகுதிக்கு ஒரு சரிய்யாவை (போருக்கான ஒரு சிறிய படையை) அனுப்பினார்கள், அதில் நானும் இருந்தேன். அவர்கள் (அந்தப் படையினர்) போரில் கிடைத்த பொருட்களாகப் பல ஒட்டகங்களைப் பெற்றார்கள். அதில் அவர்களின் பங்குகள் பன்னிரண்டு ஒட்டகங்களாக இருந்தன, மேலும் ஒவ்வொருவருக்கும் கூடுதலாக ஒரு ஒட்டகம் வழங்கப்பட்டது."

1303

:

وَعَنْهُ قَالَ: { قَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - [1] يَوْمَ خَيْبَرَ لِلْفَرَسِ سَهْمَيْنِ، وَلِلرَّاجِلِ سَهْمًا { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [2].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "கைபர் தினத்தன்று, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குதிரைக்கு இரண்டு பங்குகளையும், காலாட்படை வீரருக்கு ஒரு பங்கையும் (போர் செல்வத்திலிருந்து) பங்கிட்டார்கள்." இது (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய) இருவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாகும். மேலும் இதன் வாசகம் அல்-புகாரியுடையதாகும்.

1303

:

وَلِأَبِي دَاوُدَ: { أَسْهَمَ لِرَجُلٍ وَلِفَرَسِهِ ثَلَاثَةَ أَشْهُمٍ: سَهْمَيْنِ لِفَرَسِهِ، وَسَهْمًا لَهُ } [1].

அபு தாவூத் அவர்களும் அறிவித்தார்கள், 'நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு மனிதனுக்கும் அவனது குதிரைக்கும் மூன்று பங்குகளை ஒதுக்கினார்கள்; குதிரைக்கு இரண்டு பங்குகளும், அவனுக்கு ஒரு பங்கும் ஆகும்.'

1304

:

وَعَنْ مَعْنِ بْنِ يَزِيدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا [1] قَالَ: { سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: لَا نَقْلَ إِلَّا بَعْدَ الْخُمْسِ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ الطَّحَاوِيُّ [2].

மஅன் இப்னு யஸீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “ஐந்தில் ஒரு பங்கு (குமுஸ்) ஒதுக்கப்பட்ட பின்னரே தவிர, கூடுதல் போர்ச்செல்வங்கள் (நஃபல்) (வழங்கப்பட) இல்லை.” என்று கூறுவதை நான் கேட்டேன்.’

1305

:

وَعَنْ حَبِيبِ بْنِ مَسْلَمَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { شَهِدْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَقَلَ الرُّبْعَ فِي الْبِدْأَةِ، وَالثُّلُثَ فِي الرَّجْعَةِ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ الْجَارُودِ، وَابْنُ حِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ [1].

ஹபீப் பின் மஸ்லமா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (போருக்குப்) புறப்பட்டுச் செல்லும் ஆரம்ப நிலையில் (அதாவது, எதிரிகளை நோக்கிச் செல்லும் பயணத்தில்) நான்கில் ஒரு பங்கையும், திரும்பி வரும் நிலையில் (அதாவது, போருக்குப் பின் திரும்பும் பயணத்தில் அல்லது இரண்டாவது தாக்குதலில்) மூன்றில் ஒரு பங்கையும் (வீரர்களுக்கு) கூடுதல் போர்ச்செல்வமாக வழங்குவதை நான் கண்டேன்."

இதனை அபுதாவூத் அறிவித்துள்ளார். இப்னுல் ஜாருத், இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

1306

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُقْلِبُ بَعْضَ مَنْ يَبْعَثُ مِنَ السَّرَايَا لِنَفْسِهِمْ خَاصَّةً، سِوَى قَسَمِ عَامَّةِ الْجَيْشِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (தங்களால்) அனுப்பப்படும் சிறு படைப்பிரிவுகளில் (சரிய்யாக்களில்) உள்ள சிலருக்கு, ஒட்டுமொத்த இராணுவத்திற்கும் வழங்கப்படும் பங்குகளைத் தவிர, அவர்களுக்கென பிரத்யேகமாக கூடுதல் போர்ச்செல்வங்களை (நஃபல்) வழங்குபவர்களாக இருந்தார்கள்.’ (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஹதீஸ்.

1307

:

وَعَنْهُ [قَالَ]: { كُنَّا نُصِيبُ فِي مَغَازِينَا الْعَسَلَ وَالْعَنْبَ، فَتَأْكُلُهُ وَلَا نَرَفَعُهُ } رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ

[1]. وَلَآبِي دَاوُدَ: ۞ { فَلَمْ يُوْخَذْ مِنْهُمْ الْخُمْسُ } . وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [2].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நாங்கள் எங்களின் போர்ப் பயணங்களில் தேனையும் திராட்சையையும் பெறுவோம். அவற்றை நாங்கள் உண்போம்; அவற்றை (பங்கிடுவதற்காக) நாங்கள் எடுத்துச் செல்வதில்லை.” இதனை அல்-புகாரி பதிவு செய்துள்ளார். அபூ தாவூத் அவர்களின் அறிவிப்பில், “அவற்றிலிருந்து ஐந்தில் ஒரு பங்கு எடுக்கப்படவில்லை” என்றுள்ளது. இதனை இப்பனு ஹிப்பான் ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1308

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { أَصَبْنَا طَعَامًا يَوْمَ خَيْبَرَ، فَكَانَ الرَّجُلُ يَجِيءُ، فَيَأْخُذُ مِنْهُ مِقْدَارَ مَا يَكْفِيهِ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ الْجَارُودِ، وَالْحَاكِمُ [1].

அப்துல்லாஹ் பின் அபீ அவஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், ‘கைபர் தினத்தன்று, நாங்கள் (போரில் கிடைத்த) உணவைப் பெற்றோம். ஒருவர் வந்து, தமக்குத் தேவையான அளவை அதிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டு, பின்னர் சென்றுவிடுவார்.’

1309

:

وَعَنْ رُوَيْفِعِ بْنِ ثَابِتٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَزْكُبُ دَابَّةً مِنْ فَيِّءِ الْمُسْلِمِينَ، حَتَّى إِذَا أَغْجَفَهَا رَدَّهَا فِيهِ، وَلَا يَلْبَسُ ثَوْبًا مِنْ فَيِّءِ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى إِذَا أَحْلَقَهُ رَدَّهُ فِيهِ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالدَّارِمِيُّ، وَرِجَالُ لَبَّاسٍ بِهِمْ [1].

ருவைஃபி இப்பனு ஸாபித் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வையும் மறுமை நாளையும் நம்பிக்கை கொண்டவர், முஸ்லிம்களின் பொதுச் சொத்திலிருந்து (ஃபய்வு) ஒரு பிராணியின் மீது சவாரி செய்து, அதை மெலியச் செய்துவிட்டு (பயன்படுத்தி சேதப்படுத்திய நிலையில்) அதை (பொதுச் சொத்தில்) திருப்பித் தரக்கூடாது. மேலும், முஸ்லிம்களின் பொதுச் சொத்திலிருந்து (ஃபய்வு) ஒரு ஆடையை அணிந்து, அதை கிழித்து (பயன்படுத்தி சேதப்படுத்திய நிலையில்) அதை (பொதுச் சொத்தில்) திருப்பித் தரக்கூடாது."

இதை அபூதாலுத் மற்றும் அத்-தாரிமீ ஆகியோர் அறிவிக்கிறார்கள். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் பலவீனமானவர்கள் அல்ல.

1310

:

وَعَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { يُجِيرُ عَلَى الْمُسْلِمِينَ بَعْضُهُمْ } أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ, وَأَحْمَدُ, وَفِي إِسْنَادِهِ ضَعْفٌ [1].

அபூ உபைதா பின் அல்-ஜர்ராஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "முஸ்லிம்களில் சிலர் அளிக்கும் பாதுகாப்பு, (மற்ற) முஸ்லிம்கள் மீதும் கட்டுப்பட்டதாகும்" என்று கூற நான் செவியுற்றேன். இதை இப்னு அபீ ஷைபா மற்றும் அஹ்மத் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் பலவீனம் உள்ளது.

1311

:

وَالطَّبَّاءُ السِّي: مِنْ حَدِيثِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ: { يُجِيرُ عَلَى الْمُسْلِمِينَ أَذْنَاهُمْ } [1].

அத்-தையாலாஸீ (ரஹ்) அவர்கள் அம்ர் இப்னு அல்-ஆஸ் (ரலி) அவர்கள் வாயிலாக அறிவிக்கிறார்கள்: 'முஸ்லிம்களில் எளியவர் அளிக்கும் பாதுகாப்பு, (மற்ற) முஸ்லிம்கள் மீது (கட்டாயமாக) ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.'

1312

:

وَفِي "الصَّحِيحَيْنِ": عَنْ عَلِيٍّ [رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ]: { "ذِمَّةُ الْمُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ يَسْعَى بِهَا أَذْنَاهُمْ" } [1].

அலி (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "முஸ்லிம்களின் பாதுகாப்பு ஒப்பந்தம் (அல்லது உறுதிமொழி) ஒன்றே; அவர்களில் மிக எளியவரும் அதனைக் வழங்கலாம் (அதாவது, ஒரு முஸ்லிம் தனிநபராக ஒருவருக்கு பாதுகாப்பு வழங்கினால், அது முழு முஸ்லிம் சமூகத்திற்கும் கட்டுப்படும்)."

1313

:

زَادَ ابْنُ مَاجَهٍ مِنْ وَجْهِ آخَرَ: { يُجِيرُ عَلَيْهِمْ أَقْصَاهُمْ } [1].

இப்பனு மாஜா அவர்கள் வேறு அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாக (பின்வருமாறு) சேர்த்தார்கள்: ‘அவர்களில் (முஸ்லிம்களில்) வெகு தொலைவில் இருப்பவரும் அவர்கள் சார்பாக பாதுகாப்பு வழங்கலாம்.’

1314

:

وَفِي "الصَّحِيحَيْنِ" مِنْ حَدِيثِ أُمِّ هَانِئٍ: { قَدْ أَجَرْنَا مَنْ أَجَرْتَ } [1].

அல்-புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் உம்மு ஹானி (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸில் (நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்): “நீ யாருக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கினாயோ, அவருக்கே நாமும் பாதுகாப்பு வழங்கிவிட்டோம்.”

1315

:

وَعَنْ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ سَمْعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { لَا تُخْرِجَنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ، حَتَّى لَا أَدْعِيَ إِلَّا مُسْلِمًا } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1].

உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: “அரபிய தீபகற்பத்திலிருந்து யூதர்களையும் கிறிஸ்தவர்களையும் நான் உறுதியாக வெளியேற்றுவேன்; முஸ்லிம்களைத் தவிர வேறு எவரையும் நான் அங்கு விடமாட்டேன்.” இதனை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

1316

:

وَعَنْهُ قَالَ: { كَانَتْ أَمْوَالُ بَنِي النَّضِيرِ مِمَّا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ، مِمَّا لَمْ يُوجِفْ عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ بِخَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ، فَكَانَتْ لِلنَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - خَاصَّةً، فَكَانَ يُنْفِقُ عَلَى أَهْلِهِ نَفَقَةً سَنَةً، وَمَا بَقِيَ يَجْعَلُهُ فِي الْكُرَاعِ وَالسَّلَاحِ، عُدَّةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
“பனூ நஸீர் குலத்தாரின் செல்வம், முஸ்லிம்கள் குதிரைகளையோ ஓட்டகங்களையோ ஓட்டிச் சென்று (போரிடாமல்) அல்லாஹ் தனது தூதருக்கு வழங்கிய (ஃபய் எனும்) செல்வமாகும். எனவே, அது பிரத்யேகமாக நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு உரியதாக இருந்தது. நபி (ஸல்) அவர்கள் அதிலிருந்து தமது குடும்பத்தினருக்கு ஓராண்டுக்கான வாழ்வாதாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, மீதமுள்ளதை அல்லாஹ்வின் பாதையில் (போருக்கான) முன்னேற்பாடாகக் குதிரைகளுக்கும் ஆயுதங்களுக்கும் செலவிடுவார்கள்.”

(இதை புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோர் அறிவித்துள்ளனர்).

1317

:

وَعَنْ مُعَاذٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - خَيْبَرَ, فَأَصَبْنَا فِيهَا غَنَمًا, فَقَسَمَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - طَائِفَةً, وَجَعَلَ بَقِيَّتَهَا فِي الْمَغْنَمِ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ, وَرِجَالُهُ لَبَّاسٌ بِهِمْ [1].

முஆத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் கைபருக்குப் படையெடுத்தோம் (அல்லது போர் தொடுத்தோம்). அங்கு எங்களுக்கு ஆடுகள் கிடைத்தன. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவற்றில் ஒரு பகுதியை எங்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தார்கள்; மீதமுள்ளவற்றை (பொதுப்) போர்ச்செல்வத்தில் சேர்த்தார்கள்."

இதை அபுதாவூத் அறிவித்துள்ளார். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் ஏற்கத்தக்கவர்களே.

1318

:

وَعَنْ أَبِي رَافِعٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنِّي لَا أَحِسُّ بِالْعَهْدِ, وَلَا أَحِسُّ الرُّسُلَ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ, وَالتَّيْسَانِيُّ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1].

அபு ராஃபிஃ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நான் உடன்படிக்கையை மீறுவதுமில்லை, தூதர்களைச் சிறைபிடிப்பதுமில்லை.” இதை அபு தாவூத் மற்றும் அந்-நஸாஃ ஆகியோர் அறிவிக்கிறார்கள். இப்பனு ஹிப்பான் இதை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

1319

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { أَيُّمَا قَرِيَةٍ أَتَيْتُمُوهَا, فَأَقَمْتُمْ فِيهَا, فَسَهْمُكُمْ فِيهَا, وَأَيُّمَا قَرِيَةٍ عَصَتْ اللَّهَ وَرَسُولَهُ, فَإِنْ خُمِسَهَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ, ثُمَّ هِيَ لَكُمْ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“எந்த ஊருக்கு நீங்கள் சென்று, அதில் தங்குகிறீர்களோ, அதில் (அதன் செல்வங்களில்) உங்களுக்குப் பங்கு உண்டு; (இது போரிடாமல், சமாதானமாக அடைந்த ஊர்களுக்குப் பொருந்தும்.) மேலும் எந்த ஊர் அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்கிறதோ, அதன் (போர்ச்செல்வத்தில்) ஐந்தில் ஒரு பங்கு அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் உரியதாகும், மீதமுள்ளவை உங்களுக்குரியதாகும்.”

இதனை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

1320

:

عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَخَذَهَا -
يَعْنِي: الْجَزْيَةَ - مِنْ مَجُوسِ هَجَرَ { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1] . وَلَهُ طَرِيقٌ فِي الْمَوْطَأِ فِيهَا انْقِطَاعُ
[2] .

அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அவஃப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் ஹஜர் (பகுதி) மஜூஸிகளிடமிருந்து அதனை -அதாவது ஜிஸ்யாவை- பெற்றார்கள்.” இதனை அல்-புகாரீ பதிவு செய்துள்ளார். முவத்தாவில் இதற்கு ஓர் அறிவிப்புத் தொடர் உள்ளது; அதில் முறிவு உள்ளது.

1321

:

وَعَنْ عَاصِمِ بْنِ عُمَرَ, عَنْ أَنَسٍ, وَعَنْ [1] عُثْمَانَ بْنِ أَبِي سُلَيْمَانَ; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بَعَثَ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ إِلَى أَكْيَدٍ رُومَةَ, فَأَخَذُوهُ, [2] فَحَقَّنَ دَمَهُ, وَصَالَحَهُ عَلَى
الْجَزْيَةِ { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ [3] .

ஆஸிம் இப்னு உமர், அனஸ் (ரழி) மற்றும் உஸ்மான் இப்னு அபீ சுலைமான் ஆகியோர் அறிவிக்கின்றார்கள்: “நிச்சயமாக நபி (ஸல்) அவர்கள் காலித் இப்னு அல்-வலீத் (ரழி) அவர்களை தூமத் அல்-ஜந்தல் உடைய உகைதிரிடம் அனுப்பினார்கள். அவர்கள் அவரைக் கைப்பற்றினார்கள். (நபி ஸல் அவர்கள்) அவரது இரத்தத்தைப் பாதுகாத்து (அவரைக் கொல்லாமல் விட்டு), ஜிஸ்யா (பாதுகாப்பு வரி) செலுத்தும் நிபந்தனையின் பேரில் அவருடன் சமாதானம் செய்து கொண்டார்கள்.”

وَعَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: {بَعَثَنِي النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِلَى الْيَمَنِ، وَأَمَرَنِي أَنْ أَخْذَ مِنْ كُلِّ حَالِمٍ دِينَاراً، أَوْ عَدْلَهُ مَعافِياً} أَخْرَجَهُ الثَّلَاثَةُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانٍ، وَالْحَاكِمُ [1].

முஆத் பின் ஜபல் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னை யமனுக்கு அனுப்பி, பருவ வயதை அடைந்த ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் (ஜிஸ்யாவாக) ஒரு தீனார் அல்லது அதற்குச் சமமான மஆஃபிரீயை (யமன் நாட்டில் தயாரிக்கப்பட்ட ஆடைகள்) வசூலிக்குமாறு எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்.’ இதனை மூன்று இமாம்கள் (அஹ்மத், அபு தாவூத், திர்மிதி) அறிவித்துள்ளார்கள். இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

وَعَنْ عَائِذِ بْنِ عَمْرٍو الْمُزَنِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: {الْإِسْلَامُ يَعْلُو، وَلَا يُعْلَى} أَخْرَجَهُ الدَّارَقُطْنِيُّ [1].

ஆயித் பின் அம்ரு அல்-முஸனீ (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “இஸ்லாம் மேலோங்கும், (எதனாலும்) மேலோங்கப்படாது” என்று கூறியதாக அறிவித்தார்கள். இதை அத்-தாரகுத்னீ அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: {لَا تَبْدُؤُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى بِالسَّلَامِ، وَإِذَا الْقَيْتُمْ أَحَدَهُمْ فِي طَرِيقٍ، فَاضْطَرُّوهُ إِلَى أَصِيْقِهِ} رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “பூதர்களுக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் ஸலாம் கூறுவதில் நீங்கள் முந்தாதீர்கள். மேலும், அவர்களில் ஒருவரை வழியில் சந்தித்தால், அவரை சாலையின் மிகக் குறுகலான பகுதிக்குச் செல்லுமாறு நிர்ப்பந்தப்படுத்துங்கள் (அதாவது, அவர்களுக்கு வழிவிட்டு நீங்கள் விலகாமல்,

சாலையின் குறுகிய பகுதியில் அவர்கள் செல்லுமாறு செய்யுங்கள்.” இதனை முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

1325

:

وَعَنْ الْمُسَوِّرِ بْنِ مَخْرَمَةَ. وَمَرْوَانَ; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - خَرَجَ عَامَ
الْحُدَيْبِيَّةِ. فَذَكَرَ الْحَدِيثَ بِطَوِيلِهِ، وَفِيهِ: هَذَا مَا صَالَحَ عَلَيْهِ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ سُهَيْلُ
بْنِ عَمْرِو: عَلَى وَضْعِ الْحَرْبِ عَشْرَ سِنِينَ، يَأْمَنُ فِيهَا النَّاسُ، وَيَكُفُّ بَعْضُهُمْ عَنْ بَعْضٍ {
أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ [1]. وَأَصْلُهُ فِي الْبُخَارِيِّ [2].

அல்-மிஸ்வர் பின் மக்ரமா (ரழி) மற்றும் மர்வான் (ரழி) ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்: ‘நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்-ஹுதைபிய்யா (சமாதான உடன்படிக்கை) ஆண்டில் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்.’ (அறிவிப்பாளர் ஒரு நீண்ட ஹதீஸை அறிவித்தார்கள், அதில் பின்வருமாறு அடங்கியிருந்தது): ‘முஹம்மத் பின் அப்துல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் சுஹைல் பின் அம்ரோவுடன் செய்துகொண்ட சமாதான உடன்படிக்கை இதுவாகும்: பத்து ஆண்டுகளுக்குப் போரை நிறுத்துவது (போர் நிறுத்தம்), அக்காலத்தில் மக்கள் பாதுகாப்பாக வாழ்வார்கள், மேலும் அவர்களில் சிலர் மற்றவர்களிடமிருந்து (தாக்குதல் தொடுப்பதிலிருந்து) விலகியிருப்பார்கள்.’ இதனை அபூதாவூத் அறிவித்துள்ளார்கள். இதன் மூலம் அல்-புகாரியில் உள்ளது.

1326

:

وَأَخْرَجَ مُسْلِمٌ بَعْضَهُ مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ، وَفِيهِ: { أَنَّ مَنْ جَاءَ مِنْكُمْ لَمْ نَرُدَّهُ عَلَيْكُمْ، وَمَنْ جَاءَكُمْ مِنْ أَرْدَئُكُمْ عَلَيْنَا. فَقَالُوا: أَنْكُتُ هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. إِنَّهُ مِنْ ذَهَبٍ مِّنَّا إِلَيْهِمْ فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ، وَمَنْ جَاءَنَا مِنْهُمْ، فَسَيَجْعَلُ اللَّهُ لَهُ فَرَجًا وَمُخْرَجًا } [1].

இமாம் முஸ்லிம் (ரஹ்) அவர்கள் அனஸ் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து இதன் ஒரு பகுதியை வெளியிட்டுள்ளார்கள். அதில் உள்ளதாவது:

“(குறைஷிகளாகிய) உங்களிலிருந்து யார் (இஸ்லாமை ஏற்றுக்கொண்டு எங்களிடம்) வந்தாலும் அவரை நாங்கள் உங்களிடம் திருப்பி அனுப்ப மாட்டோம்; எங்களிலிருந்து யார் உங்களிடம் வந்தாலும் அவரை நீங்கள் எங்களிடம் திருப்பி அனுப்பிவிட வேண்டும்.”

(தோழர்கள்), “அல்லாஹ்வின் தூதரே! இதையுமா நாம் எழுதுவோம்?” என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர்கள், “ஆம். நம்மிலிருந்து யார் அவர்களிடம் செல்கிறாரோ அவரை அல்லாஹ் (தன் அருளிலிருந்து) தூரமாக்கிவிடுவானாக! அவர்களிலிருந்து யார் நம்மிடம் வருகிறாரோ அவருக்கு அல்லாஹ் நிச்சயம் ஒரு விடிவையும், (வெளியேறும்) வழியையும் ஏற்படுத்துவான்” என்று கூறினார்கள்.

1327

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو [1] عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مِنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرْحَ رَاحَةَ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ رِيحَهَا لِيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا } أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ [2].

அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியதாக அறிவித்தார்கள்:

“யார் ஒரு முஆஹதைக் (இஸ்லாமிய அரசுடன் ஒப்பந்தம் செய்து, அதன் பாதுகாப்பில் வாழும் முஸ்லிமல்லாதவரை) கொலை செய்கிறாரோ, அவர் சுவர்க்கத்தின் நறுமணத்தை நுகர மாட்டார். அதன் நறுமணம் நாற்பது வருட பயணத் தொலைவிலிருந்து வீசும்.”

அறிவிப்பவர்: அல்-புகாரி.

1328

:

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { سَابَقَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِالْخَيْلِ الَّتِي قَدْ أَصْمَرَتْ، مِنَ الْخَفِيَاءِ، وَكَانَ أَمْدُهَا ثِنْتَيْهِ أَوْدَاعٍ. وَسَابَقَ بَيْنَ الْخَيْلِ الَّتِي لَمْ تُصْمَرْ مِنَ النَّبِيِّ إِلَى مَسْجِدٍ [1] بَنِي زُرَيْقٍ، وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ فِيمَنْ سَابَقَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [2] زَادَ الْبُخَارِيُّ، قَالَ سُفْيَانُ: مِنَ الْخَفِيَاءِ إِلَى ثِنْتَيْهِ أَوْدَاعٍ خَمْسَةِ أَمْيَالٍ، أَوْ سِتَّةَ، وَمِنْ النَّبِيِّ إِلَى مَسْجِدِ بَنِي زُرَيْقٍ مِيلٌ [3].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (பந்தயத்திற்காக) தயார்படுத்தப்பட்டு மெலிந்த குதிரைகளுடன் அல்-ஹஃப்யாவிலிருந்து தனியத் அல்-வதா வரை பந்தயம் நடத்தினார்கள். அதன் இலக்கு தனியத் அல்-வதா ஆகும். மேலும், (பந்தயத்திற்காக) தயார்படுத்தப்படாத குதிரைகளுடன் தனியத் அல்-வதாவிலிருந்து பனூ ஸுரைக் பள்ளிவாசல் வரை பந்தயம் நடத்தினார்கள்." இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அந்தப் பந்தயத்தில் பங்கேற்றவர்களில் ஒருவராக இருந்தார்கள். (இந்த ஹதீஸ்) புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால் அறிவிக்கப்பட்டது. அல்-புகாரி அவர்கள் மேலும் சேர்த்தார்கள்: சுஃப்யான் (ரஹ்) அவர்கள்

கூறினார்கள்: "அல்-ஹஃப்யாவிலிருந்து தனியத் அல்-வதா வரை ஐந்து அல்லது ஆறு மைல் தூரமும், தனியத் அல்-வதாவிலிருந்து பனா ஸுரைக் பள்ளிவாசல் வரை ஒரு மைல் தூரமும் ஆகும்."

1329

:

وَعَنْهُ؛ { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - سَبَقَ بَيْنَ الْخَيْلِ، وَفُضِّلَ الْقَرْحُ فِي الْغَايَةِ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جَبَّانَ [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குதிரைப் பந்தயம் ஒன்றை நடத்தி, முதிர்ச்சியடைந்த குதிரைகளுக்கு (அவற்றின் திறனுக்கேற்ப) ஒரு குறிப்பிட்ட தூரத்தை (பந்தய இலக்காக) நிர்ணயித்து, அவற்றிற்கு முன்னுரிமை அளித்தார்கள்.’ இதனை அஹ்மத் மற்றும் அபூதாவூத் பதிவுசெய்துள்ளார்கள். இப்பனு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1330

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا سَبْقَ إِلَّا فِي خِفِّ، أَوْ نَصْلٍ، أَوْ خَافِرٍ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالثَّلَاثَةُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جَبَّانَ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “ஒட்டகப் பந்தயம், அம்பு எய்தல் அல்லது குதிரைப் பந்தயம் (ஆகிய போட்டிகளில்) தவிர வேறு எதிலும் பரிசு (அல்லது பந்தயப் பணம்/பணயம்) அனுமதிக்கப்படுவதில்லை” என்று கூறியதாக அறிவித்தார்கள். இதை அஹ்மத் மற்றும் மூன்று இமாம்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். இப்பனு ஹிப்பான் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1331

:

وَعَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ أَدْخَلَ فَرَسًا بَيْنَ فَرَسَيْنِ - وَهُوَ لَا يَأْمَنُ أَنْ يَسْبِقَ - فَلَا بَأْسَ بِهِ، وَإِنْ أَمِنَ فَهُوَ قِمَارٌ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَإِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"யாரேனும் (தன்) குதிரையை இரண்டு குதிரைகளுக்கு இடையே (பந்தயத்தில்) நுழைத்து, அது (மற்றவற்றை) முந்திவிடும் என்பதில் அவருக்கு நிச்சயமில்லாதிருந்தால், அதில் குற்றமில்லை. ஆனால், (தன் குதிரையின் வெற்றி குறித்து) அவர் நிச்சயமாக இருந்தால், அது சூதாட்டமாகும்."

இதை அஹ்மத் மற்றும் அபு தாவூத் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்; இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் பலவீனமானது.

1332

⋮

وَعَنْ عَقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { [قَالَ]: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَهُوَ عَلَى الْمَنْبَرِ يَقْرَأُ: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ [1] "أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِّيَّ، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِّيَّ، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِّيَّ" { [2]. رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [3].

உக்பா பின் ஆமிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மிம்பரின் மீது இருந்தபோது, (குர்ஆனின்) "வ அஇத்தூ லஹும் மஸ்ததஃதும் மின் குவ்வஹ்" ("அவர்களுக்காக (எதிரிகளை எதிர்கொள்ள) உங்களால் இயன்ற அளவு பலத்தை தயார் செய்யுங்கள்") என்ற வசனத்தை ஓதிவிட்டு, "அறிந்து கொள்க! நிச்சயமாக பலம் என்பது எய்வதாகும்; அறிந்து கொள்க! நிச்சயமாக பலம் என்பது எய்வதாகும்; அறிந்து கொள்க! நிச்சயமாக பலம் என்பது எய்வதாகும்" என்று கூறியதை நான் கேட்டேன். இதை முஸ்லிம் அறிவித்தார்.

❗ அறிவிப்பு / Disclaimer

بلوغ المرام
12. كتاب الأطعمة
புளுகல் மராம்
12. உணவு

1319

⋮

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { كُلُّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ، فَأَكَلَهُ حَرَامٌ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. (1726).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கோரைப் பற்கள் கொண்ட எந்தவொரு கொடிய விலங்கையும் (வேட்டையாடி உண்ணும் விலங்கையும்) உண்பது ஹராமாகும் (இஸ்லாமிய சட்டப்படி தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது)."

1320

⋮

وَأُخْرِجَهُ: مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ بِلَفْظٍ: نَهَى. وَزَادَ: { وَكُلُّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ } (1727).

முஸ்லிம் அவர்கள் இதே ஹதீஸை இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் வழியாக, 'அவர் (அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)) தடைசெய்தார்...' என்று அறிவித்து, 'மற்றும் கூரிய நகங்களையுடைய ஒவ்வொரு பறவையும்' என்ற கூடுதல் சொற்றொடரையும் சேர்த்துள்ளார்கள்.

1321

⋮

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَوْمَ خَيْبَرَ عَنْ لُحُومِ الْحُمُرِ الْأَهْلِيَّةِ، وَأُذُنٍ فِي لُحُومِ الْخَيْلِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. (1728). وَفِي لَفْظِ الْبُخَارِيِّ: { وَرَخَّصَ } (1729).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "கைபர் தினத்தன்று, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நாட்டுக் கமுதைகளின் இறைச்சியை (உண்ண) தடைசெய்தார்கள்; மேலும் குதிரை இறைச்சிக்கு அனுமதியளித்தார்கள்." (புகாரி, முஸ்லிம்).
புகாரியின் வாசகத்தில், "(குதிரை இறைச்சிக்கு) சலுகையளித்தார்கள்" என்று வந்துள்ளது.

1322

:

وَعَنْ ابْنِ أَبِي أَوْفَى قَالَ: { غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - سَبْعَ غَزَوَاتٍ، نَأْكُلُ الْجَرَادَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ (1730).

இப்பனு அபீ அவஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஏழு போர்களில் (பங்கேற்று) வெட்டுக்கிளிகளை உண்டோம்.'

1323

:

وَعَنْ أَنَسٍ - فِي قِصَّةِ الْأَرْبِ - { قَالَ: فَذَبَحَهَا، فَبَعَثَ بِرِكْهَاتِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَبِلَهُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ (1731).

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் முயலின் சம்பவம் குறித்து அறிவித்தார்கள்: 'அபூ தல்ஹா (ரழி) அதை அறுத்து, அதன் தொடையை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.' (இந்த ஹதீஸ்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1324

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ قَتْلِ أَرْبَعٍ مِنَ الدَّوَابِّ: النَّمْلَةُ، وَالنَّحْلَةُ، وَالْهُدْهُدُ، وَالصُّرْدُ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ (1732).

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நான்கு உயிரினங்களைக் கொல்வதைத் தடுத்தார்கள்: எறும்புகள், தேனீக்கள், ஹுத்ஹுத் மற்றும் சுரத் (பறவை).' இதை அஹ்மத் மற்றும் அபூ தாவுத் பதிவு செய்துள்ளனர். இப்பனு ஹிப்பான் இதை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

وَعَنْ ابْنِ أَبِي عَمَّارٍ قَالَ: { قُلْتُ لِحَاوِيٍّ: الصَّبْعُ صَيْدٌ هِيَ (1733) } قَالَ: نَعَمْ. قُلْتُ: قَالَه رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - قَالَ: نَعَمْ { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَاللُّبَّيْعَةُ (1734) وَصَحَّحَهُ الْبُخَارِيُّ، وَابْنُ جِبَّانَ. (1735) }.

இப்பனு அபீ அம்மார் அறிவித்தார்கள்: 'நான் ஐபர் (ரழி) அவர்களிடம், 'கழுதைப்பலி ஒரு வேட்டைப் பிராணியா (அதாவது, அதை வேட்டையாடி உண்ண அனுமதி உண்டா)?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'ஆம்' என்றார்கள். நான், 'அதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (அனுமதித்து) கூறினார்களா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'ஆம்' என்றார்கள். இதை அஹ்மத் மற்றும் நான்கு இமாம்கள் அறிவித்துள்ளார்கள். அல்-புகாரி மற்றும் இப்பனு ஹிப்பான் ஆகியோர் இதை ஸஹீஹ் என தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - (1736) أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الْفَنُذِ، فَقَالَ: ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ﴾ (1737) فَقَالَ شَيْخٌ عِنْدَهُ: سَمِعْتُ أَبَاهُ رِزْقَةَ يَقُولُ: { ذَكَرَ عِنْدَ النَّبِيِّ - صلى الله عليه وسلم - فَقَالَ: خَبْنَةُ مِنَ الْخَبَائِثِ " } أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَإِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ (1738) }.

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் முள்ளம்பன்றி குறித்துக் கேட்கப்பட்டபோது, அவர்கள் (அதற்குப் பதிலாக) அல்லாஹ் அருளிய வேத வசனத்தை ஒதிக் காட்டினார்கள்: "குல் லா அஜிது ஃபீ மா ஊஹிய இலைய்ய முஹர்ரமன் அலா தாயிமின்" ("நபியே!) எனக்கு வஹீ (இறைச்செய்தி)யாக அருளப்பட்டதில், உண்பவர் ஒருவருக்குத் தடைசெய்யப்பட்ட எதையும் நான் காணவில்லை..." - அல்குர்ஆன் 6:145).

அப்போது அங்கிருந்த ஒரு முதியவர், "அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறுவதை நான் கேட்டுள்ளேன்: 'நபி (ஸல்) அவர்களிடம் (முள்ளம்பன்றி பற்றி) குறிப்பிடப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அது அருவருப்பானவைகளில் உள்ள ஓர் அருவருப்பாகும் (கிபஸதுன் மினல்-கபாயிஸ்)" என்று கூறினார்கள்'" என்றார்.

இதனை அஹ்மத் மற்றும் அபூதாவூத் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் பலவீனமானது.

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنِ الْجَلَّالَةِ وَالْبَانِهَا } أَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ إِلَّا النَّسَائِيَّ، وَحَسَنَهُ التِّرْمِذِيُّ (1739).

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “அசுத்தத்தை (முக்கியமாக) உண்ணும் பிராணியையும் (அல்-ஜல்லாலா), அதன் பாலையும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தடுத்தார்கள்.” இதனை அந்-நஸாய்யைத் தவிர நான்கு இமாம்களும் பதிவுசெய்துள்ளனர். அத்-திரிமீதீ இதனை ‘ஹஸன்’ என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

وَعَنْ أَبِي قَتَادَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { فِي قِصَّةِ الْحِمَارِ الْوَحْشِيِّ - فَأَكَلَ مِنْهُ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ (1740).

அபு கதாதா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: (காட்டுக் கழுதை சம்பவம் தொடர்பாக) நபி (ஸல்) அவர்கள் அதிலிருந்து சாப்பிட்டார்கள். (இதை புகாரி, முஸ்லிம் இருவரும் அறிவித்துள்ளனர்).

وَعَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: { نَحَرْنَا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَرَسًا، فَأَكَلْنَا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ (1741).

அஸ்மா பின்த் அபீ பக்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில், நாங்கள் ஒரு குதிரையை (உணவுக்காக) அறுத்து அதை உண்டோம்." இருவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { أَكَلَ الضَّبُّ عَلَى مَائِدَةِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ (1742).

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் உணவு விரிப்பில் உடும்பு (போன்ற மண்டையன் பல்லி)

1331

:

وَعَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عُثْمَانَ الْقُرَشِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ طَبِيبًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - (1743) - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ الضُّفْدِ عِيجَ لَهَا فِي دَوَاءٍ, فَهَيَّ عَنْ قَتْلِهَا } أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ, وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ (1744).

அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு உஸ்மான் அல்-குரஷீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "ஒரு மருத்துவர் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் தவளையை மருந்தில் (ஒரு மூலப்பொருளாக) பயன்படுத்துவது குறித்துக் கேட்டார். அப்போது (அதை) கொல்வதை அவர்கள் தடை செய்தார்கள்." இதனை அஹ்மத் பதிவு செய்துள்ளார். மேலும் அல்-ஹாக்கிம் இதனை ஸஹீஹ் என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்.

1332

:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ اتَّخَذَ كَلْبًا, إِلَّا كَلْبَ مَاشِيَةٍ, أَوْ صَيْدٍ, أَوْ زُرْعٍ, انْتَقَصَ مِنْ أَجْرِ كُلِّ يَوْمٍ قِيرَاطٌ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ (1745).

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கால்நடைகளுக்கான (பாதுகாப்பு) நாய், அல்லது வேட்டைக்கான நாய், அல்லது விவசாய நிலத்திற்கான (பாதுகாப்பு) நாய் ஆகியவற்றைத் தவிர்த்து, யாரேனும் நாய் வளர்த்தால், அவருடைய நற்கூலியிலிருந்து ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு கீராத் குறைக்கப்படும்."

1333

:

وَعَنْ عَبْدِ يَاسِينَ بْنِ حَاتِمٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا أُرْسِلَتْ كَلْبُكَ فَادْكُرِ اسْمَ اللَّهِ, فَإِنْ أَمْسَكَ عَلَيْكَ فَادْكُرْ كَتْمَهُ حَيًّا فَادْكُرْ كَتْمَهُ قَدْ قُتِلَ وَلَمْ يُؤْكَلْ مِنْهُ فَكُلْهُ, وَإِنْ وَجَدْتَ مَعَ كَلْبِكَ كَلْبًا غَيْرَهُ وَقَدْ قُتِلَ فَلَا تَأْكُلْ: فَإِنَّكَ لَا تَدْرِي أَيُّهُمَا قَتَلَهُ, وَإِنْ رَمَيْتَ سَهْمَكَ فَادْكُرِ اسْمَ اللَّهِ, فَإِنْ غَابَ عَنْكَ يَوْمًا, فَلَمْ تَجِدْ فِيهِ إِلَّا أَنْثَرَ

سَهْمِكَ، فَكُلْ إِنْ شِئْتَ، وَإِنْ وَجَدْتَهُ غَرِيقًا فِي الْمَاءِ، فَلَا تَأْكُلْ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَهَذَا الْقُطْرُ
مُسْلِمٌ (1746).

அதீ இப்னு ஹாதிம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள்: "நீங்கள் உங்கள் நாயை (வேட்டைக்கு) அனுப்பும்போது, அல்லாஹ்வின் பெயரைச் சொல்லுங்கள் (பிஸ்மில்லாஹ் என்று கூறுங்கள்). அது உங்களுக்காக (வேட்டைப் பிராணியைப்) பிடித்து, நீங்கள் அதனிடம் வரும்போது அது உயிரோடு இருந்தால், அதை அறுத்து விடுங்கள். அது (வேட்டைப் பிராணி) கொல்லப்பட்ட நிலையில் நீங்கள் அதனிடம் வந்து, அதிலிருந்து (உங்கள் நாய்) எதையும் சாப்பிடாமல் இருந்தால், அதைச் சாப்பிடுங்கள். உங்கள் நாயுடன் மற்றொரு நாயையும் நீங்கள் கண்டால், (வேட்டைப் பிராணி) கொல்லப்பட்டிருந்தால், அதைச் சாப்பிடாதீர்கள். ஏனெனில், அவற்றில் எது அந்தப் பிராணியைக் கொன்றது என்று உங்களுக்குத் தெரியாது. நீங்கள் உங்கள் அம்பை எய்யும்போது, அல்லாஹ்வின் பெயரைச் சொல்லுங்கள். மேலும், அந்த வேட்டைப் பிராணி ஒரு நாள் உங்கள் பார்வையிலிருந்து மறைந்து, அதில் உங்கள் அம்பின் தடையைத் தவிர வேறு எந்த (காயத்தின்) தடையுடையதும் நீங்கள் காணாவிட்டால், நீங்கள் விரும்பினால் அதைச் சாப்பிடுங்கள். ஆனால், அது தண்ணீரில் மூழ்கி இருப்பதைக் கண்டால், அதைச் சாப்பிடாதீர்கள்." இது (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஹதீஸ் ஆகும், மேலும் இந்த வாசகம் முஸ்லிமிலிருந்து இடம்பெற்றுள்ளது (ஹதீஸ் எண்: 1746).

1334

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: { سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ صَيْدِ الْمَعْرَاضِ
(1747) فَقَالَ: إِذَا أَصَبْتَ بِحَدِيدٍ فَكُلْ، وَإِذَا أَصَبْتَ بِعَرَضٍ، فَقُتِلَ، فَإِنَّهُ وَقِيدٌ، فَلَا تَأْكُلْ {
رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (1748).

அதி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் 'மிஃராத்' (இறகுகள் இல்லாத அம்பு அல்லது கூர்மையற்ற தடி) கொண்டு வேட்டையாடுவது பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'அதன் கூர்மையான முனையால் (தாக்கி, அதனால் அது) கொல்லப்பட்டால், அதை உண்ணுங்கள்; ஆனால் அதன் அகலமான பாகத்தால் தாக்கப்பட்டு, (அதனால்) அது கொல்லப்பட்டால், அது அடித்துக் கொல்லப்பட்டதாகும் (வகீத்); எனவே அதை உண்ணாதீர்கள்' என்று கூறினார்கள்."

1335

:

وَعَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِذَا رَمَيْتَ بِسَهْمِكَ، فَعَابَ عَنْكَ، فَأَذْرَ كُنْهُ فَكُلْهُ، مَا لَمْ يُتَيْنِ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (1749).

அபு தஃலபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நீங்கள் உங்கள் அம்பை எய்து, அது (வேட்டையாடப்பட்ட பிராணி) உங்கள் பார்வையிலிருந்து மறைந்துவிட்டால், நீங்கள் அதனைக் கண்டடையும்தோது அதனை உண்ணுங்கள், அது அழுகிப் போயிருக்காவிட்டால்."

1336

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا; { أَنَّ قَوْمًا قَالُوا لِلنَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِنَّ قَوْمًا يَأْتُونَنَا بِاللَّحْمِ، لَأَنْدَرِي أَذْكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ أَمْ لَا؟ فَقَالَ: سَمُّوا اللَّهَ عَلَيْهِ أَنْتُمْ، وَكُلُّوهُ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (1750).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: (ஒருமுறை) சிலர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "நிச்சயமாக, எங்களுக்கு இறைச்சி கொண்டு வரும் மக்கள் உள்ளனர். (அவர்கள் முஸ்லிம்களா அல்லது வேதக்காரர்களா என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது, மேலும்) அவர்கள் அதன் மீது அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கூறினார்களா இல்லையா என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது (எனவே அதை உண்ணலாமா?)" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நீங்களே அதன் மீது அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கூறி அதை உண்ணுங்கள்" என்று பதிலளித்தார்கள். இதை அல்-புகாரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

1337

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعَفَّلٍ الْمُزَنِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَهَى عَنِ الْخَذْفِ، وَقَالَ: إِنَّهَا لَا تَصِيدُ صَيْدًا، وَلَا تَكْأُ عُدْوًا، وَلَكِنَّهَا تَكْسِرُ السِّنَّ، وَتَفْقَأُ الْعَيْنَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَالْفُظُّ لِمُسْلِمٍ (1751).

அப்துல்லாஹ் பின் முகஃப்பல் அல்முஸனீ (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (விரல்களால் சிறு கற்களைச்) சுண்டி எறிவதைத் தடை செய்தார்கள். மேலும், 'நிச்சயமாக அது வேட்டையாட உதவாது; எதிரியைக் காயப்படுத்தவும் செய்யாது. மாறாக, அது பல்லை உடைக்கும்; கண்ணைப் பறிக்கும்' என்று கூறினார்கள்."

(நூல்: புகாரி, முஸ்லிம். இது முஸ்லிமில் இடம்பெற்றுள்ள வாசகமாகும்).

1338

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا تَتَّخِذُوا شَيْئاً فِيهِ الرُّوحُ غَرَضاً } رَوَاهُ مُسْلِمٌ (1752).

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"உயிருள்ள எதனையும் இலக்காகக் கொள்ளாதீர்கள்."
முஸ்லிம் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டது.

1339

:

وَعَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ أَمْرًا ذَبَحَتْ شَاةً بِحَجَرٍ, فَسُئِلَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ ذَلِكَ, فَأَمَرَ بِأُكْلِهَا } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (1753).

கஃபு பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு பெண் ஒரு கல்லைக் கொண்டு ஒரு ஆட்டை (இஸ்லாமிய முறைப்படி) அறுத்தாள். அது குறித்து நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டபோது, அதை உண்ணுமாறு அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள்.

1340

:

وَعَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَا أَنْهَرَ الدَّمَ، وَدُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ، فَكُلْ لَيْسَ السِّنُّ وَالظُّفْرُ؛ أَمَّا السِّنُّ، فَعَظْمٌ؛ وَأَمَّا الظُّفْرُ، فَمُدَى الْحَبَشِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ (1754).

ராஃபி இப்னு கதீஜ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"எதன் இரத்தம் (சரியான முறையில்) ஓடச் செய்யப்பட்டு, அதன் மீது அல்லாஹ்வின் பெயர் கூறப்பட்டதோ அதை உண்ணுங்கள். பல்லையும் நகத்தையும் (அறுக்கும் கருவியாகப் பயன்படுத்துவதைத்) தவிர. ஏனெனில், பல் என்பது எலும்பாகும்; நகம் என்பது அபிசீனியர்களின் கத்தியாகும்."

1341

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { نَهَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ يُقْتَلَ شَيْءٌ مِنَ الدَّوَابِّ صَبْرًا } رَوَاهُ مُسْلِمٌ (1755).

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எந்தவொரு பிராணியையும் கட்டிவைத்து, (மெதுவாகத் துன்புறுத்தி) கொல்வதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தடை செய்தார்கள்.” இதனை முஸ்லிம் பதிவு செய்துள்ளார்.

1342

:

وَعَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ، وَلِإِحْدَى أَحَدِكُمْ شَفْرَتُهُ، وَلِأُخْرَى وَلِيْرَحْ (1756) ذَبِيحَتُهُ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ (1757).

ஷத்தாத் இப்னு அவ்ஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நிச்சயமாக அல்லாஹ் எல்லா விஷயங்களிலும் சிறப்பாகச் செய்வதை (இஹ்ஸான்) விதியாக்கியுள்ளான். ஆகவே, நீங்கள் (சட்டப்பூர்வமாக உயிரை) எடுக்க நேர்ந்தால், சிறந்த முறையில் (உயிரை) எடுக்கவும்; நீங்கள் (பிராணியை) அறுத்தால், சிறந்த முறையில் அறுங்கள்; உங்களில் ஒருவர் தமது கத்தியைத் தீட்டிக்கொள்ளட்டும்; அறுக்கப்படும் பிராணியை ஆசுவாசப்படுத்தட்டும்."

1343

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { ذِكَاةُ الْجَنِينِ ذِكَاةُ أُمِّهِ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ (1758).

அபு சயீத் குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“தாயை அறுப்பதே அதன் கருவையும் அறுப்பதாகும் (ஆகவே, தாயை இஸ்லாமிய முறைப்படி அறுக்கும்போது அதன் கரு உயிருடன் இருந்தாலும் அல்லது இறந்துவிட்டிருந்தாலும், அதுவும் உண்ண அனுமதிக்கப்பட்டதாகும்).” இதை அஹ்மத் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள், மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { الْمُسْلِمُ يَكْفِيهِ
اسْمُهُ، فَإِنْ نَسِيَ أَنْ يُسَمِّيَ حِينَ يَذْبَحُ، فَلْيَسْمِ، ثُمَّ لْيَأْكُلْ } أَخْرَجَهُ الدَّارِقُطْنِيُّ، وَفِي إِسْنَادِهِ
مُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ بْنِ سِنَانٍ، وَهُوَ صَدُوقٌ ضَعِيفٌ الْحِفْظُ. (1759).

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஒரு முஸ்லிமுக்கு (அல்லாஹ்வின்) பெயரே போதுமானது. எனவே, அவர் (பிராணியை) அறுக்கும்போது (அல்லாஹ்வின்) பெயரைக் கூற மறந்துவிட்டால், அவர் (அல்லாஹ்வின்) பெயரைக் கூறிவிட்டு, பிறகு அதை உண்ணாட்டும்."

இதை அத்-தாரகுத்னீ பதிவு செய்துள்ளார். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் முஹம்மத் பின் யஸீத் பின் சினான் என்பவர் உள்ளார். அவர் உண்மையாளர்; (எனினும்) நினைவாற்றல் குறைந்தவர்.

وَأَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ، مَوْثُوقًا عَلَيْهِ (1760).

அப்துர் ரஸ்ஸாக் அவர்கள், இப்பனு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் வரை செல்லும் ஓர் ஆதாரப்பூர்வமான அறிவிப்பாளர் தொடரில், அதனை (முந்தைய ஹதீஸை) அவர் மீதே நிறுத்தப்பட்டதாக (அதாவது, இப்பனு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் கூற்றாகவே - மவ்கூஃப்) பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

وَلَهُ شَاهِدٌ عِنْدَ أَبِي دَاوُدَ فِي "مَرَّاسِيلِهِ" بِلَفْظٍ: { ذَبِيحَةُ الْمُسْلِمِ حَلَالٌ، ذَكَرَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا أَوْ لَمْ يَذْكُرْ } وَرِجَالُهُ مُوْتَقُونَ (1761).

இதற்கு அபு தாவுத் அவர்களின் 'மராஸீல்' எனும் நூலில் ஒரு சான்று பின்வரும் வாசகத்தில் உள்ளது: "ஒரு முஸ்லிம் அறுத்த பிராணி ஹலால் (சட்டப்பூர்வமானது) ஆகும்; அவர் அதன் மீது அல்லாஹ்வின் பெயரைக் குறிப்பிட்டாலும் குறிப்பிடாவிட்டாலும் சரியே." இதன் அறிவிப்பாளர்கள் நம்பகமானவர்கள்.

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يُضَحِّي بِكَبْشَيْنِ أَمْلَحَيْنِ، أَقْرَنَيْنِ، وَيُسَمِّي، وَيُكَبِّرُ، وَيَضَعُ رِجْلَهُ عَلَى صِفَاحِهِمَا. وَفِي لَفْظٍ: ذَبَحَهُمَا بِيَدِهِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ (1762). وَفِي لَفْظٍ: { سَمِينَيْنِ } (1763) وَلِأَبِي عَوَانَةَ فِي صَحِيحِهِ: { ثَمِينَيْنِ }. بِالْمُثَلَّثَةِ بَدَلِ السَّيْنِ (1764)

அனஸ் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
“நபி (ஸல்) அவர்கள் கறுப்பு வெள்ளை கலந்த (அழகிய), கொம்புகளுள்ள இரண்டு ஆட்டுக்கடாக்களை குர்பானி கொடுத்தார்கள் (தியாகப் பலியிட்டார்கள்). (அவற்றை அறுக்கும்போது) (பிஸ்மில்லாஹ் கூறி) அல்லாஹ்வின் பெயரைச் சொல்லியும், (அல்லாஹு அக்பர் என்று) தக்பீர் கூறியும், தங்களின் பாதத்தை அவற்றின் பக்கவாட்டில் வைத்து (அறுப்பதற்காக அவற்றை நிலைப்படுத்தினார்கள்).”

மற்றோர் அறிவிப்பில், “அவர்கள் அவற்றை தங்களின் கைகளாலேயே அறுத்தார்கள்” என்று உள்ளது.

வேறோர் அறிவிப்பில், ‘இரண்டு கொழுத்த (ஆட்டுக்கடாக்கள்)’ என்றும், அபு அவானாவின் ஸஹீஹ் நூலில் ‘இரண்டு விலைமதிப்புள்ள (ஆட்டுக்கடாக்கள்)’ என்றும் உள்ளது.

وَفِي لَفْظٍ لِمُسْلِمٍ، وَيَقُولُ: { بِسْمِ اللَّهِ. وَاللَّهُ أَكْبَرُ } (1765).

முஸ்லிம் அவர்களின் ஓர் அறிவிப்பில், “மேலும் அவர் ‘பிஸ்மில்லாஹி (அல்லாஹ்வின் பெயரால்), வல்லாஹு அக்பர் (அல்லாஹ் மிகப் பெரியவன்)’ என்று கூறுவார்கள்.”

وَلَهُ: مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا; { أَمَرَ بِكَبْشٍ أَقْرَنَ، يَطَأُ فِي سَوَادٍ، وَيَزُرُّ لُكًى فِي سَوَادٍ، وَيَنْظُرُ فِي سَوَادٍ، لِيَضَحِّيَ بِهِ، فَقَالَ: "إِشْحَذِي الْمُدْيَةَ"، ثُمَّ أَخَذَهَا، فَأَضْجَعَهُ، ثُمَّ ذَبَحَهُ، وَقَالَ: "بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَمِنْ أُمَّةِ مُحَمَّدٍ" (1766).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் குர்பானி கொடுப்பதற்காக, கால்கள் கருப்பாகவும், வயிறு கருப்பாகவும், கண்களைச் சுற்றிய பகுதி கருப்பாகவும் இருந்த கொம்புள்ள ஆட்டுக்கடா ஒன்றைக் கொண்டுவருமாறு கட்டளையிட்டார்கள். பிறகு, (தம் மனைவியிடம்) "கத்தியைத் தீட்டுவாயாக" என்று கூறினார்கள். பிறகு அக்கத்தியை (அவர்களிடமிருந்து) வாங்கிக்கொண்டு, ஆட்டைப் படுக்க வைத்து, அதை அறுத்தார்கள். மேலும், ***பிஸ்மில்லாஹி, அல்லாஹும்ம தகப்பல் மின் முஹம்மதின், வ ஆலி முஹம்மதின், வ மின் உம்மதி முஹம்மதின்*** (அல்லாஹ்வின் பெயரால் (அறுக்கிறேன்). யா அல்லாஹ்! இதை முஹம்மதுவிடமிருந்தும், முஹம்மதுவின் குடும்பத்தாரிடமிருந்தும், முஹம்மதுவின் உம்மத்திடமிருந்தும் ஏற்றுக்கொள்வாயாக) என்று கூறினார்கள்.

1348

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ كَانَ لَهُ سَعَةٌ وَلَمْ يُصَحِّحْ، فَلَا يَقْرَبَنَّ مُصَلًّا } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَابْنُ مَاجَهَ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ، لَكِنْ رَجَّحَ الْأَيْمَةُ غَيْرُهُ وَقَفَهُ (1767).

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வசதியிருந்தும் குர்பானி கொடுக்காதவர், நமது தொழும் இடத்தை (ஈத் தொழுகை மைதானத்தை) நெருங்க வேண்டாம்."

இதை அஹ்மத் மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள். அல்-ஹாகிம் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் எனத் தரம் பிரித்துள்ளார்கள். ஆனால், மற்ற இமாம்கள் இது மவ்சூஃப் (அதாவது, இது நபி (ஸல்) அவர்களுடன் தொடர்புடையது அல்ல, மாறாக ஒரு நபித்தோழரின் கூற்று) என்று கூறியுள்ளார்கள்.

1349

:

وَعَنْ جُنْدُبِ بْنِ سُفْيَانَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { شَهِدْتُ الْأُضْحَى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ بِالنَّاسِ، نَظَرَ إِلَى غَتَمٍ قَدْ دُبِحَتْ، فَقَالَ: مَنْ ذَبَحَ قَبْلَ الصَّلَاةِ فَلَيْدٌ بِحَ شَاةٍ مَكَانَهَا، وَمَنْ لَمْ يَكُنْ ذَبَحَ فَلَيْدٌ بِحَ عَلَى اسْمِ اللَّهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ (1768).

ஜுன்துப் பின் சுஃப்யான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் ஈதுல் அத்ஹா (பெருநாள் தொழுகை)யில் கலந்துகொண்டேன். அவர்கள் மக்களுடன் தொழுகையை முடித்தபோது, (ஏற்கனவே) அறுக்கப்பட்டிருந்த ஆடுகளைப் பார்த்தார்கள்.

எனவே அவர்கள் கூறினார்கள்: 'யார் தொழுகைக்கு முன்னர் (தமது குர்பானியை) அறுத்தாரோ, அவர் அதற்குப் பதிலாக வேறோர் ஆட்டை அறுக்க வேண்டும்; மேலும், யார் (இன்னும்) அறுக்கவில்லையோ, அவர் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (சரியான முறையில்) அறுக்கட்டும்."

1350

:

وَعَنِ ابْنِ عَزَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: { أَرْبَعٌ لَا تَجُوزُ فِي الصَّحَايَا: الْعَوْرَاءُ الْبَيِّنُ عَوْرُهَا، وَالْمَرِيضَةُ الْبَيِّنُ مَرَضُهَا، وَالْعَرْجَاءُ الْبَيِّنُ ظُلْعُهَا } (1769) وَالْكَسِيرَةُ الَّتِي لَا تُنْقِي { رَوَاهُ الْخَمْسَةُ (1770). وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ جِبَّانَ (1771).

அல்-பரா பின் ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களிடையே நின்று, "குர்பானி கொடுப்பதற்கு நான்கு வகையான பிராணிகள் செல்லுபடியாகாது: பார்வைக்குறைபாடு தெளிவாகத் தெரியும் ஒற்றைக்கண் பிராணி, நோய் தெளிவாகத் தெரியும் நோயுற்ற பிராணி, நொண்டுகிறது என்பது தெளிவாகத் தெரியும் முடமான பிராணி மற்றும் முறிந்த (எலும்புடைய) பிராணி, (அது மிகவும் மெலிந்து) எலும்புகளில் மஜ்ஜை இல்லாதது" என்று கூறினார்கள். இதை ஐவர் அறிவித்துள்ளனர். அத்-திர்மிதி மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் ஆகியோர் இதை ஸஹீஹ் என தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

1351

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا تَذْبَحُوا إِلَّا مُسِنَّةً، إِلَّا أَنْ يَعْسَرَ عَلَيْكُمْ فَتَذْبَحُوا جَذْعَةً مِنَ الضَّأْنِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ (1772).

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "குறிப்பிட்ட வயதுடைய (முதிர்ந்த) பிராணியைத் (ஆடு/மாடு/ஒட்டகம் - அதன் வயது வரம்பை அடைந்ததை) தவிர வேறெதையும் அறுக்காதீர்கள். அது உங்களுக்குக் கடினமாக இருந்தால், செம்மறியாட்டில் ஓர் இளம் ஆட்டை (ஆறு மாத வயதுடைய ஜதஆவை) அறுத்துக்கொள்ளுங்கள்."

1352

:

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ نَسْتَشْرِفَ الْعَيْنَ وَالْأُذْنَ، وَلَا نُصْحِي بَعُورَاءَ، وَلَا مُقَابِلَةً، وَلَا مُدَابِرَةً، وَلَا خُرْمَاءَ، وَلَا ثُرْمَاءَ } { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَالْبُرْبَعَةُ (1773). وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ حِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ (1774). }

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், ‘(குர்பானி கொடுக்கும் பிராணியின் கண்ணையும் காதையும் (குறைபாடுகளுக்காக) நன்கு பரிசோதிக்க வேண்டும் என்றும், ஒற்றைக் கண்ணுடைய (குருடான) பிராணியையும், (காதுகளின்) முன்புறம் பிளவுபட்டுத் தொங்கும் காதுடைய பிராணியையும் (முக்காபலா), அல்லது பின்புறம் பிளவுபட்டுத் தொங்கும் காதுடைய பிராணியையும் (முதாபரா), அல்லது காது பிளவுபட்ட (அல்லது கிழிந்த) பிராணியையும் (கர்மா), அல்லது முன்பற்கள் உடைந்த பிராணியையும் (தர்மா) குர்பானி கொடுக்கக்கூடாது என்றும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு கட்டளையிட்டார்கள்.’

1353

:

وَعَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { + أَمَرَنِي النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ أَقْوَمَ عَلَى بُدْنِهِ، وَأَنْ أَقْسِمَ لِحُومِهَا وَجُلُودِهَا وَجِلَالِهَا عَلَى الْمَسَاكِينِ، وَلَا أُعْطِيَ فِي جِزَارَتِهَا مِنْهَا شَيْئاً } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ (1775).

அலீ பின் அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தங்களுடைய குர்பானி ஒட்டகங்களுக்குப் (பலிப்பிராணிகளுக்குப்) பொறுப்பாளராக என்னை நியமித்து, அவற்றின் இறைச்சிகள், தோல்கள் மற்றும் அவற்றின் மீதுள்ள விரிப்புகள் (அதாவது, அவற்றின் சேணங்கள் அல்லது போர்வைகள்) ஆகியவற்றை ஏழைகளுக்குப் பங்கிடுமாறும், கசாப்புக் கூலியாக அதிலிருந்து எதையும் கொடுக்கக் கூடாது என்றும் எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்.”

1354

:

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { نَحَرْنَا مَعَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَامَ الْخُدَيْبِيَّةِ: الْبَدَنَةَ عَنْ سَبْعَةٍ، وَالْبَقَرَةَ عَنْ سَبْعَةٍ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ (1776).

ஜாபிர் பின் அப்தில்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “ஹுதையிய்யா ஆண்டில் நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் சேர்ந்து, ஓர் ஒட்டகத்தை ஏழு பேருக்கும், ஒரு பசுவை ஏழு பேருக்கும் குர்பானி கொடுத்தோம்.” இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

1355

:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَقَّ عَنْ الْحَسَنِ
وَالْحُسَيْنِ كَبْشًا كَبْشًا } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ خُزَيْمَةَ، وَابْنُ الْجَارُودِ، وَعَبْدُ الْحَقِّ
(1777).

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் ஹஸன், ஹுஸைன் ஆகிய இருவருக்காகவும் ஆளுக்கொரு செம்மறி ஆட்டை அகீகா கொடுத்தார்கள்.” இதனை அபு தாவூத் அறிவித்துள்ளார். இப்பனு குஸைமா, இப்பனுல் ஜாருத் மற்றும் அப்துல் ஹக் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1355

:

لَكِنْ رَجَّحَ أَبُو حَاتِمٍ إِسْأَلَهُ (1778).

ஆனால், அது முர்ஸல் என்பதே பலமானது என்று அபு ஹாதிம் கருதினார்கள்.

1356

:

وَأُخْرِجَ ابْنُ جَبَّانَ: مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ نَحْوَهُ (1779).

இப்பனு ஹிப்பான் அவர்கள், அனஸ் (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக (முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட ஹதீஸின்) கருத்தை ஒத்த ஒரு ஹதீஸை அறிவித்துள்ளார்கள். (ஹதீஸ் எண்: 1779)

1357

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا; { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَمَرَهُمْ; أَنْ يُعَقَّ عَنْ
الْغُلَامِ شَاتَانِ مُكَافِئَتَانِ, وَعَنْ الْجَارِيَةِ شَاةٌ } رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ (1780).

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: "ஆண் குழந்தைக்காக (ஒன்றுக்கொன்று) இணையான இரண்டு ஆடுகளையும், பெண் குழந்தைக்காக ஓர் ஆட்டையும் அகீகா கொடுக்க வேண்டும் என அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள்." இதை திர்மிதீ அவர்கள் அறிவித்து, இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1358

:

وَأَخْرَجَ الْخُمْسَةَ (1781) عَنْ أُمِّ كُرَيْزٍ الْكُعْبَيْتِ نَحْوَهُ (1782).

ஐந்து இமாம்கள் (அஹ்மத் மற்றும் நான்கு சுனன் நூலாசிரியர்கள்) உம்மு குர்ஸ் அல்-கஃபிய்யா (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக இதே போன்ற ஒரு ஹதீஸை அறிவித்தார்கள்.

1359

:

وَعَنْ سَمُرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { كُلُّ غُلَامٍ مُرْتَهَنٌ بِعَقِيْقَتِهِ، تُذَبِّحُ عَنْهُ يَوْمَ سَابِعِهِ، وَيُحْلَقُ، وَيُسَمَّى } رَوَاهُ الْخُمْسَةُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ (1783).

ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஒவ்வொரு சிறுவனும் அவனது அகீகாவிற்கு ஈடாகப் பிணை வைக்கப்பட்டுள்ளான். அவன் பிறந்த ஏழாம் நாளில் அவனுக்காக (அகீகா) அறுக்கப்பட்டு, அவனது தலை மழிக்கப்பட்டு, அவனுக்குப் பெயர் சூட்டப்பட வேண்டும்."

இதை ஐந்து இமாம்கள் (அஹ்மத், அபூதாவூத், திர்மிதி, நஸாயீ, இப்னு மாஜா) பதிவு செய்துள்ளனர். அத்-திர்மிதி அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

بلوغ المرام

13. كتاب الأيمان والندور

புளுகுல் மராம்

13. சத்தியங்கள் மற்றும் நேர்த்திக் கடன்கள்

1374

:

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا, { عَنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنَّهُ أَدْرَكَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فِي رَكْبٍ, وَعُمَرَ يَحْلِفُ بِأَبِيهِ, فَتَادَاهُمُ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاهُمْ أَنْ تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ, فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ, أَوْ لِيَصُمْتُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒரு வாகனக் குழுவில் இருந்த உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்களைச் சென்றடைந்தார்கள். அப்போது உமர் (ரழி) அவர்கள் தன் தந்தையின் மீது சத்தியம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவர்களை அழைத்து, "அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக அல்லாஹ், உங்கள் தந்தையர் மீது சத்தியம் செய்வதை உங்களுக்குத் தடை செய்கிறான். எனவே, எவரேனும் சத்தியம் செய்வதாக இருந்தால், அவர் அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்யட்டும் அல்லது மௌனமாக இருக்கட்டும்" என்று கூறினார்கள். (இந்த ஹதீஸ்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1375

:

وَفِي رِوَايَةِ أَبِي دَاوُدَ, وَالنَّسَائِيِّ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { لَا تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ, وَلَا بِأُمَّهَاتِكُمْ, وَلَا بِالْأَدَادِ, وَلَا تَحْلِفُوا إِلَّا بِاللَّهِ, وَلَا تَحْلِفُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ صَادِقُونَ } [1].

அபூதாவூத் மற்றும் அந்-நஸாஈ ஆகியோரது அறிவிப்பில் அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"உங்கள் தந்தையர் மீதோ, உங்கள் தாய்மார்கள் மீதோ, (அல்லாஹ்வுக்கு இணையாக அமைக்கப்பட்ட) இணைகள் மீதோ சத்தியம் செய்யாதீர்கள். அல்லாஹ்வைத் தவிர (வேறெவர் மீதும்) சத்தியம் செய்யாதீர்கள்; மேலும்

நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தாலே தவிர அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்யாதீர்கள்."

1376

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { "يَمِينُكَ عَلَى مَا يُصَدِّقُكَ بِهِ صَاحِبُكَ " } وَفِي رِوَايَةٍ: { "الْيَمِينُ عَلَى نَيْتَةِ الْمُسْتَحْلِفِ " } أَخْرَجَهُمَا مُسْلِمٌ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உனது சத்தியம், உனக்கு சத்தியம் செய்யக் கோரும் நபர் (வாதி) எதன் மூலம் உன்னை உண்மையாளராக ஏற்றுக்கொள்கிறாரோ அதைப் பொறுத்ததாகும்."

மற்றொரு அறிவிப்பில்: "சத்தியம் என்பது, சத்தியம் செய்யக் கோரியவரின் (அல்-முஸ்தஹ்லிஃப்) நோக்கத்தின்படியே கருதப்படும்."

இவ்விரு அறிவிப்புகளையும் முஸ்லிம் பதிவு செய்துள்ளார்.

1377

:

وَعَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { "وَإِذَا حَلَفْتَ عَلَى يَمِينٍ, فَرَأَيْتُ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا, فَكْفَرُ عَنْ يَمِينِكَ, وَائْتِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ " } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]. وَفِي لَفْظٍ لِلْبُخَارِيِّ: { "فَأَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ, وَكَفَرُ عَنْ يَمِينِكَ " } [2]. وَفِي رِوَايَةِ أَبِي دَاوُدَ: { "فَكَفَرُ عَنْ يَمِينِكَ, ثُمَّ ائْتِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ " } وَإِسْنَادُهَا صَحِيحٌ [3].

அப்துர்-ரஹ்மான் பின் ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீர் ஒரு சத்தியம் (யமீன்) செய்து, பின்னர் அதைவிட வேறு ஒன்று சிறந்தது என்று (உமக்குத்) தோன்றினால், உமது சத்தியத்திற்குப் பரிகாரம் (கஃபாரா) செய்து, சிறந்ததைச் செய்வீராக." இது (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய) இருவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அல்-புகாரியின் ஒரு வாசகத்தில்: "சிறந்ததைச் செய்து, உமது சத்தியத்திற்குப் பரிகாரம் செய்வீராக" என்றுள்ளது.

அபுதாவூதின் ஒரு அறிவிப்பில்: "உமது சத்தியத்திற்குப் பரிகாரம் செய்து,

பின்னர் சிறந்ததைச் செய்வீராக" என்றுள்ளது. இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) ஆகும்.

1378

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ خَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَقَالَ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ, فَلَا حِثَّ عَلَيْهِ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ [1]. وَصَحَّحَهُ ابْنُ جِبَّانَ [2].

இப்து உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் சத்தியம் செய்துவிட்டு, 'இன்ஷா அல்லாஹ்' (அல்லாஹ் நாடினால்) என்று கூறுகிறாரோ, அவர் மீது (சத்தியத்தை முறித்த) குற்றம் இல்லை.”"

இதனை ஐவர் (அஹ்மத், அபூதாவூத், நஸயீ, திர்மிதி, இப்து மாஜா) அறிவித்தார்கள். மேலும், இப்து ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தினார்கள்.

1379

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { كَانَتْ يَمِينُ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - , وَمَقْلَبُ الْقُلُوبِ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

இப்து உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் சத்தியம் (ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தை மறுக்கும்போது), "இல்லை, உள்ளங்களைப் புரட்டுகின்றவன் மீது சத்தியமாக" என்பதாக இருந்தது. இதை புகாரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

1380

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا الْكِبَائِرُ? ... فَذَكَرَ الْحَدِيثَ, وَفِيهِ قُلْتُ: وَمَا الْيَمِينُ الْغُمُوسُ? قَالَ: الَّذِي يَفْتَتِخُ مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ, هُوَ فِيهَا كَاذِبٌ } أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ. [1].

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு கிராமவாசி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து,

"அல்லாஹ்வின் தூதரே! பெரும் பாவங்கள் யாவை?" என்று கேட்டார்... (அறிவிப்பாளர்) இந்த ஹதீஸைக் குறிப்பிட்டார். அதில், (அறிவிப்பாளர் அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர்) நான் கேட்டேன்: "கமூஸ் (எனும் பொய்ச்) சத்தியம் என்றால் என்ன?" அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "(அவன்) பொய்யனாக இருந்துகொண்டு, ஒரு முஸ்லிமின் செல்வத்தை அபகரித்துக் கொள்வதாகும்" என்று கூறினார்கள்.

1381

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا { فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿لَا يُؤْخَذُ كُمْ بِاللَّعْنَةِ فِي أَيِّمَا كُمْ﴾ [1] قَالَتْ: هُوَ قَوْلُ الرَّجُلِ: لَا وَاللَّهِ. بَلَى وَاللَّهِ { أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ [2]. وَأَوْرَدَهُ أَبُو دَاوُدَ مَرْفُوعاً [3].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ்வின் கூற்றான, "உங்கள் சத்தியங்களில் வீணானவற்றுக்காக அல்லாஹ் உங்களைக் குற்றம் பிடிக்கமாட்டான்" (அல்-குர்ஆன் 2:225) என்பது குறித்து (விளக்கமளிக்கும்போது), "இது ஒருவர் (சாதாரணமாகப் பேசும்போது), 'இல்லை, அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக!', 'ஆம், அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக!' என்று (எவ்வித உள்நோக்கமுமின்றி) கூறுவதாகும்" (என்று). இதனை புகாரி பதிவு செய்துள்ளார். அபூதாவூத் இதனை மர்ஃபூஃவாக (நபிமொழியாக)ப் பதிவு செய்துள்ளார்.

1382

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ لِلَّهِ تِسْعًا وَتِسْعِينَ اسْمًا، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]. وَسَأَقُ التِّرْمِذِيُّ وَابْنُ حِبَّانَ الْأَسْمَاءَ، وَالتَّحْقِيقُ أَنَّ سَرْدَهَا إِدْرَاجٌ مِنْ بَعْضِ الرُّوَاةِ [2].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக அல்லாஹ்விற்கு தொண்ணூற்றொன்பது திருநாமங்கள் உள்ளன. அவற்றை எவர் மனனம் செய்து (அதன் பொருள் உணர்ந்து, அதற்கேற்ப செயல்பட்டு, அவற்றைப் பாதுகாத்து) கொள்கிறாரோ அவர் சொர்க்கத்தில் நுழைவார்."

இதனை புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்துள்ளார்கள். அத்-திர்மிதி மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் ஆகியோர் அப்பெயர்களைப் பட்டியலிட்டுள்ளனர். ஆயினும், அப்பெயர்களை வரிசைப்படுத்திக் கூறுவது

சில அறிவிப்பாளர்களிடமிருந்து வந்த ‘இத்ராஜ்’ (இடைச்செருகல்) என்பதே சரியான ஆய்வாகும்.

1383

:

وَعَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ صَنَعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ, فَقَالَ لِفَاعِلِهِ: جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا. فَقَدْ أَبْلَغَ فِي الشَّيْءِ } أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1].

உஸாமா பின் ஸைத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவருக்கு ஒரு நன்மை செய்யப்பட்டு, அவர் தனக்கு நன்மை செய்தவரிடம் 'ஐஸாகல்லாஹு கைரன்' (அல்லாஹ் உங்களுக்கு நற்கூலி வழங்குவானாக!) என்று கூறினால், அவர் மிகச் சிறந்த முறையில் பாராட்டிவிட்டார் (அல்லது போதுமான அளவு நன்றி தெரிவித்துவிட்டார்)."

இதை திர்மிதீ அவர்கள் பதிவுசெய்துள்ளார்கள், மேலும் இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1384

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا, { عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنَّهُ نَهَى عَنْ التَّذْرِ وَقَالَ: إِنَّهُ لَا يَأْتِي بِخَيْرٍ وَإِنَّمَا يُسْتَخْرَجُ بِهِ مِنَ الْبَخِيلِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் நேர்ச்சை செய்வதைத் (அதாவது, ஒரு நிபந்தனைக்குட்பட்டு அல்லாஹ்வுக்காக ஒரு காரியத்தைச் செய்வதாக உறுதிபூணுவதைத்) தடைசெய்து கூறினார்கள்: “அது எந்த நன்மையையும் கொண்டு வராது. மாறாக, கஞ்சனிடமிருந்து (அவன் செய்ய விரும்பாத ஒன்றை) வெளிக்கொணர்வதற்காகவே அது பயன்படுத்தப்படுகிறது.” இந்த ஹதீஸ் புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவராலும் அறிவிக்கப்பட்டது.

1385

:

وَعَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { كَفَّارَةُ النَّذْرِ كَفَّارَةُ يَمِينٍ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1]. وَزَادَ التِّرْمِذِيُّ فِيهِ: { إِذَا لَمْ يُسَمَّ } , وَصَحَّحَهُ. [2].

உக்பா பின் ஆமிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நேர்ச்சைக்கான (நத்ர்) பரிகாரம், சத்தியத்திற்கான (யமீன்) பரிகாரமே ஆகும்." முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

அத்-திர்மிதீ அவர்கள், "அவர் (நேர்ச்சையின் வகையையோ அல்லது அதற்கான பரிகாரத்தையோ) குறிப்பிடாத பட்சத்தில்" என கூடுதலாக அறிவித்துள்ளார்கள். மேலும், இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என அவர் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1386

:

وَالْبُخَارِيُّ: مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ مَرْفُوعاً: { مَنْ نَذَرَ نَذْرًا لِمَا يُسْمُهُ، فَكَفَّارُهُ كَفَّارَةُ يَمِينٍ، وَمَنْ نَذَرَ نَذْرًا فِي مَعْصِيَةٍ، فَكَفَّارُهُ كَفَّارَةُ يَمِينٍ، وَمَنْ نَذَرَ نَذْرًا لَأَلَّا يُطِيعَهُ، فَكَفَّارُهُ كَفَّارَةُ يَمِينٍ } وَإِسْنَادُهُ صَحِيحٌ؛ إِلَّا أَنَّ الْخَفَّازَ رَجَّحُوا وَقَفَّهُ. [1].

அபு தாவுத் நூலில், இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள்:

"யாரேனும் ஒரு நேர்ச்சையை மேற்கொண்டு, அதை பெயரிட்டுக் குறிப்பிடவில்லையென்றால், அதன் பரிகாரம் ஒரு சத்தியத்திற்கான பரிகாரமேயாகும். யாரேனும் (அல்லாஹ்வுக்கு) மாறுசெய்யும் ஒரு செயலைச் செய்வதாக நேர்ச்சை செய்தால், அதன் பரிகாரம் ஒரு சத்தியத்திற்கான பரிகாரமேயாகும். யாரேனும் தன்னால் நிறைவேற்ற இயலாத ஒரு காரியத்திற்காக நேர்ச்சை செய்தால், அதன் பரிகாரம் ஒரு சத்தியத்திற்கான பரிகாரமேயாகும்."

அதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஆதாரப்பூர்வமானது. ஆயினும், இது மவ்கூஃப் (ஒரு நபித்தோழரின் கூற்று) என்பதே மிக வலுவான கருத்து என ஹதீஸ் கலை அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

1387

:

وَالْبُخَارِيُّ: مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ: { وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يُعْصِيَ اللَّهَ فَلَا يُعْصِيهِ } [1].

இமாம் புகாரி (ரஹ்) அவர்கள் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் வழியாக அறிவிக்கிறார்கள்:

"எவர் அல்லாஹ்வுக்கு மாறுசெய்யும் (பாவமான) காரியத்தை நேர்ச்சை செய்கிறாரோ, அவர் அவனுக்கு மாறுசெய்ய வேண்டாம் (அதாவது, அந்த நேர்ச்சையை நிறைவேற்றக் கூடாது)."

وَلِمُسْلِمٍ: مِنْ حَدِيثِ عُمَرَ أُنْ: { لَوْ فَاءٌ لِنَدْرِ فِي مَعْصِيَةٍ } [1].

பாவமான காரியத்தில் செய்யப்பட்ட நேர்ச்சை நிறைவேற்றப்பட வேண்டியதில்லை (அதை நிறைவேற்றுவது கடமையல்ல, அது செல்லாது).

وَعَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { نَذَرْتُ أُخْتِي أَنْ تَمْشِيَ إِلَى بَيْتِ اللَّهِ حَافِيَةً، فَقَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لَتَمْشِ وَلَتُرْكَبَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ. [1].

உக்பா பின் ஆமிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'என் சகோதரி அல்லாஹ்வின் இல்லத்திற்கு (கஅபாவிற்கு) வெறுங்காலுடன் நடந்து செல்வதாக நேர்ச்சை செய்தார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அவர் நடந்தும் செல்லட்டும்; (தேவைப்பட்டால்) வாகனத்திலும் பயணிக்கட்டும்' என்று கூறினார்கள்.'
இது (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாகும். இதன் வாசகம் முஸ்லிமுடையதாகும்.

وَالْخَمْسَةِ. [1] فَقَالَ: { إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْنَعُ بِشَقَاءٍ أُخْتِكَ شَيْئاً، مَرُهَا: [فَلَتُخْتَمَرُ]، وَلَتُرْكَبَ، وَلَتُصْمَرَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ } [2].

மேலும் ஐந்து இமாம்கள் (அஹ்மத் மற்றும் அல்-அர்பஆ) அறிவிக்கிறார்கள்:

அவர் (நபி (ஸல்)) கூறினார்கள்: “நிச்சயமாக அல்லாஹ், உன் சகோதரி (தனக்குத் தானே) ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் துன்பத்தின் மூலம் எதையும் செய்வதில்லை. எனவே அவளைத் தலையை மறைத்துக்கொள்ளுமாறும், சவாரி செய்யுமாறும், மூன்று நாட்கள் நோன்பு நோற்குமாறும் நீர் கட்டளையிடுவீராக.”

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { اسْتَفْتَى سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي نَذْرِ كَانَ عَلَى أُمِّهِ، تُؤَفِّيتُ قَبْلَ أَنْ تَقْضِيَهُ؟ فَقَالَ: { اقْضِهِ عَنْهَا }

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஸஃது இப்பனு உபாதா (ரழி) அவர்கள், தமது தாயார் (அவர் மீது இருந்த நேர்ச்சையை) நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னர் இறந்துவிட்ட நிலையில், அந்த நேர்ச்சை குறித்து அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் தீர்ப்புக் கேட்டார்கள். அதற்கு நபியவர்கள், “அவருக்காக அதை நிறைவேற்றுங்கள்” என்று கூறினார்கள். (இதை) புஹாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவிக்கிறார்கள்.

1392

:

وَعَنْ ثَابِتِ بْنِ الصَّخَالِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { نَذَرَ رَجُلٌ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ يُنْخَرِ إِبِلًا بِبُؤَانَةٍ، فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَسَأَلَهُ: فَقَالَ: "هَلْ كَانَ فِيهَا وَثْنٌ يُعْبَدُ؟". قَالَ: لَا. قَالَ: "فَهَلْ كَانَ فِيهَا عَيْدٌ مِنْ أَعْيَادِهِمْ؟" فَقَالَ: لَا. [1] فَقَالَ: "أَوْفِ بِبَذْرِكَ؛ فَإِنَّهُ لَا وَفَاءَ لِنَذْرٍ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ، وَلَا فِي قَطِيعَةِ رَحِمٍ، وَلَا فِي مَالٍ يَمْلِكُ ابْنُ آدَمَ" { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتَّيْمِيُّ وَاللَّفْظُ لَهُ، وَهُوَ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ. [2]

தாபித் பின் அத்-தஹ்ஹாக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ஒரு மனிதர், பவானா என்ற இடத்தில் ஒட்டகங்களை அறுத்துப் பலியிடுவதாக ஒரு நேர்ச்சை செய்திருந்தார். எனவே, அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து (அந்த நேர்ச்சை பற்றிக்) கேட்டார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "(ஜாஹிலிய்யா காலத்தில்) வணங்கப்பட்ட ஏதேனும் சிலை அந்த இடத்தில் இருந்ததா?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "இல்லை" என்றார். அவர்கள், "அவர்களுடைய (ஜாஹிலிய்யா) திருவிழாக்களில் ஏதேனும் அங்கே அனுசரிக்கப்பட்டதா?" என்று கேட்டார்கள். அவர், "இல்லை" என்றார். பின்னர் அவர்கள் (அந்த மனிதரிடம்), "உமது நேர்ச்சையை நிறைவேற்றுவீராக. ஏனெனில் அல்லாஹ்வுக்கு மாறு செய்வதிலோ, உறவுகளைத் துண்டிப்பதிலோ, அல்லது ஆதமின் மகனுக்குச் சொந்தமில்லாத ஒன்றிலோ நேர்ச்சையை நிறைவேற்றுதல் என்பது இல்லை" என்று கூறினார்கள். இதை அபூதாலுத் மற்றும் அத்-தபரானீ ஆகியோர் அறிவித்தார்கள். இதன் வாசகம் அத்-தபரானீ அவர்களுடையதாகும். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் ஸஹீஹானது.

1393

:

وَلَهُ شَاهِدٌ مِنْ حَدِيثِ كُرْدَمٍ. عِنْدَ أَحْمَدَ [1].

அஹ்மத் (இப்னு ஹன்பல்) அவர்களின் (முஸ்னத்) நூலில், கர்தம் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸ் வழியாக இதற்கு ஒரு ஷாஹித் (சான்றுகோள் அறிவிப்பு) உள்ளது.

1394

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَجُلًا قَالَ يَوْمَ الْفَتْحِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي نَذَرْتُ أَنْ فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكَ مَكَّةَ أَنْ أَصْلِيَ فِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ, فَقَالَ: "صَلِّ هَاهُنَا". فَسَأَلَهُ, فَقَالَ: "صَلِّ هَاهُنَا". فَسَأَلَهُ, فَقَالَ: "شَأْنُكَ إِذَا" { رَوَاهُ أَحْمَدُ, أَبُو دَاوُدَ, وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

மக்கா வெற்றி நாளில் ஒருவர், (நபி (ஸல்) அவர்களிடம்) "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ் உமக்கு மக்கா வெற்றியைக் கொடுத்தால் நான் பைத்துல் முகத்தலில் தொழுவேன் என்று நேர்ச்சை செய்துள்ளேன்" என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள், "இங்கேயே தொழுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவர் (மீண்டும்) கேட்டார், அதற்கு அவர்கள், "இங்கேயே தொழுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

அவர் (மூன்றாம் முறையாகவும்) கேட்டார், அதற்கு அவர்கள், "அப்படியானால், அது உமது விருப்பம் (அல்லது உமது பொறுப்பு)" என்று கூறினார்கள்.

இதை அஹ்மத் மற்றும் அபூதாவூத் பதிவு செய்துள்ளனர். அல்-ஹாகிம் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

1395

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا تُشَدُّ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِ الْحَرَامِ, وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى, وَمَسْجِدِي { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ, وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ [1].

அபூ சயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "(வழிபாடு அல்லது இறை நெருக்கத்தை நாடி) மூன்று பள்ளிவாசல்களைத் தவிர வேறு எங்கும் (சிறப்புப்) பயணம் மேற்கொள்ளப்படக் கூடாது: மஸ்ஜிதுல் ஹராம் (மக்காவில் உள்ள புனித கஅபா பள்ளிவாசல்), மஸ்ஜிதுல் அக்ஸா (ஜெருசலேமில் உள்ள தூரத்து பள்ளிவாசல்), மற்றும் என்னுடைய இந்தப் பள்ளிவாசல் (மதீனாவில் உள்ள நபியின் பள்ளிவாசல்)." இது புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது, மேலும் இந்த வாசகம் புகாரியினுடையதாகும்.

وَعَنْ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي نَذَرْتُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ أَنْ
أَعْتَكِفَ لَيْلَةً فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ. قَالَ: فَأَوْفِ بِنَذْرِكَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] وَزَادَ الْبُخَارِيُّ فِي
رَوَايَةٍ [2] { فَأَعْتَكِفَ لَيْلَةً } [3].

உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஜாஹிலிய்யா காலத்தில் (இஸ்லாத்திற்கு முந்தைய அறியாமைக் காலத்தில்) மஸ்ஜிதுல் ஹராமில் ஓர் இரவு இஃதிகாஃப் (பள்ளிவாசலில் தங்கி இறைவணக்கம்) இருப்பதாக நான் நேர்ச்சை செய்திருந்தேன்" என்று கூறினேன். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "(அது இஸ்லாத்திற்கு முந்தைய நேர்ச்சையாக இருந்தாலும்) உமது நேர்ச்சையை நிறைவேற்றுவீராக" என்று கூறினார்கள்.

புகாரியின் ஓர் அறிவிப்பில், "எனவே, அவர் ஓர் இரவு இஃதிகாஃப் இருந்தார்" என்று கூடுதலாக இடம்பெற்றுள்ளது.

بلوغ المرام
14. كتاب القضاء
 புளுகுல் மராம்
 14. தீர்ப்புகள்

1397

⋮

عَنْ بُرَيْدَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْقَضَاءُ ثَلَاثَةٌ: اِثْنَانِ فِي النَّارِ، وَوَاحِدٌ فِي الْجَنَّةِ. رَجُلٌ عَرَفَ الْحَقَّ، فَقَضَى بِهِ، فَهُوَ فِي الْجَنَّةِ. وَرَجُلٌ عَرَفَ الْحَقَّ، فَلَمْ يَقْضِ بِهِ، وَجَارَ فِي الْحُكْمِ، فَهُوَ فِي النَّارِ. وَرَجُلٌ لَمْ يَعْرِفِ الْحَقَّ، فَقَضَى لِلنَّاسِ عَلَى جَهْلٍ، فَهُوَ فِي النَّارِ } رَوَاهُ الْأَرْبَعَةُ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

புரைதா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நீதிபதிகள் மூன்று வகையினராவர்; அவர்களில் இருவர் நரகத்திற்கும், ஒருவர் சொர்க்கத்திற்கும் செல்வார்கள். உண்மையை அறிந்து அதன்படி தீர்ப்பளிப்பவர் சொர்க்கத்தில் இருப்பார். உண்மையை அறிந்தும், அதன்படி தீர்ப்பளிக்காமல் தீர்ப்பில் அநீதி இழைப்பவர் நரகத்தில் இருப்பார். உண்மையை அறியாமல், அறியாமையுடன் (சரியான அறிவின்றி) மக்களுக்குத் தீர்ப்பளிப்பவர் நரகத்தில் இருப்பார்."

இதை நால்வர் (அதாவது, நான்கு சுனன் கிரந்தங்களின் ஆசிரியர்கள்) அறிவித்துள்ளார்கள்; மேலும் அல்-ஹாகிம் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என மதிப்பிட்டுள்ளார்.

1398

⋮

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : { مَنْ وَلِيَ الْقَضَاءَ فَقَدْ دُبِحَ بِغَيْرِ سَكِينٍ } رَوَاهُ الْخُمْسَةُ [1] وَصَحَّحَهُ ابْنُ حُزَيْمَةَ، وَابْنُ جِبَّانَ [2].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யார் நீதிபதி பொறுப்பை (காழியாக) ஏற்றாரோ,

அவர் கத்தியின்றி அறுக்கப்பட்டுவிட்டார்." இதை ஐந்து இமாம்கள் (அபு தாவூத், திர்மிதி, நஸாயீ, இப்னு மாஜா மற்றும் அஹ்மத்) பதிவு செய்துள்ளனர். இப்னு குஸைமா அவர்களும், இப்னு ஹிப்பான் அவர்களும் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

1399

:

وَعَنْهُ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنْكُمْ سَتَحْرِضُونَ عَلَى الْإِمَارَةِ، وَتَكُونُونَ نَدَامَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَنِعْمَ الْمَرْضِعَةُ، وَبِئْسَتِ الْقَاطِمَةُ } { رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1] .

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக நீங்கள் ஆட்சி அதிகாரத்தின் மீது ஆசைப்படுவீர்கள். ஆனால், மறுமை நாளில் அது வருத்தத்திற்குரியதாக மாறிவிடும். ஆகவே, (ஆரம்பத்தில் உலக ஆதாயங்களைத் தருவதால்) பாலூட்டுபவளாக அது எவ்வளவு சிறந்தது! (ஆனால், முடிவில் அதன் பொறுப்புகள் மற்றும் மறுமை நாளில் ஏற்படும் வருத்தங்கள் காரணமாக) பாலை மறக்கடிப்பவளாக அது எவ்வளவு கெட்டது!" அறிவித்தவர்: அல்-புகாரி.

1400

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ سَمْعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ، فَاجْتَهَدَ، ثُمَّ أَصَابَ، فَلَهُ أَجْرَانِ. وَإِذَا حَكَمَ، فَاجْتَهَدَ، ثُمَّ أخطأ، فَلَهُ أَجْرٌ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

அம்ரு பின் அல்-ஆஸ் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக்கேட்டதாக அறிவிக்கிறார்கள்:

"ஒரு நீதிபதி தீர்ப்பளிக்கும்போது, (சத்தியத்தை அறிய) தீவிர முயற்சி செய்து, அதில் அவர் சரியான முடிவை அடைந்தால் அவருக்கு இரண்டு வெகுமதிகள் உண்டு. மேலும், அவர் தீர்ப்பளிக்கும்போது தீவிர முயற்சி செய்து, அதில் அவர் தவறிழைத்தால் அவருக்கு ஒரு வெகுமதி உண்டு."

(இதை புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்).

1401

:

وَعَنْ أَبِي بَكْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { لَا يَحْكُمُ أَحَدٌ بَيْنَ اثْنَيْنِ, وَهُوَ غَضَبَانِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபூ பக்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "எவரும் கோபமாக இருக்கும்போது இருவருக்கிடையில் தீர்ப்பளிக்கக் கூடாது" என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்.

1402

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا تَقَاضَى إِلَيْكَ رَجُلَانِ, فَلَا تَقْضِ لِلأَوَّلِ, حَتَّى تَسْمَعَ كَلَامَ الآخرِ, فَسَوْفَ تَدْرِي كَيْفَ تَقْضِي. قَالَ [1] عَلِيٌّ: فَمَا زِلْتُ قَاضِيًا بَعْدُ } رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَأَبُو دَاوُدَ, وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنُهُ, وَقَوَّاهُ ابْنُ الْمَدِينِيِّ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [2].

அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இருவர் உங்களிடம் ஒரு வழக்கைக் கொண்டு வரும்போது, மற்றவர் கூறுவதைக் கேட்கும் வரை முதலாமவருக்குத் தீர்ப்பளிக்காதீர் (அவருக்குச் சாதகமாக). அப்போதுதான் எப்படித் தீர்ப்பளிப்பது என்பதை அறிவீர்." அலி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அதன் பிறகு நான் (இந்த வழிகாட்டுதலின்படி) தொடர்ந்து தீர்ப்பளித்து வருகிறேன்." இதனை அஹ்மத், அபூ தாவுத் மற்றும் திர்மிதீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இமாம் திர்மிதீ இதை ஹஸன் (நல்லது) என்றும், இப்னுல் மதீனீ இதை கவி (வலுவானது) என்றும், இப்னு ஹிப்பான் இதை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என்றும் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

1403

وَلَهُ شَاهِدٌ عِنْدَ الْحَاكِمِ: مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ [1].

இதற்கு, இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து அல்-ஹாகிம் அவர்களின் நூலில் ஒரு ஷாஹித் (துணைபுரியும் அறிவிப்பு) உள்ளது.

1404

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : { إِنْ كُمْ تَخْتَصِمُونَ إِلَيَّ, وَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ أَنْ يَكُونَ أَلْحَنَ بِحُجَّتِهِ مِنْ بَعْضٍ, فَأَقْضِي لَهُ عَلَى نَحْوِ مِمَّا

أَسْمَعُ، مِنْهُ فَمَنْ قَطَعْتُ لَهُ مِنْ حَقِّ أَخِيهِ شَيْئًا، فَإِنَّمَا أَقْطَعُ لَهُ قِطْعَةً مِنَ النَّارِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக, நீங்கள் உங்கள் சச்சரவுகளை என்னிடம் கொண்டு வருகிறீர்கள். உங்களில் சிலர் மற்றவர்களை விடத் தங்கள் வாதத்தை (அதிகத் திறமையுடனும்) பேச்சாற்றலுடனும் முன்வைப்பவராக இருக்கலாம். அதனால் நான் அவரிடமிருந்து கேட்பதற்கேற்பவே அவருக்காகத் தீர்ப்பளிக்கிறேன். எனவே, எவருக்கேனும் அவருடைய சகோதரனின் உரிமையிலிருந்து எதையேனும் நான் (என் தீர்ப்பின் மூலம்) ஒதுக்கிக் கொடுத்தால், அவருக்கு நரக நெருப்பிலிருந்து ஒரு துண்டையே ஒதுக்கிக் கொடுக்கிறேன்." (இந்த ஹதீஸ்) முத்தஃபகுன் அலைஹி.

1405

⋮

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - [قَالَ]: سَمِعْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - [1] يَقُولُ: { كَيْفَ تُقَدِّسُ أُمَّةٌ، لَا يُؤْخَذُ مِنْ شَدِيدِهِمْ لَضَعِيفِهِمْ؟ } رَوَاهُ ابْنُ حِبَّانَ [2] .

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள், "பலமானவர்களிடமிருந்து பலவீனர்களுக்காக (அவர்களின் உரிமைகள்) பெற்றுக்கொடுக்கப்படாத ஒரு சமூகம் எப்படி தூய்மையடையும்?" என்று கூறுவதை நான் கேட்டேன். இப்பனு ஹிப்பான் அறிவித்தார்கள்.

1406

⋮

وَلَهُ شَاهِدٌ: مِنْ حَدِيثِ بُرَيْدَةَ، عِنْدَ الْبَزَّازِ [1] .

இதற்கு, புரைதா (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து (அல்-பஸ்ஸார் தனது நூலில்) அறிவித்த ஒரு ஷாஹித் (துணை ஆதார அறிவிப்பு) உள்ளது.

1407

⋮

وَأَخْرُ: مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدٍ عِنْدَ ابْنِ مَاجَه [1] .

மேலும், இப்பனு மாகாவிடம் அபு ஸஈத் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து மற்றொரு (ஆதார அறிவிப்பு - ஷாஹித்) உள்ளது.

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { يُدْعَى بِالْقَاضِي الْعَادِلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ, فَيُلْقَى مِنْ شِدَّةِ الْحِسَابِ مَا يَتَمَنَّى أَنَّهُ لَمْ يَقْضِ بَيْنَ اثْنَيْنِ فِي عُمَرِهِ } رَوَاهُ ابْنُ حِبَّانَ [1] وَأَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ, وَلَفْظُهُ: □□ { فِي تَمَرَةٍ } [2].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன், "நீதியான காழி (நீதிபதி) மறுமை நாளில் அழைக்கப்படுவார். அப்போது, அவர் எதிர்கொள்ளும் கணக்கின் கடுமையின் காரணமாக, தன் வாழ்நாளில் இருவருக்கிடையே (எந்த ஒரு) தீர்ப்பையும் வழங்காமல் இருந்திருக்க வேண்டுமே என்று விரும்புவார்."

இப்படி ஹிப்பான் பதிவு செய்துள்ளார். அல்-பய்ஹகீ பின்வரும் வார்த்தைகளுடன் இதனைப் பதிவு செய்துள்ளார்: "...ஒரே ஒரு தம்ரா (பேரிச்சம்பழம்) சம்பந்தமாக."

وَعَنْ أَبِي بَكْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَمَرَهُمْ إِمْرَأَةٌ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

அபு பக்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு பெண்ணிடம் தங்களின் விவகாரத்தை (அதாவது, ஆட்சி அதிகாரத்தை) ஒப்படைத்த ஒரு சமூகம் ஒருபோதும் வெற்றி பெறாது." ஆதாரம்: புகாரி.

وَعَنْ أَبِي مَرْيَمَ الْأَزْدِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - [أَنَّهُ] قَالَ: مَنْ وَلَّاهُ اللَّهُ شَيْئًا مِنْ أَمْرِ الْمُسْلِمِينَ, فَاحْتَجَبَ عَنْ حَاجَتِهِمْ وَفَقِيرِهِمْ, احْتَجَبَ اللَّهُ دُونَ حَاجَتِهِ { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ, وَالتِّرْمِذِيُّ } [1].

அபு மர்யம் அல்-அஸ்தீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "முஸ்லிம்களின் விவகாரங்களில் எவருக்கேனும் அல்லாஹ் பொறுப்பளித்து, அவர் அவர்களின்

தேவைகளுக்கும், அவர்களிலுள்ள ஏழைகளுக்கும் (அணுக முடியாதவாறு) தன்னை மறைத்துக்கொண்டால், அல்லாஹ்வும் அவனது தேவைகளை விட்டும் (அவற்றை நிறைவேற்றாமல்) தன்னை மறைத்துக்கொள்வான்." இதை அபு தாவூத் மற்றும் திர்மிதீ ஆகியோர் அறிவித்தார்கள்.

1411

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ فِي الْحَكْمِ } رَوَاهُ الْخُمْسَةُ، وَحَسَنَةُ التِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1].

அபுஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: தீர்ப்பு வழங்குவதிலும் (ஆட்சி நிர்வாகத்திலும்), இலஞ்சம் கொடுப்பவரையும், இலஞ்சம் வாங்குபவரையும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சபித்தார்கள். இதனை ஐவர் பதிவு செய்துள்ளனர். திர்மிதி இதனை ஹஸன் என்றும், இப்னு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் என்றும் தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

1412

:

وَلَهُ شَاهِدٌ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. عِنْدَ الْأَرْبَعَةِ إِلَّا النَّسَائِيَّ [1].

அந்-நஸாய்யைத் தவிர அல்-அர்பஆ (அதாவது, அபு தாவூத், திர்மிதி மற்றும் இப்னு மாஜா) அறிவித்த அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து இதற்கு ஒரு ஷாஹித் (துணை அறிவிப்பு) உள்ளது.

1413

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: { قَضَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنَّ الْخَصْمَيْنِ يَقْعُدَانِ بَيْنَ يَدَيِ الْحَاكِمِ } رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

அப்துல்லாஹ் பின் அஸ்-ஸுபைர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தீர்ப்பளித்தார்கள் (நீதிமன்ற நடைமுறையாக): இரு எதிர் தரப்பினரும் நீதிபதிக்கு முன்னால் அமர வேண்டும். இதை அபுதாவூத் அறிவித்தார். அல்-ஹாக்கிம் இதை ஸஹீஹ் என்று உறுதிப்படுத்தினார்.

باب الشهادات

1414

:

عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { أَلَّا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ الشُّهُدَاءِ؟ الَّذِي يَأْتِي بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ أَنْ يُسْأَلَ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

ஸைத் பின் காலித் அல்ஜுஹனீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சிறந்த சாட்சி யார் என்று நான் உங்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டாமா? தன்னிடம் கேட்கப்படுவதற்கு முன்பே தனது சாட்சியத்தை (ஒருவரின் உரிமையை நிலைநாட்ட அல்லது அநீதியைத் தடுக்க) அளிப்பவரே அவர்." அறிவிப்பவர்: முஸ்லிம்.

1415

:

وَعَنْ عُمَرَ بْنِ حُصَيْنٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ خَيْرَ كُفْرَنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ، ثُمَّ يَكُونُ قَوْمٌ يَشْهَدُونَ وَلَا يُسْتَشْهَدُونَ، وَيُخُونُونَ وَلَا يُؤْتَمَنُونَ، وَيُذْروْنَ وَلَا يُؤْفُونَ، وَيُظْهَرُ فِيهِمُ السَّمَنُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இம்ரான் பின் ஹுசைன் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிச்சயமாக உங்களில் சிறந்தவர்கள் என் தலைமுறையினர்; பின்னர் அவர்களை அடுத்து வருபவர்கள்; பின்னர் அவர்களை அடுத்து வருபவர்கள். பிறகு ஒரு கூட்டத்தினர் வருவார்கள்; அவர்கள் சாட்சியம் அளிப்பார்கள், ஆனால் (அவர்களின் நம்பகத்தன்மை அற்றதால்) சாட்சியம் கேட்கப்பட மாட்டார்கள்; அவர்கள் நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்வார்கள்; நம்பப்பட மாட்டார்கள்; அவர்கள் நேர்ச்சைகள் செய்து அவற்றை நிறைவேற்ற மாட்டார்கள்; அவர்களிடையே உடல் பருமன் தோன்றும்."

1416

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا تَجُوزُ شَهَادَةُ خَائِنٍ، وَلَا خَائِنَةٍ، وَلَا ذِي غَمْرٍ عَلَى أَخِيهِ، وَلَا تَجُوزُ شَهَادَةُ الْقَانِعِ لِأَهْلِ الْبَيْتِ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ. [1].

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நம்பிக்கைத் துரோகி (ஆண் அல்லது பெண்) ஒருவரின் சாட்சியமோ, தன் சகோதரனுக்கு எதிராக வஞ்சம் (மனக்கசப்பு அல்லது பகைமை) கொண்டிருப்பவரின் சாட்சியமோ, ஒரு குடும்பத்தைச் சார்ந்து வாழ்பவர் (அவர்களிடமிருந்து உதவி அல்லது ஆதரவைப் பெறுபவர்) அந்தக் குடும்பத்தினருக்காக அளிக்கும் சாட்சியமோ செல்லுபடியாகாது." இதை அஹ்மத் மற்றும் அபூதாவூத் பதிவு செய்துள்ளனர்.

1417

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ سَمْعَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { 1 }
تَجُوزُ شَهَادَةُ بَدَوِيٍّ عَلَى صَاحِبِ قَرْيَةٍ { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَابْنُ مَاجَهَ [1] .

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்:
"ஒரு நாடோடியின் (பாலைவனத்தில் வசிப்பவரின்) சாட்சியம், ஒரு ஊர்வாசிக்கு (நகரத்திலோ அல்லது கிராமத்திலோ வசிப்பவருக்கு) எதிராக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது (அவர்களின் சமூகப் பொறுப்புகள் குறித்த அறியாமை காரணமாக)."

1418

:

وَعَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { 1 } أَنَّهُ خَطَبَ فَقَالَ: إِنَّ أَنْاسًا [1] كَانُوا يُؤْخَذُونَ
بِالْوَحْيِ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَإِنَّ الْوَحْيَ قَدْ انْقَطَعَ، وَإِنَّمَا نَأْخُذُكُمْ
[2] الْآنَ بِمَا ظَهَرَ لَنَا مِنْ أَعْمَالِكُمْ { رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ [3] .

உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் பேருரையாற்றும்போது கூறியதாவது:
"நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் மக்கள் வஹீ (இறைச்செய்தி) வாயிலாகத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு வந்தார்கள் (அதாவது, அவர்களின் மறைவான நிலைகள் மற்றும் உள்ளக்கிடக்கைகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டு, அதற்கேற்ப அவர்கள் நடத்தப்பட்டார்கள்). ஆனால், நிச்சயமாக இப்போது வஹீ நின்றுவிட்டது. எனவே, உங்களுடைய செயல்களில் எங்களுக்கு வெளிப்படையாகத் தெரிபவற்றைக் கொண்டே இப்போது நாங்கள் உங்களைத் தீர்ப்பளிப்போம்."
நூல்: புகாரி

1419

:

وَعَنْ أَبِي بَكْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنَّهُ عَدَّ شَهَادَةَ الزُّوْرِ فِي [1] أَكْبَرِ الْكِبَائِرِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ فِي حَدِيثٍ [2] .

அபூ பக்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஷஹாதத் அஸ்-ஸுலிர் (பொய்ச் சாட்சியம் கூறுவது) என்பதை பெரும் பாவங்களிலேயே பெரிய பாவங்களில் ஒன்றாகக் கணக்கிட்டார்கள் (மற்றும் இதை மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தினார்கள்). புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோர் இதை ஒரு நீண்ட ஹதீஸில் அறிவித்தார்கள்.

1420

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ لِرَجُلٍ: "تَرَى الشَّمْسَ؟" قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: "عَلَى مِثْلِهَا فَاشْهَدْ، أَوْ دَعْ" { أَخْرَجَهُ ابْنُ عَدِيٍّ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ فَأَخْطَأَ [1] .

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு மனிதரிடம், "நீர் சூரியனைப் பார்க்கிறீரா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "ஆம்" என்று பதிலளித்தார். அவர்கள் கூறினார்கள்: "சூரியனைப் போலத் (தெளிவான விஷயத்தில்) சாட்சியம் அளியுங்கள்; அல்லது அதை விட்டுவிடுங்கள்." இப்னு அதீ இதனை பலவீனமான (ளயீஃப்) அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார். மேலும் அல்-ஹாக்கிம் இதனை ஆதாரப்பூர்வமானது (ஸஹீஹ்) எனத் தரப்படுத்தினார்; ஆனால் அவர் தவறிழைத்துவிட்டார்.

1421

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; { أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَضَى بِيَمِينٍ وَشَاهِدٍ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. وَأَبُو دَاوُدَ. وَالتِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: إِسْنَادٌ [8] جَيِّدٌ [1] .

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஒரு சத்தியத்தையும் ஒரேயொரு சாட்சியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு (குறிப்பாக நிதி சார்ந்த அல்லது சொத்து சார்ந்த வழக்குகளில்) தீர்ப்பளித்தார்கள். இதனை முஸ்லிம், அபூ தாவூத் மற்றும் நஸாய் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர், அவர்களில் நஸாய், இது ஒரு ஐய்யித் (நல்ல) அறிவிப்பாளர் தொடரைக் கொண்டுள்ளது என்று கூறியுள்ளார்.

1422

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - مِثْلَهُ. أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: (முந்தைய ஹதீஸில் கூறப்பட்டதைப்) போன்றதே இதுவும்.

இதை அபுதாவூத் மற்றும் திர்மிதி (ரஹ்) ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள். இப்னு ஹிப்பான் (ரஹ்) இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்.

باب الدعوى والبيانات

வழக்குகள் மற்றும் சான்றுகள்

1423

:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { "لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ، لَدَعَى نَاسٌ دِمَاءَ رِجَالٍ، وَأَمْوَالَهُمْ، وَلَكِنْ الْيَمِينُ عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِ " } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] وَلِلْبَيْهَقِيِّ بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ: { "الْبَيْتَةُ عَلَى الْمُدَّعِي، وَالْيَمِينُ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ " } [2].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்கள் தங்களது வாதங்களின் அடிப்படையில் (எந்த ஆதாரமுமின்றி) கொடுக்கப்பட்டால், சிவர் மற்றவர்களின் இரத்தங்களையும் உடைமைகளையும் கோருவார்கள். ஆனால், சத்தியம் செய்வது வாதிடப்படுபவர் (பிரதிவாதி) மீது கடமையாகும்." (இதனை புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர்).

அல்-பய்ஹகீ அவர்கள் ஓர் ஆதாரப்பூர்வமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்கள்: "ஆதாரம் (பய்யினா) வாதியின் மீதும், சத்தியம் (யமீன்) மறுப்பவர் மீதும் உள்ளது."

1424

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَرَضَ عَلَى قَوْمِ الْيَمِينِ، فَأَسْرَعُوا، فَأَمَرَ أَنْ يُسْهِمَ بَيْنَهُمْ فِي الْيَمِينِ، أَيُّهُمْ يَخْلِفُ } رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தாரிடம் சத்தியம் (ஒரு வழக்கில் உறுதிமொழி) செய்யுமாறு முன்வைத்தார்கள். அவர்கள் (அனைவரும்) சத்தியம் செய்ய விரைந்தபோது, அவர்களில் யார் சத்தியம் செய்வது என்பதைத் தீர்மானிக்க அவர்களுக்குள் சீட்டுக் குலுக்கிப் போடுமாறு அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள். (இதை) புகாரி அறிவித்துள்ளார்.

1425

:

وَعَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْخَارِثِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: "مَنْ اقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِيَمِينِهِ، فَقَدْ أُوجِبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ، وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ". فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: وَإِنْ كَانَ شَيْئًا يَسِيرًا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: "وَإِنْ قَضَيْتَ مِنْ أَرَاكِ" { رَوَاهُ مُسْلِمٌ } [1]

அபூ உமாமா அல்-ஹாரிஸி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவரேனும் ஒரு முஸ்லிமின் உரிமையை (பொய்ச்) சத்தியத்தின் மூலம் அபகரித்துக் கொண்டால், அல்லாஹ் அவருக்கு நரக நெருப்பைக் கட்டாயமாக்கி, சொர்க்கத்தை அவருக்குத் தடைசெய்துவிட்டான்." ஒரு மனிதர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே, அது அற்பமான பொருளாக இருந்தாலும் கூடவா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "அது அராக் மரத்தின் ஒரு குச்சியாக இருந்தாலும் சரியே" என்று பதிலளித்தார்கள்.

1426

:

وَعَنِ الْأَشْعَثِ بْنِ قَيْسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: "مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ، يَقْتَطِعُ بِهَا مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ، هُوَ فِيهَا فَاجِرٌ، لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانِ" { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ } [1].

அல்-அஷ்அத் பின் கைஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "யாரேனும் ஒருவர், ஒரு முஸ்லிமின் செல்வத்தை அபகரிப்பதற்காகச் சத்தியம் செய்து, (அந்தச் சத்தியத்தில்) அவர் பாவியாக (பொய்யராக) இருக்கும் நிலையில், அவர் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கும்போது அவன் அவர்மீது கோபம் கொண்டவனாக இருப்பான்."

1427

:

وَعَنْ أَبِي مُوسَى [الشَّعْرِي] - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَجُلَيْنِ اخْتَصَمَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي دَابَّةٍ، لَيْسَ لَوَاحِدٍ مِنْهُمَا بَيِّنَةٌ، فَقَضَى بِهِمَا رَسُولُ اللَّهِ < [1] [2].
بَيْنَهُمَا نِصْفَيْنِ { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَهَذَا الْقُطَيْبِيُّ، وَقَالَ: إِسْنَادُهُ جَيِّدٌ [3].

அபூ முஸா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

இரண்டு மனிதர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு பிராணி குறித்து வழக்காடினார்கள். அவர்கள் இருவரிடமும் எந்த ஆதாரமும் (சாட்சியும்) இருக்கவில்லை. ஆகவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அந்தப் பிராணியை அவர்களுக்கிடையே சரிபாதியாகப் பங்கிட வேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்தார்கள். இதை அஹ்மத், அபூ தாவூத் மற்றும் அந்-நஸாய் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இந்த வாசகம் அந்-நஸாய் அவர்களுடையது. இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் 'ஜய்யித்' (நல்லது) என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

1428

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ حَلَفَ عَلَى مِئْبَرِي هَذَا بَيِّمِينَ آثِمَةً، تَبَوَّأَ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என்னுடைய இந்த மின்பரின் மீது எவரேனும் பொய்ச் சத்தியம் செய்தால், அவர் நரக நெருப்பில் தனது இருப்பிடத்தைத் தயார்படுத்திக் கொள்கிறார்." இதை அஹ்மத், அபூ தாவூத் மற்றும் அந்-நஸாய் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். இப்னு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் (ஆதாரப்பூர்வமானது) எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

1429

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا يُنْظَرُ إِلَيْهِمْ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: رَجُلٌ عَلَى فُضْلِ مَاءٍ بِالْفَلَاحَةِ، يَمْنَعُهُ مِنْ ابْنِ السَّبِيلِ; وَرَجُلٌ بَايَعَ رَجُلًا بِسُلْعَةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ، فَخَلَفَ لَهُ بِاللَّهِ:

لَا خَذَاهَا بِكَذَا وَكَذَا، فَصَدَّقَهُ، وَهُوَ عَلَى غَيْرِ ذَلِكَ؛ وَرَجُلٌ بَايَعَ إِمَامًا لَا يُبَايِعُهُ إِلَّا لِلدُّنْيَا، فَإِنْ
أَعْطَاهُ مِنْهَا، وَفَى، وَإِنْ لَمْ يُعْطِهِ مِنْهَا، لَمْ يَفِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1] .

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மூன்று நபர்களிடம் மறுமை நாளில் அல்லாஹ் பேசவும் மாட்டான்; அவர்களைப் பார்க்கவும் மாட்டான்; அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தவும் மாட்டான். அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையும் உண்டு:

(1) பாலைவனத்தில் தன்னிடம் உள்ள உபரியான நீரை வழிப்போக்கருக்குத் தடுப்பவர்.

(2) அஸ்ர் தொழுகைக்குப் பின் ஒருவருக்கு ஒரு பொருளை விற்று, 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! இதனை நான் இவ்வளவு விலைக்கு வாங்கினேன்' என்று சத்தியம் செய்தவர்; அவரும் (வாங்குபவர்) அதை உண்மை என்று நம்பினார்; ஆனால் அவர் (சத்தியம் செய்தவர்) கூறியது உண்மையல்ல.

(3) உலக ஆதாயத்திற்காகவே ஒரு இமாமிடம் (தலைவரிடம்) விசுவாசப் பிரமாணம் செய்தவர்; அத்தலைவர் இவருக்குக் (கேட்டதைக்) கொடுத்தால் (வாக்குறுதியை) நிறைவேற்றுவார்; கொடுக்காவிட்டால் நிறைவேற்றமாட்டார்."

(இதை) புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இருவரும் அறிவித்தார்கள்.

1430

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَجُلَيْنِ اخْتَصَمَا فِي نَاقَةٍ، فَقَالَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا [1]
لُجَجْتُ عِنْدِي، وَأَقَامَا بَيِّنَةً، فَقَضَى بِهَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لِمَنْ هِيَ فِي يَدِهِ }
[2].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

இரண்டு மனிதர்கள் ஒரு பெண் ஓட்டகத்தைப் பற்றி வழக்காடினார்கள். பின்னர், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும், 'இந்தப் பெண் ஓட்டகம் என்னிடம் பிறந்தது' என்று கூறினார்கள். மேலும், அவர்கள் இருவரும் (தங்கள் உரிமைக்கு) சான்றுகளைச் சமர்ப்பித்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அதைத் தனது கைவசம் வைத்திருந்தவரே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்தார்கள்.

1431

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; { أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَدَّ الْيَمِينَ عَلَى طَالِبِ الْحَقِّ } رَوَاهُمَا الدَّارُ قُطَيْبِيُّ، وَفِي إِسْنَادِهِمَا ضَعْفٌ [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள், உரிமை கோருபவர் மீது சத்தியத்தை (பிரதிவாதி சத்தியம் செய்ய மறுத்ததால் அல்லது சாட்சியம் இல்லாததால், தனது உரிமையை உறுதிப்படுத்த) திருப்பிவிட்டார்கள்.

அத்-தாரகுத்னீ அவர்கள் இவ்விரண்டு அஹாதீத்களையும் அறிவித்துள்ளார்கள், மேலும் அவற்றின் அறிவிப்பாளர் தொடர்களில் பலவீனம் உள்ளது.

1432

:

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا { قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ذَاتَ يَوْمٍ مَسْرُورًا، تَبَرَّقُ أَسَارِيرُ وَجْهِهِ. فَقَالَ: "أَلَمْ تَرَيَّ إِلَى مُجَرِّزِ الْمُدْلُجِيِّ؟ نَظَرَ أَنْفًا إِلَى زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ، وَأُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، فَقَالَ: "هَذِهِ أَقْدَامُ بَعْضِهَا مِنْ بَعْضٍ" } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ஒரு நாள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் மகிழ்ச்சியுடன் நுழைந்தார்கள். அவர்களின் முகத்தின் ரேகைகள் மின்னிக்கொண்டிருந்தன. அவர்கள், "முஜஸ்ஸிஸ் அல்-முத்லிஜியை நீ பார்க்கவில்லையா? அவர் சற்று முன் ஸைத் பின் ஹாரிஸாவையும், உஸாமா பின் ஸைதையும் பார்த்துவிட்டு, 'இவை (தந்தை-மகன் உறவைக் காட்டும்) பாதங்கள்; ஒன்று மற்றொன்றிலிருந்து வந்தவை' என்று கூறினார்" என்றார்கள்.

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

بلوغ المرام
15. كتاب العتق
 புளுகுல் மராம்
 15. விடுதலை

1418

⋮

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَيْمًا
 أَمْرِي مُسْلِمٌ أَعْتَقَ إِمْرًا مُسْلِمًا، اسْتَتَقَذَ [1] اللَّهُ بِكُلِّ عَضْوٍ مِنْهُ عَضْوًا مِنْ النَّارِ { مُتَّفَقٌ
 عَلَيْهِ. [2].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)
 அவர்கள் கூறினார்கள்:
 “எந்தவொரு முஸ்லிம் மனிதர், ஒரு முஸ்லிம் (ஆண்) அடிமையை
 விடுதலை செய்கிறாரோ, அல்லாஹ் அந்த (விடுதலை செய்யப்பட்ட)
 அடிமையின் ஒவ்வொரு உறுப்பைக் கொண்டும், (அதற்கு ஈடாக) விடுதலை
 செய்தவருடைய ஒவ்வொரு உறுப்பையும் நரக நெருப்பிலிருந்து
 காப்பாற்றுவான்.”
 (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1419

⋮

وَلِلَّتْرِ مِذْيٍّ وَصَحَّحَهُ; عَنْ أَبِي أُمَامَةَ: { وَأَيْمًا أَمْرِي مُسْلِمٌ أَعْتَقَ إِمْرًا مِّنْ مُّسْلِمَتَيْنِ، كَانَتَا
 فِيكَاهٍ مِنَ النَّارِ { [1].

அபூ உமாமா (ரழி) அவர்கள் வழியாக அத்-திர்மிதீ அறிவிக்கிறார்கள்:
 “எந்தவொரு முஸ்லிம் ஆணும், இரண்டு முஸ்லிம் பெண்களை விடுதலை
 செய்தால், அவ்விருவரும் அவருக்கு நரக நெருப்பிலிருந்து (அவரை
 விடுவிக்கும்) மீட்பாக இருப்பார்கள்.” அத்-திர்மிதீ இதை ஸஹீஹ் எனத்
 தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1420

⋮

وَلِأَبِي دَاوُدَ: مِنْ حَدِيثِ كَعْبِ بْنِ مُرَّةَ: { "وَأَيُّمَا امْرَأَةٍ اعْتَقْتُ امْرَأَةً مُسْلِمَةً، كَانَتْ فِكَاهَا مِنْ النَّارِ" } [1].

கஅப் பின் முர்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

“எந்தவொரு பெண் ஒரு முஸ்லிம் பெண்ணை விடுதலை செய்தால், (அந்தச் செயல்) அவளுக்கு நரக நெருப்பிலிருந்து விடுதலையாக அமையும்.”

1421

:

وَعَنْ أَبِي ذَرٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: "إِيمَانٌ بِاللَّهِ، وَجِهَادٌ فِي سَبِيلِهِ". قُلْتُ: فَأَيُّ الرِّقَابِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: "أَعْلَاهَا" [1] ثَمَنًا، وَأَنْفُسُهَا عِنْدَ أَهْلِهَا" } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [2].

அபு தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், ‘செயல்களில் மிகவும் சிறந்தது எது?’ என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை கொள்வதும், அவனது பாதையில் ஜிஹாத் செய்வதும் ஆகும்” என்று பதிலளித்தார்கள். பிறகு நான், ‘(விடுதலை செய்வதற்கு) அடிமைகளில் மிகவும் சிறந்தவர் யார்?’ என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “அவர்களில் அதிக விலை மதிப்புள்ளவரும், தம் உரிமையாளர்களிடம் அதிக மதிப்புமிக்கவருமே (சிறந்தவர்)” என்று பதிலளித்தார்கள். புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோரால் அறிவிக்கப்பட்டது.

1422

:

وَعَنِ ابْنِ عُمرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ أَعْتَقَ شُرْكَاءَ فِي عَبْدٍ، فَكَانَ لَهُ مَالٌ يَبْلُغُ ثَمَنَ الْعَبْدِ، قَوْمَ قِيَمَةِ عَدْلٍ، فَأَعْطَى شُرْكَاءَهُ حَصَصَهُمْ، وَعَتَقَ عَلَيْهِ الْعَبْدُ، وَإِلَّا فَقَدْ عَتَقَ مِنْهُ مَا عَتَقَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“யாரேனும் ஒரு அடிமையில் தனக்குள்ள பங்கை விடுதலை செய்தால், மேலும், அந்த அடிமையின் முழு விலையையும் செலுத்தும் அளவுக்கு அவரிடம் செல்வம் இருந்தால், அந்த அடிமைக்கு ஒரு நியாயமான விலை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். (பங்கை விடுதலை செய்தவர்) தனது கூட்டாளிகளுக்கு அவர்களின் பங்குகளை (அந்த விலையில் இருந்து) கொடுக்க வேண்டும், அதன் மூலம் அந்த அடிமை (முழுமையாக) விடுதலை செய்யப்படுவார் (மற்றும் இந்த முழு விடுதலைக்கான பொறுப்பு இவரைச்

சாரும்). இல்லையெனில், (அவர் விடுதலை செய்த) அந்தப் பகுதி மட்டுமே விடுதலை செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்படும் (மீதமுள்ள பகுதி அடிமையாகவே இருக்கும்).”

1423

:

وَلَهُمَا: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { وَالْأَقْوَمَ عَلَيْهِ, وَاسْتُسْعِيَ غَيْرَ مَشْقُوقٍ عَلَيْهِ }
[1]. وَقِيلَ: إِنَّ السَّعَايَةَ مُدْرَجَةٌ فِي الْخَبَرِ [2].

அபு ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: (ஒருவர் தனது அடிமையை பகுதியளவு விடுதலை செய்ய, ஆனால் முழுமையாக விடுதலை செய்ய) போதிய செல்வம் இல்லையெனில், அவ்வடிமை (மீதமுள்ள பகுதிக்காக) மதிப்பிடப்பட்டு, அவன் சிரமப்படுத்தப்படாத வகையில் (அந்த மதிப்பை ஈட்ட) உழைக்கப் பணிக்கப்படுவான். மேலும், 'அஸ்-ஸிஆயா' (அதாவது, அடிமை உழைத்து ஈட்டும் செயல்) என்பது (இந்த) செய்தியில் இடைச்செருகப்பட்டது (முத்ராஜ்) என்றும் கூறப்படுகிறது.

1424

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يَجْزِي وَلَدٌ وَالِدَهُ, إِلَّا أَنْ يَجِدَهُ مَمْلُوكًا فَيُعْتِقَهُ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரு மகன் தன் தந்தைக்குச் செய்ய வேண்டிய கைம்மாறை ஒருபோதும் செய்ய முடியாது; அவரை ஓர் அடிமையாகக் கண்டு, அவரை (விலைக்கு வாங்கி) விடுதலை செய்தால் தவிர.” இதை முஸ்லிம் பதிவு செய்துள்ளார்.

1425

:

وَعَنْ سَمُرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ مَلَكَ ذَا رَحِمٍ مَحْرَمٍ, فَهُوَ حُرٌّ } رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَالْأَرْبَعَةُ [1]. وَرَجَّحَ جَمْعُ مِنَ الْحَقَائِظِ أَنََّّهُ مَوْقُوفٌ [2].

சமுரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
“யாரேனும் (அடிமையாக) மஹ்ரமான உறவினர் ஒருவரை உடமையாக்கிக் கொண்டால், அவர் சுதந்திரமாகிவிடுவார்.”
இதனை அஹ்மத் மற்றும் நால்வர் (அபு தாவூத், திர்மிதி, நஸாயீ, இப்னு மாஜா) பதிவு செய்துள்ளனர். ஹதீஸ் கலை வல்லுநர்கள் (ஹுஃப்பால்) பலர், இது ‘மவ்கூஃப்’ (நபித்தோழரின் கூற்று) என்பதே சரி எனக் கருதுகின்றனர்.

وَعَنْ عُمَرَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا; { أَنَّ رَجُلًا أَعْتَقَ سِتَّةَ مَمْلُوكِينَ لَهُ، عِنْدَ مَوْتِهِ، لَمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ غَيْرُهُمْ، فَدَعَا بِهِمْ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَجَزَّاهُمْ أَثْلًا ثَلَاثًا، ثُمَّ أَقْرَعَ بَيْنَهُمْ، فَأَعْتَقَ اثْنَيْنِ، وَأَرْقَى أَرْبَعَةً، وَقَالَ لَهُ قَوْلًا شَدِيدًا { رَوَاهُ مُسْلِمٌ } [1].

இம்ரான் பின் ஹுஸைன் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், 'வேறு எந்தச் சொத்தும் இல்லாத ஒரு மனிதர், தனது மரணத் தறுவாயில் தன்னுடைய ஆறு அடிமைகளை விடுதலை செய்தார். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவர்களை வரவழைத்து, மூன்று குழுக்களாகப் பிரித்து, அவர்களிடையே சீட்டுக் குலுக்கிப் போட்டார்கள். அவர்களில் இருவரை விடுதலை செய்துவிட்டு, நால்வரை அடிமைகளாகவே வைத்துக்கொண்டார்கள். மேலும், (அவர்களை விடுதலை செய்த) அந்த மனிதரிடம் மிகவும் கடுமையாகப் பேசினார்கள்.' இதனை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.

وَعَنْ سَفِينَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { قَالَ: كُنْتُ مَمْلُوكًا لِلْأُمِّ سَلَمَةَ فَقَالَتْ: أُعْتِقْكَ، وَأَشْتَرِ طُ عَلَيْهِ أَنْ تَخْدِمَ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَا عِشْتَ { رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالتَّيَّمِيُّ، وَالْحَاكِمُ } [1].

ஸஃபீனா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: 'நான் உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களின் அடிமையாக இருந்தேன். அவர்கள் (என்னிடம்) கூறினார்கள்: 'நான் உன்னை விடுதலை செய்கிறேன், மேலும் நீ உயிர்வாழும் காலம் முழுவதும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும் என்று உனக்கு நிபந்தனை விதிக்கிறேன்.'"

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا; أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِنَّمَا أَوْلَا لِمَنْ أَعْتَقَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ فِي حَدِيثٍ [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்:

“நிச்சயமாக, வலாஃ (அடிமை விடுதலைக்குப் பிந்தைய உறவு மற்றும்

அதனுடன் வரும் உரிமைகள்) அடிமையை விடுதலை செய்தவருக்கே உரியது.”

(இமாம்) புகாரி, முஸ்லிம் ஒப்புக்கொண்டது.

1429

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "أُولَئِكَ لِحِمَّةِ كُلِّ حِمَّةٍ النَّسَبِ، لَا يُبَاعُ وَلَا يُوهَبُ" { رَوَاهُ الشَّافِعِيُّ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ [1] وَأَصْلُهُ فِي "الصَّحِيحَيْنِ" بِغَيْرِ هَذَا اللَّفْظِ [2].

இப்போது உமர் (ரஹி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்:

“அல்-வலா (எனும் விடுவிக்கப்பட்ட அடிமைக்கும் அவனை விடுவித்த எஜமானுக்குமான உறவு) என்பது வம்சாவளி உறவைப் போன்றதொரு பிணைப்பாகும். அது விற்கப்படவோ அல்லது அன்பளிப்பாக வழங்கப்படவோ கூடாது.”

இதனை அஷ்-ஷாஃபிஃ அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள். இப்போது ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ‘ஸஹீஹ்’ எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள். இதன் அசல் (மூலம்) இரு ஸஹீஹ் நூல்களிலும் (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம்) வேறுபட்ட வாசகங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது.

1430

:

عَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - { أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ أَعْتَقَ عُلَمَاءَ لَهُ عَنْ دُبُرٍ، لَمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ غَيْرُهُ، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - . فَقَالَ: "مَنْ يَشْتَرِيهِ مِنِّي؟" فَاشْتَرَاهُ نَعِيمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بِثَمَانِمِائَةِ دِرْهَمٍ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]. وَفِي لَفْظٍ لِلْبُخَارِيِّ: فَاحْتِاجَ [2] وَفِي رِوَايَةٍ لِلنَّسَائِيِّ: { وَكَانَ عَلَيْهِ دَيْنٌ، فَبَاعَهُ بِثَمَانِمِائَةِ دِرْهَمٍ، فَأَعْطَاهُ وَقَالَ: "اقْضِ دَيْنَكَ" } [3].

ஜாபிர் (ரஹி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அன்சாரிகளில் ஒருவர், தம் மரணத்திற்குப் பின் விடுதலை பெறுபவராக (முதப்பர்) ஓர் அடிமையை ஆக்கினார். அவ்வடிமையைத் தவிர அவரிடம் வேறு செல்வம் ஏதும் இருக்கவில்லை. இச்செய்தி நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு எட்டியபோது, “என்னிடம் இருந்து இவரை யார் வாங்குவார்?” என்று கேட்டார்கள். நுஜும் பின் அப்தில்லாஹ் அவர்கள் அவ்வடிமையை எண்ணூறு திர்ஹம்களுக்கு வாங்கிக் கொண்டார். (இந்த ஹதீஸ் புகாரி மற்றும்

(முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.)

புகாரியின் ஓர் அறிவிப்பில்: “அம்மனிதர் தேவையுடையவராக இருந்தார்” (என்றுள்ளது).

நஸாயீயின் ஓர் அறிவிப்பில்: “அம்மனிதருக்குக் கடன் இருந்தது. எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவ்வடிமையை எண்ணுற்று திர்ஹம்களுக்கு விற்று, (அத்தொகையை) அவரிடம் கொடுத்து, ‘உமது கடனை அடைப்பீராக!’ என்று கூறினார்கள்” (என்றுள்ளது).

1431

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { قَالَ:
الْمُكَاتِبُ عَبْدٌ مَا بَقِيَ عَلَيْهِ مِنْ مَّكَاتِبِهِ دَرَاهِمٌ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَابْنُ سَنَادٍ حَسَنٌ [1] وَأَصْلُهُ
عِنْدَ أَحْمَدَ، وَالثَّلَاثَةِ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [2].

அம்ரு பின் ஷுஐப் அவர்கள் தனது தந்தை வாயிலாக, தனது பாட்டனார் (ரலி) அவர்கள் வாயிலாக அறிவிக்கின்றார்கள்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“தனது விடுதலையை விலைக்கு வாங்க ஒப்பந்தம் செய்துகொண்ட ஓர் அடிமை (முகாதப்), ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட விலையில் ஒரு திர்ஹம் பாக்கி இருந்தாலும் அவர் அடிமையாகவே கருதப்படுவார்.”

இதை அபூதாவூத் ‘ஹஸன்’ எனும் தரத்தில் அறிவித்துள்ளார். இதன் மூலம் அஹ்மத் மற்றும் மூன்று இமாம்களிடமும் உள்ளது. அல்-ஹாகிம் இதை ‘ஸஹீஹ்’ எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

1432

:

وَعَنْ أُمِّ سَلَمَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا كَانَ
لِأَحَدٍ أَكْنَ مَّكَاتِبٌ، وَكَانَ عِنْدَهُ مَا يُدْرِي، فَلْيَتَحَجَّجْ مِنْهُ } رَوَاهُ الْخَمْسَةُ [1] وَصَحَّحَهُ
الْإِسْلَامِيُّ [2].

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவரிடம் விடுதலை ஒப்பந்தம் செய்த ஓர் அடிமை (முகாதப் - அதாவது, குறிப்பிட்ட தொகையைச் செலுத்தி விடுதலை பெற ஒப்பந்தம் செய்த அடிமை) இருந்து, (ஒப்பந்தத் தொகையைச்) செலுத்தும் வசதி அவரிடம் இருந்தால், அப்பெண் அவரிடமிருந்து தன்னைத் திரையிட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.”

இதை ஐவர் அறிவித்துள்ளனர். திர்மிதி அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1433

:

وَعَنْ إِبْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: {يُودَى
الْمُكَاتِبُ بِقَدْرِ مَا عَتَقَ مِنْهُ دِيَّةَ الْحُرِّ، وَبِقَدْرِ مَا رَقَّ مِنْهُ دِيَّةَ الْعَبْدِ} {رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ،
وَالنَّسَائِيُّ} [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், நபிகள் நாயகம் (ஸல்)
அவர்கள் கூறினார்கள்:

“முகாதிப் (விடுதலை ஒப்பந்தம் செய்த அடிமை) விஷயத்தில், (அவர்
கொல்லப்பட்டால் அல்லது காயப்படுத்தப்பட்டால்) அவருக்குரிய திய்யா
(இழப்பீடு), அவர் விடுதலையான அளவிற்கு ஏற்ப ஒரு சுதந்திரமானவரின்
திய்யாவாகவும், அவர் அடிமையாக இருக்கும் அளவிற்கு ஏற்ப ஓர்
அடிமைக்குரிய திய்யாவாகவும் (கணக்கிட்டு) வழங்கப்படும்.”
இதை அஹ்மத், அபூதாவூத் மற்றும் அந்-நஸாய் ஆகியோர்
அறிவித்துள்ளனர்.

1434

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ الْخَارِثِ - أَخِي جُوَيْرِيَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: {مَا تَرَكَ
رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عِنْدَ مَوْتِهِ دِرْهَمًا، وَلَا دِينَارًا، وَلَا عَبْدًا، وَلَا أَمَةً، وَلَا شَيْئًا،
إِلَّا بَعَثَهُ الْبَيْضَاءَ، وَسِلَاحَهُ، وَأَرْضًا جَعَلَهَا صَدَقَةً} {رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ} [1].

இறைநம்பிக்கையாளர்களின் அன்னை ஜுவெரிய்யா (ரழி) அவர்களின்
சகோதரர் அம்ர் பின் அல்-ஹாரித் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது மரணத்தின்போது ஒரு
திர்ஹத்தையோ, ஒரு தீனாரையோ, ஓர் ஆண் அடிமையையோ, ஒரு பெண்
அடிமையையோ அல்லது வேறு எதையுமோ விட்டுச் செல்லவில்லை; தமது
வெள்ளைக் கோவேறுக்கழுதை, தமது ஆயுதம் மற்றும் அவர்கள் தர்மமாக
(ஸதகாவாக) ஆக்கிய நிலம் ஆகியவற்றைத் தவிர.”

இதனை அல்-புகாரி பதிவு செய்துள்ளார்.

1435

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَيُّمَا أُمَةٍ وَلَدَتْ مِنْ سَيِّدِهَا، فَهِيَ حُرَّةٌ بَعْدَ مَوْتِهِ } أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ، وَالْحَاكِمُ بِإِسْنَادٍ ضَعِيفٍ [1].

இப்தனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“எந்தவொரு அடிமைப் பெண்ணும் தன் எஜமானன் மூலம் குழந்தை பெற்றெடுத்து விட்டால், அவள் அவனது மரணத்திற்குப் பின் சுதந்திரமானவள் ஆவாள் (அதாவது, அவள் 'உம்மு வலாத்' என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்று, எஜமானனின் மரணத்திற்குப் பிறகு தானாகவே விடுதலை பெறுவாள்).”

இதனை இப்தனு மாஜா மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளனர்.

1435

:

وَرَجَّحَ جَمَاعَةٌ وَقَفُّهُ عَلَى عُمَرَ < [1][2].

ஹதீஸ் கலை அறிஞர்களில் ஒரு குழுவினர், (இந்த அறிவிப்பு) உமர் (ரழி) அவர்களின் கூற்று (மவுகூஃப் - ஒரு நபித்தோழரின் கூற்று) என்பதே வலுவான கருத்து என்று கருதுகிறார்கள்.

1436

:

وَعَنْ سَهْلِ بْنِ حَيْفٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ أَعَانَ مُجَاهِدًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ غَارِمًا فِي عُسْرَتِهِ، أَوْ مُكَاتِبًا فِي رَقَبَتِهِ، أَظَلَّهُ اللَّهُ يَوْمَ الظِّلِّ } رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ [1].

ஸஹ்ல் பின் ஹுனைஃப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“யார் அல்லாஹ்வின் பாதையில் போராடும் ஒரு முஜாஹித்திற்கோ, (தன் கடனை அடைக்க இயலாமல்) கஷ்டப்படும் ஒரு கடனாளிக் கோ, அல்லது தனது விடுதலையை விலைக்கு வாங்க ஒப்பந்தம் செய்த ஒரு அடிமைக்கோ உதவுகிறாரோ, அவனுடைய நிழலைத் தவிர வேறு எந்த நிழலும் இல்லாத நாளில் அல்லாஹ் தனது நிழலின் மூலம் அவருக்கு நிழல் அளிப்பான்.”

இதை அஹ்மத் பதிவுசெய்துள்ளார், மேலும் அல்-ஹாகிம் இதை ஸஹீஹ் என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்.

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

بلوغ المرام
16. كتاب الجامع
 புளுகுல் மராம்
 16. விரிவான நூல்

1437

⋮

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ: إِذَا أَلْقَيْتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ، وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَأَنْصَحْهُ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ فَسَمِّتْهُ [1] وَإِذَا مَرَضَ فَعُدُّهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ [2].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“ஒரு முஸ்லிமுக்கு மற்ற முஸ்லிமின் மீது ஆறு கடமைகள் உள்ளன: நீங்கள் அவரை சந்தித்தால், அவருக்கு ஸலாம் கூறுங்கள்; அவர் உங்களை (உணவுக்கோ, நிகழ்ச்சிக்குமோ அல்லது உதவிக்கோ) அழைத்தால், அந்த அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்; அவர் உங்களிடம் ஆலோசனை கேட்டால், அவருக்கு (நேர்மையாகவும், உண்மையாகவும்) நல்-ஆலோசனை வழங்குங்கள்; அவர் தும்மி அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தால், ‘அல்லாஹ் உம்மீது கருணை புரிவானாக’ என்று கூறுங்கள்; அவர் நோயுற்றால், அவரை (சென்று) நலம் விசாரியுங்கள்; அவர் இறந்தால், அவரது ஜனாஸாவைப் பின்தொடர்ந்து செல்லுங்கள்.”

ஆதாரம்: முஸ்லிம்.

1438

⋮

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { انْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَهُوَ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزْدَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“உங்களை விடக் கீழ் நிலையில் உள்ளவர்களைப் பாருங்கள் (உலக விஷயங்களில்); உங்களை விட மேல் நிலையில் உள்ளவர்களைப் பார்க்காதீர்கள் (உலக விஷயங்களில்). அல்லாஹ் உங்களுக்கு வழங்கிய அருட்கொடைகளை நீங்கள் அற்பமாகக் கருதாமல் இருக்க அதுவே மிகவும் ஏற்றதாகும்.”

1439

:

وَعَنْ النَّوَاسِ بْنِ سَمْعَانَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
عَنْ الْبِرِّ وَالْإِثْمِ؟ فَقَالَ: { الْبِرُّ: حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ: مَا خَالَكَ فِي صَدْرِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ
يُطْلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1].

அன்-நவ்வாஸ் பின் சம்ஆன் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் நன்மை (அல்-பிர்) மற்றும் பாவம் (அல்-இத்ம்) பற்றி கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: “நன்மை என்பது நற்குணங்களாகும் (அஃக்லாக்). பாவம் என்பது உன் உள்ளத்தில் உறுத்துவதும், அது மற்ற மக்களுக்குத் தெரிவதை நீ வெறுப்பதுமாகும்.” இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

1440

:

وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا كُنْتُمْ
ثَلَاثَةً، فَلَا يَتَنَاجَى اِثْنَانِ دُونَ الْآخَرِ، حَتَّى تَخْتَلِطُوا بِالنَّاسِ؛ مِنْ أَجْلِ أَنْ ذَلِكَ يُحْزِنُهُ } مُتَّفَقٌ
عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ. [1].

நீங்கள் மூவராக இருக்கும்போது, மற்றவர்களுடன் நீங்கள் கலக்கும் வரை (அதாவது, நீங்கள் அதிகமான மக்களுடன் சேரும் வரை), இருவர் மட்டும் மூன்றாமவரை விட்டுவிட்டு இரகசியமாகப் பேச வேண்டாம். ஏனெனில் அது அவரை கவலையடையச் செய்யும் (அவர் புறக்கணிக்கப்பட்டதாக அல்லது தனிமைப்படுத்தப்பட்டதாக உணர்வார்).

1441

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يُقِيمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنْ مَجْلِسِهِ، ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ، وَلَكِنْ تَفَسَّحُوا، وَتَوَسَّعُوا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“ஒருவர் மற்றவரை அவருடைய இடத்திலிருந்து எழுப்பிவிட்டு, அந்த இடத்தில் அவர் உட்கார வேண்டாம். மாறாக, நீங்கள் (கூட்டங்களில்) ஒருவருக்கொருவர் இடம் கொடுத்து, (அனைவரும் அமர வசதியாக) விரிவாக அமருங்கள்.” இது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஹதீஸாகும்.

1442

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا، فَلَا يَمْسَحْ يَدَهُ، حَتَّى يُلْعَقَهَا، أَوْ يُلْعِقَهَا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“உங்களில் ஒருவர் உணவு உண்டால், அவர் தமது கையைத் துடைக்க வேண்டாம், அவர் அதை (விரல்களில் ஒட்டியுள்ள உணவை) நக்கும் வரை, அல்லது (மற்றவர்களை, அதாவது குடும்பத்தினர் அல்லது செல்லப்பிராணிகளை) நக்கச் செய்யும் வரை (துடைக்க வேண்டாம்).”

1443

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: [قَالَ] رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَيْسَ لِلصَّغِيرِ عَلَى الْكَبِيرِ، وَالْمَاءِ عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلِ عَلَى الْكَثِيرِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“இளையவர் முதியவருக்கும் (முதலில்) ஸலாம் கூற வேண்டும். நடந்து செல்பவர் அமர்ந்திருப்பவருக்கும் (முதலில் ஸலாம் கூற வேண்டும்). சிறிய குழுவினர் பெரிய குழுவினருக்கும் (முதலில்) ஸலாம் கூற வேண்டும்.”

1443

:

وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: { وَالرَّابِ عَلَى الْمَاشِي } [1].

முஸ்லிமின் ஓர் அறிவிப்பில், “மேலும், வாகனத்தில் செல்பவர் நடந்து செல்பவருக்கு (சலாம் கூற வேண்டும்).”

1444

:

وَعَنْ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { يُجْزِي عَنْ الْجَمَاعَةِ إِذَا مَرُّوا أَنْ يُسَلِّمَ أَحَدُهُمْ, وَيُجْزِي عَنْ الْجَمَاعَةِ أَنْ يَرُدَّ أَحَدُهُمْ } رَوَاهُ أَحْمَدُ, وَابْنُ هَبَّاقٍ [1].

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அலி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

“ஒரு குழுவினர் (மற்றொரு குழுவினரைக்) கடந்து செல்லும்போது, அவர்களில் ஒருவர் ஸலாம் கூறுவது போதுமானதாகும். மேலும், (ஸலாம் கூறப்பட்ட) ஒரு குழுவினுக்கு அவர்களில் ஒருவர் (பதில்) கூறுவதும் போதுமானதாகும்.”

இதை அஹ்மத் மற்றும் அல்-பைஹகீ அறிவிக்கிறார்கள்.

1445

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا تَبْدُؤُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى بِالسَّلَامِ, وَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فِي طَرِيقٍ, فَاضْطَرُّوهُمْ إِلَى أَصْبَحِهِ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“யூதர்களுக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் முதலில் ஸலாம் கூறாதீர்கள். மேலும், அவர்களை வழியில் சந்தித்தால், அவர்களைச் சாலையின் மிகக் குறுகலான பகுதிக்குச் செல்லும்படி (நீங்கள் அவர்களுக்கு வழிவிடாமல்) நிர்ப்பந்தம் செய்யுங்கள்.” இதனை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.

1446

:

وَعَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِذَا عَاطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ, وَلْيَقُلْ لَهُ أَخُوهُ يَرْحَمُكَ اللَّهُ, فَإِذَا قَالَ لَهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ, فَلْيَقُلْ: يَهْدِيكُمْ اللَّهُ, وَيُصْلِحْ بِأَلْسِنَتِكُمْ }

أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ. [1].

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“உங்களில் ஒருவர் தும்மினால், அவர் ‘அல்ஹம்துலில்லாஹ்’ (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே) என்று கூறட்டும். அவருடைய சகோதரர் அவரிடம், ‘யர்ஹமுகல்லாஹ்’ (அல்லாஹ் உமக்குக் கருணை புரிவானாக) என்று கூறட்டும். அவர் அவ்வாறு (யர்ஹமுகல்லாஹ் என்று) கூறினால், (தும்மியவர்) ‘யஹ்தீகுமுல்லாஹு வ யுஸ்லிஹு பாலகும்’ (அல்லாஹ் உங்களுக்கு நேர்வழி காட்டுவானாக! மேலும் உங்கள் நிலைமையைச் சீர்படுத்துவானாக!) என்று கூறட்டும்.” இதை அல்-புகாரி அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

1447

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يَشْرَبَنَّ أَحَدٌ مِنْكُمْ قَائِمًا } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “உங்களில் எவரும் நிற்குகொண்டு குடிக்க வேண்டாம்” என்று கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள். (இது பொதுவாக அமர்ந்து குடிப்பதையே வலியுறுத்தும் ஒரு வழிகாட்டுதலாகும்.) முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

1448

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا انْتَعَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمِينِ, وَإِذَا نَزَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشِّمَالِ, وَلْتَكُنْ الْيُمْنَى أَوْ لَهْمَا تُنْعَلُ, وَآخِرُهُمَا تُنْزَعُ } [1].

உங்களில் ஒருவர் தமது காலணிகளை அணியும்போது, முதலில் வலது காலணியை அணியட்டும்; அவற்றை அவர் கழற்றும்போது, முதலில் இடது காலணியைக் கழற்றட்டும். (இந்த ஒழுங்குமுறையின்படி) வலது காலணி முதலாவதாக அணியப்பட்டதாகவும், கடைசியாகக் கழற்றப்படுவதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

1450

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يَمْسُ أَحَدُكُمْ فِي نَعْلٍ وَاحِدَةٍ, وَلْيُنْعِلْهُمَا جَمِيعًا, وَلْيُخْلَعْهُمَا جَمِيعًا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِمَا. [1].

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் எவரும் ஒரு காலணியை மட்டும் அணிந்து நடக்க வேண்டாம்; இரண்டையும் சேர்த்து அணியுங்கள் அல்லது இரண்டையும் சேர்த்து கழற்றிவிடுங்கள்.” (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1451

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خِيَلًا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: “பெருமையின் காரணமாகத் தன் ஆடையை (கணுக்கால்களுக்குக் கீழே) இழுத்துச் செல்பவனை அல்லாஹ் (கருணையுடன்) பார்க்க மாட்டான்.” (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகிய இருவராலும்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1452

:

وَعَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَأْكُلْ بِيَمِينِهِ، وَإِذَا شَرِبَ فَلْيَشْرَبْ بِيَمِينِهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِشِمَالِهِ، وَيَشْرَبُ بِشِمَالِهِ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1]

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் சாப்பிட்டால், அவர் தனது வலது கையால் உண்ண வேண்டும். மேலும் அவர் குடித்தால், அவர் தனது வலது கையால் பருக வேண்டும். ஏனெனில் ஷைத்தான் தனது இடது கையால் உண்கிறான், பருகிறான்.” இதனை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.

1453

:

وَعَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { كُلْ، وَاشْرَبْ، وَابْسُسْ، وَتَصَدَّقْ فِي غَيْرِ سَرَفٍ، وَلَا مَخِيلَةٍ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَأَحْمَدُ، وَعَلَّقَهُ الْبَيْهَقِيُّ. [1].

அமர் பின் ஷுஐப் அவர்கள், தம் தந்தை, தம் பாட்டனார் வாயிலாக அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“வீண்விரயமோ, தற்பெருமையோ (அல்லது ஆணவமோ) இன்றி உண்ணுங்கள், பருகுங்கள், ஆடை அணியுங்கள், தர்மம் செய்யுங்கள் (ஸதகா கொடுங்கள்).”

இதை அபூதாவுத் மற்றும் அஹ்மத் பதிவு செய்துள்ளனர்; மேலும் புகாரீ இதனை (அறிவிப்பாளர் தொடரின்றி) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1454

:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُبْسَطَ عَلَيْهِ فِي رِزْقِهِ, وَأَنْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ, فَلْيَحْصِلْ رَحْمَةً } أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ. [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“தனது வாழ்வாதாரம் பெருகுவதையும் (பரக்கத் செய்யப்படுவதையும்), தனது ஆயுள் நீட்டிக்கப்படுவதையும் (அல்லது அவரது நற்பெயரும், நற்செயல்களின் பலனும் மரணத்திற்குப் பின்னரும் நிலைத்திருப்பதையும்) விரும்புகின்றவர், தம் உறவைப் பேணி வாழட்டும்.”

இதை அல்-புகாரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

1455

:

وَعَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ } يَعْنِي: قَاطِعٌ رَحِمٍ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

ஜுபைர் இப்னு முத்இம் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: “உறவுகளைத் துண்டிப்பவர் சொர்க்கத்தில் நுழைய மாட்டார்.”

1456

:

وَعَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ سَعِيدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمّهَاتِ, وَوَأْدَ الْبَنَاتِ, وَمَمْعَا وَهَاتِ, وَكَرِهَ لَكُمْ قِيلَ وَقَالَ, وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1].

அல்-முகீரா பின் ஷஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நிச்சயமாக அல்லாஹ், உங்கள் தாய்மார்களுக்கு மாறுசெய்வதையும், பெண் குழந்தைகளை உயிருடன் புதைப்பதையும், (பிறருக்குக் கொடுக்க வேண்டியதைத்) தடுத்துக் கொள்வதையும், (உரிமையில்லாததைக்) கேட்பதையும் உங்களுக்குத் தடை செய்துள்ளான்; மேலும், வதந்திகள் பேசுவதையும், அதிகமாகக் கேள்வி கேட்பதையும், செல்வத்தை வீணாக்குவதையும் அவன் வெறுக்கிறான்.”

1457

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - , عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { رَضَا اللَّهُ فِي رِضَا آلِ الدِّينِ , وَسَخَطُ اللَّهِ فِي سَخَطِ آلِ الدِّينِ } أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ , وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ وَالْحَاكِمُ . [1] .

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் திருப்தி பெற்றோரின் திருப்தியில் உள்ளது; அல்லாஹ்வின் கோபம் பெற்றோரின் கோபத்தில் உள்ளது.”

1458

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - , عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ عَبْدٌ حَتَّى يُحِبَّ لِجَارِهِ - أَوْ لِأَخِيهِ - مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ . [1] .

என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக, ஓர் அடியான் தனக்காக விரும்புவதைத் தன் அயலாருக்காக - அல்லது தன் சகோதரருக்காக - விரும்பாத வரை, அவன் (முழுமையான) நம்பிக்கை கொண்டவன் ஆகமாட்டான்.

1459

:

وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَيُّ الذَّنْبِ أَعْظَمُ؟ قَالَ: { أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا , وَهُوَ خَلْقَكَ . قُلْتُ ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: ثُمَّ أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ خَشْيَةً أَنْ يَأْكُلَ مَعَكَ . قُلْتُ ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: ثُمَّ أَنْ تُزَانِيَ حَلِيلَةَ جَارِكَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ . [1] .

இப்பனு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், ‘நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், “பாவங்களில் மிகவும் கொடியது எது?” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “அல்லாஹ் மட்டுமே உன்னைப் படைத்திருக்கும் நிலையில், நீ அவனுக்கு இணை கற்பிப்பது” என்று பதிலளித்தார்கள். நான், “அதற்கு அடுத்தது எது?” என்று கேட்டேன். அவர்கள், “உன்னுடன் உன் உணவைப் பங்கிட்டுக் கொள்வான் என்று அஞ்சி (வறுமை அல்லது பற்றாக்குறை காரணமாக), உன் குழந்தையைக் கொல்வது” என்று கூறினார்கள். நான் மீண்டும், “அதற்கு அடுத்தது எது?” என்று கேட்டேன். அவர்கள், “உன் அண்டை வீட்டுக்காரரின் மனைவியுடன் விபச்சாரம் செய்வது” என்று கூறினார்கள்.’ (புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1460

⋮

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مِنْ الْكَبَائِرِ شَتَّى الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ. قِيلَ: وَهَلْ يَسُبُّ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. يَسُبُّ أَبَا الرَّجُلِ, فَيَسُبُّ أَبَاهُ, وَيَسُبُّ أُمَّهُ, فَيَسُبُّ أُمَّهُ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் பின் அல்-ஆஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“ஒருவர் தம் பெற்றோரைத் திட்டுவது பெரும்பாவங்களில் ஒன்றாகும்.” அப்போது, ‘ஒருவர் தம் பெற்றோரைத் திட்டுவாரா?’ என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் பதிலளித்தார்கள், “ஆம், ஒருவர் (மற்றொரு) மனிதரின் தந்தையைத் திட்டுவார்; (அதற்குப் பதிலாக) அவர் இவருடைய தந்தையைத் திட்டுவார். மேலும் அவர் (மற்றொரு) மனிதரின் தாயைத் திட்டுவார்; (அதற்குப் பதிலாக) அவர் இவருடைய தாயைத் திட்டுவார்.”

இருவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1461

⋮

وَعَنْ أَبِي أَيُّوبَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ يَلْتَقِيَانِ, فَيُعْرِضُ هَذَا, وَيُعْرِضُ هَذَا, وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அபு அய்யூப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

“ஒரு முஸ்லிம் தன் சகோதரரை மூன்று இரவுகளுக்கு (அல்லது நாட்களுக்கு) மேல் புறக்கணித்து (பேசாமல்) இருப்பது ஆகுமானதல்ல. (அவர்கள் இருவரும்) சந்திக்கும் போது, இவரும் முகத்தைத் திருப்பிக்கொள்கிறார், அவரும் முகத்தைத் திருப்பிக்கொள்கிறார்; அவர்களில் சிறந்தவர், முதலில் ஸலாம் கூறுபவரே ஆவார்.”

1462

:

عَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ } أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ. [1].

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒவ்வொரு நற்செயலும் (அல்லது நல்ல காரியமும்) ஸதகா ஆகும் (அதாவது, அல்லாஹ்விடம் நற்கூலி பெறும் தர்மம் ஆகும்)." இதை புகாரி அறிவித்துள்ளார்.

1463

:

وَعَنْ أَبِي ذَرٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ } [1]

அபு தர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உன் சகோதரரை மலர்ந்த முகத்துடன் சந்திப்பதாக இருந்தாலும் கூட, எந்த ஒரு நற்செயலையும் அற்பமானதாகக் கருத வேண்டாம்.”

1464

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا طَبَخْتَ مَرَقَةً، فَأَكْثِرْ مَاءَهَا، وَتَعَاهَدْ جِيرَانَكَ } أَخْرَجَهُمَا مُسْلِمٌ. [1].

நீர் குழம்பு சமைத்தால், அதில் தண்ணீரை அதிகப்படுத்துவீராக! மேலும், உம் அண்டை வீட்டாரைக் கவனித்து (அவர்களுக்கும் வழங்குவீராக)!

1465

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا، نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ، يَسِّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا، سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்; அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“யார் ஓர் இறைநம்பிக்கையாளரின் இம்மைத் துன்பங்களில் ஒன்றை நீக்குகிறாரோ, அல்லாஹ் அவருக்கு மறுமை நாளின் துன்பங்களில் ஒன்றை நீக்குவான். யார் சிரமப்படுபவருக்கு (குறிப்பாக, நிதிச் சிக்கலில் உள்ளவருக்கு) இலகுபடுத்துகிறாரோ, அல்லாஹ் அவருக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் இலகுபடுத்துவான். யார் ஒரு முஸ்லிமின் குறைகளை மறைக்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவரை இம்மையிலும் மறுமையிலும் மறைப்பான். ஓர் அடியான் தன் சகோதரனுக்கு உதவும் காலமெல்லாம் அல்லாஹ் அந்த அடியானுக்கு உதவியாக இருக்கிறான்.”

1466

:

وَعَنْ أَبِي مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ، فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அபூ மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
“ஒரு நன்மைக்கு வழிகாட்டுபவருக்கு, அதைச் செய்தவரைப் போன்ற கூலி உண்டு.”
இதை முஸ்லிம் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

1467

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مِنْ اسْتَعَاذَكُمْ بِاللَّهِ فَأَعِيدُوهُ، وَمَنْ سَأَلَكُمْ بِاللَّهِ فَأَعْطُوهُ، وَمَنْ أَتَى إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا فَكَافُوهُ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا، فَادْعُوا } أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ. [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “எவரேனும் உங்களிடம் அல்லாஹ்வின் பெயரால் பாதுகாப்புக்

கோரினால், அவருக்குப் பாதுகாப்பு அளியுங்கள்; எவரேனும் உங்களிடம் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஏதேனும்) கேட்டால், அவருக்குக் கொடுங்கள்; எவரேனும் உங்களுக்கு ஓர் உபகாரம் செய்தால், அவருக்குக் கைமாறு செய்யுங்கள்; (கைமாறு செய்ய) உங்களுக்கு எதுவும் கிடைக்காவிட்டால், அவருக்காகப் பிரார்த்தியுங்கள்.” இதை அல்-பைஹகீ பதிவு செய்துள்ளார்.

1468

:

عَنْ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ - وَأَهْوَى النَّعْمَانُ بِإِصْبَعَيْهِ إِلَى أُذُنَيْهِ: { إِنَّ الْحَلَالَ بَيِّنٌ, وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيِّنٌ, وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ, لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ, فَمَنِ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ, فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ, وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ, كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى, يُوشِكُ أَنْ يَقَعَ فِيهِ, أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى, أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَحَارِمُهُ, أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً, إِذَا صَلَحَتْ, صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ, وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ, أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

நுஃமான் பின் பஷீர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன் - (அப்போது) நுஃமான் (ரழி) தமது இரு விரல்களால் தமது காதுகளைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள்:

“நிச்சயமாக அனுமதிக்கப்பட்டவை (ஹலால்) தெளிவானவை; நிச்சயமாக தடுக்கப்பட்டவை (ஹராம்) தெளிவானவை. அவ்விரண்டிற்கும் இடையில் சந்தேகத்திற்குரிய விஷயங்கள் (முஷ்தபிஹாத்) உள்ளன; மக்களில் அதிகமானோர் அவற்றை அறியமாட்டார்கள். எனவே, யார் சந்தேகத்திற்குரியவற்றைத் தவிர்த்துக் கொள்கிறாரோ, அவர் தமது மார்க்கத்தையும் தமது மானத்தையும் (குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்தும், சந்தேகங்களிலிருந்தும்) தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டார். யார் சந்தேகத்திற்குரியவற்றில் விழுகிறாரோ, அவர் ஹராமில் விழுந்துவிடுகிறார்.

(அவர்) வேலியிடப்பட்ட (பாதுகாக்கப்பட்ட) இடத்தைச் சுற்றி மேய்க்கும் மேய்ப்பனைப் போன்றவர்; அவன் அதற்குள்ளேயே (கால்நடைகளை) மேய விட்டுவிடும் அபாயம் உள்ளது.

எச்சரிக்கையாக இருங்கள்! ஒவ்வொரு அரசனுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட ஒரு எல்லை (ஹிமா) உண்டு. எச்சரிக்கையாக இருங்கள்! அல்லாஹ்வின் பாதுகாக்கப்பட்ட எல்லை என்பது அவன் தடுத்தவையே (மஹாரிம்) ஆகும்.

எச்சரிக்கையாக இருங்கள்! நிச்சயமாக உடலில் ஒரு சதைத்துண்டு (முத்ஃகா) இருக்கிறது. அது சீராகிவிட்டால் உடல் முழுவதும் சீராகிவிடும். அது

கெட்டுவிட்டால் உடல் முழுவதும் கெட்டுவிடும். எச்சரிக்கையாக இருங்கள்! அதுதான் இதயம் (கல்ப).”

1469

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { تَعَسَّ عَبْدُ الدِّينَارِ، وَالدِّهْمِ، وَالْقَطِيفَةِ، إِنْ أُعْطِيَ رَضِيَ، وَإِنْ لَمْ يُعْطَ لَمْ يَرْضَ } [1] أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ.

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“தீனார், திர்ஹம் மற்றும் (விலையுயர்ந்த) கம்பளி ஆடை (போன்ற உலகப் பொருட்களின் மீது அதீத பற்றுக்கொண்டு, அவற்றின்) அடிமையாக வாழ்பவன் நாசமடைவானாக! அவனுக்கு (அவை) கொடுக்கப்பட்டால் அவன் திருப்தியடைவான்; அவனுக்கு (அவை) கொடுக்கப்படாவிட்டால் அவன் திருப்தியடையமாட்டான்.”

இதை அல்-புகாரி அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

1470

:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِمَنْكِبِي، فَقَالَ: { كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ، أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ } وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ: إِذَا أُمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ، وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِسَقَمِكَ، وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ. أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ. [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என் தோள்களைப் பிடித்துக்கொண்டு, “இந்த உலகில் நீ ஒரு அந்நியனைப் போல (தற்காலிகமாக வசிப்பவனைப் போல, நிரந்தரமாகத் தங்கிவிடாதே) அல்லது ஒரு வழிப்போக்கனைப் போல (தன் இலக்கை நோக்கிச் செல்பவனைப் போல, வழியில் தங்கிவிடாதே) இரு” என்று கூறினார்கள்.’ இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: “நீ மாலையை அடைந்தால், காலைப் பொழுதை எதிர்பார்க்காதே (அதாவது, இரவில் செய்ய வேண்டிய நற்செயல்களைக் காலையில் செய்யலாம் என்று தள்ளிப்போடாதே); நீ காலைப் பொழுதை அடைந்தால், மாலைப் பொழுதை எதிர்பார்க்காதே (அதாவது, பகலில் செய்ய வேண்டிய நற்செயல்களை மாலையில் செய்யலாம் என்று தள்ளிப்போடாதே). உன் நோய்க்காக உன் ஆரோக்கியத்திலிருந்தும்,

உன் மரணத்திற்காக உன் வாழ்விலிருந்தும் (நற்செயல்களை) எடுத்துக்கொள்.”
நூல்: அல்-புகாரி.

1471

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ. [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“எவர் ஒரு கூட்டத்தாருக்கு (அவர்களின் மதச் சின்னங்கள், கலாச்சார அடையாளங்கள் அல்லது நம்பிக்கைகளில்) ஒப்பாக நடக்கிறாரோ, அவர் அவர்களைச் சேர்ந்தவரே.”

இதை அபு தாவூத் அவர்கள் அறிவிக்க, இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1472

:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَوْمًا، فَقَالَ: { يَا عُلَمَا! احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، احْفَظِ اللَّهَ تَجِدَ تُجَاهَكَ، وَإِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ } رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ. [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு நாள் நான் நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின்னால் இருந்தேன்; அப்போது அவர்கள் கூறினார்கள்: 'சிறுவனே! அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளைப் பேணிக்கொள் (அவனுடைய வரம்புகளைக் கடைப்பிடி), அவன் உன்னைப் பாதுகாப்பான். அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளைப் பேணிக்கொள் (அவனுடைய வரம்புகளைக் கடைப்பிடி), அவனை உனக்கு முன்னே (உதவியாளனாக, துணையாக) காண்பாய். நீ (எதையேனும்) கேட்டால், அல்லாஹ்விடம் கேள்; நீ உதவி தேடினால், அல்லாஹ்விடமே உதவி தேடு.'" இதை அத்திர்மிதீ அவர்கள் அறிவித்து, இது ஹஸன் மற்றும் ஸஹீஹ் என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1472

:

1473: وَعَنِ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: { جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! ذُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمِلْتُهُ أَحَبَّنِي اللَّهُ، وَأَحَبَّنِي النَّاسُ. [ف] قَالَ: إِزْهَدْ فِي الدُّنْيَا

يُحِبُّكَ اللَّهُ، وَازْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبُّكَ النَّاسُ { رَوَاهُ ابْنُ مَاجَه، وَسَنَدُهُ حَسَنٌ [1].

ஸஹ்ல் பின் ஸஃது (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, “அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் செய்தால், அல்லாஹ்வும் மக்களும் என்னை நேசிக்கக்கூடிய ஒரு செயலை எனக்கு வழிகாட்டுங்கள்” என்று கூறினார்.

அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “இவ்வுலகில் பற்றற்றிருப்பீராக (அதாவது, இவ்வுலக இன்பங்களில் மூழ்கிவிடாமல் இருங்கள்); அல்லாஹ் உம்மை நேசிப்பான். மக்களிடத்தில் இருப்பவற்றில் பற்றற்றிருப்பீராக (அதாவது, மக்கள் உடைமைகளை ஆசைப்படாமல் இருங்கள்); மக்கள் உம்மை நேசிப்பார்கள்” என்று கூறினார்கள்.

1474

:

وَعَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَبْدَ التَّقِيَّ، الْغَنِيَّ، الْخَفِيَّ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

சஅத் இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ‘நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறக் கேட்டேன்: “நிச்சயமாக அல்லாஹ், இறையச்சமுடைய, செல்வமுடைய (அல்லது பிறரைச் சாராத, தன்னிறைவு கொண்ட), மறைந்து வாழும் (புகழை விரும்பாத, நயவஞ்சகமற்ற) அடியாரை நேசிக்கிறான்.” இதனை முஸ்லிம் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

1475

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مِنْ حَسَنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ، تَرْكُهُ مَا لَا يَغْنِيهِ } رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَقَالَ حَسَنٌ. [1].

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “ஒரு மனிதனின் இஸ்லாம் அழகாக இருப்பதில் (முக்கியமான) ஒன்று, அவனுக்குப் பயனளிக்காத (அல்லது சம்பந்தமில்லாத) காரியங்களை விட்டுவிடுவதாகும்” என்று கூறியதாக அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

இதனை அத்-தீர்மிதி அவர்கள் பதிவுசெய்து, ஹதீஸ் ஹசன் என தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1476

:

وَعَنْ أَلَمُقَدَّامِ بْنِ مَعْدِيكَرِبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَا مَلَأَ ابْنُ آدَمَ وَعَاءً شَرًّا مِنْ بَطْنٍ } أَخْرَجَهُ التَّيْمُذِيُّ وَحَسَنَهُ. [1].

அல்-மிக்தாம் பின் மஃதீகரிப் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்:

“ஒரு மனிதன் தனது வயிற்றை விட மோசமான எந்தவொரு பாத்திரத்தையும் (அளவுக்கு அதிகமாக) நிரப்பியதில்லை.” இதனை அத்திர்மிதி அவர்கள் அறிவித்து, ஹஸன் என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1477

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { كُلُّ نَبِيٍّ آدَمَ خَطَاءٌ، وَخَيْرُ الْخَطَائِينَ التَّوَّابُونَ } أَخْرَجَهُ التَّيْمُذِيُّ، وَابْنُ مَاجَهَ، وَسَدُّدُ الْقَوِيُّ. [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“ஆதம் (அலை) அவர்களின் மக்கள் அனைவரும் தவறிழைப்பவர்களே (மற்றும் பாவம் செய்பவர்களே), ஆனால் தவறிழைப்பவர்களில் சிறந்தவர்கள், அடிக்கடி பாவமன்னிப்புக் கோருபவர்களே.” இதனை அத்திர்மிதி மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோர் பலமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளனர்.

1478

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الصَّمْتُ حَكْمَةٌ، وَقَلِيلٌ فَاغِلُهُ } أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي الشُّعَبِ بِسَدِّ ضَعِيفٍ. [1]
وَصَحَّحَ أَنَّهُ مَوْثُوقٌ مِنْ قَوْلِ لُقْمَانَ الْحَكِيمِ. [2].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“மௌனம் ஞானமாகும்; அதனைச் செய்வோர் மிகச் சிலரே.”

இதனை அல்-பைஹக்கீ ‘ஷுஅப் அல்-ஈமான்’ எனும் நூலில் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார். மேலும், இது லுக்மான் அல்-ஹகீம் அவர்களின் கூற்று என்பதே சரியானதாகும்.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ, فَإِنَّ الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ, كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்:

“பொறாமையைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள், ஏனெனில் நெருப்பு விறகைத் தின்பதைப் போல, பொறாமை நற்செயல்களைத் தின்றுவிடுகிறது.” இதை அபு தாவூத் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்.

وَلِابْنِ مَاجَةَ: مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ نَحْوُهُ. [1].

இப்னு மாஜா, அனஸ் (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக, (முன்னர் கூறப்பட்ட ஹதீஸைப்) போன்ற ஒரு ஹதீஸை அறிவித்தார்கள்.

وَعَنْهُ [1] قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرَعَةِ, إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [2].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள்:

“மல்யுத்தத்தில் (எதிராளியை) வீழ்த்தி வெற்றி பெறுபவர் உண்மையான பலசாலி அல்லர்; மாறாக, கோபம் வரும்போது தன்னைத்தானே கட்டுப்படுத்திக் கொள்பவரே (உண்மையான) பலசாலி ஆவார்.” (புகாரி, முஸ்லிம்).

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الظُّلْمُ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

இப்னு உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அநீதி (இழைப்பது) மறுமை நாளில் இருள்களாகும்.” (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.)

1483

:

وَعَنْ جَابِرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: { اتَّقُوا الظُّلْمَ, فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ, وَاتَّقُوا الشُّحَّ, فَإِنَّهُ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அநீதி இழைப்பதிலிருந்து தவிர்ந்து கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், அநீதி மறுமை நாளில் இருள்களாக இருக்கும். பேராசையுடன் கூடிய கஞ்சத்தனத்திலிருந்தும் தவிர்ந்து கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், அது உங்களுக்கு முன்னிருந்தோரை அழித்தது."

1484

:

وَعَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَيْدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ أَخْوَفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشِّرْكَ الْأَصْغَرُ: الرِّيَاءُ } أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِسَنَدٍ حَسَنٍ. [1].

மஹ்மூத் பின் லயீத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"நான் உங்கள் மீது மிகவும் அஞ்சும் காரியம் சிறிய இணைவைத்தல் (ஷிர்க்) ஆகும்; அதாவது முகஸ்துதி (மக்களின் புகழை நாடிச் செயல்படுதல்)." இதை அஹ்மத் அவர்கள் நல்ல அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

1485

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ, وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ, وَإِذَا اتَّعَمَنَ خَانَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“நயவஞ்சகனின் (முனாஃபிக்கின்) அடையாளங்கள் மூன்று: அவன் பேசும்போது, பொய் சொல்வான்; அவன் வாக்குறுதி அளித்தால், அதை மீறுவான்; மேலும் அவன் நம்பப்பட்டால், (அவனிடம் அமானிதம் வைக்கப்பட்டால்) அவன் நம்பிக்கைக்கு துரோகம் செய்வான்.” (இமாம் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.)

وَلَهُمَا: مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ: { وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ } [1].

மேலும் புகாரியும் முஸ்லிமும் அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக, “அவன் சண்டையிடும்போது வரம்பு மீறுவான் (உண்மையிலிருந்து விலகி, பொய் கூறுவான்).” என்று அறிவித்துள்ளனர்.

وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { سِبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரு முஸ்லிமை ஏசுவது வரம்பு மீறிய செயலாகும், மேலும் அவருடன் சண்டையிடுவது குஃப்ர் (இறைமறுப்பின் ஒரு பண்பு அல்லது பெரும் பாவம்) ஆகும்.” ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِيَّائِكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் என அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

“வீண் சந்தேகம் கொள்வதைத் (அதாவது பிறர் மீது ஆதாரமற்ற தீய எண்ணம் கொள்வதைத்) தவிருங்கள், ஏனெனில் (அத்தகைய) வீண் சந்தேகம் பேச்சுகளிலேயே மிகவும் பொய்யானதாகும்.” இருவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

وَعَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - [قَالَ] سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: { مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللَّهُ رَعِيَّةً، يَمُوتُ يَوْمَ يَمُوتُ، وَهُوَ غَاشٍ لِرَعِيَّتِهِ، إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

மஃகில் இப்னு யசார் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் செவியுற்றேன்: “எந்தவொரு அடியாரிடம் அல்லாஹ் ஒரு பொறுப்பை (குடிமக்களின் அல்லது பிறரின் பொறுப்பை) ஒப்படைத்திருக்க, அவர் இறக்கும் நாளில் தனது பொறுப்பில் உள்ளவர்களுக்கு ஏமாற்றியவராக (அல்லது துரோகம் செய்தவராக, அவர்களின் உரிமைகளை நிறைவேற்றாதவராக) இறந்தால், அல்லாஹ் அவர் மீது சொர்க்கத்தை தடை செய்துவிடுவான்.”’ இருவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1490

⋮

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { اللَّهُمَّ مَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا، فَشَقَّ عَلَيْهِ، فَاشُقُّ عَلَيْهِ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யா அல்லாஹ்! என் சமுதாயத்தின் காரியங்களில் ஏதேனும் ஒன்றிற்குப் பொறுப்பேற்று, அவர்களுக்குச் சிரமம் கொடுத்தால், நீயும் அவருக்குச் சிரமத்தைக் கொடுப்பாயாக.” இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்.

1491

⋮

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِذَا قَاتَلَ أَحَدُكُمْ، فَلْيَتَجَنَّبِ الْوَجْهَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் எவரேனும் சண்டையிட்டால், முகத்தில் (அடிப்பதை) அவர் தவிர்க்கட்டும்.” இது புகாரி, முஸ்லிம் ஆகிய இரு நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

1492

⋮

وَعَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ: { يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَوْصِنِي. فَقَالَ: لَا تَغْضَبْ، فَزِدَّ مَرًّا. قَالَ: لَا تَغْضَبْ } أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ. [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ஒரு மனிதர், “அல்லாஹ்வின் தூதரே, எனக்கு அறிவுரை கூறுங்கள்!” என்றார். அதற்கு (நபி ஸல் அவர்கள்), “கோபப்படாதே!” என்று கூறினார்கள். அந்த மனிதர்

(மேலதிக அறிவுரையை நாடி தனது கோரிக்கையை) பலமுறை திரும்பத் திரும்பக் கேட்டார். (அதற்கு ஒவ்வொரு முறையும் நபி ஸல் அவர்கள்), “கோபப்படாதே!” என்றே பதிலளித்தார்கள். அறிவிப்பவர்: அல்-புகாரி.

1493

⋮

وَعَنْ خَوْلَةَ الْأَنْصَارِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ رَجُلًا لَا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ بِغَيْرِ حَقٍّ, فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ } أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ. [1].

கவ்லா அல்-அன்சாரிய்யா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நிச்சயமாக சில மனிதர்கள் அல்லாஹ்வின் செல்வத்தை (பொது நிதியை, அரசு சொத்தை) முறையற்ற விதத்தில் பயன்படுத்துகிறார்கள்; அவர்களுக்கு மறுமை நாளில் நரகமே உள்ளது.”
ஆதாரம்: அல்-புகாரி

1494

⋮

وَعَنْ أَبِي ذَرٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - - فِيمَا يَرْوِي [1] عَنْ رَبِّهِ - قَالَ: { يَا عِبَادِي! إِنِّي حَرَّمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي, وَجَعَلْتُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا, فَلَا تَظَالَمُوا } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [2].

அபு தர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், உயர்வானவனான அல்லாஹ் பின்வருமாறு கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: “என் அடியார்களே, நான் அநீதியை எனக்கு நானே தடை செய்துகொண்டேன் (அதாவது, அநீதி இழைப்பது என் பண்பல்ல). அதை உங்களுக்கிடையேயும் (ஒருவருக்கொருவர்) தடை செய்யப்பட்டதாக ஆக்கினேன். ஆகவே, நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் அநீதி இழைக்காதீர்கள்.” இதை முஸ்லிம் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

1495

⋮

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { أَتَدْرُونَ مَا الْغَيْبَةُ? }
قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ.
قَالَ: ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ.

قِيلَ: أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَحْيٍ مَا أَقُولُ؟

قَالَ: إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبَيْتُهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فَقَدْ بَهْتَيْتُهُ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “புறம்பேசுதல் என்றால் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?” என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அவர்கள், “அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதருமே நன்கறிந்தவர்கள்” என்று கூறினார்கள்.

அவர் (ஸல்) கூறினார்கள்: “(ஒருவர் இல்லாதபோது) உன் சகோதரனைப் பற்றி, அவர் வெறுக்கும் (எந்த ஒரு) விஷயத்தையும் நீ கூறுவதாகும்.”

“நான் சொல்வது என் சகோதரனிடம் (உண்மையாகவே) இருந்தால் (அதைப் பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன)?” என்று கேட்கப்பட்டது.

அதற்கு அவர் (ஸல்) கூறினார்கள்: “நீர் சொல்வது அவரிடம் இருந்தால், நீர் அவரைப் பற்றிப் புறம்பேசிவிட்டீர். அது அவரிடம் இல்லையென்றால், நீர் அவர் மீது அவதூறு கூறிவிட்டீர்.”

முஸ்லிம் அறிவித்தார்.

1496

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَنَاجَشُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يَحْذِلُهُ، وَلَا يَحْقِرُهُ، التَّقْوَى هَاهُنَا، وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، بِحَسْبِ أَمْرٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ، دَمُهُ، وَمَالُهُ، وَعِرْضُهُ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“உங்களுக்குள் பொறாமை கொள்வதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள், (விலையை உயர்த்துவதற்காக) ஒருவருக்கொருவர் விலையை அதிகப்படுத்திக் கேட்காதீர்கள், ஒருவருக்கொருவர் வெறுப்பை வளர்த்துக் கொள்ளாதீர்கள், ஒருவருக்கொருவர் உறவைத் துண்டிக்காதீர்கள் (அல்லது புறமுதுகு காட்டாதீர்கள்), உங்களில் ஒருவர் மற்றொருவர் ஏற்கனவே ஈடுபட்டுள்ள ஒரு

வியாபாரத்தில் நுழைய வேண்டாம்; மேலும் அல்லாஹ்வின் அடிமைகளாகவும், சகோதரர்களாகவும் இருங்கள். ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமின் சகோதரர் ஆவார். அவர் அவருக்கு அநீதி இழைக்கமாட்டார், அவரைக் கைவிடமாட்டார், அல்லது அவரை இழிவுபடுத்தமாட்டார். இறையச்சம் இங்கே இருக்கிறது (என்று மூன்று முறை தமது நெஞ்சை சுட்டிக் காட்டினார்கள்), ஒரு மனிதன் தன் முஸ்லிம் சகோதரனை இழிவுபடுத்துவதே அவனுக்குத் தீமையாகப் போதுமானது. ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் இரத்தமும், சொத்தும், மானமும் மற்றொரு முஸ்லிமுக்கு ஹராமாகும் (புனிதமானதாகும், மீறக்கூடாததாகும்).” முஸ்லிம் அறிவித்தார்.

1497

:

وَعَنْ قُطَيْبَةَ بْنِ مَالِكٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ:
{ اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ, وَالْأَعْمَالِ, وَالْأَهْوَاءِ, وَالْأَدْوَاءِ } { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ,
وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ وَاللَّفْظُ لَهُ. [1].

குத்பா பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ***“அல்லாஹும்ம ஜன்னிபீன் முன்கராத்தி ல்-அக்லாகி, வல்-அஃமாலி, வல்-அஹ்வாயி, வல்-அத்வாயி”*** (பொருள்: யா அல்லாஹ்! தீய குணங்கள், தீய செயல்கள், தீய ஆசைகள் மற்றும் தீய நோய்களிலிருந்து என்னை நீ விலக்கி வைப்பாயாக!) என்று கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள். இதை அத்-திர்மிதீ அவர்கள் பதிவுசெய்துள்ளார்கள். அல்-ஹாகிம் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள். மேலும், இவ்வாசகம் அவருக்கு (அல்-ஹாகிமுக்கு) உரியதாகும்.

1498

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا تُمَارِ
أَخَاكَ, وَلَا تُمَارِزْهُ, وَلَا تَعِدْ مَوْعِدًا فَتُخْلِفْهُ } { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِسَنَدٍ فِيهِ ضَعْفٌ. [1].

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“உன் சகோதரருடன் தர்க்கம் செய்யாதே; அவருடன் (எல்லை மீறி) கேலி செய்யாதே; மேலும், நீ மீறும் வாக்குறுதியை அவருக்கு அளிக்காதே.”

இதை திர்மிதி பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்.

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { خَصْلَتَانِ لَا يَجْتَمِعَانِ فِي مُؤْمِنٍ: الْبُخْلُ، وَسُوءُ الْخُلُقِ } أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَفِي سَنَدِهِ ضَعْفٌ. [1]

அபு ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள்:
“ஒரு மூமினிடம் இரண்டு குணங்கள் ஒன்று சேராது; கஞ்சத்தனமும் தீய குணமும்.”
இதை அத்-திர்மிதி பதிவு செய்துள்ளார். இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் பலவீனம் உள்ளது.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: { الْمُسْتَبَّانِ مَا قَالَا، فَعَلَى الْبَادِي، مَا لَمْ يَعْتَدِ الْمَظْلُومُ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“இருவர் ஒருவரையொருவர் தூற்றிக்கொள்ளும்போது, பாதிக்கப்பட்டவர் வரம்பு மீறாத வரை, அவர்கள் கூறும் வார்த்தைகளின் குற்றம் முதலில் ஆரம்பித்தவர் மீதே சாரும்.” ஆதாரம்: முஸ்லிம்.

وَعَنْ أَبِي صَرْمَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ ضَاَّ مُسْلِمًا ضَاَّ اللَّهُ، وَمَنْ شَاَقَّ مُسْلِمًا شَقَّ اللَّهُ عَلَيْهِ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنَهُ. [1]

அபு ஸிர்மா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“எவர் ஒரு முஸ்லிமுக்குத் தீங்கு இழைக்கிறாரோ, அவருக்கு அல்லாஹ் தீங்கு இழைப்பான்; மேலும், எவர் ஒரு முஸ்லிமுக்குச் சிரமம் அளிக்கிறாரோ, அவருக்கு அல்லாஹ் சிரமம் அளிப்பான்.”
இதை அபு தாவூத் மற்றும் அத்-திர்மிதீ ஆகியோர் அறிவிக்கிறார்கள். மேலும் அத்-திர்மிதீ அவர்கள் இதை ஹஸன் என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

وَعَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ اللَّهَ يُغْضُ الْفَاحِشَ الْبَذِيءَ } أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ. [1].

நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஆபாசமான (செயல்களில் ஈடுபடுபவரையும் அல்லது ஆபாசமாகப் பேசுவரையும்) மற்றும் கெட்ட வார்த்தை பேசுவரையும் வெறுக்கிறான்.

وَلَهُ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَفَعَهُ -: { لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ، وَلَا اللَّعَّانِ، وَلَا الْفَاحِشِ، وَلَا الْبَذِيءِ } وَحَسَنَهُ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ، وَرَجَّحَ الدَّارَقُطْنِيُّ وَقُفَّهُ..

இப்போது மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: (நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் கூறினார்கள்:) “ஒரு முஃமின் (இறைநம்பிக்கையாளர்) பழித்துரைப்பவனாகவோ (குறை கூறுபவனாகவோ), சபிப்பவனாகவோ, ஆபாசமான (பேச்சுடைய)வனாகவோ அல்லது இழிவான சொற்களைப் பேசுவனாகவோ இருக்க மாட்டான்.”

இதை அத்திர்மிதீ அவர்கள் அறிவித்து, ஹஸன் என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள். அல்-ஹாக்கிம் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் என்றும், அத்-தாரகுத்னீ அவர்கள் இது மவ்கூஃப் (நபித்தோழர் கூற்று) என்பதே மேலானது என்றும் கூறியுள்ளார்கள்.

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا تَسْبُوا الْأَمْوَاتَ؛ فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا } أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ. [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்:

“இறந்தவர்களைத் திட்டாதிர்கள், அவர்கள் தாங்கள் முற்படுத்திய (செயல்களின்) பலனை ஏற்கனவே அடைந்துவிட்டார்கள்.” இதை அல்-புகாரி அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்.

وَعَنْ حُذَيْفَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَا يَدْخُلُ
الْجَنَّةَ قَتَاتٌ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)
அவர்கள் கூறினார்கள்:

“கோள் சொல்பவன் சொர்க்கத்தில் நுழைய மாட்டான்.”

1506

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ كَفَّ
غَضَبَهُ, كَفَّ اللَّهُ عَنْهُ عَذَابَهُ } أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ. [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக
அறிவித்தார்கள்:

“யார் தன் கோபத்தை அடக்கிக்கொள்கிறாரோ, அல்லாஹ் தனது
தண்டனையை அவரை விட்டும் (மறுமை நாளில்) விலக்கிக்கொள்வான்.”
இதை அத்-தபரானீ அவர்கள் அல்-அவ்ஸத்தில் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

1507

:

وَلَهُ شَاهِدٌ: مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ عِنْدَ ابْنِ أَبِي الدُّنْيَا. [1].

அதற்கு (முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட ஹதீஸிற்கு) ஒரு ஷாஹித் (ஆதாரச்
செய்தி) உள்ளது: இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸிலிருந்து, இப்னு
அபீ அத்துன்யாவிடம் (பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது).

1508

:

وَعَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - {
يَدْخُلُ الْجَنَّةَ خَبٌّ, وَلَا بَخِيلٌ, وَلَا سَيِّئُ الْمَلَكَةِ } أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ, وَفَرَّقَهُ حَدِيثَيْنِ, وَفِي
إِسْنَادِهِ ضَعْفٌ. [1].

அபுபக்ர் அஸ்-ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின்
தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“சூழ்ச்சிக்காரனும் (வஞ்சகனும்), கஞ்சனும், தன் அதிகாரத்தின் கீழ்

உள்ளவர்களை (அதாவது, அடிமைகள், பணியாளர்கள் அல்லது பிறரை) மோசமாக நடத்துபவனும் சொர்க்கத்தில் நுழைய மாட்டார்கள்.” இதை அத்திர்மிதி அவர்கள் இரண்டு தனித்தனி அறிவிப்புகளில் அறிவித்துள்ளார்கள், மேலும் அதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் பலவீனம் உள்ளது.

1509

:

وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ تَسَمَّعَ حَدِيثَ قَوْمٍ, وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ, صُبَّ فِي أُذُنِهِ أَلَّا تُكْفَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ } يَعْنِي: الرَّصَاصَ. أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ. [1].

இப்போது அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யாரேனும் ஒரு கூட்டத்தினரின் பேச்சை, அவர்கள் (அவர் ஒட்டுக் கேட்பதை) விரும்பாத நிலையில் ஒட்டுக் கேட்டால், மறுமை நாளில் அவரது காதுகளில் 'அல்-ஆனூக்' (அதாவது உருக்கப்பட்ட ஈயம்) ஊற்றப்படும்.” (நூல்: அல்-புகாரி)

1510

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { طُوبَى لِمَنْ شَغَلَهُ عَيْبُهُ عَنْ عُيُوبِ النَّاسِ } أَخْرَجَهُ الْبَرْقِيُّ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ. [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“பிற மக்களின் குறைகளைக் கவனிப்பதை விடுத்து, தம் குறைகளில் கவனம் செலுத்துபவர் பாக்கியம் பெற்றவர் (அவருக்கு சுவனத்தில் 'தூபா' எனும் மரத்தின் நிழல் அல்லது மகத்தான நற்கூலி உண்டு).”

இதை அல்-பஸ்ஸார் அவர்கள் ஒரு நல்ல அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்கள்.

1511

:

وَعَنْ ابْنِ عُثْمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ تَعَاظَمَ فِي نَفْسِهِ, وَاخْتَالَ فِي مَشِيئِهِ, لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانِ } أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ وَرِجَالُهُ

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“யார் தன்னைத்தானே பெருமைப்படுத்திக் கொண்டு, கர்வத்துடன் நடக்கிறாரோ, அவர் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கும்போது அவன் அவர் மீது கோபங்கொண்டிருப்பான்.”

நம்பகமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அல்-ஹாகிம் இதை அறிவித்துள்ளார்.

1512

:

وَعَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْعَجَلَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ } أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَقَالَ: حَسَنٌ. [1].

சஹல் பின் சஅத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அவசரம் (அதாவது, சிந்தனையற்ற அல்லது கவனக்குறைவான செயல்) ஷைத்தானிடமிருந்து வருகிறது.” இதை அத்-திரிமிதீ அறிவித்து, ஹஸன் என தரப்படுத்தியுள்ளார்.

1513

:

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الشُّؤْمُ: سُوءُ الْخُلُقِ } أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ وَفِي إِسْنَادِهِ ضَعْفٌ. [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “துற்சகுனம் (என்பது ஒரு பொருளில் இல்லை; மாறாக அது) கெட்ட குணமாகும்.” இதனை அஹ்மத் பதிவிட்டுள்ளார்; இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் பலவீனம் உள்ளது.

1514

:

وَعَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ اللَّعَّانِينَ لَا يَكُونُونَ شُفَعَاءَ، وَلَا شُهَدَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அபு அத்-தர்தா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

“சபிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டவர்கள் மறுமை நாளில் பரிந்துரை செய்பவர்களாகவோ, சாட்சிகளாகவோ (அதாவது, அவர்களின் சாட்சியம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது) இருக்க மாட்டார்கள்.”

இதை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

1515

⋮

وَعَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ عَيَّرَ أَخَاهُ بِذَنْبٍ, لَمْ يَمُتْ حَتَّى يَعْمَلَهُ } أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ وَحَسَنَهُ, وَسَنَدُهُ مُنْقَطِعٌ. [1].

முஆத் இப்னு ஜபல் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“யாரேனும் தனது சகோதரனை (ஒரு முஸ்லிமை அல்லது மனிதனை) ஒரு பாவத்திற்காக பழித்துரைத்து இழிவுபடுத்தினால், தாமும் அந்தப் பாவத்தைச் செய்யாமல் அவர் மரணிக்க மாட்டார்.”

இதை திர்மிதீ அவர்கள் பதிவுசெய்து, ஹஸன் தரத்தில் உள்ளது எனத் தரம் பிரித்துள்ளார்கள். மேலும் இதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் துண்டிக்கப்பட்டதாகும்.

1516

⋮

وَعَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ, عَنْ أَبِيهِ, عَنْ جَدِّهِ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { وَيْلٌ لِلَّذِي يُحَدِّثُ, فَيَكْذِبُ; لِيُضْحَكَ بِهِ الْقَوْمُ, وَيْلٌ لَهُ, ثُمَّ وَيْلٌ لَهُ } أَخْرَجَهُ الثَّلَاثَةُ, وَإِسْنَادُهُ قَوِيٌّ. [1].

பஹ்ஸ் இப்னு ஹகீம் அவர்கள், தனது தந்தை வழியாக, அவரது பாட்டனார் (முஆவியா இப்னு ஹைதா அல்-குஷைரி ரழி) அவர்களைத் தொட்டும் அறிவிப்பதாவது: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மக்களைச் சிரிக்க வைப்பதற்காகப் பேசும்போது பொய் சொல்பவனுக்குக் கேடு (அல்லது நரகத்திலுள்ள ஒரு பள்ளத்தாக்கு) உண்டாகட்டும், அவனுக்குக் கேடு உண்டாகட்டும்! அவனுக்குக் கேடு உண்டாகட்டும்!” இதனை மூன்று இமாம்கள் பலமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்கள்.

1517

⋮

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { كَفَّارَةٌ مَنْ اغْتَبَتُهُ أَنْ تَسْتَغْفِرَ لَهُ } رَوَاهُ الْحَارِثُ بْنُ أَبِي أُسَامَةَ بِسَنَدٍ ضَعِيفٍ. [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள்:

“ஒருவரைப் பற்றிப் புறம் பேசியதற்கான பரிகாரம் (அதாவது, உமது பாவத்திற்கான பரிகாரம்), அவருக்காக (அல்லாஹ்விடம்) பாவமன்னிப்பு கோருவதாகும்.” இதை அல்-ஹாரிஸ் பின் அபு உஸாமா அவர்கள் பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்கள்.

1518

:

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَبْغَضُ الرَّجَالَ إِلَى اللَّهِ أَلَدُ الْخَصِمِ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்விடத்தில் மக்களிலேயே மிகவும் வெறுப்புக்குரியவர், (உண்மையை விட்டு விலகி, அநியாயமாக) பிடிவாதமாக வாதம் செய்பவர் ஆவார்.” இதை முஸ்லிம் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

1519

:

عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ, فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ, وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ, وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ, وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ, حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِّيقًا, وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ, فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ, وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ, وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ, وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ, حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நீங்கள் உண்மையைக் கடைப்பிடியுங்கள், ஏனெனில் உண்மை நன்மைக்கு (நற்குணங்களுக்கும், நற்செயல்களுக்கும்) வழிகாட்டுகிறது, நன்மை சொர்க்கத்திற்கு வழிகாட்டுகிறது. மேலும், ஒரு மனிதர் தொடர்ந்து உண்மையே பேசி, உண்மையைத் தனது நோக்கமாகக் கொள்ளும்போது, அவர் அல்லாஹ்விடம் உண்மையாளர் (சித்தீக்) என்று பதிவு

செய்யப்படுகிறார். நீங்கள் பொய்யைத் தவிர்ந்து கொள்ளுங்கள், ஏனெனில் பொய் பாவச்செயலுக்கு (அக்கிரமத்திற்கும், ஒழுக்கக்கேட்டிற்கும்) வழிகாட்டுகிறது, பாவச்செயல் நரகத்திற்கு வழிகாட்டுகிறது. மேலும், ஒரு மனிதர் தொடர்ந்து பொய்யே பேசி, பொய்யைத் தனது நோக்கமாகக் கொள்ளும்போது, அவர் அல்லாஹ்விடம் பொய்யர் (கத்தாப்) என்று பதிவு செய்யப்படுகிறார்.”

(புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1520

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

ஊகங்களை (குறிப்பாக தீய எண்ணங்களை) விட்டும் தவிர்ந்து கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், ஊகமானது (மனிதர்களின்) பேச்சுகளிலேயே மிகவும் பொய்யானதாகும்.

1521

:

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِيَّاكُمْ وَالْجُلُوسَ بِالطَّرِيقَاتِ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا لَنَا بُدٌّ مِنْ مَجَالِسِنَا; نَتَحَدَّثُ فِيهَا. قَالَ: فَأَمَّا إِذَا أَبَيْتُمْ، فَأَعْطُوا الطَّرِيقَ حَقَّهُ. قَالُوا: وَمَا حَقُّهُ? قَالَ: غَضُّ الْبَصَرِ، وَكُفُّ الْأَذَى، وَرَدُّ السَّلَامِ، وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ، وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ. } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

அபூ சயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“சாலைகளில் (அமர்ந்து) இருப்பதை விட்டும் உங்களை நான் எச்சரிக்கிறேன் (தவிர்ந்து கொள்ளுங்கள்).” அப்போது மக்கள், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே, நாங்கள் (சமூகமாக) கூடிப் பேசிக்கொள்ளும் எங்கள் அமர்விடங்களை எங்களால் தவிர்க்க முடியாது’ என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்), “சரி, நீங்கள் (அங்கு அமர்வதை) விட மறுத்தால் (அல்லது தவிர்க்க முடியாமல் அமர்ந்தால்), சாலைக்கு அதன் உரிமையைக் கொடுங்கள்” என்று கூறினார்கள். அவர்கள், ‘அதன் உரிமை என்ன?’ என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்) பதிலளித்தார்கள், “(அந்நியப் பெண்களைப் பார்ப்பதிலிருந்து) பார்வையைத் தாழ்த்துவது, (மற்றவர்களுக்கு) தீங்கு விளைவிப்பதைத் தவிர்ப்பது, ஸலாமுக்கு பதிலளிப்பது, நன்மையை ஏவுவது (மஃரூஃப்) மற்றும் தீமையைத் தடுப்பது (முன்கர்).” (புகாரி, முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1522

:

وَعَنْ مُعَاوِيَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا، يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

முஆவியா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ் யாருக்கு நன்மையை நாடுகிறானோ, அவனுக்கு மார்க்கத்தில் ஆழ்ந்த அறிவை (மற்றும் புரிதலை) வழங்குகிறான்.” (இந்த ஹதீஸ்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1523

:

وَعَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَا مِنْ شَيْءٍ فِي الْمِيزَانِ أَثْقَلُ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ. [1].

அபூ அத்-தர்தா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “தராசில் நற்குணத்தை விடக் கனமானது எதுவும் இல்லை.” இதனை அபூ தாவூத் மற்றும் திர்மிதீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். மேலும் திர்மிதீ இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

1524

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْخِيَاءُ مِنْ الْإِيمَانِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஹயா (நாணம், வெட்கம், வெட்க உணர்வு, கூச்சம்) ஈமானின் ஒரு பகுதியாகும்." (இமாம் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1525

:

وَعَنْ أَبِي مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى: إِذَا لَمْ تَسْتَحْ, فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ } أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ. [1].

அபு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "முந்தைய நபித்துவத்தின் வார்த்தைகளிலிருந்து மக்கள் அறிந்துகொண்ட விஷயங்களில் ஒன்று: "உனக்கு வெட்கம் இல்லையென்றால், நீ விரும்பியதைச் செய்துகொள் (அதன் விளைவுகளைச் சந்திப்பாய்)." என்பதுதான்."

1526

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ, وَفِي كُلِّ خَيْرٍ, إِحْرَصٌ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ, وَاسْتِعْنِ بِاللَّهِ, وَلَا تَعْزُزْ, وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا, وَلَكِنْ قُلْ: قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ; فَإِنَّ لَوْ تَفْتَحَ عَمَلَ الشَّيْطَانِ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“பலவீனமான முஃமினை விட பலமான முஃமின் அல்லாஹ்வுக்கு மிகவும் சிறந்தவராகவும் பிரியமானவராகவும் இருக்கிறார்; ஆயினும் அவர்கள் இருவரிலும் நன்மை இருக்கிறது. உனக்கு நன்மை பயப்பவற்றில் பேரார்வம் கொள், அல்லாஹ்விடம் உதவி தேடு, மேலும் தளர்ந்துவிடாதே. உனக்கு ஏதேனும் (விரும்பத்தகாத) ஒன்று ஏற்பட்டால், ‘நான் இன்னின்னதைச் செய்திருந்தால், இன்னின்னது நடந்திருக்குமே’ என்று கூறாதே. மாறாக, ‘கத்த(ர)ல்லாஹு வமா ஷாஅ ஃபஅல்’ (அல்லாஹ் விதித்தான்; அவன் நாடியதைச் செய்தான்) என்று கூறு. ஏனெனில் ‘நான் செய்திருந்தால் என்ற

அந்தச் சொல்' ஷைத்தானின் செயல்களுக்கு ஒரு வழியைத் திறக்கிறது.”
முஸ்லிம் அறிவித்தார்கள்.

1527

⋮

وَعَنْ عِيَّاضِ بْنِ حِمَارٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا, حَتَّى لَا يَنْغِي أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ, وَلَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

இயாத் பின் ஹிமார் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“நிச்சயமாக அல்லாஹ், 'நீங்கள் பணிவாக இருங்கள். உங்களில் ஒருவர் மற்றவர் மீது வரம்பு மீறவோ (அநீதி இழைக்கவோ), ஒருவருக்கொருவர் பெருமையடித்துக் கொள்ளவோ (தற்பெருமை கொள்ளவோ) கூடாது' என்று எனக்கு வஹீ (இறைச்செய்தி) அறிவித்தான்.”
இதனை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

1528

⋮

وَعَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { مَنْ رَدَّ عَنْ عَرْضِ أَخِيهِ بِالْغَيْبِ, رَدَّ اللَّهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ } أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ, وَحَسَنُهُ. [1].

அபு அத்-தர்தா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"யார் தனது சகோதரர் இல்லாதபோது அவருடைய கண்ணியத்தை (அவருக்கு எதிராகப் பேசப்படும் அவதூறுகளிலிருந்து) தடுத்து நிறுத்தினால், மறுமை நாளில் அல்லாஹ் அவனுடைய முகத்தை நரக நெருப்பிலிருந்து பாதுகாப்பான்."

இதனை அத்-திர்மிதி அவர்கள் பதிவுசெய்து, இதனை ஹஸன் தரமுடையது எனக் கூறியுள்ளார்கள்.

1529

⋮

وَلِأَحْمَدَ, مِنْ حَدِيثِ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدَ نَحْوُهُ. [1].

அஹ்மத் (இமாம் அஹ்மத் இப்னு ஹன்பல்) அவர்கள், அஸ்மா பின்த் யஸீத் (ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பு வழியாக, இதே போன்ற ஒரு ஹதீஸைப் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

1530

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَا نَقَصْتُ صَدَقَةً مِنْ مَالٍ, وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا, وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“ஸதகா செல்வத்தைக் குறைப்பதில்லை. அல்லாஹ் ஒரு அடியானுக்கு மன்னிப்பின் மூலம் கண்ணியத்தைத் தவிர வேறெதையும் அதிகப்படுத்துவதில்லை. மேலும், அல்லாஹ்வுக்காக யார் பணிந்து நடக்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவரை (அந்தஸ்தில்) உயர்த்துகிறான்.” ஆதாரம்: முஸ்லிம்.

1531

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { يَا أَيُّهَا النَّاسُ! أَفْشُوا السَّلَامَ, وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ, وَأَطْعَمُوا الطَّعَامَ, وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ, تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ } أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ. [1].

அப்துல்லாஹ் பின் ஸலாம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மக்களே! ஸலாமைப் பரப்புவர்கள் (ஒருவருக்கொருவர் முகமன் கூறுங்கள்), உறவினர்களுடன் உறவைப் பேணுங்கள், (தேவையுடையோருக்கு) உணவளியுங்கள், மக்கள் உறங்கும்போது இரவில் தொழுங்கள். (இவற்றைச் செய்தால்) நீங்கள் நிம்மதியாக சொர்க்கத்தில் நுழைவீர்கள்.”

1532

:

وَعَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الدِّينُ النَّصِيحَةُ ثَلَاثًا. قُلْنَا: لِمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ }

أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

தமீம் அத்-தாரி (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “மார்க்கம் என்பது நஸீஹத் (நல்விருப்பம், நேர்மையான ஆலோசனை) ஆகும்” என்று (மூன்று முறை) கூறினார்கள். நாங்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! யாருக்கு?” என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள், “அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய வேதத்திற்கும், அவனுடைய தூதருக்கும், முஸ்லிம்களின் தலைவர்களுக்கும், முஸ்லிம்களின் பொதுமக்களுக்கும்” என்று பதிலளித்தார்கள்.

1533

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَكْثَرُ مَا يُدْخِلُ الْجَنَّةَ تَقْوَى اللَّهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ } أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ. [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “சொர்க்கத்தில் (மனிதர்களை) அதிகமாக நுழைவிப்பது அல்லாஹ்வின் மீதான இறையச்சமும் நற்குணமும் ஆகும்.” இதனை அத்-திர்மிதீ பதிவு செய்துள்ளார். மேலும் அல்-ஹாகிம் இதனை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்.

1534

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّكُمْ لَا تَسْعَوْنَ النَّاسَ بِأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ لِيَسْعَهُمْ بَسْطُ الْوَجْهِ، وَحُسْنُ الْخُلُقِ } أَخْرَجَهُ أَبُو يَعْلَى، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ. [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்ததாவது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நிச்சயமாக, உங்கள் செல்வங்களைக் கொண்டு உங்களால் மக்களை அரவணைக்க (அனைவரையும் சென்றடைய) முடியாது; ஆனால், மலர்ந்த முகத்தைக் கொண்டும், நற்குணத்தைக் கொண்டும் அவர்களை அரவணைக்கட்டும் (அனைவரையும் சென்றடையட்டும்).” இதை அபு யஃலா அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள், மேலும் அல்-ஹாக்கிம் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் எனத் தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1535

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْمُؤْمِنُ مِرْآةُ الْمُؤْمِنِ } أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ. [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரு மூமின் (இறைநம்பிக்கையாளர்) மற்றொரு மூமினுக்குக் கண்ணாடியாவார் (அதாவது, அவனது குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி, நல்லொழுக்கங்களைப் பிரதிபலித்து, அவனைச் சீர்திருத்தி, அவனுக்கு வழிகாட்டியாக இருப்பான்).”
இதை அபூ தாவூத் அவர்கள் நல்ல அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

1536

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْمُؤْمِنُ الَّذِي يُخَالِطُ النَّاسَ, وَيُصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ خَيْرٌ مِنَ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ وَلَا يُصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ } أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ, وَهُوَ عِنْدَ التِّرْمِذِيِّ: إِلَّا أَنَّهُ لَمْ يُسَمِّ الصَّحَابِيَّ. [1].

இப்னு உமர் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“மக்களுடன் கலந்து பழகி, அவர்களின் தொல்லைகளைப் பொறுத்துக் கொள்பவரே (அதாவது, சமூகத்தில் பங்கெடுத்து, அதன் சவால்களை எதிர்கொள்பவரே) மக்களுடன் கலக்காமலும், அவர்களின் தொல்லைகளைப் பொறுத்துக் கொள்ளாமலும் இருப்பவரை விடச் சிறந்தவர் ஆவார்.”
இதை இப்னு மாஜா அவர்கள் ஹஸன் (நம்பகமான) அறிவிப்பாளர் தொடருடன் அறிவித்துள்ளார்கள். இது திர்மிதீயிலும் உள்ளது, ஆனால் அவர் ஸஹாபியின் பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை.

1537

:

وَعَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { اللَّهُمَّ كَمَا أَحْسَنْتَ خُلُقِي, فَحَسِّنْ خُلُقِي } رَوَاهُ أَحْمَدُ وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ [1].

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “அல்லாஹும்ம கமா அஹ்ஸன்த ஃகல்கீ, ஃபஹஸ்ஸின் ஃகுலுக்” (அல்லாஹ்வே! நீ என் தோற்றத்தை (அல்லது படைப்பை) அழகாக்கியது போன்று, என் குணத்தையும் (நன்னடத்தையையும்) அழகாக்குவாயாக!) என்று

கூறினார்கள். இதனை அஹ்மத் பதிவு செய்துள்ளார்; இப்னு ஹிப்பான் இதனை சரியானது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1538

:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { يَقُولُ اللَّهُ - تَعَالَى - : أَنَا مَعَ عَبْدِي مَا ذَكَرَنِي, وَتَحَرَّكَتْ بِي شَفَتَاهُ } أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ, وَذَكَرَهُ الْبُخَارِيُّ تَعْلِيلًا. [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"உயர்வானான அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'என் அடியான் என்னை நினைவுகூரும் வரையிலும், அவனது உதடுகள் என் நினைவால் அசையும் வரையிலும் நான் அவனுடன் இருக்கிறேன்.'"

இதை இப்னு மாஜா அறிவித்துள்ளார்கள்; இப்னு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள். மேலும் அல்புகாரீ இதனை 'தஅலீக்'காகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

1539

:

وَعَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَا عَمِلَ ابْنُ آدَمَ عَمَلًا أَتَجَى لَهُ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ } أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ, وَالطَّبْرَانِيُّ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ. [1].

முஆத் இப்னு ஜபல் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மனிதன், அல்லாஹ்வின் வேதனையிலிருந்து தன்னைக் காத்துக்கொள்ள, அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதை விடச் சிறந்த எந்த செயலையும் செய்வதில்லை." இதை இப்னு அபீ ஷைபா மற்றும் அத்-தபரானீ ஆகியோர் நல்ல அறிவிப்பாளர் தொடருடன் பதிவு செய்துள்ளனர்.

1540

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا, يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا حَفَّتْ بِهِمُ الْمَلَائِكَةُ, وَعَشِيَّتُهُمُ الرَّحْمَةُ, وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ

عَنْهُ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ [1].

அல்லாஹ்வை நினைவுகூர்ந்து ஒரு சபையில் மக்கள் அமர்ந்தால், அவர்களை வானவர்கள் சூழ்ந்துகொள்ளாமலும், கருணை அவர்களை மூடிக்கொள்ளாமலும், அல்லாஹ் அவனிடம் உள்ள (உயர்ந்த) சபையினிடம் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடாமலும் இருப்பதில்லை.

1541

:

وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَا تَعْدَقَوْهُمُ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ، وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ } أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَقَالَ: حَسَنٌ. [1].

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"எந்தவொரு கூட்டத்திலும் (அல்லது அமர்விலும்) மக்கள் அமர்ந்து, அதில் அல்லாஹ்வை நினைவு கூராமலும் (அவனைப் புகழாமலும்), நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஸலவாத் (சாந்தி மற்றும் அருளை) கூறாமலும் இருந்தால், அது மறுமை நாளில் அவர்களுக்கு கைசேதமாக (வருத்தமாகவும், நஷ்டமாகவும்) அமைந்து விடும்." இதனை திர்மிதீ அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள். மேலும் இது 'ஹஸன்' தரத்தில் உள்ள ஹதீஸ் என்றும் கூறியுள்ளார்கள்.

1542

:

وَعَنْ أَبِي أَيُّوبَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ عَشْرَ مَرَّاتٍ، كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَةَ أَنْفُسٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

அபூ அய்யூப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"யார் பத்து முறை, 'லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு, வஹ்தஹு லா ஷரீக்க லஹு' (வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை; அவன் தனித்தவன்; அவனுக்கு யாதொரு இணையுமில்லை) என்று கூறுகிறாரோ, அவர் இஸ்மாயீல் (அலை) அவர்களின் சந்ததியினரில் நான்கு பேரை அடிமைத்தளையிலிருந்து விடுவித்தவர் போன்றவராவார்." (இந்த ஹதீஸ்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ مِائَةً مَرَّةً حُطَّتْ خَطَايَاهُ، وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1]

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யார் நூறு முறை, ‘சுப்ஹானல்லாஹி வபிஹம்திஹி’ என்று கூறுகிறாரோ, அவருடைய பாவங்கள் (அவரிடமிருந்து) நீக்கப்படும் (மன்னிக்கப்படும்), அவை கடல் நுரையின் அளவிற்கு இருந்தாலும் சரியே.” (இமாம் புகாரி மற்றும் முஸ்லிம் ஆகியோரால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

وَعَنْ جُوَيْرِيَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ قَالَتْ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { لَقَدْ قُلْتُ بَعْدَ أَنْ أُرْبَعَ كَلِمَاتٍ، لَوْ وَزَنْتُ بِمَا قُلْتُ مِنْذُ الْيَوْمِ لَوْ زَنْتُهُنَّ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

ஜுவைரியா பின்த் அல்-ஹாரித் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள்: “உன்னைப் பிரிந்து சென்ற பிறகு நான் நான்கு வார்த்தைகளைக் கூறினேன். இன்று (முழுவதும்) நீ ஓதியவற்றுடன் அவற்றை எடைபோட்டால், அவையே கனமானவையாக இருக்கும்:

“சுப்ஹானல்லாஹி வபிஹம்திஹி, அதத கல்கிஹி, வரிளா நஃப்ஸிஹி, வஸினத அர்ஷிஹி, வமிதாத கலிமாதிஹி”

(இதன் பொருள்: அல்லாஹ் தூய்மையானவன்; அவனைப் போற்றிப் புகழ்கிறேன். அவனது படைப்புகளின் எண்ணிக்கை அளவிற்கும், அவனது திருப்திக்கும், அவனது அரியாசனத்தின் (அர்ஷின்) எடைக்கும், அவனது வார்த்தைகளின் மைக்கும் நிகராக).”

இதனை முஸ்லிம் அறிவிக்கிறார்கள்.

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ, وَشُحَّانَ اللَّهِ, وَاللَّهُ أَكْبَرُ, وَالْحَمْدُ لِلَّهِ, وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ } أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ, وَالْحَاكِمُ. [1].

அபூ ஸயீத் அல் குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நிலையான நற்செயல்கள் (என்பவை): ‘லா இலாஹ இல்லல்லாஹ், ஸுப்ஹானல்லாஹ், வல்லாஹு அக்பர், வல்ஹம்துலில்லாஹ், வலா ஹவ்ல வலா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹ்’ (ஆகிய இந்த வார்த்தைகளைக் கூறுவதாகும்).”

இதனை அன்-நஸாயீ அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள். இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் இதனை ஸஹீஹ் என்று தரம் பிரித்துள்ளார்கள்.

1546

:

وَعَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ أَرْبَعٌ, لَا يُضْرُكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأَتْ: شُحَّانَ اللَّهِ, وَالْحَمْدُ لِلَّهِ, وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ, وَاللَّهُ أَكْبَرُ } أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

சமுரா பின் ஜுன்துப் (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள்:

“அல்லாஹ்விற்கு மிகவும் விருப்பமான வார்த்தைகள் நான்கு: ‘ஸுப்ஹானல்லாஹ், வல்ஹம்துலில்லாஹ், வ லா இலாஹ இல்லல்லாஹ், வல்லாஹு அக்பர்’. அவற்றில் எதை நீங்கள் முதலில் கூறினாலும் உங்களுக்கு எந்தத் தீங்கும் இல்லை (அல்லது எந்தப் பாதிப்பும் இல்லை).” இதை முஸ்லிம் அறிவித்துள்ளார்கள்.

1547

:

وَعَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَيْسٍ! أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ? لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ } مَتَّفَقٌ عَلَيْهِ [1]

அபூ முஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், “ஓ அப்துல்லாஹ் இப்னு கைஸ்! சுவனத்தின் புதையல்களில் ஒரு புதையலுக்கு நான் உமக்கு வழிகாட்டட்டுமா?” எனக் கேட்டார்கள். (அது) ‘லா ஹவ்ல வ லா குவ்வத்த இல்லா பில்லாஹ்’ (எனும் இறை நினைவுச் சொல்) ஆகும்.

1547

:

رَادِ النَّسَائِيُّ: { وَلَمْ يَجَأْ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ } [1]

இமாம் நஸாயீ அவர்கள் மேலதிகமாக அறிவித்துள்ளார்கள்: “அல்லாஹ்விடமிருந்து (வரும் தண்டனையிலிருந்து) அவனிடமேயன்றி வேறு தஞ்சம் இல்லை.”

1548

:

وَعَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: { إِنَّ الدُّعَاءَ هُوَ الْعِبَادَةُ } رَوَاهُ الْإِسْبَعُ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ. [1]

அந்-நுஃமான் இப்னு பஷீர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நிச்சயமாக பிரார்த்தனையே வழிபாடு ஆகும்.” இதனை நான்கு இமாம்கள் (அபூ தாவூத், திர்மிதி, நஸாயீ, இப்னு மாகா) பதிவு செய்துள்ளார்கள், மேலும் அத்-திர்மிதி இதனை ஸஹீஹ் என்று தரம் பிரித்துள்ளார்கள்.

1549

:

وَلَهُ مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ بَلْفُظٍ: { الدُّعَاءُ مُخُّ الْعِبَادَةِ } [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “துஆ (பிரார்த்தனை) வணக்கத்தின் மஜ்ஜை (அதாவது அதன் சாரம், உயிரோட்டம்) ஆகும்.”

1550

:

وَلَهُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَفَعَهُ: { لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ مِنَ الدُّعَاءِ } وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ. [1].

(இமாம் திர்மிதிக்குரிய அறிவிப்பில்) அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனையை விட கண்ணியமானது எதுவும் இல்லை.” இதை இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் அல்-ஹாகிம் ஆகியோர் ஸஹீஹ் என மதிப்பிட்டுள்ளனர்.

1551

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - {الدُّعَاءُ بَيْنَ
الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ لَا يُرَدُّ} {أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ، وَغَيْرُهُ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ، وَغَيْرُهُ. [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “பாங்குக்கும் இகாமத்திற்கும் இடையில் செய்யப்படும் பிரார்த்தனை நிராகரிக்கப்படுவதில்லை (மாறாக, அது அல்லாஹ்வால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்).” இதை நஸாய் மற்றும் பலரும் அறிவித்துள்ளனர், இப்னு ஹிப்பான் மற்றும் பலரும் இதை ஸஹீஹ் என தரப்படுத்தியுள்ளனர்.

1552

:

وَعَنْ سَلْمَانَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - {إِنَّ رَبَّكُمْ
حَيٌّ كَرِيمٌ، يَسْتَحْيِي مِنْ عَبْدِهِ إِذَا رَفَعَ إِلَيْهِ يَدَيْهِ أَنْ يَرُدَّهُمَا صِفْرًا} {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ، وَصَحَّحَهُ
النَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ. [1].

சல்மான் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நிச்சயமாக உங்கள் ரப் (அகிலங்களின் இறைவன்) வெட்கமுடையவனாகவும், தாராளமானவனாகவும் இருக்கிறான். அவனிடம் தனது அடியான் கைகளை ஏந்தும்போது (துஆச் செய்யும்போது), அவற்றை வெறுமையாகத் திருப்பித் தருவதற்கு அவன் வெட்கப்படுகிறான்.” இதை அந்-நஸாய்யைத் தவிர நான்கு இமாம்கள் அறிவித்துள்ளனர். அல்-ஹாகிம் அவர்கள் இதை ஸஹீஹ் என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1553

:

وَعَنْ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا مَدَّ يَدَيْهِ

فِي الدُّعَاءِ، لَمْ يَرُدَّهُمَا، حَتَّى يَمْسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ [1].

உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தனைக்காகத் தங்களின் கைகளை உயர்த்தினால் (அவ்வாறு செய்வது அவர்களின் வழக்கமாக இருந்தது), அவற்றைக் கொண்டு தங்களின் முகத்தைத் தடவிக்கொள்ளும் வரை அவற்றைக் கீழே இறக்கமாட்டார்கள்.’ இதை அத்-திர்மிதீ அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

1553

:

وَلَهُ شَوَاهِدٌ مِنْهَا: حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ: عَنْ أَبِي دَاوُدَ. [1] وَمَجْمُوعُهَا يَقْتَضِي أَنَّ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. [2].

இந்த ஹதீஸுக்கு (அல்லது அறிவிப்புக்கு) வலுவூட்டும் (ஷவாஹித் எனும்) வேறு சில அறிவிப்புகளும் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்று: இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்து, அபூதாவூத் (நூலில்) பதிவுசெய்த ஹதீஸாகும். இவை அனைத்தும் ஒன்றுசேர்ந்து, அது ‘ஹஸன்’ தரத்திலானது என்பதை (ஹதீஸ் அறிஞர்களின் கூற்றுப்படி) உறுதிப்படுத்துகின்றன.

1555

:

وَعَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلَاةً } أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ ابْنُ جَبَّانَ. [1].

இப்னு மஸ்ஊத் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“மறுமை நாளில் எனக்கு மிக நெருக்கமானவர்கள், என் மீது அதிகமாக ஸலவாத் (அதாவது, அருளையும் சாந்தியையும் வேண்டி பிரார்த்தனை) சொல்பவர்களே ஆவார்கள்.” இதனை திர்மிதீ அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள், மேலும் இப்னு ஹிப்பான் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் என தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1556

:

وَعَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ، أَنْ يَقُولَ الْعَبْدُ: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي، وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى

عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ
بِذُنُوبِي، فَاغْفِرْ لِي؛ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ { أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ. [1].

ஷத்தாத் இப்னு அவ்ஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின்
தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“பாவமன்னிப்புக் கோருதலின் தலைவன் (செயிதில் இஸ்திக்ஃபார்) ஆவது,
ஓர் அடியார் பின்வருமாறு கூறுவதாகும்:

“அல்லாஹும்ம அன்த ரப்பீ, ல இலாஹ இல்லா அன்த, கலக்குத்தனீ வ
அன அப்துக்க, வ அன அலா அஹ்திக்க வ வஅதிக்க மஸ்ததஃது, அவுது
பிக்க மின் ஷாரி மா ஸனஃது, அபுஉ லக்க பினிஃமதிக்க அலய்ய, வ
அபுஉ லக்க பிதம்பீ, ஃபக்ஃபிர் லீ, ஃபஇன்னஹு லா யக்ஃபிருத்-துனாப
இல்லா அன்த”

(பொருள்: அல்லாஹ்வே! நீயே என் இறைவன். உன்னைத் தவிர
வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாரும் இல்லை. நீயே என்னைப் படைத்தாய்;
நான் உன் அடியான். உனது உடன்படிக்கை (உன் கட்டளைகளுக்குக்
கட்டுப்படுவதாக நான் அளித்த வாக்குறுதி) மற்றும் உனது வாக்குறுதியின்
(எனக்கு நீ அளித்துள்ள நற்கூலி) மீது என்னால் இயன்றவரை நான்
நிலைத்திருக்கிறேன். நான் செய்த தீமையிலிருந்து உன்னிடம் பாதுகாப்புத்
தேடுகிறேன். நீ என் மீது பொழிந்த அருட்கொடையை நான் உன்னிடம்
ஒப்புக்கொள்கிறேன்; என் பாவத்தையும் நான் உன்னிடம் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.
எனவே என்னை மன்னிப்பாயாக! ஏனெனில், நிச்சயமாக உன்னைத் தவிர
வேறு யாரும் பாவங்களை மன்னிக்க முடியாது.)”

ஆதாரம்: அல்-புகாரி

1557

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
يَدْعُهُمْ إِلَى الْكَلِمَاتِ حِينَ يُمَسِّي وَحِينَ يُصْبِحُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي دِينِي، وَدُنْيَايَ،
وَأَهْلِي، وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، وَاحْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي،
وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي { أَخْرَجَهُ
النَّسَائِيُّ، وَابْنُ مَاجَه، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ. [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மாலையிலும் காலையிலும் இந்த
வார்த்தைகளைக் கூறத் தவறியதே இல்லை:

“அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுக்க அல்-ஆஃபியத ஃபீ தீனீ வ துன்யாய, வ அஹ்லீ வ மாலீ. அல்லாஹும்மஸ்தூர் அவ்ராதீ, வ ஆமின் ரவ்ஆத்தீ. வஹ்ஃபழ்னீ மின் பைனி யதைய்ய, வ மின் கல்ஃபீ, வ அன் யமீனீ, வ அன் ஷிமாலீ, வ மின் ஃபவ்கீ. வ அஹது பிஅழமதிக்க அன் உக்தால மின் தஹ்தீ.”

(பொருள்: ‘யா அல்லாஹ்! எனது மார்க்கத்திலும், எனது உலக வாழ்விலும், எனது குடும்பத்திலும், எனது செல்வத்திலும் உன்னிடம் நான் நல்வாழ்வை (மற்றும் பாதுகாப்பை) வேண்டுகிறேன். யா அல்லாஹ்! எனது குறைகளை (மற்றும் பலவீனங்களை) மறைப்பாயாக! எனது அச்சங்களை நீக்கி நிம்மதியளிப்பாயாக! (யா அல்லாஹ்!) எனக்கு முன்னாலிருந்தும், எனக்குப் பின்னாலிருந்தும், எனது வலப்பக்கமிருந்தும், எனது இடப்பக்கமிருந்தும், எனக்கு மேலிருந்தும் என்னைப் பாதுகாப்பாயாக! மேலும், எனக்குக் கீழிருந்து நான் (திடீரென) அழிக்கப்படுவதிலிருந்து (அல்லது எதிர்பாராத விதமாகத் தாக்கப்படுவதிலிருந்து) உனது மகத்துவத்தைக் கொண்டு நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.’”

இதனை நஸாயீ மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியோர் அறிவித்துள்ளார்கள். அல்-ஹாகிம் அவர்கள் இதனை ஸஹீஹ் என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

1558

:

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: {
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ, وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ, وَفَجْأَةِ نِقْمَتِكَ, وَجَمِيعِ سَخَطِكَ }
أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ. [1].

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு பிரார்த்தனை செய்வார்கள்: “அல்லாஹ்வே! உனது அருட்கொடை நீங்குவதை விட்டும், உனது ஆரோக்கியம் மாறுபடுவதை விட்டும் (அதாவது, நல்ல நிலையில் இருந்து கெட்ட நிலைக்கு மாறுவதை விட்டும்), உனது திடீர் தண்டனையை விட்டும், உனது அனைத்து விதமான கோபங்களை விட்டும் நான் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.”

1559

:

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلْبَةِ الدِّينِ, وَغَلْبَةِ الْعُدُوِّ, وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ } رَوَاهُ النَّسَائِيُّ,
وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ. [1].

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (பின்வருமாறு) கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள்:

“அல்லாஹும்ம இன்னீ அஷுது பிக்க மின் ஃகலபதித் தைனி, வ ஃகலபதில் அதுவ்வி, வ ஷமாததில் அஃதா”

“யா அல்லாஹ்! கடனின் ஆதிக்கத்திலிருந்தும் (அதனால் ஏற்படும் சிரமங்களிலிருந்தும்), எதிரியின் ஆதிக்கத்திலிருந்தும் (அவர்கள் என்னை வெல்வதிலிருந்தும்), எதிரிகள் (எனது துன்பத்தைக் கண்டு) மகிழ்ச்சியடைவதிலிருந்தும் நான் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.”

இதை நஸாய் அறிவித்துள்ளார், ஹாகிம் இதை ஸஹீஹ் என்று உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்.

1560

:

وَعَنْ بُرَيْدَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { سَمِعَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَجُلًا يَقُولُ:
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ, إِلَّا أَحَدُ الصَّمَدِ, الَّذِي لَمْ يَلِدْ, وَلَمْ
يُولَدْ, وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ. فَقَالَ "لَقَدْ سَأَلَ اللَّهُ بِاسْمِهِ الَّذِي إِذَا سِئِلَ بِهِ أُعْطِيَ, وَإِذَا دُعِيَ بِهِ
أُجَابَ } أَخْرَجَهُ الْأَرْبَعَةُ, وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ. [1].

புராதா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு மனிதர் இவ்வாறு கூறுவதைக் கேட்டார்கள்:

***“அல்லாஹும்ம! இன்னீ அஸ்அலுக்க பிஅன்னீ அஷ்ஹது அன்னக்க அன்தல்லாஹு லா இலாஹ இல்லா அன்த, அல்அஹதுஸ் ஸமது, அல்லத் லம் யலித், வலம் யூலத், வலம் யகுன் லஹு குஃபுவன் அஹத்.”**

(பொருள்: ‘யா அல்லாஹ்! நீயே அல்லாஹ் என்று நான் சாட்சி கூறுவதைக் கொண்டு உன்னிடம் நான் கேட்கிறேன்; உன்னைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை; நீயே தனித்தவன் (அல்-அஹத்), தேவையற்றவன் (அஸ்-ஸமத்), அவன் யாரையும் பெற்றெடுக்கவுமில்லை, யாராலும் பெற்றெடுக்கப்படவுமில்லை, மேலும் அவனுக்கு நிகராக எவருமில்லை.’)

அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “திண்ணமாக, அவர் அல்லாஹ்விடம் அவனது பெயரைக் கொண்டு கேட்டிருக்கிறார். அந்தப் பெயரைக் கொண்டு கேட்கப்பட்டால் அவன் கொடுக்கிறான், அந்தப் பெயரைக் கொண்டு பிரார்த்திக்கப்பட்டால் அவன் பதிலளிக்கிறான்” என்று கூறினார்கள்.

(இதனை நான்கு இமாம்களும் (அபு தாவூத், திர்மிதி, நஸாய், இப்னு மாஜா) பதிவுசெய்துள்ளனர் மற்றும் இப்னு ஹிப்பான் இதனை ஸஹீஹ் என்று தரப்படுத்தியுள்ளார்).

1561

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِذَا أَصْبَحَ، يَقُولُ: اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ } وَإِذَا أَمْسَى قَالَ مِثْلَ ذَلِكَ؛ إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: { وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ } أَخْرَجَهُ الْإِسْبَعَةُ. [1].

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் காலைப்பொழுதை அடைந்தால், (பின்வருமாறு) கூறுவார்கள்:

"அல்லாஹும்ம பிக அஸ்பஹ்னா, வபிக அம்ஸைனா, வபிக நஹ்யா, வபிக நமூது, வஇலைக்கன் நுஷூர்"

(பொருள்: யா அல்லாஹ்! உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் காலைப்பொழுதை அடைந்தோம்; உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் மாலைப்பொழுதை அடைந்தோம்; உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் வாழ்கிறோம்; உன்னைக் கொண்டே நாங்கள் மரணிக்கிறோம்; மேலும், (மரணத்திற்குப் பின்) மீண்டும் எழுப்பப்படுதல் உன்னிடமே ஆகும்.)

மாலையை அடைந்தால், இதைப் போன்றே கூறுவார்கள்; ஆனால் (இறுதியில் பின்வருமாறு) கூறுவார்கள்:

"வ இலைக்கல் மஸீர்"

(பொருள்: ...மேலும், உன்னிடமே எங்கள் மீளுதல் (இறுதித் திரும்புதல்) உள்ளது.)

இதனை நான்கு இமாம்கள் பதிவுசெய்துள்ளனர்.

1562

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ أَكْثَرُ دُعَاءِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் பிரார்த்தனைகளில் அதிகமானதாக (அடிக்கடி ஒதப்பட்டதாக) இது இருந்தது:

‘ரப்பனா ஆத்தினா ஃபித்-துன்யா ஹஸனதன், வஃபில் ஆகிரத்தி

ஹஸனதன், வக்கினா அதாபன்-னார்.’

(பொருள்: “எங்கள் இறைவா! எங்களுக்கு இவ்வுலகிலும் நன்மையைத் தந்தருள்வாயாக! மறுமையிலும் நன்மையைத் தந்தருள்வாயாக! மேலும் நரக நெருப்பின் வேதனையிலிருந்தும் எங்களைக் காத்தருள்வாயாக!”)

1563

:

وَعَنْ أَبِي مُوسَى الشَّعْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
يَدْعُو: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي، وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لِي جِدِّي، وَهَزْلِي، وَخَطِيئِي، وَعَمْدِي، وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا
أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَالْمُؤَخِّرُ، وَأَنْتَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [1].

அபு முஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் (பின்வருமாறு) பிரார்த்தனை செய்பவர்களாக
இருந்தார்கள்:

"அல்லாஹ்வே! என் தவறையும் (பாவத்தையும்), என் அறியாமையையும், என் காரியங்களில் நான் வரம்பு மீறியதையும், என்னைவிட நீ எதை நன்கறிவாயோ அதையும் எனக்கு மன்னிப்பாயாக. அல்லாஹ்வே! என் சீரியத்தன்மையையும் (நான் தீவிரமாக இருக்கும்போது செய்த தவறுகளையும்), என் விளையாட்டையும் (நான் விளையாட்டாக இருக்கும்போது செய்த தவறுகளையும்), என் பிழையையும் (அறியாமல் செய்த தவறுகளையும்), நான் வேண்டும் என்றே செய்ததையும் எனக்கு மன்னிப்பாயாக. இவை அனைத்தும் என்னிடத்தில் உள்ளன. அல்லாஹ்வே! நான் முற்படுத்தியதையும் (முன்னர் செய்த பாவங்களையும்), நான் பிற்படுத்தியதையும் (பின்னர் செய்யக்கூடிய பாவங்களையும்) அல்லது அதன் விளைவுகளையும், நான் மறைத்ததையும், நான் வெளிப்படுத்தியதையும், என்னைவிட நீ எதை நன்கறிவாயோ அதையும் எனக்கு மன்னிப்பாயாக. நீயே முற்படுத்துபவன்; நீயே பிற்படுத்துபவன். மேலும், நீயே அனைத்துப் பொருட்கள் மீதும் பேராற்றல் உடையவன்."

1564

:

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ:
اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عَصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي

أَخَّرْتِي الَّتِي إِلَيْهَا مَعَادِي, وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ, وَاجْعَلْ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ . [1] .

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (பின்வருமாறு) கூறுபவர்களாக இருந்தார்கள்:

“யா அல்லாஹ்! என் காரியங்களுக்குப் பாதுகாப்பாகவும் (அடிப்படையாகவும்) இருக்கும் என் மார்க்கத்தை எனக்காகச் சீராக்குவாயாக. மேலும், என் வாழ்வாதாரம் உள்ள இவ்வுலகை எனக்காகச் சீராக்குவாயாக (நன்மையானதாகவும், போதுமானதாகவும் ஆக்குவாயாக). மேலும், நான் மீள வேண்டியுள்ள என் மறுமையை எனக்காகச் சீராக்குவாயாக (வெற்றியும், நிம்மதியும் உள்ளதாக ஆக்குவாயாக). மேலும், இந்த வாழ்வை எனக்கு ஒவ்வொரு நன்மையையும் அதிகப்படுத்துவதாக (அதிக நற்செயல்கள் புரியும் வாய்ப்பாக) ஆக்குவாயாக. மேலும், என் மரணத்தை ஒவ்வொரு தீங்கிலிருந்தும் எனக்கு ஓர் ஓய்வாக (மற்றும் பாவங்களிலிருந்து விடுதலையாக) ஆக்குவாயாக.”

(நூல்: முஸ்லிம்)

1565

:

وَعَنْ أَنَسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: "اللَّهُمَّ إِنْفَعْنِي بِمَا عِلَّمْتَنِي, وَعَلِّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي, وَارْزُقْنِي عِلْمًا يَنْفَعُنِي } رَوَاهُ النَّسَائِيُّ, وَالْحَاكِمُ . [1] .

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவார்கள்: “அல்லாஹ்வே! நீ எனக்குக் கற்றுக்கொடுத்தவற்றைக் கொண்டு எனக்குப் பயனளிப்பாயாக, எனக்குப் பயனுள்ளவற்றை எனக்குக் கற்பிப்பாயாக, எனக்குப் பயனளிக்கும் அறிவை எனக்கு வழங்குவாயாக.” இதை அன்-நஸாயீ மற்றும் அல்-ஹாக்கிம் ஆகியோர் பதிவுசெய்துள்ளனர்.

1566

:

وَلِلَّتْرِ مَذْيِي: مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ نَحْوَهُ, وَقَالَ فِي آخِرِهِ: { وَرَزَقْنِي عِلْمًا, وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ, وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ حَالِ أَهْلِ النَّارِ } وَإِسْنَادُهُ حَسَنٌ . [1] .

திர்மிதீ அவர்கள், அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களிடமிருந்து (முன்னர் கூறப்பட்ட ஹதீஸின் கருத்தைப்) போன்ற ஒரு ஹதீஸை அறிவித்தார்கள். அதன் இறுதியில் (நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் அல்லது அபூ ஹுரைரா ரழி அவர்கள்) பின்வருமாறு கூறினார்கள்:

'وَرَزَيْنِي عِلْمًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ، وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ حَالِ أَهْلِ النَّارِ'

(இதன் பொருள்: 'மேலும் என் அறிவை அதிகரிப்பாயாக. எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும். நரகவாசிகளின் நிலையிலிருந்து நான் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.')

அதன் அறிவிப்பாளர் தொடர் 'ஹஸன்' (நல்லது) ஆகும்.

1567

:

وَعَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَّمَهَا هَذَا الدُّعَاءَ: }
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ
 الشَّرِّ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ
 عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَادَبَهُ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَمَا قَرَّبَ
 إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ، وَمَا قَرَّبَ مِنْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ
 تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي خَيْرًا { أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ، وَالْحَاكِمُ. [1].

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் எனக்கு இந்த துஆவைக் கற்றுக்கொடுத்தார்கள்:

{அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுக்க மினல் கைரி குல்லிஹி, ஆஜிலிஹி வ ஆஜிலிஹி, மா அலிம்து மின்ஹு வமா லம் அஃலம். வஅவுது பிக்க மினஷ் ஷர்ரி குல்லிஹி, ஆஜிலிஹி வ ஆஜிலிஹி, மா அலிம்து மின்ஹு வமா லம் அஃலம். அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுக்க மின் கைரி மா ஸஅலக்க அப்துக்க வ நபிய்யுக்க. வஅவுது பிக்க மின் ஷர்ரி மா ஆத பிஹி அப்துக்க வ நபிய்யுக்க. அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுக்கல ஜன்னத்த, வமா கர்ரப இலைஹா மின் கவ்லின் அவ் அமல். வஅவுது பிக்க மின் நாரி, வமா கர்ரப மின்ஹா மின் கவ்லின் அவ் அமல். வஅஸ்அலுக்க அன் தஜ்அல குல்ல களாயின் களைய்த்தஹு லீ கைரா.}

பொருள்:

“யா அல்லாஹ்! நன்மைகள் அனைத்தையும் - அதில் (இம்மையில்) விரைந்து கிடைப்பவை மற்றும் (மறுமையில்) தாமதமாகக் கிடைப்பவை, நான் அறிந்தவை மற்றும் நான் அறியாதவை ஆகிய அனைத்தையும் - உன்னிடம்

கேட்கிறேன். தீமைகள் அனைத்திலிருந்தும் - அதில் விரைந்து வருபவை மற்றும் தாமதமாக வருபவை, நான் அறிந்தவை மற்றும் நான் அறியாதவை ஆகிய அனைத்திலிருந்தும் - உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.

யா அல்லாஹ்! உன்னுடைய அடியாரும் நபியுமானவர் (முஹம்மத் ஸல்) உன்னிடம் கேட்ட நன்மையை நானும் உன்னிடம் கேட்கிறேன். உன்னுடைய அடியாரும் நபியுமானவர் எதிலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடினாரோ, அதிலிருந்து நானும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்.

யா அல்லாஹ்! நான் உன்னிடம் சொர்க்கத்தையும், அச்சொர்க்கத்திற்கு நெருக்கமாக்கும் சொல் அல்லது செயலையும் கேட்கிறேன். நரகத்திலிருந்தும், அந்நரகத்திற்கு நெருக்கமாக்கும் சொல் அல்லது செயலிலிருந்தும் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன். நீ எனக்கு விதித்த விதியனைத்தும் நன்மையாக அமையவேண்டுமென்று உன்னிடம் கேட்கிறேன்.”

1568

⋮

وَأُخْرِجَ الشَّيْخَانِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - { كَلِمَتَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ, خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ, ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ, سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ, سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ } [1]

அஷ்-ஷைகான் (இமாம் புகாரி மற்றும் இமாம் முஸ்லிம்) அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “இரண்டு சொற்கள் அளவற்ற அருளாளனுக்குப் பிரியமானவை, நாவுக்கு இலகுவானவை, தராசில் கனமானவை. அவை: 'சுப்ஹானல்லாஹி வபிஹம்திஹி' (அல்லாஹ்வைப் போற்றிப் புகழ்ந்து துதி செய்கிறேன்); 'சுப்ஹானல்லாஹில் அழீம்' (மகத்தான அல்லாஹ்வைத் துதி செய்கிறேன்).”

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer